Q26:38.2119Sp
N03
118768

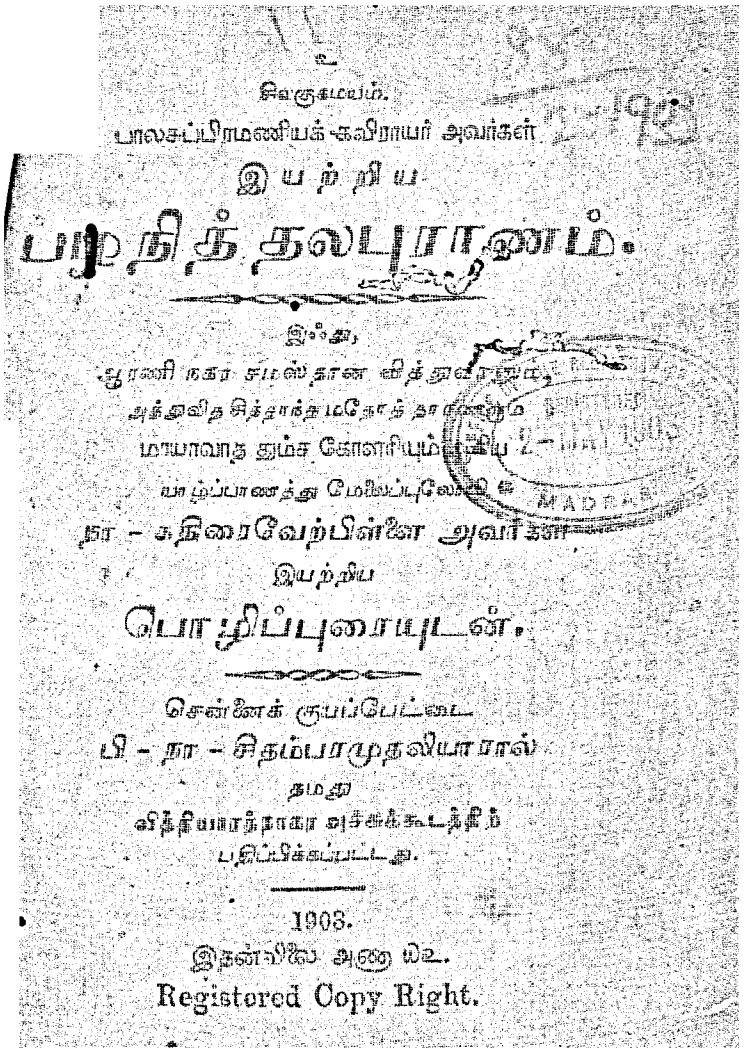

சிவகுமரம்.

பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயர் அவர்கள்

இயற்றிய

பழநித் தலபுராணம்.

இஃது,

பூரணி நகர சமஸ்தான வித்துவானும்,

அத்வித சித்தாந்தமதோத்தாரணரும்,

மாயாவாத துஷ்க கோளரியும்,

யாழ்ப்பாணத்து மேலப்புலோலி

நா - கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

பொழிப்புரையுடன்,

சென்னைக் குயப்பேட்டை

பி - நா - சிதம்பரமுதலியாரால்

தமது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

இதன்விலை அணை ஐஉ.

Registered Copy Right.

பொருள் அட்டவணை.

இலக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
க.	அகத்தியச் சருக்கம்.	ச0க
உ	அக்கினி சேடர் அருச்சனைச் சருக்கம்.	உ0எ
ங	அருச்சனன் தவச் சருக்கம்.	க0இ
ச	அலை யடக்கம்.	ங.இ
ஞ	உலாவலசது.	ச
ட	கடவுள் வணக்கம்.	ஏ
ண	கன்னிகா வனச் சருக்கம்.	ஙச.
அ	காப்பு.	க
த	கிரிச் சருக்கம்.	ச0
ந0	கௌசல சோன அருச்சனைச் சருக்கம்.	உ.இ
ந	சண்முக நதிச் சருக்கம்.	ங.இ
நட	சுவேதி குத்திரிச் சருக்கம்.	ஙச
நட	சுவன குத்தச் சருக்கம்.	ங.உ
நற	சோர் கோள் சருக்கம்.	சஙட
ந	திருமணச் சருக்கம்.	உசங
நச	திருவாலினன் குடிச் சருக்கம்.	ங.ங
ன	தீர்த்தச் சருக்கம்.	ச0
ந	நகர்செய் சருக்கம்.	ங.இ

இலக்கம்.	சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
௧௯	நிறுப்பனித்த சருக்கம்.	௪௫
௨0	* மித்திய காதச் சருக்கம்.	௪௭
௨௮	நாலாசிரியர் வரலாறு.	௫
௨௨	நூற் சிறப்புப் பாயிரம்.	௭
௨௩	பன்றிக் குட்டிக்குப் பால் கொடுத்த சருக்கம்.	௯0
௨௪	பாயிரம்.	௯௫
௨௫	பிரமேந்திரச் சருக்கம்.	௯௭
௨௬	மச்சுகள் பழனி படைத்த சருக்கம்.	௧0௨
௨௭	மாயாத்திரிச் சருக்கம்.	௧0௫
௨௮	வசுமந்தச் சருக்கம்.	௧0௭
௨௯	வராக இரிச் சருக்கம்.	௧௧0
௩0	வராக இரிச் சிவத் தான சருக்கம்.	௧௧௩

* இத்தியகாதச் சருக்கத்தை இத்தியாணத்துச் சருக்கம் எனக் கொள்க. பின்னர்க் கிடைத்த ஏட்டில் பிரதி கொண்டில் அவ்வாறு இருப்பச் சருக்க மூதற் செய்யுளின் மூன்றாம் அடியில் "ஞான இத்தியாகும்" என்று பாடபேதமு முளது.

இந்நூலின் உரைக்கண் காட்டப்பட்ட

உதாரண நூல்கள்.

அதர்வவேதச் சாப உபநிடதம்.
கவேதாக் கவதரோப நிடதம்.
காசதேவ உபநிடதம்.
பாஸ்கர சங்கிதை.
காமி காகமம்.
காச ஞாகமம்.
மாதி னாகமம்.
லிம்பாகமம்.
சுத்தான ஆகமம்.
சர்வோத்தம்.
சுவாயம்புவ ஆகமம்.
சூமார தந்திரம்.
தேவாரம்.
திருவாசகம்.
திருமந்திரம்.
பெரியபுராணம்.
திருஞானசம்பந்தம்.
வெருள்ள தித்தியர்.
உண்மை விளக்கம்.
சிவப்பிரகாசம்.
தெருட்டுவிற்றி.
தத்துவப் பிரகாசம்.
சிந்தித்த சதாவணி.
நூறேந்தாம்.
சன்கா சங்கிதை.
வைரதியம்.
கந்தபுராணம்.
ஆதசங்கிதை.
உபதேசகாண்டம்.
கூர்மபுராணம்.
விஷ்ணு புராணம்.
காளிகண்டம்.
பிரமாண்ட புராணம்.
வொத்தரி புராணம்.
வாமன புராணம்.
பாதஞ்சலம்.
பார்க்கவ புராணம்.
காஞ்சிப் புராணம்.
தலைசைப் புராணம்.
திருமுறைகண்ட புராணம்.
திருவிளையாடற் புராணம்.
திருப்பெருந் துறைப்புராணம்.
தொல்காப்பியம்.
கூத்த னூல்.
கூத்தாசாத்துப் பிரகாசபதனம்.
வெக் சிந்தாமணி.
சிலப்பதிகாரம்.
மணிமேகலை.
வியாபதி.
பரிபாடல்.
காடகத்தமிழ்
இசைத்தமிழ்ப் பதிகமடையம்.
இசை நூலகம்.
புறப் பொருட்பண்ணுடையம்.

புட்பொருள் வெண்பாமாலை.
கல்லாடம்.
திருமுருகாற்றுப்படை.
திருக்குறள்.
திவாகரம்.
நிகண்டுகள்.
சூளாமணிக் காவியம்.
நீலகேசித் தொகுதி.
யாதாசி பியம்.
உலா வெண்பா.
இவை சுருக்கம்.

கந்தரலங்காரம்.
விவிபுரி அநுபூதி.
நாயன்மார் சுவாமிகள் பாடல்.
திருவருணைக் கலம்பகம்.
வைதிகம்.
ஸ்ரீ சரண பிரபாவம்.
குரு நமஸ்காரி மாலை.
தமிழ்ப் பிரகாரம்.
வைசைய மெறி.
வைபூதன, சக்திரிகை.
சற்பியமணிய பரசாசம்.

உரைநடைகள் வருமாறு.

திரவிடமாபாடியம்.
தொல்காப்பியச் குந்திர விருத்தி.
வைபாஷை விருத்தி உரை.

வோத்திரபாஷை விருத்தி உரை.
திருவருணைக் கலம்பக விருத்தி.
தகாலை தலபுராண விருத்தி.

இவைகளைச் சுட்டியுரைத்த
நாவாசிரியர், வனியாசிரியர் பெயர்கள்.

சச்சாத்ய சம்பு மௌ சாரிய சுவாமிகள்.
சிவஞான முனிவர்.
மறைஞானர்.
ஞானவரதர்.
திருச்சிற்றம்பல நாடிகள்.
அடியார்க்கு நல்லார்.
சச்சிதானந்த தேசிகர்.
சிவஞான யோகிகள்.
இடைமலைப்புலவர்.

சிவமயம்.

வேலம்பிலுத்துணை.

நாவாசிரியர் வரலாறு.

இந்நாவாசிரியர் திருவாலவன் குடி எனப் பெயர் பெற்ற திருநெல்வேலித் தலத்திலே இற்றைக்குச் சுமார் முந்நூறு வருஷங்களுக்கு முன்பாகச், சைவ பிரகாச வெய்தெறி மரபிற்பிறந்து அதன் வழி யொழுகிய இளைவேளாளகுலத்திற் பிறந்தார். இவர், "செல்வன் பனைவடிவாகிச் சோமன் தேரும்" என இப்புராணத் திறுதிச் செய்யுளிற் றெரிக்கமை யாலும் பிற ஏதுக்களாலும் சோழநாட்டிலே யுள்ள நாலைகாவுரிற் பிறந்தவர்" என்றல் கூடும். அது பிற தெளிவன்றென்க.

இவரது தந்தையார் பெயர் கலிராயர் எனப் பெயர் பெறுவர். அவர், பழுதிற் தலைத் திருநெல்வேலி அமைத்த தொழிலினும், தேவார திருவாசகங்கள் ஆதியதிருமுறைத் தமிழ் வேதத்தை நியமப்படி யோதுதற்றொழிலினும் அமர்ந்திருந்தார். அவ்வாறு இருக்கும் காலத்தில் ஒரு புத்திரப்பேறின்மை குறித்து மிக்க வருத்தமுடையராய், பழுதிக் கடவுளை யுபாசித்து வந்தார். சத்தி தீர்த்தம், முக தீர்த்தம், தேவ தீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் நீராடி, சந்தியாவந்தன முதலிய நித்திய நைமித்திய கருமங்களைச் சிரத்தையுடன் செய்து, குமாரக் கடவுட்குச் செங்கழுநீர் மலர், கடப்ப மலர், வெட்சிப்பூ என்னும் இம்மலர்களைக் கொண்டு பூசித்து, அவற்றைத் தேடி, அவை நிற்கும் இடங்களாகிய, காடு, கழனி, தோட்டம் முதலிய பலவிடங்களுக்கும் சென்று அவற்றைச் சமைத்து வெய்யவுடன் சாத்து விதத்தை நியமிடேதத்திற்குப் பால்நெய்ச் செய்வித்தும் தொழுது

வந்தார். பின்னுட் சென்றபின் கந்த நாதன்றன் திருவருளி னுலே பாற்கடலிடை மதியக் தோன்றிறுத் போலவும், சலஞ்சலத்தினின்று வெண்டாளம் உதித்தாற் போலவும் சுபதேவாரையில் ஒருபுத்திரர் பிறந்தார்.

தாய் தந்தையர் அகமகிழ்ந்து, பழனிக் குழந்தை வேற் பெருமானது திருவருளினுலே யுதித்த இவர்க்குப் பாலசுப்பிர மணியன் என நாமகரணஞ் செய்தனர். அன் புடனே வளர்த்துவருங் காலத்திலேயே இவர் ஒளி மழுங்கக் காதுஞ் செவிடாயின. அதுகண்ட தக்கை தாயார் வருந்தி னர்தோ! "கொச்சை மக்களைப் பெறுதலைக்குடி – யெச்ச மற் றேமார் திருத்த னன்றே" என்றபடி குழந்தையில்லாத துயரத்தைப் பார்க்கினும் இத்துயர் சகித்தற்கு முடியாதே! ஓ! பரம கருணாநிதி! பழனிக் குருவே! நின்னருள் இருக்க வாறு இம்மதேயோ என்று முறையிட்டு, அகத்திய முனிவர்க் குக் கற்றக்கடவுள் ஞானசாரிய வடிவங் கொண்டு ஞானோப தேசஞ் செய்தருளிய பழநிபம்பதிச் சிவகிரிச் சாரற் கோழி லிலே கொடுவந்து வைத்து நோன்பு கொண்டார்.

பழனிப் பெருமான் சங்கமவடிவங் கொண்டு தோன்றி, விபூதியினுலே அக் குழந்தையின் சரீரத்தைத் தடவிக் கட்டிய மல ரொன்றைக் கொடுத்து, இதனைக் கண்களில் ஒற்றிக் காதின் இடத்தே வைக்க என்று மறைந் தருளினர். அப் னே தாய்தந்தையர் கனவினும் வழங்கி யருளினர். மூவ ருங் கனவினின்றும் விழித்துப் பார்க்க மூவாது கைகளினுல கட்டப்பமலர் இருக்கவே அதிசயங் கொண்டு, தாய் தந்தை யர்கள் இருவரும் மைந்தர் கையில் கொடுத்து அவ்வா செய்விக்க, உடனே கண்களுங் காதுந் திறந்த ஞா கூர்ந்த அறிவு முற்றன. பகவற் ருணும் விண்மீன்களா சுப்பிரமணியற்குக் காணப்பட்டன.

அது தொடங்கிப் பால சுப்பிர மணியர் வடமொழி தன்மொழிகள் பயில்வாராய், தக்கையாரிடத்துப் பயில்வன வையெலையோ அவற்றை யெல்லாங் கற்று, ஆங்காங் ள்ளநல்லிசைப் புலவருழையுஞ்சென்று பலகலைகளெல்லா நும் பயின்று, இலக்கிய இலக்கண தருக்க வேதாந்தங் ா மிணர்த்து முற்றினை வயத்தானே ஏகாம்ம வாதம் ண்மும் மாயாவாத மதத்தைக் கைக்கொண்டு, எல்லாம் ரமமே, நித்தியப்பொருள் பரப்பிரம மொன்றே; சகசீவ ரும் என்னும் இவை கானல் நீர், இனிஞ்சில் வெண்ணி, கட் டிகைக் கள்வன், கயிற்றிற் பாம்பு, முயலின் கொம்புபோல த்தையாகத் தோன்று கின்றன. உலகெது! காம் யார் ன்று ஆராயுங்கால் பூதமுதலாக ஒவ்வோர் தத்துவங் களி ம் கானல்லகானல்ல என்று நேதிநேதித்துச் சென்ற காலத்து ழிவே யெஞ்சும். அதுவோனாம்; அதுவே பிரமம்; அச் த்த சைதன்னியமாகக் கண்டு நிற்குங்கால் அத்துவிதமுத்தி ன்று, சங்கர சாரியர் செய்த மாயாவாத பாஷ்யத்தைக் கைக்கொண்டு, சைவ சித்தாந்தத்தை யுணராமையால் அத னைத் துவைதம் என்றும் பிசிலிரா மார்க்கம் என்றும் நிந்தித் து நிரிந்தார்.

முருகக் கடவுளுடைய திருவருளினுலே திருவாவடு றைச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பழனித் தலதரிசனஞ் செய்வான் சென்று தரிசித்த காலை, பாலசுப்பிரமணியக் கவி யர் ஆங்குச் சென்று அவருடன் வாதிக்கத் தொடங்கினர். ாதித்த காலத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் விடை த்து மாயாவாதமதத்தைக்கண்டித்து இவ்வாலை யடக்கி னர். பின்னர் நூலாசிரியர் அவர்கள் சங்காசாரி மதம் பாஸ்கராதி மதம் என்றும், அவர் கொள்கைகள் பாவும் வைதாகம விரோதமானவை யென்றும், அத்துவித மல்ல

வென்றும் இனிதுணர்ந்து, கல்லாமிகள் இடத்தே சிவஞான போத முதலிய மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பதினான்கினையும், சிவாகமங்களையும் நன்கு உணர்ந்து, வேதாந்தத் தெளிவான அத்துவித மதம் கைவசித்தாந்தமே யென்று தெளிந்தொழுகுவாராயினர்.

இவ்வண்ணம் ஒழுகி வருநாளிலே அத்திமிலை, செஞ்சிக் நாத்த நிசனம், பாஞ்சராத்தி மதசமேதனாதை வேதாந்த சித்தாந்த சமரச தீபம், மாயாவாதக் கண்டனம், குசைத் கர்வம், கலிவிடம்பகாதமியம் என்னு நூல்களைச் செய்தார். தஞ்சாவூரிலே அரச சமஸ்தானத்துச் சென்று, நவராத்திரி காலத்திலே அரசன் கொலுவீற்றிருக்கும்போது சபையிலே பலபாஷைக் கூட்டங்களுடன் சென்றும் சிலேற்போர்புரிந்து, ஆங்கிருந்த கவிகளை யெல்லாம் வெற்றி கவிகளாக்கி, இராசனாலே "கவிராசன்" என்னும் பட்டமும் விருதும் அளிக்கப் பெற்று வந்தார். பின்னர்ச் சோசமஸ்தானத்திலே அவர்களால் நன்கு மதிக்கப் பெற்று, சமஸ்கிருதத்தில் வல்ல பிள்ளை லோகாசாரியர் வந்து சிவாகம சிவசின்ன, சிவதாசித் தாஷணங்கள் செய்வதுகேட்டு, அவருடன்வாதித்துத் தோற்கடித்து, "தேவாதிருவாசகங்களை தமிழ்வேதம் அதும், பிரபந்தம் வேதம்என்பதற்கு ஒரிலேசந்தானும் ஒவ்வாது என்று திராவிட வேத நிர்ணயம்" என்னும் பிரபந்தம் செய்தனர்.

இவ்வண்ணம் இருக்கும் நாளிலே சோ சமஸ்தானத்தாரும் பழநித் தலத்துள்ள பெரியோர்களும் பிறரும் ஒன்றுகூடியாலோசித்து, பழநி மான்மியத்தை விரித்து ஒருபுராணம் பாடித் தரவேண்டி, சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருப்புகழ்களை யெல்லாம் விரிக்கும் அவாவுறுத்த, புலவர் பெருமான் அந்தப் புராணத்திலே சிவப்பிரகாச காண்டத்திலே இருபத்து நான்

காம் அத்தியாயத்தின் மேற்கூறிய வராககிரி மான்மியத்தை யறிந்து, சுபமுகூர்த்த வோலையிலே தொடங்கி மூன்று தினத்துட் பாடிமுடித்தனர் என்று தெரிகின்றது.

கொங்கார் பழநிக் குடியார் முதற் குறைவோ
செங்கார் மிகுகடவுள் சின்பழநி - மங்காத
நற்புகழைச் செய்யென்றான் நூலாக்கி னல்லிட்டான்
சிற்புகழான் மெய்ப்புலவன் சேர்.

என்னும் வெண்பாவினாற் தெரிகின்றது. இவர் நூல் செய்த காலத்தை யிந்நூலிற்றானே யுரைத்த பாயிரச் செய்யுளான் உணர்க.

மலர்தலை யுரகர் தாங்கு மணிமுடிச் சகம தென்னு
நிலைபெற நிறுத்த மூவைவரு நூற்றின் மேற் றிகழு மைம்பான்
றலை செறி பருவக் தன்னிற் றலிலெடுங் கதிர்வே லண்ணல்
லலணுறை பழநி மூதூர்ப் பெருமையை யகில வுற்றேன்.

இச்செய்யுளானே யிந்நூல் செய்த காலம் சாலிவாகன சகவரு ஆயிரத் தைஞ்ஞூற் றைம்பதாம் வருடத்திற் செய்து முடித்தனர் என்று தெரிகின்றது. இப்போது சாலிவாகன சகவரு ஆயிரத்தெண்ணூற்றைப் பதினைந்தாம் வருடம் ஆகலால் இதற்கு இருநூற் றெழுபத்தைந்து வருடங்கட்கு முன்னர்ச் செய்யப்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் ஞானமங்கலம் சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் இருந்த காலத்தானுணரப்படுகின்றது. இந்நூல் சொற்சுவை, பொருட்சுவை முதலிய எச்சுவைகளானும் மிக்கு விளங்குவது. எமக்குத் தெரிந்த வரையில் இதனை எழுதிலும்.

இங்ஙனம்:

நா-க.

ஓ

சிவமயம்.

புதுச்சேரியில் கந்தரதன் தலை.

உரை வரலாறு.

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், விசித்தாரம் என்னும் நாற்கவி களினும் வல்லவராய்,

கவியே கமகன் வாதி வாக்கி யெனப்
புனைமேற் சொல்லும் புலவர் கால்வர்.

என்ன இலக்கண லக்ஷணங்கள் கூறிய வாறு, கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி என்னும் நாற்பெரும் புலமை பூண்டிருந்தவராய், சுப்பிரமணிய சுவாமித் தொண்டராய், வடமொழி தென் மொழி யென்னும் இருமொழிப் பெருங் கடல்களி னிலே கண்டு நன்குணர்ந்த கவிமேகமாய் விளங்கிய பால சுப்பிர மணியக் கவிராயர் அவர்கள் பாடியது பழநித் தலபுராணமே. அதனைக் காண்டொறும் காண்டொறும் செய்யுள் வனப்பு மூப்பாரணங்குட் பற்பல தெரிதி, தண்டியலங் காரத்திலே "பெருஞ்சுரப் பிணிலே பேசுங் காலே" எனக் கூறப் பட்ட சுரப்பிய விலக்கணங்கள் நிரம்பப் பெற்று, சொன்றேக்கு, பொருணேக்கு, தொனை நோக்கு, நடை நோக்கு முதலிய எந்நோக்கமும் இனிது வாய்ந்து காணப்படும். குமாரக் கட வுளின் பெரும்புகழ் மலிந்து தேங்கும். பழநித் தலத்தின் மான்மியங்க ளெல்லாம் பல்கி னிளங்கும்.

இத்தகைய புராண நூலை புனர் செய்ங்க விரும்பிய சென்னை வித்தியாரத்நாகர அச்சியந்திரசாலைச் சொந்தக்கார ரான மஹா-ஸ்ரீ பி - நா - தீதம்பர முதலியார் அவர்கள்

உரையாசிரிய ரென்று இச் சென்னையின்க ணிருப்பாருளரைச் சென்று உரைசெய்து தருக என்று கேட்க, அவர் இத்தலவின் பரமாட்சி நோக்கி, திருவொல்லுடையரயார் குறித்த காலத் துள் அளிக்க, எம்மா லியலா தென்றார். அது நோக்கி முதலியார் அவர்கள் பெரிதும் இன்னலுற்று உறங் காலத்து, சென்னையம் பதிக்கண் மாட்சிமையுற்று விளங்கு வோரும், வித்தியா விநோதச் செல்வரும், கல்லிசைப் புலவரிடத்தே பேரன்த முடையவரும் ஆகிய மஹா-ஸ்ரீ சேஷ்கையாடு அவர்களுடன் யாம் அளவளாவி யிருக்குங் காலத்து, முதலி யார் அவர்களும் வர, இருவருக்குந் தொன்மை கண்புறுதது. அது நோக்கிய நாயடி அவர்கள் எவரு முன்னதகண்பு இப் போது இயைந்தமையாற் பழநிப் பெருமானே யிப்புலவ நிகாமணியின் நட்பைத் தந்தாற்கு உரை செய்விப்பான் தந் தார். ஆகலால் பங்குனி உத்தரத்திற்குப் பழநிக்குப் போவ தாக இருத்தலின் அதற்குள் இவ்வுரை முடித்தல் வேண்டு மென்று வேண்டியபடி யாமும் ஒப்புத் தொண்டு உரை செய் வான் புக்கேம்.

புருத்த யாம், அச்சிட்ட மூலப் பிரதியையும் எமக்குக் கிடைத்த சில ஏட்டுப் பிரதிகளையும் வைத்து நோக்குழிப் பற் பல பேதங்களும் திருத்தங்களுங் காணப்பட்டன. அவை களை யெல்லாம் ஒருவாறு திருத்தி யுள்ளோம். இதற்குப் பத வுரை செய்யவும், வேண்டிய விசேடவுரை வரங்கார்கு எழுதவும், எம்மனம் பிடர்பிடித் துந்தியும் அதற்குக் கால மின்மையால்விட்டுப் பொழிப்புரையும், ஆங்காங்கு வேண்டு மிடங்களில் விசேடமும் எழுதி யுள்ளாம். பதினேந்து தினத் துள் உரையும் எழுதி, பிரதிகளையும் ஒத்து நோக்கித் திருத் தமுஞ் செய்து, அச்சினும் பதிப்பித்து முடிக்கப் பட்டது. அதனை யறிந்த பற்பலரும் தாமாகிவர் மூன்று நாளிற் புரா

ணம் பாடிய உண்மை, இவ்வுரை பதினைந்தாட்குள் முற்
யதனல் நன்கு புலப்படுமென்று கொண்டாடி, எல்லாம் பரு
விப் பெருமானது திருவருளே என்று விடைபுற்றார். ஆகவே
திகளைப் படித்தோர், கேட்டோர், முதலிய யாவரும் முகப்
பெருமானது திருவருளே யடைவர் என்பதற்குச் சந்தேக
மின்று. எமக்கு உள்ளுணர்வி னின்று அரும்பொருள்களை
வினித்து விளக்கிய, எமது வாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி
யென்னும் மூதூர்க்கண் உள்ள புதுச்சந்நிதி யென்னும் பெய
ருடைய உயர்கதிர்காமத் திருக்கோயிலில் வீற்றிருக் தருளு
சிவதருநாதன் அருட்டுணையால் சதுர் பதினொன்று தினத்துள்
முற்றிடக் கவ்டேம். ஆகலால் பெரியோர் செவ்வே கொள்
வர் என்பது நிணைம். இவ்வளவு கூறி யென்னுடை
உரிமை பற்றி யாமே யுரைத்தேம்.

நூலுரை போதகர் சீயர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமைமுக் தலைவரே.
மிம்முறை யெல்லா மெவர்பருத் தமிழ்நூ
மவத்தை வசத்தா லவிகுவர் திடனே.
அதிமதி நூட்பமோ டதிகலி கறிவிலும்
விதியுள் வசத்தால் விதிவில்க் கயர்ப்பார்.
இவ்வழக் கறிந்தோ நிகழுதல் வழக்கே.
நிவ்வழக் கறியா நிகழுதல் வழக்கே.

ஆணிகரசமஸ்தானம்
கனகிருது பங்குனி
1903.

இங்ஙனம்
தா. கதிரைவேற்பிள்ளை,
யாழ்ப்பாணம்.

சிவமயம்.
வேலுமயிலுந்துணை.

தாமிறப்படைப் பாயிரம்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

புலனமையிற்சிறந்ததுணர்வர்க்குலத்தான்
புகழ்பெரியவண்கவிராயன்
சொலவருமதிசக்கமன்பால
சுப்பிரமணியருங்கவிஞன்
புலவருக்துதிக்கவருணிலப்பெரியோர்
புகல்பழமைப்புராணத்தைச்
செலமொழியிற்றருமவிளக்குளாரும்
செழுந்தமிழுரைபகர்ந்தனனே.

(இதன்போருள்.)

புலமை வகையில் உயர்ந்த விளங்கிய அருமை வேளாண் குலத்தவன், பாவாணரும் புகழப்படுகின்ற வளமுடைய பெரியகவிராயர் ஆர்சனது, பெயர் சொல்லவந்த புத்திரன், சக்கமத்தை மேன்மை யாகக் கொண்டவன் துய, பாலசுப்பிரமணியக் கவிராயன், புலவர்களா லுள்ளாரும் போற்றிக் கொள்ளுமாறு, உருவுள் நிலையின்ற பெரி யோர்களாற் சொல்லப்பட்ட பழமித் தலத்தின் மான்மியங்களைத் தெ சொற்செயறிந்து குமாரக்கடவுளின் திருவருளாலே, பழமைப்புராணத் தைச் செந்தமிழ்ப்பாவிற் செய்தான் என்க.

புலமைவகை கவி, கமகன், வாதி, வாக்கி, சதுர்க் கவி, வெள் கோக்கவி, பிள்ளைக்கவி என ஆறவகைப்படி யென இலக்கண விளக்கத்

விதியால் மகாக் கெட்டி, பழநி எனப் புனைக்து, "நீயே தெருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்" என்ற உருபியற் குன் றிலப்படி பழநி என முடிக்தது.

டேத புத்திர ராகிய நாரத முனிவர் சிவபெருமானிடம் கொடுத்த மாதுளங் கனியைப் பெறும்பிழை, உலகை வலம் வரவேண்டு மென்று விகடப்பிரமனியக் கடவுள் மயிலேறி வந்தாராக, அதற்குள் விநாயகப் பெருமானுக்குத் தாயு தையரை வலம்வந்து பெற்றனர். அதுகண்ட முருகவேள் கோ முற்றுத் திருக்கயிலை னின்றும் வெளிப்போந்து, திரு தனக்கனிருத்தார். உமாபிராட்டியார் தஞ்சென்பப் புதல்வ ரான முருகவடிவின் பிரிவுக் காற்றுதவராய், தம்பிரானை விபெருமானுடன் இருவுவத்து ஆவரை பெற்றிலைத்தா. "பழம் நீயே, உனக்கு வேறுபழமும் வேண்டுமோ" என உரைதத்துப் பிணக்கினைத் தீர்த்தனையால் பழநி எனப் பெய தரிற் றென்க. இதன் விரிவெல்லாம் இப்புராணத்துப் பதினா மூன்றாவது திருவாவினன்குடிச் சருக்கத்திற் கண்டு கொள்க. இச்சரிதம் புராணங்களில் வேறுவிதமாகவும் சொல்லப்பட் டோது.

காப்பு.

கலிநிலைத் துறை.

வினிலேழுமாவுலாவுமாவினன்குடிவேத
மோதிலேழுமாமூவலியெண் ணுரைத்தவன்போற்று
மாதிலிழுமாதொருபிழையாகவந்தறித்த
சோதிலேழுமாமுகவனைத்துதித்திடல்செய்வாம்.

(தென்போருள்.)

வேத்தனே அத்தியயனஞ் செய்கின்ற பிரமனும், கபோதிரன முனிவனாலே ஆதிமூலமே என்று போற்றிய விஷ்ணுவும் அந்த முதற்பொருளாகிய கைபெருமான் ஆயையாலே யாகவும், ஊழ் தோன்றாத் தொரு டென்பாலே யாகவும் சேர, உயிர் திருவுருவாகச் செய் தருளிய, தெருக்கிடோறும் மாளிகைகளும் குடிசைகளும் உலாவிநிற்கும் பழநித் தலத்திலைனை எழுந்தருளி யிருக்கும் முளியுடலராகிய யாதின முகவிலையைக் கடவுளைத் துதிப்போம்.

இந்திரத் திருப்கன் என்னும் அரசன் அத்தியயன சாபத்தினாலே யானைமுகம் பெற்றிருந்து நின்றன். தேவ முனிவர் காபதனி னிலே ஆகா என்னும் கந்தருவன் முகலியவரைத் தடாகத்தில் நிருத் தஞ் செய்யும்படி ஏவினர். அப்போது கபோதிரன் என்னும் யானை தன்பிடிகளோடுத் தடாகத்திற் சென்று நீரோடி நின்றது. முதலை வந்து கானை, உயிரும் விட்டு தெரியாது வருந்தியபோது, இனிப் பாவமொருவ னெனக்குத் தீனை யென்னும் கல்லுனர்வு தோன்ற, தந்திமுலமே ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டது. அப்போது சார்ங்கி முன்னையில் சிவபெருமானது திருவருளாலே சுதர்சனஞ் சென்று செய்யும் திருமால் வந்து சக்கரத் தால் முதலையாரையைப் பிளந்து யானையைக் காத்தனர் என்பது புராண வரலாறும். இதனால் "வேழமா மூலமென் றுரைத்தவன்" என்றார்.

வேதமோதி = பிரமன். பிறருடி, வீணை தடவி என்றாற்போல நின்றது. வேழம் = ஆண்யானை. பிடி = பெண்யானை. சுதி "வேழத்குரித்தே விதற்களி யென்றல்" எனவும், "பிடியென் பெண்பெயர் யானை மேற்றே" எனவும் வருஉத் தொல்காப்பிய விதியா லுணர்க. ஆதி = சிவன்.

சிவபெருமான பாப்பிரணவம் ஆகவும், உமாதேவியார் அப்பப் பிரணவமாகவும் ஒருவினரா என்னும் வேதத் துணிபுபற்றி, அப்பிர ணவங்களாகிய யானைகளே ஆதியாகவும் உமையாகவும் கூறினர். பின்னே வாரு திருவவதாரங்களையும் பேதங்களையும் கந்த புராணம், பார்க் கவபுராணம் என்பவற்றிற் பரக்கக் காண்க. (எ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

மந்தரகிரியைச்சற்றுமனிதரா லனைக்கொணாது
கந்தமாருதத்தைத்துரும்புகளு றுகொணாது
செந்தழற்கண்ணீயீக்கள்சேர்ந்திளிமொய்க்கொணாது
கந்தனேப்போற்றுவார்மேற்காலனுமணுகொணாதே.

இ-ள். மந்தர மலையை மனிதர்கள் சிறிதும் அசைத்தலியலாது, அழிய வாயுவைத் தருப்புகள் சோராவாம், சிவந்த நெருப்பை ஈக்கள் அடைத்து மொய்த்தல் ஒருகாலு மில்லை, அதுபோல, கந்தக் கடவுளைத் துதிக்கும் அடியவரிடத்து யமனும் அடைதலில்லையாம்.

சற்று என்னும் சிறிமைச்சொல் சிறிதென்னும் பொருட்டு. "பல் லூழிகாலம் பாவ மர்ச்சித்தால் - கலறிவு சற்றே கரும்" எனத் தரு மாலுர் பாட்டினுட் பயிறல் காண்க. ஒன்றுது எனலுஞ் சொல் ஒன்று என மருவிற்று. வாயுக்கள் பலவகைப்பட்ட பெருப்பை யுடையை யால் "சுத்தமாருதம்" என்றார். "தருப்புக ளணுகொணாது" என்ற பாடம் தவறு. கர்ஞன் = சேர்க்கப்பட்டவன். ஆதலால் உமாதேவி யாரால் ஆறுமுகனும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டவன். சத்தருக்க மாகிய

கடலை வற்றச் செய்பவன், மூவுலகிலும் பாசறைமத்துடன் தடையின்றிச் சஞ்சரிப்பவன் எனவும் பொருள் உரைத்தலுமாம். (உ)

ஒருவானமுதலரியபூதமுடனேறிரவி
பதியான்மாவே
திருவான்வட்டமதாசூத்திமனைத்சிவகா
ருணியப்பற்றிக்
கருவீனர்கொள்கையதாற்கா துகின்றபதசரோடியிற்
கண்டித்தாளுந்
திருஞானசம்பந்தத்தேசிகனேர்திருவடியே
சிந்தைசெய்ப்பாம்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஆகய முதலாகிய ஐம்பூதங்களுடன் சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் இவைகளே தழுவிய அட்டமூர்த்தியென் றுணரும்படி, உயிர்களிடத்து வைத்தருள் கருணையினாலே, அருட்சத்தி பிரகாசமும் பயனிலிகளாகிய சமணர் புத்தர் என்பவர்களின் கோட் பாடுகளாகிய வருத்தங்களை ஒருமாத்திரைப் பொழுதி னுட் கண்டித்து அடக்கி, பண்டருளிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி யாகிய நாயனுடைய (எமது) மனத்தினகத்தில் வைப்பாம்.

ஐம்பூதங்களாவன—ஆகாயம், வாயு, தீ, நீர், மண். ஆகாயம் விருத்தி இடையீடுபடுத்தும் சத்தகுணத்தினியல்பை யெடுத்துச் செய்தும், தம் காரணமாகிய ஓசையை யுண்டாக்கியும், அதனியற் பதிசமிடுதல் வைத்தல் எடுத்தும், வாயுவின் நிலை ஏட்டை யெதிரோடவிரைந்தும், வாயுவுக் தன்மையும் பெற்றதாய் ஐந்துங்களும் தம்முருவைக் காட்டுகின்றமை யின் "ஒருவானமுதலாய பூதமுடன்" எனக்கூறினர். ஈகாயத்திற்கு ஒலியாதி உரைத்துக் கொள்க. இவ்விரண்டு பாட்டாலும் கடவுள் வாழ்த்து முடிக்கப்பட்டது. (ஈ)

பிதாவணக்கம்.

வீரமுடன்கொலியுடனேவிளக்குகின்றசைவமுதன்
மதக்களெல்லாஞ்
சாரலொழித்தியபிற்சார்ந்தருணமாதியைடைக்
கதமேசெய்வோர்
காரணராங்குருவாகிக்காரினியிற்பிறவிடைக்கு
கடைபிற்றிய்ய
வாரணஞ்செலுருமேவவனுக்ரஹிக்குமெமதுருகு
வடிகள்போற்றி.

இ-ன். வைரத்துடன் கொலித் தொழிலும் செய்தி விளக்குஞ் சைவ முதலிய சமயங்களே யெல்லாஞ் சாருதலைச் செய்யாது, உயிர்களி விடத்துச் சாத்தருண முதலியவற்றைக் கொண்டு தருமத்தை பியற்று வோர், (முற்பிறக்குக்) காரணராகிய குருவாகிப் பூமியினிடத்துப் பிற பொருளையடைந்து, மூடிவில் தேவத்தன்மை வாய்ந்த வேதங்களாற் கொல்லப்படுகின்ற சிவனுருவாகிய அத்துவித முத்திவைப் பொருந்தும் படி திருவருள் செய்த எமது ஆசாரிய மூர்த்திகளாகத் தக்கையாதல் திருப்பாதங்கள் என்னாற் புகழ்க்கப்படுவன.

வீரமாவது தம்மதத்தை வெல்லுந் தன்மை மற்றைய மதத்தார்க் கில்லை யென்னும் வீரமொழி. கொலி விளக்குஞ் சமயம் புத்தம், சமணம், உலோகாயதம் முதலியன. சைவம் என்றது அகப்புறச் சமய மாகிய சைவம். அகச் சமயமாகிய சைவங்களையும் அடக்கிக் கொள்க. இதனை யுணர்ந் சைவம் என்றதனைச் சைவசித்தாந்தமென மயங்குவர்.

மாதா வணக்கம்.

கருவிலுருத்தித்தவினைகருணையுடன்ஞானஞ்
விரதம்பார்த்துத்
தருவதுடன்றிலைமைபெறுஞ்சிவாயும்பணித்தத்
தவமேயாற்றி

பொருபதகிக்களிற்பிறக்கவொருபோதிலொருவடிவாய்
வளர்த்திச்சீமை
மருவாதுவாழவினையருள்புரிந்தவன்னீதாதி
மலிற்றுகொள்வாம்.

இ-ன். கறுப்பத்தில் (யான்) வடிவுகொண்ட பின்னர், அருளுடன் தான் புரிந்த வினைக் தலைப்பட நுகர்த்து அவித்தன்றி, முதன்மை பெற்ற பின்னையுந் தோன்றவும் தவத்தைச் செய்து, பதிமாதத் திற் பிறக்கும்படி ஒருபொழுதில் ஒருவடிவாகி, (என்னையும் அவ்வாறு) வளர்த்து, மாலைப் பொருக்காமல் வாழும்படி, வெவ்வினை யின்றழிய தாயாதல் தோத்திரத்தை விரும்பிச் செய்வாம். (இ)

கடவுள் வணக்கம்.

சபாநாதர்.

கோச்சகக் கலிப்பா.

பூமேவுதளபதனைப்புரிந்துகாண்பரியபலன்
காமேவுபுலைமுனியும்பதஞ்சலியுங்கண்டுவப்ப
மாமேவுமறைதொடராடரங்குடாமன்னிடுந
தேமேவுசனனிமலர்ச்சேவடிகளினைறஞ்சுவாம்.

இ-ன். பொலிவு பொருந்திய தழைய மலியினாலை திருமாலும் ஏனும் விருப்பிக் கண்டதற்கு மரிய பலன் எல்லாம் திருப்பெயரை யுடையவராய், சோலைக்கண் பொருந்தும் வியாக்கிர பாத முனிவரும் பதஞ்சலி முனிவரும் கண்டு மகிழும்படி, திருக்கொண்ட வேத்தினும் அறிதற்கரிய பஞ்சாதிவடிவாய கனகசபையின்கண் ஆனந்த செய் தருளுஞ் சபாநாதப் பெருமானது, தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாம ரைப்பூவினைப் பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவாம். (அ)

பிரதிட்சுரர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மூண்டகன்காண்பரியபெருமூக்கண்டமுகடிருமு
முடியாய்ச்சோதி
கொண்டசுடரொருமூன்றும்விரிகலாய்த்தினைமுழுதுஞ்
சூலவுருமேதாளா
யெண்டருமேழ்தலங்கழிந்தகழிவுசெழுமகரிடபா
யெங்குமோங்கு
மண்டபிரானெனுமபெரியாவுடையாயகன்மலர்த்தா
ளகத்துள்வைப்பாம்.

(மு-ள். பிரமதேவனுலும் அறிதற் கரிய பெரிய பழவினையை அண்டத்தின் உச்சியே திருமுடியாகவும், தென்னை யுடைய நீலன் சதுரன் ஆகிய பெண்ணும் மூன்று கூடர்களும் மூன்று கண்களாகவும், (நிருத்ரு முதலிய) நிலைகள் யாவும் விளங்கா நின்ற தோள்களாகவும், மண்ணைபடிந்த (பாதல முதலிய) ஏழுலகமும் கடந்த நீழிடை யெழுமை யாகிய தாமரைமலர் போலுஞ் செவ்வி பாதங்களாகவும் கொண்டு விபாபித்து விளங்கும் தேவர்க்கு அதிபருகிய பெரிய உடையகாயகனது மலர் போன்ற திருவடிகளை மனத்துள் வைத்துத் தியானிப்பாம். (உ)

கைலாச நாதர்.

மன்னிநிலவருமங்கமிருசூழ்ன்றமருவுமொரு
நான்குமுகவேதச்
செந்நியபுரிடதருமமர்த்தனிறைபவொருளாதித்
தியற்றுமிளை

முன்னியபிலாண்டமுதலெவ்வுயிருமெப்பொருளு
முழுதுமின்ற
கன்னியுடனிருந்திருக்கைலாயகன்மலர்த்தாள்
கருத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள். நினைபெற்றச் சொல்லுதற் கரியதான வேதாங்கம் ஆறும், அவற்றை புறப்பாகக் கொண்ட நான்கு வேதங்களும், அவற்றின் நிலமென்று சொல்லப்படும் உபநிடதமுமாகி, ஒப்பற்ற முத்திப் பெரு நாசனம் விளங்கி, பின்னர் அருள் முதிர்ப்பினாலே பூமி யண்டங்கள் முதலிய எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் எல்லைகடந்து பொருள்களையும் பாரமிலாது பெற்ற கன்னியாகிய விசாலத்துடன் அபேதமுற்று விளங்கிய அழகிய கைலாயகிரியாகிய தாமரைப் பூவைப் போலும் திருவடிகளை மனத்தில் வைத்துத் தியானிப்பாம். (ஈ)

சிவலோக நாயகர்.

ஒளிவளர்திகழ்மனத்தறிவுபுனர்வுமி
ரெருங்கவீக்கிக்
களிவளர்துகடையவெழுர்தெள்ளமுதையளியில்லினை
கனியையுள்ளே
யளிவளர்தவத்தினோரானந்தபாவசராதி
யருந்துஞானத்
தெளிவளர்தெழுந்திதனைச்சிவலோகநாயகனைச்
சிந்தைசெய்வாம்.

(இ-ள். அறிவு பொருந்தி விளங்கும் மனம் ஆகிய தூணை (அகை யாக) நிறுத்தி, அறிவாகிய கயிற்றை பொருந்த சேர்த்துக் கட்டி, ஆனந்த முதிர்கடையத் தோன்றும் தெளிவாகிய அமிர்தமும், அதில் விளை

கின்ற பழமும், மனத்தின் இடத்தி அன்புற்று வணக்குகின்ற அடிய வர்கள் மூடிவிலாத பரவசத்தை யுடைப்வராய் உண்ணுகின்ற செழுமையாயை ஞானத்தேனும், ஆகிய சிவலோகாயகனை மனத்தி னினைப்பாம். (ச)

பிரகன்னுபகி.

அருவுருவத்தனிக்தசச்சிதானந்தநிமலனருட்
சத்திமுத்திக்
கொருமுதல்வியிதாழிலிந்துமியற்றிகால்வகைத்திரு
முயிர்க்குருல்கி
யிருவினையொத்தவறேத்தமனத்தவிசினிருவிற்
திருத்தெஞ்ஞான்றுக்
கருணைபொழிபெரியநாயகிமலர்ச்சிறடியெமது
கருத்துள்வைப்பாம்.

இ-ள். அருவ வடிவமும் உருவமும் இல்லாத, சத்துச் சித்து ஆனந்த மென்னும் உண்மை யறிவு இன்ப மாயை மூன்றினையு முடைய திருமலரான சிவபெருமானது திருவருட் சத்தியும், மூவிரண்டு ஒருதலேவியும், படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களையும் செய்து, ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றுள் தனு மாண புவன போகங்களாயை கால்வகைப் பொருளையுங் கொடுத்து, கல் வினை நீவினை என்னும் இருவினைகளுஞ் சமமான அநாதியிரு பக்குவ முண்டாய அடியவர் தேடிக்க, அவரது மனமாயை சமல சூசனத்தின்கண் இனிமையுடன் வீற்றிருந்து, எக்காலும் திருவருட்பொழிகின்ற பெரிய நாயகி யம்மையாரது தாமரை மலர்போலுஞ் சிறிய இருவடிகளை எமது மனத்தின்கண் வைத்துத் தியானிப்பாம். (இ)

சுப்பிரமணிய கணபதி.

அனிமுனிவருருயிர்த்தனெனெழுக்கமரட்டாதிவ்
வகிலம்போற்றுங்
கனிரவுசிவசயிலமதலையுடனுலவுமழ
களிற்றைவேனிப்
பணிமணிகள்வெயில்விரிப்பர்கிதுமதிவெண்ணிலவுகால்
பரப்பத்தான
மணியருவிகொழித்தசுப்ரமணியவிராயகவரையை
வழுத்தலுற்றும்.

இ-ள். அழிய முனிவர் உருக்குமுற்று இறுகின்ற பத்தத்தை பிளக்கமுடியாமல் இவ்வுலகத்தார் யாவராலும் துதிக்கப் படுகின்ற (பிறைபோலே) கன்னி கலக்கப்பெற்ற சிவபெருமானும் பழனிமலைப்பிள்ளை யாருடன் சேர்ந்து விளையாடுகின்ற இளையோனும், சுடரொழிலுள்ள சூரப்பதுமனின் இரத்தினங்கள் வெயிலைப் பரப்பவும், பால சந்திரன் வெள்ளிய சந்திரனையைக் கான்று விரிப்பவும், மதம், இரத்தினங்களை யுமிழ்ந்து செறிந்தும் அருவிபோலக் கொழித்தோடவும் நின்ற சுப்பிரமணிய விராயகரும் ஆகிய மலையைத் துதிப்பாம்.

தலை யென்பது அன்பரை வினைக்குத் தியானத்தை யென்க. "பத்திவலியிற் பகவோன் காண்க" என்றார் திருவாசக முடையாரும். இவ்வகைத் தலையை மறுத்த தீக்ஷ வல்ல பெருமான் முனிவரா லிடப் பட்ட தலையை தீக்ஷ வல்லமை யில்லா னென்றபடி. சுப்பிரமணிய விரா யர் என்பது அந்த விராயகர்க்குரிய திருநாமம். இந்திரியர் சுப்ர மணியரும் விராயகரும் என உம்மைத் தொகையாகி விடப்பட்டவை சொன்ன. சுப்பிரமணியரோடு விளையாடின்ற கணபதி யாகனின், "இவ யிலைமதலை (புத்திரன் ஆன) சுப்பிரமணியனுடன் விளையாடும் மற

களிற்றை" யெனக் கூறினர். சிவம்மேலாகிய அதனுடன் சேர்ந்து விளங்கும்முழுவினது எனவிளாயகருக்கே யாக்கதுமாம். வரை-தூருடையர்.)

தண்டபாணிச் சுவாமிகள்.

ஆதாபுரவடியுழுடிஞினசையொண்மிக்குடிமி
பழருமந்தன்
சேலவோர்சரணுமொக்கல்சேர்த்தியதோர்கரந்மெழில்
சிறக்கமென்ருர்ப்
பாரணைதிபர்னிபுதர்பவுசிவகிரிவருபச்
சிமத்துவாரச்
சோர்கோலுலயத்தினின் றிலகுபாஞ்சுடையச்
சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். சதங்கை வடமுஞ் சிலம்பு மணிந்த பாதங்களும், தசையின் மீது உள்ள அழகுமிக்க குடிமியின் வனப்பும், கண்ணைமிக்க தண்டும் வெள்ளும் ஆயுதம் தரித்த ஒரு திருக்காலும், இடையிற் சேர்த்திய ஒரு திருக்கரமும் அழகுற்றிலங்க, மிருதுவாகிய மாலையைத் தரித்த பூமியி லுள்ள ஆசார்களும் தேவர்களும் துதிக்கும் பழனிமலைக்கன் கண்மை வந்த மேல்ச்சாரலில், சோமகாரசனுற்புதுப்பிக்கப்பட்ட திருக்கோயி லிற்கண் நின்று விளங்கும் பஞ்சாதிபாகிய தண்டபாணிச் சுவாமி கமல மனத்திற் நியானிப்பாம்—எ-று.

இம்மூர்த்தத்தைக் குமார தந்திரம், சுத்த மூர்த்தம் என்று கூறுகிறது. தணிகைப் புராணத்தாரும் "கையாய்க் கலிக்கிப் பாடை சென்ன வதிலித் திரிக்கே வனைத்தண்டி - கையாய் கலத்தி காலமத் தருளிக் கடிபி விடக்கை பதித்தருளி - யையாய் வழங்கும் பொறி புலனை யயித்த வுறவு நிலம யகற்க - நுய்வர விறைஞ்ச வருள் வழங்கு கந்தவுரு வழுந்துமரும்" என்றுரைத்து நிலினர். ஆதம்-

தண்டையென்னும் அணிபுரம். அடி=பாட. அதாவது முழுப்பாட் பொன்றகோவணத்தண்டி. 'மென்காற் பொருநிபி' எனக் கொண்டு திருவாவியை சுற்றைப் புரிந்தவியுடைய முனிவர் என்ன மூசாத்தது மென்ன. வரம்=பக்கம். (எ)

செல்வக் குமாரர்.

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சேயிழையொளிகவற்றுமாமணிப்பொன்முடியுஞ்
செம்முகமுங்கருங்கொடிபொழிகயனமுஞ்செவ்வாயுந்
தூயகலும்புழுகொழுகுஞ்செழுமணிப்பொற்குழையுங்
தொடைகிறைந்தவிலைத்தோளுஞ்சுடரிலைவேற்படையு
மயுமறைதான்மார்புங்களரறுத்தசாத்து
மணிபணிப்பூணரமும்பொன்னெயிலுடையழகும்
பாவொளிக்கின்னிலைபுனைந்தசிறடியும்படைத்த
பழநிமலைக்குமரனையாம்பரிந்திதல்செய்வாம்.

இ-ள். சிவந்த குரியனது ஒளியையும் வருத்துகின்ற (வெல்கின்ற) சிறந்த இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்பட்ட பொற்கிரீடமும், செவ்விய திருமுகங்களும், அருளைப் பொழிகின்ற திருக்கண்களும், சிவந்த வாயும், சுத்தமாகிய கல்லை புழுகு ஒத்துகின்ற செழிய இரத்தினங்கள் பதித்த பொற்குண்டலங்களும், மாலை நிறைந்த வலியபுயங்களும், ஒளி பொருந்திய இலைபோலும் வேலாயுதமும், ஆசாயம் பிரிகின்ற வேத மாகிய உபவீதத்தை யணிந்த மார்பும், கல்லை கலனைச் சுத்தனமும், சிறு மகச் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களும், பிதாம்பரமாகிய உடையினழ கும், பரந்த ஒளியை யுடைய கின்னிலை யணிந்த சிறிய திருவடிகளுந் தெரிவன பழனி மலையிலே கொழுந்தருளி யிருக்குஞ் செல்வக்குமா ரனை யாம் வணங்குவாம். (அ)

ஆறுமுக நாயனர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆறுமணிமவுலியுக்கண்ணிராறுங்குழைகளிராறுப்பால
மாறுகற்பவளவாயர்முமாறுவெழுத்தாறுமாலே
ஞாறுமினிர்தண்டமிழ்த்தோளிராறுங்கரங்களிராறுஞ்சோதி
யாறுவதனமுமித்தாழுலோராறுதமிறனியினோப்பாறுவாரோ.

இ-ன். மாறுபடாத ஓமெழுத்தின் பொருளாகவும் விளக்குகின்ற கண்முக் கடவுளது, ஆறு இரத்தின பீடங்களிலும், பன்னிரு திருக்கணைகளிலும், பன்னிரு குண்டலங்களிலும் ஆறு செறிகளிலும், ஆறு தண்ண பவளம்போன்ற திருவாய்களிலும், ஆறு விளக்கும் கரங்களிலும், பன்னிரு திருப்புயங்களிலும் பன்னிரு திருக்காப்புகளிலும் ஒளிகொண்ட ஆறுமுகங்களிலும் எண்ணுகின்றவர் ஒழியாத பிறவியினின்றும் நீங்குவார்கள்.

ஆறெழுத்தாவது-சடாக்கர மந்திரம். அது "சரவணபவ" என்பது. இதிரியர் நக்கினார்க் கினியர் அருளிச் செய்த வேத விதமாகவும் கூறப அவ்வுண்மை யெல்லாம் குருமுகமாகத் தேர்ந்துணர்க. முனைக் கடவுளருட்பல்லிரு விழி யன்றி, நெற்றிக்கன் ஆறைச் சேர்த்துப் பதினெட்டு எனவும் கொண்டுக்கூறப்பட்டது. இது சோதிவே வருக்கு யலங்காம். (க)

தெய்வயானை யம்மையார்.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பருதிலுதிதழின்மறையோர்துதிக்கையுந்தா
னெழுப்படைத்துப்பருவந்தாக்கித்
தெழுமணிப்பூணினைத்தமிழ்த்தினைமருப்பும்
பூணுதற்திருவினேங்கிச்

தொழுமலர்க்கூதளந்தொடுத்தகண்ணியும்பூ
தடம்புயஞ்சுவுக்தாய்ந்த
வெழுதருமபாகனுக்குவகையுதவுதிவ்வி
யானைபதமிதஞ்சேர்ப்பாம்.

இன் குற்றமற்ற ஆறெழுத்தினையுடைய பிரமமந்திரத்தால் தேகசுத்தியும் சுவர்க்கத்தையும் பெற்று, கன்னிப் பருவத் தித்தி, வெறிய இரத்தினாபரணம் பூண்ட இருதனங்களையே கொம்புகளும், தூபனம் பரிமித் தெற்றியும் அழிதுடன் பெற்றவர்க்கு, தொழுகிய பூக்களும் விலவ மிலைகளுந் தொடுத்துக் கட்டிய மாலையும் பொலிவதிய கடப்பமலையும் வாசனை கொண்ட குராமலையும் சோர்த்தலை இன் போதும் தழுவை வாய்ந்த (முருகவேளையே) பாகனுக்கு மிஞ்சுவதற்கு, இன்ற தெய்வயானை யம்மையாரது திருவடிகளை எம்மனத்திலை வைத்துத் தியானிப்பாம்.

யானைக்குத் தந்தம், தான்ம் (மதம்) பருவம் (வயது), மருப்பு, தும்பி, பாகன் இருத்தல் போலத் தெய்வயானை யென்றதற் கேற்ப இலக்கணம் வகுத்துக் கூறினர். இதனை, சிலேடையணி என்ப. பாகன்=பாகத்திலிருப்பவன், பாகை=உமாதேவியார். (கo)

வள்ளி யம்மையார்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்மாமிரும்புவிமின்னெர்புதிதன்னவுருட்
கவவுதுவிடார்
தண்ணென்மூவிருமுகமுமேனையவும்படைகளுந்தான்
முழுதுமேன்றார்

பண்ணவர்கண்கவரவளர்வேங்கைகொழுகொம்பிரைஞ்
படர்ந்துபற்றுக்
தண்ணமலர்பொதுள்வள்ளிப்பசுங்கொடிச்செந்தினைமுடுகன்
சரண்புகுகேமால்.

இ-ள். இடமகன்ற நிறைந்த பெரிய பூமியில் இதுபோன்ற வியப்பு வேதில்லை யென்று (உலகர்) கூறவும், வேட்சன் மனம் வருந்தி சகின்கவும், ஆறு திருமுகக்கரும் மற்றைய உறுப்புக்களும் ஆயதங்களும் காணப்படாது முனைத்து, தேவர்களது கண்களெல்லாம் கொள்ளை கொள்ளும்படி வளர்ந்த வேங்கை மரத்தைக் கொழு கொம்பாகக் கொண்டு படர்ந்து பற்றிக்கும், குளிர்ந்த அழகிய பூக்கள் செருங்கிய பசிய வள்ளிக் கொடியினை ஒத்த தனிப்பெரும் பாதங்களையே அடைக்கலமாகக் கொண்டு (யாம்) புகுந்தோம்.

வள்ளியம்மையாரைக் களவொழுக்க வழியிற் கொண்டருளிய நிலைப்புனஞ்சென்ற முருகக்கடவுள் தமதருளைக் காத்து வேங்கை மரமாயினர். அதுகண்ட வேட்டுவர்கள் அம்மரத்தை இது போது முனிந்து தெவ்வரை என்ற மன எண்ணுகளும், அம்மரமும் கொழுகொம்பென்றும் என்பது கந்தபுராண சரித்திரம் ஆகலின் நினைவு கூறினர். வள்ளியம்மை யாரைக் கொடி யென்றதற் கேற்ப முரு கவேளைக் கொழுகொம் பென்றார். கொழு கொம்பாவது - கொடிகள் படருதற்காக வன்றுக் கொம்பு. இச்சரித்திர சாரிய வள்ளியம்மை யார் வள்ளிமலை யெடுத்த குறிஞ்சி நிலவினையில் வள்ளியம்மை யென்பெயர் பெற்றார். அதனை,

பாத்தி பிவள்ளிப் பிரிழுயில் வந்திடலால்
வாய்த்த விளைநலம் வள்ளியெனக் கூறினரே.

எனவரும் கந்தபுராணச் செய்யுளால் அறிக. இவரைச் சந்தி மான் எவ்வரைக் கொள்ளுங்கால் அதற்கேற்பச் சத்தியு முருகக் கொள் வள் என்னும் உண்மை பெறப்படும். (கக)

தலை வன்.

முத்தாதனுவரிவடிவாகிமுதலுந்தமின்றி
மூலதோல
மத்தணமாருயிர்க்கடொறுநிறையியாபகன்சிவமா
மலியின்மீது
கொத்தணவுங்குமிபுங்கோவணமுடையுநான்மார்பும்
கோலுங்கரண்டோ
ரத்தனனுய்வருருவத்தித்துங்குரவனடிகள்
முடிமேல்வைப்பாம்.

இ-ள். முதிப்பட்ட சாக்கிர முதலிய வடிவல் கொண்டு முதலும் முடிவு மில்லாமல், பிரிருதியின் எழிப்பட்ட பூமியின்க ணுள்ள அரிய யிர்க் கூட்டங்களோறும் நிறைந்த வியாபக முடைய சிவமாகிய மலை யின்மேல், பூங்கொத்துகள் செருங்கிய குடியும், கோவண உடையும், பூசிய மணிந்த மார்பும் தண்டுங் கொண்டு ஒருபிரமசாரியாகி, பிரம ரிவடிவங் கொண்டினிறுத்தாயகன் உடைய திருவடிகளை (எதனை) மேல் வைப்பாம்.

கரு என்பதற்கு எதிர்மொழி கரு. கரை - சரீரம். மூலம்= பிரிருதி; மாயையுமாம். மத்தணம்=இதகியம் எனக் கொண்டு இருதயமிய குகையென்றாருமுளர். உடென் என்பதை வடு என சேர்த்து. கொல்லன் என்பதை கொல் என கின்றற்போல. பிரமசாரி யுவம் கொண்டு என்ற சரித்தத்தைக் கிவாகரியத்தால் சம்பவராண் டித்தி வந்க.

(கஉ)

தளக்குமதந்திதறபிறைவாய்கலறிகழுலெங்
கெழிலமழுமான்றுனைக்கையேற்றி
வினக்குமன்குன்றிமிழத்தனிவிழிச்சேய்
செழுமலர்தாய்விரும்புசேருட்

இ-ன். பிரம விட்டினுக்ளோடிய இருவராலு முணர்தற் கரிய முழுமுதலான மெலெருமானது செந்தியினின்றும் வெடித்த நுண்ணிய் தன்னில் நின்றும் தவதரித்த பிள்ளாத சுமாரனென்பதை யறியா மல் எடுத்த வலிமை பொருந்திய இடும்பன் என்பானை வதங்களிய வெடித்த, பின்னரும் பயன்கருப்பட்ட (ஆனைத்) தலித்தலைக்கொண்டி கெனிர் யாகிய பழனிமலையை யேத்தருள் காவல் செய்புனை திரு வருவுருப்பித்த ஒளியையுடைய குழந்தைவேற் பொருளை செல்லிய பாதங்களையு நாமரை மலரை (எமது) தலையிற் சூடுவோம். (கக)

அரவினிழலுமிழ்மணிச்சுளவ்விரசோமனத்தன்
டானாரி
விரவினிழலருவிகொழித்திழியுமுயர்வெகிரியில்
விளங்கிசரரு
மிரவினிழலுழையுனைவானெழுத்துவலிசம்பிலை கா
டுரிஞ்சிற்
குரவினிழலுன்றருழந்தைக்குமானிருதமலைபதன்
குறித்துவாழ்வாம்.

இ-ன். சப்பல்களினை தளையைக் காதுகின்ற இரு தினைகளும், குளிமையாகிய வயிரமும் சோமளமும் கண்ணிய முத்துக் கட்டின் அழகும் ஒன்ற கல்த்து, சாய்ந்த அருவிகளான கொழித்துக் கொண் டிருக்கும் உயர்வுகிய நியமலையினை யிருக்கி, காடுமுழ் நிழல் வெளியினை நுனைந்து செல்லும்படி மேலோங்கி, வளர்கின்ற நிலைகளத்தில் வயிரத்தைச் சிறந்து அப்பால் செல்ல திருக்குமாட நிழலில் வெளுத்தருளி யிருக்கும் முருகனையே பெருமானது திரு வடியை மனம் பேசுத்தோறுஞ்சென் சிரசினைத் தாழ்த்தி வணங்குவோம். (கடு)

கனகுமமுத்தையுங்கனைத்தகிரிவேற்
கடவுள்கிவிரியிலைவரு
மினகுமாரனிணைமலர்க்கிண்கிணிச்சரணந்
சரணனைத்தாழ்கிறைஞ்சுவாமரல்.

இ-ன். மிக்கத்தைத்தருகின்ற போவங்களை யழிக்கும் பிறைபோன்ற வெயிலை யிரத்தச் சேய்த்த வெவ்விய கொடித் தொழில் கொண்ட மழு வாயுதத்தையும் மானையும் இருகரத்தினைத் தாங்கி விளங்கினின்ற சிவ பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் கயிலை மலையை விட்டு நீங்கி அத்த ஒப்பில்லாத (செந்தில்) கண்டை யுடைய சேயும், செழுமையாகிய பூக் களைத் தூவி விரும்பி வழிபடுவோரது மனக் கள்க்கத்தையும் துன்பத் தையும் நீங்கிய தூனிபொருந்திய இல்லோலும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த கடலும் சூழ்ந்த பழநி மலைக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் நிலைய பிள்ளையாகிய இருகரமை மலர்போன்ற கிண்கிணி வெண்ணும் நூபுரம் மணிந்த திருவடிகளே புகலிடமெனக் கொண்டு விழுந்து வணங்கு வாம். அல் - அசை. (கரு)

குழந்தை வேலப்பர்.

இருவருங்காண்பரியவொருமுதல்லலுதல்லினர்த்தவிறி
பெரியிற்றோன்றும்
பொருவருஞ்சேயெனத்தெரியாதினுமடல்தெழுமிடம்பன்
பொன்றவீட்டி
வெருவருமீனவுத்தசித்தாட்கொண்டிவெகிரிக்காவல்
விளைப்பவாரும்
திருவருணல்லியகதிர்வேற்சேவகன்சேவடிக்கமலஞ்
செல்லிசேர்ப்பாம்.

திருஆவினன்குடிக் குமரக்கடவுள்.

சேவினன்வக்தனமாசானெனத்தெளிந்துதாழ்த்தியெஞ்
செவியில்ஞானக்
தூவினன்வந்தனைபுரிபுத்தேளிரருத்தயர்துமித்த
சுடர்வேற்றிறன்முல்
பூவினனவந்தனைமுவிவிரும்பூதற்றுவைபெறும்
பூமான்பூமி
னாவினன்வந்தனைபுரியாவினன்குடிவேலடிமலர்க்
ளகத்துள்வைப்பாம்.

இ-ன். இடபவாகனராகிய சிவபெருமான் குருவே வந்து மெய்ந் செல்லி அறிந்து சாத்தக் கொடுத்த திருச்செவியில்கனை, ஞாலமெதேசத்தை யோநியருளினவரும், வழிபட்டைத் செய்கின்ற தேவர்களது டெருக்கண்டதைக் கண்ட கதிர்வேலாயுதப் பெருமானும், பூமியின்கண் வந்த அவ்வனமுனிவர்களும் மிகப்பலகாலம்பணிந்வை உடையச் செய்யும் அரசரும், இலக்குமியும் காமதேனுவும் குரியனும் வழிபாடு செய்த திருவாவினன் குடியின்க னெழுந்தருளி யிருக்கும் கந்தசுவாமியினது திருவடிகளாகிய புட்பங்களை மெய் மனத்தினைகள் வைத்துத் தியானிப்பாம். (கக)

முத்துக் குமார சுவாமி.

தருவருணின்னாவர்முதலோர்பரசமணிமுடியெய்யத்
தனிப்பூசத்திற்
பொருவருபொற்றேரினருள்வழங்கியிருதிலர்குலங்
குசிசம்பொறுப்பத்

திருவரதாபயமிலங்கத்தென்கைசையிலருட்கடைக்கண்
சேர்த்திமாத
திருவருடானசுவீற்றிருக்குமொருதலைவனையா
மிறைஞ்சுவாமால்.

இ-ன். (சத்தானம் அநிசத்தானம் மந்தாரம் பாரிசாதம் கற்பகம் என்னும் ஐவகைத்தருக்களும்பொருந்திய விண்ணுலகத்து வசிக்கும் தேவர்கள் முதலாயினோர் துதிக்க, மணிகளும் மோசவாத்தியங்களும் ஒலிக்க, தைமாதத்துப் பூசநட்சத்திரத்திலே ஒப்பில்லாத பொன்னாற் செய்யப்பட்ட தேரின்கண் எழுந்தருளி (யாவர்க்கும்) அருளைக்கொடுத்து, இருபக்கத்தும் சூலமும் வச்சிராயுதமும் அழகுசெய்ய, பிறந்த வரதம் அபயம் என்னுந் திருக்கைகளும் விளங்க, தெற்குத் திக்கினிடத்தே தமது திருவருட்கடைக்கணேக்கத்தை வைத்து (இச்சாசத்தி கிரியாசத்திகளாகிய வள்ளியம்மையார் தெய்வயானையம்மையார் என்னும்) பெண்கள் இருவரோடும் கொலுவீற்றிருக்கும் ஒரு தலைவராகிய முத்துக்குமாரசுவாமியை யாம் வணங்குவாம். (கஎ)

திருநந்தி யடிகள்.

கருநந்திமிடாறுமுனிவர்கரஞ்சிரமிற்பப்பக்
கனகமேரு
பொருநந்திமழலிடைமேற்பொன்மலர்மாமழைபொழிந்து
புலவர்போற்ற
வருநந்திவடிவுமுமையன்பணியுங்கணங்களொழு
வாழ்வும்பெற்ற
திருநந்தியடிகளிணையடிகண்முடிபுனைந்தலினே
தீர்முடன்றே.

இ-ள். கருவிலுதிப் பிறக்கும் பிரமனெம்மிடி இருதின் தமது கைக்கோத் தூலெக்கள் வைத்த அர்ச்சனை செய்பவும், பொன்மயமாயெ மேருமலைய பொத்த தருமமாயிரமெ இனமை பொருந்திய இடப வாகனத்தின்மேற் கற்பகமலரை விடமழைபோலத் தேவர்கள் பாலு ருஞ் சொரிந்து துதிக்கவும் வந்து அருளுகின்ற சிவபெருமானது திரு வருவுருவத்தையும் விட்டினு பிரமர்களும் வைகுண்டு திவகணத்தவர்கள் தூரிக்கும் செருவாழ்வையும் கைத்த திருக்கிதேவரை இருதிருவடி களையும் சென்மேற் தரித்து விளக்களிவிக்கும் கீர்குவாம். (2)

நவவீரர்.

பாலொளிவெண்ணீற்றினர்செம்பவளவொளிச்
சடையினர்பார்வதிதன்பாலர்
சூலொளிவாட்புலையர்சூர்முதலடிக்க
வேற்கிறைவர்முனைவர்முய
வாலொளியுகுசெயிற்றுவீரவாகு
வைமுதலமனியிற்றோற்றம்
போலொளிரொன்பதின்மையும்மைரமலர்தூய்த்
தூய்ப்பணிந்துபோற்றுவரமால்.

இ-ள். பால்போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளிய திருநீற்றை யுடையவரும், பவளம்போலுஞ் சிவந்த நிறத்தையுடைய சடைமுடியினரும், உமையம்மையாரின் புத்திரனெனச் சொல்லப்படுபவரும், சூலம் தரிபொருந்திய வள் கேடகம் என்னும் ஆயுதங்களை யுடையவரும், சூடன்மலையே முதலவனைக் கொன்ற வேலாயுதத்திற்குத் தலைவரான சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் தம்பிமாரா பிருப்பவரும், வெண்ணிறத் தையுடைய கதிர பச்சை யுடையவரும் ஆயெ வீரவாகுதேவர் முத லாக வள், நூரத்தினங்களின் கட்டிபோல விளங்கும் வீரர்கள் ஒன்

பதின்மரையும் வாயினெ பொருந்தியபுட்பங்களைச் சொரிந்து சொரிந்து வணங்கித் துதிப்பாம்.

சதாசிவ மூர்த்தியின் ஆறு திருமுகங்களினின்றும் ஆதிமறைகள் தோன்றி உலகெல்லாம் பரந்தல் கண்டு இறைவி உள்ளுள் போல ஓடாகின்றன். அதனுலே யவள் திருவடிச் செம்புயனிற் பதிந்துள்ள நவரத்தினங்களும் வீழ்ந்தன. அவை யொன்பதும் ஒன்பது சத்தி களாகி, இறைவனைப் பார்த்தமாத்திரையினெ மோகமுற்றுக் கருப்பமதி களாயினர். தவரிடத்தினின்றும் தோன்றினமையே வீரர் எனப்படுவர். அவர் பெயர் வருமாறு - வீரவாகு, வீரதீரர், வீரமாபுரத்தார், வீரமார்த் தாண்டர், வீரகேசரி, வீரமகேசர், வீரமகேந்திரர், வீரரக்கதர், வீராத்தர். தாய்தந்தை என்னும் தமிக்குப் பன்னைப் பொருட்டு. (கு)

திருஞானசம்பந்த நாயனர்.

முரசதிரும்பிரமபுரமுனியெழுத்துதமிழ்முழுமுங்க
முழக்கிவேதச்
தரசெறிரன்மாக்கருப்பமறையனெரிதிக்கடம்ப
டவிசார்ந்தங்க
ணரசுமிழ்லெண்பெருக்குன்றமன்வெள்ளத்திரண்முழுதி
யிலெங்காக்கும்
பரசமயகோளரியையேதியர்குலாமணியைப்
பணிதல்செய்வாம்.

இ-ள். முரச வாத்தியம் முழக்குந் தொழில் பதினெரு முகமி னின்றும் எழுத்து, தமிழ்மொழி முழுங்க, வேதமுதல் தேவாரத் திருப்பதிகங்களைக் கர்ச்சித்து, முப்பிங்க நுல்ல கல்லை மணிகளின் மேற்கும்படி, வேதாரணியத் தலத்தினின்றும் சிவிக் கடம்பாரணி யம் எனப்படும் மதுரைகளை யடைத்து, தன்னிடத்துக் கன்னை ழிய தாசனது சாவலுக்குப்பட்ட வடுப் பெரிய மலைகளினும் இருந்த

வித்த சடணவெள்ளத் தொருதிகிரியழித்துப் புரிதிருள்வாளைக் காத்
தருளிய பரசமய கோளரியும், அத்தன குலிகாமலரியும் ஆய திரு
ஞான சம்பந்த சாய்ஞ்சர வணக்குவாம்.

மூசு - கொண்ட முழவு, வெற்றி முழவு, மண மூசு என, மூலைகப்பிரிம் பிரமனும் பூசிக்கப்படவும் கொழிக்குப் பிரமபுர மென்று பெயராயிறது. பரசமயகோளரி - புறச்சமயங்களாகிய யானை களை யழிக்குஞ் சிங்கம். கோளரிஞ்ற்றதற் கேற்ப பிரமபுரத்தைக் குகையாகவும், தேவார வோதினவைக் கர்ச்சனை யாகவும், குலச்சிறை நாயனர் மங்கையர்க் கரசியார் முதலாயினோர் மாக்களெனவும் மறை வனம், கட்டங்காடவி எனவும் கூறினர். என்பெருங்குன்று - பசுமலை, ஏனைலை முதலாயின. "என் பெரும் குன்று அமன் வெள்ளம்" என் பதற்கு, பெரிய மலைகளில் வசித்த எண்ணாயிரஞ் சமணவெள்ளம் என்று முரைக்கலாம். ஞான=கை, மணி=ஓசை, தலபிலணியப்படும் ஓசை.

(உ0)

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

மலராசிநெறிபரிமிக்கபிணவாரிமிதப்ப
மறைவல்லோர்பற்
பலராசிபகர்திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கரைசார்ந்து
பவநோய்தீர்வான்
புலராசிநெறியொருவிச்சிவசமயநெறியினிடைப்
போந்துஞானச்
சலராசிபடிந்ததமிழ்வாகேச்சாணமலர்
தலைமேற்கொள்வாம்.

இ-ன். மும்மல சம்பந்த முடைய ஒழுக்கவழியி லிருந்து சமணர் களாலிடப்பட்ட கல்லானது தெப்பமாகக் கடலின்கண் மிதக்க, வேதங்

களில்வல்ல பிராமணர்கள் பற்பல் மாழ்த்தக்கினைக் கூறுயிற்கும் திருப் பாதிரிப்புலியூர்க் கரையை யடைந்து, பிறவிப் பிணியை நீக்கும்படி ஐப்புலக் கூட்ட வழியை விட்டே சைவசித்தாந்த மார்க்கத்திற் புகுந்து கெடுர்மையிய கடலின் மூழ்கி தமிழ்வல்ல வாகீசப் பெருமானது திருவடிகளாகிய தாமரைமலரைச் சிரமீது வகிப்பாம். (உ1)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

முடிதடவவிருவிசும்புக்தடவவொருமலரடியார்
முழுதுமுற்றே
றடிதடவவளர்சிலம்பினுமிருவருமடியு
முடியும்பார்த்தட்
கடிதடவல்லினமுலைவாணுதற்பரவைகிணமணிக்
கனகவாசிற்
படிதடவவிடைத்தமிழ்த்தெள்ளமிழ்தகவிநாவலன்றன்
பணிதல்செய்வாம்.

இ-ன். திருமுடியை, பெருமை வினக்கும் ஆகாயத்தினைத் தேட வும், ஒப்பற்ற தாமரை மலர் போலும் திருவடியைப் பூமிமுழுதினும் இன்னமோர் நூறை தேடவும், வளர்கின்ற திருமாலும் பிரமனுமாகிய இருவரும் அடியையும் திருமுடியையும், சர்ப்ப படத்தையொத்த கீதம் மூம் குரலி லெலியை வென்ற இனமை கொண்ட தனமும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியுமுடைய பரவை நாயிராதை ஒளி பொருந்திய இரத்தினக் கழுத்திப் பொன்னும் செய்யப்பட்ட வரிப்படியில் தெம்படி தாதாகவிட்ட தமிழில் வல்ல தெளிந்த அரிந்தகவியாகிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனாத திருவடிகளை வணக்குவாம்.

முன்னோக்கல் சிவபெருமானது முடியையும் அடியையும் தேடிக் காணுதிரும் மிட்டுஞ்சுளையே இருவரையும் இன்னமோர் முறை பரவை வரிப்படியைத் தெரியாயின் தலை நமக் கெளிதிற் புலப்படு மென, இதைவினத் தாதாகவிந்த சுந்தரனென்பது கருத்து. (உ2)

வாதவூரடிகள்.

கரைசெறியும்வாதவூர்ப்பிறந்துகுருந்தடியின்மதிப்
பாகன்கையு
ளுரைசெறியுங்குசத்தடங்கியருட்டேனோடானந்த
வொளிநீராடிக்
குரைசெறியுமுணர்வுசிவகம்பையின்றுபொதுவினிலைம்
கொம்போடாடு
மரகதிழலடிவைகுமாணிக்கமுற்பற்றை
யகத்துள்ளைப்பாம்.

இ-ன். (வைகைநதிக்) கரையமர்ந்த திருவாதவூரிற் றோன்றி, குருந்த மரத்தடியின்கீழ் வீற்றிருந்த பிறைத் தண்ட முடைய பரமசிவனது திருக்கரத்தின்க ணுள்ள சின்முத்தை பேதமென்னும் அங்குசத்தி னடக்கி, திருவருள் என்னும் பிணிட்புடனே வொயகத்தர் என்னும் பிரகாச முள்ள வர்த்தியின் மூழுதி, (சிவத்துவ)மின்க மனைத்த தம்பிரிவு செல்லிய உண்மைப் பொருளிற் கலந்து, அப்பதத்திலே (கனகசபை யின்கண்) இனமைகொண்ட பூங்கொம்பு போன்ற சிவகாமி யம்மையா ருடன் திருநடனஞ் செய்தருளும் நடராசப் பெருமானது குளிர்மை யுடைய திருவடிக்கண் சேர்ந்திருக்கும் மாணிக்க வாசகரென்னும் இள யாழினை மனத்தின்க ணிருத்தி நினைவாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை யாதே யென்றதற் கியைய மதிப் பாசன், அங்குசம், தனி, சீராடல், சேவகம், நிழலடிவைகுதல் கூறப் பட்டன. மதிப்பாசன் - புத்தியுள்ள யானைப் பாகன் எனவும், சக்தி ஞெய பருநிலையைத் தரித்தவன் எனவும் பொருள். அங்குசம்=தோட்டி. உரை செறி அங்குசத்து அடங்கி=வெருளாவண்ணம் உபதேசம் காறித் தெரித்த அற்பொழுதே உண்மைப்பொருள் பதிந்து என்றுமாம். அங் குசத்து அடங்கி = ஆசிரிய திருவடித் தாமரையி னடங்கி என்றது

மொன்று. செம்மை அகம்=செவ்விய உண்மைப் பொருள். சேவகம்= யானே தமிழுமிடம். (உசு)

சிவனடியார்.

பண்டுசெனக்குவித்தமணிலாப்பயம்பெய்து
பனியும்போழ்திற்
கண்டுசென்றுதுசிலைத்தத்தைதாண்முழுவர்
கடிந்தசெட
முண்டுசார்ந்துதேடிமகப்பேற்றினரு
ளுயர்வுபுண்ட
தண்டுசார்முதலிருத்தொண்டர்ப்பதஞ்சார்ந்தவர்தாட்
சார்தமன்றே.

இ-ன். முன்னர்க் காலத்திற் சிவபிரானைப் பாவித்துக் குவித்த மணலிலே டகக்களின் பாலையிடேதஞ் செய்து பூசிக்கும் காலத்தில், அதனைப் பார்த்து, சிவமேயென்று கருதாது (வெறு மணல் எனக் கருதி) அழிக்கத் தொடங்கிய தமது சக்கையில் பாதத்தை மழுவாலுத்த தோள் அலறித், தெரிருமாலிபத்தை யுட்கொண்டு, வெறுமனே நரித்த கொன்றை மாலையைத் தாருக் தரித்து, வேதுக்குக் குமாரனென் னும் பேற்றினைத் திருவருள் உபதேசத்தையும் பெற்ற சண்டேசுரநாயனார் முதலிய திருத்தொண்டர்களுடைய பாதங்களைக் கதியாக நடைத்தலே யார்களது திருவடிகளை யடைவேம். (உசு)

குகனடியார்.

உய்வதெக்குறியெருச்சனிபுரிவோர்வரிலைக்கு
மூனைப்போர்செம்பொன்
பெய்வதெற்றேற்றபனிபுரிவிப்போர்புரிவோர்தம்
பெருமைகேட்போர்

சைவமேசமயமெனத்தமிழ்ப்போர்சிவகிரியிற்
றவங்குன்றவவேற்
றிறமேவுதெய்வமெனத்தினந்தொழுவோர்மலர்ப்பா தந்
தெரிசிப்போமால்.

இ-ள். முத்தியடைந்த உய்தலொன்றையே நினைந்த அருச்சனை செய்கையரும், பஞ்சாக்கரமன்றியும் செபிக்கின்றவரும், சிவத்தொண்முதிய கொத்த பொருள்களை (அன்புடன்) வாங்கித் தகுந்த தக்ஷிணை திருப்பணிகள் செய்விப்பவரும், அன்னை மூள்ளாத பெருமைகளைக் கேட்போரும், சைவசித்தாந்த சமயமே மெய்ச்சமய மெனக்கருதி அதன்வழியின்ற ஒழுகுவோரும், பழநித் தலக்கடவுள்ள சிவபிரானுக்கு மிகவும் உரியவேலாயுதத்தைத் தரித்த தெய்வமே முழுமுதற் தெய்வ மென்ற தெளிந்து வழிபடுவோரும் ஆகிய குகைமயிர்க்கு அதிதாகை வரிபோன்ற திருவடிகளைத் தரிசிப்போம். அல்-அகை.()

கனிதவகாடோனும்புரிந்திசாத்துவிகருணமவடைந்து
வகைதவர்ந்து
தனுமுதுதமுழுத்தநிருமிற்றினெளிபழுத்தொழுகும்
தவிமசார்த்து
பனிதழுதினின்னிவைவேற்குமரனுறைகினகாஞ்சும்
போற்றபோற்றி
யனுனிமேவுசிற்பரிவுபுரிந்தநிருவகவழகைக்
கடுமையாமால்.

இ-ள். பிதுர்க்கடனைத் தினந்தோறஞ் செய்த, சாத்துவிக குணங்களைப் பெருகி, குற்றங்களின்றும் நீங்கி, நல்ல உடம்பு முழுதும் தேஜஸ்ஸைத் தரித்த மிகுதியெனி முதிர்ந்த காணப்படும் பேரழகைக்கொண்டு அச்சுவையும் பெருத்த வினை, கூரிய வேலை

யுதத்தைத் தரித்த குமரக் கடவுள் வீற்றிருக்குமூர் கோயில் வலம் வந்து தோத்திரம், காடோறும் (அவன் உடைய) திருப்பணி செய்தலில் அன்பாக விரும்பிய திருவகம்படித் தொண்டர்க்கு (யாம்) அடிமையாவேம்.

தவம் என்பது என்ன? சிலை கியா யோக ஞானக்களை. "ஐம்புலவேடரினயர்த்தனை வளர்த்தனை; தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினை யுணர்த்தவிட் டன்னிய பின்னையி னான்கழ் செலுமே" என்றும் சிவஞானபோத சூத்திரத்தா னுணர்க.

சாத்துவிக குணமாவன—ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொறுமை, புலனடக்கல் என்பனவாம். அதற்கு மேற்கோள்,

பிங்கலந்தை.

ஞானந் தவ மேன்மை நல்லருண் மோனம்
வாய்மை பொறைபுல னடக்கல்சாத் துவிகம்.

குற்றக்களாவன - காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்பன. அத்தன்மையை யின்ன தென்பதை, புண்ணிய கன்னீராடல் கடவுள் பூசை யாற்றல்" எனவருஞ் கூர்மபுராணச் செய்யுளாலும், "சத்தியத் தானஞ் சமத்தம் மின்சொற் சாற்றுத லொருவுரிட்டதல் - புத்தியே முதல் கானமோர் சான்று மடக்குதல் புலன்க ளோம் வழியி - னுய்த்திடாதமைத்தல்" எனவருஞ் காசிகாண்டச் செய்யுளாலு முணர்க.

அகம்படித் தொண்டாவது கண்ணி, தொடை, பிணையல், இண்டை முதலிய மாலைகள் சமைத்தல், திருவமுது, திருப்பரி வட்டம், கொடி, குடை, சாமரம் முதலிய மங்கலப் பொருள்களைத் தாங்குதல், அவற்றுள் அலுக்காரஞ் செய்தல் முதலாயின. அவற்றை,

பொக்கிய திருவி லிடும் பொற் புடைப் பலிக ளேந்தி
பக்கலத் தொழிலின் செய்து மறைவளர்த் தறிந்து மற்றுக்

தன்னருக் கேற்ற பண்பிற் றருமபுரி தலிலின் றமிழ்தே
யங்கணர் கோயி லுள்ளா வகம்படித் தொண்டி செய்வார்.

என்னும் பெரியபுராணச் செய்யுளாற் றெரிக. அடிமை என்பது, தச்சன் என்றும்போல விருதிகேட்டின்ற பெயர் என்பர் இலக்கணத், தொந்தர். (உக)

சந்தானகுரவர்.

நந்தாவுள்ளொளிஞானமுதிப்பமல
விருடிமித்துகவிறற்கொண்ணு
முந்தாயபொருளிதுவென்றருளுருக்கொண்
டுயிர்மெய்பொருண்மூன்றுபேற்று
வந்தாளும்பெண்ணேனதியுடித்தவெண்ணெய்
யெய்கண்டான்வழியிற்றோற்றவந்த
சந்தானகுரவர்பதம்பிறவிகோய்
தவிர்க்குமருந்தெனவுட்கொள்வாம். (உஎ)

இ-ள். குறையாத வுண்மைச் சிவஞானம் தோன்ற, அஞ்ஞான மல இருள் அகன்று, சொல்லுதற்கியலாத மூன்மையுடைய பதிப்பொருள் இதுவே யென்ற தெளிவுப்படி அருளே யுருவமாகக் கொண்டு, மழு கூலிர் உடல் பொருள் என்னு மூன்றினையும் எம்மை விரும்பி யடிமைக் கொண்ட பெண்ணேயாற்றினுந் தூய்மைப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரி லமர்ந்தருளிய மெய்கண்ட தேவப் பெருமானேயும், அவனது சந்தான வழிபாய்த் தோன்றிய ஆசாரியர்களான அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமி கள் மறைஞான சம்பந்த சுவாமிகள், உமாபதி சிவாசாரிய சுவாமிகள் ஆகிய ஆசாரியர்களை திருவடிகளைப், பிறவியாகிய நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாக உட்கொள்வாம். (உஎ)

கடவுள் வணக்கம் முற்றிற்று.

பாயிரம்.

பாயிரம் என்பது நூலி வரலாறுரைத்தல். "ஆயிர முகத்தானகன்ற தாயினும்-பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே" என்ற இலக்கணத்தார் கூறலின், எவ்வகைச் சிறப்புடைய நூலாயினும் பாயிர மில்லாக்கால் அது நூலெனப்படாது. அதனின் இங்குப் பாயிர முரைத்தார். அதன் வரலாறுவது:—

முன்னைக் காலத்திலே, வேதம் சிவாகமம் என்னும் இருநூல்களின் உண்மைப் பொருள்களின் சாரங்களை யெல்லாம் அடக்கி அருளி முழுத்தபதி யாகிய சிவபெருமான் பதினெண் புராணங்களையு மருளிச்செய்தார். அவையாவன— பிரம புராணம், பதும புராணம், விஷ்ணு புராணம், சைவ புராணம், பாகவத புராணம், பவிஷ்ய புராணம், காருட புராணம், மார்க்கண்டேய புராணம், ஆக்கினேய புராணம், பிரமகைவர்த்த புராணம், இலிங்கபுராணம், வராக புராணம், கந்த புராணம், வாமன புராணம், கூர்ம புராணம், மத்ச புராணம், காருட புராணம், பிரமாண்ட புராணம் என்பன வாம்.

இவற்றுள் சைவம், பவிஷ்யம், மார்க்கண்டேயம், இலிங்கம், வராகம், கான்தம், வாமனம், கூர்மம், மத்சம், பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சிவபுராணங்களாம்.

விஷ்ணு புராணம், பாகவதம், காருடம் என்னும் நான்கும் விட்ணு புராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் என்னும் இரண்டும் பிரமபுராணமாம். ஆக்கினேயம் என்னும் ஒன்று அக்கினிபுராணம் ஆகும். பிரமகைவர்த்தம் என்பது சூரியபுராணம் ஆகும்.

இப்புராணங்கள் பதினேட்டுக்கும் மூலமாக ஆதிவேயினவன் ஓர்புராணஞ் செய்தனன். அதனையே பின்னுள்ளோர் பதினெட்டாக்கினர். முதலிற் சிவபெருமான் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சனற்குமார முனிவர்க்குப் போதித்தார். அவர் வேதவியாதர்க்கு உபதேசித்தார். அவர் சூதமகா முனிவர்க்கு உபதேசித்தார். அவற்றுட் கந்தபுராணமே மகா விசேட முடையது. அதனிற் கூறப்படாத சரிதங்களும் பொருள்களும் உலகத்தில் இல்லை. "எந்தப் பொருளுங் கந்தத்தி லுண்டு" என்ற பழமொழியும் அதனை விளக்கும். அது ஓரிலக்கக் கிரந்த முடையது. இத்தனைச் சிறப்புக்களை யுடைய கந்தபுராணத்திலே திருப்பிரகாச காண்டத்திலே இடும்பழித் தலமான்மியம், இருபத்து நான்கு அத்தியாயத்தின் மேற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதனை யாராய்ந்து செந்தமிழ் நடையிற் பாடுகவென்று பேரறி வுடையோர் பணித்தாராகலின், அவர் மொழியைத் தலைமேல் வகித்துச் சிறியேன் விருத்தப் பாக்களிற் பாடினேன். இதன்கண்சருக்கம் இருபத்து மூன்று உள்ளன. குமரனே! குருபரனே! சரவணபவனே! சண்முகனே! குகனே! என்று சொல்லும் நாமங்களைக் கேட்டவளவிலே,

அவர் பெறுதற்கரிய பேறெல்லாம் பெறுவர் என்றல் அக்கட வுளது பெரும் புகழையெல்லா மடித்த இப்புராணத்தைக் கேட்போர், பாராயணஞ் செய்வோர், பதிப்பிப்போர், பொருள்விரிப்போர் யாவரும் எத்தனைப் பெரும்பேறுகளையும் நிலையில் அடைவர் என்பது சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலுஞ் சத்தியமே. இவ்வாறு சூதமுனிவர் ஆணையிட்டுக் கூறினாரின் இப் புராணத்தையும் யாவரும் கைக்கொண் டொழுகுதலே மானுடப் பிறவிக்கு இன்றியமையாப் பயனுகும்.

அபரிக்கதிநேடிலடி யாரிவை விருத்தம்.

இறைவனருள்வழிநின்றியாரிரிந்தசனற்குமர
னியல்வியாதற்
கறையவன்குசமுனிக்கருளியமுவாதபுரா
ணத்திற்காந்த
முழுதுறுநூதனவிரிப்பிரகாசகாண்டத்தின்
மொழியுமித்தூற்
குறைவிலத்தியாயமதுகான்குடையபெற்றதனேற்
கூறுவாதோ.

இ-ள். சிவபெருமான் அருள் வழிப்பட்ட நிருத்திதேவரிடத்துக் கேட்டினர்த்து, சனற்குமார முனிவர் கல்லிலக்கண முடைய வியாச முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவ்வியாத முனிவர் சூதமுனிவர்க்கு உபதேசித்த பதினெண் புராணக்களுட் காந்த புராணமானது, இயல்பு வழுவாமற் சொல்லப்பட்ட கிரிப்பிரகாச காண்டத்திலே கூறப்பட்ட இப்புராணக் கதைகள், குறைவில்லாத இருபத்து நான்கு அத்தியாயம் சொல்லி முடித்தற் பின்னர்க்கூறிக்கும் மாதலான் (அ)

அவனிமிசைவெள்வேற்குழகன்விலகியி
வரகவிற்றிருக்குமரதன்
னின்னமிழ்பூங்கழனிவளக்கமுபழநிக்
காதைவடமொழியைபாய்ந்து
தென்குதமிழாற்றருகின்றத்தனைவத்
தன்னைவருமிதனிடையிற்றருவான
வுன்னுணர்முதற்குறைதீர்வரச்சிவனிற்றுயிவி
னென்னவினித்தியுரையென்றாரால்.

(இ-ள்.) வெம்ப தகட்டெடிவாய வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரக்கடவுள் சிவகிரியிலிட்டது முதல கொண்டருக்கப் பெற்ற, அழ இப குளிர்ந்த தேன்செறிந்த பூக்க னைருக்கிய வயல்களின் வளங்கள் விளக்கும் பழநி மான்மியத்தை, வடமொழியையும் தூய்மையுந்தெளித்த தமிழ் மொழிபாற் செய்து நெக்கத் தரக்கடவாய் என்று, அக்கரின் கண் வைகுந் தெளிந்த மெய்ஞ்ஞான்மிய உண்மை யறிவை யுடைய பெரியோர்கள், வெறுமை யறிவுடைய (கல்லிகேள்விகளில்) நிபுணனாகிய என்னை அழைத்து உரைத்தனர். (உ)

அத்திருமாகர்வதிதன்னரிவுடையோர்
நிறியேன்புல்லரிவினுற்று
மித்தமிழின்குறைதீர்ப்பச்சொல்வகைசொற்
பொருவிரப்பியெடுப்பரென்றே
வைத்தமுறைச்சருக்கமிருபான்மூன்று
வரவினிதுவழங்குமாற்றன்
மெய்த்தமிழின்சுவையொழுகும்விருத்தயாப்
பதனிலங்கவினம்பகுத்தேன்.

(இ-ள்.) கச்த அழகிய பழநி யென்னும் பெரிய தலத்தில் இருந்த தன் னிலை தெரிந்தவர்களாகிய பெரியோர், நிபுணனாகிய யான் அரும்பாடு

கொண்டு செய்த இத்தமிழ் நூலைப் பொருத்திய குறைகளை நீக்கும்படி நினைத்து, சொல் வகைகளையும் செய்யுள் பொருள் வகைகளையும் நிறைத்து ஏற்றுக் கொள்வா சென்று எண்ணியே, முறையாக வகுக்கப் பட்ட சருக்கங்கள் இருபத்து மூன்று பொருந்த, உறுதிப் பயனைக் கொடுக்குந் தன்மையுடன், நிலைபெற்ற செந்தமிழ்ச் சுவை தெங்கும் விருந்துப் பாக்கள் விளங்கும்படி சொல்லத் தொடங்கினேன். (ஈ)

நூற் பெருமை.

குமரகுருபரசரவணைப்பவகுகசாண்
முகாவென்றேத்தி
லமரரிவரியபாகதிபுரியிலெளிதினில்வர்
தடையுமென்றல்
விமலமுடனிருசெவியாலவனருள்தோய்க்கதையமுத
மிசைசந்தோர்முற்றுந்
தமமதுவினியனெனுமபயனெய்லையொருவர்
சாற்றற்பாற்றே.

(இ-ள்.) குமாவே! குருபாவே! சரவணேற் பவனே! குகனே! தண்முகனே என்று சொல்லல், தேவர்களும் அதிதம் எனு பரமுத்தி இப்பூமியிலேயே இலகுவாக வந்து சேரு மென்றல், பரிசுத்தமுடன் இருகாதுகளினாலும் அக்கடவுளது புராண சரித்திரமாகிய அமிர்தத்தை யுண்ட பெரியோர்கள், தம்மை யாசியே பற்றித் தொடர்ந்து நிற்கும் துன்பமாகிய அஞ்ஞான வெல்லாஞ்சென்று, மிகவும் ஆடையும் உறுதிப் பயன்களின் அனுபவத்தை யொருவர் சொல்லும் பருதியுடைத்தோ? (ச)

நூல் செய்த காலம்.

மலர்தலையுலகந்தாங்குமணிமுடிச்சகமதென்னு
நிலைபெறநிறுத்தமலவெள்ளநூற்றின்மேற்றிகழுமைம்பான்
றலைசெறிபிருவந்தன்னிற்றனிசெலுங்கதிர்வேலண்ணல்
லலைதுறப்பூண்டதூற்பெருமையைரவிலுற்றேன்.

இ-ள். பார்த்த தலையையுடைய ஆதிசேடனும் முக்கட்பெருமானை இரந்தினை யுணர்ந்த முடிக்கலுள்ள சுகம் என்று சொல்கின்ற, நிலை பெற வைத்தோதிய ஆயிரத்தைந்நூற்றை நிரம்பத என்னும் முதல்வை யுற்ற வருடத்தில், ஒப்பற்ற சீர்பெற்ற ஒளிபொருந்திய வேலாயுதப் பெரு மானது, கலைமகளுள்ள பழைய பழநித் தலத்தின் மாகாத்மியத்தைச் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

ஆதிசேடன் ஆயிரத்தலைகளை யுடையதனால் "மலர்தலை யுரகம்" என்றார். உர = மார்பினால், கம் = செல்லுகிறது. இதனால் சாலி வாகன சகவருடம் ஆயிரத்தைந்நூற்றை நிரம்பதாம் வருடத்தில் செய்யப்பட்டது. இதனை இற்றைக்கு இருநூற்றெழுபத்தைந்து வருடத் திற்கு முன்னர் என்க. கலம் - தலம் எனப்பேதம். (இ)

நூற் பெயர்.

பொருந்துமுக்குணமும்தக்கராகமும்புலைமுன்னுந்
திருந்துமூற்றிருகுணர்ந்தோர்செவிப்புலன்றேக்கவாரி
யருந்தமுதனையதொன்னூல்வழிநடாயகலமேத்தி
பெருந்தமிழ்பூனைத்தவிர்நூற்பெயர்பகுனிப்புராணம்.

இ-ள். அதாதியே வந்து பொருந்திய மூக்குணங்களும் மனமுதலிய அந்தக் காரணங்களும் ஐம்புலன்களும் ஏனைய உட்கருவிகளும் திருந்த முறைமைப்படி கல்வி கேள்விகள் முழுவதும் ஒருசேர அறிந்த பெரியோர்கள் தமது செவியறிவிற்கு ஏற்றவாறு நிரம்பிய நூல்களை ஆராய்ந்து என்னுள்ளே ஒரு அமுதத்தை யொத்த முதனூலின் வழியே கூட்டி, மலையில் வில்லாக ஏந்திய சிவபெருமானால் அருளியே உண்டாக்கப்பட்ட பெரிய செந்தமிழால் அலங்கரித்துச் செய்யப்பட்ட இந்நூலின் பெயர் பூதெ வரிப் பழநிப் புராணம் எனப்படும்.

மூக்குணமாவன—சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம். அந்தக் காரணமாவன—மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பனவாம். புலன்களாவன—சத்தம், பரிசம், உருவம், இரதம், கந்தம் என்ப

னைத்தாம். உள்ளனவே மெய் வாய் கண் மூக்கு, செவி என்னும் ஐம் பொறிகளும், தசவாயுக்கள் முதலியவுங் கொள்க அசலம்=அசைத்தல் இல்லாதது. சிவபெருமான் சம்பிரதாயத்தை யருளிய காலத்தே தமிழ் மொழியையும் அருளினர் என்பது தோன்ற "அசல மேத்தி பெருந் தமிழ்" என்றார். இதனைச் சம்பிரதாயத்தினின்றும் பிரித்து தென்பார் கூற்றும், இடையிற் சிலரால் கட்டப்பட்ட தென்பார் பத மும் மறுக்கப் பட்டன. (ஈ)

நூல் செய்த காரணம்.

இந்தநூலாரியத்தையீர்ந்தமிழ்த்தொடர்புசெய்ய
வந்தகாரணம்யாதென்னில்வண்டமிழ்நிலத்தின்வைகுங்
கந்தவேளடியார்நாயங்கலந்தருட்டிருவுள்ளமுற்று
மன்னவாழ்வடையலாம்பேரின்பமுமடையலாமே.

இ-ள். வடமொழிக்கு ளுள்ள இந்த நூலை, தண்டமிழ்ப் பாக்களாலே செய்யவந்ததற்குக் காரணம் யாதென்று கேட்பின், சொற் பெருள் வளங்களையுடைய தமிழ் வழங்குந் தேயத்தின்கண் விருப்புக் கந்தக் கடவுளின் அன்பர்கூட்டங்கள் ஒருசேர டொருவர் கலந்து பாராயணஞ் செய்து, அக்கடவுளது திருவருட் கடலிலே முழுகச்செய்யும் அந்தப் பெருவாழ்வையும் பெறலாகும், அத்தனித முத்தி யாகிய பேரின்பத்தையு மடையச் செய்தலு மாகும் என்னுங் காரணமே.

தமிழ் என்பதற்குத் தனித்த ழகாரத்தை யுடைய மொழி யெனவும், தனிமையான மொழி யெனவும், இனிமையையுடைய மொழி யெனவும் பொருள் கூறுப. வடக்கண் வேங்கடமுக் தெற்குத் தென்னாடும் எல்லையாக வுடையது எனவும், வடதின்கண் விரும் தெற்றின் கண் கடலும் எல்லையாக வுடையது எனவும், பண்டிதரே யது வெனவும், சோழ நாடே யதுவெனவும் பலரும் பலவாறு கூறுப. (உ)

பாயிர முற்றிற்று.

க

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

அவையடக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி. ஆசிரிய விருத்தம்.

வானமுட்பருகுமவிரைமலியுவர்ச்சும்புக்தண்
காவிருங்குளனிமேவிக்கவர்பசுங்கேடுமின்போற்
றேனிமிர்சிசாகனன்றன் கொளிற்றியேன்புன்சொற்
றூனிதாகன்காம்பாலுமை சீர்ணைனப்புரிவதாமே.

இ-ள். மோகன் உட்கொள்ளுஞ் சமூத்திரத்தி னிறைந்த உப்பு நீரும், பொலிவையே குளிர்ந்த காட்டினிடத்துப் பெருமலையை யுடைய குளவியானது சென்று எடுக்கின்ற பசிய புழுக்களும் போல, தேன் வண்டு சொலிக்கின்ற ஆட்டிக்கடா வாகனத்தாலே கந்தக் கடவுளின் மெய்யன்பாகு மனத்தில் இது கொள்ளப்படுமாயின், (கல்வி கேள்வி களில்) சிறிய வுமை யனை இழி மொழிகளையுடைய இத்தாலும் வான் தொண்டுபட்ட இயற்கையாலே நேர்த்த தாகும். (க)

வார்கடற்புலவுமோரார்மைநிறச்சேலுமோரார்
நீர்மையுவருமென்னுரிஞ்சித்திலமணிகொள்வாரிற்போற்
சீர்தபுணர்ந்துடீர்ந்தசொற்பொருட்கவைதிரிதறோரார்
கூர்வெயிற்பெண்டேவேள்காதைகுறித்தானல்கொள்வர்கல்லோர்.

இ-ள். நீண்ட கடலின்க ணுள்ள புலால் நாற்றத்தையும் அறியமாட்டார், கருநிறத்தை யுடைய செறிருத்தலையும் கவரியார், நீலமணிக்க உப்புத் தன்மையையும் கோத்தார், முத்துக்களையும் இரத்தினக் கலையும் விரும்பி யெடுப்பார், அதுபோலப் பெரியோர்களும்

சீர்சொழிபி னுள் பேன்ற கொடுஞ் சொற்களும், பெருள்களும், சுவைகளும் வேறுபட்டதையும் பாராதவராய், கூரிய கதிர்வேற் பெருமானது கதையைச் சொல்லுவ தென்றுணர்ந்து மேலாகக் கொள்வர்.()

புலவரும்போற்றுக்தாதைதங்கொருமொழிபுகன்றவிற்பிற்
புலவனுக்கறம்போதித்தும்பொருளைவகைசிரிவுகூட்டிப்
புலவருக்கருளியும்பார்புகழ்ந்திவகிரியில்வைகும்
புலவனுட்கொள்வான்பாட்டுப்புகலென்புலமைமன்றே.

இ-ள். தேவர்களுக் கதிகின்ற தமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குப் பிரணவப்பொருளை யுபதேசித்தும், பொதிய மலையிலுள்ள அகத்திய முனிவர்க்குத் தமிழிலக்கணத்தைப் போதித்தும், அகப் பொருளின் வகையுரை விரிவுரைகளையுஞ் சேர்த்து ஓராய்ந்து அவற்றின் உண்மைகளைக் கடைச்சங்கப் புலவர்க்கும் தெரித்தும், பூமியிலுள்ள சகர்களாலே புகழ்படுகின்ற கெளரியம் எழுத்தருளி யிருக்கும் பெரும் புலவரான குமரப் பெருமானர் வீரபுயமடி பரதேசப் புகுந்த எனதறிவு கண்டதன்று. (உ)

மூதுணர்வுடையோர்வேதமுதலியதெரிக்கிற்றொன்று
மோதுசொல்லுமுதுமுண்டேதக்குமோவள்ளியைவேற்சேய்பொற்
காதுகனென்சொனன்றுசங்கைக்குமோதாய்க்குமேயோ
பாதுசொல்லறியேனுரைதப்புதற்கிதன்செய்தேனே.

இ-ள். பேரறிவுடைய புலவர்கள் வேதமுதலிய பல்லநூல்களையெல்லாம் ஓராய்ந்து, எக்காலு மோதிய சொற்களாகிய அகிதத்தையுட்கொண்டு கிறைத்த வள்ளிய இவ்விதழில் முற்றிய மேலாடையுத்தையுடைய கந்தக் கடவுளினது அழகிய செயல்கள், எனது சொற்களையிடத்தை வெறுத்து விடுமோ, அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளுமோ, ஏதும் சொல்வதற்கு அறியவில்லை; பாடவேண்டுமென்னும் அவாவிடத்தைச் செலுத்தலால் யான் என்செய்வேன். (பாடத்தொடங்கினன்.) (ச)

அவையடக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

முதலாவது,

கிரிச் சருக்கம்.

முனிவர்களாலே துதிக்கப் படுகின்ற வியாத முனிவர் பாலுக்க ராகிய சூதமுனிவர் நைமிசாரணியத்திற் சென்றும் அவ்விடத்திருந்த தவத்தினர் யாவரும் அவரைக் கண்ட அளவில் எதிர்சென்று உபசரித்து, எமக்குக் கிடைத்தற் கரிய பெருவிருந்து வந்தென்று மனமும் முகமும் மலர்ந்தி கொண்டு, உபசார மொழிகளைச் சொல்லி, அவரை யாசனத் திருத்தினர். எனைய உபசாரங்களையுஞ் செய்து, கல்வி கேள்விகளில் வல்ல முனிவரே! சூலபாணியராகிய சிவபெரு மானது புகழை நிரிக்கும் புராணம் கேட்பதற்கு மிக்க அவா வுள்ளோம். தேவரீர் கருணை கூர்ந்து திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டு மென்று முறை யிரந்தார். அதுகேட்ட சூதமுனிவர் கூறுவார்.

எத்தியாம் பரம னிணையடி மறவா வளத்தீர்! புரா ணத்தை யோதுதற்கு இடம், காலம், பாத்திரம் வேண்டும். இவ்வனம் தெய்வ வனமாகலானும், இக் காலம் நல்ல கால மாகலானும், சிவனடியராய கீழ்க ளிருத்தலானும் இப்புப் புரா ணமோதற்குத் தருதி வந்தது எவ்வாறு. முனிவர் யே கேள், முன்னாட் பதினெண் புராணங்களையும் உபதேசித்

தீர். அவற்றுட் சிறந்த கந்தபுராணத்திலே கிரிப் பிரகாச காண்டத்திலே மேரு முதலிய மலைகளையும் புவனங்களையுங் கூறிய பாகத்திலே, எல்லா மலைகளிலும் விசேடித்த தாகித் தென்றிசையிலே வராககிரி என்று ஓர் மலையுளது. அத னிடத்தே பிருமை யின்பங்களையும் அளிக்க வல்ல ஒரு தல மிருக்கின்றது என்று சொன்னீர். அதன் பெருமைகளெல் லாம் விரித்துக் கூறுதிர் என்றிரந்தனர். முனிவர் பெருமான் உலகையுடையாய், சுகதாசர்களே! அதனது பெருமை யாவராலும் அளவிடக் கூடாது. ஆயினுஞ் சுருங்கச் சொல் வேன். கேண்மின்.

இப் பூவுலகின்கண் மலைகள் அளவிலவாக விருந்தாலும் மேரு, ஏமகூடம் (கதிர்காமமலை) இமயம், மந்தரம், கயிலை, கந்த மாதனம் என் பவற்றில் குமாரக்கடவுள் எக்காலும் வீற் றிருப்பர். இன்னுங் கடம்பமலை, சம்புமலை, பொதியமலை, ஆலி, கேதார பருப்பதம், சீபருவதம், திருக்காளத்தி, திருக் கழுக்குன்றம், திருத்தணிகை, வேங்கடம், குதனேரி, திரு வண்ணுமலை, முதுகுன்று, திருச்சாயம், திருச்செங்கோடு, காராயணகிரி, கொல்லி, சங்கோய்மலை, திருக்கற்குடி, கிரி சாமலை, சுவர்மிமலை, குன்றக்குடி, திருப்பரங்குன்றம், பழ முதிர் சோலைமலை, திருச்செந்தூர்க் கந்தவெற்பு, பொதியகிரி, கிரிகுடாசலம், வெண்ணெய்வரை, கொடுமுடிக்கிரி, கோக்கு மலை, மருதமலை, அத்திரி, பேரூர் வெள்ளியங்கிரி, காளமலை, வராககிரியென்னும் பெயர்கொண்ட மலைகளிலே குமார சுவாமி எழுந்தான்றும் வீற்றிருந் தருளுவர். இவற்றுள் வரா க

மலை என்னும் அம்மலைக்கு வடசாரலில் விட்டுணுமலையொன்
றுளது. வாயு திக்கதிபதியவடமேற்குத் திசையில் ஒருகுரோச
தூரத்தில் பிரமன்மலையுளது. அதற்குக் கிழக்கே சிவபெருமா
னுறையுஞ் சிவம் பொன் மலை யுளது. அம்மலை பூமியி லுள்ளா
ரானும் விண்ணுலகத்தாரானும் அளவிடற்கரிய பொலிவை
யுற்று, சத்தி மலியோடி கூடி, குமாரக்கடவுள் தம்வே தக்குரு
வாற் சிவமலை யென்னுமது சிவனே போன்று நின்றது.
சிவனது சன்னிதியைப் போலவும், திருவிழி போலவும், திரு
முகம் சேரவும் விளங்குவது. அச்சிவமலையிற்றன் சூரபன்
மனிபகரரைக் கொன்று தேவரைக் காத்த பெருமான் வீற்
றிருந்தருளுகின்றார். அதன் பக்கத்திற்றான் திருவாவினன்
குடித்தலம் என்னும் பழநித்தலம். அதன் பாங்கர்க் கபில
வனம் உண்டு. கோங்குவனம் என்னுமோர் தலமும் உளது.
இவற்றின் பெருமைகள் சொல்லற்கு அரியனவா யிருந்தம்
மனத் நிலவற்றை யெடுத்துக் கூறுவோம் என்று சூதமுனிவர்
சொல்வாராயினர்.

புனிதமாமுனிவர்போற்றும்பொருவருனியாதவேத
முனிபுகழ்ந்தபுராணமுழுதொருங்குணர்ந்தருளன்
பனிமுதலியவருத்தும்பருவக்கட்குடையாதென்று
நனிதவம்புரிவோர்வைகுமைசாரணியகேர்ந்தான்.

இ-ள். பரிசுத்த மூடைய பெரிய இருடிபர்கள் அதிகரும் ஒப்பில்
லாத வேதத்தில் வல்ல வியாச முனிவர் சொல்லிய "பழைய புரா
ணமுழுவதையும் ஒரு சேர அறிந்த சூதமுனிவர், பனிமுதலிய வருத்
தின்ற பருவ காலங்களுக்கு (தம்மூடல்) வருத்தமடைவதென்று, விக்

தலத்தைச் செய்கின்ற முனிவர் இருக்கும் சமிசாரணியத்தை யடைந்
தார். (அ)

சென்றமாதவனேவதைத்திரப்பொருதுணர்ந்தீன்றும்
வென்றம்மாமுனிவர்கேர்ந்துவேளாவாவறத்தழீஇக்கொள்
முன்றன்மலிருந்துவத்தினம்மனிழ்வுதூங்க
நன்றறக்கொணர்ந்தோர்பீடத்திருந்தினர்முகமனல்கி.

இ-ள். அவ்விடத்தட்போன சூதமுனிவரை, வேதத்தைப் பொருளோ
டறிந்து, மூக்குற்றங் கழியும் வெற்றி கொண்ட பெரிய முனிவர்
சேர்ந்து, வேண்டும் அவாவானது மிகத் தழுவிக் கொண்டு, இன்றை
தினம் கல்ல விருந்து வந்தென்ற மனமகிழ்ச்சி மிகுக்க, கண்ணை
பொருத்தக் கொண்டவர்க்கு ஒரு பீடத்தில் இருந்தி உபசாரங்களைச்
செய்தி. (ஆ)

அருக்கியமுதலாகியதிரோப்பாற்றியபத்தன்
மூருக்கித்தச்சருக்கமீட்டுமுகநயக்கினவிகூறிச்
சருக்கமில்கேள்வியோய்முச்சடாகிலப்பெருமான்றெல்சீர்
பெருக்குதல்புராணங்கேட்கும்வேட்கையேம்பெரிதென்றார்.

இ-ள். அருக்கியம் முதலான உபசாரங்களை யெல்லாஞ் செய்து,
எழிடத்தையுண்டாகும் ஆசனத்தைாற் போக்கி, அமர்ந்த முனிவர்
முகக்க மலரை யெத்த உதயகேக் குவித்துப் பின்னரும் உபசார
மொழிகளை உரைத்து, முதலிலாதி விரித்த கேள்வியறிவுடைய முனி
வரே! மூன்று ஒளி கொண்ட இவ்வேளும் வேலாயுதப் பெருமானது
பழமையான சரிதத்தைக் கேட்டு மிகுதியை யெத்தச் சொல்லுகின்ற பழைய
புராணத்தைக் கேட்கும் விருப்பம் பெரிதும் உடையேம் என்று கூறினர்
(சூனிவர்.) (இ)

அவ்வுரைகேளாமன்னரருளினீராரணத்தின்
செவ்வனைகமழ்தருதிருப்புராணங்கடெரியவோதி

வெல்வமிதேசகாலபாத்திரமினைவகள்வேண்டும்
வெவ்வியல்பில்லீர்சொல்லில்லிரியுமோர்நிற்சொல்வரம்.

இ-ள். முனிவர்கள் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் (சூதமுனிவர் சொல்வார்) கன்று சொன்னீர், வேதங்களையும், செவ்விய சிவாகமங்களையும் பழமையாகிய புராணங்களையும் தெளிவுறும்படி சொல்லுங்கால், குற்றமில்லாத இடம், காலம், பாத்திரம் என்னும் மூன்றன் வேண்டும், கொடிய குணமில்லாத முனிவர்களே ! அவற்றைச் சொல்லுங் காலத்து விரியுமேம். ஒருசிறிதா எடுத்துச் சொல்வாம். (ச)

நற்பெருந்தேசநற்பூதநற்றெய்வநதிநிர்த்தங்க
ணற்பெருந்தவவனங்கணிறைன்னகர்மடங்க
ணற்பெருங்கோயிலாதியவற்றினுநற்காலத்தி
னற்பெருந்தவத்தோர்கேட்பநவிற்றுகென்றனர்னன்னூலோர்.

இ-ள். நல்ல பெரிய தேசம், சிறந்த மலைகள், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய ஆறு, புண்ணிய தீர்த்தங்கள், நல்ல பெருந் தவத்தைச் செய்யும் ஆணியங்கள், காடு, நல்ல நகரம், மடங்கள், சிறந்த பெரிய தேவாலயங்கள் முதலிய இடங்களில், சுபகாலத்திலே நற்குண மூடைய பெரிய தவத்தினர் கேட்கும்படி சொல்லுக வென்றுரைத்தார் நல்ல நூலில் வல்ல புலவர்கள். (இ)

ஆதலின்வனத்துட்டெய்வவனமிதுவன்றேதுமைக்
காதலினிறைஞ்சுமிந்தக்காலநற்காலமன்றே
காதலிதழிவேணிச்சங்கரன்றொண்டர்தம்மின்
மூதறிவினிர்சீரன்றேமொழிகுவனும்பாலென்றான்.

இ-ள். ஆதலால் காசிகனுள் இக்காடு தெய்வத்தன்மை பொருந்திய காடு ஆகும். உன்னை (புராணங் கேட்கவேண்டி யென்னும்) விருப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்ற இக்காலமும் நல்ல காலமாகும், மகாத்மாக்

பொருத்யிகொன்றைப் பூமாலையைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை அடியவர்களுட் பேதிவுடையவர் கீயிலல்லரே, இன்ன காரணத்தால் உக்களிடத்து அதனைச் சொல்லென் என்றார் (சூத முனிவர்.) (ச)

என்பதுமுனிவர்கோளாவெதிர்முனிவரினோக்கி
முன்பருளினேபுராணமுழுவதுமவற்றுட்காத்த
மின்பொலிசிவப்பிரகாசகாண்டத்தினிமேருவாதி
நன்கெழுகிரிகளுந்தானங்களுரைற்றுமெல்லை.

இ-ள். என்ற சொன்னதை மௌனசாமியத்து முனிவர்கள் கேட்டு, எதிரில் இருந்த முனி சிரேட்ட சாயை சூதரைப் பார்த்து, புராணங்கள் எல்லாவற்றையும் முன்னரே எமக்கு உபதேசித் தருளினீர். அப்புராணங்களுட் காத்த புராணத்தில் ஒளி வீசுகின்ற சிறப்பிரகாச காண்டத்திலே, மேருமலை முதலாகிய கன்மை வாய்ந்த மலைகளையும், தலங்களையுஞ் சொல்லுங் காலத்தில். (எ)

திறத்தனிரிகளுட்டென்றிசையினிலீர்கொண்மேக
நிறைந்தருவாகிவெற்பொன்றுளதுதானீலிகண்
ணுறைத்தளதின்பமுற்றிதருவதோர்தலமுண்டென்றே
மறைந்தனிவகையினன்றின்றருளுநிகினினென்றார்.

இ-ள். சிறப்புடைய மலைகள் யாவற்றினுஞ் சிறந்ததாக, தெற்குத் திசையிலே கருக்கொண்ட கரிய மேகத்தை யொத்த நிறத்தை யுடைய வராகமென்ற மலை இருக்கின்றது. அதனிடத்தில் இன்புலகவின்பங் களையும் முத்தியையும் அளிப்பதாய ஒருதலம் உளதென்று சொல்லிக் கூறினீர். இப்போது அதனை விரிவாகச் சொல்லியருள்க வென்றார். (அ)

என்றவரிசைப்பக்கேளாவிருத்தவன்சிரத்தனக்கி
நன்றிதுவன்றிதன்றேமைதுநன்கருத்துமற்றப்

பன்றிவெற்பியல்புமந்தப்பார்கரின்பெருமையும்யா
சொன்றறப்புகல்வார்சேடனுமைக்கவுமியவென்றால்.

இ-ள். என்று இப்முனிவர் கூற, பெரிய தவத்தினரான ஞாழமுனி வர் தம்மை யடைத்து, முனிவர்காள்! நீவிர் கூறிய இது கல்லது கல் லதே. நமது எண்ணமும் இதுவே. அவ்வாசை மலியின் தன்மைகளே யும், அதன் பக்கத்துள்ள தலத்தின் பெருமை களையும் முடிய சொல்ல வல்லவர் யார்? ஆதிசேடனுலுஞ் சொல்லுதற்கு முடியா தென்றால். (க)

ஆயினுமரியவற்றுளரியதைத்தெரியுமாறெங்
தாயினுமினியஞானதேசிகன்சாற்றல்வேண்டி
நீயனவயறையென்றீர்நீமலவாக்குணார்த்துநெஞ்சிற்
பாயிருமிருத்துளீர்யாமறிந்தனவுகருகின்றும்.

இ-ள். அவ்வாறு சொல்லற்குக் கூடாதானுலும், அரியவைகளுட் சிறந்த விஷயத்தை யுணருப்படி நமது தாயைப்பார்கினுஞ் சிறந்த ஞானகுருவே யுண்மையை தெரித்தல் வேண்டும். நீர் சொல்லீரான என்று கூறினீர், சுத்தமான சொற்களைக் கேட்டறிந்து மனத்தின்கட் பொருந்தும் பரந்த மல இருளை நீக்கியுள்ள முனிவர்களே, யாம் அறிந்த வற்றைச் சொல்கின்றேம். (கo)

எனமனத்தடர்க்கொண்ஞானதேசிகனிணைப்பொற்பாத
நினைமலர்களினென்போதலர்த்திநாண்மலர்ப்பூக்கொண்றை
வினையும்வேணியர்க்கோர்வாய்மைபுகன்றதேசிகோகரமானி
னினைவரமுகூர்த்தமொன்றுநினைத்துளங்குமிப்பரிசுரைத்தார்.

இ-ள். என்றசைத்து, மனத்தினுங் வேரூன்றி யுள்ள அழகிய ஞானசாரியரது அழகிய இரு பாதங்களாகிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மிருது வான தாமரை மலர்களை விரியச் செய்து, அன்றலர்ந்த கொன்றைப்

பூமாலையைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவ பெருமானுக்கு ஒரு உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த பரமாசாரியராகிய பழநிப் பெருமானை மனமொழி மெய்களால் பொருந்தும்படி ஒருமுகப்படுத்து காலத்தியானித்து, மனங் குளிர யப் பெற்று. (கக)

மாமறைத்தலைவர்கேண்மோவனையனப்பிலவுண்டேனுங்
காமர்பொற்குவட்டிலேமங்கலவிமாசலத்திற்றெய்வத்
தூமணிமத்தத்தில்வெள்ளியங்கிரியிற்றுல்லோ
மேமுறவைகுங்கந்தகிரியில்வேறுறையுமென்றும்.

இ-ள். பெரிய வேதங்களுக்குத் தலைமை வாய்ந்த முனிவர்களே! கேட்பீராக, (இப் பூவுலகின்கண்) மலைகள் அளவில்லாதன இருக் தாலும், அழகிய மேருமலையினும், எல்லோரும் என்னும் கதிரை மலை யிலும், சிறந்த இமயமலையிலும், தெய்வத் தன்மையுடைய சுத்தமான அழகிய மத்தமலையிலும், கயிலாய மலையிலும், பெரியோர் இன்ப முற்று இருக்கும் கந்தகிரியிலும் கந்தசுவாமி எக்காலத்தும் நீங்காது வீற்றிருப்பர்.

மறை - இரகசியப் பொருளை யுடையது என்பர் ஆசிரியர் நச்சி னார்க் கினியர். கேண்மோ - மோ, முன்னிலை யசை. "ஏமஞ் சுவின்" என்பதற்கு, இன்பஞ் சிறந்துள்ள என இமாசலத்திற்கு அடையாக்கு வாரு முளர். கதிர மலையாவது - இலக்கையிலே தென்பாகத் துள்ள சிவ்விய தலம் இதுவே சூரபன் மராதியசுரரை யழித்தற்குக் கொண்டபாசறை யென்பது தனிப்பு. என்னை? மகேந்திரக் கடல் என் னும் இந்திரமுத்திரம் பக்கத்தில் இருத்தலானும், கந்த புராணத்தார் கருத்தும் அதுவே யாகலானு மென்க. (கஉ)

தண்மலர்க்கடம்புசம்புதண்சிலம்போதிமேலே
விண்ணிவராலிரான்குமேருவின்ருணபாலாதி

நண்ணுகாற்றினைசினின்னிரைவலத்தினிவ்வேலு
மண்ணலங்குமரிகண்டத்துளபலவடிக்கண்மாதோ.

இ-ன். குளிர்ந்த புட்பங்களே யுடைய கடம்புமலே, சம்புமலே குளிர்மையான போதிமலே மேலாய ஆகாயத்தை யளாவிய "ஆலிமலே யென்னும் சான்றும், மேருமலையின் மேற்குத் திசை முழுவதும் பொருந்தும். சான்று திக்குகளிலும் பிரசித்தியிலுள்ள பெருமையிற் சிறந்த குமரி கண்டத்தினிடத்தே பலமலைகளுள்ளன. (அவற்றையுஞ் சொல்வேம்.)

மேருவின் தென்பாகத்துள்ள வெள்ளி சார்வம் பழநிவிராதம் ஓதி றை சசனத்தான் இத்தீவிற்கு காவலாகிய எனவும், சம்புத்தீவு எனவும் டெயர் குறிக்கண்டம் இத்தியா இலங்கை முதலாயின. (கூ)

கலி நிலைத்துறை.

ஒளிவளர்குகேதாரமென்றுரைப்பதிதோரோங்க
நெளிவுகொண்டீர்ப்பருப்பதத்தேமலர்பிலிற்றி
யளிவிழைந்தவர்தொழுந்திருக்காளத்திபசலக்
தளிர்நறும்வர்ச்சோலைசூழ்தருங்கழுக்குன்றம்.

இ-ன். புகழ் விளக்கப் பெற்ற கேதாரம் என்று சொல்லப் பெறுதோர் மலையுளது. தெளிவு பொருந்திய சேயிலர், தேன் பொருந்திய பூக்களைச் சொரிந்து அன்பை விரும்பிய அடியார்கள் வணங்குந் திருக்காளத்திமலே, தளிர்களும் கல்ல புட்பங்களு முள்ள சோலையாற் சூழப்பட்ட திருக்கழுக்குன்றம். (கூ)

கொல்லினத்தவெல்கொடிமறக்கிரோதர்தஞ்செருவிற்
றெல்லிலைநல்லெழில்காட்டிவெள்குவர்க்கருள்சுரந்து
வல்லிருந்துளிவளமுலைவள்ளிமென்குறமான்
செல்வியோடமர்ந்திருப்பதுசெருத்தணிக்குன்றம்.

இ-ன். கொல்லுகின்ற கோபத்தையுடைய மிக்க திலிலே வல்ல வேட்களோடு செய்த யுத்தத்தில், பழமையாயே தமதுகல்ல அழகைக் காண்பித்து, தம்மை விரும்பி பூசிப்பவர்க்குக் கருணை யளித்து, குளிர்ந்த சருவையும் பொன்ற திரண்ட அழகிய தனங்களையுடைய குமரக்கடவுளாகிய வள்ளிப்பிராட்டியாருஞ் செல்வ மகளையுடன் அரசு வீற்றிருப்பது திருத்தணிகை மலையாகும்.

செருத்தணி=யுத்தத்தினிடம், தணி=தணிந்த இடம். அதனுக்கு குறுகின முதலிய அசுரர்களைச்செய்த யுத்தத்தினிடமும், கம்பி முதலியவர் களோடுசெய்த போரினிடமும் வந்து தணிந்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றதென்க. செருத்தணி யென்பது, இக்காலத்தார் திருத்தணி யென வழங்கப்படுகின்றது. "சென்னைக்கருகே சாத்து" என்னும் பாடல் நிறைந்தது. மான் செல்வினை இலக்குமியாகிய மானிடமகள் என்னுமாம். (கூ)

தண்டுழாய்குலவுமிந்தசக்கரம்பிழைத்து
மண்டுபொருகளிசெய்யவெகிலநாகைத்தைத்
தொண்டல்சொரிதற்திகழ்திருப்புடைகொடிகொள்ளி
வின்டுவேலுறைவேங்கடமிளிருகுனேரி.

இ-ன். குளிர்ந்த துழாய் மாலையும் சுதரிசனமும் அணிந்து, சக்காயுதமும் வேலாயுதமும் தரித்து, செருவில பீதாம்பரமும் சிவந்த வஸ்திரமும் இடையிற் சுற்றி, மேகம் போன்ற கருநிறமும், சிவந்த நிறமும் கொண்டி, கருடன் சேவல் என்னும் இருடதைக் கொடிகளுக் தாங்கி, விட்டுணுவும் சுபிரமணியக் கடவுளும் வீற்றிருக்கின்ற திருவேங்கடமலையும் குனேரியு முள்ளன.

விட்டுணு-துழாய்மலே, சக்காயுதம், பீதாம்பரம், கருநிறம், குடக்கொடியென்னும் இவர்களையும், சுபிரமணியப் பெருமான்-குரா மலே, வேலாயுதம், சிவப்புடை, செந்நிறம், சேவற்கொடி என்னும்

இவர்களைப் தாங்கி வீற்றிருக்கின்றனர் என்பதாம். வேங்கடம் திருப்பதி எனவும், குன்றோரி சேன்றோரி எனவும் இக்கால வழக்கு. திருவேங்கடம் அருளிய சுப்பிரமணியதலம் என்பது கந்தபுராணத்தானும், பிரமாண்டபுராணத்தானும், தணிகைப் புராணத்தானும் வேங்கட சுப்பராயன் என்னும் பெயருள்ளவனாலும் பெறலும். பிரமதேவரைச் சிறையில் வைத்தல், சிருட்டி செய்ய வேறத்த கந்தக் கடவுள் வேங்கட்டபதி சென்று படைத்தனர் எனப் புராணங் கூறுகின்றது. இதுபற்றியே,

"உலகக்கடந்த நெடுமுடி யண்ணலே சோகி உலகந் தழுஞ்செய்து
விடுபெற்ற மலைபோல்வாள்" என ஒளவையாரும், நச்சினார்க்கினியர் என்னும் பண்டையாசிரியரும் உரைகூறினர்

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியிலும், மாதவப் பெருந்தகையாகிய சிவஞான யோகிகள், "தமிழ் காட்டிற்கு வடக்கட் பிறவிற்கு ஈயு முளவாக வேங்கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினர், அத்தியனுக்குத் தமிழைச் செவியறி வுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரிய னிய அறுமுகக் கடவுள் வரைப்பு என்னு மியைபு பற்றி" என வரைந்தமை காண்க. விடினுவுத் தவஞ் செய்து அம்மலைக்கண் வசிக்கும் வரத்தைக் குமரக் கடவுளிடம் பெற்றமையால் அவரும் அமர்வது கூறப்பட்டது.

செங்கண்மாயனுந்திசைமுகக்கடவுளுமகந்தை
பொங்கியேனமுமன்னமுமெனப்புனியகழ்ந்து
மங்கன்வானுறீஇமேடியுமடிமுடிகாணச்
சங்கரன்றழற்பிழம்பெனத்தயங்குதோல்வில்வல்கல்.

இ-ள். சிவந்த கண்ணையுடைய விட்டினுவும் கான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவரும் (சமே பிரமம் என்று ஒருவர்க் கொருவர்) அகங்காரம் மிகுத்து, பன்றியும் அன்னமும் ஆகவடிவெடுத்துப் பூமியைத் தோண்டிச் சென்றும், அழகிய இடபகாரூடமாகிய ஆகாயத்தை யுருவிச்

சென்று தேடியும் அடிமுடிகள் காணப்படாத சிவபெருமான் அக்கினித் தூண வடிவாக விளங்கிய பழைய திருவண்ணாமலை முளை.

இச்சரித விரிவைக் கந்தபுராணம் அடிமுடிதேடலத்தும், உபதேசகாண்டம் சிவரிதை முறைத்த சருக்கத்தும், சிவரகசியபுராணம் சிவரகசியநிருப்பவச் சருக்கத்தும் கண்டு தெளிக.

கீதவருணக் கலம்பகமும்,

மணிகொண்ட கெடுங்கடலில் விறிவளரு மாயவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மலராத முதுமுனிவ
ரூனக்கண் ணதுகொண்டு காடோ றுணராதே
யேனத்தின் வடிவாகி யெனைத்தின் வடிவாகி
யடிதேடி யறியெனை வலியெலா முழுதிடத்தும்
முடிதேடி வருவெனை மூதண்ட மிசைப்பதத்துக்
காணிய வொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெருஞ்
சோணகிரி யெனநிறைத்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வேலாய்,

என்ற விளக்கிற்று. விட்டினு மூர்த்தி பன்றியாகி அடிதேடிஞர் என்பதைச் சில வைணவர் ஒப்பாது வேதப்பிரமாண மிருப்பினும் உடன்படுவேம் என்பவரால், அத்தப் பிரமாணங்களையும் காட்டி யவரைய மயக்கங் கொடாதற்குமாம். பிரமர் அன்னமாகத் தேடினர் என்பதனை வழிப்பாரின்மையின் விடப்பட்டது. அதனையும் சிவரகசியபுராணவுரைகளிலும் தெளிவாக நிறுவியுள்ளாம். மூக்குக் கண்டு கொள்க.

விட்டினுவ பன்றியாகிச் சிவபெருமானது பாதத்தைத்
தேடியுங் காணர் ஆயினர் என்பதற்குப் பிரமாணம்.

இருக்கு வேதம்.

விஷ்ணுர்ஸ்ய வராஹம் ரூபமஸ்தாய, பூமின் விதரயன் ஸஸ்ய
ம்ப மாத ஸுசன - பாதாக் விஷ்ண பரோ பூஷ்வா, தஸ்மேவ மாதாவி

த்மேலப் பிரமி, த்மேலப் பாதாளி, த்மேல ஜியேஷ்டேவி, த்மேல சிரேஷ்டேவி, யமேகம் பகிரகம் வேதர்ஷ்டா பதி, வித்யுதா பதி, சித்தா பதி, காமதா பதி, யமேகம் வேதா, சிவஸ்யஜ்ய மாபகோதி, சிவஸ்யஜ்ய மாபகோதி.

பால்ரா ங்கிதை யென்னும் வேதபாதம்.

ப்ரஹ்மா விஷ்ணு ரஜஸா பத்த வைரௌ மத்யேதமோ த்ருஸ்ய நிஜாத வேதா: வ்தாணுருத்ரம் திஷ்டத் புதய்ய கோப்தா த்ருஷ்ட் வான்தாணு முபாய்ய யுத்தம் பிதஸ்த துர்ரா மஹௌதித்தவத்: வராகோ விஷ்ணோ கிமஜ்ஜ பூமென ப்ரஹ்மோத்பாத பூமிர் நிவாசக் குர்ச.

அதிவன வேதச் சரப உபநிடதம்.

பத்பாதம் போருஹத் துவம் த்வம் மிருத்பே விஷ்ணுஸ்ஸ கலத, த்வாஸ் தத்தியம் மஹேசாதம் வாய்மாத ஸ்தோசரம், பத்தி மாமிந்தரே விஷ்ணோள ப்ரசாத மதரோத் விபு.

விஸ்வபுத்தூர் பாரதம்.

அருச்சுனன் றவதீர்த்தச் சருக்கம்.

"ஓரோன் தனைத்தேட வொளித்தருளு மிருபாத்
தொருவனர்த்த
மோரோன் புனைத்தேழுக் கணைக்களுடன்
புறப்பட்டான்"

"புள்ளுடைக் கொடியோ னிருவரும் காணுப் புள்ளியல்" என்னும் இவற்றினும் மெய்ந்நூலும் கண்டமைக. (கச)

வெய்யகுர் முதரடிந்தசெய்வேற்கைதைதோன்றுத்
செய்யகண் ணுதலுமைத திருமுதகுன்றம்

வய்யமுயிபவண்காசிரிமலிபுனல்வினங்கச்
சுய்யமாமுனிருப்பரீத்தருதிருச்சையம்.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மன் முதலிய தகரரைக் கொன்ற செல்லிய வேல்யுதத்திற்குத் தலைவராகிய பழநிப் பெருமான் தோன்றிய சுவத்த அக்கினி கண்ணையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருப்பது விருத்தாசலம், பூமியிலுள்ளார் உய்யும்படி வளப்பமுடைய காவிரி யாற்றின் நிறைந்த நீர் விளக்குமாம அகத்தியமுனிவர் தமது மெல்லிய நாவை விடுத்த இடமாகிய திருச்சைய மலையாகும். (சடு)

தன்வவாணைகைச்சாம்பவியருந்தவங்காண
வினியோர்புறம்பசப்பநல்கிறைவனின்றனிலம்
பளகறுத்தசெஞ்சிறடிப்பன்னிருபுயத்தன்
குன்வீற்றிருப்பதிருக்குலவுசெங்கோடு.

இ-ள். மூன்லைமகர் பேன்ற வெள்ளிய பற்களை யுடைய பார்வதி தேவியாரது அரிய தவத்தைக் கண்டு மனமினிதி (தமது திருவருளில்) ஒப்பாதி பகலம நிறமாகும்படி (அவர்க்கு இடப்பாகத்தைக்) கொடுத்த சிவபெருமான் வீற்றிருப்பதும், (எமது) வெல்லிய வினைகளை நீக்கிய சிவத்த குறமிய திருவடிகளையும் பன்னிரு திருப்புயங்களையு முடைய குமாரப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருப்பதுமாக வள்ளல தழுகுளைக் குன் திருச் செங்கோட்டு மலையாம். (கஅ)

பும்புயத்திருமார்பனராயணனிரிதன்
காப்பரிற்பகந்தேன்சொரிகுளிர்பொழிற்கொல்லி
பம்பிரானருள்வினைக்குமீக்கோய்மலையென்று
வப்பர்போற்றுமாலிக்கமாமலையெனுமோங்கல்.

இ-ள். தாமரை மலரின்மேல் இருக்கின்ற இலக்குமி தங்கிய மார்பை யுடையவிட்டினு மூர்த்தியின் காரணை இரும், திருவரை

கொம்பின்கண் பதிய தேனைப்பெழியும் குளிர்ந்த சோலைகளை யுடைய கொல்லி மலையும், எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருள் விளங்காநின்ற திருவிடைச்சுரம் மலையும், எக்காலும் தேவர்கள் துதிக்கும் பெரிய மாணிக்கமலை யென்னும் மலையும் உள்ளன. (உ0)

அற்றவர்க்கருள்புரிதிருக்கற்குடியமக்கல்
செற்றமுக்குறும்பினர்தொழுஞ்சிராமலைச்சிகரி
கற்றையஞ்சடைக்கடவுடன்றுதைநற்செவியிற்
சொற்றதூமொழித்தேகின்சுவாமிமால்வரையால்.

இ-ள். ஆன்மபோதம் அற்றவர்க்குத் திருவருளைச் செய்யும் திருக்கற்குடி மலையும், மூக்குற்றக்கினியும் கீக்கிய கடியவராற் றொழப்படுகின்ற சிராமலையும், அழகிய சடைத்தொகுதியை புடைய கடவுளாகிய தமது தந்தையான சிவபெருமானது திருச்செவியிடத்து, அறிவு மாசிய பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த குருபானது பெரிய சுவாமி மலையும் உள்ளன. (உ9)

எருக்கைவேணியனிடத்தினுண்குபரிவெளிருக்கும்
வருக்கைதன்றுருன்றக்குடிவரைமலர்த்தருவி
னிருக்கைமன்னவனிபமகளிளமுலைமுயங்கித்
திருக்கைவேற்கின்றையிருப்பதுதிருப்பரங்குன்றம்.

இ-ள். எருக்கம்பூ மாலை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் அழகிய குமாரப் பெருமானும் இருந்தருளும், பலாமரங்கள் நெருங்கியுள்ள குன்றக்குடி மலையுளது, பூக்கள் செறிந்த ஐந்தருவீழ்வினை விளக்கும் இந்திரனது குமாரியாகிய தெய்வயானை யம்மையாரது இளமை பொருந்திய தலைக்கிளை யணைந்து, திருக்கைகளின்கண் தரித்த வேலாயுதத்திற்குத் தலைவர் ஆகிய சண்முகக்கடவுள் அமர்வது திருப்பரங்குன்றமாகும். (உ0)

கண்ணெராயிரமேற்கொகரண்பரிதாமெம்
மண்ணருரையிலுத்தகண்ணுதிரண்டைடோன்
விண்ணருதகார்வினைவன்விற்றிருப்பதுபூர்
தண்ணெருவிலிப்பழமுதிர்சோலைவேதண்டம்.

இ-ள். ஆயிரக்கண் கொண்டு காணுதற் கரிய எமது பரம்பிவனது நெற்றிக் கண்களினின்றும் அவதரித்தருளிய பன்னிரு திருக்கண்களை யுடைய வேலாயுத மூர்த்தியும், ஆகாயத்தினின்றும் நீங்காத மேகம் போன்ற திருமேனியை புடைய மாயவனும் பெருமையோடும் அமர்ந்தருளும் யானைகளில், பூமியின்கண் குளிர்ந்த தேனைப் பொழிகின்ற பழமுதிர் சோலை மலையாகும். (உக)

தாதுதாற்றபூந்துளிபொதுளியகமிழ்தலைச்சூர்ச்
சோர்நொடிகூற்றஞ்சுடர்மணிவேலேலன்
கிதவர்பொழிலுடுத்தழுதூர்த்திருச்செந்தூ
ரோதநீரலைவாயிலோர்கந்தவெற்புளதால்.

இ-ள். மகரத்தை யுதிர்க்கின்ற புட்பக் கொத்துக்கள் தொறும் இயல்பாகவுள்ள தலைமையை யுடைய குரபன்மன் முதலிய மாமரத்தை ஒருகணப் பொழுதுட் பிளக்க ஒளிபொருந்திய அழகிய வேலாயுதத்தை ஏந்திய முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, குளிர்மை யுடைய வீண்டு சோலைகளாற் சூழப்பட்டபழைய ஊராகிய திரைகொண்டு கீர்வளைத்த கடற்கரையிலுள்ள திருச்செந்தூரிலும் ஒரு மலையுளது.

சூரபன்மன் போர்க்களம் விடுத்துக் கடலிடைத் தலைகவிழ் மாமரமாய் நிற்க, அதனை வேல் செலுத்தி யோர் கணத்துட் பிளந்தனர் என்பது சரித்திரம். (உச)

ரம்பனிக்கொருதலைவனதடிமலர்ச்சார்பின்
மேம்படும்பெருந்தவம்புரிகுமுனிமேவுற்

தேம்பொதிந்தசந்தனமணந்தமிழோதிந்திரனேத்தும்
பூம்பொதும்பரிற்றனையருந்தன்றலம்பெறுதியம்.

இ-ள். உமா தேவியார்க்கு ஒருகாயகமாள இவ்வெருமானது திருவடி மலர்களே யடைவது குறித்து மேம்பட்ட பெரிய தவத்தைச் செய்யும் அகத்திய முனிவர் இருக்கின்ற, இனிமை மிக்க சந்தன மரங்கள் தமிழோசைக் கலக்கு மொலியையே சோலைகளிற் பரவிச் செல்லுந் தென்றற் காற்று வீசுகும் பொதியமலையுமுண்டு.

சம்புவின் பவனி-சாம்பவி அங்குட்ட வினையினையே உருவுடைய காதல் பதிக் குமரனி வென்ப. (உ)

தெருக்குறும்பலமுனிவருமமருகோரிடை
திருக்குறும்பலகலைகளாலேத்திவீழ்ந்திறைஞ்ச
மருக்குறும்பலவளைத்தனிர்க்கரத்தினோர்வாமன்
திருக்குறும்பலவருக்கொளுந்திரிகுடாசலமே.

இ-ள். தெருக்க மூற்ற பல இருடியர்களுந் தேவர்களும் முன்றின்று உறுதிப்பொரு ளிருக்கப் பெற்ற பலகலைகளாலும் துதித்து வணங்குகின்ற, பக்கத்தில் இருக்கின்ற பலவினையல்களைத் தரித்த தனிர் போன்ற கரத்தினை யுடைய பார்வதி தேவியாரும் ஒப்பற்ற அழகினாகிய சிவபெருமானும் அழகிய குறும்பலா வருவம் கொண்டு விளங்குந் திரி குடாசலமு முளது. (உ)

கலி விருத்தம்.

செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன்மிகழ்
கொங்குவன்னுட்டிடைக்கொன்றைவார்சடைப்
புங்கவன்குமரவேளுறையும்புன்னிலத்
தங்கவெற்புனசிலசொல்லுவாமரோ.

இ-ள். கெட்ட ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள் குயிற்றிச் செய்த பீடத்தைத் தரித்த சோராசன் விளங்கா நின்ற கல்லை கொங்கு காவிழலே கொண்டை மலையைத் தரித்த நீண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமானும் குமாரக் கடவுளும் வீற்றிருக்கும் உயர்வுடைய புண்ணிய மலை களு மிருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றிச் சொல்லுவாம். (உ)

மண்முழுவஞ்சுமந்தோரனிபத்தும்பரும்
விண்முழுபொருளுருவதுவெண்ணைமால்வரை
தண்முழுதருகாசினிற்றயங்குசங்கிவெண்
குழையினனுவந்துகொடுமுடிக்கிரி.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற எஞ்சி பினையத்திலே தேக்கு மரும் விரும்பின்ற பொருளைத் தருவது பெரிய திருவெண்ணை மலையாகும். வயல்கள் பொருந்திய காசைகரத்தில் விளங்காநின்ற வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தை யுடைய சிவபெருமான் இருப்பதுகொடுமுடி மலையாகும். (உ)

ஞாதவமிரியுமாருதிரன்னிரின்
மொய்தவம்புரிருமுனிசெங்கிரி
வைகதிர்வேலினண்ருதமாமலை
செய்தவாவனக்ருதென்சேரியத்திரி.

இ-ள். வஞ்சனைகள் ஆகமும் விதத்தை தினைத்து, நன்மையுடன் தெருங்கி தவத்தைச் செய்கின்ற அகத்திய முனிவரது நீண்ட மலையும், தரித்த ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுளது பெரிய மருதமலையும், தவஞ் செய்கின்றவர் வழிபடும் தென் சேரிக்கன் அத்திரி மலையும் உள்ளன. (உ)

தொல்லிலைப்பாகர்பெருனின்குழலின்
வில்தெழுபுனிமுடிவெள்ளியங்கிரி

நல்லெழிணன்முகநவிரம்பூந்துழாய்
மல்லலந்தொடைப்புயல்வண்ணன்மார்பினவர.

இ-ள். பெரிய இடபவாகனத்தை உடைத்தென்ற பேரும் ஆகாசத்தில், ஒளி பொருந்திய அழகிய கொக்கினை யுடைய வெள்ளிமலையும், நிறைந்த அழகுடைய நான்கு முகங்களுடைய பிரமனிலையும், பொலிவையு வளப்பமுடைய அழகிய மாலையைத் தரித்த மேகம்போலுமான திருமால் மலையும் இருக்கின்றன. (கூ)

கோலநன்மணிமுடிகுலவிமார்பின்மூக்
காலணிந்துலகெலாந்தாங்கிநின்றமால்
போலகல்விசும்பொரீஇப்பொலிவுகொண்டதோர்
மாலிவெள்ளருவிதாழ்வராகமாகினி.

இ-ள். அழகு பொருந்திய நிறைந்த இரத்தின கிரீடம் தரித்து, மார்பிடத்தே உபவீதத்தை யணிந்த உலக மெல்லாவற்றையும் உண்டு நின்ற திருமால் ஆனவர் அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டு இறங்கி வந்தாற் போன்ற பொலிவை யுடைத்தாய வரிசையான வெள்ளிய அருவி தாங்கு கின்ற பெரிய வராகமலை யுளது. (கூ)

ஆயதோர்கிரியுதக்கடித்தசாரலின்
மாயவனசலமொன்றுண்டுவாயுதிக்
கேயதாற்குரோசமென்றிசைக்குமாயிடத்
தாயவெள்ளோதிமன்சுரும்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். அவ்வாறாய வராகமலைக்குத் தெற்கின்கணுள்ள பரங்கரில் விஷ்ணுமலை யொன்றுளது. வாயு நிறைந்திய வட்டமேற்றில் நாற் குரோச நாமமென்ற சொல்லுமிடத்தில், சுத்தமாய வெள்ளிய பிரம னது மலை யொன்றுளது.

மாயவன் - கருநிறத்தை யுடையவன். குரோசம் - கூப்பிடு தூரம். ஆயிடை என்பது வழியைச் புணர்த்த சொற்சிறப்பு. ஆ-இடை என்பன ஆயிடையெனப் புணர்ந்தன. "வடவேங்கடந் தென்குமரி - யாயிடைத் தமிழ் கூறுநல் லுலகத்து" எனத் தொல்காப்பியப் பாயிரத் துக் கிரந்தம் வந்தமை புணர்க. சுருப்பு-மலையின் பரியாயப்பெயர். (கூ)

உரைத்தகேழலங்கிரிக்குதவிணைம்மலர்
விரைத்தடந்தாமரைப்பொருட்டுவேதியன்
வரைத்தலம்தன்குணபாலின்மாமறைச்
சிரத்துறைவினுருச்சிலம்பொன்றுண்டரோ.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வராகமலைக்குத் தெற்கின்கண் அழகிய பூமியை யுடைத்தாகின பொருந்திய பெரிய தாமரைக் கொட்டையின் மேலிருக் கின்ற பிரமனது மலைக்குக் கிழக்குத் திசையில் பெரிய வேத சிரசின்கணிருக்குள் கெபெருமானுடைய இருவருவமான மலை யொன் றுளது. அரோ - அசை. (கூ)

தொன்னெடுநாளினிற்சுருதிவேதிய
னன்னரின்வலுத்தநவிரம்பாவினுக்
தன்னிகரில்லதுசத்தியென்றொரு
மின்னிகர்வரையொடெதிர்ந்துமேயது.

இ-ள். பழைய மூற்காலத்தில் வேதத்தில் வல்ல பிரம தேவன், நன்மையாகச் சிருட்டிசெய்த மலைகளியாவற்றினும் தனக்கு வேறொன்று மொப்பில்லாதது, சத்தியென்ற சொல்லப்படுகின்ற ஒரு மின்னலை யொத்த மலையோடு விளங்கி யிருந்தது. (கூ)

புலனிவிண்ணளக்கரும்பொலிவுகொண்மொ
தவர்புகழ்சத்தியோரிடந்தரித்தொரீஇ

நவைதவிர்குமரவேணிவெள்ளைவகலாற்
சிவம்லிசிவனேயேசிவணினின்றது

இ-ள். பூமியிலுள்ளவர்களாலும் ஆகாயத்திலுள்ளவர்களாலும் அளத்தற்கரிய பொலிவைக் கொண்டு, பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவராற் புகழப்படுகின்ற சத்திமலையைத் தன்பக்கத்திற் கொண்டு, குற்றங்களே (அசுரரையே) விட்டொழிய குமரக்கடவுள் கலியிடத்தே யிருத்தலாற் சிவமலியென்னும் அத்தமலை கைலாசமலையே போன்று நின்றது. (கூ0)

மஞ்சளமதிரதிவனைத்துமாமறை
யஞ்சனமலிமுறவானமீதுரீஇ
யெஞ்சலிற்சேயொளியிலங்கலாற்சிவ
னஞ்சடைகடிப்பதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். இன்னும் விளக்காகின்ற அச்சிவமலை எத்தன்மைய தென்னில், மேகத்திற் சஞ்சரிக்கும் பாலசந்திரனையும் கங்கை யாற்றையுந் தரித்து, பெரிய வேதங்களில் வல்ல பிரமனும் அன்னத்திற் பொருந்தி, ஆகாயத்தின்மேற்சென்று வளர்தலையும், இவ்விரு நதி விளங்கலாலும், சிவ பெருமானது அழகிய சுபர்த்தமென்னுஞ் சடைமுடியை யொத்து விளங்குதலாலும்.

மஞ்சு=மேகம், அஞ்சன்=அன்னவாகன முடையவன். அஞ்சம்=அன்னம். ஹஞ்சம் என்னும் வடசொழி அஞ்சம் என்றாயிற்று. அனம்=அன்னம். (கூக)

மையறுமெரியொளிமணிவிளங்கிவான்
வெய்யவனுபதிமிளிர்கண்மேன்மரீஇத்
தய்யசெவ்வேற்கிறைதோன்றலாற்சிவன்
செய்யதண்ணீயதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பழநித்தலத்தே விளங்காகின்ற சிவமலையால்வது, குற்றமற்ற அக்கினியும், ஒளி பொருந்திய மணியும் (இரத்தினக்கல்) விளக்கப் பெற்று, சிறந்தநீலமணிச் சந்திரனும் விளங்குந் தன்னிடத்தில் மருவப் பெற்று, சத்தமாகிய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய சுப்பிரமணியக் கடவுளுந் தோன்ற பிறலினால், கைலாசமலை சிவத்தன்மை கண்ணேயும் பெரியது கைலாசம்=சிவமலை மலை. சிவம்=அசைதலில்லாதது.

தெற்றிக் கல் அக்கினி பாதலின் "மையறு மெரி" என்றார், கல்லின் இடத்துக் கருமணி விருத்தலால் "நிறமணி விளக்கி" என்றார், சூரியரதிய லலச்சண்ணிருப்ப, சந்திரனோ இடஞ்சண்ணிருப்பின் பிரப்பது "அக்கினிக்கண்ணுலால்" வான் கொடிய நுமிதி பிளிந்த கண் பெண் மீதி" என்றும், குமரசுவாமி தெற்றிக்கண்ணிடத்தினின்றுந் திருவதாரஞ் செய்தலின் "வேதனை தோன்றலால" எனவுங் கூறினார். பரிதி=மருவி. சொல்லினாடைபோட. (கூக)

குருமிமணிவளைத்தோடுகுண்டல
மருளிருட்சுடர்நெடுங்கண்வயிரவ
னருளதிருவிதந்தருலலாலன்
றிருமுருகனிகாலதுதிகழ்சிவாசலம்.

இ-ள். பொன்னிறமும் இரத்தினக்கலும், கபிலருடனே கலை கூறும் பொதுமனைவொருத்தி, சூரியன் சந்திரன் அக்கினி யென்னுந் தினசுடர்களும் நீண்ட தன்னிடத்தில் விளக்கப் பெற்று, ஆகாயக்கங்கையாகிய அருள் பொருந்திய ஆற்றின் அருவியைக் கொண்டு நிற்றலினால் தன்னது திருமுகத்தை யிரப்பதாலும்.

குருமி - தலம். எனக் கொள்க. தலம் பொதுமனை எனது. பிரகாரத்தை யுடையது. அன்=பாகத்தியைக்குறிக்கும். "உயிர்க்குள்

மலைமெடிக்க வாலே யுயிர்க்கு - நுபிர்க்கு மரினனுமே குண்டி
என்னுஞ் சுவசமயநெறித் திருக்குமரா துணர்.

சிவபெருமானது திருமுகத்திற்கு உரைக்குங்கால், வெள்ளிட
கிரத்தினையுடைய இரத்தினைகள் குயிற்றப்பட்ட அழியதோடும், குண்
டலக்கனும் பொருந்தி, நிரிசுடர்களாயிய நீக்கண்களும் விளங்கி
ஓங்காய கங்கையையும் உள்டாக்கி பருநந்த சிவம் என்க.

சிவபெருமானது திருக்கண்களே ஓர் திருவிளையாட்டி விமித்தம்
உமையம்மையார் திருக்கைகளால் மூடவுலகமெல்லாம் இருளையிற்று.
அதனால் இறைவன் நெற்றியில் ஓர் திருவிழியைத் திறக்து ஒளிசெய்
தான். அதனால் பிரிப் பயமடைந்த இறைவி கையினை பெடிக்க, அச்
சுகைகளின் விரல்களினின்றும் சிந்திய வியர்வைத் துளிகள் கங்கையாகப்
பெருகி உலக மெங்கும் பரக்க வருதல் கண்டு, பரமன் அதனைத் தற்
சடையிற் நிவலையாக்கிக் குடினர். இக்காரணம் பற்றி 'அருணகிரியரு
தத்தருளால்' என்றார். (கூ)

அத்திரியடைகுநர்க்கருள்சுரத்துவெய்
ஞக்கிரியுரினனினியகாதலன்
கொத்திரிதரவுபிர்குடிந்தவேலினன்
மைக்கிரிவண்ணமான்மருகன்வைகுமே.

இ-ள். அந்த மலையை யுடைத்து பூசிப்பவர்க்கு, திருவருளைப்
பெருகவளித்து, கொடிய கைம்மையாயிய யானைத் தோலையுடைய சிவ
பெருமானது இனிய குமாரரும், (குசபன்மனை) மாமரம் உலவுதம்
படி அதனிரைப் பருகிய வேலாயுதத்தை யுடையவரும், கருமலை
போன்ற திருமேனியை யுடைய விட்டுணுவின் மருகருமாயிய சுபிர
மணியப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும். (கூ)

ஆங்கொருசார்திருவாவினன்குடிப்
பாங்கார்முருகுதொல்பதிபவானிகோற்
றேங்குகுளிலவனமோதிலன்றியுன்
கோங்குர்வனமதென்றனதுகூறினம்.

இ-ள். அச்சிவமலைக்கு ஓர்பக்கத்திலே மூச்சொல்லப்பட்ட திரு
வாவினன்குடியென்னும் தலமுனது, அதனேபழைய திருத்தலமாகும்.
அதன்பக்கத்து உமாதேவியார் தவஞ்செய்துபார்த்த கூவிள வனமும்,
சொல்லுகிறது கோங்க வனம் என்னுந் தலமும் உள்ளதென்
பதனுஞ் சொன்னேம். (கூ)

பேதுறல்கவற்றுளாபெருமையாவையும்
கூறுதுமக்குமேற்கோலமால்வரை
மாறில்சீர்வளம்பலவுளவுக்கரி
தின்மாதவிர்விலனம்புவாமரோ.

இ-ள். முடிவில்லாத தவத்தை யுடைய முனிவர்களே! பெரும்
பேற்றை யுளிக்கும் அத்தலங்களின் பெருமைகள் எல்லாவற்றையும்
நமக்குப் பின்னர்ச் சொல்லுதும். பெருமைபொருந்திய வராகமலையி
னிடத்து ஒப்பில்லாத சிறப்பும் வளப்பங்களும் பலவுள்ளன. அவற்றை
யெல்லாஞ் சொல்லுதல் இயலாது, சிலவற்றை மாத்திரம் கூறுகின்
றேம். கேட்பீராக வென்று சூதமுனிவர் சொல்லராயினர். (கூ)

திரிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—எக.

சுவாமி.

வேலுமயிலுந்துணை.

இரண்டாவது,

வாகை திணைச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

மின்றிகழ்வேணியும்வெள்விடையூரும்
மென்றும்மையெயிலெரிவேண்டுவெற்பையோர்
குன்றெறிவேணியேகுறும்பலதோ
தென்றிசையிரசதகிரியென்பதே.

இ-ள். மின்னலைப் போல விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானும் வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானும் எக்காலும் வீற்றிருக்கின்ற வாகை நிலை, வேறோர் மலையுடனே பொருத்திச்சொல்லும் நூன்மைத் தோ? தெற்குத் திசைக்கணுள்ள வெள்ளியங் கிரியென்றே புலவர் கூறுவர்.

வேணியுன் வேணி எனவிருதி விகாரப்பட்டு நின்றது. இம்மரபு பார் இயைபாகு பெயரெனக் கொள்க. (அ)

உருவெழுதருமையினுயர்ந்தூசுசேர்
பொருள்வழிபயிறருமம்புனிதர்நல்கிவா
னிருநிலநிலைபெறவிசைவிளக்கலா
லருமறைப்பொருளொடவ்வசமொத்ததே.

இ-ள். தனது வடிவத்தை வெளுதற் கேலாத தன்மையினுயர்வும், அத்தன்மைக்கு தன் பொருளிடத்தே பயிற்சிசெய்யுந் தொழும்பி

சுத்தத்தைக் கொடித்தல், மேலுலகத்தும் பெரிய நிலவுலகத்தும் நிலை பெறும்படி புடம் விளக்குதலால் அரியமைதப் பொருளுடன் அம்மையும் மொப்பாய் விளங்கியது. (உ)

செய்யசெம்பொன்னிறத்தினிதகன்றுகிண்
டெய்யவையுறுதலத்தகைதனின்றியே
வெய்யவெம்பரந்தண்மேல்விளங்கியேற்றலால்
வய்யகநிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய சிவந்த பொன்னிறத்துடன் திண்மையாற்றானும் பருத்து நீண்டு அழகிய யுகமுதலிய நான்கினையும் பொருள்களையும் மனித்து, ஆகாயத்தினின்று, கொடிய சாட்டங்கள் மேல் இடைவிடாத்தலால் பூமியை நிகர்ப்பது அடுத்தெரிய வராகமலை.

இரண்டாவதையும் ஏற்றிருக்கிறது வராகமலையென்று கூறவந்த நூலாசிரியர் முதலிற் பிருதிவியை யொத்ததென்று கூறினர். பிருதிவி பொன்னிறமும் நிலையும் நிலைபெய் யுகமுதலிய நான்கும் ஆகாயத்தினின்றும் அட்டாசாக்களின் மீதும் இருத்தலால் மலைந்து உவமையாயிற்று. நடை - மலை செல், தாவிபம். (ஊ)

ஏரிருளலவன்வான்மீனினஞ்செறி
காரறலனிபனவன்கலத்தெழு
மீபோர்வுகொண்டுதண்டமீபிற்கலால்
வார்தனனேர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். அழகிய தேன்கூடு, சந்திரன், நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் தொகுகிய கரிய மணல், சிறிய நீர்ப்பாடனையுள்ள காடுகளுங் கலக்கப் பெற்று, பெருக்கிய பெரிய வெள்ளத்தையு முடித்து, சேமிக்கையுஞ் செய்து விளங்கலால், நீண்ட நீரைபொட்டமுபெரிய வராகமலையாகும்.

நீருக்கு உவாக்கு மிடத்து, அழகிய இருண்மின், மண்டி, கரு உடைய வேறு மின்கூட்டங்கள், தொகுக்கிய கருமணல், விரும்பத்தக்க

தன்னப் பறவைகள் என்னும் இவை கலந்திருக்கப் பெற்று, ஏழுவள் ளல் மாரை யொத்த வளங்களைக் கொண்டு குளிர்ந்த இடம் விளங்கும் நீர் என்க. இதனால் அட்டபுரத்தை யமைத்தார். (ச)

அறுதொழினெரிடபாதலால்வளர்ந்
தறுமுதிரையனமுட்கோடவாலன
மறுவிலகுறமனைவழங்கலால்வினை
தெறுமெரிபுரைவதுசிகரமால்வரை.

இ-ள். கொழுஞ்சினை யுடைய பெரிய மராகமரமானது, அற்ற தொழிலையுடைய முனிவர் வசித்தலாலும், மேலெழுந்து மிருந்த கல வுணவுகளை யுட்கொள்ள லாலும், உள்ளே தெருக்கள் விளங்கும்படி வீதிகளைக் கொடுத்தலாலும், இருவினைகளையு மழிக்கின்ற அக்கினியைபு மொப்பதாகும்.

அறு தொழினெர்=கொலைத் தொழில் செய்யும் வேடர்; ஆறு தொழில்களையுடைய பிராமணர் முதலினோர். கூலம் ஏழனை—நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை என்னும் பதினைந்தாம்.

"நெல்லுப் புல்லு வரகுதினை சாமை
யிறுக்கு தோரை யிராகியெண் கூலம்."
எள்ளுக் கொள்ளுப் பயறுழுந் தவரை
கடலை துவரை மொச்சை யென்றுங்
குட்டிவை முதினைக் கூலத் தனைவே.

கூலம் பதினெட்டெனைத் தென்பாருமுளர். அதனை, "அத்தனர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக - வேந்தன் வேள்வியே டியாண்பேல வாழுக - வணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க - பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிழுக" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக. இனி வாணிக நாடக

துசிர்பரும். அக்கினிக்குரைக்கு மிடத்து, ஆறு தொழில்களை யுடைய பிராமணரிடத்து விளக்கமும், முதினை பலவு கொள்ளுதலும், உள்ளே மறு வினைக்கு மண்டபம் வழங்கலும் எரிக்கும் என்க. (டு)

சேயுயர்சிகப்புப்பாச்செறிமிகிற்றலா
லாயபல்லுடற்குயிராயுளித்தலா
லோய்வருதிருகுகோட்டிரசியூர்தலால்
வாயுவைவிகர்வதுவராகமால்வரை.

இ-ள். மிகவு முயர்ந்த தூணம் பூமியென்னு மிவற்றில் நெருங்கி யுயர்ந்து நிற்றலாலும், நகுந்தலசரீரங்களுக்கும் உரமாயிருக்கையைக் கொடுத்தலாலும், ஒய்தலில்லாத முதலிய கொம்பர்களை யுடைய மான் மேற் செல்லுதலாலும், வாயுவை யொப்பது, அவ்வராகமலை யாகும். (எ)

கந்தரநிரைநிரைகவினிக்கங்கைகீர்
சுந்தரமுற்றனிதோன்றிவானவ
ரிந்திரன்முதலியபதங்களேய்த்தலா
லந்தரமணியதவ்வனிகொண்மாலினை.

இ-ள். மேகக் கூட்டங்கள் வரிசையாகவொத்து, கங்கை நீரானது அழகாக மிகவு மூற்பவித்து, தேவர்கள் இந்திரன் முதலினோரு பதங்கள் பெற்றதனால் அழிய அத்தப் பெரிய மலையானது தூயபத்தை நிகர்த்தது. (ஏ)

தொண்டலம்பொற்கச்சனமருந்திற்கொண்டது
கண்டவர்கள்ளங்கவர்காட்சித்தாயது
முண்டகம்முடியுமுயிரினுதலா
லெண்டருகதிக்கொருமலர்மியன்பலே.

இ-ள். மேகக்கினை அழகிய தச்சினைப் போல இடையிற் கொண்டுள்ளது, தரிசித்தவர்களது கன்மங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் தோற்றத்தை யுடையது, பிரமன் இறந்தாலும் தான் அழியாமல் நிற்பது, மதிக்கத் தகுந்த உயர்குதிக்கு ஒரு எல்லையைப் போன்றதென்று கூறுவர் புலவர்.

"எண்டரு கதிர்க் கொடு வேணி யென்பவே" என்னும் பாடம் அற்றுணைச் சிறப்பன்று. (அ)

எழசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிவிருத்தம்

முத்தொழிலினர்பேரெழிலுருவாக
முதலுறுமம்புகன்றதொன்மமுமுங்
கத்திகைமலர்ப்பூங்கடுக்கையுந்திருச்செங்
கட்டிலில்வீற்றிருத்தலாதியு
மொத்தநிந்தையராய்ப்பதினெருகோடி
யுருத்திரர்வழிபடுமருந்
மத்திகீள்வனவெண்ணுவலுங்கூட்
டலிணகர்வினக்குபுகடமும்.

இ-ள். படைத்தல், காத்தல், அழித்தலென்னு மூன்று தொழில் களையுமுடையபிரமன் விட்ணு ருத்திரன் என்னு மூன்றுதேவர்களின் பெரிய அழகு பொருந்திய வடிவமெனப்படும் அரசமரமும், முதன்மையான நிலவுலான போதத்தைப் புகலுதற்கிடமாய் நிலமாகும், மாலை போன்ற மலையையுடைய பொன்னிறமான கொன்றை மரமும், திருச்செங்காட்டிலே (சிவபெருமான்) வீற்றிருந்தருளும் ஆத்திமரமும், ஒற்றுமை முடையராய்ப் பதினெருகோடி யுருத்திரர்கள் வழிபடுமருதமரமும், நீண்ட திருவாசைக் காவிலுள்ள வெள்ளை வேலும், அழிய மதுரைப் பதியிலுள்ள பொன்னிறமான கடம்ப மரமும். (க)

ஒற்றியூர்மகிழ்ந்தற்பினைபொருவர்க்
குதவுமூர்மருவுபாதிரியு
நற்றவர்க்கிலையார்வந்தருங்குலவு
நலங்கெழுபராய்த்துறைப்பராயுஞ்
சற்குருவெனச்சங்காணுறைருருத்துஞ்
சம்புவாவின்றபைங்கழையும்
பொற்குரும்பலவுஞ்சண்பகாடவியும்
பொதியமேற்சந்தனாடவியும்.

இ-ள். திருவொற்றியூர்க்கணுள்ள மகிழமரமும், கருங்கல்லைத் தெப்பமாகக் கொடுத்த திருப்பாதிரிப் புலியூர்க்கணுள்ள பாதிரி மரமும், நல்ல தவத்தினரும் கலைஞானங்களை யுடையவரும் விரும்பிய முள்ளியமும், கன்மை பொருந்திய திருப்பராய்த் துறைமிக்க ணுள்ள பராய்மரமும், சற்குருவாகச் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்த குருந்த மரமும், சிவபெருமானைத் தோற்றுவித்த பெரிய மூங்கிலும், அழியாத குரும்பலாவும், சண்பகக் காடும், பொதியமலைக்கணுள்ள சந்தனக் காடும். (கூ)

[illegible]ர்கீர்வஞ்சியுங்கரையுர்
[illegible]னியும்பொன்னிகுழ்ருவண்ணத்
[illegible]புலியதனுள்வதியும்பேரர்ச்
[illegible]த்தருமையுற்றிகழெருவினு
மூன்றுகாஞ்சிவினிற்காஞ்சிதண்மருந்து
முதலியிசோற்றிருத்தியமாவும்
பின்பவள்கன்னிகாமகீள்வனத்திற்
பெருந்தவம்புரிந்தகாவினமும்.

இ-ள். கிடைத்தற்கரிதாகிய கருவூர்க்கணுள்ள குணமுள்ள வஞ்சியும், திருக்கரைபூரிணுள்ள வண்ணி மரமும், காவிரி சுற்றி யிருக்கும் கொண்

ಪಕ್ಕಣಗಳುಳ್ಳ ಇಲವಂತ ಮರಮುಂ, ಮೇಲಿಂ ಗಿಂಪಮ ಮೆಂಬುಂ ಗುಲಕ್ಕ
ಳುಳ್ಳ ಪೆತ್ತಮೂವೆಯುಂ ವಿಳಕ್ಕುಗಿನ್ರ ಪುಳಿಯುಂ, ಮುದನ್ಮೈ ಪೊರುಂದಿಯ
ಕಾಂಡಿತ್ ತಲೈತಿರುಂಡ ಕಾಂಡಿ ಯಣಿತ್ತ ಸಿಲ ಇಡೈಯ ಪುಡೈಯ
ತ್ತಿರವಿ ತಳುವ್‌ಸೆಯ್ತಿರುತ್ತ ಇನಿಯ ಮಾಮರಮುಂ, ನೀಂಡ ನೋಂಕಲವನೈ
ತ್ತಿರ್ ಪೆರಿಯ ತವತ್ತೈಚ್ ಚೆಯ್ತ ವಿಲ್ವಮುಂ. (೫೫)

ಮಾಮಣಿಕ್ಕತಿರ್‌ವೇಲ್ ಮುರುಕನ ತಿರುವಾ
ಲರಿಚ್ಚಿನಿವೇಲ್ಕೈಯುಂಬುತ್ತಣ್
ಡೇಮಲರ್ತ್ತಿರಡೋಟ್‌ಚೆಚ್ಚೈಯುಞ್ಚೆಂಗೆಟ್ಟಿಕ್
ಕೋಡಲುಞ್ಚಿರುಮಲರ್‌ಕ್ಕುವಳ್
ತಾಮವೆಣ್ಣಿಯನ್ರುಳನಿನೆರ್‌ಪೊಲಞ್
ಞಾಣ್ಣಿಳಙ್ಕಾಞ್ಚಿಯುಮುದಲ
ಕಾಮರುವೆಯ್ವತ್ತರುಕ್ಕಳುಮಕವಾಣ್
ಕಪ್ಪಗವನಂಕನುನೆರುಂಗುಂ.

ಇ-ಳ್. ಸಿಗಪ್ಪ ಅಮಿಯ ಒಳಿಯೊರುಂಗಿಯ ವೇಲಾಯುತತ್ತೈತ್ ತರಿತ್ತ
ಕಂದಕ್ ಕಡವುಳಿನ್ ಉರುವಾಯ ಶುದ್ಧಮಾನ ಪೊನ್‌ಪೋನ್ರ ತೊಂಬರ್‌ಮಿ
ಯುಡೈಯ ವೇಂಗೈಮಲರುಮುಂ, ಪೊಲಿವಾಗಿಯ ತಣ್ಣಿಯ ವಾಸಪ್ ಪೊರುತ್ತಿ
ಟುಂಬಂಗಳಿ ಯುಡೈಯ ವೆಂಬಿಯುಂ, ಇಳಂತ ಪಿಗಪ್ಪತ್ತೈ ಯುಡೈಯ ಕಾಂಡುಮುಂ,
ಚೆಲಿಯ (ಮುರುಕನ್ ತಿರುಪ್ಪುಗಳ್‌ತ್ತಲಿತ್ತ) ಮಲರ್‌ಕಳ್‌ಕೊಂಡಿ ಯಾಡುಮಯಿಲುಮುಂ,
ಕೊನ್ರೈ ಮಾಲೈಯೈತ್ ತರಿತ್ತ ಸಡೈಯೈ ಯುಡೈಯ ಈಶಪೆರುಮ್‌ತಿಯಿನ್ ತನ್
ಮಿನಾರ್ ಪೋಲುಂ ತಣ್ಣಿಯ ಒಳಿಯೈ ಯುಡೈಯ ಕಾಂಞ್ಜಿಮರಮುಂ, ಇವೈ ಮುತ
ಲಾಯ ಅಮುದು ಪೊರುತ್ತಿಯ ತೆಯ್ವತ್ ತಣ್ಮೈಯೈ ಯುಡೈಯ ಮಂಗಳುಂ ಇಂ
ದಿರನೈ ಕಪ್ಪಕಚ್ಚೋಲೈಕಳುಂ ತೆರುಳ್‌ಕಾಣಿತ್ತರುಂ. (೫೬)

ಅನ್ರಿಯುಂಬಸುಂಗಾಯ್‌ತ್ತಾಮ್ರಿನಂಗಮುರು
ಮಕರುವುಮರಿತಕಿಚ್‌ಚಿವುಳ್
ತುನ್ರುಮುಪ್ಪುಡೈಕ್ಕಾಯ್‌ತ್ತಾಳೈಯುಳ್ಳುರುಕ್ಕುಞ್
ಞರುಕ್ಕಮುಮಿವರಿತರುವ

ಮಿನ್ರವಳ್‌ಸಿನೆಟ್ಟಾಯುಮಾಶಿನಿಯುಂ
ವಿಳವುಮಾಮಲಕಮುಮುರುಕ್ಕುಂ
ಪೊನ್ರನುಂಬಲಾಸುಮಿಂಗುಮುಂಬುಗುಂ
ಪುನ್ನೈಯುಞ್ಚಾದಿಯುಮತಲುಂ.

ಇ-ಳ್. ಇವೈ ಮಲ್ಲಾಮಲ್, ಪಸಿಯ ಕಾಯ್‌ಗಳ್ ಪೊರುತ್ತಿಯ ಕುಲೈಗಳೈ
ಯುಡೈಯ ಇಣ್ಣಂಗಮುಂ ಮಂಗುಲುಂ, ಅಲರ್ ಮರಂಗಳುಂ, ಕದಿರ್‌ಕಾಯ್ ಮರಂ
ಗಳುಮುಂ, ಕೊರುಕ್ಕಿಯ ಮೂನ್ರು ಪಕ್ಕಂಗಳೈ ಯುಡೈಯ ಕಾಯ್‌ಗಳ್ ಕೊರುಕ್ಕಿಯ
ತಾಳೈ ಮರಂಗಳುಂ, ಬಿಟಲಿ ಮುದಲಿಯನ ಬಿಡಿತ್ತ ತೋಪ್ಪುಗಳುಂ, ಕುಂ
ಗುಮ ಮರಂಗಳುಂ, ಸೋದಿ ವಿರುಕ್ಷಮುಂ, ಒಳಿ ವೀಸುಂಬಿಯ ಕೊಂಬೈ
ಯುಡೈಯ ಕಾಂಬುಳ್‌ಕೊಂಡ ಬಲಾಮರಮುಂ, ವಿಳಾಮರಂಗಳುಂ ವೆಂಬಿಯುಂ
ಮುರುಕ್ಕ ಮರಂಗಳುಂ ಅಗಲ ವಿಳಕ್ಕುಂ ಪುಲಾಲ ವಿರುಕ್ಷಮುಂ, ಅಗಿಲಾದ
ಮುಂ, ಪುಂಗುಮಂಗಳುಂ ಪುನ್ನೈಯುಂ ಸಂಬಗಮುಂ ತತ್ತಿಮರಮುಂ. (೫೭)

ಸಾಲಮುಞ್ಞಿಮಾಶೋಟ್ಟಮುಂತೆರುಂ
ತಮಾಲಮುಂಗತಲಿಪುನ್ನಾಗಮುಂ
ಕೋಲಮುಂಕಾಯತ್ತಿನಿಯುಮಂಡಿಯುಂ
ಕೂವಿಳಂಗಮುಂಬಿಲಕಮುಮುನಿಯು
ಮೇಲುಞ್ಞಿಂಗೋಣಿತಾಮರಮೊಡಿವು
ಪೀರ್‌ತ್ತಿಯುಂಗನಕಮುಂತಕರು
ತೂಲುಂಗಿಯ ತಾವರಂಗಳುಂಕೊಡಿಯು
ಮುಂಡಕಾತಿಕನುಮಂಗುಲವಾಂ.

ಇ-ಳ್. ಆಚ್ಚಾ ಮರಮುಂ ಚೆಂಕರುಂಗಾಲಿಯುಂ ಉಂಣ್ಣತ್ತಂ ಗುಗಿಲ ಮರ
ಮುಂ, ವಾಳೈಯುಂ ಸಾಮರಮುಂ ಅಳಿಂಜಿಲುಂ ಕರುಂಗಾಲಿಯುಂ ಮಱ್
ಱಮಿಯುಂ ಮುಲೈಮಲ್ಲಿಗೈಯುಂ ಮುಂಜಾಡಿಯುಂ ಅತ್ತಿಮರಮುಂ, ಏಲಮುಂ, ಕಟ
ರತ್ತಿಯುಂ ಓಡಿ ಎಂಬು ಮರಮುಂ ಇತ್ತಿಮರಮುಂ ಪೊಂಮರಮುಂ ಪುಂಮುರುಕ್
ಕುಂ ವೇರಾಯುಳ್ಳ ತಾವರಕ್ಕರುಂ ಕೊಡಿಗಳುಂ ಮುಳ್ಳಿಚ್ ಚೆಡಿ (ಅಲ್ಲತು
ತಾಮರೈ) ಮುದಲಿಯವುಗಳುಂ ಅಮೈಯಲಿಕ್ಕ ಇನ್ರನವಾಂ. (೫೮)

தைத்தவத்திரஞ்சத்திரத்தணித்திடி
சல்லியகரணியுத்தணியாக்
கைத்தனசத்துபுரைந்தசந்தான
கரணியுரணமுத்தழும்பு
மொய்த்தனகீவித்தனைமைசெய்சமான
கரணியுமுழுந்தபல்லுயிரு
மெய்த்தாகைதோதும்வந்துயிர்ப்பனபுரியு
மிதசஞ்சீவினிமருந்தும்.

இ-ள். அத்திரங்களுஞ் சத்திரங்களுந் தைத்தநனு துண்டாகிய புண்களை மாற்றி மருந்தாகிய சல்லிய கரணியும், துணிபட்ட உறுப் புக்களைப் பொருத்தும் மருந்தாகிய சந்தான கரணியும், விசயக்களை யுந் தழும்புகளை முன்னைய உறுப்புக்களிற் றடவிச் சமஞ்செய்யு மருந் தாகிய சமனிய கரணியும், இறந்தபோன பல உயிர்களையும் உடம்புத் தொழிலோடும் பொருத்தி யுயிர் பெறச் செய்யும் சஞ்சீவினி யாகிய சஞ்சீவினி மருந்தும்.

பிங்கலநிகண்டு மாப்பெயர் வகை.

சல்லிய கரணி சந்தான கரணி
சமனிய கரணி முதலி லுரித்த
மிருதசஞ் சீவினி மருந்தாகல் வகையே.
வித்தக வத்திரஞ் சத்திரத் தனிக்கு
செய்த்தரு மருந்தே சல்லிய கரணி
துண்டமான் முறுப்புத் துணியினைச்
சந்துசெய் மருந்தே சந்தான கரணி.
விரணமுத் தழும்பு தீக்கி மெய்யினைத்
தன்மைசெய் மருந்தே சமனிய கரணி
யுயிர்தரு மருந்தே மிருதசஞ் சீவினி. (கடு)

விருத்தர்கல்லினைமையாவதுமினைஞர்
விருத்தராவதும்புரிதக்க
தருக்கனும்புகலும்வல்லியுமுதிர்ந்த
சருகுகல்லெனவலிபுனலுங்
கருத்தினினினைந்தவர்க்கருமிய
சூலியுங்காயமேவலியத்
திருத்துபன்மருந்துங்குருதிப்பந்தடரு
முதலியதிகழ்வனசெரிக்கே.

இ-ள். மிகவர் கல்ல இளமைப் பருவத்தை யடைவதும், பாலியப் பருவமுடையவர் இழவராவதும் செய்யத் தருக்த மாந்தரும், சொல்லப் பட்ட கொடிமருந்துகளும், உதிர்ந்த சருகுகளும் கல்லென வலிபெறத் தக்க நீரும், மனத்திலே நினைந்த வாக்களைக் கொடுக்கும் அரிய மூலி களும், சரீரம் வலிமையுமம்படி திருத்துகின்ற பலமருந்துகளும் இரத் தத் தடாகங்களும், இவைபோன்றன பிற விசேடப் பொருள்களும் தெருவில் (அம்மலையில்) விளங்குவன வாகும். (கசு)

எழுசீரடிச் சந்தவிருத்தம்.

தீவினைப்பல்லுசையகாரியவரூர்திக
ஞசாவிவிகோபரும்பொருசார்
மாயன்விழிகூரனையும்மனமும்மிலன்முருகன்
வாகனமுமேவுமொருசார்
தூயமதிவேணியுடையாயதும்மென்னேதுமுறை
சூதுரைதுமேயுமொருசார்
மேயபரன்மார்பனியும்வேழமுகனார்தியும்
விரளியனேசேருமொருசார்.

இ-ன். இவ்வாறுள்ள சாகமலையின்மேல் கல்வி அறிவு பழுதிலர் என்னும்படியான வாகனங்களையே சிக்கம் யானை யென்னுஞ் சொன்ற சகன்னி விரும் ஒருபக்கத்தில் விசேபமென, இருவாச்சி அதிதுவில் புலியும் பாம்பினங்களும் முருகக்கடவுளது வாகனமயில் மயிலினங்களும் ஒன்றித்திற் கூடியிருப்பவைபோலும்; சுத்தமான சந்தனச் சேறுத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமானது உடையாகிய புலித் தோலைக்கண்டு வெள்ளிய எருதுகளும் தாக்கா நிருக்கின்ற இடங்களோ நாம் மேல்வரை யென்றுத்தனர். தன்மைக்கேடாகும் பொருந்தி விருந்தின்ற சிவபெருமானது மார்பில் அணிக்கப்பட்ட காசுக்களும், பாம்புகளும் ஒரேதாயகக் கடவுளது வாகனமாகிய பெருச்சாளியினைக்கண்டும் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்துகொண்டிருந்தே போகைக்குள் விக்கும். (கச)

ஆதலவட்டத்திரதமேழ்புரளியூடிசெலு
மல்லதனின்மிதாடவார்
சீதபநியோர்புடைபசும்பொழிலுலினை
மோதிவெளிந்திதழ்மான்
மீதுசெறிசோலையில்வினாருவொழுகு
மினைனின்விவிதியு
மாதவருஞ்சிறுவாணருமிழ்திதாருமை
கூவையவாசமுயல்வார்.

இ-ன். குயில் செறுத்தலின்ற தேரித் கட்டப்பட்ட குதிரைகளும் (அம்மலையில்) மிகவே செல்லுவ தன்றி அதன்மேற் சேறன இவ்வியானை குவிச்சி பொருந்திய சக்கரம் பகல்காலத்தே (அம்மலையின்) நிழற்கத்தே படிக்கவி விளங்கவேறு ஒன்றுபத் தோன்று நிற்கும். மேலேயுயர்ந்த சோலையில் வளப்படும் சுட்சத்திரக் கூட்டங்கள் தேனைழுகுகின்ற புட்பங்களேபோல விளங்கி விருக்கும், பெரிய தாழ்ந்த முழங்கும் நீண்ட வேல்களும் பிடித்தி கொண்டு ஐவினாலை பதினாயிரவர்க்கு வாசஞ்செய்யப் பிரயத்தனபோர். (கஅ)

தானநிலகரஅருமாமணிவராகெடி
மாமுனிகடாம்வளர்தலாத்
காந்மடவாரருகுசேர்வரமாமகளிர்
காமர்சுனையாடவருவா
ரேனமிடியோனினிதிருளறவமோனினிதி
யாமுமுணவேண்டுமெனவே
வானமுனைவாரிகிலேகுதிபிரிவார்கருவு
வார்தகருவார்தினமுமே.

இ-ன். கல்லசிறந்த இரத்தினங்கள் பொருந்திய நீண்ட பெரிய மாசுமலை வளர்தலினால், காட்டிலுள்ள பெண்கள் (சுவர்க்கத்தின்) அருகை யடைவார். தேவமகளிர் தமிய கணவின்கண் நீராடவருவார், தினைமாவா கல்லது, கூட்டிலுள்ள தேனே கல்லது காமுன்ன வேண்டு மென்று, சுவர்க்க லோகத்துள்ள அமிர்தத்தை (கையில்) வாரி விலை கூறுவர். (தினைமா தேன் முதலிய வற்றை) காடோறும் கொண்டு விவார் உண்பார். (கக)

வேறுதுமாமணியினுமணிவீர்மறு
வினங்குருவிந்தமணிவீர்
கூறுபோர்புனிர்புனிர்குவிர்தழுபொன்மாளிகை
குலாவியுறையிரிதணின்மீ
தேறுவிரைமணிபொறுடைலெகல்லதிரு
வீரெனவிகழ்ந்தகைகூர்
மாறில்குறமாதரையணங்கினியத்தையரி
தென்றிவைவருத்துனைதெய்வார்.

இ-ன். குற்றமுள்ள குன்றினில் தரிக்கும் குறத்தியினை, வேறாயுள்ள கல்ல சிறந்த இரத்தினமாலையை விதோ தரியுங்கள்! தழைகளைத்

தரிக்கும் கீர்த்தன் கூறையை யுடிப்பீராக, பானின்மே லேறும் க
பொன்னும் செய்த மாளிகைகளி லேறி யுலாவுவீராக என்று, இ
னைக்கனியும் பீதாம்பரங்களையும் மிகுதியாகக்கொடுத்து எம்வீட்டி
வருவீராக வென்று விசுவாசி செய்து குறமுறைவல்லுத்த நூப்பின்
குறப்பெண்களை, தேவமகளிர் அழைத்தும் (அவர் செல்லாமைப்
னைவியிரியற்கையாதலின் வருதல் அரிதென்று எடுத்துச் சொல்வா

கொய்தினைநறுங்குரலிவிழுங்கிளிவருந்தமனி
யின்குழலைவளரிருவே
பெய்துகவலைச்சியொருசாரிபமருப்பரை
பிறங்குறவெருக்கினரையே
யொய்யெனவிடிப்பர்சிறையியலையவிப்பருழை
யின்றசையரிந்துசிறுக
கொய்யெரிமடுப்பர்நறவந்தனினோப்பர்குற
வாணருடனே றுகருவார்.

இ-ள். முறிக்கப்படுகின்ற தினைகளின் கல்ல கதிர்களில் விழுந்
கிளிகள் வருந்தும்படி. இரந்தினைக் கதிரை வாரிக் கவணின் க
யிட்டி எறிந்து, ஒருப்பக்கத்தே யானையின் கொம்புகள்போன்ற தன
னால் (தம் கரபகர்) செருக்க அரைவளைசையாக விளையாடிப்
இருகுறவர் யுடைய எச்சுகட்டம் அஞ்சுதலிலிக்குவார், மானினது இறை
சிலைகளிரித்து மிக்க கொம்தான அக்கினியிற் காய்ச்சுவார், தே
னைப்பார் (தம்கயுகாய) வேடுருடனே உண்பார் (குறமகளிர்

மன்றைமரிக்குருதிபெய்துதினையோடலின்
வின்பெயிற்நருனிரவிய
கன்னலரைபன்னமினைவைத்தனபடைத்தழலி
லவிநதும்புகையிடாச்

செவ்னிறவிழிக்கனிதும்பொருவுசெக்கலை
சேவலைதுளிமயிலும்
பன்னிருபுயக்கடவுண்முன்னரின்னிதிற்றிதிர்
பரானிவெரியாடல்புரிவார்.

இ-ன். ஆட்டின் மார்பிலுள்ள சிவந்த இரத்தத்தைப் பலியிட்டு, இனமானுடன் புட்பங்களினின்றும் கொண்டுவந்து வண்டுகள் கடி னைத்த தேனையும் கள்ளு, சுரைக்குடன் (தேக்கு) இவை முதலியவற் றில் வைத்துள்ள ஆவகளைப் படைத்து, அலங்கரித்த மினனது கள்ள புனுகை யிட்டு, சிவந்த நிறமுற்ற கண்களையும் முருக்கமலரை யொத்த சிவந்த தலைக்குடையு மூடைய சேவலினோடு, நிறமுகளே யுடைய மயில் பதினைகளையும், பன்னிரண்டு திருப்புயங்களையுடைய குமரக் கடவுளது திருமுன்னர் விரைந்து கோறல் தகுதி, வெறியாட்டைச் செய்வார்கள். (உட)

சிறையர்வெண்கவடிமாலையர்சிறார்கள்கை
வெம்புலிமடங்கலுறையின்
வீறுருவுனாத்திரள்கயந்தலைபிடிப்பர்கொடி
வீக்குவர்விடுப்பர்பழுதி
மாறுபுரியாதுவினையாடுவர்களாருவிழு
முக்குவர்கைகால்விழிகொள்வா
ரேறுபொருவித்திரிவர்காளையருடற்பலியை
யப்பணியெடுப்பர்விடுவார்.

இ-ன் சிறந்த கல்லை யுடையராய், வெள்ளிய சேடுகோலை யணிந்தவருமான. வேட்டுவச் சிறுவர்கள், கோடருள்ளகொடிய புலி சிங்கம் மான் என்னும் இவற்றின்குட்டித் திரள்களையும் யானைக் கன்று களையும் பிடிப்பர், கொடிகளாற் கட்டுவர், பின்னர் அவிழ்த்து விடுப்

பார், அவையோடு பழநி மாமுனை கொடுஞ்செய்கைகள் செய்யாத வர
வியோடுவர், நிறபறையை யடிப்பார்கள், கை கால் கண் எண்ணிவி
றைக் கொள்ளுவர், இடம்போலச் சேருவித் திரியும், காஞ்சிட்டரு
முடைய வேடர் உடுப்பினது புற்றென்ன (கையை வேட்டி) பாம்
கினை பெயிட்டர், அவை பாம்பாயிருக்கக் கண்டு விடுவார்கள். (உ

கல்லருவியோதைபுனலாடுமோர் தமோதைதகரை
யேனுமோர்தமோதைதழுதினைக்
கொல்லையினெழுங்கிளியினுதைதகடியோதைதினை.
யோதைதகலணைதருதலைச்
சொல்லினோர்தமோதைதினைகொய்யுமவரோதைதழை
தோகைமயிலோதைதையெதிரே
செல்லசனியோதைதமுரசோதைதவளர்மோதைதமலை
வாணர்சிலையோதைதயுமறு.

இ-ன். அவ்வாசை மலையினிடத்தே, கல்லென்று மொலியோ
விழுகின்ற அருவியின் ஒலியும், கிரின் முழுதுவார் ஒலியும், கானவி னே
வார் தொனியும், கூவுங்கள் விளையுங் கொல்லைகளி னின்றும் எழுகி
களின் குரலும், அவர்தம் அரத்துவாரோசையும், மாலிலுகன் (ம
றேறொன்று உரோஞ்சலா லுண்டாகுஞ்) சத்தமும், கவண் எ
தலா லுண்டாகுமொலியும், முழவினொழிகிய வசனிருஞ் சிறார்களி
குரலும், தினைக்கதிர் கொய்வார் குழலியும், கிரிச்சுறைகள் தோ
யாரினைகளின் முழக்கமும், அதற்கு மாறாக இடிக்கும் இடியின் முழ
மும், முரசவாத்தியங்களி லெழுமியும், மலையின் எதிரொலியும், ம
கண் வாழும் வேடர்களை வில்லையுமையும் எக்காலும் கேக்கலாம். (உ

பூசலினிவ்வேவலைவென்றினைமாதுவர்போ,
ரினைவிடார்தன்படையார்
நேசமிறலையடையிலாமுதமேயனையர்
மேலைவரம்புமுடையார்

தேசபொலிதேவர்சிறைமீளவடிவேல்விடுசெவ்
வேளலதுதெய்வமதியார்
வாசமலர்தூவிவழிபாடியரிவாள்பணியின்
மீள்வர்மலைவாணர்திறனே.

இ-ன். இன்னும் அம் மலைக்கண் வாழும் வேடரது வலிமையைக்
கூறுபடுத்து பேரென்ற கேட்பின் உடனே பகைவரை வெற்றி
கொண்டு தன்தோபத்தை நீக்குவர், அந்திப்பொழுக்கமாட்டார், ஓய்க்து
நிலையுலத் தங்கமாட்டார், தடைப்பட்டில்லார், அன்பு பொருந்த (ஒரு
வர்) அவரை யடைவாராயின் அவர்க்கு அரிய அமிர்தம்போன்றவராவர்,
நீண்ட உலகவாழ்வையுஞ் செல்வத்தை கண்மையு முடையர், பிரகாசம்
மிக்க தேவர்களை சிறை மீளும்படி வேலாயுதத்தை ஏவிய கந்தசாமியே
யல்லாது வேறொரு செய்வத்தை யுபாசமாட்டார், அக் கடவுளே மண
முள்ள தெய்வமென்று வழிபாட்டைச் செய்வர், அதுசெய்தே தன்
தொழிற்குச் செல்வர். (உ)

அன்றுவினுள்விழிசெனீர்சொரியவாளிகொ
டகழ்ந்ததமதங்கணைவார்
வென்றிபுனதின்னர்குலமென்மையுடையார்திருவி
ரும்புமடமான்மகளைமுன்
மன்றல்புரியும்படிசெய்மிவண்முருகனுக்குதவு
மாமலர்பராசரல்வதிவார்
நன்றறமலாதுபுரியார்தமைலாதுமுப
லர்கலமிலாததுசொலார்.

இ-ன். அந்த காளில் திருக்காளத்தி யப்பரது திருக்கண்ணி வின்
றும் இரத்தஞ் சொரிய (அதனைக் கண்டு பொறுமல்) தம்பிரான் தோன்
றித் தம்கண்ணை யவர்க்குச் சாத்திலவரான, அவ்பரமப் புலப்பத்தைக்
கனி தெரிந்து கொண்ட தின்னைரரி என்றுக் கண்ணப்ப நாயனாரை

குலத்திற் பிறந்த பெருமையை யுடையவர், இலக்குமியின் விருப்பத்தக்க இளமை யுடைய மானின் மகளாகிய வள்ளியம்மையாரை முன்னர் விவாகஞ் செய்யுமாறு சேர்ந்த வேளாகிய முருகக் கடவுளுக்குக் கொடுத்த மாதவரை முனிமனை யுடையவர், மேற்சாலில் இருப்பவர், நன்மை யான அறச்செய்கையைச் செய்வதன்றி வேறு வழிகளைச் செல்லாமர், தவமல்லாத வேறொன்றற்கும் முயற்சி செய்யார், கன்மை யில்லாத தை ஒருசாலும் உரைக்கமாட்டார். (உஎ)

கலி நிலைத்துறை.

ஏனமால்வரையடைகுநர்யாவரேயெனினும்
வானநாடவர்வழுத்தவும்வாழ்த்தவுந்தகுவார்
ஞானவாலகில்லியர்முனிவரர்சித்தர்காசர்
கானவிற்றொழிற்கின்னரர்கடவுளர்தொழுவார். (உஅ)

இ-ள். பெரிய வராகமூர்த்தியை யடைவோர் யாவரேயுமிருப்பினும், அவர் தேவலோகத்தவரால் வணக்கப்படவும் துதிக்கப்படவும் தகுதியை யுடையராவர், அறிவினை யுடைய வாலகில்லியர், முனிவரர்கள், சித்தர், சாரணர், இசையை யுடைய கந்தருவர், வித்தியாதரர், கின்னரர் முதலிய கணங்களாலும் வணங்கப்படுவர்.

வாலகில்லியர் - அறுபதினாயிரம் இருடியர். வித்தியாதரர்=மாலி, காஞ்சன முதலிய வித்தையைத் தரித்தவர். (உஉ)

இயக்கர்சாரணர்கர்வசுக்கள்யோகேசர்
மயக்கமொன்றிலர்முதலியர்வைகுவர்தேவர்
வியக்கமாநிக்கரையில்லெண்பளிக்கறைமீதி
லையக்காண்மதிக்கடையினாபருச்சனைசெய்வார். (உக)

இ-ள். இயக்கர்களும், சித்திபெற்றோரும், சாரணர்களும், வசுக்களும், யோகேசர்களும் ஒருமயக்கமும் இல்லாராய் முதல்வரை யுற்று இருப்பர், தேவர்கள் வியக்கும்படி பெரிய ஆற்றின் கரையில் வெள்ளிய

பளிங்கறையின் மேல் விருப்பமுற்று, புதிய பாலசந்திரனைத் தரித்த சடா முடியை யுடைய பெருமானை அருச்சனை செய்வார்கள்.

பிரமதேவன் படைக்குங் காலத்திலே கோபமும் பிரியு முடைய ராயினர், அப்போது அச்சத்தைக் கொடுக்கும் மீசையும் தாடியு முடைய சாம்பிராசவடிவினராய்ச் சிலர் தோன்றினர். அவருட் சிலர் பிறைமதி யைக் காற்றது பிரமதேவனை (பகுமம) உண்ணுவேம் என்று பார்த்தனர். அவர் (பகுமர்) இயக்கர் எனப்பட்டார். சிலர் (சகுமம) காப்போம் என்றார். அவ்வாறுள்ள அவர் அசுக்கர் எனப் பெயர் பெற்றார். இவ்வாறு கூர்ம புராணம், விஷ்ணுபுராணம் என்பவற்றிற் கூறப்பட்டது. (உஅ)

அண்ணலஞ்சினகாக்களுமுளவுளவருளி
தண்ணறிக்குழாம்பலவுளவுளதடஞ்சூழ்ந்து
மண்ணியாறிசைக்கருணைவிழுக்கிரிமேலாறும்
வெண்மதிச்சடைவிளங்கியகக்கைவீற்றிருக்கும். (உக)

இ-ள். அம்மலையிற் பெருமையிற் சிறந்த கோயிலருகும் பலவுள, அருவிகளும் பலவுள்ளன, குளிர்ந்த தூற்றுக் கூட்டங்களும் பலவுள் ளன. பெரிய சுனைகளும் பலவுள, அவற்றை யடைத்து தேவர்களுக்கு விருந்தை மிகவுங் கொடுத்து, வெள்ளிய சந்திரனுவாழ் சடைக ளுள்ள கங்கையானது நின்றோறும் தங்கி வீற்றிருக்கும். (உக)

இலையமீன்றவெம்பிராட்டியோர்புடையின்னிற்றிருப்பச்
சிலைவேற்கிணைதனக்கினைகூடலொத்தயங்கச்
சிலையமால்வரைக்குவடுகடொறுந்திகழ்ந்திலகு
மலரருக்கருள்வழங்கியாயிடைவைகுமமலன். (உங)

இ-ள். இமயமலையரசன் பெற்ற எமது பெருமாட்டியாரிடத்து உமையம்மையார் ஒருபாகத்தில் வீற்றிருப்பவும், போர்த்தொழிலில் வல்ல வேலையுதத்திற்குத் தகுவரான கந்தக்கடவுள் கடலை வெளியைப்

போல வினக்கவும், கொக்கின் புடைய பெரிய மலைகடோறும், வக்க
பூசிக்குந் தேவர்க்குக் திருவையைப் புரிந்த அவ்விடத்து வீற்றிருந் தரு (கூ0)
ளுவர்.

குகாசலஞ்சேனை நிகாண்டினுந்தன்ப
காகரசென்பீதித்திருவிலுதற்கெளிதோ
மோகராசிகண்முனிந்திடுமுனிவர்காவென்றான்
யோகாதிமுற்றெருங்குணர்சூதமாமுனிவன்.

இ-ள். மோகமுதலிய தீக்குணங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒழித்த முனிவர்களே! வராககிரியை மிக்க தாவுபிற் கண்டாலும் மண்டு மென்னும் மலைக்கூட்டங்கள் படப்படும். ஆகலால் அதன்பெருமை சொல்வதற் கெளிதாகுமோ என்று, யோகசாதனவியல்கள் முழுதையும் அறிந்தருளுமாமுனிவர் கூறினர்.

வராககிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கஅ0.

சுவாமிநாதன்.

வேலுமயிலுந்துணை.

மூன்றாவது,

மாயாத்திரிச் சருக்கம்.

பழநிப் பதிக்கணுள்ள வராகமலைக்கு மாயாத்திரி என்ற பெயர்வருதற்குக் காரண மென்ன என்று, லோமசாரணி யத்து முனிவர்கள் கேட்ப, சூதமுனிவர் கூறுகின்றார். ஐம் பூலங்களையும் அறவொழித்த மாதவர்களே! முதன் முதல் கோசியனை காரணராகிய சிவ பெருமான் பராசத்தியின் அருளாலே சிவதத்துவ முதற் பிரகிருதி யீறுக வுள்ள முப் பத்தாறு தத்துவங்களையும் தோற்றுவித்துக் காத்து ஒடுக்கிப் பின்னர்ப் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் இயற்றற்கு அதிகார கர்த்தாக்களைப் படைக்க வுன்னிப் பராசத்தியின் கூறும் தமது கூறுமாயுள்ள மாமாயை என்னுஞ் சத்தியைத் தோற்று வித்தனர். அதுவே குரூரை, உத்தீதை, சுத்த வித்தை எனப் பெயர் பெறும். அதனது பலவகைப் பட்ட சத்திகளுள் ஒரு கூற்றின் சத்திபேதங்களுள் ஒன்றினின்றும் சாதாக்கிய முதிக்கும். அதனினுங் கூற்றினின்றும் சதாசிவ நாயனர் தோன்றுவர். அவரினின்று மனோன்மனி சத்தி தோன்றும். அதனினின்று மகேசுவரர் தோன்றுவர். அவரிலிருந்து மகேசு வரி தோன்றுவள். அச்சத்தியினின்றும் உருத்திர மூர்த்தி தோன்றுவர். அவரினின்றும் உமையம்மையார் உதிப்பர்.

உமாசத்தியி னின்றுந் திருமால் பிறப்பர். அவரினின்றும் இலக்குமியும், அவ்விலக்குமியி னிருந்து பிரமரும், அவரி னின்று சரசுவதியும் உதிப்பர். இவருள் பிரம விட்டுணுக் கள் இருவரும் தவஞ் செய்தார். அவர்க்குமுன் பரமேஸ்வரி பிரசன்ன மாய் வேண்டியது என்ன வென்றாள். அவர்கள் வணங்கி சாம்பவி, தேவி, உலகங்களிலே பலதானங்க ளிருப்பினும், மிக விசேடித்தது, நின்னை வணங்குதற்கு ஒரு வடிவத்தைக் கொடுத்தருளுதி என்றார். அப்போது சத்தி அவர்க்குச் சைவசித்தாந்த [illegible], தன்னு டலிலே னொன்றிய மாயாசத்தியினாலே ஒருமேனி வடி வெடுத்து நின்றனள். அதற்குத் தக்கபடி பரமேசுவரனும் தன் மருக்கொண்டு நின்றனர். பிரம விட்டுணுக்கள் இரு வரும் பூசித்து முறையே படைத்தற் றொழிலையும் காத்தற் றொழிலையும் பெற்றுத் தேவர்களுக்கு மேலவராகவும் விளங் கினர். அந்தியுஞ் சந்தியையுஞ் செய்ததும் வணங்கி யொன்று வேண்டினர். சர்வலோக சுகந்தர சுந்தரி, கருணை நிதி, கற்பவ்விய முழு முதற் பொருளே! உன்ன திருவடி நிருவடிகளையும் அடியேங்கள் மதவா திருத்தல் வேண்டும். ஒருதால் மல வயத்தாலே மறந்து நினைக் குள்ளாயினும் வந்து ஆட்கொள்ளல் வேண்டு மென்று இப்படி வரம் பெற்றார். இவ்வாறு பிரம விட்டுணுக்கள் வேண்டியபடி. இவ சத்தியாகிய முதல்வி தன்னையு மொன்றுய மாயையாய் மேல் யுருவானபடியால் மாயாத்திரி எனப்பெயர் பெற்று தென்றார் குருமுனிவர்.

மாயா - அத்திரி என்னுஞ் தொடர் மொழிகள் வடநூன் முடிபு பற்றி மாயாத்திரி எனப் புணர்ந்தன. மாயையாகிய மலை என்பது பொருள். வராகமலை மாயாத்திரி எனவும் பெயர் பெறும். இச்சருக்கத் தால் வராகமலையின் தோற்றங் கூறப்பட்டது.

கலி நிலைத்துறை.

முற்றிருருக்குணர்ருதினமுனிவர்கைம்முகிழாக்
சொற்றருபுகழ்ருகராசலச்சேப்புணர்ச்தோ
ற்றவத்தினையுடைய முனிவரே! அவர்த வரலாற்றையுஞ் சொல்லி அதற்கு மாயாத்திரி என்னும் பெயர் வந்ததையுங் கூறியருளுதி என்று பிரார்த்தித்தார். (சு)

மேயமாற்றமாதவன்செனிதாழ்த்துமெய்ம்முனிவீர்
நீயிர்சொற்றனகுய்யமேகிகந்த்ததற்கிதா
லாயினுந்தவத்துயர்ந்தவர்க்கலதலேயறனுர்
தூயவக்கிரிதெரிவரக்கேண்மெனச்சொல்வான்.

இ-ள். பொருந்திய அச்சொற்களுக்குச் ருதமுனிவர்செவிசாய்த்து, உண்மையுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் சொன்ன சொற்கள் வஞ் சனைச் சொற்களே! ஏனெனில் அது சொல்லற்கரியதாகும். ஆயினும் இத்தப் பொருள் உயர்ந்தோர்க்குச் சொல்லுதலே தருமமாகும். பரி சுத்தமாகிய அவ்வராகமலை வந்த வரலாற்று முறையைக் கேளுங்க ளென்று சொல்வாராயினர். (உ)

ஆதியிற்பரிவையருளாற்சிவமுதலா
யோதபரிறவாயவைதோற்றிவைத்தொகுத்திப்
பேதமின்றியெம்பிரான்கொருபிரமட்டியும்பெற்ற
மாதுமையெழுதிலையிலொருசுத்திவடிவில்.

இ-ள். மூற்காலத்திற் பராசத்தியின் அருளாலே வேதாகமமுதற்
பிரகிரி பிரகாரன்ன மூப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்களாகிய உலகங்களை
வேண்டிய வெளிப்படுத்தி, பாத்தப் பின்னர் ஒடுக்கி, ஒரு பராசத்தி
யாகவுள் எமது பெருமானாரிடத்திலிருந்து வேதபாடங்களை
பெற்ற முதலியெனும் பட்டமகளின் திருவுருவத்தி முழுதும்

மாற்றருஞ்சதாசிவனுமாய்மகேசனுமாய்ப்பின்
றோற்றுந்தித்திக்கடவுளுங்கடவுள்பாற்றோன்றி
யேற்றமாயுறைபிருவருமிதயமூடெழுந்திப்
போற்றிநிற்றலுஞ்சகலையாய்முன்னிற்பேர்ந்தாள்.

இ-ள். முதியோன் சத்திவடிவாயே பஞ்ச சதாக்கியங்களுள் ஒன்
றாய சர்த்திரு சதாக்கியத்தினின்றும் சதாவேறாகி, அதினின்றும் மகே
சுவன் றோன்றி, பின்பு அதினின்றும் தோற்றினர் உருத்திரக் கடவுள்
அவரிடத்தினின்றுந் தோன்றிய விட்டுணு பிரமன் என்னும் இருவரும்
தம்மைச்சிறிது வேறுபிரித் தகித்து நிற்றலும், சைத்தியாகிய
திருவருளடைவாய் அவர்களுமுன் வந்தாள்.

நிர்வினமாய வடிவுத் தோற்றங்களே வேண்டாம் சிவஞானசித்தி
யார், சிவப்பிரகாசம், உண்மை விளக்கம், சித்தாந்த சாராவளி, சி
வஞ்ஞான போதம் முதலியவற்றிற் பார்க்கக் காண்க. (ஆ)

போந்தபேதையைப்பழிச்சினர்புதுமலர்பொழிந்தார்
பாந்தளாபரணப்பதஞ்சேர்ப்பணமுடித்தடிகை

பேத்தபரிடையிடம்பலவிருப்பினும்யாங்க
ளோர்த்தினத்தொழுதலையோருருவென்றார்.

இ-ள். அவ்வாறு தோன்றிய சிவசத்தியைத் துதித்து அன்னவர்த்
புட்பங்களைத் தூவினர், தூபதீபன் தூபிரக் கனக்கான பலதேவர்
என்னும் படமுடியினுச்சியில் தாங்குகின்ற இப்பூமியி னிடத்தே பல
இடங்களிருப்பினும் அடியேம் தூய தாள்கள் உண்மை யறிந்தவனைக்
ஒரு திருவுருவத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக என்றார். (இ)

சொற்றவாய்மொழிதேர்ந்துமெய்ஞானசாத்திரங்களெல்லா
வற்றதத்துவனாகினாந்தமூணேரொருபேத
மற்றவற்றினுக்களவிலவான்முறைவழாமை
முற்றுமைந்தொழிலிடக்குமெந்தரன்மூவுலகும்.

இ-ள். பிரமவிட்டினுக்கள் சொன்ன சொற்களைக் கேட்டருளும்
(சிவசத்திகேள்வன்) அடியவர்களே! எம்முடைய பலதேவ கலைகளுட்
பொருந்திய சத்திகளோ அளவில்லாதன வளவாம். ஒவ்வோர் சத்தி
களின் பேதங்களுக்கோ அளவில்லை. அவை வரலாற்று முறை வழு
வாமல் மூவுலகங்களையும் எக்காலத்தும் ஐந்தொழிலே நடத்துமென்க. (ஈ)

ஐந்தொழிற்குமித்தாயிருந்தனமவையாற்றற்
கைந்திதனும்பெயர்நும்மையும்வருத்தனமடைவே
யைந்தசத்தியும்யாமெனவெவினமன்றி
யைந்தவித்துயர்ந்தோரகத்திருந்தனமன்றே.

இ-ள். ஐந்து தொழில்களுக்கும் காமே காரணமாம் பிரதேம்.
அவ்வைந்தொழில்களையும் இயற்றலற்கு ஐந்தாகிய மூன்றிகளான அவ்
களையும் சிருட்டித்தேம், முறையே பஞ்ச சத்திகளும் காமென்ற
சொல்லு மிருக்கேம், அவ்வைமலமும் பஞ்சப் புலன்களையும் நீக்கின
ஞானிகளது உள்ளக் கோயிலினும் இருந்தனம்.

அன்ற - ஒ - அவைகள் ஐந்தொழில்-படைத்தல், காத்தல், அழி
தல், மறைத்தல் அருளல். மூர்த்திகள் - பிரமன், விட்டுணு, உரு
திரன், மகேசுரன், சதாசிவன். ஐஞ்சத்திகளாவன - குறிச்சத்தி, பர
சத்தி, இச்சாசத்தி, கிரியாசத்தி, ஞானசத்தி. ஐம்புலன்கள் - மெய்
வாய், கண், மூக்கு, செவி. (எ

சித்தமாய்த்தனுவாதிகணிகழ்த்தியெவ்வுயிருந்
தம்திதொழித்துமீண்டுதிப்பதற்கொன்றெனைத்தோன்று
மத்தமானையைமால்வரையெனவுரைத்துமென்றானனே
யெத்தமற்றையோரிருவர்க்குமீசாதமாயுரைத்தாள்.

இ-ள். எக்காலத்தும் உடம்பு, மனமுதலிய கருவிகள், புவனம், போகம் என்பவற்றைக் கொடுத்து, அவற்றுள் ஆன்மாக்கள் தமது இருவினைப் பயன்களையும் அநுபவிக்க, இறந்து, பின்னருந்தோற்று வித்தற்குக் காரணமான மாமாயை என்னும் ஒருசத்தியுடைக் காரணமும் மாயாசத்தியானவள் யாமே பெரியமலையாக வருகின்றோமென்று, சிவபெருமானுடன் பொருந்தி, பிரம விட்டுணுக்களாகிய இருவருக்கும் மறைவாக இருந்தாள். (அ

ஆகாலியிலசலமுமாகியெவ்வுயிர்க்குந்
தாயுமாய்வண்மாயைசூழுலகமுத்தயங்க
மேயின்றுதித்தசலமாய்வினக்கினன்யாரு
மேயிலாவுமங்கிருத்தனிருவருமிறைஞ்ச.

இ-ள். அவ்வாறுள்ள சமயத்தில் எவ்வுயிர்களுக்கும் தாயுமாயிருக்கும் சிவசத்தியானவள் மலைபோல மூன்றுலகமும் வினைய, எவர்களும் பொருந்துதற்கரிய முத்தியாக இருக்கும் சிவபெருமானும் பிரமவிட்டுணுக்களாகிய இருவரும் வணங்குமாறு அதற்குப் பொருந்தின்றி மலையாக விளங்கினர். (

மூவருனெருவனென்றேமுதல்வியையிறைஞ்சிநின்றான்
மேவருமபாரியாகவினன்விகாரமின்றித்
தாவரனிருவரோடுதக்கடுஞ்சிலம்புறையாய்வந்தான்
யாவனென்றறிதிற்பாலெம்மிறைவியாடலம்மா.

இ-ள். எமது பரமபதியாயே சிவபெருமான், மும்மூர்த்திகளுள் தமது மொருவர் என்ற பாசத்தினை வணங்கி நின்றனர். கலக்கின்ற மனைவியாய அவருடன் வேதமாமூர்த்தி சேர்ந்து நின்றனர், ஆதாரமாக நிற்கும் பிரமவிட்டுணுக்க ளென்னும் இருவருடன் அத்தப் பெரிய மலையிருக்கை யாயினர். எத்தன்மைத் தென்று அறிவோம். எமது சிவபிரான் திருவிளையாடலே. (கo)

ஆதலினுலகமூன்றுமான்றனித்தழிக்குமாயா
பூதமைந்தினுக்கோர்முற்றும்போன்றதெவ்வுலகும்போற்ற
பூதவிரத்தவற்புவர்ச்சுவெற்பெனும்போற்பெற்ற
தோதுவன்கேண்மினென்றுரைத்தனன்றுரைக்குமேலோன்

இ-ள். இவ்வாறுள்ள காரணத்தால் மூவுலகங்களையும் விரித்துக் காத்து அழிக்கின்ற மாயையினுருவாகவின் (மாயாபூதம்) மாயாத்திரி எனப் பேர்பெற்றது. எத்த வுலகத்துள்ளவரும் துதிக்க, மாயாசத்தி யெழுத்தருளி யிருக்கின்ற அத்தலம் வராகினியெனப் பேர்பெற்றதற்கும் காரணஞ் சொல்வேம். கேளுங்கள் என்றார் சூதமுனிவர். (கக)

மாயாத்திரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூக.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

தான்காவது,

பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்கொடுத்தச் சருக்கம்.

நைமிசாரணிய முனிவரைச் சூதமுனிவர் நோக்கிச் சொல்வார். முனிவர்காள்! வராக கிரி யென்று பெயர் வந்தற்குக் காரணமுரைப்பேம். கேளுங்கள்! இந்நாமுதலிய விலங்குகள் இருக்கும் காடுகள் நெருங்கியதாய், வியாச முனிவர் இருந்து தவஞ் செய்த திருக்குருங்குறையென்று ஓர் தலமுண்டு. அங்கு ஒரு முனிவர் சென்று, இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தி யாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் எட்டுறுப்புக்களோடு முடைய சிவயோகம் புரிந்து, பின்னர்ப் பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நின்று அரிய தவத்தைச் செய்தார். அப்போது பிரமதேவரின் வமிசத்துப் பிறந்த சுகல முனிவரின் புத்திரர்கள் பன்னிருவரும் அங்குச் சென்று அவரது வடிவத்தை யசைத்துத் தவத்திற்கு இடையூறு செய்தனர். முனிவர் அதனால் தந்தவத்தை விட்டு விழித்து, இக்கொடுந் தொழில் செய்தமையினால் நீங்கள் பன்னிருவரும் மலையில் வாழும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக் கடவீர் என்று சாபஞ் சொன்னர்.

அதனைப் பெற்ற பன்னிரு முனி குமாரர்களும் மிக்க வருத்த முற்று, விந்தியாதரன் என்னும் விருத்தசர்மா பதியும் அவன் மனைவியும் பன்றிவடிவாகி மாயாசலத்தி லிருத்தல் கண்டு, அப்பெண் பன்றி வயிற்றிற் குட்டிகளாகப் பிறந்திருந்தார். அத்தானில் மதுரை மாநகரத்தில் அரசு புரிந்த பாண்டியராசன் மிருகவேட்டையாட கினைத்து, யானை, தேர், குதிரை, காலாள் என்னும் நால்வகைச் சேனைகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர, அம்மலைச் சாரலிற் சென்றனன். சேனைகளுட் சென்று, பிருகங்களைக் கொன்று வெற்றிபெற்று நிற்பது கண்ட பன்றிகள், அச்சேனைகளை யெதிர்த்துச் சென்ன பின்னமாக்க அது கண்ட பாண்டிய ராசன், மிக்க கோபங் கொண்டு வில்லை வளைத்து; மிருகங்கள் ஒன்று மில்லை யென்னும்படி பாணங்களைச் சந்தித்துச் செலுத்திக் கொன்றான்.

அதனை இவ்வான் பெண் பன்றிகள் இரண்டின் கண்டு மனஞொந்து மூர்க்கமும் கோபமும் முன்வந்து அலைப்ப, பிரசண்ட வாயுவோடி இருண்ட மேகக்கூட்டம் முழங்கி வந்தாற் போல, உறுமிச் சீறிச் சென்று அரசனது எஞ்சிய சேனைகளை யெல்லாம் கால்வேறு, கைவேறு, முடல் வேறு விழும்படி கொம்புகளாற் குத்திக் கொன்று ஆர்ப்பரித்து நின்றன. ஆண்பன்றியை யாசன் கொன்றான். அதுகண்ட பெண் பன்றி, காயகனிறக்க காம் ஓர் கணமேனும் உயிர் வைத்திருத்தல் தகாதென்று எதிர்த்து வர, அதனைச் சாசரன் என்னும் வேடன் கொன்றான். பெற்ற தாய் தந்தையரை யிழந்து நின்ற பன்றிக்குட்டிகள் கொந்து கொந்து தாயின்

மூலேதேடி யலைக்து வீரிடும், கதறும், கலகுட்டிகள் வாய் பிளக்க இரங்கும். பாலில்லாமல் வயிறு காய்ந்து காவலர்ந்து விம்மி விம்மிச் சோர்ந்து உயிர்போகுந் தருணமர் பிருக்கும் போது, சரா சரங்களாகிய உலகையும் உயிரையும் பெறுது பெற்ற உலக மாதாவாகிய உமாபிராட்டியார், சர்வஜ்ஞத் துவ புதிபாகிய பரமேசுரனைத் தொழுது, சர்வ லோகபதி, பன்றிக்குட்டிகளின் பரிதாப நிலையைப் பாராதிருத்தல் தகை சீர் திருவருட்கு அடுக்குமோ என, சிவபெருமான் இயற் கையே கருணையுடையவரைகளின் முழுவல்லூக்கை, அப்பன்றிக் குட்டிகளின் தீவினை கழியுங் கால் நோக்கி, இதகாலத் தாழ்த்தோம். இனி யவற்றை யாட் கெர்ள்ளுதும் என்று வேதாகம வடிவாகிய ஓர் பன்றியுரு வெடுத்து சென்று மாயாத்தினி என்னும் பழனி மலைக்கணுள்ள பன்றிக் குட்டி கட்குப் பாலியூட்டினர். தாயினும் பார்க்கத் கருணையுடைய தாய்மார்க் கெல்லாம் பரமதாயாம் பரமேசுரனது பாலி யுண்ட மாத்திரையே அக்குட்டிக ளெல்லாம் மகாதேசுசுள்ள அரசினங் குமாரரானர். தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன. வானவர் பூமழை பொழிந்தார். மண்ணவர் யாவரும் அதிசயித்தார். பாண்டியன் பேரற்புதங் கொண்டுநின்றனன்.

இறைவன் அப்பன்னிரு குமாரர்களையும் நோக்கி நீவிர் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாக விருப்பிராக என்று மறைந்தனர். பாண்டியராசன் அம்மலை முடியில் ஒருசிவலிங்கந் தாபித்து அருச்சித்தான். அதன்பெயர் பாண்டீசர் என்பதாம். அது தொடங்கி அத்தலம் நேத்திராபுரி எனவும் பெயர் பெற்றது.

இதுவல்லாமல் காசிய முனிவரின் வழிவந்த வராகமுனி வர் என்பார், மாயாசலத்தி லிருக்க வன்னிமர நீழலில் சிவ பெருமானைக் கருதி நோற்கிட்டார். சிவபெருமான் சேரன்றி, இருவரியே! நீ விரும்பிய வற்றைச் சொல்லாயாக வென்று திருவாய் மலர்க்தருளினர். முனிவர், கொன்றை மாலை புனைந்த குழகனே! என்பிறவி தொலையச் சிவயோகத்தை யருளக் கடவாய். நின் திருவடியையும் பின்னர் அருளுதல் வேண்டு மென்று இரந்தார். அவற்றிற் கிசைந்து, இம்மலை வராககிரி எனப் பெயர் பெறுக என்று வேண்டு வரங்களை யும் அருளி அந்தர்த்தான மாயினர். சிவபெருமான் வராக மாக வந்து பால்கொடுத்த மலையாகலானும், வராக முனி தவம்புரிந்து அருள் பெற்ற மலையாகலானும் வராக கிரி யெனப் பெயர் பெற்றதென்று சூதமுனிவர் வதரிகாச்ர மத்து முனிவர்க்கு உரைத்தார்.

கலி நிலைத்துறை.

செருவின் றிறலற்றியசியம்வழங்குகானில்
வெருவின் றியோரைம்புலன்வென்றவியாதினன்போன்
பொருவின் றியருந்தவம்போற்றினினங்கினைவதும்
குருவின் றுறையென்பதொன்றவ்வழியுண்டுகூறின்.

இ-ள். போரின் வலிமையில் பிக்க சிங்கங்கள் சஞ்சரிக்கும் காட்டிலே, பயமில்லாமல் பஞ்சப் புலன்களையும் வெற்றிகொண்ட வியாச முனிவர், தமக்கு ஒருவருமிகில்லாமல் அரிய தவத்தைக்காத்து விளங்கி யிருந்த திருக்குருத்துறை என்னும் ஒருதலம் அவ்விடத்தனது. (க)

தொன்மாகதராயிடையோர்முனிதோன்றிமோன
தன்மாமரபிற்சலியாதடையோகதாரும்
பன்மாமறையோர்த்துணர்க்தெண்பொருட்பான்மைகோர்த்து
முன்மாதவமைமந்திழனுப்பண்முயல்குமேல்லை.

இ-ள். பழைய பெரிய அத்திருக்குருத்தை என்னும் தலத்தில் தனிடத்தை ஒரு முனிவர்வந்து மௌனநிலையினை கல்லநிகர்த்த நுண்மையை யோடி கலக்காதுசெய்யும் யோகத்தையும் சாடேறும் பலபெரிய வேதப் பொருள்களையும் ஓராய்ந்து தெரிந்தும் என்னத் தருத்த மெய்ப்பொருட் பகுதியை யறிந்தும் முதன்மையை புடைய பெரிய தவத்தைப் பற்சாக் கூடி மத்திரித் செய்யுங் காலத்தில். (உ)

சகலன்சதாதிதோல்குலத்தோன்றன்முன்றிருவிளையீன்ற
விகலக்தருபன்னிருமைமத்தினிணைகளாதும்
புகலொன்றுசெருக்கறப்புண்ணியபோதிமெய்யை
யிகலொன்றவரைத்திடைபூத யின்னல்செய்தனர்.

இ-ள். பிரமதேவரது உபதேசத்தைப் பிரத்த சகல முனிவர் மூன னர்க் காலத்துப் பெற்ற வைராக்கியம் உள்ளத்தும் தினைமாத்திரை பன் னிரு புத்திரர்களும், கொல்லப்பட்ட அரக்கியே பொருந்திய அகப்பற்று நீங்கும்படி தவத்தைச் செய்யும் மௌனநிலைகொண்ட இருபதினை உடம்பை, மாறுபொருந்த அசைத்தத் தவத்திற்கு இடையூறுகளைக் தன்பங்களைச் செய்தனர். (ஈ)

மோனம்புரிமாமுனியோனல்மோனநீங்கி
மானந்தல்புரிச்சிறுருருவன்மைநோக்கி
யூனம்புரியுங்கனிநெஞ்சினீரோக்கல்லவரு
மேனங்களதாகுகிர்கீரிரெனச்சபித்தான்.

இ-ள். மௌன நிலைகொண்டு தவத்தைச் செய்யும் அம்முனிவர், தாங்கொண்ட பிறந்த மௌனநிலையை விட்டு நீங்கி, பெரிய கோட்டைச்

செய்த பின்னைகளின் கொடுமையைப் பார்த்து, தீமையைச் செய்யும் மதம் பொருந்திய மனத்தினை யுடையீர், நீங்கள் மனிதகளில் வசிக்கும் பன்றிகளாகப் பிறக்கக்கடவீர் என்று சபித்தார். (ச)

இரங்கிவித்தியாதரனெனும்விஞ்சையற்கிறையுக்
தரங்கொள்கற்புடைத்தலேவியுமுன்பெறுந்தவத்தா
லரங்கெழுந்தனிக்கேழலினுருவுகொண்டடைந்தார்
வரங்கிடந்தமாயாசலத்தனைந்துவினைனரால்.

இ-ள். விஞ்சையர்களுக்குத் தலைவனுகிய வித்தியாதரன் என் பானும் தருதலையுடைய கற்பினைக் கொண்ட அவன்மனைவியும், (இப் பன்னிருவர்க்கும் சேர்ந்த தன்பங் கண்டு, இரக்கமுற்று, முன்னர்ச் செய்த தவப் பேற்றினுலே வலிமை பொருந்திய இருபதினைகளின் வடி வத்தைக் கொண்டு சென்றுமைதக்கிய மாயாசலம் ஆகிய அம் மலையினைந்தார். (ஞ)

குன்றமாமணித்தேனிழிக்கோலவெங்கேழற்
பன்றியாயவரைட்டுழிப்பன்னிருநிருருந்
தென்றிக்தனர்முனிவர்சொற்றிறம்புமோமறங்கூர்
வன்றிறற்றெமழலியம்பறினைவனர்ந்தார்.

இ-ள். சிறந்த குன்றிமணிபோன்ற சிவந்த கண்களையுடைய ஆண் பன்றியாகவும் பெண்பன்றி யாகவு முருவெடுத்த அவ்வயிற்றினிடத்தில் அப்பன்னிரு முனிபுத்திரர்களுஞ் சென்று தோன்றினர். பிறை மொழி பாகும்போன்ற முனிவர்சொற் பிழைபடுமோ? கொடுத்தொழில் மிக்க வினையை புடையு சிறுதொனிசெயும் குட்டிகளாக வளர்ந்தனர். (ஆ)

முற்றிப்பகட்டெம்பரும்பொருட்கருவினம்முழுக்கு
மதுனமீனவன்வேட்டைமேன்மனம்புனிதத்தச்

சதுவிதப்பெருக்காணியுக்தித்திகைதயங்க
விதுவினக்குமரியாசலச்சாரன்மேயினனால்.

இ-ள். பழமையாகிய பெரிய கடம்பமரத்தினில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சொக்கராதப் பெருமானுல் அருளையளித்த பொருளையுடைய வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற மதுரைப் பதியிலுள்ள பாண்டியன் வேட்டைத் தொழிலில் மனத்தைச் செலுத்தி, யானை தேர் குதிரை, காலாள் என்னும் சல்வகைச் சேனைகளும் இடமிடக்க டோறும் சேர்த்துவர, சக்கிரன் வினவுகின்ற மாயாத்திரி என்னும் பூதிச்சாரை யடைந்தான்.

சாகஞ்சித்திலதானைமாவேட்டையினடந்து
போருட்டும்மரக்குலங்களைச்சாய்த்திடம்போழ்ந்திற்
கார்மிடற்றினனல்லுழிக்கணங்களெழுந்தாசன்
வீரனம்திறற்றுரோனையழுருக்கிவென்றனனால்.

இ-ள். அம்மலைப் பக்கத்திலே சேனைகள் பிரிந்துவேட்டைக்குச் சென்று போர்புரிந்து மிருகக் கூட்டங்களை வெற்றிகொள்ளும் போதில், மேகம் கவிந்தாற்போல வலிய பன்றிக்கூட்டங்கள் வருத்தமுற்று அசனது வீரமிக்க வெற்றிகொண்ட சேனைகளை வெல்லம் அழித்து வெற்றி கொண்டன. (அ)

வெற்றிகொண்டகம்மாக்கணம்வேட்டைகன்றெனவெல்
கொற்றவன்கொமேரங்குழுத்திசரங்கோத்து
மூற்றும்வென்றதிரண்டுமாமோழலுங்காணுப்
பெற்றவன்பறட்குழாம்விடப்பெயர்த்தெதிர்த்தனவால்.

இ-ள். வெற்றி கொண்ட நமது சேனைகளினதும் கம்முடையதுமான வேட்டைத் தொழில் என்ற பிருத்தென்ற, வெல்லிய பாண்டியராசன் வில்லையெத்துக் கொல்லுந் தொழில் வாய்ந்த அம்பைக் கத்தித்து மிருகங்கள் முழுவதும் வெற்றிகொண்டதை இரண்டு பெரிய

பன்றிகளுங் கண்டு, தாம் ஈன்ற குட்டிக் கூட்டங்களை விட்டகலச் சென்று எதிர்த்தன. (க)

முத்தலைவெம்பிறைக்கோடுகொண்டுபடைமுழுது
மத்திடுத்தியினவுடைத்துயிர்தபவதைத்துத்
தத்துவாம்பரிச்சவுரியர்தலைவனச்சருவி
மத்தமாக்கரியெனப்பொருதனதுணைமாவும்.

இ-ள். இருபன்றிகளும், மூத்தக்கள் தோன்றுதற் கிடமாய கொள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பைக் கொண்டு, எதிர்த்த அரசனது சேனைகளெல்லாம் மத்திட்ட தயிரைப்போல உடைத்து உயிர்கள் நீங்கும் படி கொன்று தாவிச் செல்லும் குதிரைச் சேனையை யுடைய பாண்டியனை எதிர்த்து உன்மத்தமுடைய பெரிய யானைகள் என்ன சொல்லுமபடி போர்புரிந்தன. (கo)

இரண்டுமாவினதெறுழ்வலியென்கொல்லேயெனது
திரண்டதாளினையச்செருத்தனவெனவெதிர்செல்ல
முரண்டருஞ்சுடர்வாளியான்முதல்வருமாவைப்
புரண்டுவீழ்தரவெய்தனன்புவலர்பிரானான்.

இ-ள். இருபன்றிகளினுடைய பன்றிகளின் மிக்க வலிமைதானென்னென்று கூறுவேம், எமது கூட்டமாகிய சேனைகளைக் கொன்ற வென்ற அவற்றிற்கு எதிரேபோய், வலிமை பொருந்திய ஓவியை யுடைய தம்புசால் முதலில் வந்த பன்றியைப் புரண்டு வீழும்படி அரசர்க்கு அதிபனாகிய பாண்டியராசன் எய்தான். (கக)

சருவமன்னரோர்தேழலேச்சரசரசனென்னும்
பொருதடஞ்சிலைப்புனனெய்தகன்றனன்சாப
மொருவியிஞ்சையன்முனைவியோடொளிர்மௌனத்திற்
கருணையங்கடல்வளர்திருக்கயிலையையடைந்தான்.

இ-ள். எதிர்த்த மத்தப் பன்றியைச் சசரசன் என்னும் பெயரை யுடைய, போர்த்தொழிலையுடைய பெரிய வில்லேந்திய கடவுளைத் தன்னுடன் சென்றான். வித்தியாதரன் தன்மனைவியுடனே சாபம் நீக்கப் பெற்று, பிரகாசிக்கின்ற விமானத்திலே யேறி, அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்குமிருக்கையாகிய கயிலாயமலையை யடைத்தான். (கஉ)

இருந்தருகரமென்பதழிடம்பிதிதின்றி
யருந்ததாய்முலைதேடிநின்றலம்வருமஞ்சும்
பொருந்தும்வீரிடம்வாய்பிளர்ந்தலறிமின்னிக்கண்
பெரிந்துறுதுயிர்போமெனும்போலினாப்புறுமே.

இ-ள். பன்றிகளிரண்டும் இறந்து இவ்வாறு) மலைக்கணிருந்த அப்பன்றிகளின் குட்டிகள் தம்மையொவ்வாமல், தாம்பருகுகின்ற தாய்ப்பன்றியின் முலையைத் தேடிநின்று கழுதும் பயப்படும், வருந்த மூதும் வீரிட்டழும், வாயைத்திறந்து கதறிக்கூவும், புள்ளிகளை யுடைய கண்கள் துங்கப்பெறாது உயிர்செல்லுந் தன்மைபோல இனைப் புடையும். (கக)

பதங்கனுந்தலமுறைத்துண்பதைத்துடல்வெந்தும்புழ்
விதந்ததாயணைப்பிள்ளியுண்மெலியுமவ்வேலைக்
கதம்பகீள்வனத்தண்ணலைக்கயற்கணையிபார்த்
திதங்கொடாருயிர்க்கிரங்குதனியலனன்றோ.

இ-ள். சூரியனது கெயிலுறைத்ததனால் மனம் பதைபதைத்துச் சரீரமுழுதும்வெதும்பும், இரங்கித் தாயின் சோக்கையில்லாமல் மனம் வருந்தும் (அவ்வாறு பன்றிக்குட்டிகள் வருந்துகு) சமயத்தில், கடம்ப வனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கேசரைப் பெருமானே அங்கயற்கண்ணம்மையார் பார்த்து, இன்பத்தினால் அரிய துன்பக்கடலுக்கு இரக்கஞ் செய்தருளத் தேவரில்லை வேறுமொருவருளரோ? (கஎ)

ஆதிகாருணித்துயர்த்தமாயாசலச்சிகரி
மீதுதாயிழந்தனமெனக்குருளைகண்மெலிந்த
வீதுகின்னருட்கிசையுமேயெனக்கரமுமிழ்த்த
மாதமென்முகமிளகைவரமுலவித்தான்.

இ-ள். முன்வர்க்கலத்திற் றோன்றியுயர்ந்து விளங்கும் மாயத்தினியென்னும் மலையின்மேல் தாயை யிழந்தேமென்று அதன்குட்டிகள் வருந்துதலாகிய இச்செய்கை தேவரீருக்கு திருவுருட்குப் பொருத்தமோ? என்று கைகுவித்த உமாதேவியாரது திருமுகமான முகத்தினின்றும் (ஈஎபெருமான்) புன்னகை தோன்றப் பார்த்து களித்தனர். (கஅ)

ஆதிலருமறையோரான்கடிகளாரணமுடிவின்
றேகபொலிமெய்ஞ்ஞானத்திரட்சியோதிருமேனி
பேசரியகருணாநிதிப்பெருக்கோபேரொளிவண்ண
மாசிலாமணிசேழல்வடிவுகொண்டதென்னினுமே.

இ-ள். (ஈஎபெருமான் கைலாயமலையிலிருந்து அருள் செய்யும்படி பெண்பன்றிவடிவத்தையெடுத்தருளினார் (என்பதனால்) அவன் கான்கு கால்களும் குற்றமற்ற அரிய வேதங்களோ? அதனுடலெதுமுடிபிலுள்ள ஞானிக்க மெய்ப்பொருளாகிய கூட்டமோ? பெரியதொளியையுடைய முகம் சொல்லுதற்கு அரிய அருள்வெள்ளப் பெருக்கோ? சுற்றமற்ற இரத்தினம்போன்ற சிவபிரான் பன்றி யுருக்கொண்ட தெத்தன்மையோ யாமறிகிலேம். (கக)

கொச்சகக் கலிப்பா.

இன்பாலன்பாலொழுகுமினமுலையாமினவடியோ
முன்பாதருதவமாயாசலம்பெறுமெம்மிறையோ
பின்பாண்டமுதின்முண்பிழைத்தபெருந்தவமேயோ
வன்பானன்கோலவடிவாகியெழுந்தருளினதே.

இ-ள். இக்வனஞ் சிவபெருமான் பன்றி யுருவமாயி பெழுத்தருளி யது, இன்பத்தாலும் அன்பினாலும் நிறைத்து விளக்கும் இளமையாகிய தனங்களையுடைய ஆர்க்காதேவியின் உருவமோ? முன்னர் அழியில் லாத் தவத்தைச் செய்த மீயாசலம் பெற்றவரமோ? அல்லது பன்றிக் குட்டிகள் செய்த பெரியதவமோ? யாதோ வறிகிலேம். (கஎ)

நொந்தழுகைகீங்கிமுகநோக்கியிளம்பறழினம்
வந்ததுதாயெனச்சென்றுமுலையுண்ணமிழ்ந்தளித்தா
னந்தமுமாதியுமில்லோனைனுமெவ்வுயிர்க்குந்
தந்தையுந்தாயுந்துணையுந்தமருமெனச்சமைந்தாரனே.

இ-ள். முடிவுமுதலும் இல்லாதவராயினும் எவ்வகைப்பட்ட துன் மார்க்கருக்கும் தாயும் மாதாவும் உடன் பிறப்புஞ் சுற்றமுமாக விளங் கும் சிவபெருமான் பன்றியுருக் கொண்டு சென்று, கெக்கி அழுதலி னின்றும் நீங்கி, முலைகளைப் பார்த்து, இளங்குட்டிகள் யாதும், தம் முடையதாய் வந்தென்று போய் முலைகுடிக்கும்படி பாலை யுவகை யுடன் கொடுத்தருளினார்.

சிவபெருமான் அத்தமும் தூயபுல்லர் என்பதனை,

பலகலை யாகம வேதம் யாவையினுங் கருத்துப்
பதிபசுபா சத்தெரித்தல் பதிபாமே யுதாத
னிலயுமரு வுருவின்றிக் குணங்குறிகளின்றி
நின்மலமா யேகமாய் நித்த மாகி
யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசல மாகி
யகண்டிதமா யானந்த வுருவா யன்றிச்
செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப் பெரிதாய்த்
திகழ்வதுதற் சிவமென்பர் தெளிக்து ளோரே.

என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தாற் தெளிக. இக்கார ணத்தாலே சிவபிரானும் பன்றியாயினரே, அதுபோல எந்திருமாலும்

காரகவடிவெடுத்தலிற் றிறமை யென்னோவெனவினவுவார் கூறியதற்கு மிதற்குமுன்ன வேறுபாடு வெளிதே. விட்டினு பன்றியுரு வெடுத்தது, தான் பசப்பிரமம் என்பதை யுண்மைப் படுத்தும் பொருட் டி, பாதந் தேவேதற்கா வெடுத்த அகங்காரவடிவம். சிவபெருமான் எடுத் தது, எவ்வெவ் வான்மாக்கட்கு எவ்வெவ்வாறு கருணைபுரிய வேண் டுமோ, அவ்வவ்வாறு கருணைபுரியும் பதியென்பதை யறிக்கும் பொருட் டி அருட்கோலமாம். ஆகலால் அதுசையும் இதனையும் ஒப்பிடல் நியாய விரோதமும் மாபாவமுமாகும். (கஅ)

நுந்துயிரார்த்தனகனும்பால்சுரந்தணைல்லியகாட்சி
யந்தரர்கான்டொழுமலர்தூயருச்சித்தாரருந்தவர்க
டெந்தைபருளிருந்தவாவெனவிழிநீரிழியின்முர்
பைந்தமிழ்மாதவனும்பாரிற்பரிக்குபரவசனுனன்.

இ-ள். கல்ல பாலூப்பெருகி யன்னும்படி (சிவபெருமான்) தனித் தருளிய காட்சியைக்கண்டி தேவலுக்குபிக ளொழிந்தன, தேவர்கள் கானுந்தோறும் புட்பத்தாவி அருச்சனை செய்தார்கள், அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் எம்தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருவடியிருந்த வாறு என்னைக் கண்களினின்றும் நீர்பெரிய நின்றன, பரிய தமிழ்வளர்க்கும் பாண்டியனும் பூமியில் அன்புற்றும் பாவசமாஞன். ()

உண்டமுலையருள்வான்கொண்டிழிகேழலுருவமொரீ இ
யெண்டருமீரமுருமாரெனவெழில்பூத்திறைஞ்சினர்
வண்டமிழ்மாதவனுக்கனமச்சாய்வாழ்மினென்றருளி
யண்டர்பிரான்கதம்பவனத்தெழுந்தருளினனன்மிடைமேல்.

இ-ள். பால்குடித்த முலையின் அருட்சிறப்பைப் பெற்று, இழிந்த பன்றியுருவத்தை விட்டு, மறிக்கத்தருந்த பன்னிரு ஆசாரக்கனென்ற சொல்லும்படி யழகுமிருந்து வளர்ந்து நின்றனர், வளப்பமுடைய தமி

ழிற் றெய்த பண்டியனுக்கு மந்திரிமாராய் வாழ்க்கடவிர் என்ற அருள் புரிந்து, தேவர்க்கு அதிபராகிய சிவபேருமான் கடம்பவனத்திற்கு இடப வாகனத்தின்மீ திவர்ந்து சென்றருளினர். (உo)

மைத்தலிவா னுறிஞ்சுகிரிமணிமுடியில்வழுதிபர்கோன்
மெய்த்தலிவின்றருச்சித்தாலுருகுமிவ்விமலனெவெம்
பைத்தலைமாசுணம்புனையும்பான்மதசெனப்பகர்வ
ரத்தலநேத்திரபுரியென்றறைத்திமார்கலிஞாலம்.

இ-ள். கருதிறமுற்ற இடத்தையுடைய ஆகாயத்தை யுரோஞ்சுகின்ற மாசபேலின் அழகிய சொத்திற் பாண்டியராசன் உண்மையான்டைத்தில் கின்ற ஒரு சிவலிங்கத்தை அருச்சனைசெய்தனன். அச் சிவலிங்கத்தே பெருமானே வெவ்விய படத்தலையையுடைய சர்ப்பத்தை யணிந்த பான்மதசர் என்ற சொல்வர், அத்தத் தலத்தை நேத்திரபுரி என்ற கடலாற் சூழப்பட்ட இவ்வுலகமானது கூறுகிற்கும். (உக)

இன்னமிதுவன்றிமக்கியம்புதுமொன்றெதிர்ன்முனிவீர்
மன்னியகாபின்னாயவழித்தோன்றல்வராகமுனி
மின்னிவர்மாயாசலத்தின்மிசையொருவன்னியினீழ
றன்னின்மழவிடையோனேவனங்கியருந்தவம்புரிந்தான்.

இ-ள். இன்னும் இதுவல்லாமல் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்வேம், அழகுபொருந்திய முனிவர்களே! நிலைபெற்ற காசிபமுனிவரது பரிசுத்தமாகிய சத்தியான வராகமுனி என்பவர், மின்னல் வீசுகின்ற மாயாசலத்தின்மேல் உள்ள ஒரு வன்னிமரத்தி னிழலில், இலைமைபொருந்திய இடபவாகனத்தையுடைய பரமசிவனை வழிபட்டு அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (உஉ)

புரிகின்றதவமுனிமுக்புரிசடையோனெழுந்தருளி
விரிகின்றசதுமறையோய்வினைம்புதிவேட்டதுவென்னச்

சொரிகின்றநறவிதழித்தாடையோய்சூழ்பவர்தொலை
வரிகின்றநிலையோகமருளின்றுளைடையவென்றனன்.

இ-ள். தவத்தைச் செய்கின்ற வராகமுனிவர்க்கு முன்னம் முறையே சடைபுடைய சிவபெருமானேறேறி, விரித்து விளக்கும் நான்கு வேதங்களிலும் வல்லமுனிவனே! நீ விரும்பியதைச் சொல்லக்கடவாயென்ன, தேன்பொழிகின்ற கொன்றைமாலையைத் தரித்த கடவுளே! சுற்றிய பாவங்கள் நீங்கும்படி, அவற்றை யழிக்கின்ற சிவயோகத்தை அருளுகின் றிருவடிகளிற் சேர்தற்கு எண்ணுகின்றேன் (மூனிவர்) ()

இயமமுதலானசமாதியினுருவம்மன்னிரினின்
மயர்வுறல்குவன்மாயாசலமிதனிலாரக்கிரிப்
பெயர்பெறுவோதுகிவனுறுசொற்பெய்துவசட்டமுனி,
யுயர்மழுவென்னிடைமீதெம்மிறைவனுமையொனைறைத்தான்.

இ-ள். வராகமுனிக்கு இயமம் முதலாகிய சமாதியின் வடிவத்தைப் பிரமன் மிகுதியாக மயக்கமின்றி விளங்க உபதேசிப்பான், மாயாசலம் என்னும் இம்மலையை வராகிரி என்னும் பெயர் பெறும்படி சொல்க என்னுஞ் சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்து, பலவரங்களையும் கொடுத்து, உயர்ந்த இளமையாகிய வெள்ளிய இடபத்தின்மேல் எமது தலைவராகிய சிவபெருமான் உமையம்மையாரோடும் மறைந்தருளினர்.

மாமுனிவன்யோகவிக்கமொன்றுவரைமிசைகிருவிக்
கோமுனிவொடும்வழுத்திக்கொட்புறும்வெல்லினப்பிறவி
போமுனிவுதருமியோகம்பொருவறச்செய்தருமறையோர்
தாமுனிவந்தனைபுரியுந்தலைவனதுசரணடைந்தான்.

இ-ள். பெருமைபொருந்திய வராகமுனி யென்பவர் சிவயோகவிக்கமொன்றை மனத்தின்மேல்தாபித்து, தலைமைபெற்ற இருடிகளுங்களோடே துதித்து, சுழற்றுகிற கொடிய வினையானுண்டாகும் பிறவி

கிடுகின்ற விசத்தினை யுண்டாக்கும் சிவயோகத்தை யொப்பில்லாமற் செய்து, அரிய பிராமணர்கள் உன்னி வழிபாட்டைச்செய்யுந் தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவடிப்பேறுபெற்ற முத்தியைச் சார்ந்தனர்.

சிவபெருமான் வாசகவடிவெடுத்துப் பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால் கொட்டினமையாலும், பிரம்தேவரின் வழித்தோன்றலாகிய வாசகமுனி யென்பவர் தவம்புரிந்து அருட்பேறுற்று, சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்து முத்திபெற்றமையாலும் மாயாத்திரி என்னும் மலை வாசககிரி எனப் பெயர் பெற்றது. (೭೫)

பன்றிக்குட்டிகளுக்குப் பால்கொடித்தசருக்கம்

மூற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—೭೫.

ஏ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஐந்தாவது,

அருச்சனன் தவச் சருக்கம்.

காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு முக் குற்றங்களையும் கீக்கிய முனிவர்களே! வாச கிரியின் பெருமைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லவருதல் பெரியோர்க்கு கணையை யுண்டாக்கும். அப்மலையின் பெருமைகளைச் சொல்ல வல்லவர் யார்? முன்னோர் காலத்து மதுரைக்கணுள்ள வெள்ளியம்பலம் வரைக்கும் தேவர்களும் முனிவர்களும் நிறைந்து நிற்க, பிரம விட்டுணுக்கள் பக்கத்தே நின்று துதிக்க, தேவேந்திரன் பின்வருமாறு மதுரைச் சொக்கநாதப் பெருமானைப் பின்வருமாறு துதித்தான்.

செந்திக் கண்ணரே! சம்பு பூபாண மூடைய கடவுளே! கால காலனே! விடை யூர்தியே! கங்கண்ட நிருக்கண்டரே! மிடுக்குவாய்ந்த பன்றியின் தந்தத்தையும், கூர்மத்தின் ஓட்டையும், மற்சத்தின் கண்ணையும், காளிங்கத்தின் தோலையும், வாமனரின் கங்காளத்தையும் இன்னும் பலவற்றையுந் தரித்த பரமம்பிரியே! காட்டிலே வேட வடிவங் கொண்டு சென்று அருச்சுனனது வில்லை வடிபட்ட வேத முதலே! என்று பலவாறு துதித்து, வடிவேற்கடவுளுக்குத் தேவசேனாபதி வேறு கிளை யுண்டோ? துவரைக் கோமானுக்

பனியாய் என்றிருந்தான். அதனைத் திருநோக்கஞ் செய்த பெருமானர் புன் முறுவல் பூத்து அவ்விக்கிரற்கு வேண்டி வரம் அளித்தருளினர். அப்போது அங்கயற் கண்ணியாம் மீனாட்சி யம்மையார், ஐயனே! தேவரீர் அருச்சனை யாட் கொள்ளற்காக வேட வடிவம் கொள்வது எப்போது என்று கேட்டனர். பரமனர் கூறும். நம் அருட் சத்தியே! அவ்வடி வம் கொள்ளுங் காலமு முண்டு. அப்போது நீ அதனைக் காணக் கடவாயென் றருளினர். நாட் கழித்தனும் அக்காலம் வந்தது.

துரியோதனன், வீட்டுமன், சகுனி, கன்னன் முதலி னோர் பாவருஞ் சூழ்ந்து சேர்ந்து, சகுனி உபாயத்தால் பாண்ட வரை வாளைமுத்துச் சூதாடுவித்து அவரது இராச்சியம் நாடு நகர முதலிய வெல்லாவற்றையும் அபகரித்துத் தொண்டு காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டனர். பாண்டவர் காடு சென்று வாசம் பலி சென்று இருந்தார். அங்குத் தவம் புரிந்தவரைப் கண்ண பிரானைக் கண்டனர் வணங்கினர். சிவபெருமான் பொலிந்து விளங்குஞ் சிதர மூர்த்தி அவரை வாழ்த்தி, பாண்டு குமாரர்களே! மார்க்கண்டேயம் என்று ஒரு மலை யுளது. அங்கே தவஞ் செய்யின் சக்தி மௌலி யாகிய சிவ பெருமான் திருவுள்ளத்தை அருளும். நுங்கள் துன்பமும் நீங்கு மெனச் சொல்லித் தலைவர் போந்தார். அங்ஙனமே அருச்சுனன் தவஞ் செய்தான். அவனை யாளுதல் வேண்டிப் பட்டப்பகல் பனிந்த பெருமான் சிகை வருத்தி, வானகமாலை சூடி, நெற்றிக் கண்ணை மறைத்து, மழுவையும் மானையும்

பிடித்த திருக்கரத்தில் அம்பும் வில்லு மேந்தி, சோதி மாலை தரித்து, நீலநிறக் கச்சுப் பூட்டி, செருப்பைக் காலில் மாட்டி, வேடவுருவங் கொண்டு சென்றார். கருங்கயற் கண்ணியாம் உமாதேவியார் வேடிச்சி யுருவங் கொண்டு, கந்தருவ இளங்குதலைப் பாலினையும் கையிலேந்திக் கூடையுடன் புவ னங்கள் அதிசயிக்கப் பின்னர்ச் சென்றார். சிவகணங்கள் வேடகூட்டங்களாகப் போயினர். வேதங்கள் நான்கும் காக் களாகத் தொடர்ந்தன. இவர் நிலை யுணர்ந்த யமன் பன்றி யாகிச் சென்றான். சிவபெருமானுடைய பிரதம மூர்த்தி வில்லி வனத்துப் பன்றி மேலுருவிப் பாயுமாறு பாண மொன்று விரைவின் விடுத்தார்.

பன்றி யர்ச்சுனனைத் தேடியோடிச் சரண் புகுந்தது. அருச்சுனன் தவத்தை விடுத்து அடைக்கலம் புகுந்த பன்றி யைக் காக்கத் தொடங்கலே வேடமூர்த்திக்கும் அருச்சுன னுக்கும் பெரும்போர் மூண்டது. அத்தப் போரில் வேட மூர்த்தி பார்த்தனை யெதித் தெறிந்து வில்லியுத் துணிபடுத்தி னர். பிறகு பெருங் கோபமுற்றுத் தன் வில்லா லடித்தான். சிவ லோகாதிபதியாய், சராசரப் பொருள்களெல்லாவற்றி தும் வியாபித்து விளங்குவோராய் இலங்குஞ் சிவபெருமான் மீது அடிபட்டகாலத்தே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் அடி பட்டன.

வேதமடி யுண்டன விசித்தபல வாகம
வித்தைமடி யுண்டனவொரம்
பூதமடி யுண்டன விகாழிகை முதற்புகல் செய்
பொழுதெலி லிப்பில் பெருளின்

பேதமடி யுண்டன பிறப்பிலி பிதப்பிலி
பிறக்கலா சன்றவ் மகனார்
காதனம லன்சமுச வேடவடி வம்கொடு
காண்கையடி யுண்ட பொழுதே.

விண்ணிலுறை வானவரில் யாரடி படாதவர்
மிரிஞ்சனரி யேமு தலினோர்
மண்ணிலுறை மானவரில் யாரடி படாதவர்
மனுக்கண்முத வோர்க ளதலக்
கண்ணிலுறை காசர்களில் யாரடி படாதவர்கள்
கட்செவி மபேன் முதலோர்
எண்ணில்பல யோனியிலும் யாவடி படாதன
இருக்குழி யிருக்குழியோ.

என்ற வண்ணமை மாபாரதமும் முழுவி விளக்கிற்று. மல்யுத்தம் புரிந்து வேட்டூர்த்தியா லெடுத்து மேலே பெறியப்பட்ட அருச்சுனன், இழ் வருவதற்கு முன் பரமதாதாவாகிய கருணையக் நடம் கடற் பெருமாட்டி, அருள் வள்ளால்! தேவரீர் திருவினை யாட்டை வினிமேற் காட்டுதலே விடுத்து அருள் புரிய வேண்டு மென்ற வேண்டினை. உடனே சிவபெருமான் இடபாருடராய்ப் பார்வதி சமேதராய்க் காட்சி கொடுத்த தருளினர். அருச்சுனன் பலவாறு மெய் யன்புடன் துதித்துத் தான் கருதிய வரங்களைக் கேட்டான்.

கண்ணுதற் பெருமான் அவைகளே யெல்லாம் கொடுத்து அருளி, அன்பனே! இத்தலத்திற்கு வடமேற் திசையில் பிரமமலியொன்றுளது. ஆன்றுச் சென்று நீயிர் இருவரும் வெற்

பிரக. இத்த இடம் பாம்புத்தந் தெய்தலம்யாற் சாபவில்லி யெனப் பெயர் பெறுக. இம் முல்லைக் கொடியிடத்திற் சடக்கர மந்திரத்தை யுச்சரிப்பவர்க்கு முருகன் அருள் புரியும். இது சத்தியம். இவ்வராக மலைக்கண் ஜம்பூத வடிவு கொண்டு தூல்களுக்குக் காட்சி யளிப்போம் என்று பெருமானர் சகல கணர்களோடும் மறைந்தார். அருச்சுனன் சென்று தூல வர்க்கு நிகழ்ந்த வெலாம் கூறி, அவருடன் பிரமகிரிக்குப் போனன். சிவபெருமான் பொன் பன்றியாகப் பால் அளித்தமையாலும், வராக முனி பூசித்து முத்தி பெற்றமையாலும், யமன் பன்றி வடிவம் கொண்டு அருச்சுனன் இடம் அடைக்கலம் புகுதலானும், இம் மாயாத்திரிக்கு வராக மலை யெனப் பெயர் வந்த தென்று சூதமுனிவர் கூறினர்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

காமமாதி முக்குறும்பெறிந்தைம்புலக்
கள்வரூர்தெறிதூர்த்துத்
தூமவொள்ளழற்கருத்தினேன்பாற்றியே
நோக்குமாமுனிவீர்காள்
மாமலர்ச்சுரும்பிமிர்பொழில்வராகமா
மலைப்பெருமையையுற்றும்
யாமுரைப்பதுகேண்மினென்றிசைப்ப
தேனோர்க்கொருதகையாமால்.

இ-ள். காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூப்பகைகளையும் கடிந்து, பஞ்சப்புலக்களென்னும் திருடர் செல்லும் வழியையடைத்து, புகைகொண்ட ஒள்ளிய அக்கினிக்கு அவிமுதலியன இட்டுத் தவம்

டரிக்கு, வினைத்தத்தை யதுபவிக்கும் முனிவர்களே! மெத்த புட்பங் கன்தோறும் வண்டின் வீழ்த்தொலிக்கும் பெரிய வராகமலையின் டெரு மையை யெல்லாம் யாஞ் சொல்லவே கேட்பிராக என்று சொல்லத்தே மற்றையோர்க்கு கைகளை யுண்டாக்கும். (க)

யாவரக்கிரியாற்றலெவரையுந்
தினைப்பவர்தமிழ்க்கூடற்
றேவர்கோடவன்வெள்ளியம்பலத்
திறுடகந்தெரிகாறும்
பூவருஞ்சதுவேதனுமாயனும்
புலவரும்புனைபோற்றக்
காவருஞ்சதமக்னிரக்குவித்தசெங்
கையினெனிர்போற்றி.

இ-ள். அவ்வராக மலையின் பெருமை முழுதையுந் தெரிந்து அனை பித்திச்சொல்ல வல்லவர் எவர்? தமிழ் வளஞ்செறிந்த மதுரையம் பதிச் சோமசுந்தரக் கடவுள் வெள்ளியம்பலத்திற் றிருநடனஞ் செய் கின்றதைத் தரிசிக்கும் வரை, தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற பிரமனும் திருமாலும் இருபக்கத்தும் நின்ற அதிப்ப, கற்பகச் சோலைக் கிறை வனாகிய இந்திரன் தலையிற் கூப்பிய கையினராய்ப் பெருமான்முன் நின்ற துதித்த. (உ)

பாலலோசனமாகுணப்பூலினை
பாய்கரவினைடப்பாக
காலகாலபார்ப்பனமடவார்வனை
கலிகவர்காபாலி

சூலபாணிசிறுபேயாடிய
சுடலையிலெரியாட
மேலையோரமுதுண்ணவென்பாற்கடற்
கரியவெல்விடமுண்டாய்.

இ-ள். தெற்றிக்கண்ணி புடையவே! சர்ப்ப பூஷணரே! பாய் கின்ற வெள்ளிய இடபத்தை வாகனமாக வுடையவரே! யமனுக்கும் யமனாக இருப்பவரே! பிரமனுடைய வெலும்புகளையும் தொடை முதலியவற்றையுங் கழுங் காபாலியே! சூலமேந்திய திருக்கையரே! விழுங்கிய புத்தளனாகத் தரித்தவரே! பேய்களாடிய சுடலையிலே அக்கினியின் முடின்றவரே! தேவர்கள் அமிர்தத்தை யுண்ணும்படி வெள்ளிய பாற்கடலிலிடத்தே தோன்றிய கரிய கொடிய விஷத்தை யுண் டவரே. (க)

ஏனவெள்ளெயிறன்றோலையோ
டெருக்குமத்தனிக்காய்வெள்
கானவேங்குருத்தரித்தினைபருவன
கைப்பிரம்படியேற்று
யானவாகுகண்டிறைஞ்சிவேன்சாரற்கு
மூறுதியோருன்றெண்ட
ரூனவெம்பவக்துடைப்பவர்யாரினி
யுய்யலாம்வகைகல்காய்.

இ-ள். (விட்டுணுவாகிய) பன்றியின் கொம்பு, வாமனரின் னவம்பு, காசிக்கத்தின் தோல், யமனின் ஒடி எருக்கமலர், ஊமத்தம்பூ என் னும் இவைகளை யணிந்தவரே! கொடிய வேடருவ்கொண்டி சென் றும், அருச்சுனனது வரவில்லை யழிபட்டாய், இவ்வாறான தன்மை

னோ பான்கண்டி வணங்கேன், அவற்றைக்கண்டையும் உண்மைதெரி யாச் தேவீரது தொண்டரேமும். இழிவுகெடு வெவ்விய பாவங்களை நீக்குவோம் வேறையாருளர். ஆதலால் தேவீர் உய்யும் வகைமை எனிய னேனுக்கு அருள்புரிவாய்.

(ச)

என்றிறைஞ்சலுந்தண்பிறைக்கண்ணியோன்ளை
நிலாரகையாடி.
யன்றவன்றனக்கருள்கூர்ந்தளித்திடும்
போதிலங்கயற்கண்ணி
கொன்றைவார்சடையாயருச்சனையாட்
கொள்வதுகுறிக்கொண்டு
நின்னலீபொருந்திராதநுபம்கொள
நிகழ்வதென்றியென்றுள்.

இ-ள். என்ற இவ்வாறு இந்திரன் துதித்து வணக்குதலும் குளிர்ச்த மலசந்திரனைத் தரித்த கபெருமான் இளமையாயிருச் தினிகாலும் பக்கன்தோன்றப் புன்முறுவல் பூத்து, அவ்விந்திரனுக் குத் இருவுளச்சாத்திருவருளி புரிங்காலத்தில், மீனுட்யம்மையார் (சுவாமியைகோகழி கின்பு கொன்றைமலையைத் தரித்த திருச்சடா முடியையுடைய பரமபரனே! அருச்சனை அடியைக் கொள்ளும்அதனை முன்னிட்டு, தேவரீரின்ற பேர்புரித்த வேடுகொள்ள விருக் காலம் எக்காலம் எனக் கேட்டனள்.

(ஆ)

எம்மையாளுடையசன்கயற்கண்ணிநு
னெழின்மதிமுகநோக்கி
யம்மலர்க்குழலாயினிமெல்வருக்
காலமுளதென்று

மம்மையெய்தும்போதுநீகாண்டிமா
யாசலத்தினவபூனை
வகம்மூழிற்றகனல்கதிர்தனாலில்லை
காலம்வந்ததுவன்மிற.

இ-ள். எக்கோ யடிமையாகயுடைய கெபெருமான் அங்கயற்கண் அம்மையாரது அழகுபொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, மலரணிந்த கரிய குளத்தையுடைய சுங்காய்! இனிமேல் அவ்வருளை பெறுக்குக் காலமும் இருக்கின்றது.

அது வருங்காலத்தில் நீ மாயாத்திரி என்னும் பழங்மலைப் பார்த் தறிவாயாக என்றருள, உமையம்மையார் கைகூப்பினள். சிலகால் கழிந்தன. கழிவேகாலமும் வந்தது.

(க)

வெற்றிறற்றுரியோதனன்முதலினர்
பேனினர்விறற்பாண்டி
மைந்தரவரும்பொருந்தியதூதில்வண்
பதியிழந்தருங்கான்புக்
கந்தீர்வரையிக்கான்கொடிழுடு
யதனிடத்தடைந்தெய்த்தும்
பைந்தழாய்புனைகண்ணனைக்கண்டனர்
பயிறவம்புரிந்தம்மா.

இ-ள். மிக்கவலிமையையுடைய துரியோதனன் (கண்ணன், மீட்டி மன், அரோனன், சகுனி) முதலியோர் சுயனர்கள். வீரமுடைய பாண்டிரசன் புத்திரர்கள் தரும் பொருந்திய சூதாட்டத்தில் தமது வளப்பமுடைய கலைமிழந்து கரிய காட்டிற்குள், தரித்தமாத் திரமேயின்கண் தனிபொருந்திய உச்சிமித் சேர்ந்திருந்து செய்ததனை

திருவிலை எமது பொலிவையெடுபெ தழுய் மாலையைத் தரித்த கண்ண
பிரானைக் கண்டனர் (எ)

இறைவர்கண்டடிதொழுதுக்கண்ணனுமவ
செழித்திருமுகநோக்கி
மறையுயிர்த்தமார்க்கண்டமென்றொரு
வரையுளததன்மீதி
னறையுயிர்க்குமோர்முல்லைகண்ணீழலி
னனிதவம்புரிந்தால்வென்
றிறைமுடிப்பிரான்வரத்தருமருந்துயர்
பெருமென்றுரைசெய்தான்.

இ-ள். பாண்டவ மன்னர்கண்டி பாதங்களை வணக்குதலும், கண்ணபிரான் அவரது அழிய முகத்தைப் பார்த்து, வேதங்களிலிருக்கும் மார்க்கண்டேயம் என்ற ஒருமலை யிருக்கிறது, அதன்மீது தேனைப் பொழியு மொரு முல்லைக்கொடியுளது, அதனது கல்லை நீழலினிருந்து தவம்புரிந்தால் வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய இறைவருமான பிரான் வரங்கொடுப்பர், உங்கட்குற்ற பெரியதுன்பங்களும் நீங்குமென்று கூறினர். (அ)

செய்தாமரைக்கண்ணினனகன்றபின்
றேமலர்க்கொடிமுல்லைத்
தூய்மைழுசித்தவம்புரிவிசயனைத்
தொழும்புகொள்ளுதல்வேண்டிப்
பையரா முடிப்பண்ணவன்றண்ணளிப்
பார்வையோர்புடைவைத்தான்
வையமீன்றவனருச்சினாகையிருந்
தருளித்தனன்பயிற்றுன்பால்.

இ-ள். வெந்த தாமரைக் கண்ணாகிய கண்ணபிரான் இவ்வாறு கூறி (துவாரகாபுரிக்குச்) சென்றபின், தேன் பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய முல்லைக் கொடியினை பரிசுத்தமுள்ள நிழலிருந்து தவஞ் செய்த அருச்சுனனை வாட்கொள்ளத் திருவுள்ளங்கொண்டு படத்தை யுடைய சர்ப்பத்தைத்தரித்த சிவபெருமான் தன்னிய இருதாளோக்கத்தை யோர்பக்கத்து வைத்தனர். உலகமெல்லாவற்றையும் பெற்ற பாகசாசனி யதனையறிந்து தம் கடைகரிடத்துக் குமரமுனிவனிய விருத்தனைக் கொடுத்தனள். (க)

வேனிலோன்சினைவகுத்தவம்வாகைமேன்
மிலைந்தனனுதல்காதில்
வொளிமுத்சுடர்விழிகரந்தனன்மறைத்
தனன்மழுமாலேர்
பரணியிற்பிடித்தனன்வடக்கினை
பாணியொன்றினிற்கொண்டனன்
மாவினிற்கினன்வெரிவிடக்கியதோற்
கோலகைதிகுவித்தான்.

இ-ள். சடாமுடியையுடைய பெருமானர், குமிலைத்தார், தெற்றி மீதும் செவிமீதும் வாகைமாலையைச் சூடினர், மிக்க ஒளியையுடைய அக்கினிக்கண்ணை யொளித்தார் மழுவையும்புத்தையும் மானையும் மறைத்தார், ஒரு திருக்கரத்தில் வில்லைத் தாங்கினர், மறைத்திருக்காதிருக்கிய அம்பினையேற்கினர், மூதுனிவடிதே அம்புக்கூட்டைக் கட்டினர், கருநிறமுடைய தோற்போர்வையைக் கைக்கு இட்டார். (ங)

தூவெளித்தமார்பினடவிக்கழிந்
நூலனிவருவித்தா
னீலமாதனக்கச்சொரிஇதீர்த்த
கச்சனைவருவித்தான்

சேலடிக்கழிநெட்டின்விலம்பனி
றந்தனனுகர்காளை
மேல்பாய்ந்தெனக்கறுத்தன்கிராதர்போல்
வீரினனிகரில்லான்.

இ-ள். ஒருவாற்றானும் ஒருபொருளுந் தமக்குச் சமானமாகப் பெறாத பராக்கிரமன், உடலிலுள்ள மார்பினிடத்தே உரிஞ்சுதலையுடைய சேங்கோத்த தூல் அணிந்தார், கரியபாம்பினை கச்சைவிடித்து கீளுகிறதுபோல் தோற்சட்டை வரும்படிசெய்தார், சிலம்புமுதலிய ஆபரணங்களை நீங்கினவராய்ச் செருப்படைக் காலில் மாட்டினர், தாம் முன்னர் உண்ட கஞ்சு உடம்பெங்கும் பரந்தாற்போலக் கருநிறமுற்றுள்ள வேடரைப்போல வேடங்கொண்டார். (கக)

குரும்பைமென்முலையஞ்சாயற்கொழுங்கயற்
கண்ணிதன்னைஞ்
சுரும்பிமிளகப்பாதிசுவற்புறும்
விரிந்தகாழுந்
திரும்பவோர்பாதிவாரிச்செருகிமென்
சூவஞ்சேர்த்தாள்
கருங்கயலருட்கணேற்றகாட்சியி
லிருப்பதானாள்.

இ-ள். தென்னங் குரும்பைபோன்ற பிருதுவாகிய முலையையும் அழகிய சாயலையுமுடைய செழிய அங்கயற்கண்ணம்மையார், தண்ணிய சுருட்புகள் ஒலிக்கின்ற கூடல் பாதி பிடரின்பக்கத்தில் விரித்து தாங்கினும், மற்றைப் பாதியைச் (சிப்புக்கொண்டு) சேவி, பிருதுவான குராமலரைச்சூடினள், கரிய கயல்மீனையொத்த பெருமாட்டி யில்லாதவற்ற கோலத்தைக் கொள்வதி விருந்தாள். (கஉ)

தொய்யகடங்குழைகாதசக்கவெண்டோடேசேர்த்தான்
செய்யவாய்வெள்வாயாலுடனிபொன்மங்கலக்கழுத்தன்
வையிட்டொளித்துவேங்கைவள்ளுகிர்த்தாலிபூண்டான்
மொய்யிளம்பாடிகுன்றிமணிவடமுகிலிற்றழுத்தான்.

இ-ன். கத்தமாலை பதிய குண்டலத்தை மீதே வெள்ளிய சக்கரக் குண்டலத்தை யணிந்தான், சிவக்க வாய் வெண்ணாவியை வாயாகக் கொண்டான், தெளிந்த பொற்றாலி கழுத்தின் அடங்கும்படி செம்பூனைத் தோலினாற் கூர்மையாகிய கல்களாலான தாலியைத் தரித்தான், தொகுதி பதி மணிகளாலும் குன்றிமணிகளாலுஞ் செய்யப்பட்ட மாலைகளை முடியிற் சேர்த்தனன். (கஉ)

மணிவளைமறைத்தச்சங்கில்வளைத்தவெண்சாப்பணிந்தா
ளணிவிரலாழிவஞ்சித்தழுங்குமோதிரத்தினித்தான்
கணிவெங்கதிர்மருங்கிற்கருந்தனியறைவருந்தாள்
றெனிமுகமயிலஞ்சாயல்பிறக்கவேமறைத்துவந்தாள்.

இ-ன். இரத்தின வளையல்களை மறைத்துச் சங்கினால் வளைத்துச் செய்யப்பட்ட வெள்ளைச்சாப்பைத் தரித்தாள், ஆழிவிரலில்(குறிசொல்லி) வஞ்சித்த மோதிரத்தினையும் மோதிரம்போன்ற ஒன்றை யணிந்தாள், வேனிலாசனத்தின் இளந்தளிர்களாற் செய்யப்பட்ட கரியதனியறை உடையைத் தரித்தனள், மயில்போன்ற சாயலை மறைத்து இவ்வாறுகொண்டிவந்தாள். (கஎ)

பாரினுக்கதற்காரற்றப்பணித்தேவேதைதான்னும்
சீரியபொருளினீட்டஞ்சிறைமுதற்பெட்டகமோபெட்டி
னோர்கெழுபிரணவத்தைவளைத்திதித்தறவோகண்டற்
கூர்கெழுசூரலாற்செய்கொடுங்கையிற்கொண்டகூடை.

இ-ன். வேலனே! உன்னிடத்தில் வந்தது பான் தாவரத்தை விடமாட்டேன். இவ்விடத்தே நீ இருப்பதே போலாம் என்று அருச்சனன் சொன்னான், அப்போது வேடுவர்கள், சரனே! இது கண்டு பிழைத்தோமும் கருத்து, சீக்கிரம் காட்டினிடத்தே வழிதவிப்போடி விவ்விடத்தே முருகவேளது தேவிமார்கள் வந்து சேர்ந்தது, நீ சொல்வது தவறும் என்றார் மினைருந் சொல்லுவார். (உ0)

வில்லுதரங்கடழுவாய்பின்றழுடியானடவர்போ
லுன்னுதகருணையாயிதருமோவினையடைந்தா
லெல்லையிலாதெதிருமாலினேயென்பால்வினைவதுவே
யல்லுத்வமென்றுனதுமுகத்தான்கொறுகொறுத்தான்.

இ-ன். முதிய சடைமுடியை யுடைய சரனே! பாலசந்திரனே யணிந்த கண்ணையுடைய சிவபெருமானை அடியவர்கள்போல், நினைக்குச் சமமேனு முண்டோ? இதனிற்றும் தருமோமோ? உன்னை யன்சேர்ந்தோம் எனது அண்டினவரும் பிருகத்தை யென்னிடம் கூடுமேத நீயெனத்த தவருமென்ற வேடுவர்கள் கூறினர். அருச்சனன் அதுகேட்டு மதத்தக் கொதகொதுத்தான்.

கொதகொதத்தான் என்னும் உயிருவருளிப் பொருளிலக்கச் சுட்டிறைபெற்றதுடையது; சுற்றான், தவம் - தப் என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த வடமொழி. (உக)

ஒருவேடனெனதொறுதாற்செருமுடிப்பேனுலகிலெல்லாங்
கருவேறறிவிக்கப்பொருவென்றனதுகாணென்
றீருகல்லாளனத்தாதுசார்புமெடித்தான்கணைதொடுத்தான்
றருமமாரபோலுருத்திலுருமுழுத்தான்செருவினேத்தான்.

இ-ன். ஒரு வேடனைத்த நீயேத்தக் கோபிக்கின்றாய், அருச்சனனே! உனக்கு வெல்லாத்தையும் சோர்ந்தே கழிப்பேன். கரு

வேரும் இல்லாமற் போகும்படி உன்னுடன் போர்புரிவேன், அதனை கேள்ப்பாயாவென்று, ஒரு வில்லையெடுத்து இருகாலினும் பொருத்தி வளைத்து அம்பை விடுத்தனர். குருகுலதிலகனே அருச்சனனும் வில்லை வளைத்துப் போர்புரியலுற்றான். (உஉ)

ஓமந்திரமுதலானதொல்லுருவர்திவிரியோ
ணமந்திரவடவென்னைகடித்தலமிகுவினை
மாமந்திரமன்போறப்பெத்தானைவமிழ்ந்தி
நீமந்திரமன்பொட்டியவாறிற்றுகள்போன்ற.

இ-ன். ஓம் என்னும் பிரணவமந்திரமுதலான பழைய வடிவங்களை சொன்றுந் தெரிதற்கரிய சிவபெருமான், அச்சத்தைக்கொடுக்கு முதிய புலைய வேடனென்னை கடித்தல் அதிகமே? பிறந்த மந்திரங்களை அடனே புசித்துப் பாலைக்கோப் பொறித்தான், அவையெல்லாம் வாயில் விட்டின்கண் அன்புடனே ஒட்டிய பாசம் போன்ற தன்மைத்தாயின. (உஉ)

வில்லாற்றலில்லை யெனுங்கனியுமிற்றின்றதிதாரினைவரும்
வினவுமொழுகுகையம்மனைகூவுந்தெவிறாலுக்
கலைபாருதியுறும்படிபெருகுதிதாழில்விதழு
மெல்வாச்சிலரிதாயிருவருமேற்றெதிர்பொருதார்.

இ-ன். உள்ளக வினையும் வில்லினாலுட், பாலைகளைச் சுமந்தின்ற வினையும், இறந்த வாயினின்றுந் தோன்றும் வெகுளிச் சினப்பும், போர்க்கு வருகவென அறைகூவும் வீரமும், தன்னுடன்ற தோளுந் திறக்கும்படி பெருகசின்ற தொழில்களையும், இழுத்தக்கணம் முருகு வில்லையென்னும்படி யிருவரும் எதிர்த்தெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார். ()

முடித்தார்செருமுடிவித்தவமுல்லைவொன்னிவில்லா
விடித்தானடியுண்டானவன்சாஞ்சதிவார்மற்

பிடித்தான்பிடியொடுங்கிமேலும்பெருமானுங்
கடித்தார்சிசபனும்வீழ்ந்துடனெழுந்தானுமைகண்டாள்.

இ-ள். போரினை மூடித்தார், மூடிவுகாலத்தில் தவத்தைச் செய் வோனுடைய அருச்சனன் வளர்த்து கட்டப்பட்ட வில்லினும் சிவபிரானை அடித்தான், அடிபட்டவராகிய சிவபெருமானது இருவடிகளே யென் றறிய வல்லவர், சிவபெருமான் அருச்சனனுடன் மற்போரைக் கொண் டார், பிடியுடனே கீழும்மேலும் ஆகப் பெருமானரும் புரண்டனர், அர்ச்சனனும் விழுந்தெழுந்தான். அதனை உமையவள் பார்த்தனள். ()

சிலையாலடிபடும்வேளையிலவர்தாமடிகொள்ளா
நிலைமாலயன்முதலாமுயிர்பாவுக்தழும்புற்ற
மலைபார்த்தனினுடன்மீதினும்படலிம்மிதழுற்றான்
கலைசூடியுமுலகெங்குறைபடியென்பதொர்காட்டே.

இ-ள். வில்லினால் (சிவபெருமான்) அடிபட்டமையத்தில் யாவர் தாம் அடிபடாதவர்? ஒருவருமில்லை, விட்ணு பிரமன் முதலாயினர் எல்லாம் தழும்பிகொண்டனர், போர்புரிந்த அருச்சனனது உடம்பும் அவ்வடிபட அவனும் ஆச்சரியமுற்றான், ஓர்பிறைக் கலையைத் தரித்த சிவபெருமானும் உலகமெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பதியென்பதற்கு இதுவுமோர் உதாரணமாம்.

கண்ணன் சராசந்தனாலடிக்கப்பட்டு ஓடிய காலத்தும், அசோதை யினால் உரலில் கட்டப்பட்டு அவளால் அடிக்கப்பட்ட போதும், இரை வற்கு மலராகச் சாத்தம்படி கண்ணைத் தோண்டியபோதும், வலி யால் அடிக்கப்பட்ட சமயத்தும் ஒருவருக்காயினும் அல்லாது பிறரா தாக, இதுநிகழ்ந்தனமை எல்லரும் விளங்க சொன்னதற்கு இலக்கியம் என் பார் "கல்லாடம்" என்றார்.

(உ)

அண்டாதிபர்மலர்தூவின்னுரத்தாருமைதான்
பண்டானதுதிகொண்டனதருமன்பழவடிவம்
கொண்டாரன்மலரடிபோற்றினனாருகன்மழுவிடமேல்
வீண்டாவியெழுந்தான்விசயன்கல்லின்மிழுந்தான்.

இ-ள். தேவலோகத்திலிருப்பவர் ஆகாயத்தில் மலரைச்சொரிந்து ஆரவாரித்தார், பழமையாயுள்ள அறிவுவடிவுள்ள தோத்திரஞ்செய்தன, யமனும் பழைய உருவத்தைக்கொண்டி (சிவபெருமானது) தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்தனன், மலைக்கொடியை மேடையா கவுடைய சிவபெருமான் இளைப்பாறிய இடத்தின்மேல் ஆகாயத்தி லெழுந்தனர், அருச்சனன் கல்லில் விழுந்து மடிந்தனன். (உ)

வாயிற்கையுடைத்தான்முகமல்லிற்கையறைந்தான்
நீயிற்பகையெமதீப்பவர்கிளைப்பதைதைத்தான்
மூரிற்கனிவுடையாயநிலில்லென்றவதிழைத்தே
முரிக்கடைபடிவேலுய்வதுண்டோவெனைகைத்தான்.

இ-ள். அருச்சனன், வாயிலே கையாலடித்தான், முகமெல்ல தாமல்லாமல் கையினால்தான், தெருப்பிலே புகை யெழும்புமாறு வீழ்ந்தவர்போலப் பாவனைப்புரிந்தான், தாயைப் பார்த்திலுக் கனி யுடையவோ, அதிலில்லாதவனுடைய யான் குற்றஞ் செய்தேன், காயி லுங் கடையேனுடைய அடியேன் பிழைக்கும் வழியும் உண்டோவென்று வருந்தினன். (உ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கைவாண்முகமலர்த்தாகைகிலவுபாப்பியலா
னனைவினிவ்வி
வைவாளொன்றுண்ணியோடுபெரிச்சமுழுவிடைக்கட்டி
வழுத்திமன்னு

மெய்வாய்மையுடையவில்லியாதனிலுல்லிங்கமென்ற
வீரத்தேமந்த
ஞ்வாழிவேணவாவுரைத்தியென்றுணர்ப்பர்தம்
தனார்வினின்றான்.

இ-ள். வருத்தின்ற அருச்சனன் முகமலர்ச்சி கொண்டி பக்கள் நிலவைப் பரப்புந்தன்மையாக, தாமரை மலர்போலும் வாய்திறந்து, கரிய வாள்போன்ற அக்கயற்கணம்மையாரோடும் மூப்பட்டிக் காட்சி கொடுத்து, அருச்சனனை நோக்கி, அரசனே! உன்மையுடைய வில் வீரன் யோகலால் ஒரு விஜயபாட்டைச் செய்தேம், அதனால் (நிதானம்) பயப்படாதே, நீயுக்த வரமும், வேண்டிய விருப்பங்களை யெல்லாம் சொல்லக்கடவாய் என்றார், அன்பாகி இருதயக்கோமும் நின்ற சாயி சிவபெருமானர். (கூ)

புன்மலத்துக்கிடமொருபொருளோபல்லுயிர்க்குதவும்
பொருளியன்றே
நின்மலர்த்தாளுணர்ந்தருச்சித்தொருபணியும்புரிந்திலே
னீபாட்கொண்டா
யென்னதிவுபோயரிவுனதிவுமெனதறிவு
மிரண்டிலாமை
யுன்னதெனக்கலந்தன்றேவுலகொழுகுமாறெழுகி
னலுமெந்தாய்.

இ-ள். எமதுதன்மையே மனத்திலுள்ள புழுக்கள் ஒருபொருளாகு மோ? பல ஆன்மாக்களுக்கும் திருவருளைக் கொடுப்பவர் தேவரீரன்றோ? தேவரீருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மறித்து அருச்சனை செய்ய ஒருதிருப்பணியையுஞ் செய்திலேன், அவ்வாறான சிறியேனையுந்

தேவரீர் அடியைக் கொண்டர், எனது தன்மை வணர்ச்சி பொறிகள், தேவரீரது அறிவு என்றும், என்னுடைய அறிவு எனறும் இரண்டறி வில்லாமல் உன்னுடைய அறிவாக வன்றே இவ்வுலகம் இயல்பாகை யடையிக்கும், அவர் எத்தனையாய் ஒழுகினாலும் அவர்க்குத் தீ தோத முண்டில்லை யென்பதாம். (கூ)

வேண்டினிருதன் றியுண்டிறைண்டருக்காட்
படவேண்டுமிந்திரியாண்டின்
காண்டொழுங்காண்டொதுங்காட்டிதற்வேண்டுகை
சன்னன்முதலியரைக்காதி
மூண்டமரிலடல்வேண்டுமப்பாதபதம்
வேண்டுமமர்முனுங்காலு
மாண்டகையேவைகவொருகலன்வேண்டும்
பவந்தாறுயிளவல்வேண்டும்.

இ-ள். (மாவதும்) விருப்பாதிக்க வேற்றவேண்டும். ஆசாதல்லா மல், தேவரீரு திருத்தொண்டருக்கு அடையாதல் வேண்டும், எவ் விடத்தும் கலக்கமின்றி தரிக்கும் தோறும் துரிக்கும் தோறும் தேவ நீர் பிரசன்னமாதல் வேண்டும், கன்னன் முதலாய அசுரரை யெல் லாம் மூருமின்ற போர்க்களத்திற் சென்றி வெற்றியடைதல் வேண் டும், அதற்கும் பாலபத அத்திரம் அருளல் வேண்டும், துண்டனை யை புடைய கடவுளே! போர்தொடக்கும் வரையும் அடியேம் இருதி தரு ஓரிடமும் வேண்டும், பிரிவிகடோறும் தேவரீர் வத்தினை யாட் கொள்ளுதலும் வேண்டும். (கூ)

என்றுனவ்வாறாவியிதற்குமார்த்த்
திசையிலைறுத்தெழுநான்முன்
றன்றுதபோனிறைவொன்னலனதையருளிர்
போகவாழ்நி

னின்றுடல்புரிதலினிவ்விடனுந்சாபமில்லி
யெனும்போற்பெற்றுக்
குன்றுமல்லினங்குவென்றுணமலன்மீட்டுமொன்று
கூறுகின்றான்.

இ-ள். என்று (அருச்சுனன்) பிரார்த்தித்தான். மலைதோறும் பரமசிவன் உவ்வாறே வரங்கொடுத்து, இதற்கு வடமேற்குத்திசையில் வளர்ந்து எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கின்ற பிரமமலை ஒன்று இருக்கின்றது; நீங்கள் இப்பொழுதே கல்லிடுஞ்சென்று இருக்கக்கடவீர்! யாம் இன்ற போர்புரிதலால் இந்த இடஞ் சாபமில்லை என்னும் பெயரைப் பெற்று, குறையாத விளக்கடையை என்று இதுவாய் மலர்த்தருளிப் பின்னரு மொன்று கூறுகின்றார். (கூ.உ)

புரிதரணமார்க்கண்டன்முதனினர்க்குப்பகவதிக்கும்
பொடிக்குகெற்றி
யெரிவிழிமில்லாதமுருகனருள்வழுக்குமினிமேற்றன்
னிழன்மென்முல்லை
வரிமலர்ப்பூங்கொடியிடத்தாறெழுத்தையுமுச்சரித்தவர்பான்
மஞ்சனதூரி
தெரிசனரன்கனித்தாழுத்திவிதையுத்தின்னாமின்னுந்
செப்புவோமால்.

இ-ள். இக்காரத்தல் மார்க்கண்டேயன் முதலாயினோர்க்கும், தர்க்காதேவிக்கும், அக்கினிக் கண்ணினாற் சென்றிய கமுகுமரத்தன் இருபசெய்வான், இனிமேல் குளிர்ந்த சிழலையுடைய பிருதுவான நிறமுள்ள பூக்களைக் கொண்ட பொலிவான முல்லைக் கொடியிடத்து இருந்து (அவனது) சடக்கர மந்திரங்களையும் உச்சரித்த அம்பிகைக்கு மயிலாகனுளிய சுவ்குமரன், நல்லமொழி தெரிசனம் கொடுத்த

முத்திப்பேறையும் கொடுப்பன். இதற்சந்தேகம். இன்னும் சொல் (கூ.உ)
லுதல் வேண்டுமாக.

வரைசார்தன்மின்மபூதவருவுகொண்டாருலத்தினமியர்
முனிவர்மற்றோர்
பரிவழுத்திடவுறைதனங்களைக்குங்காட்டுபினிக்
கனிக்குவாமென்
றுரைசெய்தமையிமபமலன்மறைத்தும்புனாயிலுற்று
தெழுதிக்காவ்ய
பரசகும்பிதனுபர்த்தகிசயனுமபிமானிகின்றசென்
றடைத்தாரன்றே.

இ-ள். இம் மலையி னிடத்தே ஐயூத வருக்கொண்டி வழிபடுகின்ற தேவர்முனிவர் ஏழுபேர் யாகருத்தமித்தணைக்க இடத்தும்பிக்கும் தேவர்முனிவர் ஏழுபேர் யாகருத்தமித்தணைக்க இருப்பேம், உங்களுக்குக் காட்டுவை வம்புடனே கொடுப்பேம் என்று திருவாய் மலர்த்து உமாதேவியாருடனே சிவபெருமான் மறைத்து பொலிவுடைய குகையுட்சென்றார். இவ்வரத்தைப் பெற்ற அருச்சுனனும் மற்றை சகோதரர் சகலரும் பிரமகிரியை யப்போதே யடைந்திருந் தனர். பூம்புனை-ஓர்னைமரம். (கூ.உ)

ஆகலினனப்பறமைக்கவருக்கொண்டவிர்சடையோ
வரிந்தலாலு
மாதவங்கூர்வாக்குமுனிவரோகமிழைத்துமுத்தி
மருவலாலு
மேதகுசுற்றனமெனமுனியொருத்தனிசயதனாதி
மேவலாலு
மேதகுமாய்சசுவத்தான்வாகனிரினைவழங்கிப்
றென்னுன்றருதன்.

இ-ள். இவ்வாறு பிரமதேவன், பன்றிக் குட்டிகளுக்கு அந்த வடிவத்தைக் கொண்டு விளங்கி நின்ற சடையையுடைய பரமசிவன் பால் கொடுத்தருளும், பெரிய தவத்தின் மிக்க வாசமுனிவர் கேட்போரும் செய்து முத்தியடைதலாலும், மனமை மிக்க பன்றியாகப் போர்முனையில் வென்றும் ஓடி யருச்சனைவிடஞ் செல்லுதலாலும் குற்றமில்லாத மாயாத்திரி என்பதற்கு வராகிரி எனப் பெயர் பொருந்தி நின்றது குறமுனிவர். (கஞ)

அருச்சனன் றவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூஅக.

வெண்பா.

வேலாயிலர்நுனை.

அரசுவது;

வராகிரிச் சிவத்தான சருக்கம்.

அறாக் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருந்தம்

தொன்மறைமுனிவர்குதருமுனிவனைத்தாழுதுசோக்கி
நன்மறையியாதமானவரினுன்குரைர்ந்தோய்நூல
மன்மறையவர்குழுனவரையின்மாவ்விடையோன்வைகும்
பன்மறைபயிறனங்கள்புகிலனைப்பகரற்றிரான்.

இ-ள். பழமை யாகிய வேதங்களில் வல்ல கைமிசாரண்ய முனிவர்கள் குழுமியிருப்பதைப் பார்த்து, பெரிய வேதங்களைத் தொகுத்தளித்த வியாச முனிவராகிய மாஞர்க் அறிவருட் பெரிய பொருளை யறிந்த முனிவரே! நூலிலுள்ள நிலைபெற்ற அர்த்தவாதங்கள் குழாகின்ற பெரிய வராக மூலியின்கண், இடபவாகன ராகிய சிவபெருமான வீற்றிருக்கின்ற பலவேதமந்திரங்கள் ஒதப் படுகின்ற இடங்களைச் சொல்லியருள்வீராக வென்னச் குழுமுனிவரும் சொல்லர் ராயினர். (க)

பண்டுதம்பணிகளாற்றுதகந்தைவெம்பரவைமூழ்கி
யண்டர்கோனருள்மேவுதருக்கனத்தனாய்க்கேழல்
வின்டொடருமிவெற்பில்வினங்குமோர்பிழைத்திறுத்த
லண்டவெண்பிறைபோற்போற்றுதுகளினிணர்க்கேனி.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் தம்முடைய தொழில்களைச் செய்யும் அகங்காரமாகிய கொடிய கடலில் முழுகி, தேவர் தலைவனுகிய இந்திரனது சபையில் இருக்கின்ற தருக்கன் பிரமனது பன்றி

மூன்றில் என்று மிசையோங் கூற்ற சிகரத்தை யுடைய வராக மலைக்
கண் வின்கும் ஒருகுலையுட் பொருந்தி, பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த
பெருமானைத் துதித்து, முறைமுறையே பூசை கொடுத்தருளினைச் சொல்கின்ற. ()

மூவத்துவாயபுரத்தமுமொளவுதித்தமேனற்
பாவத்திற்பிரமற்றிரத்தின்மீதுருவகித்துள்
காவத்திற்கடவுள்காட்சியளித்தனன்கருணைபொங்கச்
சாவத்தாக்கருணைபெற்றுத்தருக்களஞ்சார்ந்ததானம்.

இ-ன். மூவாதரத் துள்ள பிரமன் வாயுவை மேல்முக மொன்றை நோக்கிய மேனாளில் கொடியிலுள்ள பிரமரத் தேரின் மேல் உருவம் படியான காலத்திலே, கருணையை சாக்கச் சிவபெரு மான் அமிர்தத்தை யளித்தனன் என்று சாக்கிய நாயனார் தத்தம் இடத்தை யடைந்தனர். (க)

பிரமரந்திரத்துதித்துப்பெருகமிழ்திறிந்ததானம்
விரவுதென்னருவியாகவீழ்ப்பவத்துறுகன்மீதி
லரன்முடிவீற்றருளெல்பூவாயினடினைக்கள்ளூற்போற்
புரவாசமருங்குன்றுபூம்புனையாயிற்றன்றே.

இ-ன். பிரமரந்திரத்தினிலைதைத் தோன்றிச் சாக்கின்ற அமிழ்த மானது இலவிய இடத்தில் கலந்த அழுகிய அருவியாகத் தெளித்தலிழ, அம்முழையின்மீது அமரும் சிவபெருமானது திருமுடியில் இருந்து வீழுந்தமிருதவானது பூ வடிவத்தில் வினைக்குதலால், அழகிய புனவாசல் (பூவாசமாம்) இருக்கும் மலை பூம்புனை யெனப்பெயர் பெற்றது. (ச)

தவர்தருபுரியுத்தானஞ்சார்குர்வினைந்தயாவு
மூவர்முடனெய்தவன்போடளிப்பர்போதோற்பாசப்
பவர்தெறுமுனிவர்வெகிப்பழமறைதெரிதற்கொன்றைத்
திவத்தினபடைத்தார்பாசுபதன்பயன்றெரிவிற்பாரே.

இ-ன். தருக்கன் தலத்தைச்செய்யும் தன்னிடத்தை யடைந்தவர் விரும்பின எல்லையற்றையும் பிழையுள பெறும்படி போகிறவர்கள் தனபுடன் கொடுப்பர், மும்மலங்களால் உண்டாகும் பிறவியை யறுக்கின்ற இருவகைகளும் (தன்னிடத்த) இருந்து (அவனாம்கொடுப்பர்) பரமு வேதனாலும் அறிதற்கரிய சிவபெருமானை யடைந்த அடியவரே தன தது பிரயோசனத்தை யறியவல்லவர். (ஞ)

அன்னதன்பாங்கரின்னிலைக்கடலுறைதலாலும்
பன்னருஞ்சிறப்பினல்குட்பகர்தமாம்படியாலும்
முன்னரபெற்றதானமொன்றுளததனைமுன்னோர்
மன்னுவனென்பர்பாவல்வளரவளவருத்துச்சொல்வார்.

இ-ன் அம்மலையின் பக்கத்திலே, திரைகொண்ட சமுத்திரத்திற் றோன்றிய அமிர்தத்தை யெறித்த, தேவர்களுக்குச் சொல்லுதற் கரிய சிறப்புடன் கொடுக்கும் பழைய தமிழ்ப் பாவலை யளித்த விடுதலான வர், முன்னர் தரசெய்யும் இடம் ஒன்று இருக்கின்றது, அதனை முன னோர் தரசனென்று கூறுவர், அம்மலையின் வளத்தை யெடுத்துச்சொல்ல வல்லவர் எவர் ? (ஙை)

புன்னையரந்தியுத்தண்ணஞ்சோலைபொன்பூங்கொன்னைத்
தன்னையுருள்பூக்கண்டோற்றடமலர்கடம்பமார்ப
வன்னியிலீகாயின்மற்றமனப்பிலைவளைகுமேனும்
வெண்ணிலாமுடியோன்முனைசாலிசெழித்தோங்கும்.

இ-ன் புன்னைய தித்தங்களும், குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய சோலைகளும், பொன்மயமாகிய பொன்னை மலையைத்தரித்த சிவபெருமானும், வட்டவடிவான பொன்னை குளிர்ந்த கடம்பமலர் போலையளித்த மார்பினையுடைய முருகக்கடவுளும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலைலும் பிறசேட தானங்களும் அனைவரையும்

இருதுமாமிலும், வெளிய பிறைச்சக்திவேத் தரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாக விசேடித்து விளக்கும் வாக்கியங்கள் உள்ளனவாகும். (எ)

ஐம்பெருந்தலத்திறைற்றல்கேட்டினன்கறையிற்சென்னி
கம்பித்தக்கொளினுட்கொள்ளிற்கதிதருங்கதிவக்தெப்தும்
வெம்பவவிருளையுள்ளவினக்கிவுலெரித்துவீட்டின்
செம்பொருணார்வியைத்திரிவின்திந்தைசிர்துகேண்மின்.

இ-ள். அந்த இந்து பெரியதலங்களின் பெருமைகளைக் கேட்டாலும், கண்மையாகச் சொல்லுதும் தலயாத்திரைப் பண்டாலும், உயர்வையளிக்கும் முத்தியுண்டாகும், கொடிய பிறவியாகிய இருளை மனத்தகழியி லுள்ள ஞான தீபத்தினு லெரித்து அழிக்கின் செல்வியபொருளென்னும் உண்மைபொருளை யுணரவல்ல முனிவர்களே, சந்தேகம் விடீத மில்லாமல் (யாக்கு முவனவற்றைக்) கேட்பீராக. (அ)

சூழ்மலர்ப்பொ ழுன்பைக்காணிற்றோகைமேகராமாலுன்
கேழ்கினர்மேகசாரகிரக்மொன்றுனதொன்றுண்டு
தாழ்வாக்குறிவிரீதிமாதவத்தினைத்தருவர்தாந்தி
வாழ்வுறவழிபாடாற்றிப்பிருதிவிவணங்கிற்றன்றே.

இ-ள். மலர்கொருங்கிய சோலைசூழப்பட்ட பதிய அவ்வனத்தில் கலாபம்போன்ற மேகங்கள் ஆரம்போலத் தங்குகின்ற, நீரம்பினைக்குன்ற மேகசாரிகம் ஒன்று அவ்விடத்தனது. அங்கு, ஆறாம் படிவச்சக் கிலேக்கம் ஒன்று தாபித்து, பெரியதவத்தைச் செய்து, உருவெடித்து, வழும்படியாக வழிபாட்டைச்செய்து, பிருதிவிதேவமானது அருச்சனை செய்தது. (க)

பிருதிவினைக்கலோடெம்பிறைநுதற்கண்ணிலெய்ந்தீதா
னைருரினேற்குணர்த்தத்தாட்சினன்கருளிச்சென்றான்

பொருவிறென்மறைகணன்குப்போற்றுமக்குறிக்கெஞ்சான்
மிருதுமிபிருதிவீசனெனும்பெயர்விளக்கிற்றென்றும். (உ)

இ-ள். பிருதிவி பூதமானது (இக்கனம்) வழிபாட்டைச் செய்ததும், பிறையாகிய கல்லை கண்ணிலையைத் தரித்த சிவபெருமான், அருள் வடிவாகிய சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசம் கந்தம் என்னும் ஐந்து குணங்களும் விளங்கும் வடிவை கண்களாலே காட்டிச்சென்றனர், பும்பின் வேத பிறைய கன்குவேதங்களாலுக் துதிக்கப்பட்ட அந்தச் சிவிக்கத் தன்மை, எக்காலும் பலமாகிய இருளாயிருக்கும் பிருதிவீசர் என்னும் பெயர்வெளிப்படும் விளக்கிற்று. (ஈ)

கலி விருத்தம்.

ஒதுதல்வாயுவின்றிசையிலும்பரென்
றேதகபத்துறைவேர்களைமுழிற்
காதலித்தப்புவோர்க்கட வுட்கன்னியாய்த்
தீதறநோற்றிதாவாறுதிங்கரே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வடமேற்றிசையில் தேவர்களும் மதிக்கின்ற வேதகபம் என்னுக் தீர்த்தக் கரையி லிருக்கின்ற லேங்கையாதிலுவை, அப்பூதமானது அன்புகொண்டு ஓர் தேவகன்னிகையாகி, ஆதரவாகத் தவத்தைச் செய்தது. (கூ)

தேவர்கோனுற்குணர்ந்திழுத்தோன்றின்
றேவையகாட்டியும்வானுமீக்தொரி
மேவியதாருருயதனமேலீயோர்
யாவருமேத்தும்புலிக்கென்பவே.

இ-ள். தேவர்களுக்குத் தலைவாகிய சிவபெருமான் சத்தம் பரிசம் ரூபம் இரசமென்னும் கான்கு குணங்களுடன் விளங்கும்படி பிரசன்னமாகி, ஒழிதலில்லாத காட்சியையும் வரத்தையும் கொடுத்து மறைந்திரும்

தல தரு சிவலிங்கமாகும். அத்திலிங்கத்தைப் பெரியோர்கள் யாவரும், அறிகப்படுகின்ற அப்புலிலிங்கம் என்ற கூறுவர். (கூ)

பூவனமுறியனகத்திபரன்றமுன்
மேவனலுருவினதடியின்மீதிரோ
மாவனமீர்வழிபாடிழைத்தலாற்
சிவனவனமெனச்சிறந்ததக்வனம்.

இ-ள். பிரமதேவரதும் திருமாலினதும் அகங்காரம் அழிந்தபடி, மூண்டெரிக்கொண்ட அக்கினி யுருவினது அடியின் இடத்து, பிறந்த அழகையுடைய அப்புலனது வழிபாட்டைச் செய்தலால், சிவனவனம் என்னும் பெயரிற் சிறப்புற்றது அத்வனம்.

அக்கினி யுருவானதைக் கந்தபுராணத்தும், சிவரகசிய புராணத்தும், அருணாசல புராணம், அருணகிரிபுராணம் என்பவற்றும் காண்க. சிவனவனம்—சிவனம்=நீர், வனம்=காடு. சோற் பிடிக்கப்பட்ட வனம் என்பது பொருள். (கசு)

நாலடித்தாழிசை கோச்சகக் கலிப்பா.

வாழ்தலைநோர்பகற்றென்னீழற்றிசையினைமறைபயிலு
வேழ்விதராவெரிக்கடவுளேழ்பிரமசாரியர்போற்
பேழ்வனவெண்மதிவளைக்குறிநிறுவிப்பூசைமுற்றித்
தாழ்வினொருபருவம்புரிந்ததுபோழ்தில்.

இ-ள். அவ்விலிங்கம் இருக்கும் இடத்திற்குத் தெனிழக்குத் திக்கில், இசைபொருந்திய வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்யும் ஏழ்பிற வாக்கினையுடைய அக்கினித் தெய்வம் ஏழு பிரமசாரிகளைப் போல வடிவெடுத்து, பிளக்கப்பட்ட அழகையுடைய வெள்ளிய சந்திரசேகரனது உருவமே நிலலிங்கத்தைத் தாபித்து, பூசைசெய்து, குறைவில்லா ஒரு பருவம் வரையும் அரியதவத்தைச் செய்தது, அது காலத்தில். (கச)

றுன்றுகுளக்கெழுங்காட்சிமுதல்வழங்கிப்பெற்றருளா
லன்றுவடமீன்கற்பிற்றன்னியரோரெழுவரைவேட்
டான்றபுகழ்நிகழ்தலையத்தினிச்சுரமென்பர்
வான்றொழுகுருபியதற்குப்பெயரதுவாய்வழுத்துவர்.

இ-ள். முதல்வராகிய சிவபெருமான், சந்தம் பரிசம் ரூபம் என்னும் மூன்குணங்கள் பொருந்திய காட்சியைக்கொடுக்கப்பெற்ற, வராகி இருபெயரிதைத்த, அருந்தினையரிகர்ந்த கற்பினையுடைய ஏழு கன்னியர் களை விவாகஞ்செய்து, பெரிய கீர்த்தி விளக்கம்பெற்ற அத்தலத்தை அக்கினீச்சுரம் என்பர், சுவர்க்கலோகத்தாராலும் வணங்கப் படுகின்ற அந்தச் சிவலிங்கத்திற்கு அக்கினீச்சரன் என்னும் பெயர் கூறிக் துதிப் பர். (எரு)

கலி நிலைத்துறை.

கூவமதிதலர்தணந்கொருபாற்குணதிசையின்
மாலின்மாதவமுறிந்தொலிக்கிதன்வடிவம்
பேறுறுனைமூன்பெற்றதெய்வானிடத்துமுன்
னீறில்வர்த்தனபுரிருருநாளவிளிக்கும்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட அக்கினீச்சரத்திற்கு தருடருதியித் தெற்குத்திசையில், வாடுதலைத் தூறுமில்லாத பெரிய தலத்தைச்செய்து, அத்திலிங்க வடிவத்தையும் பெறவேண்டியசெல்லுங்காலையும் சிவபூசைத் வழுவும் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்தும் பெற்றது. ஆகையா லுன்னர் முடிவில்லாத வழிபாட்டைச் செய்ததலம் வாகீசசரம் எனவும், இலிங்கம் குருநாள விளிக்கம் எனவும் சொல்லப்படும். (கஅ)

காசின்மாமலிமைசாற்றிகற்பதிபுரிந்தே
றேசுறுமுகோசுரர்குருக்ரிதவம்கண்டனே
மாசிலாதன்மூதரியருடன்வான்றுதி
மேலின்மாதவம்பெருவான்வியற்பின்னர்.

இ-ள். இரத்தினக்கூட்டிடை பெய்த மலிவிளக்கீடு பிரகாசித்தலைத்தில், ஒளிவிளக்கும் அகார முருவாகிய சுவாலையும், தேகத்து வாயு விபாழுகவாழும், ஏகிய தேவர்களும் குற்றமில்லாத சாதக முனிவர் முதலாயினோரும் உடனிருக்க, புகழப்பட்ட பெரியதவத்தை ஆகம பூமானைத் கல்லு பருவகலம் இயற்றிய பின்பு.

பிரகற்பதி - வியாழன். பிரதமை - வச்சு, பதிகதேவன். பருவமாது இரண்டு மாதங்கொண்டது. கல்லு பருவம் எனவே எட்டு மாதம் எனக் கொள்க. (கஎ)

குருமுதற்றவமுனிவர்குழுமியகுழாத்திற்
பிரமசாரியவருக்கொடுபிறங்குவாலவணங்கிச்
சுருதிமாமனுத்திசோத்திமெல்லியற்றெல்லோ
னெருகுணப்பரப்பிரமமாயுமுனிவன்காட்சி.

இ-ள். வியாழன் முதலிய தவத்தையுடைய தேவர் முனிவர் நிறைந்த கூட்டத்தில், பிரமசாரி வடிவுகொண்டு, விளக்கின்ற ஆகாய பூதமானதனாலே, தெரிவிக்கச் சொல்லப்பட்ட பெரிய மந்திரத்தைச் சொல்லித் துதிக்கும் காலத்தில், அதனில் பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான் சத்தம் என்னும் ஒருகுணமுடைய பரம்பொருளாகக் காட்சி கொடுத்தனர். (கஏ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஞானத்தினோன்பிழைக்குமுனிவீர்காளவ்வரையை
நலிலப்பரற்றே
வூனத்தபவமொழிக்குஞ்சிற்பராகாயமுள
தோங்குமச்சன்
வானத்தமிலிறைவியொளிர்வான்மனுவியற்கா
லுதஞான
வரனத்தாடம்புரிந்தாளிரந்தரமாய்ப்பொற்பொதுவி
லாடுங்கோமான்.

இ-ள். கால் என்னும் அக்காரத்தை யழிக்கின்ற தவத்தைச்செய்கின்ற முனிவர்களே! அம்மலையின் பெருமையைச் சொல்லத் தக்கதோ? கூடப்படவளர்கின்ற பிரளயத்தைக்கெடுக்கும் ஞானமுடைய பராகாயம் உயர்வாய் ஓங்கிவீற்று விளக்கா நிற்கும். ஆகாயத்தின் மூடியில்லாமல் நிறைந்த ஒளியையுடைய சிதாகாசம் மனமுதலிய எவற்றிற்குங் காணப்படாத ஞானசைதன்யத்தைச் செய்தருளுவார், யாவரினும், கனகசபையின்கண் எப்போதும் ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளுஞ் சதாசிவப் பெருமான். (கஅ)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

புராதனன்கண்ணன்பங்கயிருவிகற்பன்மலரிதன்
பொருவிலாத
சிராமயனிற்குணனிராதாரனிரஞ்சனனி
ராகாரன்ஞான
பராபரன்மாயாசலத்திற்சிற்பராகாயத்திற்
பயிலுஞ்சோதி
சிராலியகாடகடபேலிங்கமன்குலேசனென
வினவிற்றன்றே.

இ-ள். பழமையா யிருப்பவரும், அழிவு தோற்றங்களையுடையவரும், (உமாதேவியைப்) பாகத்தி லுடையவரும், விகற்பமில்லாதவரும், மலசம்பந்தமில்லாதவரும், ஒப்பில்லாத சொரூபமுடையவரும், குணமில்லாதவரும், தமக்கு ஓராதாரமில்லாதவரும், களங்கமில்லாதவரும், தமக்கொரு ஒப்புமையில்லாதவரும், அநாதியே ஞானமுடைய பராபரசக்தியும், மாயாசத்தினென்னும் இம்மலைக்கண் சிற்பராகாயமாகப்பொருந்தி யெங்கும் நிறைந்தவரும், அநாதியே பொருந்திய ஞானாகாசமாயிருக்குந் தேவனுக்கு மன்னுலசென்னுஞ் சிவலிங்கம் விளங்கியிருக்கும். (உ0)

மெய்ஞ்ஞானசபையையினழுந்தைசப்பிறுந்தெப்பிறுமுத்தி
விளைக்குமுண்மை
யஞ்ஞானமகற்றியவைம்பூதலிங்கமான்மியமி
தன்றியாங்க
ணைஞ்ஞாலமும்பரவுத்தகினைகேதாரமென்றோர்
தலனுண்டெய்தின்
மெய்ஞ்ஞானம்விளைவிக்குமடைவிக்குங்கதியதன்மான்
மியமுரைக்கேண்மின்.

இ-ன். (அத்தலத்துள்ள) மெய்ஞ்ஞானசபையை விரும்பிச் சென்றவும், அதனைக் கேட்டாலும் முத்தியை யுண்டாக்கும் இது சத்தியம். அறியாமையைநீக்கும் டஞ்சுதலிங்கத்தின் மகிமைக விளையல்லாமல், ஞங்கு எவ்வுலகத்தாராலும் துதிக்கப்படுகின்ற தகினகேதாரமென்ற ஒரு தலமுண்டு. அதனையடைந்தால் உண்மையறிவினிய கெலாளத்தைக் கொடுக்கும். அன்றி மோகூத்தையும் கொடுக்கும். அத் தகினகேதாரத் தலத்தின் மகிமையையுங் கேட்பீராக. (உ)

வஞ்சகந்தபமாதவழுஞற்றுமன்ராகமிரு
தினனுழுவினன்
புஞ்சங்கெழுபான்முடிக்கிழற்பொருப்பில்வதித்த
பொழுதுலன்போக்
கஞ்சலறிவென்றறையுதகம்யாக்கைவலியு
மாறுபின்று
நெஞ்சிலணிமாழுதலியாதினிகழு
மாபயின்றுகள்.

இ-ன். வஞ்சனைதன் கீக்கப் பெரியதவத்தைச்செய்யும்வராகமிருத னென்னும் இருடியானவர், முழைகள் பொருந்திய பொன்மயமலைகி

சத்தையுடைய வராகமலிக்கண் வெந்து, இந்திரியம் புலன்கள்போகும் வழிசெலும் அஞ்ஞானம் ஒழியும்படியென்று, சொல்லப்பட்ட சிவலிங்கி வலிமையுமுடைய பாறை, மனத்தின்கண் அறிமாறுதலிய நிந்திகள் முதலியன நிகழும்படி செய்தார். (உஉ)

உலகுதாமஞ்சென்றுவிளைபல்லுயிரு
மொழுகுமாறெழுதி
யிலகுபுனமையாவுளமற்றவையெல்லா
மேற்பனியித்தி
யலகின்மறையுமறைபயிலந்தணருஞ்
சாருமருந்தவரு
மலர்கானிவழுத்தியிதால்வடகே
தாரவரையடைந்தான்.

இ-ன். உலகங்கள் தோஷ்பாய், அவ்விடத்துள்ள பல உயிர்களும் தம்வயப்பட்டி ஒழுகும்படி கடப்பர், விளக்கமிற்ற புனமையாயுள்ளன வெல்லாவற்றையுஞ்செய்து, அளவில்லாத வேதங்களும் வேதங்களுமோ யதியனஞ்செய்யும் பிராமணரும் தேவர்களும், ஆரிய தவத்தையுடைய இருடிகளும், புட்பங்களைச் சொரிந்து அருச்சித்த பழமையாயிய வடகேதாரமுற்பதத்தைச் சேர்ந்தனர். (உக)

செல்லுனிவெள்ளிவடபோனச்சேர்ந்
தொருசார்மலர்த்தடஞ்சுக
மொன்றவெய்துப்பனிக்குமனதருந்
யுருவந்தருதீர்த்த
மன்றதுகாந்தமுன்வைகும்வராக
தினியமருஷியிவ்வா
றென்றுமொருவாதிருவன்னையுமுவுயா
தினைஞ்சிவருநாளில்.

இ-ள். வடகேதாரத்திற் சென்று கோபம் பொருந்திய கொல்லிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, நடுத்தில் கீழ்ட கைகளிற் புட்பங்களே யன்புபொருந்த எடுத்து அருச்சித்து, மணமுருகி, சிவசாரூப்பியத்தைக் கொடுக்கின்ற நிர்த்தத்தை மிகவருமிகு, மூன்ன இருக்கும் வராகமலையையும் தலமல்லவணங்கி வருங்காலத்தில்,()

கோலவரையிற்குனிசிருங்கமுடியிற்
குடிலவுடிவரையிற்
சீலமுனிவர்சிவயோகர்செறிவதனிற்
கண்களிவரக்கன்
டோலவவர்வைகிடன்னவகியவரோடொழி
யிருந்ததவஞ்
சாலவினமுப்பிற்பாலபவமுதிக்கு
மெனவத்தலசார்ந்தே.

இ-ள். வராகமலைக்கண் சிகரத்திலுள்ள வெலிக்கதையம்மையாத் தி என்னும் அம்மையின் அடிக்கண் தவமொழுக்கமுடைய முனிவர் களுஞ் சிவயோகிகளும் வீற்றிருப்பதைக் கண்கள் களிப் புறும்படி பார்த்து, பொருந்தும்படி யவர் இருக்கும் இடத்தில் இருந்து, அவர்க ளோடு கலந்து ஒழுகி, மிக்க தவத்தைச்செய்தாற் சுவாலபவக்தோன்ற மென்ற அவ்விடத்தைநீடைடந்து. (உ@)

எழுதுமணிப்போண்சுடரினிருக்கெழுதா
முறையன்சிரப்பொருளே
முழுதுமுணர்ந்தோதொடுமுயல்வோரெருரண்
முனிவரிதொடர்பொருவா
தொழுகிவரவுங்கேதாரத்தொழுத
வாவுமுளமெவிக்கும்
வழுவவுரிசேர்ப்புரிவதியாதெனவுட்
கவன்றவருத்ததனும்.

இ-ள். எழுதப்பட்ட அழிய நாத்தினை நிம்போல அசையாம லிருந்து, எழுதாமறையினி லெழுமுடிவின் பொருள் முழுவதையும் அறிந்த அத்தனரோடுகூடி யொழுகுவாரான வராகமிருதமுனிவர் ஒரு தினம், முனிவர்களது சிரேக்கத்தை நீக்காது கலந்து வசிப், திருக் கேதார விஸ்தரத்தைத் தரிசித்துவரவும் எனது மனம் இழுக்கின்றது, வானோர்நாயகியுடைய கடவுளே! மன்செய்தவனென்னையென்றமனம் விசாரமுற்ற கருத்தையும். (உன)

தாதாரிதழிச்சிகழிகைதாழ்சடலன்
விரும்புதடவுவட
தேதாரத்தினளித்தபெருங்காட்சி
கேழல்வரைமிதில்
சேதாமுதலினோர்பாசவிடையினும
யோடளித்ததிர்க்கான்
பாதாபகர்வீழ்ந்திதழுத்துபாலசராய்
விழிநீர்பாரின்னூர்.

இ-ள். மகரச்சூழ்ள்ள வொண்தாமரை தாங்கும் சடையையுடைய சிவபெருமான் ஆதாய மனாதிய வடகேதாரத்திற் கொடுத்த கட்டளை, வராகமலையின்கண் பிரம்ம முதலியோர் துதிக்க, இடபவாகனத்தில் உமாதேவியாரோடுஞ் சென்று காட்டி முன்னினார், பெரியமுனிவர்கள் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து பாலகருடையராய்க் கண்களினின்றும் நீர் வருட்டி நின்றனர். (உஎ)

வாசத்தினாலோன்முதினருக்கினிய
தினதுவழித்தொழுப்பி
னேசித்தியென்பினர்க்கினியவென்ப
தந்திதனிதற்பொருட்

தேசிற்பொலிகின் றருவுதருதீர்த்த
மளித்தாய்தருமவரித்
தூசிற்பொலிவோடெனைத்தாழ்ந்திதாழுதான்
வாசகமுனிவனென்போன்.

இ-ள். வாசகமுனிவர் என்பார் அதனைக் கண்டு, புகழ்தோயிய உடையிற் பொலிந்து விளக்குங் கடவுளே! வாசனைபொருந்திய தழும் மாலையைத் தரித்தலிட்டிணுஞ்சி முதலிய சேவர்களுக்கு அரியவரா யிருக்கின்றீர், தேவீர்த கருள்வழி நின்ற தொண்டருக்கு எளியவரா யிருக்கின்றீர் என்னும் உண்மையை யின்று அறிந்தேன், வீசுபித்த பெரிய ஒலியின் மிருந்த தேவீர்த சாரூபிய முத்தியை யளித்தருளும் தீர்த்தத்தையும் கொடுத்தீர் என்ன அதிசயமன்றோ. (உஎ)

பிறைவார்சடையன்னையிடையிழிந்துபெறுதற்
கரியபிரானவற்கு
றைமிதரியவியோகமாற்று
முனிவரெதிர்போற்று
மறையோனிடமேலவர்தாமுவாண்
மனிமாமுழுவார்ப்ப
னிறையாள்கரமாகநிரம்பெறுமே
றிறைவரிடம்புரிந்தான்.

இ-ள். பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவ பெருமான், இடபவாகனத்தை விட்டு இறங்கி, அடைதற் கியலாத பிர மலை ஆசாரியனை அரசின்மீது கின்ற, அரிய வேறொருத்தரைச் செய் யும் இருடியர்கள் எதிர்கின்ற துதிக்க, வேதங்க ளோலமிட, தேவர்கள் வணங்க, வாணிசன் மார்ச்சனைகொண்ட தழுவிய முரசத்தை முழக்க, உமாதேவியார் (இடப்பாகத்தினின்று) தூதிக்க மாகவிலிங்கமை அமை சப்பெறும் தவிழுதலை நிருத்தத்தையருளினர். (உக)

புரியும்போழ்தின்மழவிடையோனருளாற்
புனிற்றுப்பிறைநிலவு
விரிசெஞ்சடையிற்பாக்தியிபதனை
யிரிந்துவெண்கூவ
லருவர்திருத்தாளினைதடனைமொழிந்தான்
வாசகமிருதன்முதற்
செருமுழவெல்லாச்சதுரனவெனுமத்
திறப்பித்தினைஞ்சினர்.

இ-ள் (சிவபெருமான் திருவடனத்தைச் செய்தருளுங்காலத்தில், இளமையிக்க இடபவாகனத்தையுடைய பரமனது திருவருளினாலே, புதிய பிறைச்சந்திரன விரிந்த சிவந்த சடையில் நிலவைப் பரப்பிற்று, கங்காநதி தெற்கு வெள்ளிய கூவிர் வழியாயிற்று, அதனால் இடப ஆதியாகிய பரமசிவன் கடனத்தை விட்டனர், வாசகமிருத முனிவர் முதலாய செருக்கிய இருடியர் சதுரசன எனும் பெயரைச் சொல் லினர். (கூ)

நகுவெண்கூவற்சுதர்சனவெனுமந்
நிகழுக்கேதாரோ
தகுசீர்சூழ்ந்திதகர்க்தசதாவெரராய்
வாசகமிருதன்முதற்
புகழ்காபதருமடைக்தனரப்புனலி
யினையவோர்யாரேனு
மகனுளரிற்சமமிபாதம்புமா
பாவமகலாதும்.

இ-ள். வெள்ளிய நிறத்தினையுடைய சுதர்சனவெனு மாமலினிற்று வாசகமிருத முனிவர் முதலிய நிறத்தினையுடைய முனிவ

புன்றிம், வாசகிருத முனிவர் முதலிய இருடிகள் சதாசிவ மூர்த்தி முற்றிடைக்தர். அச்சிர்த்தத்தை யடைகோர் யாவராயினும் மனம் குளிர்ந்தும் அரியதரு செய்த பெரிய பாதகம் செல்லாம் நீங்கும்.

(கூ)

பெனுதற்கரியபிரணவொருவன்பாரை
யதனற்பணிமவுளி
புருதக்கிணகேதாரனெனும்பெயர்பெற்
றுயர்ந்துளங்கியது
மதுவற்றிருவிமலைகலிருக்குமுனதோன்
நருமாபறைக்கடலின்
றுறைபிற்படிவீரதவதுமான்மியமு
மற்குற்றிதாகுத்துனரப்பரம்.

இ-ள். அரிய பெரியவேதமாகிய சமுத்திரத்தின் அகைபிரிவேறும் முனிவர்களே! அடைதற் கரிய பிரணவமாகிய அழகிய அரை பிருந்தால் சர்ப்பத்தைத் தரித்த திருச்சடா முடியையுடைய ஈசனெருவன் வீற்றிருக்குருந் தக்கிண கேதாரமென்னும் பெயரை நல் வரலாறுமே பெற்ற விளங்கிறது. குற்றமற்ற விளங்கும் மங்கல சிருங்கம் என்னும் ஒருவரை பிருகினறது. அதனுடைய பெருமைகளையும் உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லும்.

(கூ)

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

தயிலையன்றுறைத்தயன்மாதவர்சுரோடயல்போற்றக்
குயிலாயுமொழிமிவான்கொம்பொருபாற்குழைத்துவாக்
கயிலாயவெயிலோணக்கரவிருபாற்கலத்தொய்ப்ப
மயிலாயருந்செறிகயிலைமருங்கணைந்தான்மழுதிடைமேல்.

இள் நிருமால் சித்தினைவினின்றும் நீங்கிப் பிரமதேவ் முனிவர் நேவ் என்னுமிசைபோடு கூடிவின்ற பக்கத்திற்குறிக்கச் செல்லவும்,

குயிலைமொழியென்ற மொழியையுடைய இயமன்மனைவியாகிய தூய கொம்பினை உமாதேவியார் ஒருபக்கத்தில் பலமுருகிச் செல்லவும், சுப்பிரமணியக் கடவுளும் விநாயகக் கடவுளும் இருபக்கத்திலும் கரி கொண்டுசெல்லவும், பயிற்கூட்டங்கள் நிறைந்துள்ள நிருக்கயிலை மலையின் இடத்தை யெய்தெருவன் இடபத்தின்மீதேறி யினைந்தார்.

தனர்களடைவந்தி ருஞ்சிறுகாலடிவருடத்தலவிலா
வின்னவரும்பேடை மூர்த்தமணமினைப்பனிமசலக்குளிப்பக்
களபமுற்பனிதாறைகமழவருகான்றியிறை
விளரியிற்பரட்டையசிந்தைசெபார்வினைவிரலிகைப்ப.

இ-ள். இளஞ்சிறு தென்றற் காற்றானது, தனக்கு கடையுடன் வந்த திரளுடனே வருடவும், முன்னிலையை வென்றிய இளவரும்பு திரண்டிருக்கு வாசனையினையும், பனித்தலி சிதறவும், கலவைச் சாந்தம் நன்ற படிகளருப்பூரமும் வாசனை வீசவும், பறவிகளாகிய பெண்களின்பொருட்டு ஆண்களுடைய பாட்டுக்களைப் பாடவும், அதருவின் கருத்தினையறிந்துகொண்டு விரல்களை இசைசெய்து பாடவும்,

தென்றல் தளர்நடை யுடைத்தாகலின் "மந்தமாருதம்" எனப்பட்டது. இமம்=பனி, இமசலம்=குளிர்ந்தநீர். பூவிரும்பி, வண்டின் தேன், சுரும்பு, வண்டு முதலான பல்லைகளிடமும். "மன்னை கல்லவர் கண்ணுமனமும்போன் - றெங்குமடி யிடாதுசுரும்புதான்" எனவருமிடத்தாமணிச் செய்யுளாலும், இவ்வாறே தைதத்தும், வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் கூறிய டருவத்தில் கூறப்பட்டவர்க்கு சண்டி குறிஞ்சி எடுப்பது வண்டுகள் என்னும் பொழுப்பொருளாகின்றது.

விருக்ஷயாயுவார் - துர்வாசர், மாதவர், துர்வாசர், ஜமதக்நி, தக்ஷ பிரஜாபதி, சுரியர், சந்திரன், வருணன், திருதராஷ்டிரன், சுரியர், யமன் என்னும் துவாதசகுருவர் முதலாயினோர்.

வினைகளாவன. விருஞ்சை, சித்திரிசை, சித்திரகோடாவலி, இலவுளாட்சி, கும்பிசை, குச்சிசை, பரிவர்திவி, கென்னி, வல்லி, சேதி, தாவருகுசை, சகள வல்லி, தூவாளி, ஆகாயதூகைபிம், பிரமவினை, சாதகம், சரவினை, ஆகாயவினை, அர்தவினை, உருத்திர வினை என்னும் இருபத்தாண்டும் பிறவுமாம். (கடை)

கோலெல்காளங்குறிப்பக்குளிர்மதிவெண்குடையிழற்றப்
பூநறும்பொழில்பரிற்பூக்கணையுழுடல்குணமுத்தமிழ்த்து
மோகமதன்றரித்திருக்கழுவித்தொருபாவினோடு
வோகைபலர்தரவுமையோடொருதவிசின்மிசையிருந்தான்.

இ-ள். குலில்கள் எக்காள முதலும், குளிர்மையாயிய சந்திரன் வெள்ளிய குடையாக நின்று நிழலிச்செய்ய, கல்வி கழுகஞ் சொலையில் புட்பங்களாயிய பாணங்களையும் உடல்வளைத்த (கரும்பாயிய வில்லையும், மயக்கத்தைச்செய்யும் மன்மதன் தரித்த இருகைகளையும் கற்சலிபல்லவி ஒருபக்கத்து வினோடிகிற்பவும், இன்னமம் பலர் மகிழ்வுசெய்ய உமாதேவியாரோடும் ஓட்பற்ற சிங்காசனத்தின்கண் சிவபெருமான் வீற்றிருந்தனர். (கடு)

நடைபெறுபல்விலங்கொடுபண்ணகைவாரிறுதலபுள்ளுஞ்
தொடைபெறுவேணியன்மலர்த்தாடொழுதனருழ்ந்தபணி
யிடைபெறுமால்புரிந்தபெயராயிரமுமென்சிரை
யுடைபெறுமாதவர்புனைபவோதபுனின்முருகுவாண்.

இ-ள். நடத்தலைச் செய்கின்ற பலபிருகங்களுடனே, கருடன் முதலாயிய பலபறவைகளும், கொன்றை மாலையணித்த சடைமுடியினையுடைய சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கின்றன, உலர்ந்தன, குற்றமில்லாத கொண்ட திருமாலையுஞ் பிரமனும் விருப்பமாய்ப் [illegible]

முடித்த பெரிய நூலையுடைய முனிவர்போலச் செல்லின்ற மனமுடையின்றர். (கஎ)

வருவினைசார்தெவினைமாவடிவினைவாய்ந்துயிர்பருகு
பொருவினைசூழ்வினையுமொருவினையுமாறுல்வாவா
விருவினையொன்றுமனவுமெவ்வுருபும்புரியும்வினைக்
கருவினையாயவருவறைந்தானுமிணைசெய்வினைதானையே.

இ-ள். அஃறிணைப் பொருள்களாய் பிருகங்களும் பறவைகளுஞ் செய்த வினைகளுக்கு, ஆகாயமும் சந்திரனும் பெரிய தால் வடிவத்தையெடுத்து ஆளாக்கள் அறைவிக்கும் பிரசாத்தல வினையும் ஆயிய மூவகைவினையும் ஒழிப்படி செய்யும் வெடிவுள்ளியக்களும் கிரகாவாம், கல்வினை நீவினை யென்னும் இருவினைகளும் சமமாகு மனமும் எந்த ஆன்மாக்களும் புரியும் தொழில்களுக்கெல்லாம் அரிவினையாய் நிற்பெருமான் அன்றே இருத்தனன். (கஅ)

அவ்வேலையேபிறர்சூரவுணருயிர்குடிப்படைடற்
செவ்வேலையிடுகுழகன்றேவருயிர்பருகவெழு
மைவேலையிடதகர்த்தாய்வேட்டமெனமனம்புரிந்த
இவ்வேலையருளென்மாயாசலஞ்செல்லொச்சென்றான்.

இ-ள். அவ்வாருகச் சிவபெருமான் திருவோலக்கம் உள்ள திருக்குச்சாலத்தில், கொல்லுக் தொழிலையுடைய சூரபன்மன் முதலாய அசாதுர உயிர்களை யெல்லாம் பருகும்படி, வலியு பொருந்திய சிவத்தவேலாயுதத்தை யெடித்தருளிய இளமைப்பருவத்தை யுடையன் சூலபாணிக்கடவுள் (சிவபெருமானை கோக்கி) தேவருடைய உயிரைப் பருகும்படி பொழுத்த கிரியகடலி வெறுத்த சற்றினை புல்கொத்த இறைவனே! இச்சமயத்தில் என்னுடைய மனம் வேட்டை யாதலில் விருப்பமுறுத, ஆகலால் விடையருள வேண்டுமென்று வேண்ட

மாவாத்திரிக்கு (பழநிமலைக்கு) போக்கடவாய் என்று சிவபெருமான் கூறியருள, கந்தக்கடவுளும் அவ்வாறே சென்றார். (கூ)

பிரணவவொண்பாறைவைகிப்பெட்புறமுன் னுதித்துமட்லர்ச்
சரணமிசைதாழ்முனிவர்தமைநோக்கியாதிதினி
லரனாமக்கெனவுதித்ததுவென்றனதுதெய்வ
மரணமின்பாதவர்மூலத்தானமெனவழுத்தத்தகுமிப்.

இ-ள். பிரணவ வடிவாகிய அழகிய மலையின்மேல் (தீக்குப் பெருமான்) வீற்றிருந்து, விரும்பி வந்தடைந்த தாமரைமுதற்கு முனைசேவகத்திருந்து, தம்மைச் சுற்றி அனலில் தாமரை மலர்போன்ற பலதலைகளில் விழுந்து வணங்கிய முனிவர்களைத் திருநோக்கஞ் செய்து, (முனிவர்களே!) உங்களைப் பெற்றெடுத்த இத்தலம் தம்முடையதென்றே யாவரிடமும் எனது கூறினர். அச்சொல்லைக்கேட்டு இத்தலம்வந்த முனிவர் மூலத்தானமே இத்தலமென்று அறிந்தனம். (கூ)

பூந்தார்வண்குரவனருள்புரிந்தொருவிப்பொருளில்புட்ப
கந்தாசலத்தெழுந்தருளிக்கலைவிழிப்பேழ்வாய்மிருக
வேந்தாதிலிலருவுவனமுதலியபுள்ளினமிடைந்து
காந்தாமாநிர்த்துபதத்தாழ்வரையதுயிலுன்.

இ-ள். பொலிவையே வடிவமுடைய குரமாலையுந் தினைத்தழுவுதேவபெருமான் அம்முனிவர்க்குத் திருவுளம்செய்து, தக்ஷிணத்திலும் சீலம், தயவினைத் தம்மைச்சார்ந்த வரைத்தினைவெற்பருளி, தன்னிலிருந்து பெருத்த வாலையுடைய மிருகராஜனிய சிங்கவின் முதுகிய மிருகங்களையும் கடலையுமுதலய பறவைகளையும் சேருக்கித் தன்னை அலைவந்த (மீன்கொக்கின்) வாகை தழைவளர்ந்தொருக்கத் திருவடி தலைவைத்த (மீன்கொக்கின்) வாகைத் (ஙஎ)

தனிக்கோலவரைமுனிவரமர்நமக்கரியபெருத்
தனிக்கோலமெனினிகம்புதடவுதடஞ்சிலம்பர்த்தன்
னனிக்கோலம்புரிந்துமுதற்காட்டியசெவ்வேணிலை
மனிக்கோலவடிவினிருமணக்கோலம்வழங்கினன்.

இ-ள். அழிய அடவுதையுடைய தம்மலையின்மிருந்த முனிவர்க்கும் தேவர்க்கும், அறிதற்கரிய செருத்தனித் தலத்தி னெழுத்தருளுங் கோலத்தைப்போல, அரசாயத்தை யளாவிய நீண்டலில்லேயேந்திய மலர் போன்ற திருக்காந்தியுடைய வேற்கைக் கோலத்தை முதலிற் காட்டியபின்பு, நீலரத்தினம் போன்ற வடிவத்தை யுடைய வள்ளியம்மையாரது திருமணக் கோலத்தைக் காட்டினர். (எக)

வெள்ளியங்குன்றெருவிவள்ளிமென்கொடியிற்மிழ்புண்டி
பள்ளியங்குன்றெனமுருகமழனிறபரிவுறலாற்
புள்ளியங்குன்றருவிதழுனவத்தெழுமக்குவிர்குவடு
வள்ளியங்குன்றெடுத்தெழுமன்கலிருக்கவெனவழுத்தும்.

இ-ள். கலிலைமலையை விரித்து, வள்ளியம்மையாரையே மிருது வாகை கொடியிற் கட்டப்பட்டு, பள்ளிசெய் தருளும் அழகிய மலைபோல முருகக்கடவுளாகிய இளையோன் யன்புடன் இருந்தனால், பிளந்த மலைக் கருவி தன்னிப் பாய்ந்து ஒலிசெய்து வீழ்ந்து செல்லும் அந்தக் குறிஞ்சையையிய மலையானது, வள்ளிமலையின் சிறப்புக்களைப் பொருந்தி நிலை பெருங்கம் என்று சொல்லப்படும்.

வள்ளி மலைத்தன் கடந்த திருமணக் கோலத்தை யிருந்த் தேவர் முனிவர்க்குக் காட்டினமையால் மல்லை திருங்கம் எனப் பெயர் பெறும். முல்லையனத்தியில்வேற்கைமுருகனெழுந்தருளிமுன்னி [ச் செல்லியின்பாதவம்புரிமார்க்கண்டனுக்குபீர்ந்தொடைப்பை

குல்லியபல்லுயிர்க்குமருள்கரந்தழும்புளவதிர்த்தான்.

இ-ள். பழநிப் பதிக்கணுள்ள திருமுல்லைவனத்தின் இடத்தை, வேலையுதத்தைத் தரித்த திருக்கரத்தையுடைய கந்தக் கடவுள் எழுந்தருளி, நிலைபெற்றதாகவில்லாத பெரிய தவத்தைச்செய்யும் மார்க்கண்டேய முனிவர்க்கும், குளிர்ச்சிகொண்ட வெட்சிமாலையைத் தரித்த அரிவைதெய்வயானைக்கும், காட்சிகொடுத்து அருள்புரிந்து, காடோறும் பழமையாகிய பல ஆன்மாக்களுக்கும் இருவினைசெய்து பூபுட்பாதனன் என்னத் தானத்திலிருந்து வீற்றிருந்தருளினர். (எக)

மைத்தவழ்மன்கலிருங்கமான்மியமிதலையபோற்
கொத்திதழியோன்முனம்பலனாவன்றியும்கோல
வத்திரியிற்றெய்வமதிகருமுண்டாடினரை
முத்திமுயற்பிக்குமென்றுமுற்றுமொருங்குணர்ந்தான்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற மங்கல சிருங்கம் என்னுந் தானத்தின்மகிமையிதுவாகும். கதம்பவனம், கொன்றைப்பூமாலையாகிய சிவபெருமானது தானங்கள் பல உள்ளன, அவையாவும் யாகமாகிய பின்னுள்ள தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பதார்த்தமும் பலவுள்ளன, ஆகையால் தம்மிற் சிறந்தவரை முத்தியின்கட் செல்ல வென்று சாத்திரங்களெல்லாவற்றையும் பதித்த சூதமுனிவர் கூறினர். (எஉ)

வராககிரிச் சிவத்தான சருக்கம் முற்றிற்று.

மூன்செய்யுள்—உஉ.

வேலுமயிலுந்துணை.

எழாவது,

தபோபூர்வித்த சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

விதியினன்றிசான்முன்றவழினிலைபுரமுயல்வோர்
அதிபுனிதிருகரஞ்சிரம்கொண்டுருதலையே
மதிமிலிர்தபொன்மணிமுடிவராகமல்லையினி
னதிவருஞ்சினதலையனிற்றியெனாவினும்.

இ-ள். ஊழானது வக்கபொருந்தி கன்குவேதங்களின் வழியே உண்மையாபொருளை யுணர்ந்து விருப்பமுற்றபெரும்படி பிரயத்தனஞ் செய்யும் முனிவர்கள் அதிசெய்த இருகைகளையுங் கூப்பமேற் கொண்டு, பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த அழகிய இரத்தினங்கள் இறைத்த சேரன்கையுடைய வராகமலையின்கண் தபோபூர்வித்த சரித்திரத்தைச் சொல்லி யிருள்வீரசவென்ற சூதமுனிவரையே கேட்குதலும், அவர் சொல்வாராயினர். (அ)

தொலைவின்றாதவர்தொழும்பெருங்கயிலையிற்றாய
கலியிலையாதலப்பிரிருதிகன்னிகையாய்த்
தலைவனைங்கிடேஹியெதிர்கடல்லயத்தி
னலிவுபுரிந்தவத்தனைக்கிடைகிழத்துகென்றதுவே.

இ-ள். அழிவில்லாத பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்களால் வணங்கப்படுகின்ற பெரிய கயிலாயமலையின்கண், சத்தகலாதத்துவத்திற் றோன்றிய மூலப்பிரகிருதி என்னும் மாயையாளது கன்னிப்

பெண்ணின் வடிவெடுத்து, சகலபோருத்த லக்ஷணஞ்செய்த, நீண்ட நிரைகள்வீசுகின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூமியில் சிவபூஜை செய்தற்கு ஓரிடத்தை யருளுதல்வேண்டுமென்று கூறிற்று. (உ)

எஞ்சுபல்லுயிருமிரப்பதற்கேதுவாயிருந்த
வஞ்சுவாடனியெனுங்கர்ப்பபுரிவினமருவி
விஞ்சுதேனுவினிறுக்கெழிலினழுத்தமைப்பூசித்
தஞ்சிலம்படியுலகெலாந்தருதியென்றுமாதான்.

இ-ள். மிகுந்த பலதுன்மாக்களையும் படைத்தற்கு ஏதுவாயிருந்த, பஞ்சபூத விக்கமுள்ள மூலிகையனென்னும் கர்ப்பபுரியை யடைத்து, மிக்க காமதேனுவி னிறவத்தைக் கொண்டு விருப்பமுற்ற தம்மைப் பூசித்து, (துன்மாக்கள்) உய்யும்படி உலகமெல்லாவற்றையும் தோன்றச்செய்வாயாகவென்று (சிவபெருமான்) இரந்தபோது தருளினாள். (ங)

கண்ணுதற்பெருமானருள்கடிதுகர்போதி
யுண்ணிகழ்ந்தவாபுரிந்தவக்கேழலோங்கலின்மே
லண்ணிசேற்றனனாவெனமாலெனத்துருத்
தெண்ணிறேவர்கோன்பிழைத்தனனிழைத்திடாளில்.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமான் தருவிக்செய்த புதுமைபொருந்திய தவத்திற்குச் சென்று, மனத்தின்கண் தோன்றிய வாறுசெய்த அந்த வராகமூர்த்தியின்மீது அடைத்து, பசுவென்னு மிருகத்தை போல உருவத்தைக் கொண்டு, தளவில்லாத தேவர்கள்செய்த தவத்தினாலெல்லாம் பிரிருடி மாயையானவள் செய்தாள், அவ்வாறு செய்தற்காலத்தில். (சு)

கலிவிருத்தம்.

கொந்தார்கறவக்குளிர்பொன்னிதழிப்
பைந்தார்புனைபண்ணவனேவலினுல்

சித்தர்சலம்பென்றவன்வேரிநறுஞ்
சத்தாரிபாதிபத்தனிலெய்தினனால்.

இ-ள். பூங்கொத்தான் நிறைந்த தேன்பொருந்திய குளிர்மையாகிய பொன்மயமான பசிய கொன்றைப்பூமாலையணிந்த சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி சித்தமலையை வெற்றிகொண்டவரசியு அகத்தியமுனிவர் தேன்பொருந்திய வாசனையை யுடைய சத்தரம்பங்களை யுடைய பொதியமலையின்கணடைந்தார். (ஙு)

பண்பாருயிருய்ந்திடமுன்பரவ
யுன்பாலவ்வெண்ணிகரத்தறையு
நன்பார்பொருநாதியின்புனலைத்
தின்பாருலகஞ்செலவுய்த்தனனால்.

இ-ள். சற்குணமுடைய ஆன்மாக்கள் உய்யும் காரணமாக முன்னர்க்காலத்திற் சமுத்திரத்தை யுண்ட பாவிவல்ல அகத்தியமுனிவர், அப்பொதியமலையின் அழிய சொத்தின்கணிருந்த, உறவினையுடைய பொருகையேற்றினை, இன்னிய பெரியபூமி முழுவதும் செல்ல விடுத்தார். (சு)

ஒருசேருணவெற்புழியின்முயற்பார்
வருநீர்மையுமவ்வடிவுங்கொளலாற்
பெருநீர்வருதாம்பிரவன்னியென
வருள்சேரொருபாதியடைத்ததுவே.

இ-ள். ஒப்பற்ற செம்புமலையி லின்றும் உயர்ந்த நிலத்தில் வரும் தளவும் அத்தாமிசம் ஆகிய வடிவத்தைக் கொண்டு வருதலால், மிகுந்த நீர்வருகின்ற தாம்பிரவன்னி நதியென்று, இரண்டாகிய ஒரு பாதியே பெயர்பெற்றது.

செண்ணெய் செப்புஉறி - மழுவுருபு. செம்பு மிலேச்சர்க்கு நீர்ப்பகரும்நிறத்தை யுடைத்தாக வருதலால் தாமிரபர்ணியெனப் பெயர் பெற்றதுஎன்க. தாமிரவன்னி என்பதற்குத் தாமிரம் சேர்ந்த வர்ணத்தை (நிறத்தை) யுடையது எனலுமாம். (எ)

ஒருபாதியுதக்கினைடந்துபிலர்
தருமோர்நெடுசார்த்துவராகிரி
வருதேனுவுமானழும்வைகிடமீ
தருள்கூவிவெழுந்ததனக்கரினை.

இ-ள். (ஒருபாதி தாமிரவன்னி யெனச்சென்ற) மற்றைப் பாதியீர் வடக்குத் திசைக்கண் ஓடிச்சென்று, பாதலம் அளவுஞ் செல்லும் ஓர் வழியைக் கண்டு, வராகமலைக்கண் வந்து பசுக்களும் பெண்ணும் இருக்கும் குகையிற்கண் இருப்பிற்கும்படி சமுத்திரத்தைப்போல் பெருகி நின்றது. (அ)

விண்ணந்தருகார்வையமீதுவிராய்த்
தண்ணந்துறையைந்தினையுந்தழுவி
வண்ணந்தருபல்பொருளும்வாரித்
கண்ணன்றுயில்பைங்கடல்கண்டதுவே.

இ-ள். ஆகாயத்தை யளாவிய நந்தக்கள் நிறைந்த பெரிய வராக மலையின்கண் கலந்து, குளிர்ச்சி பொருந்திய அழகிய ஐந்துதுறைகளையும் சேர்ந்து, அழகுகொண்ட பலபொருள்களையும் அள்ளிக்கொண்டு, தாமரைக் கண்ணோனே சயனமாய் அங்குள்ள பாற்கடலிற் சென்றது. (ஆ)

இரையிற்செறிசித்திரவன்னதியென்
றுரையிற்புகழ்கொண்டொழுகொள்ளருவி

குரையிற்பொனியுந்திகூடசல
வரையிற்கலியொன்றுவழங்கியதே.

இ-ள். மலையிடத்திற்கும் பேரும் சித்திரநதி யென்றசொல்லை உடனாக வித்திரவை யடைமையாய்க்கொண்டு ஒழுகுகின்ற அழகிய அருவியாறானது, ஒலியும் பொலிவுபெற்ற நிரைகூடசலம் என்னும் மலையிற் சென்றடைந்து தங்கின்றது. (உ)

கலியொன்றுகளந்தலமுஞ்சிகரத்
தலியொன்றருளித்தியடாழுமணி
மலியொன்றிருநற்றிகழ்வைகையென
வலியொன்றுவரைமிசைவைத்ததுவே.

இ-ள். ஒருதிரு பருதி சோனது, பாம்பு செல்லும்மேருவுமிவின்கண் வரும் அருவித்தொகுதியுடன் தாழ்ந்து செல்லும் இரத்தினக் கூட்டங்களும் பொருந்திவருகின்ற வினைகின்ற வைகை என்னும் பொருடன், நிரைகள் பொருந்திய உலப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தைப்போல தூவளரிற்றது. (ஊ)

நீராழிநிலம்புகழுங்கலியூரன்
றேராழியுதக்கெழல்போலொழுகிப்
போராழிபுனற்பெருக்குடபாற்
காராழிபுருந்துகலந்ததுவே.

இ-ள். நீர்பொருந்திய கடலைச் சூழ்ப்பட்ட நிலவுலகத்தாற் புகழப்படுகின்ற சமுத்திரத்தின் ஓர்கலை வடக்கேயெழுந்து செல்லுதல் போலச் சென்று, பெரிய வட்டவடிவத்தைக் கொண்டு, பெருத்த குடகடலிற்சென்று சங்கமமாயிற்று. (எ)

பொற்பார்பொதியம்பொருவில்குமர
வெற்பாணைவிண்மிளிருஞ்சிகரத்

நற்பல்வருஞ்ஞானதிகன்பெருமை
நற்பான்மையையாவர்வகித்துவரே.

இ-ள். அழகுநிறைத்த தொந்தியையும் குடவயிற்றையும் தூய இழை
நின் மின்னல் விளக்குச் செறித்தினிற்கும், அப்புடனே யோகாரூ
கல்ல ஆற்றின் பெருமையின், கல்லாருங்கை எவர் மதிக்கூறவ
மையர். (கரு)

கலி விருத்தம்.

தூமாலையிவற்படைதலாலருட்பிரிருதி
தானமெய்தலாலந்தமான்றடம்பொழிற்சதீஸ்வர்க்
கோனவற்குரன்பாலுடனுட்டலாற்கொளார்த்து
மானிலத்திலம்பாதிபென்பர்ஞான்மாபோர்.

இ-ள். கன்மையான மாயாத்திரியைச் சேர்தலாலும், பிரிருதி
யால் புசிக்கப்பட்ட இடம் இருத்தலாலும், அழிய பெரிய நீண்ட
சோலைகளையுடைய கருவூர்க்கனுள்ள சோராசனுக்கு கல்லபாடன்
கொண்டுவந்த வாட்டாலும், தூல்வழக்கறிந்தபெரியோர் பெரிய இப்
பூமியில் அந்தவூரை அம்பாதரி என்று சொல்வார்கள். (கச)

மாலைழீழல்போர்தாம்பிரவதினைவழங்கி
யேழைதனுவினுருவுகொண்டிரிதாவிற்றிருக்குத்
தூழல்போதலின்னுரும்பமான்பொருளையென்றெருபே
சேழிருங்கடனுடித்தபாரினைப்பமேயியதே.

இ-ள். மாமரத்தினீழலிலே போகின்ற தாம்பிரவதி என்னச் சொல்
லப்பட்டு, உமாதேவியார் பசுவினுருக்கொண்டு கன்னையுடன் வீற்றிருக்
கின்ற இடத்திற்குப் போதலால் பெரிய பெருமை என்னும் திரு
நாமத்தை, ஏழு பெரியதூத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ளவர்கள்
யாவரும் சொல்லும்படி பொருந்தினை. (கஇ)

மணிமுத்தாறுகாவிரிவிரசோபாய்பொருகை
யணிமோய்த்தோங்குமுக்கட்டினைமணியீசன்
றினிமோய்த்தோங்குமென்றோட்டிருகுலேசன்வீசேசன்
பினிமோய்த்தேறுவக்தேறுமெம்பிரான்பிரமேசன்.

இ-ள். மணிமுத்தாறுகாவிரியாறும் கலிங்கியாறும் வசிஷ்டன்னதி யும்
தாமிரபர்ணி நதியும், அழகு செருக்கி விளக்கும் முச்சுடரில் அழிய
மணி பிரகும், வினைமெருக்கி மிகுத்த எட்டுத் தோள்களையுடைய திரி
குலைப் பெருமானும், வீரேசரும், விருப்பம் மிகுந்தேறினரை எமது
இடபரூடேசரும், பிரமேசரும். (கக)

தாரகேசுரன்றயங்குகொங்கணேசன்வாகீச
ரூறைனிந்தகாளீச்சரனருள்விசாலேச
னேருறுங்கரசேரனேடகத்தியவீசன்
கிரினங்களந்தேசன்வைடிடங்களாதிகரும்.

இ-ள். தாரகேசுரும், விளங்கா நின்ற கொங்கணேசரும், நிறை
யைத் தரித்த காளீச்சரும், இருவைப்பு யுடைய விசாலேச்சரும்,
ஏழாகு பொருந்திய காசேச் சரும், அகத்தியேச்சரும், சிறப்புப்
பொருந்திய அவிட்டேச் சரும், இவ்வி இடும்பர்த்தினர் வீற்றிருக்கின்ற
தாபங்கள் அக்கிக் கரையின்கண் விளங்கும் (கஎ)

இன்னாம்பதிமற்றுளபுலட்புடைவிலங்கு
மூன்னருந்தவறதொறும்பலதீர்த்தங்களோன்று
மின்னாமிகினையுமைபவருங்கொடுமேவு
மன்னாடுகெடுமுடிபகடுமென்பர்கண்மாதோ.

இ-ள். இவ்வாறு தமது வேதனைகள் மற்றைய பக்கம் புகை
யோடும் விளக்கும், கிலேசத்தை சிய தவறுகள் தோறும் பலதீர்த்தங்

கள் வினைகளும் பின்னல் போன்ற கதியை இடையை யுடைய
தேவியார் பாலமாகத்தைக் கொண்டி இருக்கின்ற கைலாச மலையை
சேர்ந்து பசுமை வெண்மை கலந்த புலவர்

முன்னியமானபொருளாதியன்றிமாறாமை
என்னெனக்கிளிதானன்றுமாதியுரை
வன்னமுற்றினவள்சரிதமேயறைதுமென்றி
முன்னருற்றிவேணிசக்கமுனி தாபப்பாம்.

இ-ள் முதன்மையை யுடைய தாயே என்னே மயிலாய், பெ
பன்றியாகவே கல்ல சீர்த்தி மலையின்மேல் என்றும் நிற்கின்ற
மையின் சரித்திரத்தைப் பின்னர்க் கூறுவாம், அல்லாமல் முன்ன
சொல்லுகின்ற திரிவேணி சங்கமத்திலும் உனது சொல்லாம். (அ

கலி விருத்தம்.

நிறனிலமிலைதரிடங்கிரிசேர்பதர
வேற்றவேழமுகனிருத்திறலமற்றமுன்
வேற்றடங்கட்டனிர்மேனியம்சென்
யாற்றினடையமியமாலருற்றினை.

இ-ள். வேலையும் போன்ற நீண்ட கண்களையும் குளிர் சோல
மேனியையும் உடைய உமாதேவியார், நிறம மலையின்கண், நிறமி
இளமையைத் தரித்த தன்மை யுடைய சீலமாதி யென்னும், தருமி
ழு பெண்களும் நம்மை வந்து செய்ய கமியருள்ள். (உ

அரியமாதவம்தரித்தனன்கையாய்வுழி
வரிவளர்க்கொன்றையொன்றலையாற்றினன்
மிளிருறுதாழருவிமேற்பேரமர்புரிந்
பரிசனடோன்றுபோற்றினிற்றவர்.

இ-ள். பரமை யாகிய பெரிய தலத்தை யாளப்பெற்று, தெரிந்த
தல் விடயத்திலேயே நிறமுடைய கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவ
பெருமான் திருமணஞ் செய்தருளினர். உமாதேவியாரை விட்டுச்சென்ற
குற்றமல் நீங்கும் பெண்கள் கூடி, முதிய சடையை யுடைய சிவ
பெருமானை திருமுகத்தைத் தரித்து நின்றார். (உ

ஆங்கவர்சிறந்தமுலகிற்றவர்கள்கனி
சேருகயிலாபதகூடத்திலெண்கரை
வேங்கைகீழேற்றவம்புரிந்தென்பவர்ப்
பூங்கொடியீர்பவத்தருகம்பையென்றார்.

இ-ள். கூட்டங்களில் பதிய பிரப்பத்தை யுணர்ந்து, காவே
யுடைய சரசமயிலைக்கண்ட வேதகபத்தின் தமிய கரைக்கண்
தித்தும் வேங்கையத்தின் கீழிலே, பிருது வடிவு பூங்கொடியைப்
போன்ற பெண்களே! தவஞ்செய்தீரை, அப்பேர்ப்பட்ட பாக்கியம் வாய்
கொண்டீர்கள் என்று கூறினர். (உ

அருளியவாறுநினைந்தபெருமானிடை
மருவினர்தென்றிசைகோயிலம்மர்தீர்
திருமலிருபதினாலினைஞ்சுசேர்ந்
தருகினரருந்தவமுருற்றதமைந்தனர்.

இ-ள். சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி ஏழு பெண்
களும் ஆலயத்தை யடைந்து தெற்குத் திசையில் பிருது மலைக்க
ரையில்வந்த சிவபெருமானை இருபத்தைந்தாம் மண்டலம் விரதத்தி
ருந்து தவத்தைச் செய்வாராயினர். (உ

கொன்னிழற்றருவியருளன்வத்மென்
றன்னிலைச்சுனையருவினிலாடியந்

துள்ளுசாலித்திரிப்புனலுற்றுதிர்
வெள்ளமும்வெகுண்டொலிவிழைத்தலைபோல்,

இ-ள். தேன்பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்களது மனத்தைப் பயமுறுத்த வென்று, கூர்வையேல இவ்வேலவற்கு ஞானவுபதேசத்தை யுடைய சிவபெருமான் திருவருளினால், காயத்தினிற்றரும் பொருளை யாற்றுநீரும் பொங்கிச் சமுத்திரம் போலப் புரண்டன. (உச)

வளைத்தனநெருங்கினவளினம்பினை
முளைத்தனதுதலியர்முகித்தனெஞ்சினில்
டிளைத்திலெம்பிரான்னைவலைப்படுத்
தினைத்தனர்வலங்கொடுசென்றதீத்தமே.

இ-ள். அப் பிரமோன்மத்த மடமெண்களினும் வலிந்தன், நெருங்கிச் சென்றன, கலி வளருன்ற இளஞ் சந்திரன் முளைத்தாற் போன்ற நெற்றியை யுடைய பெண்கள் குளித்த மனத்தில் நிறைதலும் நீங்கிப்போகாதவராய்ச் சுவடருவாளது தலையை மலர் போன்ற இரு திருவடிகளையும் தியானித்தனர். வெள்ளமானது தன்னை வலங் கொண்டு சென்றது. (உரு)

பைந்தொடியோர்புடைவினைக்கப்பல்லிடை
யுந்திநின்றிறையவனுபதேசமும்
செந்துவர்வாயினுஞ்சோபக்கரட்சியு
நந்தலில்வரங்களுங்கல்லியேயினன்.

இ-ள். பசிய வேலல்லவேலனெனித்த உமாதேவியர் முருகக்கடவுளின் வினோதமும், வென்றிய இடபவாகனத்தைச் செலுத்தி வந்த சிவபெரு மானும், தேவர்கள் அநு செய்ய, செவ்விய பவனம் போன்ற ஏழினை யுடைய பெண்கள் தூசிக்குடியை காட்டி கொடுத்து, முறையில்லாத வரங்களும் அளித்துச் சென்றனர். (உக)

ஆதனிலைகுலைப்பிச்சாமரு
மாதரிற்றிரமெனவழுகிற்றவிட்டுத்
தீதறையாசலத்தடலுறித்தவாற்
றீதின்றியாபுரிப்பெயர்பிறக்கிற்கே.

இ-ள். இவ்வாறிய காரணத்தால் அப்பிசா என்னும் பெயரும் மாதரிச்சாம் என வழங்கப்பட்டது. தவிடத்திலே சொல்லப்பட்ட மாயாசுரனும் என்னும் பெயருடனே கூடத் தோன்றலால், கொடுமை யிலாத மாயாபுரி என்னும் பெயருடன் பிறந்து விளங்கிற்று. (உஎ)

மன்றலங்கோதையர்பொருட்டவ்வுழிக்
குன்றினின்னதிரோர்மூன்றுகூடிய
பின்றருதலத்திலெனிச்சுமை
மென்றளருள்ளினரின்னலுக்கிட்டாரால்.

இ-ள். வாசனை பொருந்திய கூந்தலையுடைய பெண்கள் காரண மாக, வலிய மராகமலையினிடத்துத் தோன்றிய (காளிங்கி, சாகவதி சுதி, பொருகயமுனை எனும்) மூன்று நதிகளும் ஒன்று சேர்ந்து விளங் குந் தலம் திரிவேணி சங்கமம் எனவே அறிவுடையோர் கூறுவர். இன்னும் கேட்பாக. (உஅ)

வினம்புமராபுரியதற்குமேற்றிசை
யளந்திழுமிருகுரோசமற்றதின்
கனம்பொன்காளிந்தியுக்கர்மவாவியும்
குளிர்ந்தவாண்பொருனைகள்வந்தியுங்கூடுமே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட மராபுரி என்னுந் தலத்திற்கு மேலத் திசையில் அளக்கப்பட்ட நாலுகோசமுடியில் கருநிறமுடைய காளிந்தி நதியும் தூய சாகவதி நதியும் குளிர்மையற்ற சிறந்த தாம்ர பர்ணி யென்னுங் கல்ல நதியும் வந்து சேரும். (உக)

மேனிடனுந்திரிவேணிசங்கம
மாயினிருமலின்சகலனுகிமென்
பூவைவண்ணனைமலர்ப்புண்டரீகனைத்
தாவரவிருபுடைதரித்துநின்றனன்.

இ-ள். (இம்மூன்று கதியும்) ஒன்று சேரும் இடம் திரிவேணி சங்கமமாகும். அவ்விடத்தில் மலரிதாரியே இவ்பெருமான் உருவங் கொண்டு, மிருதுவான காயா மலர்போன்ற நிறத்தை யுடைய திருமாலே யும், தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனையும் ஆதாரமாக இருபக் கத்துந் தரித்து நின்றனர்.

திரிவேணி சங்கமம்-திரி=மூன்று, வேணி=கதி, சங்கமம்=கலப் பது. பிரமனும் விஷ்ணுவும் மூலையே இவ்பெருமானது வலப்பக்கத் தும் இடப்பக்கத்துந் தோன்றுவர் என்க. இதற்குப் பிரமாணம்:—

கூர்ம புராணம்.

வைத்த கின்னேயென் வலப்புறத் தளித்தன னதிய
வைக்கு ழாய்மணி வண்ணனே யெனதிடப் பாலிற்
றத்த ரித்தன னீரிரண்டு கிரிகுகன் றழல்வேற்
கத்த னேரெனக் கருணையு ளுச்சிமோக் குரைத்தான்

வாமன புராணம்.

ததः பிதாமஹோ தேவः தேஷுவக்ஷ ஜகத் பதிः
ஜஞ்ஞே மதிஸ்த மூர்த்திப்ய யத்ரலிங்கம் பவச்யது இத்யாதி
கைலாத்த மம்பரத் ப்ரஹ்மா விஷ்ணுஸ்: புராகதः
விஷ்ணுர் தக்ஷிண பார்ஸ்வாத் ஸம்பூலோக பராயணः
சக்ர பாணிர் விநிஷ்க்ராந்தோ விஷ்ணு கலடதே முதே
விஷ்ணுः பிதாமஹஸ் சோடென ஹரலிங்கம் ஸமேத்யவை
க்ருதாஞ்ஜலி புடோ பூத்வா ஸ்தோத்ரம் தேவல்ய சக்ரது:

ஏகாதத் திருமூர்த்தியைச் சதரிசித்து இவ்பெருமானை நிற மேனியினே துரமல்லமாக உருத்திரமூர்த்தி தோன்றுவர். கேரு மலம்சமாக வலப்பக்க இடப் பக்கங்களின் வின்றும் பிரமவிஷ்ணுக்கள் தோன்றுவர் என்க. வாதனாமல், துதிய புராணம், திரிக்க புராணம், அதர்வசிகை கீதம், மகாபாரதம் - அதிசானிக பருவம் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாழ்த்து.

நிர்மே சஸ்ய ஸகல ஜகதீ ரக்ஷணே ஸுஜதிப:
மரீஜ ஸர்வ ஸுரஸ்ய தாம்ஸ்தத் ருத்ர தேவஸமுத் பவ:
ஏதம் மிதஸ் சோட்யம் ஸாத் ப்ரதிம விஷ்ணு ஸமுத்பவ: (உ)

வழிவந்தமுதலோர்பிரபுவென்பதீன்
முழிதெரிமுகுந்தனுமுளரிச்சிகண்மலர்ந்
கழிமலர்பொழியகன்கருணிக்கண்பிரை
யடிமலர்நிதியதிவரிபணிகுவன்.

இ-ள். இத்தன்மையை யுடைய உருவத்தைக் கொண்ட முதற் பொருளாகிய பரமசிவனை மகாப்பிரபு என்று கூறுவர், நீண்டவிடத்தை யுண்டவிட்டுணுவும் தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனும் வர்ணிக்க வல்ல புட்பக்களோத் தாவ, என்னையோடும் அவர்க்கு அருள்புரிந்து, யாகமயிலின்கண் தமது திருவடியை நிதித்து பதித்தருளிய தாயினர்.

ஆருவடிவிலுருவம்புயச்செழுந்
திருவடிப்மலருட்டினேத்துக்காண்பது
கருவடியினிலுதுஞ்சமலர்காண்பதற்
குருவடிவுமிவனுண்மையாமரோ.

இ-ள் அருவுருவில்லாத கேவபெருமானது திருவுருவின் தாமரை மலர்போன்ற செழுமையான திருவடியானது மலமற்ற விஞ்ஞானகல

ருட்டையிற் றரிசிப்பது, கருவினிடத்தில் இருக்கின்ற மலசம்பந்தங்கள் சான்பதற்கு அவ்வருவின் றன்மை யுணர்தற்கரியது. (இது சத்தியம்.)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீதமலர்த்திரிவேணிசங்கமத்தெண்ணீர்செழும்பொற்
றகம்பிற்பெய்தேற்
மாதர்வழிபாடிழைக்குமாதரிச்சுரசாடி
யருளவுப்பின்
சேதினியெவ்விடனுமிருவிகம்புசொரிதருமாரி
னியத்தெந்நாண்முஞ்
சோதிபதச்சுவடிவைகுஞ்சூழுறனிச்சோதிபதத்
தானமென்ப.

இ-ள். குளிர்மையான பூட்பங்களையுடைய திரிவேணி சங்கமம் என்னுந் தீர்த்தத்தின் தெளிந்த நீரை, செழிய பொன்னாலாய குடத்திற் கொண்டு, ஏழுபெண்களும் பூசனைசெய்த மாதரிச்சுரம் என்னுந் தலத்தை யாராய்ந்து சொல்லின், பூமி யெல்லிடத்தும் பெரிய மேகந் தரத் தொழிலின்ற மழைவியப்புற்று எக்காலும் பதிகின்ற, இவ்வெல்லாவன்மையு மதிச்சுவட்டைப் பதித்திருக்கும் இடமாம் அதனைச் சோதி பதத்தானம் என்பர் புலவர். (கூட)

கலி விருத்தம்.

மைத்தடம்பொழில்சூழ்வராகவெற்
பூத்தரத்தினெண்மாநதிமேற்கரை
சித்தவொண்ணிரியுண்டதிற்சித்தர்கண்
முத்தர்மொய்த்திருப்பார்முத்திமுன்னியே.

இ-ள். கரிய கிண்டகோலங்கள் சூழ்ந்த வராகமலைக்கு வடக்கிலுள்ள பெரிய தூற்றை மேலைக் கரையில், அழகிய சித்தநிர் எல்லா

மலை யிருக்கின்றது. அம்மலையிடத்தே மூத்திப்பேற்றை நினைத்துச் சித்தர்களும் சீவன் முத்தர்களும் செறிந்திருப்பர். (கூச)

அன்னதற்கிரிமீதண்டானரு
ளென்னுமேழ்பெருந்தீர்த்தமவற்றினுட்
பன்னிரண்டெருவக்கோமும்பரன்
றன்னுவேணிச்சுரநதிதான்றுமே.

இ-ள். அவ்வாறாய பிறக்க சித்தகிரியின்மேல், சிவபெருமானருளிருவருள் வடிவென்று சொல்லப்பட்ட பெரிய தீர்த்தங்கள் ஏழுள்ளன. அவற்றுள் பன்னிரு வருடத்திற் கொருமுறை, சிவபெருமானது திருச்சடைக்கணுள்ள கங்காநதி பிறக்கும். (கூடு)

தெய்வகன்புயலாயவத்தீர்த்தத்தி
னுய்யுமெஞ்சினிருதுசென்றுடனே
வெய்யவெம்பினியர்வும்வினிங்திடு
மொய்பெனக்கதிசேருவருண்மையே.

இ-ள். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சத்ததீர்த்தங்களினும், உய்ய வேண்டுமென்னும் மனத்துடன் சென்று இருதுக்கள் தோறும் மூழ்கினவர் உடையும் மிக்க கொடிய நோய்களெல்லாம் நீங்கும், அவர் விரைவின் முத்தியை யடைவர், இது சத்தியம். (கூக)

அறையுமக்கிரியானபொருணைக்கேசர்
சிறைவலாரிதிசைச்சந்திரகிரி
யுறையுமொண்புனற்றண்ணரியுண்டது
பெரிறைஞர்போற்றுமப்புண்ணியதீர்த்தமே.

இ-ள், சொல்லப்பட்ட சித்தமலைக்களுள்ள தாமிரவன்னி நதிக்கு ஒருபக்கத்திலே, மேற்கு திசையில் (நிர்ரிதிக்கில்) சந்திரகிரி இருக்

ன்றது. கல்ல நீரினது அருள் அதன்கண் உண்டு. சஞ்சீர்த்தம் என்னும் அது பொறைமையையுடைய பெரியோராற் துதிக்கப்பட்டது. (கஎ)

தண்ணந்திங்களோர்சாபத்திலுற்றுடற்
கண்ணதாங்கயரோகங்கடிதலா
லெண்ணருஞ்சஞ்சிரீர்த்தமென்றெங்கணு
மண்ணலங்கொடுரைக்கவினங்குமே.

இ-ன். குளிர்ந்த சந்திரனுவன் ஒருசாபத்திற் பொருந்தி, அதனு லுடலினிடத் தண்டாகிய கயரோகத்தை (ஆங்குவக்கை பூசித்து) நீக்குதலால், மனிதர்களிய சஞ்சிரதீர்த்தமென்று எவ்விடத்து முள்ளவர்களாலும், மன அன்பினுற் சொல்லித் துதிக்கும்படி விளங்காநிற்கும்.

சந்திரனுக்கு உண்டாகிய சாபமாவது—பிரமனது புத்திரனுகிய தக்கனென்பான் அசுவினி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களாகிய பெண்களை யீன்று, அத்திரி முனிவரின் புத்திரனுகிய சந்திரனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான். ஒவ்வோர் தினத்தும் ஒவ்வோர் பெண்களுடன் வாழுதல் வேண்டு மென்னும் நியமத்தை விடுத்து, மிக்க அழகுடைய உரோகிணி இடத்தில் மோகங் கொண்டு, அவளுட்னே பூரணி யிருந்து மற்றவர்களை பெண்ணுமல் இருந்தான். அந்த மடந்தையர் சென்று தம்பிதாவாகிய தக்கனிடம் முறையிட்டனர். அவன் சந்திரனை வரவழைத்து நியதப்படி யிருப்பாயாக வென்று கூறினன். அவ்வாறே சிலகாள் இருந்து, பழையபடியே உரோகிணி யிடத்தையே விரும்பினன். அதனைத் தந்தைக்குப் பெண்கள் முறையிட்டு வருத்த, தக்கன் சினந்து கலைதேய்க் கடவது என்று சபித்தான்; அச்சாபத்தை யிங்கு வந்து பூசித்து நீக்கினன் என்பது சரித்திரம். (கஅ)

வாலவிந்துவளரவளர்ந்திடுங்
கோலமேனிகுறையிற்குறைந்திடு

மேற்குமோர்பனலெவ்வந்தொலைக்குகோய்
சாலும்வெய்யபலமுந்தனிக்குமே.

இ-ள். பூல சந்திரன் வளரும் தோறும் தானும் வளர்ந்து சிற்கும், அவனது கலைகள் குறையுந் தோறும் தானுங் குறையா சிற்கும், அத்தன்மைத் தாய வேறோர் தீர்த்தமும் அத்தலத் துள்ளது. (அது தன்னின் மூழ்கினவர்க) துன்பங்களெல்லாம் நீக்கும், நோயைக் கொடுக்கின்ற கொடிய பவங்களையும் ஒழிக்கும். (உக)

தூய்மபூரணிபிற்சுனைதோய்ந்திடிற்
பையுமூர்கங்கைதோய்ம்பலனெய்துமை
யில்லையதகம்பலவுள
தெய்விகப்பலவுண்டச்சிலம்பினே.

இ-ள். சத்த மலையெனுள்ளமை திகிலே சிலம்பின்கண் மூழ்கினுல், துன்பங்களை நீக்குகின்ற கங்கை யாற்றின்கண் மூழ்கும் பலனை யடைந்து சேரும், இதற்குச் சந்தேகமில்லை. அம்மலையின்கண் பெருமருந்துகள் பல வுள்ளன வாகும், தெய்வத் தன்மைகளும் பலவுள்ளன வாகும்.

அதன்மருங்கிலென்றாழ்படிவாடினோர்க்
குதவுஞானமதற்கொருசார்வைகுந்
சிதைவில்குலசிருங்கத்தொர்வாவியிற்
புதத்தரும்பல்புதுமைகணல்குமே.

இ-ள். அதற்குப் பக்கத்திலே குரிய தீர்த்த முள்ளதாகும், தன்கண் மூழ்கினவர்க்குச் சிவஞானத்தைக் கொடுக்கும், அத்தல் குரிய தீர்த்தத்திற்கு ஒருபக்கத்தில், அழி வில்லாத குல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கண் ஒரு தீர்த்தம் அதிசயமாக வுள்ளது, அது பல அற்புதங்களைக் கொடுக்கும். (உக)

இளைக்குமக்கிரியின்வடகீழ்த்திசை
துளைக்கமின்றிநமக்குமுன்சொற்றிடி
மளைக்கரும்பிரமாசலமாங்கதன்
விளக்கமுற்றபலன்யார்விளம்புவார்.

இ-ள். குவடுகள் பொருந்திய அச்சுல சிருங்கம் என்னும் மலைக்கு வடகிழக்குத் திக்கில், தடுக்கமில்லாமல் உச்சருக்கு முன்னர்ச் சொன்ன, அளவிட்டு அறிதற் கரிய பிரம மலை உள்ளது. அம்மலையின் விளக்கம் கொண்டகன்மைகளை யெல்லாம் எவர் விளம்புவார். (அஉ)

ஆங்கணுச்சியினங்கரன்லைருமீ
தோங்குபல்குகையுண்டவற்றின்னடுத்
தாங்கரும்பராசத்திவதிந்திடும்
பாங்கரிற்சித்தர்பண்ணவர்கண்ணுவார்.

இ-ள். அம்மலையி னுச்சிக்கண் விநாயகக்கடவுள் வீற்றிருப்பர், அதன்மேல் உயர்வாய பலகுகைகள் உள்ளன, அக்குகைகளின் கடைக் குகையுள் உலகங்களை யெல்லாந் தாங்குகின்ற அரிய பராசத்தி வீற்றிருப்டன், அதனிடத்தே சித்தர்களும் தேவர்களும் அடைந்து வசிப்பார் (அங)

சிற்பராபரைதீர்த்தமுமாதவர்
சொற்பராவன்னதீர்த்தமுஞ்சூழுமா
னற்பராபரையைத்தொழுநான்முகன்
சற்பராயனெனுமுருச்சார்ந்ததோ.

இ-ள். ஞான வடிவாகிய பர்ாபரை தீர்த்தமும், பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் சொற்களாற் றுதிக்கின்ற அன்னதீர்த்தமும் சூழ்ந்திருக்கும், பிரம தேவர் காகராச வடிவங் கொண்டு, சிறந்த பராசத்தியை வணங்கினர். (அச)

அன்னதீர்த்தம்படிக்தைங்கரற்பராய்ச்
சென்றப்பரையைப்புரைதீர்த்தமு
மன்னுமானலங்கொண்டிவர்த்திப்பவ
ருன்னிருங்கதியெய்துவருண்மையே.

இ-ள். அன்னதீர்த்தத்திலே முழுகி, ஐந்து திருக்காண்களை யுடைய விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து, ஞானமய மாகவுள்ள பராசத்தியை யொத்த பரைதீர்த்தமும் விலேபெற்றிருக்கும், நன்மை கொண்டு முழுபவர், நினைத்தற் கரிய முத்தியை யடைவர். இது சத்தியமே யாம். ()

பூசனைபெற்புகர்மகமெய்துநா
ளோசனைபமுன்சொற்றனியற்கைபிற்
சேசனைபுஞ்சிவனையவழுத்திய
பாசனைப்பரபதம்பற்றுவர்.

இ-ள். பெண்ணினை நிதியிலே கொள்ளுங் கிழமை யினை மகட் சத்திரம் வந்த காலத்தில், அழகானை பொருந்த முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட வீதிபால், சிறப்புப் பொருந்திய உமாதேவியாரைப் பூசித்த வேண்டார்கள் மேலான நூற்றிப் பேற்றை யடைவார். (அக)

அரவெனச்சதுர்வேதனமர்தலச்
சிரமவொண்ணிரிப்போர்பெற்றுயர்ந்தது
மரபினோர்புடைமற்றொருவெற்பின்மேற்
பரவுதற்கரியப்பன்மிவண்டரோ.

இ-ள். நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவர் பாம்புருக் கொண்டு அம்மலையி னிருத்தலால் அழிய பிரமமலை யெனப் பெயர்கொண்டு உயர்வற்ற விளங்கியது, முறைமையுடைய ஓர் புக்கத்திலே வள்ள கேரோர் மலையின்கேல் (யாவராலும்) துதிக்கப் படுகின்ற தெய்வத் தன்மை யுடைய முனிவர்கள் உள்ளன. (அங)

முற்றுகொற்றவர்முற்றுணர்கேள்வியர்
பற்றுநீத்தவர்பாங்கரிற்பற்றுவார்
மற்றதன்றென்குணக்கில்வராகமோ
வெற்புதக்கினுளதரிவெற்பரோ.

இ-ள். கடந்த வெற்றியையுடைய அரசர்களும், எல்லாவற்றையும் அறிந்த கேள்வியில் வல்லஞானியரும், இருபற்றுக்களையும் விட்ட முனிவர்களும், பக்கங்களோறும் இருப்பார், அதற்குத் தென்மேற்கில் பெரிய வராக மலையுளது, அதற்கு வடக்கே காராயணகிரி யுள்ளதாகும். (அஅ)

காசைவண்ணன்கபிலையுருவுகொண்
டோசைதீர்சத்தகீர்த்தத்திருண்கரை
யாசைதீர்சித்தரும்பர்க்கருணல்கிப்
பூசையீசனைப்போற்றிப்புரிந்திடும்.

இ-ள். காயாம் பூவண்ணராகிய திருமால் பசுவுருக் கொண்டு, ஒலிக்க சத்ததீர்த்தின் அழகிய கரையின்கண் ஆசையிக்க சித்தருக்கும் தேவருக்கும் அருளைக் கொடுத்து, சிவபெருமானைத் துதித்துப் பூசை செய்யாநிற்பர். (அக)

மாயன்வைகுனற்பெருமாள்கிரி
யாயதந்தவசலத்துதக்கினிற்
சேயசத்திசிவகிரிரண்டுள
மேயவற்றைச்சொல்வாமினிமேலரோ.

இ-ள். திருமால் பசுவடிவங்கொண்டு இருத்தலினால் அம்மலைக்குப் பெருமாள் கிரி என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அத்த மலைக்கு வடக்கிற் செல்லிய சத்திகிரி, சிவ மலை யென இருமலை யுள்ளன, அவற்றின் பெருமையை யினிமேற் சொல்லுதும். (இ0)

சூரராசலத்தொல்வளங்கூறநா
வேகராயனவருக்கெளிதோவுமை

பாகராரமென்றேதப்பயன்பெறு
நாகராயனவிற்றினவிற்றுமே.

இ-ள். பன்றி மலையினது பழைய வளங்களைச் சொல்ல, ஒரு நாவுடையார்க்கு எளிதாகுமோ, உமாதேவியை ஒரு பாகத்தி லுடைய சிவபெருமானது ஆரமென்று சொல்லுதற்குரிய பயனைப் பெற்ற நாகராச னுடைய ஆதிசேடன் சொன்னலுஞ் சொல்லப்படுமோ. (இக)

வன்றிறற்பன்றிமால்வரைச்சாரலி
னென்றுமுறுத்தரத்துள்ள துதென்றலங்
கன்னிகாரவனைந்தனிற்
கொன்றைநாறுகுறிகுப்யமென்பவே.

இ-ள். வலிமை மிக்க பெரிய வராக மலையின் பக்கத்தில், பொருக்கிய வடதிசைக்க ணுள்ளது, தென்றற் காற்றுயே குழலி தவழுகின்ற கன்னிகார வனமேயாம், அங்குள்ள கொன்றைப் பூநாறுஞ் சிவலிங்கம் குய்யலிங்க மெனப்படும். (உஉ)

அரியயன்றிருமுமவ்விலிங்கத்தையுட்
பரிவினேத்திப்பணிந்தருச்சித்தவர்
தெரிவருங்கதிசேர்குவர்திண்ணமே
தீரியமாதவிரென்றனன்சூதனே.

இ-ள். தூய நிலையை யடைந்த முனிவர்களே, விட்டுணு பிரமன் என்னு மிருவராலும் வணங்கப்படுகின்ற அவ்விலிங்கத்தை மனத்தின்கண் அன்புடன் துதித்து வணங்கிப் பூசித்தவர், அறிதற் கரிய மேற்கதியை யடைவர், இது திண்ணம் என்றார் சூதமுனிவர். (உக)

நதி யுற்பவித்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உஎஅ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

எட்டாவது,

கன்னிகா வனச் சருக்கம்.

அநுசர்க் கழிநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுருதிவேதியர்சூதனைத்துதித்துநீர்
சூழ்புவியிருள்சிக்கும்
பரிதிபோலுளவிருள்கெடவிமைத்தசெம்
பரிதிநீபகர்காதை
பெருகுமின்சுவையமிழ்தினைக்கருணையீற்
பெட்புறவினிதூறு
மிருசெவிப்புலனுகர்வதற்குவகைபூத்
தின்னமும்விழைகின்ற.

இ-ள். வேதங்களில் வல்லமுனிவர்கள், சூதமுனிவரைத் துதித்து, சோற் சூழப்பட்ட இப்பூமியின்க ணுள்ள இருளை யழிக்கும் சூரியனைப் போல, எமது உள்ளத்தின்க ணுள்ள அஞ்ஞான மாகிய இருள் அழியும்படி பிரகாசிக்கின்ற சிவத்தை சூரியனுடைய நீர் சொன்ன கதைகள், சுரத்தின் இனிய அவையாகிய அமிர்தத்தை அருளாலே மிரும்பும்படி கன்னு வருகின்றன; அதனால் எமது செவிகளாகிய புலன்கள் அதனை நுகர்வதற்கு மிழ்ச்சி நிறைந்து இன்னும் கேட்க விருப்பங்கின்றன. (1)

புனிதமாதவபொங்கொளியிலிங்கமொன்
றுள தெனபோற்றினருள்ளங்
கனியுமாறுபேரின்பமேதருமெனக்
கூழறினவகோயிற்
றுன்னுறுதியாமறியுமாறதனது
பெருமையைத்துகடீர்க்க
நனிமிழைந்துணரெனத்திதாழுதார்பெற
நவிலுவானெதிர்போற்றி.

இ-ள். பரிசுத்த முடைய தவத்தை யிற்றுன்ற சூதமுனிவரே! மிருத்த பிரதேச முடைய சிவலிங்க மொன் றிருக்கின்றது, அது தன்னை படைத்து பூசித்தவர்களது மனக் குகழுயும்படி பெரிய முத்தி யின்பத்தைக் கொடுக்குமெனச் சொல்லி யருளினீர், காங்களும் பிறவியாகிய பிணியாற் பயப்படாது அதனை யறியும்படி, அப்பெருமையை யெங்கள் குற்றத்தைப் போக்குமாறு மிகவும் விருப்புற்றுச் சொல்வீராக வென்று (முனிவர்) வணங்கினர், அதனை யவர் பெறும்படி எதிரிலிருந்து துதித்து சொல்லத் தொடங்கினர். (2)

மருளிலிங்கமருளம்புரியாதுமா
தவம்புரிந்துயர்ஞானத்
தெருளிலிங்கதுவிதெனும்பான்மறை
தெரிவருஞ்சிவரூப
வருளிலிங்கமற்றதன்றிறமறைந்த
லறநெறித்தனவேகிற்
பொருளிலிங்கநெஞ்செழுதிமுன்பார்த்தபின்
கேண்மெனப்புகல்கின்றனன்.

இ-ள். (முனிவர்களே) நீவிர் மயக்கத்தில் தாமது அறிவையிடாது, பெரிய தவத்தைச் செய்து, சிவஞான மாகிய தெளிவில், அது இ-

என்று பலவகைப் பட்ட வேதங்களாலுஞ் சொல்லுதற் கரிய சிவரூப மாகிய அருளிலிங்கத்தையும், அதன் பெருமைகளையும் சொல்லுதல் தரும வழிப்பட்டதாகும் என்று, ஞானப் பொருளாகிய நிலையைத் தம் மனத்தின்க ணெழுதி அதனைத் தரிசித்த பின் கேளுங்க ளென்று சொல்வாராயினர் (சூதமுனிவர்) (கூ)

அண்ணலுக்குருஞ்சருத்தலிற்பத்திராந்
தாங்குதலறனென்ன
வெண்ணருந்தவமிழைத்திருநிலத்தின்மீ
தெறிதிரைப்பாலாழி
விண்ணைடுங்கிரியுருவெடுத்தாங்கொளி
விளங்கிவேதியர்விண்ணே
ருண்ணிகழ்த்தமாமறைப்பிழம்பெனநிமிர்ந்
தோங்குமோர்வேதண்டம்.

இ-ள். சிவபெருமானுக்கு கஞ்சினை யுண்ணக் கொடுத்தமையால், தாம் அன்பு கொண்டு அவரைச் சுமந்திருத்தலே தரும மாகும் என்று, மதித்தற் கரிய தவத்தைச் செய்து, பெரிய பூமியின் மேல், திரை யெறி கின்ற பாற்கடலானது, ஆகாய மளவு நீண்ட மலை வடிவைக் கொண்டு இருந்தாற் போல, வெள்ளொளியாற் சிறந்து, அந்தணர் தேவர் என்னு மிவரது மனத்தின்க ணுள்ள பெரிய வேத சாரத்தைப் போல ஓங்கி விளங்கும் வெள்ளி மலை. (ச)

அத்தீள்வரைச்சிகரியிலாயிரங்
கோடியாதவரொன்றும்
வந்துதித்தனசினகரத்தரியயன்
வானவர்முதலேனோர்

மூன்றுறச்சிரமிசைகரமுகிழ்ப்பவெண்
மாடங்குழையரிமான்சூழ்
தந்தமணியாசனத்திறைவியோ
டிருந்தனன்மலிநாதன்.

இ-ள். அந்த வெள்ளி மலையின் உச்சியில் ஆயிரகோடி ரிஷியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதயஞ் செய்தாற் போன்ற கோயிலின்கண், விட்டுணு பிரமன் தேவர் முதலாயினோர், முதன்மை பொருந்தத் தத்தமையின் மீது கைகூப்பி யிருக்கலிக்க, வெள்ளிய பிடர் மயிரினை யுடைய சிங்கங்களாற் றாங்கப்பட்ட சிறந்த இரத்தினாசனத்தி விடத்து, ஒரு முதல்வராகிய சிவபெருமானார் உமாதேவியாரோடும் வீற்றிருந்தனர். (ஞ)

அருநருப்பொலிநந்தியெம்மடிகள்கைப்
பிரம்பொலியவைகாப்பண்
டெருளுநெஞ்சினன்சுரர்குருச்சென்றெதிர்
தாழ்ந்தெழுந்தனன்சென்னி
மருமலர்க்கரங்கூப்பினனிருகண்ணீர்
வாரருவியின்சூழ்ந்தி
யுருகிநன்பரவசத்தடைந்தனன்விழித்
தொருவனதடிபோற்றி.

இ-ள். திருவருளுருவாய் பொலிந்து விளங்கும் எம்து அடிக ளாகிய திருநந்தி தேவரது கையின்க ணுள்ள பிரம்பு விளங்கும் சபை யின் கடிவே, தெளிந்த மனத்தை யுடையராய தேவகுருவான வியாழபக வான் எதிர் சென்று (சிவபெருமானே) வணங்கி யெழுந்து, தலையின்கண் வாசனை பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற கைகளைக் குவித்து, இரு கண்களி னின்றும்நீர் அருவியைப் போல பொழிய அதின் மூழ்கி, மனமுருகிச் சிறந்த பரவசப் பட்டு, பின் விழித்து ஒப்பற்ற முதல்வ ராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை யேத்தெடுத்து. (ஞ)

குறிகுணங்களாயினபவையொழித்தனை
கோதின்மாமறைச்சென்னி
யறிபழம்பொருளாயினையதனைத்
கரியையாயினைமூல
நெறியினின்றகன்றனையுயிர்தொறுந்தொறுத்
திருப்பூணிழல்போலச்
செறியுநின்றனையிறைவநின் றிருவுளச்
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள். குறியுங் குணங்களு மாயினீர், அவை யொழித்தீர், குற்ற மில்லாத பெரிய வேத சிரசின்கண் அறியப்படும் பழம் பொருளானீர், பசுபாச ஞானக்களா லுணர்வதற்கு அருமை யுடையராயினீர், எல்லா வற்றிற்கும் முதற்காரண மாகின்று, அதுவல்லாகவும் நின்றீர், ஆன் மாக்கடோறும் கண்ணுடி வீம்பம்போல அதுவதுவாகக் கலந்துநின்றீர், தலைவரே ! தேவீரது திருவருட்டன்மைகளை யாவரறிய வல்லவர். (எ)

அற்புதத்தினைமனதிகட்கணுகொணை
வருவுருவெனநின்றுய்
மூற்புரிந்தமுத்தொழிலினைதொழில்புரி
மூவராயினைமூவாய்
சொற்பொருட்டெரிவோருளத்தெரிந்தனை
சூக்குமதூலத்தோய்
சிற்பரஞ்சுடருருவநின் றிருவுளச்
செயலறிகுநர்யாரே.

இ-ள் ஆச்சரிய குணமுடையரானீர், மனமுதலிய கருவிகளால் அறியப்படாத அருவவழிவும் உருவமுமாக நின்றீர், முதலிற் செய்யும். படைத்தல் காத்தல் அழித்தலென்னும் முத்தொழில்களையு முடையீர்

அத்தொழில்களைச் செய்தற்கு மும்மூர்த்தனாயினீர், முதிராத தன்மை யரே !, சொல்லும் அதன்பொருளும் அறிந்தவரது மனத்தா லறியப்பட் டவரே ! அணுவிற்கு அணுவாயும் மகத்திற்கு மகத்தாயும் இருக்கின் றவரே ! ஞானமாகிய பெரிய சோதிவடிவரே ! தேவீரது திருவருட் செயல்களை யறிவோர் யாவர். (அ)

எனத்துதித்தருட்கடைவிழியேற்றிமை
யவர்குருத்தொழுமேல்லை
மனத்துதித்தபேரன்பினைபொருபுறம்
போழ்ந்திருப்பவள்வானோர்
கினத்தீப்பொறியுமிழ்கிறுகட்பெரி
பகிம்புரிக்கோட்டில்
கனத்ததிக்கைமாலியாகவிழுரியினன்
கனைகழற்பதம்போற்றி.

இ-ள் என்று இவ்வாறு துதித்த திருவருட் கடைக்கண் பார் வையை விரும்பித் தேவருருவாகிய வியாழன் துதிக்குங் காலத்தில், அடியவரது மனத்தின்கண் தோன்றும் பெரிய அன்புரு வானவரும், சிவபெருமானது ஒரு பக்கத்தை வாழ்த்திருப்பவளும் ஆகிய உமாதேவி, தேவர்மீதுள்ள கோபத்தினால் அக்கினிப் பொறிகளைக் கக்கும் சிறிய கண்களையும் பெரியபிறைபூணணிந்த கொம்பரையும், மேகம்போன்ற துதிக்கையையும் மதமயக்கத்தையுமுடைய கயாசுரனென்னும் யானைத் தோலையுடைய சிவபெருமானது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடி களைத் துதித்து. (க)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பாலலோசனமான்முதலியர்கடம்பருவம்
வீயினும்வீயாக்
காலகாலனாலிவதமோதுபீதகன்
கழறியவற்றுட்

லேசுக்குமவுருவினையெனினேத்துதித்தது
தோமாறின்
றேலவோதெனவிரண்டுமோர்தொடர்புகொண்டிருக்கு
மென்றனனெனக்கை.

இ-ள். நெற்றிக்கண்ணை யுடையவரே! விட்டுணுமுதலிய தேவர்களது ஆயுள்முடிந்தாலும் அழியாத யமனுக்கும் யமனாயிருப்பவரே! நான்கு வேதங்களையு மோதியுணர்ந்த வியாழன் தோத்திரஞ் சொன்ன வற்றுள், நலம் சூக்குமம் இவ வடிவங்களை யுடையாய் எனத் தேவரீரைத் துதித்ததைத் தெளியமாட்டேம், மாறுபாடில்லாமல் அதனை யறியும்படி திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, (சிவ பெருமான் கூறுவார், கங்கையே!) அவ்விருவகை யுருவும் ஓர் சம்பந்தத்தைக் கொண்டிருக்கு மென்று சொன்னார். (கo)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

துண்டவெண்பிறைநுதலிகேட்டிறைஞ்சித்
தூணைவருக்குந்தூலமென்றிரண்டிற்
கொண்டதோர்தொடர்பென்றனைபிரித்துக்
குவலயத்தருச்சிப்போர்க்கருள்வாய்
விண்டொனக்கிரிமுழுவதுங்கொள்குவம்
வினங்குகோபுரங்கொமும்பலிதா
மெண்டருந்திருப்பிடமதிபாவு
மிலங்குதூலமாமிலிங்கமற்றவையே.

இ-ள். பாதிச் சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய உமாபிராட்டியார் அதனைக்கேட்டு, வணங்கி, காடுதே! சூக்குமம் தூலம் என்னும் இரண்டும், தேவரீர் கொண்டதாய ஒரு சம்பந்தமுடைய வடிவென்று

திருவாய் மலர்ந்தருளினீர், பூமியின்கணவற்றைத் திரளித்துப் பூசிப்பவர்க்குக் கிருபை செய்வீர்! ஆகாயத்தைப் போல மலைமுழுவதையும் கொள்ளுவேம், கோபுரங்களைத் தாபியும் பலியிடுகின்ற மடிக்கத் தகுந்த அழகிய பலிபீடமும் ஏனையவைகளும் இவ்வடிவெல்லாம் விளங்காகின்ற தூலலிங்கமெனப்படும். (கக)

அவ்விலிங்கமற்றேழ்வகைத்தாகுமற்
றவற்றுண்மற்றொருகாரணமின்றிச்
செவ்விபெற்றிருகூடர்க்கிரிவடிவந்
திகழ்ந்துபாதலக்கீழின்வேரோடிப்
பௌவநீரிலத்தருட்கொழுந்துருவம்
படைத்தநாலிரண்டொன்றெனுமியல்பிற்
சைவரன்னெறித்தலைநிறக்தான்றுய்த்
தயங்கியோங்கொளியாய தூயம்பு.

இ-ள். அத்தூலலிங்கம் ஏழுவகைப்படும். அவைகளுள் வேறு தமக்குக் காரணமொன்று மில்லாமல், அழகு கொண்டு ஒப்பற்ற ஒளி வடிவமுள்ள மகேசுவரலிங்கப் பாதலலோகத்திற்கும் அப்பால் வேரோடிச் சென்று, கடலாற் சூழப்பட்ட மீண்ட பூமியின்கண் திருவருட் கொழுந்து உருவைக் கொண்டு, நான்கு, இரண்டு ஒன்று என்னுந் தன்மையால் விகற்பப்பட்ட முன்ன சித்தாந்த சன்மார்க்கத்தின் விளக்கப் பெற்று ஒன்றுபிலிங்கி, மிக்கபிரகாசமுடையது சயம்புலிங்கம் ஆகும் ()

இலங்குமச்சிவகிரியினிருபோ
தேலுங்கீப்பரிதெனவுறைகுவம்யாம்
விலங்கலஞ்சுடர்ச்சிகரிமின்கொழுந்து
மேலமுற்றுமினிதுகலிங்கம்

புலன்களைந்தையுங்களிற்றொருங்குணர்ந்த
பொதியமாமுனிமுதலமாமுனிவர்
தலங்களெங்கணும்வழிபடல்புரிவான்
சாரிலிங்கமஃதாரிடலிங்கம்.

இ-ள். விளங்காநின்ற அச் சிவலிங்க சொரூபத்தில் ஒருகண் மேலும் நீக்கமின்றி யாம் சாங்கித்தியசர் யிருப்பேம். லிலிவிட்டொளி ரும் மூடியானது ஆகாயத்தினுச்சியின்காறும் செல்லுஞ் சிவலிங்கம் தைவிகலிங்கமாகும், பஞ்சப் புலன்களையும் வென்ற பாசிவத்தை டுள்ள வாறறிந்த அகத்தியர் முதலிய சிறந்த இருடிகள் தலந்த லெவ்விடத்து வழிபாடுசெய்து தாபித்தது ஆரிடலிங்கமாம். (கஉ)

செய்யதாமரைக்கிழவனுக்குளபத்
தெரியன்மார்பனுங்குலிசனுஞ்சுரரும்
வெய்யசொற்றயித்தியருமற்றையரும்
வேனவாவுறல்காண்வரலிங்கம்
பையமாமனுமுதலியிருபர்
வழிபடுங்குறிமானிடலிங்க
மெய்யராகியெனேர்பெறநிறுவி
யலரிடுங்குறியதாகலிங்கம்.

இ-ள். சிவந்த தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனும் திருமாலும் வச்சிராயுதத்தை யுடைய இந்திரனும் தேவர்களும், கொடுஞ்சொற்களை யுரைக்கின்ற அசுரர்களும் ஏனைய கணர்களும் விருப்பத்துடன் தாபித்தது காணலிங்கம், பூமியின்கண் சிறந்த மனுமுதலிய சிறந்த அரசர்களாலே தாபித்து வழிபடப்பட்ட இலிங்கம் மானிடலிங்கமாம், அதிகாரியரான மற்றைய நரர்களால் நிறுத்திப் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கம் நரலிங்கமாகும். (கசு)

உயிர்பிரித்திடுங்கூளிபரங்கழிய
வண்டுதேக்குமொள்ளெரிதவழ்கானி
னியாமுற்றுயர்சினகரங்கோலி
நிறுவுமக்குறிமயானலிடலிங்கம்
கயலெடுத்தகணபீரதுபருவம்
கழிந்தபின்பதிற்கவினிவீற்றிருப்பேம்
பயில்வுகொண்டமுன்பகர்சயம்புவினீ
பரிந்துவந்தனைபுரிந்திடுகென்றான்.

இ-ள். ஆன்மாக்கிய பினைக்கள் முழுவதையும் இல்லையென்னும் படி உண்டு ஏப்பமிடுகின்ற மிக்க அனல்பொருந்திய இடுகாட்டில் யாம மாகவுள்ள கோயில்செய்து, தாபிக்கின்ற இலிங்கம் நீண்டமயானலிங்க மெனப்படும், கயல்மீன்போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்ணே! பன்னிரண்டுவருடங் கழிந்தபின்பு அவ்விலிங்கத்தில் அழகுடன் வீற் றிருப்பேம், யாம் இடைவிடாது வீற்றிருக்கின்ற சுயம்பு லிங்கத்தின் கண் நீயன்புற்று வழிபாட்டைச் செய்க என்று (சிவபெருமான்) திரு வாய் மலர்ந்தருளினர்.

இத்துலாசிரியர் சுயம்பு லிங்கம், தைவிக லிங்கம், ஆரிட லிங்கம், காணலிங்கம், மானிட லிங்கம், நர லிங்கம், மயான லிங்கம் என எழுவகைப்படுமென்று கூறியுளார். இவை யாகம விரோத மாகவின் இச்செய்யுள் பதிப்பித்தவரது செய்கையா னேர்ந்த பிழைபோலும். சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட சிவலிங்க விதியைக் காட்டுவாம்.

இலிங்கம் ஏழுவகைப்படும். அவையாவன—பாரார்த்த லிங்கம், சுயம்பு லிங்கம், காணலிங்கம், தைவிகலிங்கம், ஆரிடலிங்கம், மானுட லிங்கம், கணிகலிங்கம் (அருவிகலிங்கம்) என்பனவாம். அவற்றுள்,

(க) பாரார்த்த லிங்க மாவது—சிவபெருமான் மகாசங்காரகாலம் வரையும் சாங்கித்தியரா யிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கப்

பெறும் இலிங்கமாம். இது தாவர லிங்கம், திரலிங்கம் எனவும் பெயர் பெறும்.

(உ) சுயம்பு லிங்கமாவது—தானே தோன்றியது.

(ஊ) காணலிங்க மாவது—விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய சிவகணதிபர்களாலும் கணங்களாலும் தாபிக்கப்பட்டது.

(ச) தைவிக லிங்கமாவது—விட்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே தாபிக்கப்பட்டது.

(டு) ஆரிட லிங்கமாவது—அகத்தியர், புலத்தியர், நாரதர், அத்திரி, வசிட்டர், விசுவாமித்திரர், காசிபர், வாமதேவர், பிருகுமுதலாய முனிவர்களாலே தாபிக்கப் பட்டது. அசுரர் இரக்கதர் முதலினோராலும் தாபிக்கப்பட்டதும் இதுவே.

(ரு) மானுட லிங்கமாவது—மனுமுதலிய ஆசர்களாலும் ஆதியுடைய கண்ணர், பரசராமர், இராமர் முதலாயினோராலும் தாபிக்கப் பட்டதாகும்.

(எ) கணிகலிங்கமாவது—பூசித்தவுடன் விடப்பட்ட இலிங்கம். இது மண் அரிசி, அன்னம், ஆற்றுமணல், கோமயம், வெண்ணெய், உருத்திராக்ஷம், சந்தனம், கூர்ச்சம், புட்பமாலை, சருக்கரை, மா என்னும் பன்னிரு பொருள்களுள் ஒன்றால் செய்யப்படுவது.

இவற்றுள் கூணிகலிங்கத்தில் ஜயர்த்தது மானுடலிங்கம். மானுடலிங்கத்தில் ஜயர்ந்தது ஆரிடலிங்கம். அதினுயர்ந்தது தைவிகலிங்கம். அதின் உயர்ந்தது காணலிங்கம். அதினு முயர்ந்தது சுயம்புலிங்கமாம். இவ்வாறு விம்பாகமம், காமிகாகமம், வாதுளாகமம், காரணாகமம், ஸ்வாயம்புவாகமம், சத்தான ஆகமம், சர்வோத்தம முதலிய சிவாகமங்களிலே சொல்லப்பட்டன. (கடு)

நீலவாட்கணியுளங்குமிழ்த்தினறவ
நினைச்சயம்புவிலருச்சனைபுரிவா
னேலவோர்தலமாருள்ளெனத்தென்பா
லேனமால்வரைமூவிருகன்னற்
கோலமுத்தரங்கொங்குநீர்வனத்திற்
குரவனுந்துளவனும்புனிதன்றவத்தான்
மூலமாயுதித்தனமவனெய்தி
முயன்றவத்தினைபுரியெனமொழிந்தான்.

இ-ள். கருநிறமுடைய வாளாயுதத்தை யொத்த கண்களை யுடைய உமாதேவியார் மனங்குவித்து, இறைவனே! தேவரைச் சயம்புலிங்கத்தில் அருச்சனை செய்யும்படி தருத்த வொருதலத்தைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, தென்றிசையிலே பெரிய வராகமலைக்கு ஆதாரமாகிய வழிகொண்ட வடக்கில் கன்னிகாவனத்திலே பிரமனும் விட்டுணுவும் முன்செய்த தவத்தினாலே மூலகாரணமாகத் தோன்றியுள்ளோம், முத்தரசே கீழ்விடஞ்சென்று வழிபாடாற்றச் செய்வாயாகவென்றார். (கூ)

கலி நிலைத்துறை.

கேட்டாரருமைமீளவுங்கிழலினப்போற்றிமாலுந்
காட்டாமரைச்செல்வனுந்தாழ்ந்துதவங்களாற்றி
வேட்டாயிடையுய்த்தாரெனக்குவிரித்துவாக்கரற்
காட்டாயெனக்கார்மிடற்றெங்கைகழுமின்றான்.

இ-ன். உமாதேவியார் கேட்டுப் பின்னரும் வராகமலைக்கு னெழுந்தருளும் சுவெறும்பூசைத் தடித்து, விட்டுணு மூர்த்தியும், காளத்தை யுடைய நாமமலையின்மீது இருக்கும் பிரமனும் வணங்கித் தவஞ்செய்து, என்னவரத்தை யிரும்பி அவ்விடத்தி லடைந்து உய்த்தனர்.

அதனை யளிபானுபெனக்கு விரிவுபித்தி, தேவீ! திருவாக்காற்
காட்டியருளுதிர் என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் சுதுவாசரி
னுர். (கள)

கேளாயதுமுன்புகிரேதாயுகத்தில்லையக்
தாளாலவன்தொழுலகந்தருமாறுதாபி
நாளார்களினத்திடைநான்முகனேப்பயந்து
மூளாரணத்துட்பொருளாகியமூலகர்த்தி.

இ-ள். உமையே யதனைக் கேட்புரியாக, பிருதயுகத்திலே, பூமி யைத் தனது கால்களால் அளந்த விட்டுணு லோகத்தைப் படைக்குமாறு, தனது உந்தியிலுள்ள தாமரை மலரினின்றும் பிரமனைப் பெற்று, அன்பு மூளுதற்குரிய வேதத்தட்பொருளாகிய முதற்பொருளே உபதேசித்து. (கஎ)

சார்வாய்வியாதிருதிப்பொருடானுய்வீசிப்
பார்வானமுதலாயபடைத்தியெனப்படைந்தோ
னேர்வாய்மறைப்பொருள்யாவெனவுமுன்னக்தோன்றிச்
சோர்வாய்க்கருத்தனகத்தையிற்றிருவுளுற்றுன்.

இ-ள். அதற்குத் தனையாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட பொருள்களில் இரண்டாவதும் உபதேசித்து, பூமி ஆகாய முதலியவற்றைப் படைப்பதாக வென்றதைச் சிருட்டித்த பிரமன், தன்னைப்பொருத்திய பிரணவ வேதத்தினி னுண்மைப்பொருள் தானேயென்றும் அது தனக்குள்ளே தோன்றப்பெற்றுச் சோர்வற்று, தானே பரம்பொருளென்றும் அகங் காரத்தில் முழுகினன். (கஅ)

பூப்பானுர்பூதம்பாலையும்பூத்தலன்னுன்
காப்பானுங்காப்பலையுற்றுங்கடந்தின்று

மீப்பாலுமீனிறுத்தினிறுத்துலகைத்
தோப்பானும்தானேயென்றுரங்கொட்டினன்ருன்.

இ-ள். பூதமுதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்றவனும், படைத்தவாறு காக்கின்றவனும், காத்தலைக் கெல்லாவற்றையும் தான்டி னின்று அழிப்பவனும், திரும்பவு மிறத்தி, பொருள்களே மிறத்துகின்ற வேதத்தைப் படைக்கின்றவனும் தானேயென்று பிரமன் தன்மார்பைத் தட்டிநின்றனன். (கஅ)

தண்டாமரைபோன்செயருமரைக்கண்ணனேர்ந்துட்
கொண்டான்குறிப்பிற்பிறக்கார்குழல்காரிண்டி
ரண்டானவரசாயமதுகைடவரென்போ
ருண்டாய்மறையைக்கவர்ந்தினரோதைவேலே.

இ-ள். குளிர்ந்த தாமரை மலராசன னுகிய பிரமனது செய்கை யைத் தாமரைக்கண்ணனுகிய திருமால் அறிந்து, அவன் அகங்காரத்தை யொழிக்க நினைத்தனன், அவன் மனக்குறிப்பின்படி அத்திருமாலது குண்டலங்களினின்ற செவிகளினின்றும் மது, கைடவன் என்னும் இரண்டு அசுரர்கள் தோன்றிப் பிரமனிடத்துள்ள வேதங்களைப் பிடுங் கிக்கொண்டு திசைகள் பொருந்திய சமுத்திரத்திற் சென்றனர். (உக)

தோட்டிடங்கமலத்தன்முழாய்ப்புயல்சொற்றிறம்பி
வீட்டின்பொருளாரணநான்கையும்வேறுபோக்கிக்
கோட்டுத்திரடெஞ்சுகடைத்தாய்ப்பிறர்கொள்ளாரு
மீட்டும்பொருள்போக்குமகந்தையொன்னைத்தான்.

இ-ள். இதற்கு முன்னே புகழ்ந்த தாமரை மலராசன னுகிய பிரமன், தழாய் மாலையைத்தரித்த மேகம்போன்ற கரிய விட்டுணுவின் சொல்லி னிறி, முதற்பொருளை யுரைக்கும் வேதங்கள் நான்கையும் தன்னினின்

நம் போகவிட்டு, உலோபமான்று நிலைத்த மனமுடையராய், அந்தியர் அபகரிக்க காடோறும் தாந்தேடிய பொருளைக் கொள்ளை கொடுக்கும் அக்காரிகைப் போல வருந்தினன். (உஉ)

நானேபிரமப்பொருளென்பதுணர்த்துவேதன்
முனேதுதிப்பத்தளரேலெனத்தக்கவேலே
மீனேயெனத்தானவர்ச்செற்றுயர்வேதரான்கும்
வானேழ்நிலம்பண்டையினேங்கவழங்கலுற்றான்.

இ-ள். பிரமன் தானே பரப்பிரமம் என்னு கொண்ட அகங் காரத்தினின்றும் நீங்கி, தானுகவே துதிக்க, விட்டுணு, பிரமனே வருந் தாதே யென்று அபயங் கொடித்து, சமுத்திரத்துள் மீனுருவங் கொண்டு சென்று, அவ்வசுர இருவரையும் கொன்று, நான்கு வேதங்களையும், ஆகாயமுதலிய ஏழுலகங்களும் முன்னர்ப்போல விளங்குபடி கொடுத் தான். (உக)

ஆர்த்தானுவகைக்கடன்முழங்கியமின்னுசு
போர்த்தான்கரியோன்செழும்பொன்முடிமீதும்போது
தூர்த்தானவனுயிரோமமுஞ்சொல்லிச்சொல்லி
நார்த்தான்றழும்பத்துதித்தானைவிர்த்தியென்றான்.

இ-ள். பிரமன் மகிழ்ச்சி யாகிய கடலில் முழுகி யாவரிந்தான், ஞானமாகிய லஸ்திரத்தால் தன்னை மூடினன், விட்டுணுவின் செழிய பொன்னுல் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தின்மேல் டப்பக்கோத் தாவினன், அத்திருமாலின் ஆயிர காமங்களையுஞ் சொல்லிச் சொல்லி சுத் தமும்பு படத் துதித்தான் என்னுடைய குற்றத்தை நீருகி யென்னு வேண்டி னன். (உச)

அவ்வாறுதுதித்தவனைக்கதிராழிதாங்கு
கவ்வானவன்கையமைத்தெண்டிசைத்காவலரு

மெல்வானுலகத்தினையோர்க்குமும்பானுயீ
மொல்வாவொருவன்றனேப்போற்றிடனேதுகின்றன்.

இ-ள். அக்கன் துதித்த பிரமனே, ஒளிபொருந்திய சுதர்சன மென்னுஞ் சக்கரத்தைத் தரித்த திருமால் கையாலமைத்து, அட்டதிக் குப் பாலகரும் எந்த எந்த மேலுலகவாசிகளும் யாமும் யீயும் ஒப்பாகாத தனிமுதற் பொருளாகிய கமலத் தரித்த வழிபடும் இடத்தைக் கூறு கின்றன். (உடு)

நின்னுற்றெழுவோர்ற்றெழுமாறுமைத்தீலமேனிப்
பன்னுகலேயரப்பகர்கென்றிமிம்பாலலேடி
மன்னாளைடைத்தான்கருமாவலையத்தன்சார
னன்னுண்மலர்க்கோங்கவனத்தமுன்னுலமுன்டோன்.

இ-ள். உன்னுலே தொழப்பட்ட சிவபெருமானே நான் வணங்கும் படி, கரிய மேனியை யுடைய படக்கொண்ட சர்ப்ப சயனமே (அவ சிருக்கு மிடத்தைச்) சொல்லி யருளுதி யென்ற கேட்ட பத்மாஜன பிரமனுடன், முன்னர் மண்ணையுண்ட திருமால், வராகமுகமின் சாத்து வடக்கேயுள்ள கோங்க வனத்தை யடைந்தான். (உசு)

தண்பாலின்மலர்த்தடங்கண்டதன்றண்ணந்நீரத்
தெண்பார்வையோணேப்பணியாத்தவமாற்றுகென்று
வெண்பாற்கடற்முனவர்க்கொல்லினேயிட்டமீனின்
பண்பாற்றவமாற்றினனீருட்படிந்தமாயன்.

இ-ள். குளிர்ந்த இடத்தில் மலர்கள் பொருந்திய தீர்த்தமொன்றை செய்து, அதனது தன்னென விருக்கும் கரையின்கண், எட்டிக் கண் களையுடைய பிரமனே யீண்டிருந்து தவஞ்செய்க வென்று கட்டளையிட்டு, வெள்ளிய பாற்சமுத்திரத்தில் மதுகைடவரைக் கொன்ற தொழிலின்

செய்த மீறுக்கு ஏற்ற தன்மையால் திருமால் (அந்தடாக) நீருக்குள் மூழ்கித் தவஞ்செய்தான். (உஎ)

உழைத்தாரணமோதியைந்தாறமைத்துண்டிநீத்து
விழைத்தாரனந்தம்பதப்போதில்வினைத்துகுல்லைத்
தழைத்தார்ப்புயல்வண்ணனுந்தாமரைக்கண்ணியோனுந்
நிழைத்தார்தலமெண்ணோர்துகாள்வரத்தெய்வவான்டில்.

இ-ள். இடைவிடாது வேதங்களை ஓதி, மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்னும் பஞ்சப் பொறிகளையும், காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம், மதம் மாச்சரியம் என்னும் அறுபகைகளையும் உள்ளடக்கி, உணவை விட்டு, அளவில்லாத சூரியர்களைப் போன்ற ஒளியை யுடைய பாததாமரைகளை விரும்பி, தமையனே மாலையாகத்தரித்த மேக நிறத்தையுடைய திருமாலும், தாமரை மாலையை யணிந்த பிரமனும் தேவருடத்தில் காற்பது தினம் வரையும் தவத்தைச் செய்தனர்.

அருண சம்பந்தமான பாடல்களை யுடையவன் வேதத்திற்கு ஞான மென்பெயர் வந்ததென்ப. முத்து ஆறு என்பன தொகைக் குறிப்புச் சொற்களாய், பொறிகளையும் உட் பகைகளையுங் குறித்து நின்றன. தேவ வருடம் காற்பது காள் எனவே மனுட வருடம் காற்பது ஆண்டு காறும் தவஞ் செய்தனர் எனக்கொள்க. (உஏ)

பாதாளவித்தோங்கலினேங்கொளியாகப்பாரின்
மீதார்சிவலிங்கவருக்கொடுமேற்குநோக்கிப்
போதார்திருப்பாற்கடல்போலும்பொய்கைவாயிற்
காதார்குழைக்காரிகைகாட்டெழுங்கினேமால்.

இ-ள். காதில் அணிந்த குண்டலங்களை யுடைய உமையே, பாதலத்திலிருந்தும் முளைத்த மலையைப்போல, மிக்க ஒளியுடையதாக, பூமியின்மேல் சிவலிங்க வடிவங் கொண்டு, மேற்றிசைத் திருமுகமும்,

புட்பங்க ளிறைத்த திருப்பாற் கடலை யொத்த தடாகத்தினிடத்திலே தோன்றி அவ்விருவர்க்குங் காட்சி கொடுத்தேம். (உக)

அஞ்சேலுருப்பாப்புருவாயபுத்தேளிர்யாங்க
ளஞ்சேஞ்சிறியோமையாள்பெரியோயையென்று
நெஞ்சேறுருவந்தனையாற்றினிச்சனிச்சஞ்
செஞ்சேவடிபோற்றினைப்பசித்திங்கண்முற்றும்.

இ-ள். அழகிய மீன்வடிவும் பாம்பருவும் கொண்ட விட்ணுவும் பிரமனும் காங்கள் உய்ந்தேம், சிறியேங்களாகிய எங்களை யடிமைக் கொண்டருள்வாய் பெரிய பெருளாயிருப்பவரே யென்று, தம்மனத்தில் இம்மான்புள்ள வடிவத்தைத் தியானித்து, காடோறும் ஐப்பசி மாத முழுதும் செவ்விய சிவந்த எமது பாதங்களை யருச்சித்தனர். (கூ)

மழவெள்விடைவக்கதிர்த்தேண்மின்வரக்களென்னக்
குழைவந்திடதானவர்ச்சித்தியகோதூரீங்க
ழிழையுள்ளனவாற்றினுநிற்பிழபாமையெற்குப்
பழையோய்வரக்கீந்தருளென்றனன்பைந்துழாய்மால்.

இ-ள். (யாம்) இளமை பொருந்திய வெள்ளிய இடபத்தின்மீது வெளிப்பட்டு எதிரில் வந்து (கீவிர் நின்றீர்) வரக்களைக் கேட்பீராக வென்று கூற, பசிய துழாய் மாலையைத் தரித்த விட்ணுவும், பழம் பொருளே, குண்டலமுடைய அசுரர்களைக் கொன்ற பாவம் அகலல் வேண்டும், குற்றமான செய்கைகளைச் செய்தாலும் உன்னைப் பிழையாமை வேண்டும் இவ் வரங்களைத் தந்தருள வேண்டுமென்றான். (கூக)

நானென்னுமகந்தைதழிந்தானாளும்போற்றத்
தானன்னாளித்திதியன்றுன்றுமணத்தாமமார்பன்
மீனன்னோக்கியிருவர்க்கும்விழைந்தருள்கி
யானன்னிங்கியோய்விளமேவினமவ்விலிங்கம்.

இ-ள். தாமரைப் பூமாலையைத் தரித்த பிரமன் (எம்மைக் கேட்ட தாவது) கான் என்னும் அகங்காரம் விடேட்டித் தேவரீரைத் தினக் தோறும் துதித்தலாகிய கன்மமன்யச் சொத்தருள வேண்டு மென்று கேட்டனன், மீன்போன்ற கண்ணியுடைய சக்தியே, அவ்விருவர்க்கும் வேண்டிய வரங்களைக் கொடுத்து, யாம் அந்த இலிங்கமதில் ஒருகன மேனும் நீக்கா திருக்தேம். (கூ)

ஆயும்பசுந்தார்த்துளவோனுமம்போருகத்தி
னேயுஞ்சதுர்வேதனுக்தத்தமிருக்கைசார்ந்தார்
நீயும்புரிவந்தனைமுன்னர்நிகழ்ந்தவாற்றாற்
றீயோன்கரியர்கவருங்கடிசெய்துமன்றே.

இ-ள். ஓராயப்பட்ட புகிய தழாய் மாலையை யணிந்த திருமா லும், தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனும் தங்கடக்கள் இருப்பிடஞ் சார்ந்தார்கள், நீயும் முன்னர்ச் செய்தபடியே மாங்குச் சென்று அருச் சனை செய்யக் கடவாய், அக்கினி சாட்சியாக உன்னை அரிய திருமணஞ் செய்வேம். (கூக)

கரியோன்வேதியன்புரிநாட்கனிக்துசிறியோமையாள்
பெரியோனென்பதனலும்பிரமமாதலினலும்
வரியோடுமிதர்நெடுங்கண்மடநல்லாய்குறியையரு
ளரியோர்தொழுவர்பெரியாருடையரசாயகனென்றும்.

இ-ள். கருகிற முடைய திருமாலும் பிரமனும் பூசைசெய்த தாலில் மனங் கனிக்து சிறியேமாகிய எக்களை யாருவாய் பெரியோனே என்று துதித்தமையாலும், பிரமப் பொருளா யிருந்தலினலும், வரி கொண்ட மதர்த்த நீண்ட கண்களை புடைய பெண்ணே, அச்சிவ லிங் கத்தை அருளுக்கு உரியரான பெரியோர்கள், பெரியாருடைய நாயகன் என்று எக்காலத்தும் தொழுவர். (கூச)

அன்றிவராலெனவந்தனையார்த்தலானுமய
னின்றுபரவுதலாலுங்கழ்கன்னிகாரவன
மென்றுமதுசபரபுரம்பிரமபுரமெனுநாம
மொன்றிவிரவியதுமூன்றுலகமெனவோதுதலும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் விட்டினு மீனுக இருந்து வணக்கத்தைச் செய்தலாலும், பிரமன் கின்று துதித்தலாலும், விளங்காகின்ற கன்னி காரவனம் என்னும் அத்தலம் சபரபுரம் பிரமபுரம் என்னும் பெயர் மூவுலகத்தும் பொருந்தி விளங்கினது என்று சொல்லுதலும். (கூடு)

அருணகிரிக் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

வென்றிவெங்கணிச்சிதாங்கும்விமலனீமீட்டுநோக்கி
யென்றனைத்தலிவமுன்னரிசைப்பதோர்மாற்றங்கொண்டு
நின்றெனைவதுவைசெய்வாய்நிரப்புகபூசையென்ற
தொன்றறவுணர்த்தென்றுள்பல்லுலகமீன்றளித்தகன்னி.

இ-ள். வெற்றிபொருந்திய கொடிய மழுப்படையைத் தரித்த கிரு மலராகிய பரமசிவனைப் பின்னரும் பார்த்து, எனக்கு காயகராகவுள்ள பதியே முன்னர்ச்சொல்லிய வார்த்தையை உறுதியாகக்கொண்டு கின்று எளியேனைத் திருமணஞ் செய்தருள்வாய், பூசையை நிறைவாகச்செய்க என்றதை ஒன்றும்விடாது அறித்தருள்வீராக என்றுள் பல உலகங்களை யும் பெற்றுக்காத்த கன்னிப்பருவ முடைய உமாதேவி. (கூசு)

தாழிருளோடிகேட்டிதாருகாவனத்துள்வைகி
வாழ்ருசர்மறைநூற்கேள்விவழிபிறழ்ந்தாற்றினர்தா
மூழ்முறைருறியான்னைமொழுக்கம்வேறுமுழுக்கமாகப் [ன்
போழ்துமென்றுணரும்போழ்திற்போந்தனன்பூவைவண்ணா

இ-ள். தாழ்ந்த இருள்போன்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணைகேள், தாருகாவனத்தின்னிருந்து, வாழும் முனிவர்கள் வேதநூல் வழியை

விட்டு ஊழ்வழிகுறியாதவராய் ஒழுகினர், அவரொழுக்கத்தை நீக்குவே
மென்று அறிந்த காலத்தில் திருமால் சென்றான். (கூ)

தாமரைக்கிழவனேனோர்சார்ந்தனரவ்வனத்தி
னுமுனிக்கணத்தார்வேள்வியகம்பிரம்பத்தினுற்றுக்
தோழுதுமொழுக்கநம்பாற்சொற்றனர்தொழுதபோனர்
தேமலர்த்துளவோனந்தங்குறிப்பினைத்தெரிந்துரைப்ப.

இ-ள். தாமரை யாசனனுகிய பிரமனும் மற்றையரும் அத்தாருக
வனத்தை யடைந்து, முனிவர் கூட்டங்கள் காமே பிரமம் என்று யாகத்
தைச் செய்யும் குற்றமான ஒழுக்கத்தை கம்மிடத்துச் சொல்லி வணங்
கிச் சென்றனர், தேன்பொருந்திய புட்பங்களாலாகிய துழாய் மாலை
யைத் தரித்த திருமால், கம்முடைய குறிப்பை யறிந்துரைக்க. (கூ)

விண்டவன்பாற்புன்மூர்ல்வினோத்தருட்கடைக்கண்சேப்பத்
தண்டுழாய்ப்புயனுணர்ந்துதாபதர்வனத்துட்சேறல்
கொண்டதுகுறிப்பென்றங்கைகுவித்தயல்பெயர்காற்கோலம்
பண்டையையைந்திலொன்றுகொண்டகாப்பாலியென்ன.

இ-ள். வெளிப்பட்ட அன்பினுலே நிறைமுறவல்செய்து திருவருட்
கடைக்கண் சிவப்ப யாம் இருந்தவிடத் குளிர்ந்த துழாய் மாலையை
யணிந்த மேகம்போன்றதிருமால் அறிந்து, முனிவர் இருக்கும் தாருகா
வனத்துட் செல்லுதலே யாக்கொண்ட கருத்தாகும் என்று தனது
கையைக் குவித்துப் பக்கத்திற் செல்லும் முன்னர்த் திருவுருவம் இரு
பத்தைந்தனு ளொன்றிய பிஞ்ஞாடனமூர்த்தியாக,

இருபத்தைந்து வடிவங்களாவன—சந்திரசேகரர், உமாமகேசர்,
இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாண சுந்தரர், பிஞ்ஞாடனர், கரமாரி, காலாரி,
திரிபுராரி, சலந்தராரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரிஹரத்தர், அந்தகாரி
சரர், ரோதர், கங்காளர், சண்டேசானுக்கிரகர், லீலாவண்டர், சுக்கரப்

பிரதர், கசமுகானுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், கங்காளர், தக்
ஷிணுமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்னும் இருபத்தைந்துமாம். (கூ)

மாகநீணெறிச்செல்காலைமைந்திறமணிநீர்வண்ணன்
மோகினிவடிவுதாங்கிமுன்புசைகுவித்துநின்று
நாகிளவடிவுமாதர்நவிலபிநயமுங்காண
வாகமுள்ளுறுத்துக்காமத்துய்ப்பதற்கருத்திவைத்தாம்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் நீண்டவழிபாகப் போகுங் காலத்தில், சரிய
இந்திரநீல ரத்தினம்போன்ற நிறத்தையுடைய திருமால், மோகினி யுரு
வங்கொண்டு, எமது முன்னர்க் கையைக் குவித்து நின்று, மிக்கஇளமை
பொருந்திய வடிவத்தையும், பெண்கட்குச் சொல்லப்பட்ட அபிநயம்
களையுங் கண்டு, உடலுயுட்சேர்த்துக் காமவின்பத்தை யநுபவிக்க ஆசை
கொண்டனம்.

அபிநயம் என்பது பாவகம் அஃது இருபத்துமூன்று வகைத்து.
வரலாறு—வெருவல், ஐயமுறல், சோம்புதல், கவிழ்த்தல், உவத்தல்,
அழுக்காறுதல், இன்புறுதல், தெய்வமுறுதல், குழுஉறுபுதல், உடன்
படல், உறங்கல், துயிலுணர்தல், சாதல், மழைபெய்யப்பிதல், பனித்
தலைப்படல், வெயிற்றலைப்படல், காணமுறல், வருத்தமுறல், கண்ணு
றுதல், தலைநோவுறல், அழற்றிறம்படல், சீதமுறல், வெப்பமுறுதல்,
கஞ்சுண்ணுதல் என்பனவாம். இவையிற்றை "வெருண்டோ னவிகயம்
விளம்புங்காலை - மடித்தவாய் மலர்த்துமார்பும் - துடித்தபுருவமுஞ் சுட
டியவிரலும் - கன்றினவுள்ளமொடு கைபுடைத்திடுதலு - மன்ன தோக்
கமோ டாய்ந்தனர் கொளலே" என வருஉம் நூடகத் தமிழ்ச் சூத்
திரங்களா லுணர்க.

மாமலரினேர்கண்மாமலரோடுசொருகுமைம்பாற்
காமர்மோகினிமென்சாயற்காண்டலுக்கலவிவேட்டு

யாமுனேமுயலுமென்னமார்தடுத்திறையகற்புந்
தாமுனிவர்தம்விருத்தணித்தபின்றழுவுகென்றான்.

இ-ள். சிறந்த பூக்களுடன் இளஞ்சூரியனுடைய கண்களாகிய அழகிய பூக்களோடு, சொருகிய ஐந்துவகைப்பட்ட கூந்தலையுடைய அழகிய மோகினியின் மிருதுவாகிய சாயலைப் பார்த்தலும், கலவியை விரும்பி யாம் உன்னைச் சேருவேம் என்று கூறுதலும், திருமால் தடுத்து இறைவனே முனிவப் பெண்களது கற்பும் முனிவர்களது அகங்காரமும் தணித்த பின்பு என்னைச் சேர்வீராக வென்றான்.

ஐம்பாலாவன—முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் என்பன. அவற்றுள், முடியாவது மயிரை யுச்சியின் முடித்தல். குழலாவது - சுருட்டி முடித்தல். தொங்கலாவது - மயிரை முடித்துவிடுதல். பனிச்சை ஆவது-பின்னிவிடுதல். சுருள் ஆவது - பின்னே சொருகல்.

அங்கதுங்கிழ்ந்தபின்னரகல்விசும்பொருவிவேள்வி
தங்குமல்வனம்பொருந்தித்தாமமுத்தாரந்தாங்கும்
பொங்கெழின்முல்லையார்முல்லைப்புறத்தலர்செறியப்புக்கேஞ்
செங்கணன்முனிவர்சிந்தைதிறைசொரிதரச்சென்றனனால்.

இ-ள். அதுவுடந்தபின்பு அகன்ற ஆகாயத்தை விட்டுநீங்கி, யாகங்கள் பொருந்திய தாருகவனத்தை யடைந்து, தூமாலையும் முத்துமாலையும் தரித்த மிக்க அழகினையுடைய இருடி பத்தினிமாரது கற்பின்கண் பழிமொழி யுண்டாகும்படி யாம் சென்றேம், மோகினி ஆகிய திருமால் இருடிகளது மனம் திறையாகக் கொடுக்கும்படி சென்றான்.

முல்லை - கற்பு, முல்லைச்செடி. அலர் - பழிமொழி, தூ. இதழ்.
(சுவ)

தெருத்தலைதொறுநாமையர்தேர்தலைமலினில்கற்பின்
கருத்தலைவரவாண்டேற்றுக்காதலைகுழைப்பார்க்கற்

பெருத்தலைகடல்போற்பொங்கிப்பெயர்த்தலையிலாய்க்கை
திருத்தலையோடோவென்பாரொருதலைக்காமமுண்பார். [யோ

இ-ள். தெருவினிடங்கடோறும் யாம் பிச்சை யேற்கின்ற தலையோட்டில் மயக்கமில்லாத கற்பினையுடைய மனம் அலைய, அவ்விடத்திற் பலியெடுத்து, காதிற் தூக்குங் குண்டலத்தைத் தரித்த பெண்கள் விருப்பமிகுத்து, திரைபொருந்திய சமுத்திரத்தைப் போலப் பொங்கி, நீங்குதல் இல்லாதவராய், கையின்கணுள்ள வடிவு தலையோடோவென்று ஒருதலைக் காமங்கொண்டனர். (சஉ)

உறுசிறுநுடிபொலிக்கோவொழுகியுள்ளாழுங்கொள்ளு
மறுனில்சீரொலிக்கோமம்மர்மனங்கொடுவளைவார்வந்து
குறுநகைநிலவுகொள்ளைகொண்டுவெண்சுகோரம்போல்வார்
தெறுவிபூணனிசங்கோசஞ்செய்யசெங்கலைகள்சோர்வார்.

இ-ள். கையின்கணுள்ள இரேகை உச்சைச் சந்தத்திற்கோ காமமானது ஒழுகியுள்ளே அழுங்கொள்ளும், குற்றமில்லாத சிறந்த யாழினுலிக்கோ மயக்கங்கொண்ட மனத்தையுடையவராய் வந்து சூழ்வார்கள், வந்து சிறியபற்களின் ஒளியைக் கொள்ளைகொண்டு அழகிய நிலாமுறிப் புள்ளைபொத்தார், தெருவிலே ஆபரணங்களும் வெட்கமும் அழகிய சிவந்த வத்திரங்களும் அவிழ்ந்து விழப் பெறுவார். (சச)

மன்னியமுல்லைசாய்கையாற்செலவந்துகாமம்
பின்னியநெஞ்சராயெம்பிரானிர்கங்கேள்வரில்லை
யன்னியமல்லல்கேட்குமையமுண்டையமில்லை
யென்னினைவொருசற்றங்கேயிருந்தெழுந்தருளுமென்பார்.

இ-ள். நீலமெற்ற கற்பாகிய முல்லைக்கொடி சாய்தலால், மெல்லவந்து காமமாகை முதலிய மனத்தையுடையவராய், எமது பெருமானே தேவரீர், நமதுகாயகரும் அவ்விடத்தில்லை, யாங்களும் துயருக்கு வேறில

கேள், நீவிர் கேட்கின்ற பிச்சையோ எப்பிடத்தும், இதற்குச் சா
தகமில்லை, தமது நின்னென்ன? நிறை காலம் எமது வீட்டிற்கு
எழுந்தருளியிருந்து செல்வீராகவென்பார் (முனிவ பத்தினிமார்) (எடு)

'செய்யறக்கரத்தசெல்வாய்புண்டரஞ்சிறந்தநெற்றி'
தூய்யவோர்பொருளாய்த்தோன்றினீர்தொடர்மனத்தராகி
மையல்கூர்காமங்காழ்த்தமதனைவசத்தராலே
மையமென்றுழல்வீர்மேவீர்விட்டின்பமன்றேவென்பார். (சக)

இ-ள். செய்யத்தகுந்த தருமமில்லை தெரிந்த கெத்தவாயும் மூத்
குறிப்பறிந்து விளங்கும் நெற்றியும் உடைய சுத்தமாகிய ஒரு பொருளாக
வந்தீர், உம்மைத் தொடரும் மனவிருப்ப முடையராய் மயக்கம் மிகுந்த
காமாசை முதலி தமது வசைப்பட்டோம், பிச்சையென்று கேட்கின்
றீர், எமதுவீட்டிற்கு வருவீர், வரின் இன்பமுண்டாகு மென்று கூட
வார். (சக)

வேணவாவுடைபேங்காமவெள்ளத்துட்டாழவைத்தீர்
பாணிசைகீராணீர்சரவனேபறித்தீர்வானா
நாணிறைபாவிதூசுகல்லகலன்பலிக்கபாவத்தீ
தோணியுட்சமத்திச்செல்வீர்பழியுமீர்சுமந்தீரென்பார். (சஎ)

இ-ன். மிக்க பேராசையுடைய எம்மைக் காமசாகரத்துள் மூழ்
கும்படி வைத்தீர், பண்களைப் பாடுகின்ற குணத்தை யுடையராணீர்.
வரிசையாகவுள்ள வளையல்களைக் கவர்ந்தீர், பிரயோசன மில்லாமல்
எமது நாணையும் (வெட்கத்தையும்) கற்பையும் உயிரையும் புடைவை
யையும் அழகு ஆபரணம் என்பவற்றையும் பிச்சையெடுக்கும் கபால
மாகிய மரக்கலத்துள் வைத்து செல்கின்றீர், நீர் பழியையும் சுமந்தீர்
என்று கூறுவார் (சஎ)

சேண்பலியென்பிர்கொண்டுசெல்கின்றீர்வளையோமுற்று.
நாண்பலிகொள்வீர்கண்டார்நகுபலியன்றிமாத

ருண்பலிகொள்வீரல்லீருயிர்ப்பலிகொள்வார்போலும்
வீண்பலிதேர்வீர்போகமிசைப்பலிதேரிரென்பார்.

இ-ள். தோற்றே நின்ற பிச்சையென்ற கேட்கின்றீர், வினைவல்
கனைக்தரித்த எம்பிடத்தவந்து எமது வெட்கத்தைப் பலியாகக் கொள்
கின்றீர், பார்த்தவர்கள் சிரித்தற் கிடமாய பிச்சையை யெடுக்கின்றீ
ரன்றி, பெண்களாலிடப்படும் அன்னப் பிச்சையைக் கொள்ளுகின்றிலீர்,
உயிர்ப்பலியைக் கொள்ளுகின்றவரைப் போலப் பிரயோசனமற்ற பலி
யைக் கொள்கின்றீர், எமது போகமென்னும் மேலாய பலியைக் கொள்
ளக்கடவீர் என்ற கூறுவார். (சஅ)

தொடர்வர்பின்றெருடர்ந்துபக்கஞ்சூழ்வர்சூழ்போழ்துமோக
பிடர்பிடித்தந்தவாடிப்பிடித்துமென்றடிக்கிழ்வீழ்வ [ர்
நிடரின்முன்பிறக்தகோலமெமக்கறிவிப்பார்போல்வார்
மடநல்லார்திறனீர்தாற்றுமாதலீர்திறனுஞ்சொல்வாம்.

இ-ன். (இவ்வாறு கூறிய பெண்கள்) பிச்சாடன மூர்த்திபின்
பின்னர்த் தொடர்ந்து செல்வார், தொடர்ந்து சென்று பக்கத்தே
போவார், சூழ்ந்து நலத்திற் காமாசை பிடர்பிடித்துத் தள்ள ஓடிச்
சென்று பிடிப்போம் என்று ஆவரது பாதங்களினிடத்து விழுவார், தன்
பத்துடன் தாம் முன்னர்ப்பிறந்த வடிவத்தை யெமக்கு அறிவிப்ப
ரைப் போன்ற உருவமுடையரா யிருக்கின்றார் என்பார் அறிவிலாம
யுள்ள முனிவருடைய மனைவிமார்களின் தன்மை யிதுவாகும். பெரிய
தவத்தைச்செய்யும் முனிவரது தன்மையையுங் கூறவாம். (சக)

ஏவிற்றிலைசார்ந்தவீர்ந்துழாய்மவ்விப்புத்தே
ளாவியினழகுப்புமோகினியாயகாலே
போவதுமேவன்னித்தாமமணம்வெறுத்தறுவோர்தண்டம்
பூவலரோதிநாணப்புதுமணமோர்ந்துயிர்ப்ப.

இ-ள். கெடுபெருமானது குற்றேவல் புரிதலிற் றலைமையாக்
கினைக்கும் குளிர்ந்த திழாய்மாலே தரித்த கீடத்தினராகிய திருமால்
ஆவிடத்தில் போழரு நெறக்கும்படி மோகினி வடிவத்தைக் கொண்டு
போத, ஒழிதலில்லாத யாகப்புகைமண்டலத்தை வெறுத்து, முனிவரது
காளிள், பேரிவாகிய மலர்செறிந்த கூந்தலையுடைய மோகினி கெட்டு
முற, அப்புதிய மணத்தையறிந்து முகப்பன. (நு)

மந்தணமறைநூற்கேள்விமித்துமாமுனிவர்கேள்வி
கொந்தலரோதிவண்டின்குரலின்பாழிசைப்புக்கோலப்
பைந்தாடிமுல்லுஞ்செம்பொற்பாரமபோகலியினுர்ப்பு
மந்தாரிமினுர்ல்லரிச்சிலம்பினையுங்கேட்ப.

இ-ள். பெரிய முனிவரது செவிகள், இரகசியப் பொருளையுடைய
வேதநூலின் சென்றியதிலை விடுத்து, பூங்கொத்துகள் செறிந்த அழ
கந்த படைய மோகினியின்மேலுள்ள வண்டினிசையையும், இசை
வீணையினிசைபோன்ற சொற்களையும், அழகிய பசிய வயல்களி லெழு
கையும், சிவந்த பொன்னுலாய பருமம் என்னும் பதினென் கோவை
மணியினதும் மேகலையினதும் ஒலியையும், அழகிய தளிர்போன்ற
கால்களிற் செறிந்த அன்கதற்கள் பெய்து செய்யப்பட்ட சிலம்புகளி
லெழுகையுங் கேட்டனவாகும். (நக)

யாவராயினுந்தாற்றற்கிடம்பிறிதில்லாத்தாரு
காவனகலன்யாவுந்தன்காமருட்கவர்ந்துகொள்ளத்
தூவிழுதஞ்சுருக்குந்தாழில்களுஞ்சோர்ந்துகாமத்
தீவளர்தொழிலராய்மாதவர்மனந்திறப்பச்சென்று.

இ-ள். எவராயிருப்பினும் நீங்கைசெய்தற்கு இடம் வேறில்லாத
தாருகாவனத்தின்க ணுள்ள அழகுகள் எல்லாவற்றையும் மோகி
னது அழகுகளே யபகரித்துக் கொள்ள, சுத்தமாகிய செய்புகழ்

ரும் யாகத்தொழில்களும் சோர்வுற்று, காமக்கினியை வளர்க்குந்
தொழிலையுடையவராய், முனிவர் மனந்திறப்பப் போய். (நஉ)

பொருந்துபாலெனினப்பேடும்பூணுதற்பிடியும்போற்று
மருந்தவருயிரும்பின்போய்டிக்கடிதோடரவெங்கும்
பருந்தலெடுவேலொண்கண்பரப்பிவிண்குழைவில்வீச
முருக்கினிலவுதட்பமுறுவலித்தோங்கினின்று.

இ-ள். பால்போலப் பொருந்திய பெண் அன்னங்களும் பட்டம்
தரித்த தெற்றியையுடைய பெண்யானையும் தழுவின்ற அரிய தவத்தினை
யுடைய முனிவரது உயிர்களும் பின்சென்று பன்முறை தொடர்ந்து
வர, எவ்விடத்தும், பருத்த தூணிபை யுடைய வேல்போற்றத்தைப்
போன்ற அழகிய கண்பார்வையைப் பரப்பி, வளப்பமுடைய குண்டலங்
கள் ஒளியைக் கால, கண்டவரை வருத்துகின்ற இளஞிலாப்போலப் புன்
னகைபுரிந்து அழகுடனின்று. (நக)

பணைத்தடியிறுகிவிம்மிப்பலபளத்திளகிச்செம்மாந்
தினைக்கவின்முடியிலண்ணந்தழில்சுமந்தறவோராவித்
தணைத்தவமுழுதும்வெளவித்தொழுங்கழைக்காமன்றாவுங்
கணைக்குகன்கொடைவழங்குங்கதிர்முலைத்திருவங்காட்ட.

இ-ள். அடி பருத்து, இறுக்க மூற்றப் பூரித்து, பளபளப்புக்
கொண்டு, இளகி, இறுமாந்த இரண்டு அழகிய மன்மத கீடம்போல
மேலுயர்ந்து, அழகுக செல்லாவற்றையுந் தரித்து, முனிவர்களுடைய
உயிர்போன்ற தினையாக வுள்ள தவங்கள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து,
வளைந்திய கருப்பு வில்லையுடைய மன்மதன் சொரியும் அம்புகளுக்கு
கன்கொடையாகக் கொடுக்கும் ஒளிபொருந்திய தனமானது அழகைக்
காட்டவும். (நச)

காமர்பைங்குவளைவள்ளகையிரவஞ்சண்பகஞ்செந்
தாமரைமலர்த்துகோங்கமுகையினந்தளிர்த்தப்

பூமலர்க்கொம்புபோன்றுபுனமயிற்சாயல்வாய்ந்து
தேமலரன்னமென்னவருவதுதெரியக்கண்டார்.

இ-ள். அழகிய பசிய நீலோற்பலமலர்களும், வள்ளைக் கொடியும், ஆம்பற்பூவும், சண்பகமலரும், செந்தாமரைமலரும் பூத்து கோங்கம் அரும்பும் இளந்தளிருந் தளிர்த்து,பொலிவையெ பூக்கொம்பு போன்ற, புன்தினைகளுள்ள பயிர்போன்ற சாயலைடொருத்தி, தேன்பொருந்திய தாமரைமலரின்கண் இருக்கும் அன்னப் பறவையைப்போல வருவதைத் தெரியக் கண்டார். (இ)

கண்டனர்காமமுற்றுங்கண்களின்முகந்துவாரி
யுண்டனர்யார்கொல்லோவானமரர்மாதிருமுண்டேயிப்
பெண்டகையார்போலுண்டோபெருத்தவுருவுடையேமாமிற்
றெண்டையுவாயூறலுண்டேமுயங்கலாமென்றுசொல்வார்.

இ-ள். (முனிவர்கள்) பார்த்து,காமம் முழுவதையும் கண்களினுள் மொண்டு உள்ளிட்டருகினர், இம்மடந்தை யாவனோ? சுவர்க்கலோகத்து வசிக்கும் தேவமகளிரு ளொருத்தியோ? இப் பெண்ணரசியைப் போலவர் உளர்?பெரியதவ முடையேமானால், (இப்பெண்ணினது) கோவைக் கனிபோன்ற வாயூறலைப் பருகிச் சேலாருமென்று சொல்வார். (இ)

தேமலரைம்பால்வைத்தகண்ணியிற்றழார்வெய்ய
வேலமலிவேற்கட்பார்வைவேலியிலொண்முத்தப்பூண்ட
மேலுமிலையொழுக்குவாரின்மாமுனித்தலைவராய
கலிகள்கோட்பட்டவென்றுல்யாவர்காமத்தைவெல்வார்.

இ-ள். தலையின்கண் மலரை ஐந்து பருதியாக வைத்த கண்ணியினும், அக்கினியிற் பொருந்திய கொடிய உயிரினிறைந்த வேலாயுதத்தைப் போன்ற கண்ணேக்கமாகிய வேலினும், அழகிய முத்தமாலை தரித்த மேலாடையும் தனமொழுக்கின் சிந்தினும், பெரிய இருடி

ரிரேட்டர்களாகிய கலைமான்கள் அகப்பட்டனவென்னில், எவர் காமத்தை வெற்றி கொள்வர். (இ)

நிலம்படிவார்கைகூப்பிநிற்பர்முற்பரசுவார்போற்
நிலம்படிதாழ்ச்சிந்தைமபக்குறுந்தீர்த்தராயும்
புலம்படியென்முன்பாற்றும்புண்ணியம்போற்தீர்காமப்
பலம்படிலுய்வேமென்பார்படிற்றிருமுக்கினருமானார்.

இ-ள். நிலத்தில் வீழ்ந்து வணக்குவார், கைகுவித்து நிற்பார், முன்னர் நின்று தடுப்பவரைப்போல, நிலம்புகளுணர்ந்த பாதங்களை வணங்க,மனமயக்கங்கொள்ளும் திருத்தமுடையரா யிருக்கும், புலம்பு இன்ற அடியேன் முன்னர்ச்செய்த புண்ணியத்தினுலே யிவ்விடம் வந்தீர், காமத்தினு லுண்டாகும் பலன் உண்டாகுமாயிற் பிழைப்போமென்று கூறுவார், வஞ்ச மொழுக்குடையரு மாயினர் முனிவர்கள். (இ)

பங்கயந்தளவசோகம்பூனன்மாமலருந்தூய
மங்கையர்முனிவர்மெய்யும்வைகிடந்தொறுந்தொறுந்தூ
கையங்கணேக்கிற்வன்போந்தங்குரகவீற்றிருத்தலாலப்
பொங்கெழில்வனமநங்கபுரமெனப்பொலிந்ததன்றே.

இ-ள். தாமரை மலர், முல்லை, அசோகமலர், நீலோற்பலப்பூ, மாம்பூ ஆகிய ஐங்கணைகளையுஞ் சுத்தமுடைய பெண்களும் முனிவர்களும் இருக்கும் இடங்கடோறும் இடங்கடோறும் தூவி, பஞ்ச பாணக்கினையுடைய தலைவனன மன்மதன்வந்து அவ்விடத்துக் கொலுவிருத்தலால், அந்த மிக்க அழகையுடைய நாருகாவனமானது மன்மத நகரம்போலப் பொலிவுற்று விளங்கியது. (உ)

இம்முறைபிறழ்வித்தென்பான்மூடுகனெய்துமேல்வை
மம்மர்சற்றிருவியுற்றதவர்மனத்துணர்ந்துசாபஞ்

சம்மதித்திடச்சார்தாமைதெரிந்துசெந்தமல்வள்ர்த்து
வெம்மையிற்பிறந்தயாவும்வெகுளியில்விடுத்துநின்றார்.

இ-ள். இவ்வாறு முனிவர் பாவனையும் மோகினியாகிய திருமால் மூறை பிறழச்செய்து, எய்மிடத்து வருங்காலத்தில், மயக்கஞ் சிறிது நீங்கியிருந்த முனிவர் தம்மனத்தால் அறிந்து, சாடஞ் சொல்ல, அது எம்மையும் திருமாலினையும் அடையாமை யறிந்து, சினந்த அக்கினியை வளர்த்து அபிசார வேமம்செய்து, கொடுமையோடு தோன்றிய எல்லாவற்றையும் கினத்தினால் எம்மீது விடுத்தனர். (சு0)

வரவரவேற்றும்போர்த்தமருங்கின்னிலைசாத்துமார்த்தும்
விரவுவெம்படைகளாகநிருத்தியுமிடித்துமாண்டும்
பரவசாயினேருட்பருவரலாற்றியும்மீச்
சுரர்முதலினர்க்குநன்னர்சுரந்தருள்புரிந்தகாலை.

இ-ள். (அம்முனிவர் விடுத்தவைகளெல்லாம்) வரவர அவற்றை வாங்கியும் போர்த்தல் செய்தும், அனையில் அனையாக உடுத்தும், சுற்றியும் கலந்த வெவ்விய ஆயுதங்களாக நிறுத்தியும், காலால் மிதித்தும், அழிமைப் படுத்தியும் பரவச மடைந்தவரது மனத்துன்பங்களை நீக்கியும், மேலாயதேவர் முதலாயினோர்க்கு நன்மை பெருகிக் கிருபை புரிந்த சமயத்தில். மந்திரங்களையும் அக்கினியையும் விடுத்தனர். அவற்றைச் சிவபெருமான் ஏற்றனர். புலியை விடுத்தனர், அதனை யுரித்துப் போர்த்தனர். சர்ப்பங்களை விடுத்தனர் அவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்தனர். மழுவாயுதம் மான் இவற்றைப் படைகளாகத் தரித்தனர். மூயலகனைக்காலின்கீழடங்கமிதித்தனர். இவற்றையெல்லாம் கூர்மபுராணம், கந்தபுராணம், என்பவற்றிற் பரக்கக்காண்க. (சுகி)

மோகினியுருவினின்றமூர்ாரிநம்மூரலேற்று
னோகையனுனன்யாதுவேனாவாவுரைத்தியென்ன

வேகநாயகனீயாவின்றேவியென்றிரந்தானுண்மை
யாகலின்பயனுகல்கியருட்குடிபுரிதுமென்றும்.

இ-ள். மோகினி வடிவங்கொண்ட திருமால், நமது முதுவலிக் கொண்டு மனம் மகிழ்ச்சியடைந்தான், திருமாலே உனக்கு வேண்டியது யாது கூறக்கடவையென்றவினவ, பரமபதி, தேவரீர் எனக்குத் தனிநாயகன் அடியேன் தேவரீர்க்கு மனைவியாகும் இவ்வரத்தை யருளுதல் வேண்டுமென்று குறையிரந்தனன், அது உண்மை யாதலால் தவ்வரத்தைக் கொடுத்தற் குரியவராலே விரைவிலும் செய்வேம் எனக்கூறினேம். (சுஉ)

ஆங்கதனிகழ்ந்ததிவ்வாறத்தமாலெந்தைகூன்றும்
பாங்கரின்வைகுந்தேவிபீயதுபகரிதுண்மை
யீங்கிதற்கையமில்லையிறைவனின்லீலைபேதத்தென்
றேங்குமாலெனவேதாவைத்தத்துபாரொருங்குதாங்கும்.

இ-ள். பின்னர் அதுவும் கடந்தது, இப்படி யத்தந் திருமால் எக்காலத்தும் டக்கத்தில் இருக்குந் தேவியாகிய நீயேயாம், அது சொல்லுங்காலத்தில் உண்மையாகும், இதற்குச் சந்தேகமில்லை, தலைவியே புன்னுடைய கலைபேதங்களுள் ஒருகலை உயர்ந்த விட்டுணுவாகி, பிரமனைப் படைத்துப் பூமிமுழுதையும் ஒருங்கே காக்குமே. (சுங)

நம்பராபாயுமாதிநாரணன்றனுனீயென்
றும்பருமுணரவேநாமுணர்த்துமாமறையின்சென்னிச்
செம்பொருட்சிவம்யாம்நீயேசிவசத்தியுயிர்கட்கெல்லாந்
தம்பமாயிருப்பேமன்றிமற்றொருசார்வுமுண்டோ.

இ-ள். நமது பரா அபர சத்திகளும், ஆதி சத்தியும் விண்ணிச் சத்தியும் நீயேயென்று தேவர்களும் அறியும்படி தெரித்தேம், பெரிய வேத சிரசுகளாகிய உபநிடதங்களுட் சொல்லப்பட்ட உண்மைப் பொருளாகிய

சிவம் யாமேயாகும், நீயே சிவசத்தி யாரும், நாம் இருவருமே ஆன் மாக்கட் கெல்லாம் ஆதாரமாக விருப்போம், காமன்றி வேறோர் ஆதா ரமு முண்டோ (இஃதே யென்றபடி) (சூசி)

ஆருயிர்க்கிரங்கியன்றேவைத்தொழிலாற்றிமுத்தீச்
சாரலினிறுத்தறத்தோர்சிற்பொருடணந்துமற்றோர்
சோரிஞற்பிரமமென்றேதுணிபொருண்மயக்கந்தீர்வா
னோதாத்தொழில்வினேதமிழைத்தருள்வழங்கினேமால்.

இ-ள். ஆதி ஆன்மாக்கட்கு இரக்கங்கொண்டே (யாம்) படைத் தல் காத்தல் அழித்தல், மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில்களை யுஞ் செய்து, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினியம் என்னும் மூன்றக்கினிகளுமுடைய மகாயாகத்தி னிறுத்திய அறத்தினை யுடைய தாருகாவனத்து முனிவர்கள் உண்மைப் பொருளே நீக்கி, வேறொரு சோர்வஞ்சில தாமே பிரமமென்று துணிந்த பொருள் மயக்கத்தினின் றும் நீக்கும்படி அழகாகத் தொழில் விநோதாட் டொன்றைச் செய்து, எமது அருளாளித்தோம்.

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயற்றுதல் ஆன்மாக்களி னது மும்மலங்களையும் நீக்கி, அத்துவித முத்தியை யளிக்கும் கருணை யென்பார் "ஆருயிர்க் கிரங்கி யன்றே வைத்தொழி லியற்றி" என்றார். அது,

தன்னே கேரிலாப் பாசம்பொரு டனியுருக் கொண்ட
தென்ன காரண மென்றியே லுக்தொழி லியற்றி
முன்னே யாருயிர்ப் பாசக்கண் முழுவது மகற்றிப்
பின்னை வீடிபே தருளுவா னினைக்தபே ருளே.

என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாலுணர்க. ஆன்மா என் னும் உண்மைப்பொருள் எதுவென்று ஆராயப் புகுந்து, "தாம் பிரமம் கண்டவர்போற் தம்மைக்கண் டாங்கதுவே - காம்பிரம மென்பவிர்பா

னண்ணுதே" என்று திராவிட உபநிடத்துள் ஒன்றிய நெஞ்சுவிடு தூதினும், "பன்முகச் சமய நெறிபடைத்தவரு மியாக்களே கடவு ளென்றிடும் பாதகத்தவரும்" என்னும் தாயுமான சுவாமிகள் பாட லினும் கூறியவாறு தாமே பிரமம் என மயங்குவார் மாயாவாதிகள் (ஏகான்மவாதிகள்) எனப் பெரியாரகலின், "இற்பொரு டணந்து மற் றோர் - சோரிஞற் பிரமமென்றே துணிபொருண் மயக்கம்" என்றார்.()

நிகழ்ந்தனமாற்றமுன்னரினியவேநெடுத்தவத்தோர்
புகழ்ந்திகொள்கடவியிற்கூவிளநிழற்போதுகென்றைக்
திகழ்ந்தவர்மனத்துளண்ணலிசைப்பவேதண்டீங்கித்
திகழ்ந்தனளாயிடைப்பார்முழுவதுழீன்றதேவி.

இ-ள். முன்னர் கடந்த காரியங்கள் இவைகளே, மிக்க தவத்தை யுடைய முனிவர்களாலே புகழப்பட்ட கோக்குவனத்திலே யுள்ள வில்வ வனத்திற் போகவிடவா யென்று, பஞ்ச இந்திரியங்களையும் வென்ற ஞானியாகிய இருதயத்தின்கண் இருக்கும் சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, கயிலாசமலையை விட்டீங்கி, அவ்விடத்திற்கு உலகமெல்லா வற்றையும் பெற்றவிநோதத்தியாகிய உமாபிராட்டியார் சென்றார். ()

கருதுதொல்வாலமைசேட்டையிரவுத்திரிகாளியாகி
தெரியிருநால்வராயசிலதியரேவலாற்ற
மருமலிகன்னிகாரவனத்தினிற்பூசைசெய்தா
ளருளியவில்வமீழலருந்தவமுயல்வதானாள்.

இ-ள். நீங்காக்கடமின்ற பழைய வாமை, சேட்டை, இரௌத் திரி காளிமுதலாயுள்ள தூதர்களாகிய எட்டுவகைச் சத்திகளாலே தோழியர் கள் சுற்றிவரச் செய்ய, வாசனை மிக்க கன்னிகார வனத்திலே பூசை செய்தனள், (அதன் பின்னர்) சிவபெருமானால்) அருளப்பட்ட வில்வ நீழலின்கண் அரிய தவத்தைச் செய்யும்படி பிரயத்தனஞ்செய்தனள். ()

கோச்சகக் கலிப்பா.

தைபலறம்புரிகாலந்த்ருதிரேதாயுகத்தி
லேயனேவந்தனையாற்றியுரியவரக்தரவுயர்ந்தாண்
மையிறவம்புரிந்ததுவாபரயுகத்திலாயிரவாய்ப்
பையுரகபதிபணிந்துதனதுபருவரலொழிந்தான்.

இ-ள். உமாதேவியார் தருமத்தைச் செய்யுங் காலமாகிய திரேத யுகத்தில், சிவபெருமானே வணக்கஞ் செய்து, அருமையாகிய வரங் கொடுக்க வுபர்வை யடைந்தனள், குற்றமில்லாத தவத்தைச் செய்த துவாபரயுகத்திலே ஆயிரம் வாய்களையுடைய படத்தைக் கொண்ட ஆதி சேடன் வணங்கித் தனது துன்பத்தை யொழித்தான். (உஅ)

ஒள்ளிலேவேற்குரிசில்கவுசலனுலாம்புகந்தன்னிற்
கள்ளலர்தூய்வழிபாடுபுரிந்துபரகதியடைந்தான்
வள்ளல்கன்னிகாரவனப்பெருமைநினைப்பிலும்வாயால்
விள்ளினும்விள்ளருங்கதியுண்டெனக்ருதன்மொழிந்தான்.

இ-ள். நான்காவது யுகமாகிய கலியுகத்திலே, ஒளி பொரு இலேத்தொழில் முற்றிய வேலாயுதத்தை யேந்திய கௌசலரா தேன்பொருந்திய பூக்கணைத்தூணி வழிபாடு செய்து, முத்தியை ய தனன், திருவருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளி யிரு கன்னிகார வனத்தின் பெருமையை நினைத்தாலும், வாயாற் சொ லினும், சொல்லுதற்கரிய முத்தியுண்டாமென்றருதமுனிவர் கூறி

கன்னிகாரவனச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—உசள.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஒன்பதாவது,

அக்கினிச்சேடர் அருச்சவனச் சருக்கம்.

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

சூதமுனிமீளவுந்தொழுதுசுடர்மணிவெண்
குழைதூங்கு
காதினிலங்கியும்பணியுங்கவுசலனும்
பரிந்துதனினே
வேதனிர்ச்சைதவிர்வில்விளம்புதிதோல்
வியாதனுக்கு
நீதனயனவனிசொல்லாவனென்றார்
நெறிநின்றார்.

(இ-ள்.) சிவஞான நெற்றியினின்ற முனிவர், சூதமுனிவனைப் பின்னரும் வணக்கி, ஒளிபொருந்திய அழகிய சங்கக்குண்டலந் தூங்கு கின்ற திருச்செவியையுடைய சிவபெருமானே, அக்கினி தேவனும் ஆதி சேடனும் கவுசலராசனும் வணங்கி, தீவினையா லுண்டாகுந் துன்பத்தி னின்றும் நீங்கியதைச் சீக்கிரமாகச் சொல்வீராக, பழமையான வியாச முனிவர்க்குப் புத்திரனே யொத்த முனிவராகிய நீவிர் என்றனர். (க)

அறுதொழின்மாமுனிவர்பணிசடையவரி
யவனன்றிச்
சிறுவிதியாற்றியமகத்திற்செறிதேவர்
முதலினைவரைக்
கறுவியெறுழ்வலிவீரன்கழற்காலெச்
சதிழுரிகா
வுறுகையிழந்தனரானிக்கனதபுத
வனிபுறந்தான்.

இ-ள். அந்த தொழில்களையுடைய பெரிய நெற்றிமுனிவர்களினால் வணக்கப்படுகின்ற சடாமுடியையுடைய ஈசானருத்திரரல்லாத தக்கன் செய்தயாகத்திற் போயிருந்த தேவர்கள் முதலாயினோரை மிக்க வலிமையினையுடைய வீரபத்திரமூர்த்தி கோபித்துத் தண்டனைசெய்த காலத்துச் சுவாலித்து எரிகின்ற அக்கினி தேவன் தன்னுடைய தாடியும் கையும் இழந்து மனம் வெட்கமுற்று வள்ளிமலையை யடைந்தான். (உ)

காய்சினவெள்விடையுடையாய்க்கரிதற்றா
தொருபுடையாய்
சீசினவப்பட்டார்க்குயிலது
புகலுண்டோ
சேய்சினவவாமனமுற்றிமைத்திழைத்த
தாற்பயந்த
தாய்சினவதொழின்மீனத்தாயலது
துணையுண்டோ.

இ-ள். கொல்லுகின்ற கோபத்தினையுடைய வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய கடவுளே! முருக்கமலர் போன்ற அதரத்தினையுடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்தையுடையவரே தேவரால் கோபி

கப் பட்டவர்க்கு தேவரல்லாமல் வேறு புகலிடமுண்டோ? குழந்தைகள் மிக்க துணைபொருந்திய மனத்தினால் ஒரு குற்றத்தைச் செய்யின் அதற்றைப் பெற்ற தாயானவள் கோபித்துக் கொள்வாளாயின் அப் பிள்ளைகளுக்கு அத்தாயேயன்றி வேறு துணையுமுண்டோ? (இல்லை யென்றபடி.) (ஊ)

தக்கனுழியடைந்தபெருந்தவறுபொறுத்
தருள்சிவன்றன்
மிக்கசுகரவனையில்விளங்குகன்னி
காரவனத்
தக்கினிசெல்கெனப்போயையோன்பான்
றினம்பூசித்
தக்ககனல்வல்லினீர்ந்தொருதென்கீழ்த்
திசைபுக்கான்.

இ-ள். தக்கனுடைய யாகத்திற் சென்றிருந்த பெரிய குற்றத்தைப் பொருத்தருள வேண்டி மென்மை பிரார்த்தித்தான். (இதுபொறாமல் அக்கினிதேவன்) மேம்பட்ட வராகமலையினிடத்து விளங்குகின்ற கன்னிகார வனத்தில், அக்கினியே! சென்று பூசிப்பாயாகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அவன் அவ்வாறு சென்று காற்பத்தைந்து தினம் பூசித்துத் தங்கொண்ட வலிய தீவினையினின்றும் நீங்கித் தென்கீழ்த்திசைக்குச் சென்றான். (ஈ)

வள்ளிவழுத்தலின்வல்லிநாதனென
வழங்கியது
தன்னிகரில்குறிவள்ளிபுரமெனச்சார்ந்த
கதுவாழும்

பன்னகவேந்தருச்சித்தபான்மையின்வா
றென்னெனக்கூர்ந்
தன்னருமாதவர்கேண்மினென்றுரைஞன்
முனியுணர்ப்பான்.

இ-ள். கன்னிகாரவனத்திலுள்ள இருந்தும் நிலைத்து நீங்கில்லாத சிவலிங்கமானது அக்கினிதேவன் பூசித்தமையால் வன்னிவனமென வழங்கப் பட்டது. அத்தலமும் வன்னிபுரமெனப் பெயர்பெற்றது. இனி, சத்பராசனுடைய ஆசேடன் பூசனைசெய்த தன்மையும் இவ்வாறென்று கூறுவேம். மனமயிழ்ச்சியுடன், நினைத்தற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கேட்பீராக என்று, சூதமுனிவர் சொல்லாயினர். (கு)

மகதிவீணைக்கிழவன்புனர்ப்பின்மகிழ்ச்
கொகித்தெழுந்து
கொமேருவைமன்றத்தணைபணித்தி
ழிழிச்சேட
னிகலியூதைத்குடைந்துவெங்கிரி
நிலத்தொருசா
னிகரின்மாதவத்தினீத்தநின்றுதெரி
காட்கழித்தான்.

இ-ள். மகதியென்னும் யாழினையுடைய காதலனாகிய உபாயத்தால் மனம் நெகிழ்ந்து கொழுத்த கொடி முடிகளையுடைய மேருமலையை மன்றத்தை கூட்டமாகிய படைகளையும் அக்கினிதேவனும் கண்களையுடைய ஆதிசேடன் பலதலைகளையுடைய தெரிந்து வருந்துவதற்குத் தோற்று வெட்கமுற்றுப் பெரிய பூமியிடத்தை ஒரு காலத்தும் நீங்காத பெரிய தவத்தைச்செய்த அதனால் இவ்வுலகத்தை மகிழ்ச்சியுடன் ஆளுகின்ற பலசாட்டை அழித்தான். (கு)

தளங்காதைத்தவித்துணவுதுறந்துதூங்
கியபண்பிப்பால்
விளங்கொளிரதன்மகதியாழினிசை
வந்நினித்துக்
களங்காணுமணிமிடற்றோன்பாடல்கைர
யக்கைந்தா
னுளங்காணுமுணர்வொடுங்கேட்டருகினு
ணுரைப்பதி.

இ-ள். மனமகிழ்ச்சியின்றிப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி உலகவை விட்டு யோகத்திலிருந்த ஆதிசேடனிடத்து விளங்குகின்ற அழிய காதலுடையோன் சென்று மகதி வீணையினின்றும் இசையை யெழுப்பிக் கருணையளிக்கும் திருக்கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானது சாமகானங்களை மனங்கரையும்படி பாடினான். ஆதிசேடன் அப்பாடல்களை மனத்தால் அறியப்படுகின்ற கல்லாலிலேறும் கேட்டு மனமுருகினன். (எ)

எதிரிறைஞ்சிநேன்றனைப்பார்த்திதுமுபன்ற
தெவண்கொலெனச்
சதுமறைமாமுனிகேட்பச்சதாகதியை
வெல்லவென்றான்
கதுமெனப்போகுதிகன்னிகாரவனத்
தீரமதி
நதிபுனைவேணியன்பெரியநாயகனை
வழுத்துகென்றான்.

இ-ள். எதிரில்வந்து வணங்கிய ஆதிசேடனைப் பார்த்து இத்தவத்தைச் செய்வது எதற்காக என்று நான்கு வேதங்களிலும் வல்ல

காசறுவிவேகர் கேட்ப ஆதிசேடன் வாயுதேவனே வேண்டுதற்கு என்ன
கூறினன். (அது கேட்ட முனிவர்) சற்பவேதோ! என்னிக்க வன்கை
கரைக்கு விரைவாகப் போகக் கடவாய். அங்கு எழுந்தருளி யிருக்கும்
வன்காதிகையத் தரித்த திருச்சடையை யுடைய பெரிய சிவபெருமானைப் பூசிக்
கக் கடவாயென்று கூறினர். (அ)

நாரதன்சொற்றதுகேளாராகபதி
மேவுகன்னி
காரவனத்திறைவன்மலர்க்கமலபத
நனிவழுத்தி
யாமனருச்சனவிதிவென்னுறுதிவா
சகற்றுதலு
மீரமதிக்கண்ணியன்வெள்ளேற்றினெழுந்
தருளினன்.

இ-ன். காசறுமுனிவர் சொன்னதை ஆதிசேடன் கேட்டு கண்மை
பொருந்திய கன்னிகார வனத்தின்கண் இருக்கும் இவ்பெருமானது
தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை மிகவும் வணங்கி மன ஒருமை
யுடன் அருச்சனையைவிதிப்படி சுற்பத்தோள்செய்ததும் துளிர்க்கி
பொருந்திய சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான் வெள்ளிய இடபமாக
வந்தின்கண் எழுந்தருளினர். (ஆ)

ஆயிரமாயிரங்கோடியயிர்கதிரா
தவர்பெருங்கு
மாயிரமாயிரங்கோடியாதவரில்
விஞ்ஞளியோ

ஞாயிரமாரணமோதுமாயிரா
மங்களமீ
ராயிரகாவாற்றுதித்தாலுயிரமா
மூடிச்சேடன்.

இ-ள். பத்துலட்ச கோடியாக வினங்கும் சனன்மனை யுடைய
ரிபர்கள் ஒன்று சேர்ந்த பத்துலட்சகோடி ரிபர்களின் மிக ஒளி
யையுடைய பரமசிவனது, பலவகைப்பட்ட வேதங்கள் சொல்லுகின்ற
ஆயிரத் திருநாமங்களையும், ஆயிரம் பன்னருடங்களையுடைய ஆதிசேடன்
தனது இரண்டாயிரம் நாவினாலுஞ் சொல்லித் துதித்தான். (கo)

வேட்கையாவுளகேட்டியனந்தவெ
ளிளம்பவண்ணல்
பூட்கைவீழரியுரிவைபுனைபுனித
நினதுமலர்த்
தாட்கையாலருச்சிப்பச்சதாகதியைச்
சயிக்கவருள்
கேட்கையாலெனிவைகளெனத்தாழ்ந்து
கினைத்திறைஞ்சன்.

இ-ள். சிவபெருமான் ஆதிசேடனைத் திருநோக்கஞ் செய்து அகந்
தனே! உனது விருப்பங்கள் எவையுள்ளன? அவற்றைக் கேட்குதி,
என்று சொல்ல, யானைத் தோலை யுடையாகப் போர்த்த பரிசுத்தனே!
தேவரீரது திருவடிகளை நெறியோடு அருச்சனை செய்பவும் வாயுவை
வெல்லவும், அருள்செய்தலே என்னுடைய வேண்டுகோளென்று வணங்
கிச் சொன்னன். (கக)

இன்றுமுதனமையருச்சித்தெஞ்ஞான்று
மிவ்விருத்தி
பின்றுமுதற்பூணுகாணுக
வெமையடைதி

யின்முழுதுலகையினக்கினையாக
நகர்வாயா
லின்றிவைகல்லெனென்னுக்குறியிலைமுன்,
தருளினன்.

இ-ள். ஆதிசேடனே இற்றைத் தினம் முதலாக இவ்விடத்தில் அருச்சனை செய்திருப்பாயில், இற்றைத்தினம் முதல் எமக்கு ஆப தனமாகவும் விஷ்ணு முதலாகவும் எமனை அடையக்கடவாய். இந்த நாள் முதல் வாயுவை உனக்கு உணவாகக் கொண்டு உண்பாயாக. இவ்வாக் கினை உனக்குக் கொடுத்தேம் என்று சிவலிங்கத்தில் மறைந்தருளினர்.()

பணிபணியாதலிற்காபரணனெனும்
பெயர்காள
மணிமிடற்றேற்காவிழுங்கிய தூக்கினி
காரணனாற்
றினிநிலத்திற்புயங்கபுரமெனத்திகழ்ந்த
தருமறையி
ரணிகொள்கவுசலன்பரனையருச்சித்த
திறனறைவாம்.

இ-ள். அரிய வேதங்களை அறிந்த முனிவர்களே ஆதிசேடன் ஆப தனமானமையால் காபரணனென்னுங்காரணம் கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குப்பெயர் வழக்கத்தில் வந்தது. நிலைமையாகிய பூமி யின் கண்ணுள்ள தன்னிகரனம் என்பதும் புயங்கபுரமென வழங்கி யதும் அழகினையுடைய கௌசல ராஜன் சிவபெருமானை அருச்சித்த வகையை இனிமேற் கூறுவாம். (உட)

அகிலாண்ட சேடர் அருச்சனைச்சருக்கம், மூற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ஈகூ.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தாவது,

கௌசல சேரன்
அருச்சனைச் சருக்கம்,

கலிநிலைத் துறை.

கொழுமலர்த்திருவுங்கலிமடக்தையுங்கொற்றந்
தழுவுமங்கையுந்திருவுமுந்தருமமுமுவப்பவங்கி
யெழுநிலைக்கணியாய்த்திசையெங்கணுஞ்சீர்த்தி
முழுநிலாக்கதிர்பரப்புமத்திரிகிரியெனுமூதூர்.

இ-ள். கொழுமையாகிய தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் இலக்குமி தேவியும் சதசவதி தேவியும் தனலக்குமியும் தரும லக்குமியும் விளங்கி, ஏழுலகங்களுக்கும் ஓராபரணமாகி, திக்குலெல்லாவிடத்தும் தன்புகழாகிய பூரண சந்திரிகையைப் பரப்புகின்ற அத்திரிகிரி என்னும் ஓர் பழைய ஊரொன்று உளது. (க)

கற்றவர்க்கொருதுணைகலிக்திருநிதிக்கடவுள்
பற்றலர்க்கரிமாவடைந்தவர்க்கருட்பரமை
மற்றைநீணிலங்குளிர்ப்புறவருமதிக்குலவன்
கொற்றவெண்குடைக்கோமனங்குசத்தசரதன்.

இ-ள். படித்த புலவர்களுக்கு ஒப்பற்ற சகோதரன், வறுமைக்கு இரண்டாவது நிதித் தெய்வமாகும், பகைவர்க்கு நரசிங்கம், தன்னைச்

சரணுக வத்தடைத்தவர்க்கு அருட்கடல், எல்லா நிலக்களும் குளிர்மை
புண்டாகத் தோன்றுகின்ற சந்திர குலத்தோன், வெற்றி பொருந்திய
வெண்குடையையுடைய் குமரன் ஸ்ருஞ்சத் துஷன் என்னும் நகரத்திற்கு
அதிபதியானவன். (உ)

இழைத்தமாதவத்தித்தசேயின்பமுன்பூதிக்
குழைத்தநெஞ்சினன்ஞானதூற்கேள்வியன்கொன்முத்
தழைத்தசெங்கையன்றடவுவாட்படையினன்றானக்
கழைத்தடஞ்சிலைக்காமவேள்கவுசலனென்போன்.

இ-ள். உலகமெல்லாம் செய்த பெரிய தவத்தினும் பிரதிவன், இன்மையும் அன்புஞ் சுரக்க இனிய மனதினை யுடையவன், ஞான நூல்களை கல்லாதிருப்பினும் மேகங்கள் குழுமியிருத்தற் போன்ற சிவந்தகைகளை யுடையவன், தூறையுட் சொருகப்பட்ட உடை வாளை யுடையவன், முத்துக்களை மீதும் கீண்ட கரும்பாகிய வில்லைத் தரித்த மன்மதனைப் போன்றவன், கவுசலனென்பது (). (உ)

கனைந்தவள்ளமுங்கலிமதிக்கண்ணியனருளில்
வினைந்தவார்வமுமப்பல்லுயிர்த்தொகையின்மேல்விழைவுஞ்
சுரந்தபோருளுடைமையுங்கண்டதொல்லுலகம்
புரந்ததந்தையுமமைச்சருமுவகையிற்பொருந்தார்.

இ-ள். இளகிக் கனிந்த மனமும் ஒருகலையை யுடைய பிறை மதியைத் தரித்த சிவபெருமானது திருவருளைப் பெறுதற்கு விரைந்து செல்லும் அன்பும், பல உயிர்க்கூட்டங்களின்மீது விருப்பும், ஊற்றெடுக்கின்ற பெரிய அருளுடைமையும் அக் கௌசல குமாரனுக்கு இருந்தல் கண்டு உழைய உலகத்தைக் காத்த தகப்பனும் மந்திரிமார்களும் மிக்க மிழ்ச்சியை யடைந்தனர். (ச)

மனவணித்திறனற்றிமாற்றலர்திறைவழங்கக்
கணமணிச்சுடர்மாமுடிகவிழ்த்தின்னருளை

தினைவரைப்புயப்பூச்சுமையிறக்கினன்சுதன்ற
னினைவரைப்புயத்தேற்றினனெற்றுவிற்றிருந்தான்.

இ-ள். விவாகஞச் சடங்கையுஞ் செய்வித்துப் பகைவர் யாவரும் திறைப்பொருள் கொடுக்கும்படி யாகவுந் தன்குமாரனுக்குப் பட்டாபிடேகவிதிச்சடங்கைச் செய்து சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தையுஞ் சூட்டினான், அதனால் தந்தையான அரசன் இருபுயங்களினுஞ் சுமக்க பூமி பாரத்தை பிறக்கினன், அப்பாரத்தைத் தன்மகனது மலைபோன்ற இரு புயங்களினும் ஏற்றினன், ஏற்றித் தான் றவஞ்செய்து இருந்தான். (டு)

தக்கதாலியதிருவமுந்தனதுதோல்லுனர்வுஞ்
சிக்கையிற்றெளிந்துலகெலாந்திகிரியொன்றுருட்டி
மந்திரக்கிழவோர்புகன்மனுநெறிநடாத்தி
யைந்தருப்பணிகவுசலனரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். தன்றந்தை தனக்குக் கொடுத்த செல்வங்களையும், தனது பழைய அறிவையும் மனத்திற் றெளிந்தறிந்து, உலகமுழுதினும் ஏகச் சக்கிராதிபத்தியஞ் செலுத்தி, மந்திரி மார்கள் சொல்லும் மனுதரும வழியை கடத்தி, சுத்தானம், அரிச்சுத்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்னும் ஐந்தருக்களும் வணங்குகின்ற கௌசலராசன் அரசு செய்திருந்தான் (சு)

இருந்துகில்பகலன்றபினிருங்களிற்றுரியோன்
றிருந்துசேதிமம்பரசுவானுள்ளிடைத்திரிந்து
வருந்துறுதலகளிப்பிரென்றமைச்சரைவைத்துப்
பொருந்திறற்படைபொருநரோடெழுந்துபோயினனால்.

இ-ள். இவ்வாறு அரசு வீற்றிருந்து சிலகாட் சென்ற பின்னர், பெரிய யானைத்தோலைப் போர்த்த சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சேதிமுதல் இமயமலை யீறாகவுள்ள தலங்களெல்லாவற்றையும்

வழிபடவேண்டுமென்று மனத்தி னினைத்து, வருத்தப் படாமல் உலகத்
துக்காட்சிராக வென்ற மந்திரிமாரைத் தன்னிடத்திற்கு நியமித்து,
போர்செய்யுந் தொழிலில் வல்ல சேனைகளுடனும், ஆசர்களுடனும்
எழுக்து சென்றனன். (எ)

காசியும்பிறதலங்களுங்கடிமலர்தூவி
யேசிறிண்ணர்கண்மலர்புனையிடனுபேணியவும்
பாசிழைப்பரைதவம்புரிபதிமுதலனவும்
பேசருந்தமிழ்நிதிபழமலைமுதற்பிறவும்.

இ-ள். காசித்தலமும் பிறதலங்களுஞ் சென்று வாசனைபொருந்திய
பட்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கி, குற்ற மில்லாத கண்ணப்ப நாயனுர்
தமது கண்ணாகிய மூலரைச் சாத்திய காளத்தி மலையும் ஏனைய தலங்
களும், பசிய ஆபரணங்களைத் தரித்த உமாதேவியார் தவம்புரிந்த திருவ்
தோரா முதலிய தலங்களும், சொல்லுதற்கரிய திருவண்ணுமலை விருத்
தாசல முதலிய பிறதலங்களும். (ஏ)

நடித்தபொற்பொதுமுதனீர்காட்டினைகரும்
வடித்தமுத்தமிழ்மதுரையங்குமரியம்பிறவுங்
கொடித்தடஞ்சிலைக்கோதைநாட்டினிலெழுபதியுங்
கடித்திகழ்ந்தமென்மலரினுற்கைகுவித்தினிதுஞ்சி.

இ-ள். அவரத நிருத்தண்டவஞ் செய்தருளுங் சனகசபை முத
லான்ய சோழ காட்டில்களுள்ள தலங்களும், தெளிந்த இயற்றமிழ்
இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னுஞ் முத்தமிழ்களும். பொருந்திய
பதுரை குமரிமுதலிய தலங்களும், வெற்றிக்கொடி நாட்டிய சேரனை
வில்லே யேந்திய சோதாட்டின்களுள்ள ஏழுதலங்களுஞ் சென்று,
வாசனை கமழும் மிருதுவான தூக்கள் கொண்டி கைகூப்பி வணங்கி. (ஐ)

மல்லலம்புகழ்க்கொங்குநாட்டொருமலைச்சாரல்
செல்லலுற்றருமிடைதுளின்வீடில்லென்னைக்

கொல்னெப்புலியப்புலிகுஞ்சாங்கிலமான்
பல்லிலங்குறையொருவனமிருப்பதுபார்த்தான்.

இ-ள். வளப்பம் பொருந்திய கீர்த்தியை யுடையகோக்கு தேயத்
தின்கணுள்ள, ஒரு மலைப்பக்கத்திற் போதலும், மாலின் தெருகி,
சிள்வண்டு சில்லென்று ஒலிக்க, கொலுகின்ற கோபத்தை யுடைய
புலியும் சிக்கமும் யானையும் கலைமானும் முதலான பலமிருகங்க ளிருப்ப
தான ஒருகாடு இருப்பதைக் கண்டான் (கௌசலராசன்). (கஅ)

பார்த்தினன்புடைத்துதுவர்ப்பார்த்தனன்தூதர்
சீர்த்தவேத்திரர்வேட்டைதேற்செலவெனத்தெரிந்து
கூர்த்தலைங்கணைக்கொடுந்தொழிற்புனிறைவிளிக்கக்,
கார்த்தடம்புயலிழிந்தென்ன்கடிதின்வந்துற்றார்.

இ-ள். கௌசலராசன் பக்கத்தினின்ற தூதுவர்களைப் பார்த்தான்,
அந்தர்கள் அழகிய பிரம்பு தாங்கினவராய், வேட்டைத் தொழில்மீது
செல்லவென்ற நினைத்து, கூரிய முனையுடைய கொடுந் தொழில்
கொண்ட வேடர்களை யழைக்க, அவர், கார்காலத்துப் பெரிய மேகக்
கள் இறங்கி வந்தாற்போல வந்தனர். (கக)

வெஞ்சினத்தினர்பொறித்தழல்விழியினர்நீலக்
கஞ்சுகத்தினர்கச்சினர்கழலினர்கமஞ்சூன்
மஞ்சிடித்தனவார்த்தைபர்மறலியிற்கொடியர்
குஞ்சியிற்புனைவாகையர்கொடுமரக்கரதர்.

இ-ள். வில்லை யேந்திய அவ்வேடர்கள், மிக்க கோபத்தினை
யுடையவர், அக்கினிப் பொறிகளைக் கான்று சுடுகின்ற கண்களை யுடை
யவர், கச்சினை யுடையவர், வீரக்கழல் அணிந்தவர், நிறைந்த கருவுடைய
மேகங்கள் இடித்தாற் போன்ற வசனிப்பவர், யமனிலுங் கொடியவர்;
தலைக்குடுமியிற் சுற்றிய வாகைமாலையை யுடையவர். (கஉ)

சூரொழுக்குறத்தொழுதனர்கட்டிடியெறித்து
வாரொழுக்கினர்மணிவலம்பிணித்தனராத்தி
நாரொழுக்கியகண்ணிகணிறைத்தனர்கவிலும்
காரொழுக்கெனத்துவைத்தனர்கலித்தனர்விலங்கு.

இ-ள். மலைத் தெய்வத்தை யொழுக்கு பொருந்த வணங்கினர், வாயகன்ற குறிஞ்சிப் பறையை முழக்கி, வார் பூட்டினர், சிறந்த வலையைக் கட்டினர் ஆத்திப் பூவாலாகிய மாலைகளை கிறையச் சூடினர், சொல்லப்பட்ட மேகத்தின் ஒட்டம்போல கடத்து விலங்குகளைத் தூரத்தினர்கள். (கரு)

செந்நிறத்தவெண்ணிறத்தகரியதிழிய
பின்னெடுஞ்சுருள்வாலவாளெயிற்றம்பேழ்வாய்
முன்விழுந்தசோர்செவியகண்முகத்தவான்குரைய
வின்னபன்ருமலிகள்விரைத்தெழும்வனமெங்கும்.

இ-ள். சிவந்த நிறத்தை யுடையவனும், வெள்ளிய நிறத்தை யுடையவனும் கரியவனும், அக்கினிபோன்ற கண்களை யுடையவனும் பின்னர் கீண்ட சருண்ட வால்களையும் வெள்ளிய பற்களையும் கொல்லுகின்ற பெருத்த வாய்களையும் முன்னர்த் தூங்கும் காதுகளையு முடையவனும், கீண்ட முகத்தை யுடையவனும் பெரிய குளம்புகளை யுடையவனும் ஆகிய இத்தன்மையனவான பலநாய்க்கூட்டங்கள் காடி எவ்விடத்தும் வேகங் கொண்டு எழுந்திருக்கும். (கச)

கலிவிருத்தம்.

சூழ்கொலிவேடர்துவக்குவலிக்கே
வீழ்குவசிந்திவெருண்டுகைவேழம்
போழ்குவசென்னிபுடைத்தபுனீரின்
மூழ்குவமீளமுழங்குவசிங்கம்.

இ-ள். சுற்றிய கொலைத்தொழிலை யுடைய வேடர்கள் கட்டிய வலைக்குள் யானைகள் தெறுப்பட்டுப் பயந்து விழுவன, சிங்கங்கள் அந்த அடியினுல் மண்டையிளக்கி, ஒழுகும் இரத்தத்துள் முழுகுவ, பின்னர் எழுந்து முழங்குவன. (கரு)

பெய்வனவாளிபிழைத்துவெகுண்டு
நெய்யெரிகால்விழிசீறிநெருங்கி
யொய்யெனவாலியுடம்பிடியோடி
மெய்புயிர்போயெதிர்வீழ்வனவேங்கை.

இ-ள். புலிகள் செலுத்தப்பட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோபமுற்று, நெய்சேர்ந்த அக்கினி போன்ற பொறிகளைக் காலுகின்ற கண்கள் கோபித்து நெருங்கி, திடீரெனத் தாவிப் பாய்ந்து, வேடர் கையால் செலுத்தப்பட்ட வேல்யுதத்துடன் உயிர் மாண்டு விழுவன. (கசு)

போர்புரிவள்ளார்புறத்தெழிலேளைப்
பேர்வனபொங்கர்பிடுங்குவபின்பே
சோர்பிடிநேடிவருழ்குலமீள்வ
வீரெனவாழ்குழிவீழுவவேழம்.

இ-ள். போர்த் தொழிலைச் செய்யும் வீரரது பக்கத்தொலிகளைக் கேட்டுத் தம்மிடத்தைவிட்டுப் பெயர்வன, மரங்களைப் பிடுங்கியெறிவன, பின்னர்ச் சோர்கின்ற பெண்யானைகளைத் தேடிச் செல்வன, தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் இனங்களைத் தேடிப் போவன, வீரென்ற படுகுழியுள் விழுவன யானைகள். (கள)

கண்ணியிலாவிகரைந்துகழிந்தும்
பண்ணியகாண்வலியிற்பலவாயும்
திண்ணியவாளிதைப்பவுலர்ந்து
மெண்ணில்விலங்கினமின்னணையெய்த.

இ-ள். வேடர்களை விடப்பட்ட கண்ணிகளி லகப்பட்டு உயிர் வருந்தி யிறக்கும், கட்டிய கயிற்று வலையில் பல அகப்பட்டனவாயும், வலையுள்ள அம்புகள் துணிக்க இறக்கும், அளவில்லாத மிருகக் கூட்டங்கள் இவ்வாறு அழிய. (கஎ)

மாய்ந்தகலைக்குலமோடினமான்கள்
வீந்துமுயிர்த்துயிரிம்மியுமோய
றேய்ந்தவரோடுயிர்தோற்றமின்றுரு
மேய்ந்துயிர்கொண்டிடைவாரையுமொத்த.

இ-ள். இறந்த கலைமான்களுடன் இளமையாகிய மான் கூட்டங்கள், இறக்கும், கெட்டியிற்ப் பெறிந்தும், தம்மூயி ரிரங்கியும் இளைத்தல், தம்மையணைந்த காயகர னுயிரையிழந்த பதிவிரைதகளையும், குற்றுயிர் கொண்டு வருந்துவாரையும் போன்றது. (கஅ)

வேடாகைவாளிபிழைத்துவெகுண்டு
பாடுறுநாண்வலிபிற்படுமாக்க
ளோடிவினைக்குளமொல்குநர்மீள
வாடுமனைக்குண்மயங்குதல்போன்ற.

இ-ள். வேடர் கையினின்றும் விடப்பட்ட அம்புகளுக்குத் தப்பிக் கோயித்துப் பக்கத்திலிருந்த கயிற்று வலையில் அகப்படும் மிருகங்கள் எவ்வா றிருந்த தெனில், தீவினைக்குப் பயந்து ஓடி மனம் வருதுகின்ற விரத்தர் திரும்பவும் வாட்டங் கொண்டு சமூசாரத்துள் வந்து மயங்குதல் போலும். (உ0)

நாலுறுநாண்வலிநாறியமாவிற்
கோலியவாளிகுனிப்பமெய்சோர்வ
ஞாலம்வெறுத்தகல்லோர்கணிகன்மத்
தாலலர்வாளியடுத்தொழில்டோலும்.

இ-ள். நூலினாற் கட்டப்பட்ட கயிற்று வலையை பறுத்து வெளி வந்த மிருகங்களில், (வில்லிற்) சந்தித்து விடுத்த அம்புகள் சென்று தைக்க, அழனுல்உடல் சோர்த்து விழுந்த தன்மை, உலக வாழ்வை வெறுத்துச் செல்லும் ருஷியர்கள் மிகுந்த கன்மத்தினால், மன்மதனது புட்ப பாணக்களால் வருந்தப்படித் தன்னைபோலும். (உஎ)

சிந்தவராகமுறுஞ்சினமூரி
வந்தவராகமருண்டுவெகுண்டி
கொந்தவராகவெதிர்த்துயிர்நூறு
மந்தவராகவகந்தழுலர்ந்த.

இ-ள். கடலினிடத்துள்ள அத்தச்செவ்வல்போலுங் கோபத்தை யுடைய வலிமைகொண்டி வந்தபன்றிகள், அரசனது சேணுகனைக்கண்டி மயங்கிக் கோபித்து, பகைவரால் வருத்தப் பட்டவரைப் போல எதிர்த்துப் போர்புரிந்து, உயிரை விடுகின்ற வாழ்நாள் முடித்தார்போல அளவில்லாதன இறந்தன. (உஏ)

வெருவுவவெழுவனவிழுவனமுபல்கள்
வருவனபிரிவனமருள்வனமரைக
ளுருள்வனதிரிவனவுழல்வனவுளியத்
துருவுவனிரிகரிதுடியடிபிடிகள்.

இ-ள். முயல்கள் பயப்படுவன, மேலெழுந்து துள்ளுவன, மேலே விழுவன, மரைகள் ஒன்றோடொன்று கூடி வருவன, பிரிந்து செல்வன மருண்டோடுவன, காடிகள் உருளுவன, எங்கணுந் திரிவன, உழலுவன, பரந்த யானைகளும் பெண்யானைகளும் உகைக்கும்போன்ற கால்களையுடைய யானைக் கன்றுகளும் ஓடிச் செல்வன. (உக)

செருவிடைசருவுவசிலசிலமிருகங்
குருதிகள்சொரிவனகுரைகடல்புடைமே

லெருவைகள்விரிவனவிரைவனருருகு
பொருநர்கணிரைநிரைபுரிவனபொழுதில்:

இ-ள். யுத்தமுனையில் எதிர்த்தன சில மிருகங்கள், இரத்தத்தைப் பொழிவன சில மிருகங்கள், ஒலிக்கின்ற அவ்விரத்தக் கடலின்மேல் பருந்துகள் வந்து விழுந்து பரவியிருக்கும், பறவைகள் ஒலிப்பன, போர் செய்வார் வரிசை வரிசையாக நின்ற யுத்தத்தைச் செய்யுங் காலத்தில். (உச)

நீர்மலிவேலியனீடருளோரைபந்
தார்மலிவேந்துதலப்பயனேதண்
கார்மலிசாரலெழுந்ததுகாசி
லோமலிகின்றபொன்னின்வடிவோர்மான்.

இ-ள். நீர் நிறைந்த திருச்சடா முடியை யுடைய சிவபெருமானது திருவருளோ, பரிய மாலை விளக்கிய கௌசலராசனுடைய தவத்தின் பிரயோசனமோ, மகிழ்ச்சி பெருகுதற் கிடமான குற்றமில்லாத பொன் னிறமான வடிவத்தை யுடைய ஒரு மானுனது குளிர்ந்த மலைச்சார லின்கணின்றும் தோன்றிற்று. (உடு)

கண்டனர்பின்புதொடர்ந்துகவண்மே
பெண்டகர்போலவணின்றுபெயர்த்தா
ரெண்டிசைகாவலவீண்டொரிறும்பூ
ணண்டதுகேளெனவொண்கைகுவித்தார்.

இ-ள். அரசனது சேனைகள் அந்த மானைப் பார்த்து, அதன்பின் னர்த் தொடர்ந்து சென்று, அது அகப்படாமையால் வருந்தி, பேடிகள் போல அவ்விடத்தினின்றும் திரும்பினவராய் மன்னனிடம் வந்து, எட் டுத் திக்குகளுக்கும் காவலாயிருக்கும் மகிபதியே! இவ்விடத்து ஓர் ஆச்சரியம் இருக்கின்றது. அதனை (தயைகூர்ந்து) கேட்குதி என்ன அழகிய தமது கையைக்குவித்து நின்றனர். (உசு)

கொம்பொளிறஞ்சனதேர்தற்கல்சென்னிக்
கொம்புமெய்க்கான்குமுழந்திகழ்கோலம்
பைம்பொற்றிமான்வெருள்பார்வையிங்கே
வம்பவிழ்பொங்கரின்வந்ததையென்னூர்.

இ-ள். இவ்த பொன்னிறமும், வெண்ணிறமுமுடைய கேசரியும், சுரத்தின்கணுள்ள கொம்பர்களும், கான்கு முழங்கை யுயரமு மு மும், பசிய புள்ளிகளும், வெருண்டபோக்கமும் உள்ளே ஓர்மான் வசனிப்பதற்கு வனத்தின்கண் வந்தது ஐயனே! என்று கூறினர். (உக)

வேட்டமினழுப்பவர்மாற்றம்விண்முழக்கே
சேட்டெழின்மார்பினைசென்றதுகண்டான்
வாட்டமினம்விஞையவெளவுதுமென்னுக்
கோட்டிலில்வாளினைக்கொண்டுதொடர்ந்தான்.

இ-ள். வேட்டை யாடுதலைச் செய்பவரது சொற்சனி முழக்கைக் கேட்டு, பெருமை பொருந்திய அழகினைக் கொண்ட மார்பினை யுடைய கௌசல ராசனும் போய் அதனைப் பார்த்தான், வாதமில்லாத அச்ச மானது அவர்வேமென்று வினைத்த விசையும் அம்பையும் கையிற் கொண்டு தொடர்ந்தனன். (உக)

சாவதுகாலஃதோர்கண்மாகப்
போவதுவானகமோபுவியோகால்
பாவுவதோவுழைபார்மனனேவு
மேவதுபோழுதுமேழ்வைதாவும்.

இ-ள். இந்த மானுனது கான்கு காதவழியளவு ஒரு கணத்திற் குள்ளாகத் தாண்டிச் செல்கின்றது, ஆகாயத்திலோ பூமியிலோ இதன் கால்கள் படாமற் செல்லுகின்றன, பூமியின்கண் படுமே வேகமாகச் செல்கின்

றது, எமது அம்பு செல்வதற்குமுன்னர் ஏழ்மலைகளையுந் தாண்டிச் செல்லுகின்றது. (உசு)

நெஞ்சங்கொக்குமுளனீணிலவேற்றன்
வெஞ்சமர்வில்லுமிழ்வெங்கணைசேண்போ
மெஞ்சலிசாயகமேருடனேகு
மஞ்சிறுமாருதவைப்பினுமோர்மான்.

இ-ள். மனம் நினைத்தற்றொழிலைச் செய்தற்குமுன் சிலேடையுமிக்க அதிபலையெனுஞ் சேனை, கொடிய யுத்தத்தில் வல்ல வில்லினின்றும் விடப்படும் வெவ்விய அம்புகள் ஆகாயத்திற்செல்லும், அவ்வாறு பாணங்கள் போதற்கு முன்னரே, ஒப்பற்ற மானுனது மேகமண்டலத்தினும் தாவிச் செல்லும். (கூ)

கேழ்கிளராசைதெழிதியசரங்கள்
சூழ்கருமாவலைதோய்த்ததிகாண
னேழ்கிலவேற்றிதழில்லிடமேந்தி
வாழ்கன்னிகாவனத்துளடைந்தான்.

இ-ள். நிறம் விளக்குகின்ற நிருதரோடும் மருவிய பாணங்கள் சுத்திய மாகடலிலிற் சென்றழுந்தியதை ஆபிபலவனுய், சபரி களுக்கும் அரசனுயிய கௌசலமன்னன், அழகுடைய வில்லைத் தனிடைத் தரித்துக் கொண்டு, மான் இருந்த கன்னிகா வனத்துள்ளே சென்றான் (கூக)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பல்வகைமம்மராற்றும்பைம்பொன்சாரற்கன்றெம்மல்
செல்கெழுகன்னிகாவனத்திடைச்சேர்ந்தகாலைத்
தொல்லியனினைப்பயன்கன்னவல்வெதுப்புக்குமேல்லை
வல்லியின்மயக்கநல்குமாயையிற்போயிற்றன்றே.

இ-ள். பலவகைப் பட்ட மயக்கங்களைச் செய்த பசிய பொன் போன்ற மானுனது, பெருமையிற்சிறந்த மேகங்கள் நிறைத்த கன்னிகா வனத்தைச் சேர்ந்தபோதில், பழைய விரோதனது பிரயோசனங்களின் அளவை ஆராய்ந்து தொழிற்படுத்தி, விரைவில் மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் மாயை யொழிவதுபோலக் காணப்படாதாயிற்று. (கூ)

அவ்வனத்தொருசாரத்தணிமுனின்றுபொன்மா
னெவ்வனத்தகன்றுபோயிற்றினிப்புரிவதியாதென்னுங்
கௌவனப்பகழிமன்னன்கவலுறுகாற்காணுங்கி
மௌவனக்கிராதரும்போர்மன்னரும்வந்துபுக்கார்.

இ-ள். அக்காட்டி லொரு பக்கத்துள்ள அழகிய குளிர்ந்த சோலையி னின்றும் வெளிப்பட்ட பொன்மான் ஆனது, எக்காட்டினிடத்துச் சென்று ஒளித்ததோ? இனி யாம் செய்வது என்னை யென்று, கௌவு கின்ற கூரிய அம்பினையுடைய அரசன் அம்முறுவற் காலத்தில், அக் காட்டை சோதித்து, குறிஞ்சியருஞ் சூடிய வேடர்களும் யுத்தத்தில் வல்ல அரசர்களும் வந்து புகுந்தனர். (கூக)

மன்னரைகோக்கிளிர்வருதிரல்வரிகூவல்
விளிளம்யாண்டுளதென்னுற்குவினைவினிற்போகிநேடிப்
பள்ளரீர்தகும்பிற்பெய்தார்பரிசனமீண்டுமுண்ணக் [போன்
கொள்ளுரீர்கொணர்வான்போலக்கடலினிற்குளித்தான்வெய்

இ-ள். வீரர்களைப் பார்த்து நீங்கள் தடாகத்து, வேறு என்பதி னின் நீர் எவ்விடத் திருக்கின்றது தேடிக்கொண்டு வருவீராக என்று கேட்ட அரசனுக்கு (அந்நீர் கொண்டு வருபவர்) சென்று தேடி, நீர் நிலைக்களுள்ள சலத்தைக் கும்பத்தின் கொண்டு வந்தார், பின்னரும் சேனைகளும் பருகுதற்கு வேண்டும் நீரைக் கொண்டுவரத் தான் தெல் பனைப் போல மேலிச்சமுத்திரத்திற் குளியல் குளித்தான். (கூச)

தீம்புனல்கொணர்ந்தார்தம்மைச்செம்மலுட்டிமெலோதிக்
காம்புறல்லினமென்றேளிகணவனேத்திநாழினல்லாதி
யாம்புனலருந்தேமுண்மினெம்மொழிவழாதுகீவீர்
தாம்புனலென்றுணர்ட்டாரேவவிற்றடையொன்றில்லார்.

இ-ள். இனிய நீர் கொண்டு வந்தவரை யாசன் பார்த்து, அழுபி
மீருகளான கூத்தியும், சிறந்த மூங்கில்போன்ற தோள்களைய முகைய
உமாதேவி தாப்தாயெ சிவபெருமானேட் பூசித்தல்லால், யாம் நீரும்
உண்ணமாட்டோம், சீர்கள் எமது சொற்தவறுதல் கொண்டிலக்க நீரை
யுண்ணக் கடவீர் என்று. கூறி ன், குற்றேவல் செய்வோர் தலை
யொன்று மின்றிப் பருகினர். (கூடு)

காடுறுவேட்டமீதிற்கவலுறுமனங்கொண்டு
தோடிதழியினீற்போற்றுங்கியமுற்றொலிந்திதன்று
வாடுமாசனுள்ளத்தினேப்பிசோமாத்துவான்போ
னீடிணர்விரித்துலெய்போனீர்முகந்தெதிர்வந்துற்றான்.

இ-ள். காட்டிற் செல்லும் வேட்டைத் தொழிலில் மனந் தன்பன்
கொண்டு விரும்பி, அதனும் கொன்றைப்பூ மாலையைத் தரித்த சிவ
பெருமானேத் தியிக்கும் நியமமுங் கேடுற்ற தென்று, வருத்தின்ற
தீரசனுடைய ஆசாசத்தை சீக்குவானேப் போல, மிக பூங்கொத்தக
னேவிரித்து, நீரை மொண்டு கொண்டு சூரியனும் எதிரில் வந்துதித்
தான். (கூசு)

அற்றைநாட்கடிகையங்கொன்றுற்றுவகடன்களாற்றிப்
பொற்றடம்புயக்கோமானும்போவதற்குளம்வாராமை
மற்றதிசயம்பிறந்தகருதிதாடுமனத்தன்பூறி
யொற்றினார்க்கூவிக்கோயிலுளதெனிற்பார்மினென்றான்.

இ-ள். அத்தி னத்தில் விடிய, ஐந்து காழிகைக்கு முன்னரே அரசனெழுந்து தான செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களே யெல்லாஞ் செய்து, இலக்குமி குடியிருக்கப் பெற்ற விசாலித்த கௌசல ராசனும் அக்கோங்க லனித்தை விட்டுப் போதற்கு மனம் வராது, அந்த அதி சயத் தோன்றிய மனத்தினுல் அன்பு மிகுத்து, அதுவரை யழைத்து இவ்விடத்திற் கோயில் இருக்குமாயிற் பார்த்து வருவீராக என்றான் ()

அங்கவரகன்றரண்ணலகத்தினுள்ளிழித்திருந்தா
னுங்குலத்தோன்றனுட்டதலியைவழுத்தக்கோங்கத்
தங்கியவனத்தடைந்தானென்றுமார்த்தாண்டன்மேல்பாற்
றிங்களுக்குவகைசொல்லச்செல்லலிப்போலச்சென்றான்.

இ-ள். அத்தத் தனர்கள் பார்த்தற்குச் சென்றார்கள், பெருமை யிற் சிறந்த கௌசலராசன் றன் கூடாரக்கண் மனம் விழிப்புற்றிருந் தான், நமது குலத்திற் றோன்றிய அரசன் கெற்றிக் கண்ணே யுடைய பரமசிவனே வணங்குதற்காகக் கோங்கமரங்க ணிறைந்த வனத்தின் கண் வந்தனன் என்று, சூரியனுனவன் சந்திரனுக்கு மிழ்ச்சிச் செய்தி சொல்ல மேற்குத்திசைக்குச் செல்வது போல அஸ்தமித்தான். (கூஎ)

ஆபரிடிக்காணர்மீண்டிறைக்கையுப்போழ்திற்
சோலியங்கன்னிகாரவனத்தினன்றோன்றற்காணக்
காலையிற்பெயர்ந்தான்வெய்யோன்யாமினிக்காண்டுமென்னு
மாலையில்வருதல்போலத்தான்றினன்மதியப்புதேள்.

இ-ள். ஆலயத்தைத் தேடித்தேடிக் காணுகவாய்த் தானவர்திரும் பிச் சென்று, அரசனுக்கு அறிவிக்குங் காலத்தில், சோலைகளி னழகு வாய்ந்த கன்னிகார வனத்தி லிருக்கும் சமது வழித்தோன்றலைப் பார்க் கும் பொருட்டுப் பகற்காலத்திற் சூரியன் போயினன், யாம் மாலைக் காலத்திற் போய்ப் பார்த்து வருவேமென்ற வருதல் போலச் சந்திரன் தோன்றினன். (கூக)

மின்னவிர்செக்கர்வானில்விளங்குவெண்பிறையெனச்சை
பொன்னவிர்சடையிற்றோற்றும்பிறையெனப்பொற்றேவைகு
மன்னவற்கன்றுகாட்டிமழவலான்வழங்குகின்று
னின்னதுகாணப்புக்கான்போன்றுதித்தருக்கன்போந்தான்.

இ-ள். மின்னல் விளக்குஞ் சிவந்த வானத்தில் விளங்கா நின்ற வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனே, எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானது பொன் போல் விளங்குகின்ற திருச்சடையிற் காணப்படுகின்ற பிறையென்று துணிந்திருக்கும் கௌசல ராசனுக்கு அற்றைத்தினம் கோடாதிருந்த பரமர் காட்சி கொடுத்தருள்வர். அதனை யானுங் கண்டே னென்று வந்தவனைப் போலச் சூரியனும் உதயஞ் செய்தான். (சo)

மூத்தினமாயகாலைமுத்தினன்கவிகைமூழற்
றூத்தினமாலோன்வைகுஞ்சூழிற்றுமனைப்பூங்
கூத்தினைமார்பனுதிசைவமாமறையோன்கஞ்ச
னத்தினன்போதினர்க்குநாண்மலர்கொய்யச்சென்றான்.

இ-ள். மூன்றாட் கழிந்தபின்பு, முத்துக்களாலலங்கரிக்கப் பட்ட குடையானது நிழலைச் செய்ய, சூரியனுஞ் சந்திரனுங் சூடிகொண்ட சோலைக்கண், தாமரைப்பூ மாலையையுடைய ஓர் ஆதிசைவப் பிராமணர், தாமரை மலரை யுடைய பிரமனும் விட்டுணுவும் பூசித்த சிவபெருமானுக்காக அன்றலர்ந்த புதிய புட்பங்களைக் கொய்யும்படி சென்றார். (சக)

கண்டனன்பணிந்தான்செம்மல்வினாயினன்கலிநான்மார்பன்
விண்டனனூருமம்பேருமடைந்ததும்விளைத்தார்வேந்தன்
பண்டறும்றைவலாளன்பார்த்தனன்பணிகளாற்றற்
கண்டர்கோன்றெளிற்போந்தவாயனென்றகலுட்கொண்டான்.

இ-ள். அரசனனன் ஆதிசைவப் பிராமணரைப் பார்த்து வணக்கினான், மன்றலை கட்டிய உபவீத மணிந்த மார்பினை யுடைய ஆதிசைவர் நீயாவன் என வினவினர், வாசனை பொருந்திய மாலையைத் தரித்த அரசன்தன்னுடைய வரையும் பேரையும், தான் வந்த காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறினான், பழமை யாகிய தரிய வேதங்களில் வல்ல பிராமணர் மனத்தில் ஆராய்ந்து, இருட்பணிகளைச் செய்தற்காகத் தேவதேவரான சிவபெருமானது திருவருளால் வந்த அரசனுக்கு மென்று தம்மனத்து ணினைத்தார். (சக)

மன்னவன்கன்னிகாவனமிதுஞானபூமி
பன்னருமிலிங்கமாகிப்பரப்பிரமந்தானேநிற்கு
நன்னிலைக்கண்ணென்றுன்முன்னிகழ்ந்தனையாவுங்கூறிச்
சன்னிதிதிகழ்ப்பாலோடைதனிற்படிவித்தான்றக்கோன்.

இ-ள். அரசனே கன்னிகாவனம் என்று சொல்லப்படும் இத்தலம் ஞானபூமி யெனப்படும். சொல்லுதற்கரிய இலிங்க வடிவாகிப் பரப்பிரமமாகிய சிவம் வளர்ந்து நின்றது, அத்தலத்தில் நாகு மென்று முன்னர் சடந்தவைகளெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லி, அக்கோயிற்சன்னிதியின் பக்கத்தில் விளங்குந் தீர்த்தத்தில் தரசனே முழுகுவித்தார் ஆதிசைவப் பிராமணர். (சக)

ஞானநேரக்கருணிஞானவாய்மையுநன்றுமேத
ஞானதேசிகனுன்ஞானநகுமணிக்கோயில்புக்கு
ஞானநற்குளியைஞானகாட்டமோடருச்சித்தேறி
ஞானவாரிபடிந்தமூழ்கினானெருவின்றான்.

இ-ள். ஞானப் பார்வையைக் கொடுத்து, ஞானத்தின் உண்மை விளக்கனைக்கூறிச் சொல்லிய ஞான குருவாகிய ஆதிசைவப் பிராமண

நால் கௌசலராசன் நெய்மயம் விளங்கும் ஒளியைக் கொண்டு முழுகிய
யோகியுட் புகுந்து ஞான வடிவாகிய லிங்கத்தை ஞானக் கண்ணுடன்
அருச்சனை செய்து, அதித்து ஞானசாகரத்துள் தோய்ந்து அமிழ்ந்தி
கான் என்னும் அகங்காரத்தினின்றும் நீங்கி நின்றனன். (சச)

மெய்ம்மயிர்பொடிக்கவுள்ளம்விதிர்விதிர்த்திரண்டு
கைம்மலருச்சிகூப்பிக்கண்களீர்ருவித்தாழ்ந்து
நெய்ம்மலிமெய்வேலண்ணலினிப்பதனிலைத்துநின்றான்
பைம்மலிமிடற்றோனேற்றில்வந்தெதிர்காட்சிதந்தான்.

இ-ள். நெய் நிறைந்த மூன்ற வேலாயுதத்தைத் தரித்த கௌசல
ராசன், தேகம் உரோமப் புளகிதங் கொள்ள, கம்மென்று, இரண்டு
கரங்களாகிய தாமரை மலர்களையுச் தலேயிற் குவித்து, கண்களி னின்
றும் ஆனந்தபாஷ்பம் அருவி போலச் சொரிந்து, தற்போதநினைப்பின்
றித் திபானித்து நின்றனன், கருமைநிறைந்த திருக்கண்டத்தையுடைய
பரமசிவன் இடபவாகனத்தி லாரோகணித்து வந்து காட்சி கொடுத்
தனர். (சநி)

காட்சியிற்கலந்தமூலமாமனுக்கழுதிநெஞ்சு
ளாட்சியிற்சிருருத்ரமாயிரநாமத்தாலு
மாட்சியிற்துதித்தான்வேட்டவரம்பலவுமுங்கிவள்ள
னீட்சிநன்னெறியிலானெனநின்றுர்ரெஞ்சுளானுன்.

இ-ள். அருள் நூனத்திற் கலந்து நின்று, பெரிய சிவமூலமந்
திரத்தைச் செபித்து, ஞானத்தி லுள்ள அன்பினுலே, சிறப்புப் பொருந்
திய உருத்திர மந்திரத்தினும் ஆயிரநாமத்தினுலும் முறைப்படி அர
சன் துதித்தான், அருள் வள்ளன்மையால் விரும்பிய பலவரங்களைக்
கொடுத்து மீட்சியையுடைய சிவலிங்கத்தி லந்தர்த்தான மாயினர், கன்
மார்க்கத்தினின்ற தொண்டரது இருதய கமலத்தினின்காது நீங்காவான
சிவபெருமான். (சசு)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

வெள்ளைமால்விடையுகைத்தோன்மிளிர்குறுமறத்தற்பி
னுள்ளமார்வன்கெழுமொள்ளிலைவேலோனேன்கலருள்
வள்ளலவார்குழையன்னிலைவிடையாண்டினதமன்னே
தென்ளருநான்மறைமுனிவரருள்கெனச்சேவடிதாழ்ந்தான்.

இ-ள். வெள்ளரிதழுடைய பெரிய இடபத்தைக்கொடியாகவுடைய
சிவபெருமான், விளங்காநின்ற சிவலிங்கத்தின்கண் மறைத்தருள் பின்பு,
மன அன்பு மிக்க அழகிய இலைத்தொழிலின் முற்றிய வேலாயுதத்தை
யுடைய அரசன், உயர்ந்த இச்சாசக்தியுள் வள்ளக் கொடிபோலும்
நீண்ட காதினையுடைய உமையம்மையாராகிய மெய தவார் எழுந்
தருளி யிருக்குமிடம் எல்லிடத் தனது, தெளிந்த நான்கு வேதங்களில்
வல்ல முனிவரே அருள்வீராக வென; பிரமனாது செல்லிய பாதங்
களே வணங்கினன். (சஎ)

பூபதிகேள்பவானியும்பொன்னியும்பொருந்துகன்னியிற்
றாபதர்கோன்குருவாசன்றமனியவிண்ணவர்வைகு
மாபரனன்கழைத்தேவலிழைப்பவாய்மறைநெறியின்
மாபரனேவழிபாடுபுரிந்துவைகுநாளொருநாள்.

இ-ள். உமை யம்மையாரும் இலக்குமி தேவியினும் அருள்
பொருந்திய கல்வ காவினையுடைய அரசனே கேட்பாயாக, முனிவர்க்
குத் தலைவராகிய குருவாசமுனிவர், பொன்மதிலாகிய தேவர்கள் வசிக்
கும் சுவர்க்க லோகத்துள்ள காமதேனுவின் பிள்ளை எல்லியத்தையும்
நன்மையோடு கருவித்துப் பெற்று, அக்காமதேனு தாமிட்ட கும்தேவல்
லிகை செய்ய, தூரய்க்க வேதவிதிப்படி, மேலான பரம்பொருளாகிய
சிவபெருமானை வழிபாடுசெய்து இருக்கின்ற காலில் ஒருநாள். (சஅ)

நாலமுமித்தடைவதொருகடிகைபிரிக்கடைத்தென்னுச்
சேலமுனிவரன்கினவித்தேதனுவேஷிவபூசைக்
கேவலிடையூறினழத்தாயேலாதுன்பணிபாவங்
கோவினையென்முனேவாராதேருதிகொடியபெண்ணுன்.

இ-ள். பூசா காலத்தை யறிந்து அக்காலத்தில் வரும் காமதேனு, ஒருகாழிகை தாமதித்து வந்த தென்று, ஞான வொழுக்கத்தை யுடைய துருவாச முனிவர் கோபித்து, காமதேனுவே! சிவபூசைக்கே கெடிய இடையூறைச் செய்தாய், இனி உன்னுடைய தொழில் தகாது, பாவத் தைச் சமத்தாய், நீ கொடுமையை யுடையை, ஆதலால் என்முன் வாராது போகக்கடவா யென்றார். (சக)

அம்மாற்றமதுகேளாவழுங்கிநெடிதுயிர்த்திதனுக்
கெம்மாற்றமிசைப்பதெனவிடைந்தநியாமையினிழைத்த
மைம்மாற்றுமுனிவமுன்னிவொழிக்தனியேன்வாழ்வுறவோர்
செம்மாற்றமருண்கெனச்செஞ்சேவடிதாழ்ந்ததுதேனு.

இ-ள். காமதேனு, முனிவர் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு இரங் கிப் பெருமூச்சு விட்டு, இதற்கு என்ன மொழி கூறுவது என்று யோசித்து, அறியாமற் செய்த குற்றத்தை நீக்கும் முனிவரே! தேவரீர் கொண்ட கோபத்தை விடுத்து, எனக்கு இனிய கான் உய்யும்படி ஒரு செவ்விய சொல்லைத் திருவாய் மலர்ந்தருள் வேண்டுமென்று, திருவாசமுனிவரு டைய பாதங்களை வணங்கிற்று. (கூ)

எனவனைநீழல்வைத்தியெல்லாங்கண்ணிகாரவனைக்
தானடையினைச்சார்ந்ததபனிசையொருதடங்கண்
டானதவமுயன்றமலனருளொடுவிண்ணடைந்ததத்தத்
தேனிமிர்பூத்தடந்தேனுதீர்த்தமெனச்சிறந்ததால்.

இ-ள். வராகமலையினடிக்க லிருக்கும் அழகு பொருந்திய கன்னி காரவனத்தை அடைந்து பூஜிப்பாயாக வென்றகூற, காமதேனு வந்து இழக்குத் திசையில் ஒருதடாகம் உண்டாக்கி, கன்மையான தவத்தை முயன்று செய்து, சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றச் சுவர்க் கத்தை யடைந்தது, அந்தத் தேனிறைத்த புட்பங்களை யுடைய தடாகம் தேனுதீர்த்த மென்று பெயர் வழங்கிற்று. (கூ)

தீர்த்தமதன்றென்கரையிற்செறியலர்க்கடிளைவனத்திற்
பார்த்திபமாதேனுவுலகம்பரித்தபரப்பினியே
மார்த்தவகாஞ்சுமபின்றுவைவிளைதுகொண்டு
கோர்த்தமறைதிருக்காமக்கோட்டமெனக்கூறியவே.

இ-ள். அத்தத் தேனுதீர்த்தத்திற்குத் தெற்குக் கரையில், பொருந் திய பூக்களையுடைய வில்வ வனத்தில், அரசப் பெண் போல உலகத் தைத் தாங்கும் பார்வதி தேவியார் அரிய பெரிய தவத்தை காடோறும் செய்தனர், அதனால் அதனைக் கூட்டமாகிய வேதங்கள் திருக்காமக் கோட்டம் எனச் சொல்லின. (கூ)

இதிருப்யமிபாவருமெய்ததற்கரியதென்றேனை
விதியின்றெல்குலவேந்தன்போற்றிமிளிர்விமலிப்பதப்
பதுமங்காண்பதற்கொன்றுபகர்கெனத்தாழ்ந்தனன்கமல
பதுமென்றர்மறைமுனிவன்வருந்தலென்றருள்வழங்கி.

இ-ள். இது நியாயமாகும். எல்லோரும் அடைதற் கரியது என்று கூறிய ஆதிசைவப் பிராமணரை, பழமை யாகிய சந்திர குலத் தோன்றலாகிய கௌசலசேர மன்னனுக்கு அறிவித்து, விளங்காநின்ற லக்ஷ்மியம்மையாரின் பாதங்களாகிய தாமரை மலரை அடியேன் தரிசிப் பதற்கு ஒருபாயம் உபதேசித் தருளவேண்டு மென்று வணங்கினன். அப்பொழுது தாமரைப் பூ மாலையையுடைய ஆதிசைவப் பிராமணர் அருளாதே யென்ற இரண்டை புரிந்து. (கூ)

எண்சீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாலுமகாகோடமேசத்திகாமஞ்
சக்கரமேபுவனேயாகாசஞ்சத்தி
தோலியகாமஞ்சகலம்புவனேசத்தி
கோடமாதங்கோடசக்கரமேபுவனே
வேலுடைச்செவ்வேள்வினம்பினைக்கானின்று
வித்தியாமந்திரமாமிவற்றைத்தேறு
வாலியதீர்த்தக்கரைபிற்செபிக்கிலுன்பான்
மாதொருமண்டலஞ்செல்காலவ்வுலகத்தாமே.

இ-ன். பொருந்திய மகாகோகமே சத்திகாமம், சக்கரம் புவனே யாகும், ஆகாயம் சத்தியாகும், கொள்ளப்பட்ட காமம் சகல மாகும் புவனே சத்தி கோடம் மாதங்கோடம் புவனேகவரி சக்கரம், வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்தசுவாமி சொல்லும்படி விளங்கின்ற வித்தியா மந்திரமாகும், இவற்றைச் சத்தமில்லாத தேறு தீர்த்தத்தின் கரையிலிடத் திருந்து செபிக்கில் உள்ளிடத்து உமையம்மையார் ஒருசாற்பூ கமோக்குள் தோன்றி நினைத்த வரத்தைக் கொடுப்பார். (இ)

நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆயமறையோனுரையேற்றுயிடையவ்வாறிழைப்பத்
தாயுமுதுபார்ப்பனத்தியுருவுகொண்டுதண்டேறிப்
போயிறைமுன்யாரையுன்னிப்புரிகின்றுய்தவமென்று
னேயுலகமீன்றளித்தவிறைவிசிவனோக்கியென்றான்.

இ-ன். அவ்வாறு ஆகிசைவப் பிராமணர் சொன்ன வார்த்தை களை யேற்றுக்கொண்டு அவ்விட மண்டத்து அவ்வாறு செய்ய, உத்தமாதா ஆகிய உமையம்மையார் மூப்பு பிராமணப் பெண் வடிவம்

கொண்டு, தண்டினை யூன்றிக் கொண்டு தானவனும் சென்று, யாவை நினைத்து இத்தவத்தைச் செய்கின்றாயென்று கேட்டனள். உலகத்தைப் பெற்ற பரமேசுவரியை நினைத்துச் செய்கின்றே னென்று அரசன் சொன்னன். (இஞ)

தன்னுயிரவுங்கேள்விகலனுமாதவத்திறனுந்
தன்னினைக்கேள்வனைத்தழுவுதவம்புரிகின்றனன்பா
லின்னுமெனிவரவரியனவியப்படையாயினிமேன்
மன்னவனிகாண்டியெனமடந்தாண்மாமறையுணின்றுள்.

இ-ள். தாசனே! உன்னுடைய வருகையும், கேள்வி யறிவும் பெரிய தவவலிமையும் கண்டு விருக்கின்றன, அந்த அம்மையானவள் தனது காவலனைச் சேரும்படி தவத்தைச் செய்கின்றன், உன்னிடத்து இம்மைத்தினம் வெளிவருதற்கு அரியன், அன்புடையவனே இனிமேல் திருமணக் கோலத்தைக் காண்பாயாகவென்ற மறைத்தனன்யாயெனில் பெரிய வேற்பொருளாய் நின்றவரையே பார்வதி தேவியார். (இச)

வென்னெழுந்தருளினனென்றுணர்ந்தபரவசமுற்
றன்னவரவுங்கமலப்பொற்றுரைகிழிதீர்ந்த
வென்னையுமாண்டனன்றுமலிவினிதளிகூர்ந்தவென்றே
முன்னிமணக்கானமொழிந்தான்மாதவமுயன்றான்.

இ-ள். தாசருவனவன் எமது அவ்வையார் எழுந்தருளினர் என்ற துணர்ந்த பரவசமும், தன்னையும் மறந்தும், தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கண்களில் ஆனந்த நீர்சொரிய, எல்லையும் அடைக்கப்பெற்றவனாய், சாய்ந்து நிலத்தில் தாசனும் தண்டனென்று, பெரிய தவத்தை முயன்று கொண்டு முற்பட்ட திருமணக் கோலத்தைத் தரிசிக்க இத்தி பேன் என்ற அரசன் வரத்தைச் செய்தான். (ஞ)

சில்பகல்செல்காலமக்நித்தியோர்முனியேழ்வர்
கொல்புலத்தாபதர்கோற்குவனக்குறுகிக்குழகனடி
தொல்பவந்தீரத்தாழுதார்தமிற்சிலர்காப்மலர்கொய்ய
வில்வனைத்தனிற்றேனுதிர்த்தவினிர்கரையடைத்தார்.

இ-ள். வெகாட் செல்லுங் காலத்தில், தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மகதி என்னும் வீண புடைத் தாதமுனிவர் முதலிய ஏழுபேரான, புனிதரே வெற்றி கொண்ட முனிவர்கள் கோல்கு வனத்தை யடைத்து, சிவபெருமானது திருப்பாதத்தை, பழைய பிரவிகள் தீர்க்க வணங்கினர், அவரட் தின் காயும் மலரும் கொய்யும் படியாக வில்வ வனத்தின் கணுள்ள தேனுதிர்த்தத்தில் வினங்கும் கரை யடைத்தனர்.()

னகத்கமலர்கொய்வார்கன்னியர்பலர்வைகிடச்சுற்றுஞ்செங்
ஙகக்கதிர்வேற்குரிசிறவம்புரித்தருள்கண்டதிசயித்தார்
தெக்கணநோக்கினரமுதசீதனவொண்ணிலவொருங்கு
புக்கெனவோம்கொளிவிளகுபொலிவுகண்டுவெருவினரே.

இ-ள். கைக்கு அழகிய புட்பக்கூடைக் கொய்யும் முனிவர்கள், கன்னியர்கள் பலர் இருக்கும் இடங்களையும், இந்த கையிலுள்ள ஒளி பொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கந்த சுவாமி தவத்தைச்செய்ததையும் பார்த்து ஆசசியத்தனர், தென்றிசையைப் பார்த்தனர், அங்கே அமிர்த மாலை குளிர்ந்த அழகிய மீனக்கூட்டம் ஒருங்கு சேர்ந்தாற் போல், மிக்க ஒளிவிளக்கும் அழகைக் கண்டி பயந்தார். (இ)

தருணமணிநிலவுமிழுந்தபனரவிகோடி
பெருகொளிவாலுழைமடங்கற்பேரினருண்றமுழுவி
லொருகுடிலிலடியிலெளியொழுகுவிமானத்தினிடைக்
கருணைநிதிவருவதுகொண்டகன்னிழற்செல்வதுகண்டார்.

கௌரவ சோன் அருச்சனைச் சருக்கம். ஙகஉ

இ-ள். சிவந்த அழகிய ஒளியைக் கக்குகின்ற கூரிய கதிர்களையுடைய கோடியரின மிக்க ஒளியைக் கொண்டு வெள்ளிய பிரிமயிரை யுடைய சிங்கத்தின் முதுகில் உயர்ந்த ஆசனத்தில் ஒப்பற்ற பிரணவ வடிவத்தின் ஒளி விளக்குகின்ற விமானத்திலிடத்திலே அருளே உருவமாகக் கொண்டி கன்னிப் பருவத்தையுடைய உமாதேவியார் தோன்றுவதைக் கண்டார்கள். (கூ)

அஞ்சினர்சோற்றிருந்தாரன்னியனச்சேனிடைநின்
அஞ்சிகாரமுப்தோமென்றிறைஞ்சியேயுவகைகொண்டு
பிஞ்சுகாண்மதிவேணிப்பெருமான்வைகிடம்போகி
விஞ்சைகாதன்முதலோருளங்குளிர்வுவிரும்பினர்.

இ-ள். தவஞ் செய்திருந்தவர்கள் உலகமோதர வந்தானென்ற பயமுற்றவராதில் நின்றுயாம் உய்ந்தோம் உய்ந்தோமென்றுவணங்கி மகிழ்ச்சி கொண்டி இளஞ் சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்ற இனிமையில் வல்ல காசபமுனிவர் முதலாயினோர் மனங் குளிர விருப்பமுற்றார். ()

முழுத்தலங்களினவனத்தின்முதல்விமலன்வதிகளாச்
செழுத்தவம்பெற்றனமென்றெதிரைசோக்கிநமலர்தூய்
வழுத்தினர்பின்மழுவினடையோன்பரிந்துமனக்கேலமனத
தழுத்துவமிருந்தானென்னின்முர்க்குணர்த்திருனமலன்.

இ-ள் மேன்மை பொருந்திய தலமாகிய கூவிளவனத்திலே பார்வதி தேவியார் பிரசன்ன மாயதைக் கேட்டி அழகிய தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தோ மென்று இந்திரசோக்கி வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைத் தூவித் துதித்தனர். பின்பு இளமை பொருந்திய இடபவாகனமாகிய சிவபெருமான் தன்பு கூர்ந்து திருவணக் கோலத்தை இவருடைய மனத்திற் பதிப்பே மென்று அங்கு சென்றார்கு அறிவித்தனர்.

உம்பர்பரசிம்பெரியோனுடையாகனுவந்து
செம்பவளவாய்மலர்த்தவனகெரித்துசோதித்திருந்தார்
விம்பவிதழுமுதமென்சொல்வேல்விழிக்கோல்வினோபமையை
வம்பவிழ்சேடிதழியன்னன்மனம்புரிந்தமறுரைப்பாம்.

இ-ள். தேவர்களைத் துன்பக்கடலில் அழுந்தச் செய்த பெரியவலிமையுடைய சூரபதுமனுக்கு நிருதாயுதத்தையுடைய சிவபெருமான் மனமிரங்கி (திருமணக்கோலம் இக்காலத்திற் காட்டுவேமென்று) சிவந்த பவளம் போன்ற திருவாய் மலர்ந்து விதத்தை யுணர்த்து தவஞ் செய்திருந்தார்கள். இனி கோவைக்கனிபோன்ற அதரத்தையும், தமிழ்த்தேன் போலும் பிருதுவான சொற்களையும், வேற்படையை யொத்த கண்களையும் அழகிய வினோல் கையுமுடைய உமாதேவியாரை, வாசனை பரந்த சிவந்த கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் திருமணஞ் செய்த சரித்திரத்தைச் சொல்லுவாம்.

(கூ)

கௌசல சோமன் அருச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சூஉ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினைந்தாவது,
திருமணைச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

வான்றரமுதலவின்முட்டுமாலையன்
றோன்றவுந்தோன்றிடாதுந்தான்றலார்க்குமின்
றேன்றலாதெழின்மணமென்றெழுந்ததோன்
மூன்றுலகமுமணமுரசமார்த்தவே.

இ-ள். ஆகாயம் பூமி முதலாகிய சராசரப் பொருள்களைப் பெற்ற உமாதேவியார்க்கும், விஷ்ணு பிரமர் முதலாகியோர் பிறக்கவுந் தாமொரு காலும் பிறக்காத சிவபெருமானுக்கும் இத்தலத்தினும் தக்கபடி அழகிய விவாகம் உண்டாயென்று மணமுரசானது திரிலோகத்திலு மெழுந்து முழங்கியது. (க)

கரம்பயின்மழுவினேன்வனத்திற்காஞ்சன
புரம்பயில்புலவரும்பிறரும்போந்தனர்
சரம்பயில்விழியுமைதவஞ்செய்காரிடை
யரம்பையர்முதலினோரடைந்மேவினர்.

இ-ள் காந்தளிடத்திலே பொருந்திய மழுவாயுதத்தையுடைய சிவபெருமானது கூவிள வனத்திலே பொன்னுலகத்திலிருக்கின்ற தேவர்களும் ஏனையோரும் வந்தார்கள். தம்பினை பொருத்த கண்களையுடைய பார்வதி தேவியார் தவஞ் செய்த கன்னிகா வனத்தின் இடத்தில் அப்சரஸ்திரீகள் முதலாய பெண்களும் வருவாராயினர். (உ)

மருத்துவானவருணவாரிவெய்யகருந்
சருத்தினென்வெங்கயிலாயமேய தை
கருந்தடங்கண்ணினுட்கருதிமாதவ
மிருந்தகாந்தாரிடையமேயது.

இ-ள். சிறப்பாற் கடவிற் றோன்றிய அமிர்தத்தை தேவர்க ளுண்ண, கொடிய கஞ்சத் தாம் உண்டிகாத்த விடபெருமான் எழுந் தருளி யிருக்கின்ற அஞ்சனம் கைலாயத்தை யொத்தது. கரிய நீண்ட கண்களையுடைய பார்வதி தேவியாரை நினைத்து முனிவர்கள் தங்கியிருந்த காந்தாரவனம் நீண்ட இமய மலையை யொத்தது. (கூ)

பத்தகணனகையென்றுரிப்பவானவன்
விரவுபொன்னுலகெனமயக்கிவெள்குறச்
சுரர்புரியுன்புரிதொழில்வனப்பிழு
வரியபன்றோற்றமற்றழகுவேண்டுமோ.

இ-ள். குபோன் தனது அளகாபுரி யென்று சந்தேகங் கொள்ள வும் இந்திரன் தானிருக்கின்ற பொன்னுலகோ வென்று மயங்கி வெட்க முறவும் தேவர்களும் விசுவகர்மாவும் செய்கின்ற தொழிற்சித்திரக்களி னும் விஷ்ணுவும் பிரமனும் அலங்கரிக்கவேறும் ஓழகுகொண்டுமோ?()

பைந்தருவைந்துநீள்பத்தராய்மலர்க்
கொந்தவிழிணர்களாற்குளிர்நிறைத்தன
சந்தமணமுறைத்தினகுந்தண்டமிழ்
மந்தமாருதமளாய்வந்திலாயது.

இ-ள். பரிய சந்தானம் சுரசந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் கற் பகம் எனும் ஐந்தருக்களும் நீண்டபந்தராதி மலர்க் கொத்துகள் பார்த்த குலிகளால் குளிரநிறைத்தன. சந்தனமரங்கள் வாசனைவீசிச் செந்தமிழ் தொனி கலந்து நிதானித்தற் காற்றானது வந்திலவிற்று. (எ)

வாயுவுமல்கிநிதாழிலின்வாய்த்தவத்
தோயுதண்டினிகரவுர்திசிக்கிடத்
தேமிமென்னுப்புகைசெறிவித்தும்பரி
னேயமெய்கணுருந்துடனேற்றினன்றே.

இ-ள். வாயுதேவனும் நிறைத்து வீசுந் தொழிலினும் இந்திர வாகன மாகிய மேகங்கள் சீரைப்பருகிக் குளிர்ந்த மழைத் துளிகளிக்க இதமு றிக்க, அக்கினியும் மிருதுவான தாளிதப் புகையை நிறைவித்த தாகாயம் எவ்விடத்தும் தன்சுவாலையை விட்டு நின்றது. (சு)

மாசுணவேந்தினம்பனவனம்தொறும்
வீசுறுதழங்கினிளைக்கஞ்செய்தன
பூசுரகலைவபூணலிறைத்தன
காசிதென்னழுதபொற்கலசமேந்தின.

இ-ள். சர்ப்பங்களுக்குத் தலைமையான காகக் கூட்டங்கள் அழகிய காடுகள் தோறும் வீசுகின்ற கல்ல இசத்தினால்களைப வினைக்குனை உண்டாயின. பூசுகின்ற கலவைச் சாந்தையும் தரிக்கின்ற ஆபரணங் களையும் நிறைத்தன, குற்றமில்லாத தெளிந்த அழுதத்தைப் பொற்கும் பங்கள் தோறும் ஏந்தி நின்றன. (எ)

தேனுனினைனம்பணிவேட்டிச்சென்றன
கோணுறையிருநிதிமருங்கினேங்கின
மீனுறுழுவாமதுவிழிந்தவிரைக
ளானவையைத்துமற்றடைதன்மேயின.

இ-ள். காமதேனுவின் கூட்டங்கள் ஏவல்களே விருப்பிச் சென் றன. சுவர்க்கலோகத்திருக்கின்ற சங்கநிதி பதுமநிதி யென்னும் இரு நிதிகளும் பர்வதத்தில் உயர்வற்று விளங்கின. மீன்கள் பொருந்திய உப்

புக்டலும் சாரக் கடலும் ஆயி இருசமுத்திரங்களும் நீக்கலாக மற்
றைய ஐந்து சமுத்திரங்களும் அவனிடம் வந்து சேர்ந்த.

(அ)

மின்னுளார்பாதலமிடைத்துளார்புவிக்
கன்னுளார்காட்டிற்கண்ணுளாரெனப்
பன்னுளாரணத்தினுட்பமின்றபான்மொழிப்
பெண்ணுளார்வம்பிரான்பெருக்கினாரோ.

இ-ள். மேலுலகத்தி லிருப்பவரும் பாதலத்தில் வாழ்கி லிருப்
பவரும் பூமியின்கண் இருப்பவர்களும் திருமணக் கோலங் தரிக்
தற்கு வந்தனரென்ற செல்ல, இசையுள்ள வேதத்தினுட் பொருள்
நிய பான்மொழியு சொற்சினையுடைய உமாதேவியாரிடத்துக் கரு
பெருமான் விருப்பத்தை மிகவும் கொண்டனர்.

(க)

திப்பியலிங்கமுட்டிகழ்ந்துபோற்றுசெஞ்
சுப்புளார்சடைமுதற்றிருன்றத்தோன்றினன்
மைப்பிறழ்கண்ணியைவலவையாற்றுவான்
மெய்ப்பெருந்தனிக்கின்மேல்விற்றிருத்தனன்.

இ-ன் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சிவலிங்கத்தினிடத்தும் விளங்
கித் தோன்றிச் சிவந்த பவளத்தை யொத்த கீண்ட சடைமுதலிய
உறுப்புக்கள் காணும்படி தோன்றினர். அவ்வளத்தோன்றிக் கருமையை
புடைய பிறழ்தலிக்கொண்ட அல்லபற்கண்ணியாரைத் திருமணஞ் செய்
யும்படி உண்மையாகிய பெரிய ஆசனத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (எ0)

திருவளச்செயலிவச்சிரவணன்றெரிந்
தரியகண்புனைத்தவமுதன்றரீமையோர்
கருதருவாயினும்வதுவைக்கரவன
பொருவில்பூணணிமுதற்புனைந்துபோற்றினன்.

இ-ள். இவ் பெருமானது திருவளச் செய்கையைக் கூடோரன்
தெரிந்து சிறந்த பூமிமுதலிய இடங்களில் வாழ்வார் தவத்தைச் செய்த
தன்மையினால், திருவருளே வடிவமாயிருந்தாலும், திருமணஞ் செய்தற்
காக உள்ள ஒப்பில்லாத ஆபரண முதலானவற்றைச் சாத்திக் துதித்த
னின்றன்.

(எஅ)

இத்தகாத்தினடையெனிகாத்தமொன்
வர்த்தியாற்கொருமழவிடையுகைத்தனன்
றந்தமீனைரனிசாரதக்குறன்
சொத்தவிழ்மாலிவெண்குடைவிறற்றவே.

இ-ன். சந்திரசூத்தக் கல்லினிடத்துச் சூரியகாந்தக் கல்லொன்று
வரிவிருந்தாப் போல ஒரு இளமை பொருந்திய இடபவாகனத்தின்
மேல் வரைச் செலுத்தினர். முதல் வடிவுள்ள பூதக் கூட்டங்கள்
நல்ல தங்களுள்ளே விசை விலையாக நின்ற பூங்கொத்துகள் பரந்த
மாலைகட்டப்பட்ட வெள்ளிய குடையைப்பிடித்து மிழலைச் செய்வனும்.

(எக)

விசணிசாமரைமினாத்தூயவெண்
சேணிகரனிகைதுவன்றிச்சூழ்தரக்
காசனியடைப்பைகளார்ந்திமற்றுள
தோணிபரிசனமிடைத்துசென்றதே.

இ-ன். இரட்டுகின்ற அழகிய சாமரைகள் வீசுகையும் சுத்தமான
வெண்ணிறமுள்ள வஸ்திரத்தாற் கட்டப்பட்ட குடைகள் சேருவிச் சூழ
யும் இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட வெற்றிலைப்பைகளையும் கானாடு
களையும் மற்றுள்ளவற்றையும் பிரகாசமுள்ள சேவகர்கள் கொண்டு
செல்லவும்.

(எக)

பண்விடாதான்மறைப்பரியுரோனமே
கொண்டிரண்டாயிரக்கோட்டுவேழமுந்

தண்டமிழாய்மால்வினைதனிப்பதாகையு
மெண்டிசைப்பெருங்களிற்றினமுமீண்டின.

இ-ள். பழமையாகிய சான்று வேதங்களையே குதிரைகளும், ஞான வுருவம் கொண்டு இன்டாயிரக் கொம்பர்களையுடைய அதிராவணம் என்னும் யானையும், தன்னிய முழுமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவாகிய இடபமும், ஒப்பற்ற இடபக் கொடியும் எட்டித் திசைகளினுள்ள பெரிய யானைகளும் தெரிந்தன.

பரிவாரிப்பது. (பரித்தல்=சுமத்தல்) இரண்டாயிரக் கொம்புள்ள யானை ஐராவணமென்பதனை "வான்கோடரண்டாயிரம்" எனவருவதும் தமிழ்நாம்பகையம்மை மின்னைத்தமிழ்ச் செய்யுளாகு மறிக. வேழம்=ஆண் யானை. வேழஞ்சூழ்ந்தே விதந்து கனிதென்றல், என்புழ் ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியனாரும்.

மால்=பெருமை. அதி பன்பாகு பெயராய் உடையான்மேனின்ற அதிவிஷ்ணு விடையான சரித்திரமாவது-தாரகாசுரன் கமலாசுரன், வித்துன்மாலி என்னும் மூவசுரர் இமையவர்க் கிடுக்கண் செய்வாராயினர். அவர் இறைவனிடஞ் சென்று முறையிட, பெருமான் ஆயிரத்தெட்டு மலர்க்கண்களே மிழித்திருத்தார். திருமால் புத்த வடிவங்கொண்டு காசதர் பீடாசுடன்வந்து அசுரரிடஞ்சார்ந்து அவரை மயக்கிப் புத்தராக்கி இறைவருக் கறிவித்தார். இறைவர் உலகமாயை ஒரு கெடுதேர்மீது இவருவான் சென்றகால், தேர் வடவாய்கின்ற தேவர் முதலாயினோர் எம்மைக் கொண்டன்றே இறைவன் பகைகடக்க உன்னினன் என்ற இறுமாத்தராக, அன்னதை யறிந்த அலகண்டப் பெருமான் தன் திருவடியை வைத்த காலத்து அச்சமுறிக்து தேர் முதலியன சூலைத்தன. அதுகண்ட திருமால் வெள்ளேறுவி வெளியேனை வணங்கி தருள வேண்டி மென்றிரப்ப அடியார் வேண்டுவார் வேண்டியாங் கருளும் விடையுமுற்றி அதன்மேல் ஆரோகணித்தருளினர். இடபமானேன் எளியனேனும் இறைவனைச் சுமக்கும் எற்றலி பாடத்தே வேண்டு

இறுமாப்பு, எம்பிரானுதன் தன்னியல் காட்ட, எதை இது விழிகளும் பிதுங்கித் தன்னிடங்கே டோறும் இரத்தம் இருகடல்போ லொழுக இறந்தனவெனையே எக்கையே எனிரக்கி பிரம்பி இடிபோல் இரு கிறத்திற் புரண்டு துறந்தபோன்றிடந்தது. இவ்வாறு கந்தபுராணம் உபதேச காண்டம் முதலியன முழங்கா வின்றன. இன்னும் திருவருணைத் தமிழ் வேதப் பிரமாணமுங் காட்டி நிறுத்துவாம்.

திருவாசகம்.

தச்சு விடித்துத் தாமடி விட்டது
மச்சு முரிந்த தென்றுத்தி பற
வழிந்தன மூப்புர முத்தி பற.

கடகரியும் பரிநாவுத் தேருங் கச்சே
யிடப முகத் தேறிய வாறெனக் கறிய வியம்பே.
நட மதில்க ளெலை முன்றுந் நடுவெரித்த லக்காளி
யிடப மதாப்பத் தாளினன் றிருமால்வாண் சாமுலோ. (கூ)

புக்கவர் பதினெருபுக்கவக்கரு
மெங்களீசனென்வெள்ளேறுந்தாமரைச்
செங்கணனெண்கண னூர்தியுஞ்செழுந்
தங்கள்வெள்ளிடைவலஞ்சூழ்ந்தபோதிலே.

இ-ள். எச்சத முத்திரர்களுடைய இடபவாகனக்கும், எமது சொலருத்திரரது வெள்ளே இட்டுழ்தியும் தாமரை மலர் போலுஞ் செவ்த கண்ணையுடைய விஷ்ணுவினதும் பிரமனதும் வாகனக்களும் அழிய உயர்வாய வெண்ணிறமுடைய (சிவபெருமானது) இடபவாகனத்தை வலம்வந்து போற்றவும். (கூ)

உரியபுராதனன் றவளவுப்பு
மிரவிகுரிதமாரிர்ப்பூண்டபோம்

புரவியினீட்டமும்புரந்தரன்படாம்
விரவியசான்மருப்பிபமுமேவா.

இ-ன். வலிய உருத்திரையுடைய மசாத்திரத வெள்ளையானையும், பனிரு குரியர்களுடைய பன்னிரு தேர்களும், அலத்திற் கட்டப்பட்ட டிய குதிரைக் கூட்டங்களும், இந்திரன முகபடாம் போர்த்த காலு கொம்பர்களை யுடைய ஐராவத யானையும் வரவும். (கச)

தட்பகலாமதிதனதனித்திலப்
புட்பகவிமானமும்புலரேகையர்
விட்பகல்கெடமிளிர்விமானபுந்தரு
மெட்பகவிடம்பிதிதின்றியெய்தவே.

இ-ன். குளிர்மையாயிய சந்திரிகை புடைய சந்திரனும் குபேரனதும் முத்தவிமானமும் புட்பகவிமானமும், ஏகாய தேவர்களது, விரித்த குரியனை ஒளியுங் கெடும்படி விளங்கும் விமானக் கூடங்களும், என்னின் பிளவிடமும் வெறில்லை யென்னும்படி வரவும். (கவ)

நாரதர்மகதியாழ்நரம்புதைவரச்
சீரதம்பிழிசைதெளிப்பவிஞ்சையர்
காரதாரவுமிசகரக்குமுஞ்சடைச்
சாரதர்வெள்ளமுந்தழுவிச்சாவே.

இ-ன். நாரத முனிவர் மகதி வீணையின காம்புகளைத் தடவிப்பாடவும், வித்தியாதரர்கள் சிறப்பாயிய வழியை யுடைய ஏழு இசைகளையும் தெளிக்கவும், பெரிய சர்ப்பங்களை வளித்த குறிய முடியையுடைய பூத வெள்ளங்கள் ஒலிசெய்துவரவும். (கஎ)

தனிதவெழுவர்தாபதர்தலங்கெழு
புனிதர்புள்ளடியர்கிம்புருடர்சித்தர்கள்

பனிதரவிப்மியபலவரையருட்
கனிதரவருகியவிரதர்கைதாழ.

இ-ன். மிக்க தவத்தை புடைய ஏழு முனிவர்களும், கல்வை பொருந்திய பரிசுத்தரான கருடர்களும் கிம்புருடர்களும் சித்தர்களும் உடல் நடுங்க விம்மலுற்ற பலவளப்போலும் வயினையுடையராய், மனங் கனிந்திருகும் விரதத்தினை புடையவராய்க் கைகூப்பி வணங்கவும். (கக)

அங்கமாமறையொலியருணர்ச்சாகைத்
துங்கவேதநிரவொலிதொண்டாரார்ப்பொலி
சங்கொலிமுழவொலிதழங்கவாக்கியம்
பொகுகொலியுபுணர்ப்பவாய்புதைத்தாலிப்பவே.

இ-ன். சிட்சை வியாகரண முதலிய அங்கங்களோ புடைய நிகத வேத முழக்கமும் இருவை புடைய திருக்கி தேவதை கையின்கணுள்ள உயர்வாய பிரப்பி னெலியும், அடியவர்கள் துவனிக்கும் ஒலியும், சங்கு முழக்கமும் மூச வாத்தியத்தின் ஆரவாரமும் சச்சிக்க, ஒருவரோ டொருவர் பேசும் ஒலியும் அவையோடு கூட எவ்விடத்தையும் மூடி யொலிக்கும். (உ0)

நிலமலிவானுறதண்மலைத்தின்செய்கையுங்
கலமலிகடலன்கருத்தழுத்துமே
கொலைமலிமழுவலன்கொண்டவெம்பிரா
னிலைமலைகூடினனெனஞ்சென்றெய்தினனே.

இ-ன். வில் பொருந்திய ஒளிகொண்ட தெற்றியை புடைய உமை யம்மையாரின் திருமணச் சட்டியும், ஞாலறிவு மிகவுள்ள கௌசல மாச னது எண்ணம் நிறைவேறலும், கொலைத் தொழின் மிக்க மழுவா யுதத்தை வலக்காத்திற் தரித்த சிவபிரான், இவைகள் நிறைந்த விம்ம வனத்தை யடைந்தனர். (உக)

மதிரதலனங்குகுற்றேவன்மங்கையர்
புனலுஞ்சுண்ணமும்பூவுந்துவினர்
துதிவரமங்கலச்சுடர்கைசுற்றின
ரெதிரெதிர்புகுந்துபல்லாண்டுகூசத்தனர்.

இ-ள். அந்த சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியை யுடைய உமையம்மையாரதுகுற்றேவலைச்செய்யும்பெண்கள், புதிய வாசனைகொண்ட சுண்ணச் சாந்தையும் புட்பங்களையுஞ் சிந்தினர், திகிள்பாட மங்கலநீங்களைக் கையாலெடுத்து ஆலத்தி சுற்றினர், முன்னர் முன்னராகச் சென்று பல்லாண்டு பாடினர். (உஉ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொல்லிடையிழிந்துவிண்ணந்தொடுமணிமண்டபத்தின்
மல்லல்வாலுழைமடங்கலாசனத்திருந்தான்வள்ளல்
செல்கெழுபூவைவண்ணன்றிருமணப்பத்தரின்கி
ழொல்லையிலேவலாற்றற்குரியரையுஞற்றினின்றான்.

இ-ள். அருள் வள்ளலாராய சிவபெருமான் பழைய இடபத்தினின்றும் இறங்கி, ஆகாயத்தை யளாவிய அழகிய மண்டபத்தின்கணுள்ள, வலிய வெண்மையான உரோமத்தையுடையசிங்காசனத்தின்கணிருந்தனர். மேகத்தைப் போன்ற திருமேனியையுடைய விட்டுணு திருமணப் பத்தரின் இடத்து விரைவிற் குற்றேவல் செய்தற்கு உரியாரைச் செலுத்தி நின்றனர். (உக)

சேயரிபரந்தபுன்கட்செலதிபர்விரைவித்போடி
மாயிரும்புவனமுற்றும்வியிறுவாய்த்துயிர்த்தகன்னித்
தாயருந்தவங்கனிந்ததையல்சீறடியிற்றுற்ந்து
தூயலர்தூயினர்சோபனஞ்சொல்லித்தொழுதுநின்றார்.

இ-ள். செவ்வரி பரந்த பெரிய கோக்குடைய ஏவல் நேரியர்கள் விரைவிற் சென்று, கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் தன்னிடத்தடக்கித் தோற்றுவிக்கும் கன்னிப் பருவ முடைய மாதாவும் அரிய தவத்தின் முதிர்ச்சியுமான உமையம்மையாரது, திருவடிதங்களில் விழுந்து வணங்கி, சுத்தமாகிய புட்பங்களைச் சொரிந்தார், மங்களவாழ்த்துக்களைக் கூறி வணங்கி நின்றனர். (உச)

கொண்டலோகையிலெருத்தன்கோட்டெலாண்முகமூஞ்செவ்வாய்
விண்டபுன்னைசுமிழ்ப்புன்வேட்கையுள்கருணைதாங்கு
தெண்டையங்கண்ணுமுள்ளேயிடந்தபேரன்புந்தன்பா
லண்டர்கோன்போற்றகென்னியார்வமுந்தோன்றினின்றான்.

இ-ள். பார்வதி தேவியார், தாம் கொண்ட பெரு மகிழ்வினாலே பிடரைவளைத்த ஒன்பது முகமும், இவ்வாய் திறக்கப் பெற்ற முகமைந்தும் தோற்றமும், விருப்பும் அருளைத் தரித்த கயல் மீன் போலுங் கண்களும், மனத்தைப் பதித்த பெரிய அன்பும், தன்னிடத்தைத் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவபெருமான் தேடி வந்தார் என்னும் ஆசையும் கண்டார் யாவருக்கும் தோன்றும்படி நின்றார். (உடி)

அன்னைபாடலகீராட்டிரணிவண்வணிந்தார்
துன்னலர்மாலைமற்றுஞ்சுவருட்டினர்செம்
பொன்னிறமாதர்மாதுபூசுனபூசினர்பைம்
கன்னலிற்கனிமென்சொல்லாள்கமழ்வனகமழ்செய்தார்.

இ-ள். (தோழியர்) பசிய கரும்பினும் மிருதுவான கனிந்த சொற்களையுடைய பார்வதிதேவியார் தூய மைத்த தாயர்க்கு அபிடேகிப்பனவற்றை யபிடேகித்தார், அலங்காரத்தை யணிந்தனர், நெருங்கிய பூக்களாற் கட்டப்பட்ட மாலைகள் முதலியன சூட்டினர், பூசுவனவற்றைப் பூசினர், வாசனைப் பொருள்களை மணக்கச் செய்தனர். (உசு)

மாகதன்னியருந்தெய்வவரையரமகளிர்தாழு
நாகன்னியரும்வீணைகரம்புளர்ங்கைமாரும்
போகன்னியருமேனைப்புனங்கெழுமணங்கனூரும்
யோகன்னிகையைச்சூழவலம்புரியொன்சங்கொத்தாள்.

இ-ள். தேவப் பெண்களும் தெய்வத் தன்மை கொண்ட மலையர மகளிரும், நாகமாதர்களும், கந்தருவப் பெண்களும், போகபூமியின்க ணுள்ள பெண்களும், மற்றைய இன்பப்புனத்தி லுள்ள தெய்வமக ளிரும், தவஞ் செய்த உமை யம்மையாரைச் சுற்றியிருத்தலால் வலம்பு யைப் போன்றிருந்தனர் அம்மையார். (உ எ)

இரதிமேனகையரம்பைதிலோத்தமையிந்திராணி
யருமுருப்பசியணித்தவரிசைசிற்பணிகளாற்றத்
திருமகள்கலைமடந்தைதிருபுடைசெங்கைகல்கப்
பரையொருகுமரியாகிப்பயப்பயவடிபெயர்த்தாள்.

இ-ள். இரதி, மேனகை, அரம்பை, திலோத்தமை, இந்திராணி, அரிய ஊர்வசி, கட்டளையிட்ட முறைமையின்படி ஏவல்களைச் செய்ய வும், இலக்குமி தேவியும் சரசுவதிதேவியும் முறையே வலப்பக்க இடப் பக்கங்களி லின்று கவரிகொடுக்கவும், பராசத்தியானவர் ஒரு கன்னிப் பெண்ணாய் நின்று மெல்ல மெல்ல அடிபெயர்த்து வைத்தனர். (உ ஏ)

நொய்யபஞ்சிடச்சிவந்துபரிவுற்றுநொந்தயாமேல்
வெய்யகன்மிதிக்கலாற்றேமென்றுரீர்வெருவலியன்
கையதுபடும்பேறென்னக்கருதுகவென்றுபையச்
செய்யதாட்கறைதலேபோற்சிலம்பெர்ழிபுலம்புமாதோ.

இ-ள். நுண்ணிதாகிய டஞ்சை யூட்டுதலாற் சிவப்பும்ற வருத்தங் கொண்டு துன்பப்பட்ட பாங்கள், இனிமேற் கொடிய கல்லின்மேல் மிதித்தற்குச் சக்கமாட்டேம் என்ம நீவிர் அஞ்சற்க, அங்ஙனம் கடந்

தால் சிவபெருமானது திருக்கரம் தீண்டும் பெரும்பேறு உண்டாகு மென்று நீங்கக் கடவீர் என், மெதுவாகச் சிவந்த திருப்பாதங்களுக் குச் சொல்வதுபோல, சிலம்புகளின் சத்தஞ் சத்திக்கும். (உக)

பொற்றகம்பினைமென்கொங்கைப்பொதைசுமந்தொழிக்துமாழ்ந்து
சிற்றிடையிருந்துபாதுகாத்தனம்விரைவிற்சென்மி [ட்ப
ஞெற்றைவெண்குழையோன்பாற்செல்லுகளதாட்கமலங்கே
மற்றவைபுகலுமாபோன்மணிக்கலியொலிப்பமன்னோ.

இ-ள். பொன்னுலகிய கலசம்போன்ற இரண்டு பிருதுவாகிய தனங்கள் தூங்கும் பாரத்தைச் சுமந்து, அதனும் நேர்க்துவருந்தும் சிறிய இடையின்மீது இருக்து யாங்கள் பாதுகாத்தேம், சீக்கிரம் செல்வீராக என்று, வெள்ளிய சங்கக் குண்டலத்தை யுடைய சிவபெருமானே கோக் கிச் செல்லும் இரு திருவடிகளாகிய தாமரை மலர்கள் கேட்கும்படி தாம் எடுத்துச் சொல்லுமாறு போல அழகிய மேகலை முதலிய பூச ணங்கள் ஒலிக்கா கிற்கும்.

பெண்கள் இடையிலே தரிப்பன காஞ்சி, மேகலை, கலாபம், பரு மம், விரிசிகை எனப் பலவகைப் படலான் சான்றோர் பன்மையாற் கூறி னர். அவற்றுட் காஞ்சி - எண்கோவை மணி. மேகலை - ஏழு கோவை மணியாகும். கலாபம் பதினாறு கோவை மணி, பருமம்-பதி னெட்டுக் கோவை மணி, விரிசிகை யென்பது பரு முத்தக் கோவை மூப்பத்திரண்டாற் செய்யப் பட்டது. இது நீலமணிகள் கொண்ட பூங் தொழிலை யுடைய நீலச்சாத குடையின்மீது தரிப்பது. மேற்கோள் வருமாறு:—

சிலப்பதிகாரம் - கடலாடுகாதை.

பிறங்கியமுத்தமை மூப்பத் திருகாழ்
நிறங்கொளர் பூத்தொழி னீலமை குடையி, என்றதனும் காண்க.

"குறுக்கு செறியொடு கொய்யகச்சை - நிருகளர் பூத்தொழி னீல மை குடைய - பிறங்கிய முத்தமை மூப்பத் திருகாழ்" அதித்த நூலை

வர வல்லும் கணிக்தாள்" என்னுஞ் சங்கதூல் கொண்டு வேறறுப்பின்
அணியெனக் கோடலு மொன்று. (கூ0)

தூயகைதீண்டினமெம்மான்கைதொடலினிப் பெறுதுமென்
வாய்திறந்தறைதல்போலவரிவளைமுரலத்தூது [னு
போயிறைசெவ்விநோக்கிமீள்குவானெழுதலேபோ
லாயிசையோதியோதியெழுக்தெழுந்தனிகளாடட.

இ-ள். சுத்த மாயை (இறைவியின்) திருக்கரத்தைத் தீண்டினேம், இனி எமது இறைவனது திருக்கரங்களைத் தொட்டபெறவே மென்று வாய்திறந்து சொல்லுதல் போல வரிவளைகள் சத்திக்க, தூதாகச் சென்று பெருமானுடைய காலநிலையை யுணர்ந்து, திரும்பும்படி புறப்படுக் தன்மைபோல ஊராயப்பட்ட காமரப் பண்ணைப் பாடிப் பாடி யெழுந்து வண்டுகள் ஆடவும்.

வரிவளை எனவே, மாணிக்கவளை, முத்தவளை, சூடகம், பரியகம், வெள்ளி வளை, பவளப் பல்வளை, கவரத்தின வளை, சங்க வளை, என்னும் இவைகள் கொள்ளப்படும்.

வஞ்சியாடதி.

புரைதபு சித்திரப் பொன்வளை போக்கி
லெரியவிர் பொன்மணி யெல்லென் கடகம்
பரியகம் வால்வளை பாத்தில் பவழ
மரிமயிர் மூன்கைக் கமைய வணிக்தான்.
என்றதனாற் காண்க. (கூக)

கீற்றினன்சீர்த்திதேய்த்தாய்க்தாய்கரண்குறுகின்முனென்னுச்
சாற்றுதல்போலவொன்கண்சூழைமுகர்த்தடவிமீளை
வேற்றிசையவர்கைகூப்பவெய்திநமிறையையுள்ளே
போற்றினள்பண்டுபோலோர்புடையில்வீற்றிருந்தாளன்னோ.

இ-ள். விழுதியை யணிந்த எம்பிரைவனது புகழெல்லாம் பொருந்தியோய், நினது முன்னழகைப் பார்ப்பே மென்று சொல்லுதல் போல, (தேவியாரது) ஒள்ளிய திருக்கண்கள் (சிவ பெருமானது) குண்டலம்பொருந்திய திருமுகத்தைத்தடவி மீண்டுவர, பார்வதி தேவியார் ஏனைய தேவகூட்டங்கள் எல்லாம் கைகூப்பி வணங்கத் திருமணச் சாலையை யடைக்து, சமழ தலைவராகிய சிவபெருமானைத் தம் மனத்திலுள்ளே அதித்தனர், முன்னர்ப் போல அவரின் ஓர் பக்கத்தில் வீற்றிருந்தனர் பராசத்தி யம்மையார். (கஉ)

அங்கியுந் தூமமுஞ்சேயலரியும்புயலும்போலும்
பைங்குவளையுஞ்சிவந்தபகற்றினாளிர்மணிகளுஞ்சூழும்
கொங்கலிழ்தருவும்பைம்பூங்கொடியுமோருழிக்கண்டாங்கு
நிங்களங்கண்ணியோனுந்தேவியுமுடனிருந்தார்.

இ-ள். அக்கினியும் புகையும் சிவந்த சூரியனும் மேகமும் போலவும், பசிய குவளை மலரும் சிவந்த பசுமை கொண்டு விளங்கும் இரத்தினக்களும், சூழ்ந்த வாசனை பரந்த மரமும் பூங்கொடியுமாகிய ஓரிடத்திற் காணப்பட்டதற் போலவும், பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமானும் பார்வதியும் ஓரிடத்தில் வீற்றிருந்தனர். (கூக)

உறையிருவோருமொல்வாவுவகையங்கடலிற்பண்
முறையெழிலமுதகண்களான்முகந்துண்டார்முற்று
மறைகழற்பிரானுமெங்களம்மையும்புரிவிநோத
மறைகளுமுணராவின்னம்யாவர்மற்றுணரவல்லார்.

இ-ள். பரமேசுரனும் பார்வதியும் ஒருகுடிருந்த மகிழ்ச்சியுடைய கடலின் கடலே முறையாக எழுந்த அமிர்தத்தைத் தமது கண்களினால் மொண்டு துக்கு நின்றவர் யாவரும் பருகினர், ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலையணிந்த சிவபெருமானும் எழுந்த இறைவியும் செய்யும் திருவிளையாடல்

கள் வேதங்களும் இன்னும் அறியமாட்டா, அவ்வாறுமின் எவர்தாம் அறிய வல்லவர். (கூச)

தாமரைக்கிழவன்வேதச்சடங்குசெந்தழலீண்டுற்றச்
காமர்பூங்கொடிசெங்கைப்பூங்கரத்தருக்கடிக்கைமார்பன்
மாமலர்த்தடங்கைச்செந்தாமரையையும்படிக்கிமையன்
பூமலர்ச்சிரகீர்பெய்தடிமலர்போற்றிநின்றான்.

இ-ள். பிரம தேவர் வேத விதிப்படி திருமணச் சடங்குகளைச் செய்விய அக்கினி கொண்டு செய்ய, அழகிய பூங்கொடி போன்ற உமாதேவியாரது சிவந்த திருக்கரமாகிய காந்தள் மலரையும், கொன்றை மாலையணிந்த பார்வதி யுடைய சிவபெருமானது, சிறந்த பரந்த நீண்ட திருக்கர மாகிய தாமரை மலரையு மொன்று சேர்த்து, திருமால், பொலிவுள்ள புட்பங்களை யுடைய காகத்தின்க ணுள்ள கீரைவார்த்து, தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத் துதித்து நின்றார். (கூடு)

தெய்வ சந்த விருத்தம்.

வான்முழவைக்கும்பிதிர்ந்தனவால்வளைபரக்கிமுழங்கின
நான்மறையங்கருவின்றனநான்மலரன்பர்கைசிந்தின
மோனிகள்சிந்தைகளிந்தனமூவுலகுங்களிகொண்டன
வானுயர்ந்தனனம்பிகையர்மிவர்மன்றல்சிறந்தது.

இ-ள். தேவதுந்துபிகள் ஒத்து மொலித்தன; வெள்ளிய சங்குகள் மிக்கு முழங்கின, நான்கு வேதங்களும் வேதாங்கங்களும் ஒலித்தன, அன்பருடைய திருக்கைகள் அன்றலர்ந்த புட்பங்கள் சொரிந்தன, மோன நிலையை யுடைய முனிவர்களுடைய மனங்கள் களிகூர்ந்தன, மூவுலகமும் களிப்புக் கொண்டன, மேலான உயர்வை யுடைய பிரமனைத் தெய்வமாகிய சிவபெருமானதும் பார்வதி தேவியாரதும் திருமணம் சிறப்புற்றது. (கூக)

எம்பெருமானையுமன்றலிலெம்பெருமாட்டியையுந்தாழ
நம்பெருமாதவனன்றிதுநன்றிதுதீமையின்றெதிர்
வம்பலர்மாரிவழங்கினர்மந்திரமோதிவணங்கின
ரும்பருமாதவரும்பிறரும்பெறுமோகமெய்தினரே.

இ-ள். தேவர்களும் முனிவர்களும் பிறரும் இத்திருமணக் காலத்திலே, எமது பெருமானையும் பெருமாட்டி யாரையும் வணங்க, நாங்கள் செய்த பெரியதவம் நல்லது நல்லது என்று சகதிர மாமுனிவர் எதிரிற் சொல்லி வாசனை பரந்த புட்பமழையைப் பொழிந்தார், மந்திரங்களைச் சொல்லி வணங்கினர், யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி பொங்கிற்று.()

நன்னெடுமாலனும்வேதனுநாதருநற்றவரோழவருங்
கன்னியிருந்தவள்பெருங்கௌசலகோமகனுந்தாழ
மன்னியகாட்சிவழங்கினன்மால்வடிவாயியமாதூமை
முன்னியவாறுமுபன்றனண்மூலமுமீறுமிலாதவள்.

இ-ள். கல்ல நீண்ட வடிவத்தை யுடைய திருமாலும் பிரமனும் வாத முனிவரும் மற்றைய சப்த முனிவரும், கன்னிப் பெண்களும், தவத்தின் மிக்க பெருமையை யுடைய கௌசல சேரராசனும் தாழ்ந்து வணக்கும்படி நிலைபெற்ற திருமணக் கோலத்தைக் காட்டி யருளினர் திருமாலி னுருவாகிய உமாபிராட்டியார் முதலும் முடிவும் இல்லாதவ ரானமையால், நினைத்ததைச் செய்தற்குத் தொடங்கினள். (கூஎ)

என்னுடையன்னையுமெந்தையுமின்னணைநன்னிலின்மாமண
மன்னினர்பால்வழிபாடுகளாற்றிவரம்பெறுமன்னவன்
கன்னவிலுந்திரடோளினன்கௌசலன்மாசில்வளம்பெற [ன்
முன்னகர்கண்டதுநீண்மெனமூதுணர்ந்ததன்மொழிந்தா

இ-ள். என்னுடைய தாயாகிய பார்வதி தேவியாரும் தந்தையாராகிய பரமேசுரனும் இவ்வாறு கன்மையாகப் பெரிய திருமணத்தைப் பொருந்தினர், அவர்களிடத்து வழிபாடுகள் செய்து வரம்பெற்ற பன்னகனுடைய கல்லி யுவமானமாகச் சொல்லப்படுகின்ற திண்ட பூமியினையுடைய கௌசலசேராசன், குற்றமில்லாத செல்வத்தைப் பெறும்படி முன்னர் சுகரு செய்தது கேட்பீராவென்று பழம்பொருளை யறிந்த சூதமுனிவர் கூறத் தொடங்கினர். (கூக)

திருமணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—சகூஉ.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பன்னிரண்டாவது,

நகரிசெய் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்.

அந்தரமையாளுடையான்மனைப்
பந்தரிற்றுளவோன்முதற்பண்ணவர்
தந்தமக்கருணல்கிமண்டாங்குகோன்
சிந்தையார்வந்தெரிந்துகண்சேர்த்தினன்.

இ-ள். அத்தக் காலத்தில் எம்மை யடிமையாக வுகிடைய உமாபிராட்டியாரது திருமணப் பந்தரிலே விட்ணு முதலிய தேவர்களாவர்க்கும் திருவைனைப் புரிந்து, பூமியைத் தாங்குகின்ற கௌசல சேராசனது மனவிருப்பத்தை யறிந்து அவனிடத்து திருக்கண் வைத்தருளினர். (சிவபெருமான்) (க)

ஆயகாலியரசனெம்மண்ணறன்
சேயதாமரைச்சீரடிதாழ்ந்தெழிந்
தூயகான்மறைகுடத்திப்பனின்
னேயம்யாதறையென்றனனேயில்லான்.

இ-ள். அவ்வாறிய சமையத்திலே கௌசல சேர மன்னவன் எமது கடவுளாகிய சிவபெருமானது சிவந்த தாமரை மலர்போலும் சிறந்த பாதங்களை வணங்கி யெழுந்து, பரிசுத்தமுடைய நான்கு வேதங்களைக் கொண்டு துதிக்க, ஒப்பில்லாதவராகிய சிவபெருமான் அரசனை நோக்கி இன்னருள் பெண்ணுகூறுகி யென் றருளினர். (உ)

சீர்மணஞ்செய்வெடிபுமிதிந்தப்
பார்மறும்பல்லுயிருமபலிந்தப்மா
றோவனம்பதியாற்றவுவந்தருள்
கூர்கெனப்புரிகென்றனன்மோதிலான்.

இ-ள். திருமணஞ் செய்த சிவபுரமாகிய இந்தத் தலத்திலே தூய்மையினனுள்ள பல அன்மக்களும் வணங்கி புப்பும்படி, ஒருவனப்பதிதை புடைய சுகரத்தைச் செய்வதற்குத் தேவரீர் மகிழ்வெய்தி அருள்க என்று பிரார்த்தித்தான், அதற்குச் சிவபெருமானும் அவ்வாறு செய்க என் றருளினர். (கூ)

காட்சியும்வரனும்பெற்றகாவல
னுட்பிறந்துசுகரஞ்குயிற்றுவா
னுட்சியொன்னாளிகர்க்கோலியுஞ்
சூட்சியொழுந்துணைவரப்போக்கினான்.

இ-ள். திருமணக் கோல தரிசனமும் வரமும் பெற்ற கௌசலசேன், சபமுகூர்த்தம் கொண்டு ஓர் சுகரத்தைச் செய்யும்படி, தனது ஆருகைக் குட்பட்ட அன்புடைய சுகரத்திற்குத் திருமுகமும், உபாயத்தில் வல்ல ஒற்றனையுமனியுக் துணையாகச் செலுத்தினான்.

வரம் - வரன் எனப் பேரியாய் நின்றது. சாலன் - சாத்தலில் வல்லவன். சுகி என்னும் வடமொழி சுகரம் எனத் திரிந்து நின்றது. மனம்போன்ற மாடமாளிகைகளையும் செய்குன்றுகளையுமுடையது எனத் தாதுப் பொருள் கொள்க. ஓலை=திருமுகம். கடிதம். (சு)

ஒற்றுடன்சென்மடங்கலியுள்ளுணர்ந்
துற்றதோதத்துணைவனொண்மாலிதி
மூற்றுத்தானைமுதலகண்டொய்யெனக்
கொற்றவற்பணிந்தொன்றெனக்கூடினர்.

இ-ள். தனதுவசோடு அடைக்த அத் திருமுகத்தின் கருத்தை யறிந்து, தக்க சூழ்ச்சினைச் சொல்கின்ற மந்திரி மார்களும், மேலான சிறந்த திரவியங்கள் முழுவதும் சேனைகள் முதலானவும், அரசனிடம் சென்ற விசையிற் கண்டி அரசனைப் பணிந்து ஒருங்கு சேர்ந்தார். (கூ)

தேரும்யானையுமாவுந்திறற்படை
போருந்தோச்சித்துணைவருமொக்கலும்
பாருமுய்யும்படிமன்னன்வல்லினி
யீருமெந்தைகுற்றேவலனுயினன்.

இ-ள். இரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் வலிய சேனைகளும் மந்திரிமார்களும் சுற்றத்தார்களும் உலகத்தவர்களும், உய்யுமாறு கௌசலராசன் வலிய தீவினையைப் போக்குகின்ற எமது பரிவனது குற்றேவற்காரனுன்.

உலகத்தார் யாவரும் உய்யும்படி இக்கரத்தைப் புரிவித்தலால் கௌசலசேர மன்னன் சிவபெருமானது ஏவலாளாக நின்றான என்பது கருத்து. பார்=பார்க்கப் படுவது, பருமையை யுடையது, பூமி. மன்னன்=பெருமையை யுடையவன். (சு)

கூறுமோர்திசைக்கைந்துகுரோசங்கொண்
டூறினன்குதிசையுமியம்பிடின்
மாறில்புண்ணியமாத்தலமாயிடை
யூறில்பல்கலியொண்மதித்தோன்றலே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட ஒவ்வொரு திசைகளுக்கும் ஐவைந்து குரோசதூரம் கொண்டு, முடிவில்லாத கான்று திக்குகளினுள்ள இடங்களான சொல்லுமிடத்துக் குற்றமில்லாத பெரிய புண்ணிய தலமாகும். அவ்விடத்துப் பிழையில்லாத பலகலைகளையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த நிறைவினையுடைய சந்திர குலத் தோன்றலாகிய கௌசல ராசனுனவன்.

ஒவ்வோர் திசைக்கும் ஐந்து குரோசமாக நான்கு திசைகளுக்கும் இருபது குரோச தூரம் புண்ணியதலமாகும். குரோசம்-கூப்பிடுதூரம்.

கன்னிகாரவனமுங்கனகருசுனை
மன்னுமில்வவனமுமற்றேனையும்
பொன்னினிணைகாபோலப்புனிதித்தான்
றன்னதன்புதழைத்துளிலங்கவே.

இ-ள். (இலெபருமான் வீற்றிருக்கின்ற) கன்னிகாரவனத்தையும், உமாதேவியார் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற வில்வ வனத்தையும் மற்றைய இடங்களையும் கண்ட சுவர்க்க லோகம் போலச் செய்தான், தன்னுடைய அன்பு மிகுந்து விளங்கும்படி. (அ)

நகரமெனுமந்தணனன்குறப்
புகரிணறுபொருவில்பிரமமுழு
நிகரில்வேள்விகளாற்றிடநீண்மறைப்
பகரவீறுபள்ளியுங்கண்டனன்.

இ-ள். சுசுக்க லொலிடத்தும் ஆதிசைப் பிராமணர் நன்மை பொருந்த, குற்ற மில்லாத உயர்வடைய நூறு பிரமகூபங்களையும், ஒட்டில்லாத யாகங்கள் செய்தற்காகவும் நீண்ட வேதங்கள் அத்தியயனஞ் செய்தற்காகவும், பன்னிரு ஊரும் செய்தார். (கூ)

நன்னிறிற்றிருநாலிருமங்கலம்
பொன்னகர்க்கிணைபொற்பக்குயிற்றியே
தன்னிகர்த்தகுநியைத்தலங்தொறு
மன்னுவித்தடிபோற்றினன்பன்னவன்.

இ-ள். கன்மையுடன் தழுவி எட்டு மங்கலங்களை, சுவர்க்கலோகத்திற்குச் சமான மாகும்படி செய்து, தனக்குத்தானே யொப்பாயுள்ள

வலிக்கத்தை எட்டு மங்கலங்களோடும் விளைபெறத் தாபித்துத் திருவடிகளைப் பூசித்துத் துதித்தான் அரசன். (கஎ)

ஆங்கவற்றுளாளிமுரன்றுய்ப்பிழி
தேங்கமழ்ந்தண்டுதேக்கும்பொன்ணண்மலர்த்
கோங்குதீள்வனத்தின்குணபாற்றிசைப்
பாங்கர்வைகுமோர்பண்புடைத்தொண்கிரி.

இ-ள். தேன்துளி, வண்டுகளொலித்து, தேன்மணம் வீசி, மதுவுண்டு தேக்கிய அழகிய அன்றலர்ந்த புட்பங்களையுடைய நீண்ட கோங்க வனத்தின் தேற்திசையின் பக்கத்தில் ஓர் அழகிய மலையுண்டு. (கஅ)

போதவிழ்ந்தபெண்ணைப்பொலன்குரப்புய
னுதரங்கொண்டருச்சித்திறைஞ்சலாற்
முதருந்தன்மலர்த்தடஞ்சோலைசூழ்
கோதைமங்கலமென்பர்சொற்கூறினர்.

இ-ள். விரிந்த பனம்பூவால் செய்யப்பட்ட பொன்மயமான மாலையை யணிந்த மார்பினையுடைய கௌசல சோன் அருச்சித்து வணங்குதலால், மகாத்தம் பொழியும் குளிர்ந்த மலர்களையுடைய சோலைகளாற் சூழப்பட்ட கோதை மங்கல மென்பர் சொற்பாகுபா னைர்ந்த பெரியோர்கள். (கஉ)

தொக்கசேழற்சுரும்பினுதக்கினீர்.
சுக்கசாமாதிக்குணதீர்த்தத்தின்
மிக்கநீள்குறிவெவ்வெரிபோற்றலா
லக்கினேயனென்றுபவாய்த்தலர்.

இ-ள். தொகுதி கொண்ட வரகு மலைக்கு வடக்கே, நீர் மிக்கு விளங்கும் சாமகதி யென்னுஞ் சிறந்த நீர்த்தக் கரையின்கண் மிகுந்த

விளக்கும் நீண்ட சிவலிங்கமானது வெப்ப மூடைய அக்கினி தேவனும் பூசிக்கப்படுதலால் தூய்மையை யிக்கும் என்று கூறுவர் உண்மைப் பொருள் கொண்டவர்.

மருந்துகளும், மணி, பொன், சந்தனம், தேன் முதலிய பலவும் கலந்து தொக்க தன்மையால் "தொக்கசேம்ம சருப்பு" என்றார். குறி எச்சமது உடகார மொழி. (கட)

மாதவந்தனின்மாமறையோர்குழீஇ
போதலின்புற்றிருருங்குணர்ந்தோதலிற்
போதலர்ந்துபொதுவயல்சூழ்ச்சதூர்
வேதமங்கலமென்பர்சொன்மேதையோர்.

இ-ள். பெரிய தவத்தினை யுடைய சிறந்த அந்தணர் ஒருங்கு சேர்ந்து, ஓதுதலில் விருப்புக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிந்து தீர்த்தியனஞ் செய்தலால், புட்பங்கள் மலர்ந்து வயல்கள் சூழும் சதுர் வேத மங்கலம் என்று கூறுவர் பொருளே யறிந்த புலவர். (கஉ)

பொவதேர்ச்சன்னதிக்குடபால்வைகு
மெவ்வம்மில்புரியெல்லவர்வந்தினை
செவ்விதிற்புரியச்சிறந்தோங்குவ
தவ்வியத்தசோதிப்பெயரானதோ.

இ-ள். கடலே நிகர்த்த கல்லை பொருகை எதிர்கு மேற்குப்பக்கத்தில் இருக்கும் குற்ற மில்லாத சிவலிங்க மானது, சூரியர்கள் வந்து பூசனையை அன்புடனே செய்தமையால், அவ்வியத்த சோதிலிங்கம் என்னும் பெயரினால் விளங்கும். (கஙு)

விரிமங்கலமேருவலங்கொளும்
புரிமங்கலத்தோர்போற்றவவ்விடன்

பரிமங்கலம்பாடகராடல்சூ
ரிரவிமங்கலமென்றுவிளங்குமே.

இ-ள். பனி கலந்து விளக்கும் மேருமலையைச் சுற்றி யோடுங் குதிரை கட்டப்பட்ட மங்கல வழிவான இரதத்தை யுடைய சூரியர்கள் துதித்தலால் அந்த இடம், பாடகர் மங்கலமாகப் பாடி யாடலிசைச்செய்து துதிக்கின்ற இரவிமங்கலம் என்று கூறுவர் அறிவுடையோர். (கசு)

விமலிலில்வவனத்தின்மேற்றிசை
கமழும்பானதிதீர்த்தத்திற்காமர்தென்
னழுதலிங்கமதுவைகுமவ்விட
னழுதமங்கலமென்பரறிஞரே. ஊ

இ-ள். கிருமலியாகிய உமாபிராட்டி பெறுத்தருளி யிருக்கின்ற சுவிள வனத்திற்கு மேற்குத் திசையில், வாசனை வீசுகின்ற பால்தீர்த்தத்தின் கரையில் அழகிய தெளிந்த அமுதலிங்கம் இருக்கும். அதனால் அவ்விடத்தை அமுத மங்கலம் என்பர் புலவர். (கஎ)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

மங்கலஞ்சூழ்தலினட்டமங்கலக்கேத்திரமென்றுஞ்
சங்கரனேவலிற்றனிவெண்குடைநிருபன்றருதலினுற்
கங்கைபுணர்காஞிநிகர்கௌசலமாபுரமென்றும்
பொங்குபெரும்பெயர்புனைந்துபொலிந்ததுபுண்ணியநகரம்.

இ-ள். அத்தப் புண்ணியத் தலமானது எட்டு மங்கலவூர்கள் நிறைதலின் அட்டமங்கல கேத்திரம் எனப்படும். சிவ பெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையை யுடைய கௌசல சோழ மன்னவன் செய்தலால், கங்காநதி பொருந்திய காஞ்சியை நிகர்த்த கௌசல மாபுரம் எனவும் மேலான பெரிய பெயரைத் தரித்து, விளங்கிற்று. (கஅ)

வையனைமால்கிரிபிரமகிரிசிவபுரஞ்சத்தி -
சையமுயரியகருமாவரையெனுமென்கயிலாயக்
துய்யபரையோர்நிசன்முகநிருந்தருள்தாடம்பாற்
செய்யகவுசலபுரமேவியபுமென்பதுதின்னம்.

இ-ன். அப்ப சயனத்தை யுடைய காரணன மலையும், பிரம மலை யும் சிவமலையும் சத்தி மலையும், உயர்வாய வராக கிரியும் தக்கின கயி லாயமும், சுத்தமாகிய சத்தி தீர்த்தமும் சண்முக நதியும் ஆகிய இவை கள் சூழ்ந்திருக்கும் இயல்பினால் அழகிய கௌசல புராணத சிவபுர மென்பது சத்திய மாகும்.

பை - ஆகு பெயர். பை=படம். பூதரம்—பூ=பூமியை, தரம்= தரிப்பது. வரை - மலை. அது உவமிப்பாகுபெயராய்க் கனவுக்கு ஆதி, அது சினையாகு பெயராய் மூங்கிலுக்காகி, அது தானியாகு பெயராய் மூங்கில் உண்டாதற்கு இடமாகியிம் மலைக்காதலின் மும்மடி யாகுபெயர். கிர் கான்மடியாகு பெயரென்க. (கக)

கதிர்மணிமாளிகைகோருங்காம்ரெயிலுத்தேர்ந்து
பதியுமாபதிதிருவிழாப்பொலியும்படைகுடிசூழ்
மதியமைச்சுமுதலியமாண்புறமகவுக்கரசாகி
யதிர்கழற்காலரசரெமையாளுடையான்கழலடைந்தார்.

இ-ள். அக்கரத்தில் ஒளி பொருந்திய இரத்தினக்கல் குயிற்றிச் செய்யப்பட்ட மாளிகைகள் நிறைந்து விளக்கும், அழகிய மதில்கள் சூழ்ந்து தோன்றும், உமாதேவியாரின் கணவரான சிவபெருமானது திருவிழாக்கள் பொலிந்து விளக்கும், படை குடி சூழ் அமைச்சர் முத லிய அரசமாட்சிகள்பொருந்த ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்தகாலையுடைய சேரராசர்கள் தமது மைந்தர்க்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்து எம்மை அடிமைக் கொண்ட சிவபெருமானது திருவடிப்பேறுபெற்ற அத்தன்மை தினைய படைத்தனர்.

உமா என்னும் வடமொழிக்கு, உ=வேண்டாம், மா=அம்மா என்று உபதேசப் பொருள் கூறுவர். மலையரசன் மகளாகத் தோன்றி இறைவி யைந்தாம் வயதில் அரனைத் திருமணஞ் செய்வதன்றித் தவஞ் செய்ய முற்றி கொண்டபோது, தந்தை யான மலையரசன், கின் னுடல் பொறாது. ஆதலால் "அம்மையே தவஞ்செய்ய வேண்டாம்" என்று தடுத்தமையால் வந்த பெயர். அன்றி உ-அ-என்னும் விபட் டிப்பிரணவங்கள் சேர்ந்து உமா என்ற இருத்தலிற் பிரணவ மாக வும், பிரணவ வடிவாகவும், பிரணவப் பொருளாகவும் இருப்பவள் உமை என்றல் கூறுதல் மென்க.

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண
மூடையா னாசகு லேழை.

என்றுத் திருக்குறட் செய்யுளை கூறிற்று. இதை மாறி என் னும் அதிகாரத்தான் அமிலன் எல்லை முனைக. முதலிய என்றவை யாலே கட்டு, காண் என்பதும்,

ஐம்பெருந்தரு வன் ஆமைச்சரென் றுரைப்பட்ட புரோகிதர், சேனாபதிகள், தூதர், சாரணர் என்பவரும்,

ஏனைவகைத் தானைவர் ஆயிர காணத் தியன்றோர், கரும வதி காரிகள், சுற்றத்தார், கடைகாப்பாளர், நகர மாக்கள், படைத்தலைவர், இவுளி மறவர், யானைவீரர் என்பாரும்,

ஈவகை யுறுதிச் சுற்றமாகிய கட்டாளர், அந்தணர், பண்டித் தொழிலாளர், மருத்துவக் கிளைஞர், நிமித்திகப் புலவர் என்பாரும் கொள்க. (உ0)

மறைபயின்மாதனிர்வில்லவனஞ்சிவமாமலைதாப்ப
னிறைவனமுமன்றிருவாவினன்குடியென்றெருதலமற்

றறையினுங்கேட்பினுமுத்தியடைவிக்குமதனுற்றல்
சிறிதறிந்தவாறுசொல்கேமென்றனன்செம்நெறிச்சூதன்.

இ-ள். வேதங்களே யத்தியயனஞ் செய்கின்ற முனிவர்களே! வில்வனம் பெரிய சிவமலை என்பவற்றிற்கு நடுவே, எமது கடவுளாகிய அறுமுகப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன்குடி என்று ஒருதலமுளது. அது, தன்கண் வசிப்பினும் தன்பெயரைக் கேட்பினும் முத்தி கூடச் செய்யும், அக்காரணத்தினால் அதன் பெருமை முழுதுஞ் சொல்லுதல் கூடாது, ஒருநிறுத்து அறிந்தவாறு கூறுகின்றேமென்றார், செப்பமான வழியிற் செல்லுஞ் சூதமுனிவர்.

மறை=மறைந்த பொருளை யுடையது என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர். இறைவனறமுகன் - இருபெயரொட்டு. ஆதிசத்திமுதலிய ஐஞ்சத்திகளோடு குடிலை பெனுஞ் சத்தி யொன்று கூட்டி ஆறு சத்திகளே முகமெனக் கூறுவாரும், அவ குணங்களே முகமெனச் சொல்வாரும், சிவபெருமானது ஐம்முகங்களுடன் நேவி திருமுகமொன்றைக் கூட்டி யவையாமென்பாரும், அகர உகர மகரங்களோடு காதம், விந்து, சத்தி என்னும் ஐறஞ் சேர்த்து மூ+ மென்பாரும், ஈசானம், தற் புருடம், அகோரம், வாம தேவம், சத்தியோ சாதம் என்னும் ஐம் முகங்களுடன் அதோமுக மொன்றுஞ் சேர்த்து முகமா மென்பாரும் ஆகப் பலரும் பலவாறு கூறுப.

(உக)

நகர்செய் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் சஅக.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதின்மூன்றாவது,

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம்.

அநுசரிக்க கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேனிமிர்போதக்குரவன்றெரிவரும்போதக்குரவன்
ஞானதவம்பாரணத்தான்றழுவுதெய்வவாரணத்தா
னானகரவச்சிரத்தானுறுவச்சிரத்தான்
வானபரங்குன்றத்தான்வளர்த்தபரங்குன்றத்தான்.

இ-ள். வண்டுகள் மொய்க்கின்ற புட்பங்களையுடைய குரமரவிலையுடையவன், பாவர்க்குத் தெரிதற்கரிய ஞானத்தெளிவை யுடைய ஆனியன், தன்னுற் சொல்லப்பட்ட அத்த மறைகளையுடையவன், தேவியாகப் புணர்த்த தெய்வயானை யம்மையாரை யுடையவன், திருக்காத்திற் பொருந்திய வச்சிராயுதத்தை யுடையவன், நிறை தலைகளை யுடையவன் ஆகியமுன் தோன்றிக் குறையுண்டி அத்தினை வளர்த்த திருப்பரங்குன்றத்தை யுடையவன். (உ)

நாகஞிர்கோலங்கையரனைவைதிர்கோலங்கையான்
வேகமுடனூறாரான்விரிபொழிலினூறாரான்
மோகமொழிவாயினன்மோனமொழிவாயினன்
மாகமலிவாய்க்கரையான்மருவுமலிவாய்க்கரையான்.

இ-ள். இளமை விளங்குந் திருமுகத்தை வெளிக்காட்டுவான், குற்றந்தீர்ந்துள்ள தோலையுத் தண்டினை யுடையவன், கோப முற்ற அசுரர் புரங்களை யழித்தவன் (அல்லது வேதத்துடன் இடை பூதம்

தன்னிடத்தில் ஊரப் பெறுதவன்) விரித்த சோலைகளே யுடைய தூய ஊர்களே யுடையவன், மோக கீக்கிய இடத்தி லிருப்பவன், மௌன நீலி யாகிய ஞான மொழிகளே புபதேசிக்குந் நிரு வாயிசை யுடையவன், தேவகிரியி னிடத்துள்ள தலத்தில் வசிப்பவன், சமுத்திரக் கரையிற் பொருந்திய திருச் செந்தூரில் வாழ்பவன். (உ)

வன்பணகாகரவரையான்மதலைகுகரவரையா
னின்பமயில்வாகனத்தானேற்றமயில்வாகனத்தா
னன்பருளமலிவேலானணிகொள்சிவமலிவேலா
னன்கெழுமாவினன்குடியானலங்கெழுமாவினன்குடியான்.

இ-ள். வலிய இளமை பொருந்திய படங்களே யுடைய சர்ப்பங்களே யரையிற் தரித்த சிவனது குமாரன், வராக மலையை யுடையவன், இன்பத்தை யுடைய மயில்போலுஞ் சாயலை யுடைய இலக்குமி குடியிருக்கும் மார்பினை யுடைய விட்டு ணுவும் அன்ன வாகனராகிய பிரமதேவரும் துதிக்கின்ற மயில் வாகனத்தை யுடையவன், அன்பரது உளத்தில் மலினவைப் பொருத்தாதவன், அழகு கொண்ட சிவமலியின் கண் வீற்றிருக்கும் வேலாயுதன், நன்மை பொருந்திய இடபவாகனத்தை யுடைய சிவனது குடியிற் றோன்றினன், வளங்கள் விளங்குந் திருவாவினன் குடியி லெழுந்தருளி யிருப்பவன். (ஙு)

சீலர்தமக்கறமறைந்தான்சேய்படிறர்க்கறமறைந்தான்
மாலவனின்பமருமகன்மறைவரசன்பமருமகன்
கோலமலர்க்கதம்பத்தான்குழைவினர்மிக்கதம்பத்தா
னாலவரினேரகத்தானவலவருமோகத்தான்.

இ-ள். தவ வொழுக்க முடையவர்க்குத் தருமத்தை யுபதேசித்த சிவனது குமாரன், வஞ்ச வொழுக்க முடையார்க்கு மிகவும் மறைந்திருப்பவன், விட்டுணு வினது இன்ப மருகனு மிருப்பன், வேதங்களைத் திருவாய் மலர்ந்த சிவனது செல்வப் புதல்வன், அழகிய பூக்களே யுடைய

கடப்பமாலையினன், குழைந்த மேனன மவைமென்றுத் தம்பத்திற் பிணிக்கப்பட்டோன், தூய பொருளே யுணர்ந்த ஞானியரது அழகிய உளத்துகையில் விளைபவன், சொல்லுதற் குரிய திருவேரகத்தின்கண் வீற்றிருப்பவன். (ச)

மெல்லியலாள்பழநிமலைமிலேச்சர்பழநிமலை
செல்லியர்மேகாரவணஞ்சிறந்தகன்னிகாரவனை
மல்லல்வளாகாட்டிநன்னவகாவூர்காட்டிநன்
கொல்லிவேலாடலரன்றன்னுதிதாறுமாடலான்.

இ-ள். பிருதுவான சாயலை யுடைய பழமையாகிய மலைகளை யான் பார்வதி தேவியாரின் புத்திரன், பழநிமலை வேடர்களைன்னும் வில்லவனம் கனனிகா வனம், வளப்பம் பொருந்திய இச்சாதேவி யுடையவன், திருவைகாவூர்த் தலத்தில் வீற்றிருப்பவன், கொல்லுந் தொழில் வாய்ந்த வேலாயுதத்தைத் தரித்த வீரன், குன்றோறுந் திருவிளையாடல் செய்பவன். (ஞ)

வெம்மியவாசகத்துறையான்வேதவாசகத்துறையான்
மைவண்மாருவனத்தான்வாழ்த்திமாருவனத்தான்
பௌவமாவினைக்கொன்றவனுமாவினைக்கொன்றான்
தெவ்வர்புரமெரிக்குமரன்சேய்சோலைமலைக்குமரன்.

இ-ள். கொடிய குற்றக்களையுடைய மனத்தின்க ணிருக்காதவன் வேதச் சொற்களாகிய துறைகளை யுடையவன், மேகம் போன்ற நிறத்தினையுடைய விட்டுணுவும் அன்னவாகனத்தை யுடைய பிரமனுந் துதிக்கின்ற ஆறு திருமுகங்களை யுடையவன், கடலின்கண் மாமரமாகின்ற சூரபன்மனைக் கொன்றவன், பிறவியைச் செய்யும் வினைக்கு இடையாதவன், பகைவரது திரிபுரங்களையும் எரித்தழித்த சிவனது குமரன், பழமுதிர் சோலைமலை யென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருப்பவன்.

வெல்லிய ஆக அகத்து உறைபான் எனவும், மை வண்ணம் மால் தான் அனத்தான் எனவும், பலம் உறும் மா விஞைக்கு ஒன்றான் என வும், தெவ்வர் புரம் அவிக்கும் அரன் சேய் எனவும் பிரித்துக் கொள்க.

கடலினிடத்தே சூரபன்மன் மாமரமாக நிற்க, அதனை வேல்விடுத் துப் பிளக்த முத்தார். அது பின்வருஞ் செய்யுள்களானும், கந்தபுரா ணத் சூரபன்மன் வதைப் படலத்தானும் உணர்க.

திருமுருகாற்றுப் படை.

சூரர மகளிர் ரூடுஞ் சோலை
மல்லிபு மறியா மரன்பயி லெடுக்கத்துச்
சுரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காதட்
டெருத்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார் முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்கு
சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்.

கல்லாடம்.

உயிர்பருஞ் சட்டக முழிதொறு முழிதொறும்
பழவினை புகுந்த பாடகம் போல
முதிர்புயல் குளிறு மெழுமலை புக்க
கட்டுடைச் சூருடல் காமவ் கொண்டு
பற்றியுட் புகுந்து பலங்கடல் கண்டு
மாவொடுங் கொன்ற மணிகெடுத் திருவேற்
சேவலங் கொடியோன்.

இக்கனமே "பாயிரும் பணிக்கடல்" என்னும் பரிபாடல் ஐந் தாஞ் செய்யுள் உரைத்தது முணர்க. (சு)

வாரிசுடுஞ்சரவணத்தான்மருகவேள்சரவணத்தான்
சூர்தபமுன்பொருமயிலான்சுரேசர்விரும்பொருமயிலான்

திருவார்வுதருமடிகள்தேவரோதருமடிக
ளார்வமுறப்பணிவாரேயமர்கிறப்பணிவாரே.

இ-ள். கேடில் வாழ்வைச் செய்த பாண்டிய புடைய அழகனாகிய திருமாலின் மருகனை வேள் ஆக வள்ளல், சரவண வாவியில் திரு வவதாரஞ் செய்தவன், சூரபன்மன் அழிந்துபடி முன்னர்ப் போர்புரிந்த வேலாயுதத்தை புடையவன், தேவர்களுக்குத் தலைவராயுள்ளார் தன இந்திர பிரமவிட்டுணுக்களால் விரும்பப் படுகின்ற ஒப்பற்ற மயில் வாகனத்தை புடையவன், நிறைந்த இவுலகத்தை புதேவிகின்ற பெரி யோன், தேவர்களாலும் எடுத்துச் சொல்லுதற் கரிய மூதவலமையை புடையவன், இன்னவை பெருமைவாய்ந்த கந்தக்கடவுளை அன்பு பொருந் தப்பணிகின்றவரே தேவர்களுடைய சிறப்புக்களைக் கொள்ளுவார். ()

அபராக் கழிதேடலடவாரிய விருத்தம்.

மீட்டுமுலவிவர்மகிழ்தாவிவீரைவேலைபுரண்டமேர்
காட்டமுடையாரகலமங்குமிழ்த்துவளர்தொழுத்தினை
வேட்டகருத்துப்புலரெறிவில்விழாவைமிதுத்திசினரசனுந்
தோட்டிமுகர்த்தமான்றனக்கிவிழித்தார்தூதுடனுரைப்பார்.

இ-ள். பின்னரும்தைமிசாரணியத்துமுனிவர்கள் உலகை மீதுத்து, சமுத்திரம் புரண்ட மீரோ லெழுந்த கருத்தக்கடையராய், மனம் பொங்கி, சூதமுனிவர் சொல்லுந் தோறும் விருப்பே மனத்தை ஏப்பல வழியில் விழாதுநிறுத்தி, கிடச்செவல்களாகவேறுத்தி ஒருமுகத்த காலம் போகத்தினர் கொண்டு எழுந்தவரான சூதமுனிவரைநோ கூறுவார். (உ)

வேதமுனிவர்வழுத்துமனையாதமுனிபாலொருவுஞ்சார்ந்த சூதமுனிவரியுணர்த்துகதைசரிதையுபதேச

மாதவனுணர்த்தோம்வழியின்கணுதனிமாறிக்கனிக்குகர்யா
ரேதமகற்றிருட்டிதனின்கடனென்றுரென்றலுமுனிவன்.

இ-ள். வேத்தை, முனிவர்களால் அதிக்கப் படுகின்ற வியாச
முனிவரிடத்து ஒருசேரக் கேட்டினைர்த்த சூதமுனிவரே! தேவரீர் அரு
ளிச் செய்த குற்றமில்லாத சரித்திரம் உபதேசப்பொருளாவதை யறிந்
தேம், அவ்வதிக்காகப் பிரதியுபகாரஞ் செய்த களிப்படைவோர்
யாவர், எம்மிடத்துள்ள குற்றங்களை நீக்கத் தெளிவித்தல் தேவரீரது
கடமையாகும் என்று சொல்லுதலும் சூதமுனிவர் கூறுவர். (கூ)

மகர்தகரிதையுபதேசமென்றீரன்றேபரிந்தொருகாருண்மை
லுகத்திருவாவினன்குடியென்றுரைத்தோர் முத்தியடைவ
யகத்தியிதுவென்றுமதுபொருட்டடியேனைவப்பெற்றனனி
முகத்துகொளப்பெற்றீரெனிற்தாவென்றனதேமொழிகின்றான். [ர

இ-ள். (முனிவர்களே) கீழ்மாக்கூறிய சரித்திரத்தையுபதேச
மென்று கூறினீர், அன்பு கொண்டு ஒருசார் மிகழ்ந்துடன் திருவாவி
னன்குடி என்று சொன்னவர் முத்தி யடைவார்கள் இது சத்தியம்,
இது அகத்தியர்தாற் சொல்லுதி அன்று, அது காரணமாக அடியே
னுடைய வாய்சொல்ல வந்தனன், நீங்கள் அதனுண்மையை எடுத்துக்
கொள்ளப் பெற்றீர், அது யாவர்க்கும் எளியதோ வென்று கூறிய சூத
முனிவர் பின்னரும் அதனைச் சொல்லுவாயினர். (கo)

சூழ்கிரேதாயுகந்தோன்றுநாளிற்குகராசலத்திற்
சூழ்வெள்ளருவிமனுச்சிருங்கமுழுமேற்றுளவத்தடமௌலி
வாழ்ந்சிவயோகீச்சரைநேர்ந்தமலன்சரணிலர்ப்போதில்
வீழ்வண்டெனச்சென்றடைமாறினுவ்விடையுமிகிருந்தான்.

இ-ள். வந்த இருதயுகந்தோன்றுங் காலத்திலே, வராகமலையின்
கண் சுற்றிய வெள்ளையாகிய ஒருபாயுடன் மத்திர சிருங்கத்தின் உச்சி

யின்மேல், முன்னாள் மாலே தரித்த கீண்ட கிரீடத்தை யுடைய திருமால்,
ஐயிருதலை யுடையோனைத் தலையுடனே யறுத்து, மலரிற் சயிலிய
பெருமன் திருவடிகளிய தாமரைப்பூவில், வீழ்ந்துண்ணும் வண்டி
போல் போயடையுஞ் சாதனத்தைக் கொடிம் விரும்பி யிருந்தனர். ()

அறுசீர் விழுத்தொடை (மூவசைவிருந்தும்.

இருக்குமேல்வைவிலமகனுவிறிவெண்
டிரைப்பாற்கடற்பிறந்த
முருக்கிவிரிதழ்வாய்ச்செழுந்திருவுமு
குத்தவுமுளரிப்பதமம்போற்றிப்
பெருக்குத்துறைகொண்டருகுசென்றார்
நிறைதான்முனையான்முகசேகரன்
முருக்குப்பணிவேளரியன்முண்டர்
கூறுங்கூற்றுக்கெதிர்கூறும்.

இ-ள். இங்ஙனம் இருக்குங் காலத்திற் பூமிதேவியும், திரைமேற்
கின்ற வெள்ளிய திருப்பாற் கடலிற் பிறந்த முருக்கமலர் போலுஞ்
சிவந்த அதரங்களையுடைய வாணிகாயிய இலக்குமிதேவியும், திருமாலது
தாமரை மலரடியை வணங்கி, மிக்க தியைச் செய்துகொண்டு பக்கத்
திற் போயினர், அவர்களைக் கண்ட திருமால் வேறென்னியைக் கூறு
தலாய், அவர் முகத்தையும் பாராதவராய், வெள்ளையாகிய சர்ப்பத்
தைத் தரித்த நிவ பெருமானது திருவடியை யாதுஞ் சொல்லுதும் அவரை
கெல்லாம் எதிர் சொல்லாயினர். (கo)

நின்றுவருந்திநெடுதுயிர்த்து
நீங்கியொருசார்தற்றுமக்
குன்றிலுறைபுண்டரீகனெனும்
பாகவதன்வருகிற்கிதற்கு

கன்றிதங்கவன்றனீயீர்
வருவதென்கொல்கூறுகென்ற்
னன்றுநிகழ்ந்தவாமுழுது
மறைந்தாரவணுமகந்தெளிந்தான்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்னும் இருவரும் அங்குநின்று வருத்த மூற்றப் பெருமூச்சு விட்டு, அவ்விடத்தி லின்றும் நீங்கி ஒருபக்கஞ் செல்லுதலும், அம்மலையின்க ணிருக்கும் புண்டரீகர் என்னும் பாக வதர் அவர்களைக் கண்டு கைகுவித்து எதிர் கொண்டு சென்று, தான் மனம் வருந்தி, தாய் மார்களே! இவ்விடம் வந்தது என்ன காரணம் சொல்லீராக வென்று வினவினர், அவ்விடத்து நடந்தவைகளை யெல் லாம் சொன்னார். புண்டரீகரும் அவற்றுண்மை கண்டார். (கஉ)

அனையீரோதற்கரியபரம்
பரன்சேவடிகளகந்நிழற்கு
நினைவோர்வழியினெழுகியலந்
நேரீவிரடைதலிறற்
புனையீர்த்துவவோனீத்தலனென்
றுரைத்தபுண்டரீகனைப்பார்த்
நினைபதறியாமையினிழைத்தே
மினிமேல்யாதுபுரிவதென்றார்.

இ-ள். தாய்மார்களே! சொல்லுதற் கரிய பரம்பொருளாகிய எவ் பெருமானது சிவந்த திருவடிகளை யடைந்தினிதுவற்சிவயோகியின் வழி யில் நடக்கும் நற்றவ நிலத்தில், தீவர் சேர்த்தலையால், குளிர்மை யாகிய ஆசையம்மலேதரித்த திருமால் உங்களை வெறுத்தனர், என்ன சொல்லிய புண்டரீக முனிவனைப் பார்த்து, இவ்வாறு குற்றத்தை நிவர்த் தியாமையாற் செய்தோம், இனியேல் பாம்செய்யுங் காரியம் என்னென்று கேட்டனர் (பூதேவி சீதேவி என்னு மிருவரும்.) (கஎ)

மாதர்மலர்ச்சேவடிபாக
வதன்முழுக்கஞ்சீர்வீடுப்பாத்
தெமனிதிப்புனற்சித்த
தீர்த்தக்கரையிற்கடினெஞ்சும்
போதுவன்றிதன்றிழப்பாலா
மலகவலத்திற்புரிதவக்
காதுமனிதன்னிலவனுமைச்
சாகுமெனச்சாற்றினனகன்றான்.

இ-ள். பூதேவி சீதேவி என்பாரின் செவ்விய பாதங்களைப் புண்ட ரீக முனிவர் வணங்கி, தாய்மார்களே! வடதிக்குத் திசைக்கு நன்ன குளிர்மை யிக்க இனிய நீரை யுடைய சித்தநிர்த்தக் கரையினிடத்தும், விலங்கனைத்திற்குந் தெவிட்டாத நன்ன செல்லிலனத்துத் தவத்தைச் செய்யக் கடவீர், மரகத நிறைந்த குளிர்ந்த தழாய் மாலையை யுடைய விட்ணு மூர்த்தி நங்களைச் சார்வர் எனச் சொல்லிப் போனர். (கஅ)

வின்டவரையுட்டொண்டிசித்த
தீர்த்தக்கரையின்மேதினிமான்
பண்டைமகிழ்ந்தனடைபாது
பயிற்றுகிய தவம்பயின்று
ணண்டர்முனிவர்தொழுங்குமுகன்
மாழுதாராலகைவனைக்
கன்டுபுரிந்தாளருந்தவஞ்செங்
காலத்தவிசைபுரிந்தாள்.

இ-ள். புண்டரீக முனிவர் சொல்லிய வார்த்தைகளை யெல்லாம் எற்றுக் கொண்டு, பூமிதேவி சித்தநிர்த்தக் கரையின்கண் பழமைப்படி தன் நாயகன் சேருமாறு செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்தாள், செந்தா

கரப் பூவின்கண் இருக்கும் இலக்குமி தேவியும், தேவர்கள் முனிவர்கள் வேண்டிக் கொண்டபடியினால் வெண்டாமரையாகிய செல்வி வடிவத்தைக் கண்டு தவத்தைச் செய்தனள். (கக)

வருதிரேதாயுகந்தனிற்றோ
ரிகன்போர்வலியும்வன்படையுந்
தெருளிலுடையப்பொருமமனத்
தெருக்குங்காமதேனுவைமா
லோருவுவசிட்டன்முகோசுக்தி
யகத்தையுடையாருலகிலுய்யா
தரிதுகீழ்த்தவம்புரிந்தா
லடைவதுறுக்கமெனவறைந்தான்.

இ-ள். வந்த திரேதாயுகத்திலே விசுவாமித்திர முனிவரது போர் வலிமையும், வலிய சேனைகளும் போரில் ஜயஞ் செய்து அதனால் மனத்தில் அகங்காரங்கொண்ட காம தேனுவை, மயக்கம் நீங்கிய வசிட்ட முனிவர் முகம் பார்த்து, அகங்கார முடையவர் உலகில் உய்யுந் தன்மையில்லை. ஆதலால் தவஞ்செய்தாற் றான் மீளுஞ் சுவர்க்க லோகத்தை யடைவாய் என்று கூறினர். (கச)

மாற்றமதுகேட்டினம்வெருவி
மறைவல்லோர்பின்பணிவிடைசீர்த்
தாற்றுவேன்பாண்டருந்தவமென்
றலினன்கலியிலொன்றதுதொன்
டேற்றபணிசீபுரிதிகலே
யாவுமுருவுகொடுகேழ
லேற்றுநிகூவிளவனத்தின்
வடபான்மடுவினிடைத்தோன்றி.

இ-ள். தவவார்த்தைகளைக் காமதேனு கேட்டு, மனம் அஞ்சி, வேதங்களில் வல்ல முனிவரே! தேவரீரது குறிப்பையே யிடமெனக்குச் சென்று தியானத்தைக் கடைப்பிடிப்பேன் என்று கூறுதலும், கருணைதவே! நினது கலியி லொன்று கொண்டு எனக்குத் தருந்த பணியினைச் செய்வாயாக, மற்றைய கலிகளைக் கொண்டு வராகமலையின்கண் ஓங்கிய வனத்திற்கு வடதிசைக்கண் ஓள்ள தீர்த்தத்தி லிடத்தே தோன்றி. (கஎ)

அரிவோடலர்மான்றவப்புரியா
மலகவனஞ்சென்றரியதவ
முறுதிவரான்முழைத்திருக்கா
றேன்முழுஞ்ருப்புகந்தன்னின்
மகவிலருமாதவம்புரியும்
போற்றில்வரதன்றழற்குமரன்
பெறுவையீயுமெனுமாற்றல்
கேட்டப்பிறழாதடைந்ததுவே.

இ-ள். கல்லறை வடனே தாமரைமலரின்மேலிருக்கும் இலக்குமி தேவி தவத்தைச் செய்கின்றகெல்லினைத்தையடைந்து, அரிய தவத்தை நிலைவரும்படி நின்று செய்து வருங் காலத்தில், மூன்றும் யுகத்திலே, தும்மில்லாத அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்யுங் காலத்தில், ஒவ்வொரு மான் கொடுக்கின்ற திருவருளைப் பெறுவாய் என்ற சொற்களைக் கேட்டுத் தவறாமல் அங்குச் சென்றது (காமதேனு) (கஅ)

புரிதில்காலங்கழிதலுமுன்
புகன்றவாற்றலுயுகந்தோன்றக்
கரியபெரிவண்ணனுத்தரணன்
கமலத்தாதுங்கடவுளரும்

விரிநீலகவிருள்பருகி
மினிருப்பரிதிவானவனுக்
தெரிமெல்லிழைபங்கினன்மனித்தான
பணிவெள்ளித்திலிப்படைத்தார்.

இ-ள். தவஞ் செய்த சிலகாலம் நீங்குதலும், முன்னர் விட்ட மூவிலர்ச்சொற்படி மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபரயுகம் பிறக்க, இந்திர லோகத்தினம்போன்ற திருமாதும், தன்னைமணந்த சனனாகிய பிரமதேவரும் தேவர்களும் பார்த்த நீரையுடைய கடலைச் சூழப்பட்ட உலகத்திலுள்ள இருளையுண்டு விளக்கும் சூரியதேவனும், ஆராய்ந்த திருவான ஆபரணத்தை யுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது மலர்போன்ற திருவடிகளே வணங்கும்படி கயிலைமலையை யடைந்தனர்.

கடிவுட்கயிலைதனையடைந்தோர்
குழுவிற்றிரோன்முகநோக்கி
யிடனெங்கணுறின்றருவஞ்சென்
றிலதேன்மெயிரு திருக்குமோ
யினையுமுயிர்களெனமகதி
வினைக்கிழவன்விதித்தனைப்ப
வடலுற்றனவாவகன்றையுற்கொண்
டலமியடிகளடிபணிந்தான்.

இ-ள். தெய்வத் தன்மை யுடைய கயிலை மலை யடைந்த தேவகூட்டங்களுள், சூரியனது முகத்தைப் பார்த்து நீ எவ்விடத்தும் நின்று செய்த வில்லைவேல், செருக்கி உயிர்களெல்லாம் அழியாதிருக்குமோ? என்று இவ்வாறு மகதி வினைக்குரிய சாதமுனிவர் விளக்கூறை, தீரமும் நீக்காத அன்காரமுன் கொண்டே சூரியனுனவன் சாதமுனிவரது பாதங்களே வணங்கினன். (உ)

எண்ணதுணர்ந்தவுலகத்திகழ்கண்
ணினிமத்துவிழித்தானதுபோற்றில்
வந்தநிசிகாலமன்னில்
சென்றனவந்தீயாக
நந்தவுலகமெல்லாதுபா
லென்றுனிரவிகடெருக்கிப்
பந்தமினேனேனந்தையெவ்வா
றொழிப்பேனென்றுபணிந்திரந்தான்.

இ-ள். எமதுதந்தையாராகிய சிவபெருமான் அதனையறிந்து வலப்பக்கத்தில் விளங்காநின்ற கண்ணே யிடைத்துத் திறந்தார். அச்சமயத்திற் சூரியனுடைய காலம் அளவில்லாதன சென்றன, சூரியனே! இவ்வாறு வந்தாயாக, அதனுல் குளிருறைய உலகத்துயிர்கள் வருந்துவதை பார்த்தாயோ என்று கேட்டனர், சூரியன் நடுநடுங்கி, பாசபந்தத்தால் தீவினைசெய்த காயேனது அகங்காரத்தை யெட்டடி நீக்குவேனென்று வணங்கிக் குறை பிரந்தான். (உஉ)

கோங்குவனத்திதன்குணபாலா
மலகவனத்திற்கோரகதந்
தாங்குமலர்ப்பொன்சுரபிதவக்
நிளைக்குத்தானத்தக்கணை
யாங்குவிதம்புரிதருதும்
வரனென்றமலனருளியவர
றேங்குமிரவியுகந்ததட
முயன்றுவ்மழுங்குமொளிவீற.

இ-ள். கோங்க வனத்திலே தென்திழக்குத் திசையின்க ணுள்ள செல்வினவனத்தின்கண், செந்தாமரை மலரின்மேலிருக்கின்ற இலக்குமி

தேவியும் காமதேனுவும் தவஞ்செய்யும் இடத்தில் பிரமனாலுண்டாக்கப்
தவத்தைச் செய்குதி, யாம் வந்து வரங் கொடுப்பேமென்று சிவபெரு
மான் கூறியவாறு, உயர்ந்த குரியனுடைய ஆகர்ஷணத்தை நீக்குதற்கு
மழுங்கிய சோணக்கல் சுவலிக்கத் தவத்தைச் செய்ய முயன்றார்கள். ()

நாமுமலர்ப்பெய்தநிய தவ
நவைதீர்தகாடொறுமியற்றிப்
பேதுபெறுவானிலனுவர்வு
பிறழாதமுலும்பெற்றினை
லீதின்முனிவரிருவிகம்பி
னிமையோரிறைஞ்சுமெழின்மூதூர்
வீறுதிருவாவினன்குடியென்
றுலகமூன்றும்விளம்பியதால்.

இ-ள். வாசனை வீசுகின்ற புட்பங்களைத் தவி, குற்ற மில்லாத
தூயதவத்தை காடோறுஞ் செய்து, பெரும் பேற்றை யடையும்படி
இச்சூரியன் தன் கல்வியு கொடை செய்யும் தன்மையிலும், தமிழில்
வல்ல இருடியர்களும், பெரிய ஆகாயத்தி லுள்ள தேவர்களும் வணங்கு
கின்ற பழமையாயிய பழநியானது, பெருமையிற்ற திருவாவினன்குடி
என்று இம்லோகத்தும் விளங்கியது. (உச)

எத்தனூன்றும்பரிவினெனி
வுயிருமீன்முனுடனிருக்கு
மெத்தனூன்றுமொருதனிவே
லிறைவனாகவீற்றிருக்கு
மெத்தினோன்றும்பொறிபுலன்போக்
கெறிந்தோரிருக்கையாயிருக்கு
மெத்தனூன்றுமடைகுகர்பே
ரின்பமிரையாகர்விக்கும்.

இ-ள். எத்தனூறும் பறவைப் பெருமான்உமாதேவியாரோடும்
கூடிவீற்றிருந் தருளுகர், எத்தக் காலத்தும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தின்
குத் தலைவராயிய சண்முகக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருப்பர், எத்தக்காலத்
தும் ஒம்பொறிகள் உற்சப் புலன்கள் என்னும் விடயங்களே யில்லாமற்
செய்த முனிவர் வாசமாக வீற்றிரும், எத்தக் காலத்துந் தன்னை யடைந்
தவர்களைப் பேரின்பமாயிய தத்துவித முத்தியை யடையும்படி செய்யும்.

மூவர்பெயராயிலினெழு
நூரின்முருகுவிளைதப்சுட்டுச்
சேவலினையாக்கருங்கணிறை
செறிவைந்தோகைச்சென்னியினன்
வேலினமர்ந்தமுதாடிய
கூடல்வேற்குமகன்றெல்லியினன்
காவிரிபூக்கையிலியினின்
றடைந்தவரதிகழுவாழ்.

இ-ள். பிரமன் விட்ணு உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும்
அஞ்சாதிருக்கும் நிலைமையை யுடைய பழநிப் பதியின்கண் (திருவாவி
னன்குடியில்,) முருக்க மலர்போன்ற தலைச்சூட்டை யுடைய சேவற்
கொடியாக் கொண்டி, இமையாத கரிய கண்களை யுடைய பரிய மயில்
வாகனத்தின்மீது இருந்து, அழகிய கலாபத்தையுடையமயில்விடவாவ
தாடன்மகனிய முதல்வனைக் கொன்ற ஒளிபொருந்திய வேலாயுதத்தை
யுடைய கந்தக்கடவுளாவர், முன்னர்க் காலத்திலே கல்லை சோலைகள்
பரந்த பொலிவையிய கயிலை மலையினின்றும் வந்தருளிய சரித்திரத்தை
யும் கூறுவாம்.

மும்மூர்த்திகளும் நீக்காது பூசித்திருக்கும் திருவாவினன் குடி
யில், மயிலில் நின்றமயில்வாகனமான சூரபன்மனைக் கொன்ற சுப்பிர

மனிப்பெருமான் கயிலையினும் வந்தார்த்த சரித்திரத்தைக் கூறுவாம் என்பது கருத்து. இது வெண்பா.

முச்சூர்த்திகள் முதலாது புரித்த சரித்திரமாவது - சுப்பிரமணியக்கடவுள் சூரபன்மன் முதலிய அசுரரைக் கொன்ற திருப்பரங்குன்றத்தை வந்து வீற்றிருக்க, பிரமன் முதலிஞோர் இந்திரன் குமரியாசம் தெரிவுரைசெய் பரமையரை யர்ச்சனிக்காக விமாகு செய்விப்பான் கருதி வேண்ட, இறைவனு மதற்கிசைந்து திருமணஞ் செய்திருந்தான். ஒருகான் பிரமன், விட்ணு முதலிஞோர் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் போலையத்து, முகப் பெருமான் அவரை நோக்கி, "அளியீர்! எமக்கு எல்லாம் நக்கது இவ்வேல் என்ன" அங்கிருந்த பிரமன் "இவ்வேலிற்கு இச்சிலை என்னுல் வந்தன்றே" என்றுனை, "நங்கையில் வேலுக்கு நீ கொடுப்ப தொரு சத்தியுண்டா" என்று குழந்தை வேற் பெருமான் கோபித்து "இவ்வண் கூறி மீ மண்ணிடை வேடுப்போதி" என்று சபித்தார். அவ்வாறு பிரமன் சேதலாலே, படைத்தற்றொழில் இல்லை யாயிற்று. அது இல்லாதாலே விட்ணுவின் காத்தற்றொழிலும், உருத்திரனது அழித்தற் றொழிலும் இல்லையாயின. அதனுல் விட்ணு உருத்திர் பிரமனுடன் பழனிசென்று பூசித்து வேலாயுதப் பெருமானிடம் முறையிட்டு வரம்வேண்டலின் "மூலர் பெயர் நிலையின் முதல்" என்றார்.

பத்துப்பாட்டு - முதலாவது குறிஞ்சிப்பாட்டு.

வினவா டொடுக்கிய னம்புடை காலையிற்
றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற்
பாம்பரைப் புனைக்கும் பல்லரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புன்னணி கின்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளோ
லலையி னுயிய பலர்புகழ் திணிதோ
ளுமை யமர்ந்த விளங்கு மிமையா முக்கண்
மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு

22.10.2002
N03
118 768

நோற்றப்பத் தவிய காட்டத்து தாமல்
வேல்வி முற்றிய வென்றி கொற்றத்
திரிண டேத்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாற் பெருக் கக்கை யமைத்த யா
பெருந்த மேற்றிருவிளை யாடலை
காற்பெருக் தெய்தத் கண்டு
லகங் காக்கு பொன் தடி
பன் புகழ் மூவரும் தலைவ
வேழமு ஞாலத் தணைந்
தாமரை பயந்த நாவி
கானமுக வேழத்தட்டி
பகலிற் றேன்ற மீலில் கா
கால்வே திபத்தைப் பதினேரு
டொன்பதிற் றிரட்டி யயிலே பெறிஞ

என்றதனு லறிக. இனி, "மூலர் பெயர் நிலையின்" என்றதற்கு, நிரு (இலக்குமி) கூ=(கலை வேது) இனன் (சூரியன்) என்னும் மூவரும் அகலாது பூசித்தலால் என்று கூறவர் ஒருசாரார்.

சூரபன்மனை சேனைத் தலைவனுகிய வீரவாகுதேவர் என்ற அதிபலவான், சண்டை தனுடன் போர் செய்யும் போது சேவற்கொடியோடும் மயில் வாகனத்தோடும் சென்ற பொருதார் என்ற இந்நாளார் கூறியதுபோற்குமாறு எங்ஙனமெனில், சூரபன்மன் போர் செய்யுங் காலத்தில் தன்னிடமுள்ள சேனைத் தலைவர்களுள், இந்திரன் மயில் வாகனமாகவும் நின்றார். சூரபன்மன் பின்னர் இருகூறாக்கப்பட்டுச் சேவலும் மயிலுமாகவர, அவற்றை வேற்படையும், கடிகளையும் இந்திரனது முன்னாருவி வாமாகச் செய்துகொண்டு சென்ற கந்தபுராணம் கூறியதுபோல் முன்னின் றெங்க, முருகன் மனைக் கோலத்தை புடையவன், இளமைப் பருவத்தை புடையவன், தமிழ்வாய் - தனித்தன்மைப் பண்பை. (உக)

கலிநிலைத் துறை.

சுருதிவண்டிமிராயிரந்தோட்டித்தற்கமலப்
பொருவினன்முகக்கடவுளையடைந்துபுத்தேளி
ரிருக்காரதன்மகியாழொண்கையிலேற்றி
விரலுளாழ்ந்தன்யாவருமினியப்பவேதுதிப்பான்.

இ-ள். இசையுண்டிய வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற தூபரம் இரண்டினையுடைய தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் ஒப்பிலாத ஞானகுரு திருமுகங்களையுடைய பிரம தேவரை யடைந்து, தேவர்கள் யாவரும் இருக்க, நாரத முனிவர் மகதியாழைத் தமது அழகிய கையிலேந்தி விரலினுள் தடவி வண்பிலாழ்த்தி எவரும் விரும்பும்படி துதிப்பாராயினர். (உள)

முண்டகச்சதுமுகையவன்முடிமுறைதுளக்கி
வண்டிருக்கையிலிருந்தமாதவக்கனிபொன்றைப்
பண்டிநலினன்பரமனுக்கென்றனன்பதபத்
தண்டர்கோனுலகருத்துமத்தேயெனவறைந்தான்.

இ-ள். தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரம தேவர் தலைகளை முறையே அசைத்து, தனது அழகிய கையிலிருந்த மாதளம் பழமொன்றை முனிவர் காலத்திற் கொடுத்தனர், நாரதர் அதனை யேற்று இதனிலெருமாறுக் கருள்வன்றது கூறினர். பிரம தேவரும் அதுவே சம்முடைய கருத்துமாகுமென்று சொன்னார். (உஅ)

மகதியாழ்முனிகண்டனகொண்டுகளிவிலகியேப்
பகவன்முனடிவணத்தினுற்றனனெனத்தகைப்பரம
விகல்கடக்தவனவேற்படைச்சேயினையாண்டப்
புகழ்முகத்தனிரோக்கினன்புன்னைமுகிழ்த்தான்.

இ-ள். மகதியாழினையில்லாத நாரதமுனிவர் அவ்விடத்தும் விடைபெற்றுச் சென்று அற்சனைம் பரத்தை வில்லை கழிலிங்க வைத்து

தருவி யிருக்கும் பெரும்முன் வைத்து வணங்கினர், அப் பழத்தைப் பரிவைப் பெருமான் எதிர, பகைவரை வழித்து வெற்றி கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தரித்தருளாசக் கடவுளையும், யானை முகத்தையுடைய விகடக் கடவுளையும் திருநோக்கஞ் செய்து குமரனை செய்தருளினர்.

முன்=இறைவனை மனனஞ் செய்பவன், மௌன நிலையையுடையவன், இனித் தமிழ் மொழிபாக் கொண்டி, அகப்பத்துப் புற பற்றக்கினை வெறுத்தவன் என்னலுமாம். வல்ல என்பது வல எனத் தொகுத்தலாய் நின்றது.

பகவன் - பகம் என்னுந் தாதுவினடியாகப் பிறந்த வடமொழி. பகம்=ஆறு. அறகுணங்களையுடையவன் பகவன் எனக். அறகுணங்களாவன - ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ் திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்பன. இவ்வறகுணங்களும் சிவபெருமானுக் கன்றி பேரை தேவர்க்கில்லை யென்பது வேதாந்தத்தின் உட்கிடையாகும். மாம்பழத்தை நாரதர் கொடுத்தா ரெனச் சிலர் கூறுவர். ஞானி மாதனம் பழம் கொடுத்தா ரென்பதும் முரணன் றென்க. (உக)

யாவராயினுமிக்கன்னிமைந்துளோர்க்கணைத்திற்
பூவலங்கொடுவருதிரேலவர்க்கெனப்புகலத்
தூயபம்பகக்கோதைமாமருகனுமேற்றனன்றித்
தேவர்சேனைகாவலன்சிறிதிருப்பாரோர்த்தான்.

இ-ள். எல்லா பிருத்தாந்தம் இத்தப் பழத்தை விரும்பினவர்கள் ஒரு கணத்திற் பூமியை வலம் வருவாரையின் அவர்க்கே இப்பழம் கிடைக்கும் என்ற சொல்ல, தேவ சேனாபதி யாகிய குமாரக் கடவுள் கையை முடைய பரிய தழைய மயில் வாகனத்தின் மீது ஏறிக் கையிலையை விட்டுப் பூமியை யடைந்தார். (உ0)

ஆயகாலியேக்கரணிமுதலின்ற
தாயபெங்குமாந்தக்கையைவலங்கொண்டுதாழ்ந்து.
சேயதாமரைச்சேடித்தூணேகளிற்றீத்தென
பாயுமாமலர்மாரிதூய்ப்பரவியொன்றுரைத்தான்.

இ-ள். அவ்வாறுய சமையத்தில் விநாயகக் கடவுள் உயிர் முத லாயெ சராசரப் பொருள்களிடப் பெற்ற மாதாவையும் எவ்விடத்தும் வியாபித் திருக்கின்ற தந்தையையும் பிரதக்கினம்வத்து வணங்கி, செந்த தாமரைபோன்ற அழகிய இருபாதங்களிலும் இனிய தேன் பாய் கின்ற புஷ்ப மழையைச் சொரிந்து துதித்து ஒன்று கூறலா ராயினர். (கக)

அண்டாண்டமுமப்பிரமாண்டமுமப்பாற்
பண்டைநான்மறைச்சிரசின்மேற்படரொளிபரப்பும்
வின்டிடற்கரிதாம்வியாபகமுமாயுயிரா
யுண்டொரொண்பொருளென்பதுனியலதுண்டோ.

இ-ள். அண்டங்களும் வெளியண்டங்களும் பிரமாண்டமும் அதற்கு அப்புறத்துள்ள பழைய வன்கு வேதங்களின் முடிவிலே கூறப் பட்ட பரம் பிருக்கின்ற பரவெளியும் சொல்லுதற் கரிதாய இவ்விடங் களில் வியாபித்தும் உயிராயிருக்கும் ஒரு பொருள் உண்டென்று சொல்லுதற் தேவீசல்லாமல் வேறென் உண்டோ. (கஉ)

என்றனுங்கரத்திருந்தசெங்கனியைபீர்ந்தனவேல்
நின்றடங்கலுநிற்பரப்புருச்சாடிக்கியபூம்
கொன்றையஞ்சடையொற்றைவெண்கோடமொல்யானைக்
கன்றினைக்கையிலெழுந்தினன்னைக்கினிடற்றிருன்.

இ-ள். என்ற இவ்வாறு விநாயகக் கடவுள் கூறுதலும் களிப் பழத்தை நோக்கி, திருக்கண்டத்தை உடையாயிய பெருமான் குளிர்ந்த தழைய மலையைத் தரித்த விசித்ர மூர்த்தியினுடைய

புருவத்தை தம்முடைய நீண்ட திருக்கண் நோக்கத்தால் நீக்கிய பொலிவுமிக கொழுத்தப்பூ மாலையைத் தரித்த சடையையும் வெள்ளிய ஒற்றைக் கொம்பையும் பெருமையையும் உடைய யானைக் கன்று ஒளிய விநாயகக் கடவுளின் உள்ளங் கையில் தம்முடைய கையிலிருந்த மாதளங் கனியைக் கொடுத்தனர்.

பாப்பு என்பது பாப்பு என வல்றொடாயிற்று. அதனை "மென் றொடர் மொழியுட் லெ வேற்றுமையிற் - தம்மின வன்றொடராக மன்னே" என்ற நன்னூல் விதியால் தமைத்துக்கொள்க. விடுதலின் பாம்புருவச் சடம் நீங்கியதாகுதல்—

கைலை மலைச்சன் கழையிடத் திறைவனும் கௌரி தேவியும் முத் திருவினையாடல் காரணமாகச் சூது விளையாடுவர். வெற்றி தோல்வி தரித்து சொல்லுதற்காகத் திருமாலே யேவித்தார். ஒருமுறை இறைவன் வென்றான் இறைவி தோற்றாள். மறுமுறை இறைவி வெல்ல எல்லை தோற்றாள். திருமாலைக் கேட்கச் சிவ பெருமானே வென்றனரென்று பொய்கூறினர். அதுகேட்ட உமாதேவியார் சிறிது வெறுத்து, கண் ணிருத்தும் பொய் கூறினமைபால் குருட்டுப்பாம்பாகி உழலக் கடவாய் என்று சபித்தார். அவ்வண்ணம் திருமால் குருட்டுப் பாம்பாகி வனவிதத்த காலம் வருந்தி நிற்கையில், ஒருசமயம் வேடுவராசனைக் கொன்று ஊரும் வழியிற் பாம்பை நோக்கியே தச்சபத் தீர்த்த னென்ற சிவராசரிஷி, இந்தப் புராணம் அத்தன சாபத்தை படைத்துள் கூறப் பட்டனன். (கக)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

குருளம்பிழியவென்றவேன்முருக
னிறைபுகன்றபழஞ்சூர்வலன்
பாரிடம்புரியனைதலுங்குழும
பாரிடம்புடைபரந்தன

...மேல்ற வண்டிக் கூட்டங்களைப் போல சரம்புளிஞ்சி தூட்டர், வ...
...ல் வடித்தல், உத்தல், உமிழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், துள்ளல், ப...
...டை என்னும் இரசக் காரண முறுப்புக்கள் எட்டினையும் கூ...
...டல் பொருத்திப் பாடுவதாம்.

சொல்லப்பட்ட எட்டுக் கலைத் தொழிலாவன,

(க) பன்னலாவாது - பாட நினைந்த பண்ணுக்கு நிலை நின்...
...கை கட்டான சரம்புளி யெழுத் தன்மை மாத்திரை யறிந்து இசை...
...தல்.

(உ) பரவட்டணையாவது - தன்னைக் கட்டிநின்ற சரம்புளி...
...கினரையும் புலியரையும் காணத் செய்து மயிலி பார்த்தல்.

(ங) ஊர்தல் ஆவது ஏற்ற இறக்க வகைகளால் இசையை...
...தல்.

(ச) வைவரல் ஆவது - ஏழையுறி வேற்றுதல்.

(ஞ) சேலவு ஆவது,

மகரத்தி னெல்லை கருதி யிசைம்
பகரும் குறிவெடில் பாரித்த - நிகரினர்த்
தென்னு னென்னென்னு பாலிசை யாளத்தி
மன்னுவிச் சொல்லின் வகை.

குன்றுக் குயிலெத்தக் கோடை செடிவேத்த
நின்றார்த்த மக்கதாத் தவ்வொடு - கன்றுக,
தீனத்தா லேழு நிதானத்த னின்றியங்க
வானத்தி யாமென் றறி.

என இசைநூலுங்க நாலுனையார் கூறியவாறு ஏழுத்தினிலே நீரம்பப் பாடுதல்.

(ஞ) [illegible] ஆவது பாட நினைந்த வண்ணத்திற் சத்தங்களை விடுதல்.

(ட) வையுற் ஆவது, வண்ணத்திற்செய்த பாடலெல்லாம் இன்ப மாகப் பாடுதலாம்.

(ண) தும்பேரிகாவாது - குடசச் செவ்வழி யென்னுஞ் செவ்வழி பாடுதல்.

இசைக் காரண மெட்டனன்.

(க) வாரிதல் ஆவது - சுட்டி விரலாற் றொழில் செய்தல்.

(உ) வடந்தல் ஆவது - சுட்டி விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி சாரினை அசரும் புறமும் ஆடல்.

(ங) உந்தல் ஆவது - சரம்புளிஞைத் தெரித்து வலியுற பட்டதும் மெலியுற பட்டதும் கிரல்பட்டது முணர்தல்.

(ச) உமிழ்தல் ஆவது - தன்றிடை யிட்டும் இரண்டிடை யிட்டுச் சரம்புளித் தெரித்தல்.

(ஞ) உருட்டல் ஆவது இடக்கைச் சுட்டிவிரல் உருட்டலும் வலக் கைச் சுட்டிவிரல் உருட்டலும் சுட்டொடு பெருவிரல்கட்டியுருட்டலும், இரு பெரு விரலும் இலைத்துடன் உருட்டலு மெனுமிவை. பிறவற்றைச் சீவகசிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், இசைநுணுக்கம் முதலிய பல்நூல்களுட் காண்க.

இசைத்தமிழ்ப் பதினாபடலம் - காரணவியல்.

வலக்கைப் பெருவிரல் குரல் கொளச் சேரவிரல்
விலக்கின் றிளிவழி கேடு மிளைவழி
யாசாம் இளைகொள முடிப்பது
மினைப்பருமாபிற் பண்ணலாகும்.

எனவருளைவற்றும் கலித்தொழில் கண்ட.

[illegible]

புடைய முருகக் கடவுள் அக்கினி திசையாகிய தென் கீழ்த்திசை
உடைத்தார். (க

அவிசாரிக்கிதரிவளர்த்தருத்தல
மிறைத்தரும்பொருடினைக்குமஞ்
செனிகலர்ந்தசதுமாமறைத்தலே
நிறைத்தசபதர்சென்கரங்
குவிவவத்திடவணங்கவந்திநி
கோட்டிமேழகடாத்தலே
கவின்னினங்கியகண்டியூர்கருனே
வரிதென்றிசைக்கலக்தனன்.

இ-ள். பலிகளே மிட்டு, யாகசாலையை வளர்த்து அரிய தவத்
செய்து அரிய பொருள்களே பிறைத்துத் தக் காலகளிலுலே சிந
சான்கு வேத வொழுக்கத்திற் நெறந்த முனிவர்கள் தமது தலைவ
கைகள் குவியும்படி வந்து பாதங்களே வணங்க, அக்கினி தேவன் மு
கிய கொடியினே புடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச் செலுத்த, அ
வினுக்கிய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்து கின்ற அருட் கடவுளை கு
சக்கடவுள் தெற்குத் திசையடைத்தார்.

அம்பரத்தகடுநிந்தசென்னியெரி
குஞ்சிபிஞ்சனமெய்யாபழற்
செம்பொனிச்சிதறுகட்படைத்தொகை
செலித்தகைப்படர்நெருக்கெறும்
பைம்பனிக்கடனடிச்சமன்பரவி
வெஞ்சினப்படர்மருப்பிடை
வெம்பகட்டெரிதை[illegible]
மேலைமாதிசைவிராவினேன்.

இ-ள். தகாபத்தில் வயிறை உரிஞ்ச கின்ற தலையும் அக்கினி
போன்ற குஞ்சித்த நிலை மயிரும் அழலுகின்ற தேகமும் செக்கசெருப்புப்
பொறி பிறக்கின்ற கண்களையு முடைய சேனைக் கூட்டங்களும் தொங்
கிய கைகளையுடைய யமபடரும் ஆகிய தொகுகையான பெரிய சமுத்திரத்
தின் எதிரிலே யமதருமனவன் கின்ற தறித்து, மிக்க கோபத்தையுடைய
பசுத்த கொம்புள்ள தொடிய எருமைக் கடாவின் மேற் செல்ல,
மென்மை பொருந்திய தென்மேற்குத் திசையை அடைத்தார். (சக)

கன்குல்வெள்ளிரைசெல்வானனிந்துனை
வந்தியங்குதல்கடிப்பவே
வெங்கண்வானவுணரெறிதுசெஞ்சிகை
வினாக்கவேலினல்வளைந்தெழப்
பொங்குபோர்நிருதிபோற்றிவீரரா
வாகனத்தின்மிசைபோதரப்
பங்கயன்பொருன்மயங்கவென்றவ
வாகனத்துபச்சிமமடைத்தனன்.

இ-ள். நாள் காலத்தில் தோன்றும் வெள்ளிய பிறைச் சந்திர
னைத் தொடர்ந்து செல்கின் வானத்தைத் தரித்து கடை கொண்டு வந்தாற் போன்ற
கொடிய கண்களையுடைய வாளாயுதத்தைத் தரித்த அசுரர்கள் வந்து தா
க்கினும் வேத குறியும் விளங்கும்படி சமுத்திரத்தைப்போற் சுற்றி
வர, மிக்க போரில் வல்ல நிருதியானவன் சுமாசாக்கடவுளைத் துதித்துப்
பெருமை பொருந்திய மனுஷ வாகனத்தின, மிது வரையும் பிரமதேவர்
உண்மைப் பொருள் தெரியாது மயக்க வெற்றி கொண்டவான குகப்
பெருமான் தங்கிடத்தி லின்னும் நீங்கி மேற்குத் திசையடைத்தார்.

வருவருத்தனபுரிந்துதொழ்குரா
மலைக்கிடந்தருள்புரிந்திடுத்
தித்திதென்றுலையரக்குகைவருத
வளவிறையவாதிசைமேயகொன

வந்தீர்வருணனடிவணங்கியடன்
மகரமீவாவலங்கல்வேற்
கந்தன்விண்டொழுகிகண்டியம்பரி
கடாவிவாயுதிசைமேலினன்.

இ-ள். அடைத்த வழி பாறி செய்து தம்பிடத்தைத் தோய்ந்தவ
ரது மலத்தை நீக்கி அவர்க்கு அருளைப் புரிகின்ற சித்துரதி நெளித்த
திரைகளே புடைய கங்கா நதி முதலான தளவில்லாத தெய்வத் தன்மை
புடைய ஆறுகள் கொண்டுவரும்படி வந்த, நீர் வடிவத்தை புடைய வருண
தேவன் கந்தக் கடவுளினது திருப் பாதங்களைப் பணிந்த வலிமை
பொருந்திய மகரமீன் மீதுவர, மாலையைத் தரித்த வேலாயுதத்தை
புடைய கந்த சுவாமி யானவர் மேலுலகத் தவரால் தொழப் படுகின்ற
மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி வாயுதிசையாயெ வடமேற் திக்கிற் சார்க
தார். (அட)

விரிதலைப்புவனமுழுதுமொக்கவிர
விபவொலிக்கடவுளதிர்கொளா
முருகுசிர்த்தகுமலரிறைத்தமுறை
பாவிமொய்த்தபரிசனரொடே
கருவிருந்துருகுபுரிமருப்பிலே
கடதிலையருகுதொடரவே
யருள்படைத்தவிழியளகைபெற்றதவ
மயில்படைத்தகானருளினன்.

இ-ள். பரந்த இடத்தை புடையி பூமி முழுவதிலும் ஒருபடித்
தாய்க் கலந்து நிற்கின்ற வாயுதேவனதிர் கொண்டுவாசமே வீசுகின்ற
கல்லடிபோலுந் தூவி முளையே தழைத்தவெள்ளிய சேவகளோடே
கருநிறத்தை புடைய மாறுபட்ட முகிய கொம்பினைக் கொண்ட கரி

யின் வாகனத்தை விரைவிற் செலுத்திப் பக்கத்திற் றொடரும்படி
செல்ல, வேலாயுதம் விளங்குக் கையராகிய குமரக் கடவுள் அனக
புரிசெய்த தவத்தினுல் அக் குள்ளவர் தரிக்கும்படி தம் திருவுருவைக்
காட்டி யருளினர். (அஉ)

கானவிந்தையமியக்கர்கிம்புருடர்
கருடர்கார்தருவர்முதலினோர்
வானநாடரகோசமேனியர்
கலாலவத்திரவணன்றொழீ
மீனுலாமலிகினர்குபுட்பக
விமானமீதுவரமேலையோர்
சேனைகாவலன்வடாதபாலொடு
செறிந்தழித்திசையுறைந்தனன்.

இ-ள். தேவரில் வல்லவித்தியா தரர்களும் இன்னரர்களும் கிம்
புருடர்களும் கருடர்களும் கற்பகர்களும் இவர் மூலாயினோரும் தேவர்
களும் அசுரரிபர்களும் மற்றையோரும் கலந்துவாக் குபேரனுவன்
னனுடன் விண்மீன் போன்ற இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட புட்பகவிமா
னத்தின்மேல்வர, தேவ சேனாபதியாகிய சுப்பிரமணியக் கடவுள்
வடதிசைத் திசையையடைந்தார். (அஎ)

சீருருத்திரர்வசுக்கண்மாமுனிவர்
நீர்த்தர்புத்திரனிரப்பவே
மேருவாதிகிரிபுவனமெண்கனிறு
விண்டுவாதிபுடைமண்டவே
சாரதத்தலிறைத்தளோரொடு
சேனைசூழ்திருத்தலே
காரிமித்தபரிவாரிசேனையினோர்
கனகநற்கயிலைமேவினன்.

இ-ள். சிறப்பினை யுடைய உருத்திரர்களும் அட்ட வசுக்களும் பெரிய முனிவர்களும் சாரணர்களும் புகழ்ந்துத் தொழுதிகளைச் சொரிய, மேருமலை முதலாகிய மலைகளும் புவனங்களும் எட்டித் திக்குகளிலு முள்ளனவான கலும் குலாசலங்களும் பக்கத்தில் வந்து நெருங்க, பூத கணத் தலைவர்களோடும் சாரணருந்திரர் அஞ்சலி செய்துவர நீலநிறம் பொருந்திய மயில் வாகனத்தைச் செலுத்தி ஒரு கண நேரத்துட் கந்த சுவாமியானவர் கயிலாயமலையை யடைந்தார்.

உருத்திரராவர்—துயிரகோடி உருத்திரர், நூறுகோடி உருத்திரர், பதினொரு கோடி உருத்திரர், ஏகாதசருத்திரரெனப் பலவகைப் படுவர்.

அட்டவசுக்களாவர்—அனலன், அனிலன், ஆபத் தேவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன், எனுமிவர்களாம்.

சாரணராவர்—தலசாரணர், சலசாரணர், [illegible], புட்ப சாரணர், நக்ஷத்திரசாரணர், சதாக்ஷர சாரணர், ஆகாய சாரணர் எனுமிவர். (எட)

அறுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

தக்கைமலர்க்கைச்செழுங்கனிதன்றலையன்றளிர்க்கைத்தவிர்க்காலைச்
சிந்தைதெளிந்தாண்டொருவியுயர்தேவகிரிச்சேதிமம்வைகி
யந்தவரைச்சாரலினெருளாற்றுமரியதவமுனிவர்
தந்தநெறிவந்தனைபுரியத்தாமேபெறுகல்வரலங்கி.

இ-ள். தக்கை யாருடைய தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரத்தி லிருந்த செழுமையான மாதுளம்பழம் தமது தலைவனுடைய தளிர் போன்ற கையிலிடத்திற் காணப்பட்ட மனச் தெளிவுற்று அவ்விடத்தி லின்றும் நீங்கி உயர்ந்த தேவகிரியின்கண் [illegible] சேதிமத் தலத்திற் சென்று விற்றிருந்து அத்தலத்தின் சாரலில் நீண்ட காலமாகத் தவத்தைச்

செய்கின்ற முனிவர்கள் வேகமில்லாதிப்படி பூசைபுரிய அவற்றைவேண்டு கல்லவரங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்து. (சல)

பாயும்விடைபூர்பகவனுக்குருத்தனக்குப்பழையபதியென்றே
வாயதிருவாவினன்வரையளித்துமென்றேவேனவரை
யேயசாபலுருத்தவமோயாதோயாவாறிகிற்பார்
சேயதிருவாவினன்குடியிற்சென்றுன்குன்றுதொறுநின்றான்.

இ-ள். தாவிச் செல்லும் இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமா னுக்குத் தமக்கும் பழமையாக வுள்ள தலமென்று கொண்டோ? பூரித்த இலக்குமி தேவி சாம தேனு சூரியன் என்னும் இவரைக் காப்பமென்று நினைத்தோ? வராக மலியிற் பொருந்திய சார லனை செய்த தவமோ? யாதோ வையறிய வல்லமோ? மலைகடோறும் தங்கியருளும் குமாரக்கட வுள் செய்மான திருவாவினன் குடியிற் சென்றனர் (சஎ)

[illegible]தம்புரிசெம்பொற்பாவினனின்றோற்றமகருத்
தோற்றவரியகாரணனிவ்வுலகிவ்வேலைக்குடர்நிதியர
னாற்றினிலிர்ந்தருமபுனிதொண்டுசத்தி [illegible] தலருவித்தர
னற்றலுறவின் றிருபயனுமபெறுதற்குடிவரனன்றே.

இ-ள். தம்மைத் தந்தித்த அரிய தவத்தைச் செய்த வெற்றி இலக் குமி தேவிக்கும், சாமதேனுவுக்கும், சூரியனுக்கும் மற்றையோருக் கு தோற்றுதற் கரிய தமது உருவை மிகுதியு மளித்து, கூரிய வேலாயுத மாகிய ஒளிபொருந்திய கிரியிலுலே குமாரக் கடவுள், பெருமை பேரூ பட்ட கல்ல தீர்த்தமொன்றை புண்டாக்கினர், வலிமை பொருந்தின்ற இம்மை மறுமைப் பிரயோசனங்களும் அடை தற்பொருட்டு முற்றினர்கள்.

இலக்குமி, சாமதேனு, சூரியன் என்னும் இவர் பூசித்தலையால் திருவாவினன் குடியென்னும் பெயர் பெற்ற தென்க. திரு=இலக்குமி

தேவி, ஆ=காமதேனு, இனன்=சூரியன், கு=பூமி, டி=அக்கினி தே
லும் பூசித்ததனவு முரைப்ப. (ச

ஒருகன்னலினுண்மறைக்கிறவனுவணமுயர்த்தேனுவுதெ
மிருவருணாவரியவடிவெடுத்துபிகசனனவரு [ன
மருவுமுருவமருவுருவும்வாமத்தொழிலற்றிமினைப் [மொ
பொருவிலுருவுகொளும்விளையாட்டொன்றே பலவுமபுரிந்

இ-ன். ஒரு கணத்துள் பிரமன் வடிவையும் கருடக் கொடி
புடைய விட்டினு வடிவையும் கொள்வர், அவ்விருவரு மிதித் தரி
உருத்திர வடிவையுக் கொள்வர், அவர்க்கு மேற்பட்ட மகேசர் மூர்த்
யாகவும் இருப்பர், அருவமும் உருவமும் அருவுருவமும் கொண்
அழியு பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்வர், பின்னரும் ஒப்பில்லாத வ
வங்களைக் கொள்வர், அவரது திருவிளையாட்டி னாருசேர், பல
றைந்து செய்வர். (இ

எ
கொண்
மண்டர்தொழுவித்திருவிளையாடல்செயல்தங்களித்
ருண்டையிதழ்பிகையோடுத்தோன்றலடைத்தவாபுகல்வாம்.

இ-ள். எட்டுத் திக்குகளையுங் காக்கின்ற திக்குப்பாலகரது சீர
லைக்கப் பார்ப்பார், டேசுவார், உடனே தருன்கொண்டு குமரனவ
செய்வர், இம்மலையே கயிலை மலையென்று சொல்வார், தேவர்க
வணங்க வீற்றிருப்பார், எமது குமாரக்கடவுளின் செயல் இதுவாகும்
அத்தலத்தில், சோவைக் கனிபோன்ற அதரத்தை புடைய உமையம்
யாருடன் கெபெருமான் அடைந்த வரலாற்றைச் சொல்வாம். (இ

எமதருளாலேபிரியுமென்னுமிரக்கியமபய
ருடைபக்குலமுமிடத்தத்தரதத்துமிழ்ந்துமாவிப்ப

வமரர்ந்றுத்சப்புகணதெருக்கவயன்மால்புடைவணங்கக்
குமரனுறையாவினன்குடியிற்குடிகொண்டானக்குடிவாழ்வே

இ-ள். கீழ்த குடிக்கு வாழ்வாகிய கிவ பெருமான், எம்முடைய
முருகனே பிரிக்கவல்லான் என்ற இவ்வி இடமேலே பரசன் புத்
திரியாராகிய உமாதேவியார் பாகத்திலே விளக்க, மூவுலகத்தி னிடத்
தில் தேவதைகளுதிகள் ஒலிக்கவும், தேவர்கள் வணக்கவும், பூத கூட்
டங்கள் கெருக்கவும், பிரம்மிட்னுக்கள் பக்கத்திலே நின்று வணக்
கவும், குமரக் கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற திருவாவினன் குடி
யில் வந்தருளினர். (இ

செஞ்செவ்வேற்சேய்னைகரத்திற்றிவபிரான்விண்டையிற்
வஞ்சிலுமையோடெழுந்தருளுமளவில்னக்கரோடனக்க [து
செஞ்சலறவேற்பனபோல்வந்தெதிர்ந்துகலத்தொகுதியிடை
யிற்கலிவிலுமோய்ம்பினன்கியடயக்கரவேத்திரமெய்ப்ப.

இ-ள். கெற்றி லொளிபுதுத்த புடைய குமரக்கடவுள் வெற்றி
வின்கண், சிவபெருமான் வெற்றிய இடப வாகனத்தின் மீதும்
றகவி, அழகிய சிலம்பிவு பொன்ற சிறப்பை புடைய உமாதேவி
யாருடன் போகுங் காலத்தில், சூருதிரத்துடன் சூருத்திரம் கலப்பது
போல வந்து எதிர்த்துக் கலந்த கூட்டத்தி னிடத்தில், பிக்க திறலை
புடைய வீரவாகு தேவர்தும், கத்தி தேவரதும் கைப்பிரம்பி னெலி
யொலிக்கவும். (இ

இன்னவாயவலையினிடையிற்செவ்வேலொன்றுதனையு
மன்னையபுந்தாழ்ந்தனமையாளமலனிருகையாலெடுத்துத்
தன்னதகன்மார்புறப்புல்லித்தழுவியுச்சிமோந்துமனமிப் [த்து
பொன்னத்தனிகினிருந்து புடைவீற்றிருந்தாளகக்கொடி

இ-ள். இவ்வாறு சமயவிடத்திற் பிரகற்ற கிடத்த வேலை
யுடைப் பெருமான் தமது தந்தையாரையும், தாயாரையும் வணங்கினர்,

எம்மை யடிமைக் கொளும் நிருமலரீசிய சிவபெருமான் நமது திரு
கைகளாலு மெடுத்து, தம்முடைய தகன்மார்பிற் பொருத்தத் தழுவி,
உச்சி மோக்து, இரத்தினங்க ளழுத்திப் பொன்னுச் செய்யப்பட்டதொ
னத்திலே பக்கத்திலே வீற்றிருந்த உமை யம்மையாரது திருக்காதிற்
கொடுத்த. (இச)

ஷை சந்த விருத்தம்.

முருகவருகவருளுதிமுத்தேவருகமூவாமிரு
மருகவருகவெமதுகுலமகவேவருகமுனிநாற்பல்
பருகவருகவெனவெடுத்துப்பருவக்கூறிமடியினில்வைத்
திருகையான்மீளவுமிறைவனெடுப்பவினித்தாளுலகின்றுள்.

இ-ள். முருகனே யெம்மிடத்து வருக, தருட்கடலில் விளைந்த
முத்தே வருக, நிருமலின் அழியாமருகனே வரக்கடலாய் எம்முடைய
செல்வ புதல்வனே வருக, தனத்திற் றேன்றும் கல்வ பாலுண்ண
வாய்க்கடவாய், என வெடுத்த வருகைப் பருவக் கூறலை, மடியில்
வைத்து மொழிக்க, இரண்டுகையினுல் எடுத்துப் பின்னரும் சிவபெரு
மான் மெடுக்கக் கொடுத்தனள், உலகங்களை யெல்லாம் பெற்ற பெரு
மாட்டியாராகிய உமாதேவியார். (இடு)

சசனுருகிமடியினில்வைத்தென்றுமினேயோபதிவிடையை
தேசுதருமம்மாணுதற்கண்மணிநீகிறுவனெனெபெரிய
வாசகருபென்கனியுமொருகனியோமதாமொழிவாயாற்
பேசவரியமறைநாளப்பிள்ளைபழநியெனப்புகன்றார்.

இ-ள். சிவபெருமான் உருகி, தமது மடியில் வைத்து எக்காலத்
தும் இனமைப் பருவத்தை யுடையனே, தரிவை யுடையாய், ஒளி
கொண்ட மதி யுதையின் கண்மணி யாகும், சிறுபிள்ளையே, பெரி
யவன் குருநிலையிலிருந்து, வாசனையொருகிய கல்வியினை மாத்திரம்
பழமும் ஒருபழமாகுமோ? இனிய சொற்களை யுடையினை திருவாயி

கூறினை, சொல்லற்கரிய பெருத்திற் கூறப்பட்ட ஞானக்குழந்தை யாகும்
பழநியென்னு மெல்லை சென்றார். (இக)

கலிநிலைத் துறை.

இவ்வாறுமாற்றமிசைத்தோதுபிதாவையின்சொன்
மெய்வாட்கண்ணினேதனியுந்ததிவாய்மையின்வழுத்திச்
சைவாகமத்தின்வழிபாடுபுரிந்தேதாழ்ந்து
மொய்வாசம்மீ சமலர்தூவிமுயன்றுகின்றுன்.

இ-ள். இக்கனம் சொற்கினேவருத்துக் கூறிய பிதாவாகிய சிவபெரு
மானேயும், இனிய சொற்களேயும் அருளனத் தோய்ந்த வாளாபுதல்வ
னென்ற விழிகளோடு மூடையவுமையினேயும், அதிச் சொற்களாகக் கூறித்
தோத்திரித்த. சிவாகம விதிப்படி பூசைபுரிந்து வணங்கி, நெருங்கியவா
சனீசம் புட்பங்களேச்சொரிந்த வழிபாட்டு முயற்சிகொண்டு நின்றார்.

நின்றுனேப்பன்வருகென்றுனெருங்கப்புல்லி
மின்றுவீப்பிட்டிறதன்மீதுநாப்ப
நென்றுயரைத்துப்புரிபூசனையுண்மைகண்டு
நன்றுயவீதமைவப்பாவுகளித்துகென்றார்.

இ-ள். நின்ற குமாரச் கடவுளேச் சிவபெருமான் இங்கு வருக
என்று குழையும்படி முழுவி, ஒளிகிலேத்த சிக்கப்பிடரியின் மேலிடத்த,
ஒருசோ வைத்து, நீசெய்த பூசனே யுண்மையானது, கல்லது, கன்மை
யானவற்றைக் கொடேம், அவைகளெல்லாவற்றையுந் சொல்வாயாக
வென்றார். (இக)

மூவாதருன்னேப்பொருளாகியமுக்கண்மூர்த்தி
யோவாண்மையெஞ்ஞான்றுநின்றேழைவண்ணைகலாது
மாலாதவன்னென்றுயர்தீரவடையினீண்டித்
தாவாதியாருவ்நிசாரவுத்தந்திடென்றார்.

இ-ள். முதிராத முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாகிய திரிகோத்திரக்கனே யுடைய தந்தையே! இடைவிடாமல் தேவரீரோடு எக்காலமும் யான் இவ்விடத்தி லிருத்தலால், இலக்குமி காமதேனு சூரியன் என்னு மிவர்போன்று உயர்வுதீங்க வந்து சேரினும், இவ்விடம்வந்தார் யாவரும் குறையாமல் சுகத்தினை யடையவும் வேண்டும். அவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டு மென்று கூறினர். (நெ)

பூமேவுவாரிப்புரிமீதுபொருவில்வேலோய்
யாமேவுமூதூரிமையோர்களிறைஞ்சிவாழ்த்தத்
தாமேவுமாமுதலாயவர்தாழ்வுதீர்ந்து
நீமேவுஞான்றுநிலைத்துய்த்தனர்நீக்கல்யாதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத கேலாயுதத்தை யுடையாய்! பூமியின்கணிருப்பவர், இத்தத் தலத்தின்மேல் யாங்களிருவரும் இருந்து மூர் என்று பூசிப்பாயின் அவர் தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்க, எப்பைக் கண்டு முத்தியடைவர். இலக்குமி முதலானோர் தமது குறைவுதீர்ந்து, நீ இங்கே வந்தால் முதலாக நிலைபெற்றுப் பிழைத்தனர், அதனை நீக்குதல் கூடுமோ? (சு0)

வந்தித்தாநம்மைக்குகமேலர்தூவுழுதூர்
சந்தித்தபேர்கள்கதிசார்குவர்தக்கதன்றே
பந்தித்தவெய்யகொடும்பாதகரேனுநின்னோர்
சிந்திக்கின்முத்தியளிப்பேமதுதிண்ணமாதோ.

இ-ள். குகனே! நீ எம்மை வழிபட்டுப் பூச்சொரிந்து அர்ச்சித்த பழமையாகிய இவ்வூரை யடைத்தவர்கள் முத்தியை யடைவார்கள், இதால் இது தகுதியை யுடையது, மலத்தாற் பற்றிக்கப்பட்ட பிரிக்கொடிய பாதகர் ஆயினும் உன்னை நினைத்தால், அவரை முத்தி யைக் கொடுப்போம் அது உறுதி. (சு)

தனிநெடுவேலிற்றோட்டசரவணத்தீர்த்தமுழுக்கும்
புனிதர்சங்கயிலைவைகும்பொருவினற்கணங்களாலர்
கனியின்முமிகூடிக்கார்த்திகைத்திங்கண்முழுக்கு
மினியவன்கீர்ப்பேற்றோர்தொழுபெறுவர்தின்னம்.

இ-ள். நீ ஒப்பற்ற நீண்ட வேலாயுதத்தினாற் றோண்டிய சரவணதீர்த்தத்தின் முழுகும் பரிசுத்தர்கள், சமது கயிலையிலிருக்கும் சிவகணங்களாவார், கனிக்குருகுச் சேதமாய (அல்லது பழுத்தல்லையை யுடைய, பழுத்தலிருப்பிய) உனது பெயரைச்சொல்லிக் கார்த்திகைமாதம் முழுவதும் இனிய உலகத்தலத்திற் நீரில் முழுகினோர் சமது வடிவைப் பெறுவர் இது சத்தியம். (சூ)

நிற்றிறப்பகைதாய்செல்வினைத்திடைத்திறம்புரிந்தை
வெற்றிவடையரேனும்விருச்சிகத்திங்கடன்னி
னன்றவம்புரிவோர்க்கேலவாற்றின்னபெரும்பேறும்
பொற்றருவிசும்பில்லைகும்புலோமசைபோகத்துய்ப்பார்.

இ-ள். சிறிய இரண்டையும் பகைவர்களையு மாய செல்வினைத்தின்கண் மாறுபட்ட மனத்தை யுடைய வெற்றையான அறிவுடையராயிருப்பினும், கார்த்திகை மாதத்தில் கல்ல தவத்தைச் செய்வோர்க்குச் சுற்றமெல் புரிந்து, கன்மையைச் செய்தாலும், கற்பகதரும் பொருந்திய சுவர்க்க லோகத்தில் இந்திராணியினது போகத்தையனுபவிப்பார்.

அம்மதியினின்றபூசையாற்றியோராதெழுத்தஞ்
சம்மதிவொடுந்தினைப்போர்தாபதர்க்கடினல்கிச்
செம்மையினின்றுதெல்லிவனத்தினிற்செறிந்தக்கோர்
மும்மையுமுணர்ந்துமுலமலமொரீஇமுத்தராவார்.

இ-ள். அந்தக் கார்த்திகை மாதத்தில் கல்ல பூசையைச் செய்து சுடக்கர மக்நிரத்தைத் தமது கல்லுணர்வோடுஞ் செபிட்டகரும், மூன்

வர்க்கு உணவுகொடுத்துச் செப்பமுடனே அவ்விடத்தில் கிடந்திருந்த
கெல்லி வனத்தில் வசிக்கும் பெரியோரும் திருகால சம்பவத்தையும்
அறிந்து மூல மலமெனப் பேரும் ஆலைமைத்தி விண்டும் கீழ்ந் மூர்த்தி
யடைவார். (கச)

ஆறுகெல்லிமீழலினியிட்டயின்றேரன்னூர்
கோடமதொருவித்தென்னாரமுதுணுக்கரேசரசார்
மீறுசிரோத்தஞ்செய்தோர்பித்தர்கண்மணிபினேந்து
நாறச்செபித்தோர்யாருமுலகடைவர்மன்னே.

இ-ள். ஆகின்ற கெல்லிமர நிழலிடத்தே உணவைக் கொடுத்
தற்காரும் உண்டவர் தம்மிடத்துள்ள குற்றங்க ளெல்லாம் நீக்கப்
பெற்றுத் தெளிந்த அமிர்தத்தை யுண்ணுகின்ற இந்திராதியர்கள்,
பெருமை பொருந்திய சொர்க்கத்தைச் செய்தவர்களும் பரமவித்தி
லை உருத்திராக்க மணியைத் தரித்து மனமடங்கச் செபித்தோர்களும்
ஆகிய யாரும் தமது சிவலோகத்தை யடைவர். (கஇ)

விருச்சிகமதியில்வெள்ளிபூரணையதுமேமேலி
லருச்சனைமுதலமுன்னாறைத்தனயாவுமாற்றி
பெரிச்சினைவளர்ப்போர்க்கூட்டியெழிற்சினகரம்புக்கன்று
குருச்சுடர்த்தீபஞ்சிற்குரைகழலடைவர்நின்மலம்.

இ-ள். கார்த்திகை மாதத்திலே வெள்ளிக் கிழமையில் பூரணைத்
திதியின், அருச்சனை முதலாய முன்னர்ச் சொல்லப்பட்ட யாவற்
செய்து, யாகாக்கினியைக் கெடாதே தொழும்புமாத வளர்ப்பவர்களுக்கு
உணவு கொடுத்து, அழகு பொருந்திய கோயிலிற் புகுந்து அற்றைத்
தினம் நிறமுள்ள ஒளியையுடைய தீபக்கொடியின், ஆது ஒளிகின்ற
வீரக்கழலணிந்த பாதத்தை யடைவது உண்மை யாகும். (கஈ)

னன்டொருகணம்வதிந்தோரொண்டிசையிறைவரேனு
மான்டருமயின்மால்வைகும்வாழ்க்கையிற்கழித்தருக்கந்
சேன்டருபுரியில்வாழ்வோரென்றிடற்கினமுமேனிப
பூன்டறம்புரிவோர்பெற்றிபரமன்றிப்புகல்வரார்யாரே.

இ-ள். இப்பழநிப் பதியின்கண் ஒருகணப் போது இருப்பவர்
எட்டுதிக்கும் பலகாலமும், ஓவிய மாட்சிமை யுற்ற பிரமன், விட்
ணு முதலினோர் இருக்கும் வாழ்வில் இருந்து, பின்னர் அவற்றினின்
றும் நீங்கி, கமல சந்நிதானத்துள்ள சிவலோகத்தை யடைந்து வாழ்வா
ரையின், எப்போது மிருந்து தருமத்தைச் செய்வோரது தன்மையை
பரமன்றி வேறு யார் எடுத்துச் சொல்ல வல்லவர். (கஉ)

கந்தவேளுலகமோர்கட்டிகைதனிலாற்றி
லிந்தமாஞாலமாதிபுவனங்களோருமெஞ்ஞான்றும்
வந்தனைபுரியுண்டாம்பலனெய்துமதுவொன்றின்றன்
சிந்தனைபுரிவோர்சேர்ந்தகோடியுஞ்சிறியபரமால்.

இ-ள். கந்தவேளுடைய பூசையை ஒருநினைப் இதற்
காகவே பொருந்திய பழநித்தலத்திற் செய்வார்களாயின், இந்த பெரிய
பூமிமுதலாகப் புவனங்க ளோதும், எக்காலும் வணக்கஞ் செய்யும் பல
னன்டாகும், ஒருமனத்தை யிவ்விடத்தைச் செய்யின், ஏழுகோடி
மந்திரங்களைஞ் சிறியதாகும். (கஊ)

தென்னருகேடாழ்தேழற்றிலம்புதென்சாலியிந்த
வென்னியபதியொல்வாதனிவபுரியுறையுமாமே
வென்னிலிவடிவேற்கிசையிலேயினர்கணங்களிட்டம்
பன்னரிமுழுதும்பாகேதிமிழிற்பரவல்லோமே.

இ-ள். மலிவான தலத்தை யடைந்தும் மைந்தனே! தெளிந்த அருவி
னை யுடைகின்ற மலை யதில் தென்னையாவும், வெள்ளாலும் இத்

தப்பழிப்பதிக்கு நிகராத, சமரே வெள்ளிய இலத்தொழின் முற்றிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமாரனுகும், இவ்விடத்தி விருப்பவர் யாவரும் சிவசன்ன கூட்டக்காரர், மேருகளினுள்ள பீர்கள் எல்லாம் கங்காதீர்த்தமாகும். (சுக)

முன்வரைபொடித்தவைவேற்பொறிமயிற்குழகன்கேட்ப
வெள்வளைத்தோளிபங்கன்வினம்பிவேண்டியவாங்கள்
வள்ளிதழ்க்கமலகாமதேனுவிண்மணிக்குரல்திக்
கள்ளலர்செறியும்வில்வவனத்தனிற்கலந்தான்மன்னே.

இ-ள். சேவுஞ்ச மலையைப் பொடிபடச் செய்த கூரிய வேலாயுதத்தை புடைய குமாரக்கடவுள் கேட்கும்படி வெள்ளிய வளையல் அணிந்திருந்த தோள்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கூறி, அழகை இதழ்களையுடைய இலக்குமிக்கும் காமதேனுவுக்கும் சூரியனுக்கும் வேண்டிய வரங்கள் கொடுத்த, தேன் பொருந்திய புட்பங்கள் நெருங்கிய வில்வாரணியத்தில் கலந்தனர். (சுஅ)

ஓ

ஓதைதீராடைநாங்கையுறுதலைமுணர்ந்துவேட்டு
மாதவன்புராரிவாக்கான்மலர்மகள்வதுவையாற்றிக்
கோதில்கூளிளவனத்திற்குடதிசைப்பரத்துவாசன்
போதமாச்சிரமத்தோங்குமகிழின்கிழ்ப்பொருந்தினனால்.

இ-ள். விட்ணு, ஒளிபொருந்திய நீரையுடைய சமுத்திரத்தை ஆடையாகக் கொண்ட பூமிதேவியின் பெரியதலத்தை யதிக்கிரமஞ் செய்த, சிவபெருமானது கட்டளைப்படி பின்னரும் இலக்குமி தேவியையும் விவாகஞ் செய்த, குற்றமில்லாத வில்வனத்தின் மேற்றிசையில், பரத்துவாச முனிவர் சஞ்சரித்திருக்கும் ஆச்சிரமத்தின்கண் உயர்ந்த விளக்கும் மிதமாதிரின்கீழ்த் தங்கியிருந்தனர். (சுஉ)

இன்னலும்பாய்சேதாம்னவுமிறைவன்கச்செவ்வேனேப்
பன்னருஞ்பூசைமுற்றியடைந்தவரிட்டன்பாங்கர்
மின்னலிரானினங்கும்வெயிலுமிழ்பரிதிப்புத்தேண்
மன்னியதிருவிசம்பில்வந்துவந்தருச்சித்தம்மா.

இ-ள். இனிய பாலையுடைய காமதேனுவானது பின்னரும் இவ் பெருமானையும் சத்தகடலினையும் சென்றுதற்கரிய பூசைசெய்துவந்திட்ட நீடித்த வடைக்கலு, வெயிலைக் கலுகின்ற சூரியதேவன் கிழக்கிலுள்ள அழகிய ஆகாயத்தின்கண் வந்து வந்து அருச்சனை செய்து, மின்னலைப் போன்ற (இடையறாத) கிளங்கும் ஒளியைப் பெற்றனன். (எ)

பழநி என்ற பெயர் வந்த காரணம் முரைத்துகின்றார்.

கடலடையாதுசென்றருக்குனப்பெருக்குன்றுஞானப்
பேதடைப்பழநியென்னப்பெயரதுமருவியெங்க
ளாதுமாமுகவள்ளலருகாமுமன்றிதாட்டு
மீறுதொல்பழநியென்றேனிம்மினுலகமூன்றும்.

இ-ள். உமாதேவியாரும், குறையாத பெரிய குணமமைந்திய சிவபெருமானும், ஞானம் என்னும் பேற்றினையுடைய பழம்நீ என்று குமாரக் கடவுட்குச் சொல்ல, அப் பெயரைப் பொருந்தி, அற்றை நாட்டொடங்கி, எமது கடவுளாகிய பெருமை பொருந்திய அதமுகக் கடவுள் வீற்றிருக் தருளுகின்ற திருவாவினன் குடியும், பெருமை மிக்க பழநித் தலம் என்ற நிலோகமுங் கூறின்

உமாதேவியார், பிருங்கிமுனி தம்மை வணங்காது விட்டதன் காரணம் கேள்வித் தலங்கெட்டு இட்டபிதிபெற்று வினங்கலாம் "கூறடையாள்" எனற்பாற் குஜப் பெரும் குன்ற என உருவக மாகச் சிவபெருமானைக் கூறினர். கருதிற வேளாவிய மன்மதனை விலக்கற்கு "செவ்வேள்" எனப் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடனம் கொடுத்தோட்ட

டது. இக்ஙனம் கூறுவனவற்றை அகில யோகிவடிவுசேதம் என்பர் வடநூலார். சிவபெருமானும் உமைபங்கமும் யாரும் பழநீ என்று உரைத்தருளலால் அதிதலம் திருவாவினன்குடி யென்ற பெயரிலே வழங்கப்பட்டாது இக்காலத்தும் பழநி என வழங்கப்பட்டதே துணிக்க. இதனிலக்கண மெல்லாம் உரைத் தொடக்கத்து உரைத்துள்ளாம்.

"உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே" என்பது தொல்காப்பிய மியாகலான், உலக மென்பதை யுயர்ந்தோர் என வரைத்துக்கொள்க. நனருவன. பூபி - அத்தம், பாதலம். (எடு)

தனிரியமேமயீன்றதனினையதன்றனயன்பைம்பூங்
கினிமனறபயில்குறிஞ்நிக்கிழவன்வீற்றிருந்தவானோர்க்
கனிபுரிகரிலாதியுகத்தனிலகன்குழைந்து
தெனிபிரமேந்திரன்சென்றடைந்ததுகிறிதுசொல்வாம்.

இ-ள். தனிப்போன்ற சாயலே யுடைய இமயமலையிய உமாதேவி பாதத துதல்வரும், பயில பொலிவான இளிகள் வேதங்களைப் படித்து ன்ற குறிஞ்நிலத் தலைவருமாயே சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற் நிருந்த தேவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற பழநிப் பதியில், முத காலத்தியுமாயிய இருத யுகத்தில், மனம் குழைந்து, தெளிவுடைய பிர மேந்திரன் சென்ற நிலை சிறிது கூறுவாம். (எச)

திருவாவினன்குடிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—நூறு.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினான்காவது,

பிரமேந்திரச் சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

பொன்றொளிர்மணிமாமலப்புன்மைதன்
பன்றிராவான்மெய்ஞ்ஞானவாட்பற்றிமேற்
சன்றிராமன்சதுமாமறைத்தாபத
னன்கிராவென்னவோரையிருந்தானோ.

இ-ள். மிக்க நிருட் டனையை யுடைய அரிவே னன்மனை பற்றித்த ஆணவ மலத்தின் தொகைம் பகுதியைக் குறைக்கின்றமெய்ஞ் ஞான வாளைக் கரத்தில் பிரித்து, சந்திரனைப் போலப் பிரகாசிக்கின்ற பெரிய நான்கு வேதங்களில் வல்ல முனிவரும் ஆகிய அன்னை சிவனை யொத்த ஒரு முனிவரிருந்தார். (க

தோன்றுநால்வேதமுஞ்சொற்றவாறுற்றதோர்
மூன்றுநன்காற்றியேமுற்றினன்முற்றவே
தான்றனைத்தேர்ந்தனன்சன்னியாசத்தினு
னேன்றநாமம்பிரமேந்திரனென்பவே.

இ-ள். சிவபெருமானுடைய நான்கு முகத்தினின்றும் தோன்றி நான்கு வேதமும் செல்லியபடி நன்மை பொருந்தியதாய மூன்றவத் தையும் நன்கு செய்து முடித்தார் அவ்வாறு முடித்தலால் தாம் துன்

மன்னின் உன்னமையை நிர்த்தனர், சக்கியாச துஷ்டிரமுத்தில் அவர்க்குப் பொருந்திப் பெயர் பிரமேந்திரர் என்ற கூறுவர் புலவர். (2)

அன்னவன்செய்பகற்றேய்க்கதூசாடையோன்
சொன்னவேய்த்தண்டிலேன் தூங்குருண்டிகையினேன்
பன்னுதண்சகுனவின்பாலின்வெண்பல்லினேன்
தன்னிகரின்மையோன்றன்மையாரசொல்லுவே.

இ-ள். அம் முனிவர் நிகந்த சுவிக் கல்லாற் றேய்க்கப்பட்ட வத் திரத்தை உடுத்தவர் தூலித் சொல்லப்பட்ட மூங்கிற் றண்டினை யுடையவர் தூங்குகின்ற கமண்டலத்தை யுடையவர், சொல்லப்பட்ட தூய்மான சகுன சாத்திரத்தில் வல்லவர், இனிய பாலைபோன்ற வெள்ளிய பற்களை யுடையவர், தமக்கு வேறொருவரும் துணையில்லாத அவரது தன்மையாவர் கூறவல்லவர். சகுனம்—பிழக்குணமாம். (3)

ஒத்தமாணாக்கருமோர்த்தனோன்போர்க்கனு
மொய்த்துமாடகதமாண்டுபுவலயநிதி
பத்தனுள்பொருகைகாவேரிமுத்தாருஞ்
சொத்துலாஞ்சோலைமுக்கூடல்வந்தெய்தினன்.

இ-ள். தமக்கு இணைத்தவராயுள்ள மாணாக்கர் களுக் ளுரையரி யுடைய முனிவர்களும் கெருங்கித் தம் பக்கத்தில்வர, மூன்று வருடம் பூவலம் செய்து சிவ பெருமான லாவப்பட்ட பொருகைதி காவிரி நதி முத்தாநதி என்னு மிவைகளாற் சூழப் பட்ட பூச் சொத்துகள் விளங்கும் சோலைகளை யுடைய திரு முக்கூடலம் பதியை யடைந்தார். (4)

செய்யமாமனியினிற்கேசவன்சிந்தைதோற்
தொய்யனைச்சையமால்வரையிலேசர்மண்டலி
மெய்திழுத்தாதுதாழ்சேவெற்பெய்தினீண்
டையன்முக்கூடல்சென்றண்ணலைப்போற்றினன்.

இ-ள். அழகிய பெரிய இரத்தின விக்கேசப் பெருமானை மனத்தி லாராய்ந்து அதிக விசைவாகச் சைலமென்னும் பெரிய மலையின்மே லேறி காற்பது நாள் வரைக்கும் இருந்து, முத்தாநதி வீழுகின்ற சோ மலையை யடைந்து திரும்பி, சிவ பெருமான மெழுந்தருளி யிருக்கின்ற முக்கூடல் பதியிற் போய்ச் சிவ பெருமானைத் தரிசித்தார். (5)

சரசகாலன்கருவுருமூர்காவிரி
யேலநேரிக்கரையூருமற்றனவுங்
கோலமாவுறுநீர்க்கோலமாண்பொருகையின்
மூலமுஞ்சென்றுகைகூப்பினனுவினனே.

இ-ள். யமனுக்கும் யமனை விருத்தித்த சிவபெருமான மெழுந் தருளி யிருக்கும் திருக் கருவூரையும், காவிரியினை கீண்ட கரையிற் பொருந்திய திருக் கரை பூரையும், ஏலம் வற்றையும் அழகு பொருந் திய நீர்க் கோலத்தையும் மாட்சிமைப் பட்ட பொருகைத் துறையையும் அடைந்து முனிவர் கைகூப்பி வணங்கினர். (6)

ஆதிதான்கோற்கனிடனிசென்றேத்தினன்
மாதினைக்கூவிச்சாடியில்வந்தனிசெய்தான்
கோதில்சீராவினன்குடியில்வந்தலர்கடூய்க்
காதலித்தறுமுகக்கடவுளைப்போற்றினன்.

இ-ள். கீண்ட கோங்க வனத்தில் சென்று முதல்வராகிய சிவ பெருமானது திருவடிகளைத் தரிசித்தார், வில்வ வனத்தில் போய் உமா தேவியாரை வணக்கஞ் செய்தார், குற்றமில்லாத சிறப்பினை யுடைய திருவாவினன் குடியென்னும் பழநித் தலத்தில் வந்து மலர்களைத் தூவி அன்புடனே சண்முகக் கடவுளை தரிசித்தார். (7)

வேதியோருழியுடன்வந்தமாணக்கர

மெய்குழைந்தேனெற்பாற்றலும்வெண்டிரை
மொய்கொளாரண்பொருளின்சினதுமெரிசெய்தே.

இ-ள். அவ்விடத்து ஒரு தானத் திருந்த தம்முடனே கூடவந்த மாணாக்கர்கள் உய்யும்படியாகப் பழநித்தலத்தின் பெருமை பொருந்திய சரித்திரத்தையும் உடல் குழைந்து வாசகமலரின் வினைமலையும் வெள்ளிய திரைகள் பொருந்திப் பரவிய பாலியின் சரித்திரத்தையும் சொல்லி. (அ)

மைத்தார்கான்முத்திவிடருறுமிம்மாநகர்
தக்கதாழசெனியின்மந்தனொழிப்பொருடருக்
கற்தாரணைபலரினமதுக்கழறியே
வைத்தமோர்நெறிநிற்கியரியரோன்பரற்றினன்.

இ-ள். புத்திரர்களே! இத்தச் சிறப்புற்ற தலமானது முத்திவிடமைக் கொடுக்கும், பிரமனுடைய தாழ்ந்திய செல்வியிடத்தில் பிரணவ மந்திரத்தின் உண்மைப் பொருளை யுபதேசித்த கந்தகடவுளினுடைய திருவடிகளையடைதல் கூடுமென்பதை மந்திரத்தை யுச்சரித்து, மும்மொழிகளையும் ஒருவழிப்படுத்தி அரிய தவத்தைச் செய்தார். (ஆ)

நிலைகல்சேறலுஞ்சிற்றிலிர்த்தங்ஙையிற்
றில்குலைந்தவ்வப்பேதம்பாலையுமோதித்
தொல்குளர்தோன்றிடத்தோகையம்வெல்லெயிறன்
மல்வனக்குலவுதாள்வனசவண்டாயினன்.

இ-ள். சென்றுசெல்லுதலும் பெரிய அறிவினையுடைய பள்ளிமை யில் வருந்துகின்ற தத்தை தேற்பாடிய வெல்லையத்தையும் நீத்து, பழைய வெறுமனம் வகைய, பிரகாசிக்கும் வேடுருத்தை நீத்த

குலப்பெருமானது நிலைபெற்ற போனகத்தச் செல்லும் இருவின்ற திருவடித் தாமரையில் விழுந்த வண்டுபோ லாயினர்.

சிற்றறிவுத் தன்மை யென்றது, ஆன்மபோதத்தை. தத்துவபேதங்க ளென்றது, ஆன்மதத்துவமிருபத்தொன்றும் வித்தியாதத்துவமேழும், சிவதத்துவமைந்துமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவ சமூகங்களையாம்.

அவற்றை விரிதலாவது—தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம், தத்துவ சுத்தி முதலியன கொண்டி லவ்வோர் தத்துவங்களையும் சடமென்கண்டு தேறி கேள்ந்து உண்மைப் பொருளை அறிதலாம். ஓரி—சொல்லினை உளபெடை.தொல்குண மென்றது:ஆன்மா கேவல நிலையிற்கிடந்த சிவத் துவ நிலையை யென்க. அது,

ஆகாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்
தனது மலத்தாற் றடைப்பட்ட வாறே
தனது மலமுத் தடைப்பட்டு நின்றழி
யாகாதி சிவ ரூபமாகிய தன்றே
என்னுஞ் சிவஞானசித்தியாரான் உணரப்படும்.

திருவடிகளைத் தாமரை மலரென்பதற்கேற்ப அவற்றின் வியாபகத் தடங்கியின்று பேரின்பத்தை அறுவகிக்கும் பிரமேந்திர முனிவரை வண்டாக உருவகித்தார். குமரக் கடவுளின் திருவடியை யடைதலே அத்துவிதமுத்தியென்பதைப் பின்வரும்பிரமாணத்தால் உய்த்துணர்க்க கொள்க.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.

இறுமாக் திருப்பன்கொலோ-வீசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுத் திறுமாசோத்திதன் சேவடிக்கீழ்ச்சென்றக்-திறுமாத்திருப்பன்கொலோ.

ஆதிலாவினன்குடியையாரணமுதற்
போதிலாமுத்திநற்றலனெனக்கூறுமான்

மாதவத்தலிளிர்கள் வேண்மினீர்மாதவன்
தாதைசொல்லுதலெனக்கழறினன்குதலே.

இ-ள். பெரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்களே! நீங்கள் கரு வத்தால் திருவாவினன் குடியை வேத முதலாகவுள்ள உண்மை நூல் கள், சூற்று பில்லாத கல்லை முத்தித் தலமென்று சொல்லாநிற்கும், அதற்கு உதாரணமாக ஒரு முனிவனது சரித்திரமொன்றைச்சொல்லு வினேம், கேட்பீராக என்ற சூதமுனிவர் சொல்லலானார். (கூ)

பிரமோத்திரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினாந்தாவது,

திருத்தியுராதர் சருக்கம்.

வஞ்சி விருத்தம்.

ஆங்கதோரிரண்டாம்யுகத்
தாணமில்லிலோர்கனின்
ஞானமித்தியகாயகன்
ஞாலத்தோர்தன்னமையோன்.

இ-ள். சிறந்ததான இரண்டாவது யுகமான திரேதாயுகத்திலே தற்பமில்லாத வியோகஞ் செய்பவர்களுள் சித்தி ஞானத்தையுடைய தனிவராயிய இவ டெருமானது உண்மையாயிய அருளைப் பெற்றவனா சித்திய சாதமுனிவர் இருந்தார். (க)

மூன்றுகாலமுமுன்னினேர்
ஊன்றுபேர்பவமுண்டகிற்
றோன்றுமுய்யிடனைச்சூழ்வினேர்க்
தான்றுமாதவமாற்றியே.

இ-ள். இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலத்தையும் தினைந்தவராய் எமக்கு வரவிருக்க பிறவி யொன்றிருக்கின்றது அ பிறவியில் முத்தி யின்பம் உண்டாகும் யென்ற ஆலோசித்து நிச்சி டெருத்த தவத்தைச் செய்து. (உ)

விளிவண்டிமிழ்மலர்தா
னளவிப்பிரிதவம்

வளருருக்கொடுவந்ததென்
றுளம்விம்பப்பவுதித்தனன்.

இ-ள். வண்டுகள் விளரிப் பண்ணைப் பாடுகின்ற மரீலையையுடைய ளமகாராசனென்பவன் செய்த கல்லதவமே ஒருருவெடுத்து வந்த தென்று கண்டோர்சொல்ல, மனம் அற்புதத்தைக் கொள்ளுப்படியாக அவனுக்குக் குழந்தையாகத் தோன்றினர். (க)

இராசராசனெனும்பெயர்
னிராவிவெண்குடைவேந்தர்கள்
பராவிவீறுபணைடனித்.
தராதலந்தனிதாங்கினன்.

இ-ள். இராசராச னென்கின்ற பெயரை அக்குழந்தை யானது கொண்டு வெண்கொற்றக் குடையினையுடைய அரசர்கள் அஞ்சிக்கும்படி பெரிய ஆதிசேடனுடைய படக்கூடத்தில் வீற்றிருந்து இருக்கின்ற பூமியைத் தனியின்றிப் பரிபாலனஞ் செய்தார்.

இராசராச னென்று வருதற்கு விதி பிரயோக விவேகத்தில் காண்க. இவ்வாறு சகலவித்தையாரும் கூடவே பணிவிடை வடனன் முடிபு. அடியே னென்பது பன்மைப்பிரயோகம். இனிது, நராதலம்— இதன்கண் தலனென்பது ழகரமுரு. தனி நின்றனனெனவே ஏகசக்கி ராதிபதியாய் அரசியற்றின னென்பது பெற்றாம். (உ)

எண்ணருந்தவனெங்களுடை
பெண்ணிடம்கொள்பிராக்கழுற்
கண்ணிடம்கனிகொண்டுகண்
டண்ணல்கோன்றிலடைந்தனன்.

இ-ள். மதித்தற்கரிய தவத்தினையுடைய இராசராச னென்பவன் எல்லிடத்திற்கு சென்று உமாதேவியாரை இடப்பாகத்தினையு டைய சிவ

பெருமானை நிலவுடனே தனது கண்களிலே களிப்புடன் நிறைத் துப் பெருமையிற்சிறந்து கோகவனத்தை யடைந்தனன். (இ)

ஆயிரட்டிடையந்தணன்
கோயிலுள்ளனைகொம்மலர்
தூயினன்பரைதொல்பெய்
ரேயுய்யாற்றருகெய்தினன்.

இ-ள். அந்தக் கோகவனத்திலே அழகுபொருந்திக்கன்னியாடை கிலை பெருமானது திருக்கோயிலுள்ளவர்களை யெல்லாம் தரிசித்துக் கொண்டிட்ட புஷ்பங்களைச் சேர்த்து வணங்கிநின்று, முறைப்ப டி வேள்வியின் பெயரைச்சொல்லி சத்தி தீர்த்தக்கரையை யடைந்தனன்.

நிகரின்பெயர்கிட்டிவர்
நகரங்கனியற்கிவெய்
புகர்வடித்தியிர்போற்புனி
தவிரிசொன்றுரைசெய்தினன்.

இ-ள். தம்பில்லை தன்பெயரினும் மிகவும் நீண்ட கோயிலைவல் லஞ்செய்து கொடிய [illegible] கழற்ற தனதுயிர்போல மன மகிழ்ச்சியும் பார்த்து, ஆலயமண்டபத்திலே ஓர்கையா சக்கரத்தைச் செலுத்தினன்.

குற்றமாலை—சோம், வெஞ்சி, மயக்க மென்பன. இனி, ஆல யம், கன்மம், மாலை யென்னும் மும்மலக்களினை குற்றமென்பாரு முளர். (ஈ)

எறறும்பொருளின்பமே
பிலாலையுணர்த்தன
ஏறுதடியினழுவலால்
வேறுசென்றிருப்பிலன்.

இ-ள். மிகுந்த தருமம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்னும் நான்கு பொருள்களை யடையும்வழியைத் தேற்கொண்டிருக்கும் தன்மையைத் தரித்த வேடமானது திருப்பாதங்களே யல்லாமல் தன் மனத்தின் கண் வேறொன்றையும் விரும்பாதவருமானர்.

அரும் (பெரியோர்களால்) இகழ்செய்க, இவை தவிர்வன்று கூறி அதற்கப் பட்டது. இனி, பாவத்தை அறுப்பதென்னலுமொன்று. அறமொன்றே ஏனையபொருளின்பம் வீடுகளைக் கொடுத்தலால் "எறற" எனக் குறிஞர் அதற்குப் பிரம்மனம் வருமாறு—

கந்தபுராணம் – காசிபதபதேப்படலம்.

தருமமே பேரத்திடனென்புணர்ந்தி
மிறுவெனும் குழவிய மினைபு மாய்கலை
யருவுறித் தவமெனு மாட்டி யெய்துமேற்
பெருகுதை மல்குறின் கைகைச் சேருமால்.

கந்தபுராணம் – புராண வரலாற்றுப் படலம்.

அறமே யறத்தின் மூழுதுக்கு மறமே கட்டளுரை கேற்றும்
அறமே யெனுஞ் சொற்பழுவ மாருஞ் வெல்லி வழிபிலோர்க்
கறமே யெனைப் பெரும்பயனு மனிக்குப் பார்க்கு வெல்லிடத்தும்
அறமே யச்சத் தவிர்ப்பு தென வறைத்தார் சான்ற தபோதனர்.

பொருள், அறத்திற்கும் இன்பத்திற்கும் இனமாக நின்றவைக் கூறியே வைக்கப்பட்டது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு பொருள்களுள், வீடு என்பது மற்றத்துக்கும் வாக்குக்கும் எட்டாத நிலைமையையுடைய தாகலானும், அறவடிவாகிய காரண வகையாற் கூறப்பட்டதே யல்லது, இலக்கண வகையாற் கூறப் படாமையைக் குறித்தானும் உரைக்க பிறவுந் தத்தன்மை யாகலுமுடைத்திதனிற் குறிஞர், அறம் முதலைந்தும், பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்

னையும், இவ்வுடலி லென்னும் தன்மையும் கொடுத்தலால் முறை பின்னைக்கப் பட்டது. (அ)

மூலதாவழுனைத் தழுக்
காலமுகாகரன்றிதன்
சிலமேன்மையதெரிந்துகீர்
வேலிலாலம்வெறுத்தனன்.

இ-ள். முதன்மையாகிய நிலையைத் தோற்றி மூன்று காலத்தையும் கடந்தவனும் அறிந்து தன் னுடைய கன்னெறியும் மேன்மையும் அறிந்து, நீரையுடைய கடலைத் தழுவப்பட்ட உலகவாழ்வை வெறுத்தான். (ஆ)

ஆனின்குடியன்றுபோய்
மேனின்கதிர்வேலர்தட்
பூனிறைபூண்டற
போனிலாமையுணர்ந்தனன்.

இ-ள். அப்போது திருவாவினன் குடியிற் சென்று, அன்றும் தருவிருக்கின்ற தனிவடிவுடைய வேலாயுதக் கடவுளினது திருவருளாகிய தாமரைப் பூவினை யுடைய திருவருளைத் தரித்து, தருமஞ் செய்தலைச் செய்ய வல்லனாய். (இ)

மீன்றயங்கியிருட்சுரையே
யன்றதேர்ந்தறிமுன்
போன்றபோகமெழுப்பிவே
தோன்றலாலெனிதோன்றினன்.

இ-ள். மின்னலசைதலைவன், முற்பிறவிற்செய்த பிறப்பைத் தரைச் செய்ய, தேன் வினைப்பெய்கின்ற மலரை யணிந்த குமரக் கடவுளாலைக், பெரிய நாதனாகிய சிவனுக்கு முன்னர்த் தோன்றினான். (ஈ)

கன்பெண்ணிருகண் னுளடை
யண்டர்கோனிவனுமெனுத்
தண்டபோற்படிதாழ்ந்தெழிந்து
விண்முகண்ணினீர்விழ்த்திலன்.

இ-ன். தரித்து, பன்னிரு திருக்கண்களையுடைய தேவசேனாதி சுவாமி இவரு மென்று அசரீரிவாக்கு தொனித்து, தண்டபோல் முழுவில் விழுந்து வணங்கி யெழுந்து, கண்ணீர் தாரைதாரை யாகச் சொரிந்து துதிக்கத் தொடங்கினன். (கூ)

அபயமிக் கழற்றேடிய துரிபயந்தாய்
கூதனென்றுரப்புணர்தோட்குழகபகற்றாவேறும்
வேதனுக்கரண்டரியதந்தைதனக்கியைமுறைமைக்
காதலுற்றதெரிகதற்கடவுளரொருவனன்றே
பேதமையன்றெனிற்சிவபெருமானெனத்தொகுத்தணிவே.

இ-ள். விக்கமாகிய பிருதுவான மாலையை உனிக்க புயத்தை யுடைய குமாரக் கடவுளே! பெரிய தழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுவும், பிரமனும் கணுதற் கரிய பிரகாசத்தையுடைய ருத்திரனுக்கு இளைய பெருமானாகிய இளஞ்சூரனும், உலகுகளில் கடவுளுக் தேவர் களாருவரென்றே சுருதிகளுள்ள தேவரிலும் புகழ்ந்து வேல்லாம் எனக் கூச்சொல்லி வேண்டி யெழுந்தனி ரதை அதிமையன்றோ?

முருகக் கடவுளென்ற இடத்தினில்லையும் சுருதிகளும் சொல்லு மதற்கு மேலுமதென்பது வேதாகமங்களில் கருத்தாழ்ந். அதற்கு மேற் சொல் வழுமாதோ—

தருமப்புராணம் - பிரமன் சிருட்டிபோபடலம்.

காஞ்சி பூசுரர்வாழ வாவம் மருவித் தனித்தி வகையாற்
றோலை வகிர் தொழிந்தெல்லப் படைவிற்போர்ந்தி யலையா

தூமதி தூவி மகிடநி லென்னி மிசைத்து னின்ற வுணர்வுத்
தாமரை யின்னே பதினா லிமைத்த தவன்றி பாவ நதிவர்,
லக்கத் தினிலே பரமாத் மதரித் துணர்ந்து முனிவர்,
விண்ணோ டினோடு பிறந்த குற்றம் விளையா மையினாலே,
காசி விட்டி பரமன் மேலும் வைப்பு கிடைப்பு ரணத்தினாலுக்,
தாசி னின்ற பதவி நன்ற லென்றி பாவ நதிவர். (கூ)

பிறங்கிலபத்துவிக்குரியதுறைவைதிறராமையென்று [ற
மறங்கெழுதிகன்றிரவிலோயருட்புனைபொன் மடையைபா
றன்கிலமத்தருந்தருதிரத்தைக்கனைகடலிலத்தித்தான்
இறந்ருதலின்றடன்னரையிலேற்றுதனின் கடனுமரல்.

இ-ன். மாதவமில்லாமலும் பெரிதாகிய பொருளை யீட்டாமலும் ஒலிக்கும் பாட்டை யுடைய வேலையுடையோனே! இவ்வுலகத்தை விளக்குகின்ற பல முனிவர்களுக்கும் பரமன் பலவகை விருப்பு வெறுப்பு அற்றவனாகி, நிறைவாகிய தேஜோமயமாய், சுருதிகளைப் பேசுகின்ற சொற்களில் அடங்காத அளவிலாத பிரமாண்டமான சமுத்திரத்தில் சோற்றை சோற்றை இறைத்து மீறல் எனது கடமையுமாகி, அச் சமுத்திரத்தில் விழுந்த கையேற்றதால் தேவரீரது முறையாகும். (கூ)

இந்தவரிசைக்கு முரணிலாகில்வேற்றிறைவீண்டு
வந்தவாறறைவியெனவணங்கிவிடைவ்வெனோய்
தந்தவாதிபதிதியேபுகராரானகுனாடைய்
பந்தவாதியெனுங்கருள்கலிவோகமென்றன்.

இ-ள். இப்படி உசன் சொல்ல, எதிர்த் தேன்றிய மயிலைப் பொடிபடுத்திய வேலாயுதத்தைத் தரிவாகிய குமாரக் கடவுள், அ-னே! நீயிவ்விடத்திற்கு வந்த காரியத்தைச் சொல்லென்ற விடை,

அரவின் பணிக்கு, இருவினைகளின் வலியானது பிறியாமல் சேர்வு
தர்க்கு இச்சையை யுடைய பிறவி யடைந்தே தேவரீரை திருவ
லையுட் பழநியேறுதற்குச் சிவயோகத்தை வருவித்தெவ்வ முரு
சென்றான். (அ

அன்றலங்கலிற்றலிச்சுர்ப்பாவினின் னுயிரைவாட்டுங்
குன்றமுமெனன் றலைவேற்குமகன்கோமகனேசென்றான்
வென்றவன்புலனைவெகுத்தம்மென்றியருளின்னுரான
முன்றானகுணர்த்துவாமென்னமைத்தருட்கை கிளைசேர்த்தி.

(இ-ள். என்று சொல்லுமுன் கலிப்பகையை யுடைய குடகம்
லையு மடைதரத்தினது இனிய உயிரைக்காத்து, பிரவுத்தபிலையுட்
பொடிபடுத்தியகரிபோலவுத்தையுள்ள குமரக்கடவுள் நாசிலை
பறித்து, மற்றையோர்களை வெற்றிகண்ட வலிய ஐம்புலன்களையு
வென்றனை, ஆதலால் கேளுமதற்கு முனிவிப்பே மென்
சொல்லித் திருவருட் கடைக்கண்ணே வைத்து. (க

மூவனையாண்மாதத்துவத்தினுமுத்திறனுமுற்று
மேவனைநபபாதிவிகற்பமுமின்னகின்மேலோ
நேவலுவழுவுதான்மடலானர்த்தியெனின்றிபயனுதி
யாவுமோதரியபோகத்திருத்தவிதென்றுரைத்தி.

(இ-ள். மூன்றாகவகைப்பட்ட ஆணவமலத்தினியல்புகளையும் மூவகை
பட்ட தத்துவங்களி னியல்புகளையும் கிறைத்து விளக்கும் அறுபத்தெ
சுப்புபக்தம் என்னும் வேறபாதேயும் உளர்த்தி, சேவராகிய பா
வித்தின் வகையைக் காணுதலும் தெரித்து, அழகிய பிரமன் முதலாக
எவருஞ் சொல்லுதற்கரிய சிவயோகத்தி லிருத்தல் இத்தன்மை யாகு
மென்று உபதேசித்து. (க

ஆனாதவருவத்துள்ளேயு நினைப்பிடாதுதூங்கி
நானத்தினின்றிச்சோதிதயக்குறவுமன்கண்ட
வூனந்தகனவிவிபோதத்தினவைசிவயோகமாமே.

(இ-ள். இப்பமாயை வடிவத்துள்ளே காடோறும் இடைவிடாது
றிதியில் புரிந்து, ான் என்னும் அகங்காரம் குறைந்து ஒருபற்று
மில்லாமல், சொல்லுதற் கரிய சிவதாதுயிற் குறைவில்லாமல் ஒளி
வடிவு பொருந்த, ஒப்பமானவன் கண்ட சொப்பனத்தைப் போல
இருத்தல் சிவயோகமாகும் (ச

கீணிலம்புரக்கப்பூண்டமணிமுடிநிருபலித்த
மாறனுசிவயோகத்தையியற்றிநல்வழிவீட்டின்பம்
வேணவாவுறத்துய்ப்பாயென்றருளினேனிவுகிழுந் [தான்
தாணுவாய்த்தபக்குமவேற்சேய் தனதுபொற்கோயில்சார்ந்

(இ-ள். நீண்ட பூமியைக் காக்கும்படி தரித்த அழகிய கிரீடத்தை
யுடைய அரசன் காடோறும் மாட்டிவைப்பட்ட சிவயோகத்தைச்செய்து,
கல்வழியில் முத்தியின்பத்தை வேண்டிய விருப்பத்தைப் பொருந்த அறு
டலிப்பாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்து, மேல், கீழ், நீழ் என்னு மூவ
திடத்துஞ் சோதிக் தட்டம்போல் விளங்கும் வேலாயுதத்தைத் தரித்த முரு
கக்கடவுள் தமது அழகிய சேயிலையடைந்தனர். (க

சேய்கழறியவாறுற்றிச்சிவகதியடைதலாலுன்
காய்கனிவதிபூர்ப்போகவனமெனக்கனிவினியோர்கிற
ருய்கதிர்வேலோன்காட்சியளிப்பவேதுவாபாத்தோர்
நாய்கன்விடெய்தாமாறுகேண்மெனநவிலலுற்றான்.

(இ-ள். சுப்பிரமணியக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு சிவ
யோகத்தைச் செய்து சிவசாருப்பிய முத்தியை யடைதலால், உண்மைப்
படுகின்ற காய் கனி முதலியன இருக்கும் அவ்விடமானது யோகவனம்
என்னும் பெயருமுடைத்தாயது. இராய்ந்த ஞானசம்பட

வேலயுதத்தைத் தரித்த குமரப்பெருமான் காட்சி கொடுத்தருளி, அவ
ப் யுகத்தில் ஒரு வணிகன் முத்தியடைந்த விதத்தையும் கேட்பீர
வென்று (சூதமுனிவர்) சொல்லத் தொடங்கினர்.

சேய்=செந்நிற முடையவன், குமரக் கடவுள். மூன்றும் பர
மாகிய மோகமார்க்கத்தைச் சகமார்க்க மென்ப. அதனை யறுத்தவ
சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைதலால் "சிவகதி யடைதலால்" என்றார்.

சிவஞான சித்தியார்.

சகமார்க்கம் பலநெடுங்கித் தடுத்தவரி பிரங்கேற்
சலிப்பற்ற முச்சுடரு முதலா நாதக்
ளகமார்க்க மறித்தவற்றி லாரும்பொருள்க ருணர்ந்த
கினர்தோய் மேலேறி யலர்மதி மண்டலத்தின்
முகமார்க்க முதலை முட்டத் தேங்கி
முழுச்சொரி னினைந்திருந்த முதலாக வினைக
ளகமார்க்க வட்டாங்க யோக மூற்ற
முழுச்சுடரைத் தவிர்வின்ற முருகைத் தெதவர். (கூ0)

நித்திய காதச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-இருபது.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினாறாவது,

சுவணத்தச் சருக்கம்.

அஃதாவது கோக்கவன மென்னும் போகாரணியத்தில் இருந்த சுவணதத்தன் என்னும் செட்டிமுத்தியடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பகுதி யென்பது பொருள்.

சுவணம்=பொன், தத்தன்=வைசியன். அத்தனனுக்குச் சர்மன் என்பதும், ராசருக்கு வர்மன் என்பதும், வைசியருக்குக் குப்தன் என்பதும், வேளாளர்க்குத் தாசன் என்பதும் சாதிச் சிறப்புப் பெயர் என்க. குப்தன் என்னும் வடமொழி தத்தன் என்றுமிற்று. ஸ்வர்ணம் என்னும் ஆரியம் சுவணம் எனத் திரிந்து நின்ற தென்க. சருக்கம்=படைப்பு. அது ஈண்டுச் சம்பவத்தாற் பகுதியெனப் பொருள்படும்.

கலி நிலைத்துறை.

அந்தகாட்டிடைவணிகர்தொல்குலத்தலோனளிசூழ்
கொந்தவிழ்ந்ததார்ப்புயன்சொன்னகுத்தனுமவன்றன்
சிந்தையன்புடைக்கரத்தியருந்தனிலனினி
வந்தமாதனிமகேசையுமனையறம்புரிவார்.

இ-ள். அந்த காட்டிலிடத்திலே பழைய வணிகர்குலத்திலே பிறந்தவன், வண்டுகள் சூழ்ந்த பூங்கொத்துக்கள் விரித்த மாலையை யணிந்த தோளை யுடையவன், சுவண குத்தன் என்னும் பெயருடையவன் அவனும் அவனது மனத்தில் அன்பினை யுடைய மனைவியான அருள்

திணை நிகர்த்து ஒழுகின்ற மகேசை என்பாரும் இல்லறத்தை நடாத்தி வருவாராயினர்.

வணிகர்=வாணிகத் தொழி லுடையவர். "வைகியன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை" என்பது தொல்காப்பிய விதி. வைசியர் இப் பர், தவிட்டர், டெருக் குடியர் என மூவகைப் படுவர் என்று சிலப்பதி காரம், மணிமேகலை முதலியவற்றில் கூறப்பட்டது. இக்காலத்துள்ள சிலர், வைசியர்—பூவைசியர், கோவைசியர், நாவைசியர் என மூவகைப் படுவர் என்றும், அதருட் பூவைசியர் வேளாளர் என்றும் கூறி யிடர்ப் படுவர். பிங்கலந்தையில் அங்கனே புகழ்ந்தோதிய அழகத் தம் சூடாமணியினும் அவ்வாறே சேர்த்தும் உள்ளார். அவை யெலாம் வாதாசியை நிராய காரேய மாயபாரா கண்டிக்கப்பட்டொழிக் கப் பட்டன. சோவைசியர் தலைவராகிய அதுவும் பொருந்தா தென்க. விசுவம் என்பது சுவர்வம் எனறி, அது சென்னம் என் றுரைத்தது. (க)

நலமுழுதுக்குடைத்தாயபாரதி நகழ்ந்தொண்ணூற
மினறுமிலச்சகோடீசுவரப்பிரமுகெனிந்தடங்கட்
பொனறமலர்க்குழற்பூந்திருமார்பினப்போற்று
மூனறெறித்தலிலிப்புறமுயற்றின்மிக்கார்.

இ-ள். தேனுகு சுட்டவிழ்த்த ஆதி போலப் பாங்கின்ற, வாசனை வீசும் பூக்களை யுடைய கொன்றை யினையும் பிறைச் சந்திரனையும் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவ பெருமானையும், பெரியான போன்ற நீண்ட கோபவிழிகளையும், பூக்களைச் சூடிய அலகபாரத்தையு முடைய அழகிய இலக்குமியைத் தரித்த திருமார்பினையுடைய விட்ணு மூர்த்தியையும் அநிக்கின்ற வழியினிடத்தே நினைத்தலைக் கொண்டு தொழிலில் மேம் பட்டவராயினர். (உ)

செல்லிலாழுக்கொளைத்தருநிறிலொழுக்கமுந்திதுவச்
சொல்லொழுக்கமுமுறைமையுந்துலங்கிமார்புல்லி

நல்லொழுக்கமுமாடொறுமாடொறுஞ்சிறந்த
வில்லொழுக்கினர்மைந்தரில்லாமையினிலைத்தார்.

இ-ள். மேகத்தின் ஒழுக்கத்தைப் போலப் பிறிதியாதாகக் கருதாது கொடுக்கும் செல்வமும், சிவபெருமானிலே திருவாய் மலர்ந்தரு ளப்பட்ட வேத வொழுக்கமும், தமதிலே பொருத்த வமைவாயிய கற் பொழுக்கமும், நாடோறும் நாடோறும் வளரப்பெற்ற அவ்வில்லொழுக் கத்தை யுடைய இருகுடும் தாக்குப் புத்திர நில்லாமையை நீங்கினார் கள். (க)

மற்றுயர்ந்துள தவநதிபடிந்துமாதிலத்தின்
மற்றுமற்றுள தலங்களில்வணங்கியுற்றவாகின்
மற்றுமற்றுள நோன்புகளாற்றியும்பெருந்தி
மற்றுமற்றுள புரிந்துமேர்மகவின்றிலெனிந்தார்.

இ-ள். வேறு வேறு தலங்களிலுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களிற் மூழ்கியும், பெரிய பூமிக்கு ளுள்ள புண்ணிய தலங்களிலே பணிந்தும், வனத்திலே சென்று பலவகைப் பட்டுள்ள தவங்களைச் செய்து வருத் தியும், இன்னும் வேறு வேறு என்ன உள்ளனவோ அனைத வெல்லா வற்றையுஞ் செய்தும் ஒரு புத்திர னின்றி யிருந்தனர். (ச)

மைந்தருள்ளவர்நோற்குமாதவங்களேதவங்கண்
மைந்தருள்ளவர்பெறுகின்றவரங்களேவரங்கண்
மைந்தருள்ளவரில்லறவாழ்க்கையேவாழ்க்கை
மைந்தருள்ளவரிருமையும்வருபயனுகர்வார்.

இ-ள். புத்திர முள்ளவர்கள் அநுட்டிக்கும் பெரிய தவங்களே தவங்க ளெனப்படும், புத்திர முள்ளவர்கள் பெறுகின்ற மேன்மைகளே மேன்மைக ளெனப்படும், புத்திரரைப் பெற்றவர்களது இல்லற வாழ்க்

கயே இல்லை மெனப் பகிர்ந்து புத்திரனைப் பெற்றவர்களே இப்படி
நினும் மதலையினும் வருகின்ற பிரயோசனத்தை யனுபவிப்பார்கள்.

பெற்றவற்றன் மாண்பில் நில்லே பறிவதித்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.
மண்ணல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
வண்ணம் கன் மக்கட் பேறு
எனத் தீந்தமிழ்ப் பாவினும்,

பொன்னுடைய ரேனும் புகழுடைய ரேனும்
தென்னுடைய ரேனு முடையரேல்-விண்ணுலகில்
புக்கினிதா மானைக்கும் புகழொன் செய்யவாய்
மக்களிற் பில்லா தவர்.

என நாவலர்பாவினும், கூறியவாறு மக்களில்லாத வாழ்வு
வாழ்வெனப்படாது என்றார். மைந்தர்-தாய்தந்தையர்க்குப் பலமாகஇருப்
வர் கைத்தலவிலாசம்.

(இ)

பெரியவாழ்வினுக்கழகுமாண் புடைமனைவாழ்தல்
பார்வதர்மனைக்கழகுகற்புடைமைபாரித்த
னிரியகற்பினுக்கழகுதொல்லறத்தொடுமொழுகல்
பெரியதற்றினுக்கழகுநற்புதல்வரைப்பெறுதல்.

இ-ள். சிறந்த வாழ்வினுக்கு அழகாகவுள்ளது மாட்சிமையுடைய
இல்லறத்து வாழுதல், அன்புமிக்க மனைவாழ்க்கு அழகாகவுள்ளது
கற்புடைமையைத் தாங்குதல், அருமையாயிய கற்பினுக்கு அழகாகவுள்
ளது பிறழ்வு இல்லாத்தோடும் பொருந்தியொழுகுதல், அல்லாமலொழுகும்
இல்லறத்தினுக்கு அழகாகவுள்ளது நல்ல புத்திரரைப் பெறுதலாகும்.()

என்றுசான்றோர்கொண்டாடுகுணனினையெய்தி
மன்றல்வாழ்பாத்துவசன்மனிருக்கையில்வைகிப்

பொன்றயங்குதோளிலக்குமிபாரணற்போற்றி
யன்றுசித்திரைதிங்களிலியோள்பிழைத்தார்.

இ-ள். வின்றிவ்வாறு கீழோர்து, சண்முக கடவுளுக்குக் கீழ்ப்
நினையை யடைக்து, புதிய வடிவை தக்கும் பாத்துவாச முனிவ
விருத்து, அழகு விளங்கா கின்ற தோள்களினையுடைய இலக்குமியையும்
விட்டுணுவையும் துதித்து, அந்தத் தினமாகவுள்ள சித்திரை மாதத்தில்
அரிய தவத்தைச் செய்தனர். (எ)

அறந்தவாதிமுப்புரவளித்துமூப்பிலுயிர்நீந்து
சிறந்தவீர்மகப்பேறுமக்கிலேரித்திடினும்
பிறந்தவித்துபோமாயினும்பெறத்தருகென்றார்
மறுக்கடந்தவண்டிரியாள்வழங்கினண்மறைந்தான்.

இ-ள். தவத்தை (சுவாச முத்தமும் மனையான மிகைசை என்பு
ரும்) தவறுது செய்யாதே, வண்டுகள் விரும் தழாய் மாலையை
புடைய மேகம் போன்ற திருமால் தோன்றி, அவரைத் தொழுதவர்களே,
புத்திரப் பேறு உமக்கு இல்லையாகும், தரித்தாலும் பிறந்த இறக்
விடும் என்றார். அவ்வாறினும் பயம் பெறுமடி தாசக் கடவீர் என்று
பிரார்த்தித்தார், பகைகளைக் கடந்த சதரினை சக்கரத்தை புடைய திரு
மால் அவ்வாறே கொடுத்துச் சென்றனர். (அ)

மாலிடம்பரிவல்லம்புரிவளையினைநோக்கிப்
பாலவாய்தவம்பயில்வணிகர்க்கொருமகவா
யேலவாவறப்பருகுமோரைக்கதிர்திங்களென்று
னீலமேனிபன்பணித்திடப்பணியினின்றதுவே.

இ-ள். அவ்வாறு சென்ற திருமால் தமதிடத்திற்றரித்த வலம்புரிச்
சங்கையும் பாற்கடலினிலதை நோக்கி, வெள்ளிய முடையை சந்திர
னைத்தைச் செய்த கலை முத்தன் என்னும் வகியனைக் குருமுனை

யாகுஞ்சென்ற, அவனது ஆவா தீர்ரும்படி ஐந்தலை துணையுமிருந்த
கம்மிடம் வருக் எனறனர், சங்கும் திருமால் ஊதிய கட்டளைக்கு
இசைந்து நின்றது. (அ)

மன்னலர்திகழ்நேமியோன்வரந்தரவாங்கி
பின்னலங்கடலொரீஇக்கனரயேறிவைகிவரூட்
பொன்னலங்கெழுவணிகர்கோன்புனர்மூலத்துவாவி
கன்னலஞ்சொலாள்வயிற்றினிற்கருப்பமுற்றதுமேல.

இ-ள். பெரிய கன்மை வினைக்கா நின்ற சக்கரத்தை யுடைய திரு
மால் வரத்தைக் கொடுக்கப் பெற்ற, அன்ப சாகரத்தினின்றும் கிளர்ந்
தரையேறி யிருக்குங் காலத்தில், பொன்னின் துன்மைகள் பொருந்திய
சுவண குத்த னென்னும் வைசியத் தலைவனது தெருவில் தூணங்களை
யுடைய மகேசையென்னும் மனையினன, கருப்பஞ் சாற்றை யொத்த
அழகிய சொற்களை யுடையாளிடத்து வயிற்றில், கருப்பம் பொருந்தியது.

தேசற்றமோர்மதிக்கோர்மதிசுவைமுதவிரித்து
வேற்றுருத்தழீஇயாவுகோய்மருங்கிலில்வீங்கி
யீற்றுளோர்துஞ்சலஞ்சலமுத்தமீன்றென்ன
வூற்றமிலொருநிறுவனவயிறுவாய்த்துயிர்த்தாள்.

இ-ள் தோற்றிய ஒருமாதத்திற்கொருமாதம் உணவு முதலாயின
வேறபட்டு, வேறவடிவங் கொண்டு, கருப்பவாதனையானது வயிற்றி
லதெப்பட்டு, பிரசவ வேதனை யுற்று, கருவுற்ற சலஞ்சலம் என்னுஞ்
சங்கு முத்தை யீன்றாற்போல, சோர்விலாத ஒரு புத்திரனைத் தன்
வயிற்றினின்றும் பெற்றனள். (கக)

உதித்தவோரைபிலந்தனர்க்கொண்டிதிக்குப்பை
விதித்தவாறுவேணவாவுறவீதிசெய்யாடி.

மதித்தவொக்கலுக்குதசுவைவழங்கினன்றேவர்
பதித்தலத்தொறுங்கிழமுவணிரட்டப்பவேபனித்தான்.

இ-ள். புத்திரன் பிறந்த அஞ்ச முகூர்த்தத்திலே பிராமணர்க்கு
மூலிய திரவியக் குவியல்களை வேதாகமங்களில் விதித்தவாறே, வேண்டி
யளவும் கொடுத்து, கெய் வழங்கி, தன்னை மதித்திருக்குஞ் சுற்றத்தார்
களுக்கு மதசனை யுணவுகளைக் கொடுத்தனர், தேவாலயத்தே போதும்
அழகிய திருவிழா கடக்குமபடி கட்டளை யிட்டான். (கஉ)

அயனுமாயனுமிரீர்சடைப்பிரானுமாறிரண்டி
னயனாயகனெனத்திருநாமமுரைவித்தி
யெனைவேழிளஞ்பிடிகளிணக்காத்தியென்றிறைஞ்சி
நியமமுற்றலர்பெய்துகித்தலுஞ்சென்றுநேர்வார்.

இ-ள். பிரமனும் விட்டுணுவும் உருத்திரனும், பன்னிரு
கண்களையுடைய குழந்தைவேலன் என நாமகரணஞ் செய்து, வேற்றி
பொருந்திய வேலாயுதத்தை யுடையோய், இக்குழந்தையைக் காத்தருள்
வாயாகவென்று வணங்கி, நியமத் துடன் பூக்களைத்தூவி சரோறும்
ஓலமிட்டுச்சென்று மீள்வர். (கஉ)

நாடொறுந்திதிதொறுங்கிழமுறுமயன்
கூடுறும்பணிமுதலவைகூட்டியேவலர்ப்பக்
சேடுறுஞ்சிலதிக்கலிற்சிறந்துசெய்வளர்க்தான்.

இ-ள். இவ்வகளிலும் திதி, மரீதம், சொல்லப்பட்ட அயனம்
(ஆண்டிற்பாதி) மீண்ட வருடம் என்னும் இக்காலங்களோறுஞ் செய்
வினவற்றைச் செய்து, தரிக்கத் தகுந்த ஆபரணங்கள் முதலியவைத்
தையுந் தரித்து வளர்க்க, பெருமைபொருந்திய மிலாதத்தில் நிறை
புர்ம அப்புத்திரன் வளர்ந்தான். (கச)

பன்னருஞ்சிறுமதலைகேட்டுருகியும்பாலன்
முன்னுறும்விளையாட்டினுட்சூழ்தல்கண்டுமே
பின்னருஞ்சிலபுரிவதுநோக்கியும்பிதாவு
மன்னியங்களியடைந்திடப்பருவமைந்தடைந்தான்.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிய இளங்குதலைச் சொற்களைக் கேட்டே உரு
மூற்றும், அப் புத்திரன் பொருந்தும் விளையாட்டின் தொடல் கண்டு
பின்பும் சில செய்கைகளைச் செய்வது பார்த்தும், தன்னைப் பெற்ற
வர்களும் தாமும் சந்தோஷங்கொள்ள ஐந்து வயதடைந்தான். (கு

பூந்தேனுடையும்வாவியும்பொருந்திரையாறும்
தேந்தண்மாமலர்ச்சோலையுஞ்சேதிமம்பாவும்
வேந்தாதியர்சிறுருடன்போய்விளையாடி
வாய்ந்தகேளினஞ்சூழ்கொளவளர்கின்றநாளில்.

இ-ள். பொலிவாகிய குளிர்ந்த தடாகத்தும், சாலிகளிலும் மோ
கின்ற அலைகளையுடைய கதியினும், தேன் பொருந்திய பெரிய பூக்க
யுடைய சோலைகளிலும் செல்லுங்களிறும், அரசகுமாரர் முதலா
னோருடன் சென்று விளையாடி டிரிஷ்மயாகவுள்ள சுற்றத்தார் விரும்பி
சூழ வளர்ந்தனன். அவ்வாறு வளருகின்ற காலத்தில். (கூ

ஒருபகற்சிறுமைமந்தரோடுயர்வில்வனத்தி
னருகுதேனுமாதீர்த்தத்தினுடுறுமேல்வை
கருதுமூதுணர்வுதிப்பவக்கான்முளைவளையாய்ச்
திருமுயக்குமால்செங்கையிற்சேர்த்துவண்டோ.

இ-ள். ஒருகாள், சிறுபருவத்தை யுடைய பிள்ளைகளுடன் கூ
ரைய வில்வ வனத்தின் பக்கத்தில் உள்ள பெரிய காமதேனு தீர்த்தத்தி
விடத்தில் நீர் விளையாடுங் காலத்தில், நீங்கைக்கப் படுகின்ற மனமு
பேதமுள்ள தோன்ற அக் குழந்தை சங்காழி, இலக்குமியைச் சேர்ந்திருக்
கும் விட்டுணுவினது சிவந்த கையை யடைந்தது. (கூ

ஆயதாய்வுருமகனைலாழ்த்தனனென்னப்
போயமறைத்திடப்பயந்தவர்வேறப்பூமிற்
சாயுண்மரம்போல்விழுந்தயர்த்துகண்டருளீர்
பாயும்யாற்றினுந்துயர்ப்பெருங்கடலினும்படிந்தார்.

இ-ள். அவ்வாறாய தன்னையையறியாதவர் தன்முன்னை வினால் மூழ்கினரென்ற நினைத்து, மணிகளிடஞ் சென்று தெரிக்க, அவனும் மனமயங்கி, வேதனை போகப் பூமியில் விழும் நீண்ட மரம்போல விழுந்து சோர்ந்து, கண்ணினின்றும் பொழிந்த சோகக் கடலினும் துயரமாகிய சூழ்நிரதத்தி லிடந்தும் மூழ்கினர். (கூ)

வீழ்ந்துவீழ்ந்தடிக்கடியெழுந்துமின்வாளாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினாரமினுர்பொய்கையாய்ப்புகுந்து
சூழ்ந்தகேளைமெய்புனலிடைத்துருவியுங்காணா
சாழ்ந்துபுழுதியின்மாழ்கினாய்நின்றுரற்றினாரால்.

இ-ள். அடிக்கடி யெழுந்து விழுந்து விழுந்து எளியோருந்திரு வாளாயுதத்தைத் தொக்கப்பட்ட மனத்தையுடையவராய தாயத்தினையுள் தன் தேனுதீர்த்தக் கரைக்குச் சென்று தம்மைச் சுற்றிவந்த சுற்றத்தாருடன் கிரிடத்தே தேடியுங் காணுதவராய், நிலத்தில் விழுந்து புரண்டு மயங்கி நின்றனர். (கூ

கோசகக் கலிப்பா.

தாவியோடிச்சிறுவர்தம்பால்விளையாடி
மேவியோடியொர்கன்னல்வருமுன்னினிந்தாபோ
பாவியேனோற்றபயனிதுவோபாலாகீ
ராவியோடற்றேறின்னுயிர்வாழ்வதுமேலே.

இ-ள். பாய்ந்து ஓடிச்சென்று சிறுவரிடத்து விளையாடி, சமமி விசென்று ஒருசார்பினைக்குள் வருந்துமுன்னாக, நீ இறந்தனையோ

கோ குழந்தாய் பாவியேனாகிய யாஞ்செய்த தவம் இதுவோ? உனது
உயிரை யுண்டது நீர்த்தடாகமோ யமனோ; யாதோ அறிகிலேம். (உ0)

பேராயெனைமன்பிராயத்தாராயமினிச்
சாராய்சிறிதுந்தனிபிரியாயிப்போதெம்
மாராவமுதேயென்றுரைவந்தழைக்கிலுநீ
வாராயெங்குற்றாய்மகவேமகவேயோ.

இ-ள். எம்மை விட்டுப் பிரியாதே, உன்னுடைய பருவத்தினரான
ஒருவர் கூடடங்களைச் சாராதே, சிறிதும் தனியே செல்லாதே, இப்
போது எம்முடைய தெவிட்டாத அமிர்தமே யென்று அன்புடன்
அழைத்தாலும் நீ வாராது எங்குச் சென்றனை, புத்திரனே! புத்
திரனே. (உக)

பொன்னேயிழந்தாலும்புவியிலோர்கோலோச்ச
மன்னேயிழந்தாலும்வணிகர்குலமரபு
தன்னேயிழந்தாலுந்தமியேங்தவத்தின்ற
வுன்னேயிழந்துமற்றுய்யேமுய்யேமே.

இ-ள். திரவியத்தை யிழந்தாலும் பூமியின்கண் ஒப்பற்ற செங்
கோல் செலுத்தும் அரசனே யிழந்தாலும், வையிய குலமரபினை யிழந்
தாலும், தனித்தவராகிய யாங்கள் தவத்தினாற் பெற்ற உன்னை யிழந்து
பிழைத்திருக்க மாட்டேம், பிழைத்திருக்க மாட்டேம். (உஉ)

பூணுமார்புமழலைவாய்ப்புன்னகையும்
வாணுதிகோலமுகமும்வடிக்குழையுந்
தாணுவிண்ணிணியுந்தண்டோட்சிறுதொடியும்
காணுமலாவிகழிவையோகண்மணியே.

இ-ள். ஆபரணங்களைன்ற மார்பமும், குதலைச் சொல்
கலந்திலங்கு வாயினிற் தோன்றல் முகமும், ஒளி கொண்

அழகிய முகமும், தெய்க்கப்பட்ட குண்டலமும், பாதத்தினிற் குழற்
றுள்ள கிண்கிணியும் தண்ணிய புயத்தி லணியப்பட்ட கேயூரமும் அழி
இனவகையோ யாங்கள் காணுதல் எமது கண்மணியே இறப்பாயோ? (
சான்றேம்பெரிதுவகையெய்தினேம்யாவருமிற்
சான்றேனெனச்சொற்றருமுன்மனிபிரிந்தீ
யூன்றேயுயிர்தாங்கிப்புறப்போமுனேகேடி
வான்றோய்நிலையின்வருகின்றேமழகவிரே.

இ-ள். (நல்லூழ் செய்து) பெற்றேம், மிகவுந் சான்றோர்த்தை
யடைந்தேம், எவர்களும் நின்னைப் பெரியோன் என்ற கூறுந் சொல்
லைச் சொல்லுதற்கு முன்னரைத் தனியே எம்மைவிட்டுப் பிரிந்தாய், தசை
பொருந்திய உயிரைத் தாங்கிப் பிழைத்திருக்கி மாட்டேம். உன்னைத்
தேடி தகாயத்தில் விளங்கும் சுவர்க்க லோகத்திற்கு வருகின்றேம்.
இளமைபொருந்திய யானை போன்றவனே:

சான்ற பொழுதிற் பெரிதவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

எனத் திருக்குறள் கூறுமாறினில் "சான்றோம் பெரிதுவகை பெற்றி
னேம் யாவருமிற் - சான்றோ னெனச்சொற் றருமுன் மனி பிரிந்தாய்"
என்றார். "மழகவிரே" என்றது உருவகம். (உச)

வெங்கிரியவீரைநடவீழாதுமீமிசைச்செஞ்
பொன்னுலகிலேற்றுவதுபுத்திரனென்றுணர்ந்து
பன்னெடுநாணேற்றுப்பயந்தேறுனீங்கி
யின்னுயிர்கொண்டாதிருப்பேமோமழகவிரே.

இ-ள். கொடிய காகமென்னும் சமூத்திரத்தின் கடலெழாமல்
மேலிடத்துள்ள வெற்ற பொன்மயமான சுவர்க்கலோகத்தி லேற்றுவது
புத்திரனென்று அறிந்து, பல நீண்ட காலத் தவஞ்செய்து பெற்

றேம், அவ்வாறாய உன்னை விட்டுப் பிரிந்து, இவ்வுயிரைக் கொண்
ஆதிருப்பதோ, இவ்வ யானைக்கன்றை யொத்தவ்வே. (உந்

என்றின்னனவுள்ளிரங்கியிருவோரும்
பொன்றும்பொருளேபொருளாய்ப்பொருண்முழுதும்
வென்றியபலோர்க்குமேதியரோடாதலர்க்கு
மூன்றியிடையினின்றுமுகந்தழுகந்துகல்கி.

இ-ள். என்று இவ்வாறுபலவற்றை மனத்தின்கண்ணினைந்து இரக்க
முற்றப் புலம்பித் தாய் தந்தை யென்னும் இருவோரும் இறக்கு
தன்னையே தமக்கு உறுதிப் பொருளாகக்கொண்டு, தம்மிடத்து இருந்த
பொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அயலி லுள்ளவர்க்கும் பிராமணர்க
ளுடன் வறியவர்களுக்கும் மூப்பட்டு இடத்தி விருந்த மொண்டொ
டொண்டு கொடுத்து (உங்

கேளுங்குடியுமழுங்கியழுக்கேல்வனுடன்
வாளுண்கண்ணைநும்வருந்திமகவாசைபற்றி
பாளுங்கதிர்வேலடிகளீயுள்ளாதரித்து
மூளுங்கொழுந்தழலின்மூழ்கமனமுருங்கால்.

இ-ள். சுற்றத்தாரும் ஏனைய மக்களும் வருத்திப் புலம்ப, வாளா
யுதத்தையும் வெற்றி கொண்ட கவ்வை யுடையவனாகிய மகனை யெண்
ணாளும் வருத்தமுற்றுப் புத்திரசோகங் கொண்டு, தங்களை யாளாகின்ற
கதிர்வேற் பொருமகனை மனத்தின்கண் ஆதரவு செய்து, தன் காயக
டனே மூண்ட கொழுமையாகிய அக்கினியின் இடத்தை முழுகும்படி
யனத்தில் நீரைக்குக் காலத்தில். (உஎ

பட்டனிழுஞ்சிலகுஞ்சிமோலையும்வாலுளுட்டி
விட்டமணிச்சட்டியும்வில்வீசுமணிப்பூங்குழையுங்

கட்டழின்மென்கொடிமூக்குங் கருணைபொழிவிழிநோக்கு
மிட்டசிதாழுங்கனிவாயுமிளகையுஞ்செவ்விதர. (ஞ

இ-ள். தேன் பரந்த பொலிவாகிய சிறிய சூடியிற் றரித்த மாலை
யும், வெள்ளிய தெற்றியிற் றரித்த இரத்தினச் சட்டியும், ஒளிவீசு
கின்ற பொலிவாகிய இரத்தினக் குண்டலமும், மிக்க அழகினையுடைய
பிருதுவான கொடிபோன்ற காதியும், அருளைப்பொழிகின்ற கண்களின்
பார்வையும், பெரியோர்களால் வணக்கப் படுகின்ற கோவைப் பழம்
போன்ற வாயும், இன்முகவழகும் அழகைச் செய்ய. (உத)

வேணித்தண்பிறைபையமுறித்தினக்கிபிழைத்தெனமின்னு
மானிப்பொற்புயிலினம்படையுமழகெதிப்பத்
தானெறுப்பித்தன்றோளும்பசுந்தொடியுஞ்சுடமணி
மாணிக்கச்சிறுகிண்மணியாழிவெயில்விரிப்ப.

இ-ள். சடாமுடியின்கண் தரித்த குளிர்ந்த பிறைச் சந்திரனை,
ஒடித்து இளங்கிளைத்தாற் போன்ற விளங்குகின்ற, மரகதத்தை
பொன்னுடன்செய்யப்பட்டபுலிகத்தோடுகூடிய பஞ்சாயுத மணியும் அழ
கைச் செய்ய, தூய பொற்பணை செய்தாற் போன்ற தோளையுடைய
வளைபல்களும் ஒளியைச் செய்ய, அழகிய மணிக்கட்டினையும்பொருந்
திய நீலமணிகளை இரத்தினமோதிரம் ஒளியை விட. (உக)

தீதுமனவினிளம்புனக்கோகிலமுமைதருநாணையுங்
கீதமுரைபயிற்றுமரற்பெண்ணினிமிழ்துஞ்சீறடியு
மேதமுமன்பினிற்றான்மீண்டனனென்னுவிருவோருங்
காதலிப்பமுன்னுதித்தான்கடவுணுதற்கண்ணுதித்தான்.

இ-ள். குளிர்ந்த யாழ் இரத்தினவிளிம்பினையுடைய பட்டிடை
யும், அரைஞாண் ஆபரணமும், சேத்தைச் செய்கின்ற கினைக்குங் குர
லினையுடைய சதங்கைகள் ஒலிக்கின்ற சிறிய பாதங்களும், மேலான
குணியைக் கொண்ட முன்னர் இறந்த பாலகன் திரும்பவும் வந்த

னென்று, சுவணருத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும் விருப்பமுண்டி, சிவபெருமானது அக்கினிக்கண்ணினின் றும் தோன்றிய குமரக் கடவுள் அவர்க்குமுன் தோன்றினர். (கூ0)

கண்டனர்கண்களிகூரக்கான்முளையென்றெடுத்தணைத்துக்
கொண்டனரெங்குற்றுயெங்குலக்குன்றேயெமையீர்த்துச்
சண்டவிரயக்குழியிற்றுழ்த்தாதெய்தினையெனவாய்
விண்டனர்யாருணர்வார்செவ்வேள்விளையாடலன்றே.

இ-ள். (அவ்விருவரும் மனைவியுமாகிய இருவரும்) கண்டார்கள், கன்றுகள் ஆனந்தங் கொள்ளும்படி, தமது புத்திரனைக் கண்டெடுத்தணைத்துக்கொண்டு, எமது குலமலையே எல்லிடத்து நாடோறும், யமன் எக்காலும் முழுத்து, சகசக் குழியில் தாழ்செய்ய விடாது வந்தெடுத்தனை, என்று வாயாற் சொன்னர், கந்தக் கடவுளின் திருவிளையாடலை யாவரறிவார். (கூக)

எடுத்தணைக்குமதுபோழ்தினிருவரையுமுலகறியத்
தடுத்தழைகொளவேண்டிச்சண்முகமாய்ப்பன்னிருகை
தொடுத்தபடைகளுங்கருணைசுரந்தபனமுற்றோகை
மடுத்தமயிலுந்தோன்றினன்வானவர்கோமான்.

இ-ள். எடுத்து அணைத்த அந்தச் சமயத்தில், சுவண முத்தன் அவன் மனைவியென்னும் இருவரையும் உலகம் அறியும்படி தடுத்தாட்கொள்ள விரும்பி, ஆறு திரு முகங்களும், பன்னிரு திருக்காங்களும், அவற்றிற் பொருந்திய ஆயுதங்களும் அழகுறிய திருக்கண்களும், கலாபம் பொருந்திய மயில்வாகனமும் தோன்றப்படி. தேவர்கட்குத் தலைவராகிய செவ்வேட்பெருமான் கின்றனர். (கூட)

பெய்தார்பூமாரிவிண்ணோர்பெரியயங்கினவிசும்பிற்
கைதலைகூப்பினாறவோர்கண்டினிதேக்கினர்தொண்ட

ரெய்தியதனிக்காட்சியிடைப்பட்டாரிருவருந்தரம்
பைதலொழிந்துளம்வெருவிப்பணிதலும்வேற்கைறைபகரும்.

இ-ள். தேவர்கள் பூமழையைப் பெய்தனர், தேவதுந்துபிகள் ஒலித்தன, முனிவர்கள் ஆசியத்தைகோக்கிக் கைகளைத் தலையிற் குவித்தார்கள், அடியவர்கள் இவரும் கண்ணினின்றும் நீர்த்துளியை நிறைத்தார், அடைதற்கரிய ஒப்பற்ற காட்சியினிட்டுப் பரவசப் பட்டனர், சுவணருத்தனும் அவன் மனைவியும் ஆகிய இருவரும், துன்பம் நீங்கி மனம் அச்சமுற்று வணங்குதலும், வேலாயுதத்தையுடைய தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் இருவரும் மலர்ந்தருளுவார். (கூக)

முன்னீர்ம்மாதவமெந்நான்முயறலுமுன்னீருங்கு
மைந்நீர்மேனியன்றோன்றிமகப்பெறினம்மற்றில்லையென்றான்
பின்னீர்பெற்றிறந்தாலுமகப்பேறலர்ந்தவென்றே
சொன்னீராதலின்மகவாய்த்தோன்றுபதொண்காச்சந்தம்.

இ-ள் முன்னர் நீங்கள் பெரியதவத்தை யெல்லாமாகச் செய்தலும் திருப்பாற்கடலிடத்தே துயிலுகின்ற கார்மேகம்போலும் மேனியையுடைய கேவிந்தன் பிரசன்னனும், பத்தினிப்பேறு உங்களுக்கு இல்லையென்றான், பின்னர் நீங்கள் பெற்றுச் செத்தாலும் புத்திரப் பேற்றை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டீர், அதனால் அவனது கையிலிருக்கும் பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கானது குழந்தையாகத் தோன்றியது.

பாற்கடல் கலீடயற்காலத்தில் ஆலகாலந் தோன்றிற்று. அதுகண்ட தேவர்களும் அசுரர்களு மோடினர். மாயவன் யாம் காக்கிலமென்று கருதிற்கு முன்னர்ச் சென்றதும் அதன்வேகம் பட்ட வளையிலே பவள வண்ணமாயிருந்த இவர் தேகம் நீலிற மாயிற் றுகவின் "வெண்ணீர் மேனிய" ரென்றார்?

சிவபெருமானும் கொடுக்கப்பட்ட சங்காதனின் ஒன்பதாம் சுற்றாகி மென்றார் அது.

செங்காலிற் கருங்காலன் சிறுமுருகு வுதைத்தனையே
சங்காழி முருந்தனுக்குச் சங்காழி கொடித்தனையே.
என்னுட் திருவருணைக் கலம்டகச் செய்யுளாற் பெறுதும். (கூசு)

ஏவலினம்பருவம்வையெடைந்தமீண்டதுபுரிமால்
யாவதும்யாமணியுடையீரோதலினிவ்வாறுதும்பாற்
முவறவாற்றினமென்னுச்சாற்றிவரம்பலகல்கித்
தேவதேவன்திருவாவினன்புரிச்சேதிமஞ்சென்றான்.

இ-ள். சங்கானது விட்டினுவின் எவலாலே ஐத்து யதுவரைக்கு மிருந்து பின்னர்ச் சென்றது, அன்பினையுடையீர் யாம் அதுகோக்கி நும்மிடத்து இக்கனம் குற்றமறக் குழுந்தையாய் வந்தேம் என்று கந் தக் கடவுள் திருவாய் மலர்ந்தருளிப் பலவரங்களையுங் கொடுத்துப் பழ நிப் பதியிலுள்ள திருக்கோயிலை யடைந்தனர். (கூடு)

அருடெரிகாரகனுமுல்லியணங்குமானினன்குடியிற்
றெருடருசில்பகல்வைகித்தேமலர்த்தாடிளைத்தடைந்தார்
மருடுமிமாதவமுயன்றுவசமந்தன்கலியுகத்தி
விருவினையொத்தடைந்தவாகேண்மெனமாமுனியிசைத்தான்

இ-ள். திருவருணை யுளர்த்த சுவணருதித னென்பானும் கற்பினை யுடைய அவன் பினையும் அப்பழநிப் பதியினிடத்தே சிலகாளிருந்து தேன்பொருந்திய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை யடைந்தின்புற் றார், அகஸ்திய, முனிவர்களே! கலியுகத்தில் வசமந்த னென்பவன் மயக்கத்தை நீக்குகின்ற பெரியதவத்தைச் செய்து கல்வினை தீவினை யென்னு மிருவினைகளும் தூலபோலொன்றபட்டு முத்தியடைத்த சரித் திரத்தைக் கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். ()

சுவணருத்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஓதச் செய்யுள்—கூஉசு

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினேழாவது,
வசமந்தச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

அங்கிவளர்ப்போர்முதலியமூவர்க்கருளேவல்
வெங்கலிதீரப்புரிதருவேளான்டொழின்மிக்கோன்
சங்கரிபாகன்சிறுபிறைவேணித்தலிவாழ்வின்
மங்கைதொல்குலவன்மண்மகள்புதல்வன்வசமந்தன்.

இ-ள். அக்கினியை வளர்க்கின்ற அந்தணர் முதலிய மூக்குலத் தாருக்கும் அருளுடனே ஏவல் புரிதலினும், கொடியதான்பமான தீவி னைப்பூமியிற் பொருந்தியவேளாண்மைத் தொழிலினும் மிகுந்தவன், உமா தேவி பாகராகிய சிவபெருமானது பால சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடி யின்கண் வாழ்கின்ற கங்கையினது பழைய குலத்தில் தோன்றி னவன், பூமி தேவியின் புத்திரன் அவன்பெயர் வசமந்தனும்.

பிரமனை நிருவகைப படுவர். அவருள் அநாதி சதாசிவப் பெருமா னது ஐம் முகத்தினின்றும் தோன்றிய பஞ்ச விருடிகள் கோத்திரத்து உதித்த அந்தணரே உயர்ந்தவராவர். இவரே ஆதி சைவப் பிராமண ரென்றழைக்கப்படுவர் மற்றையோர், பிரமனது முகத்தினின்றுத் தோற் றியவராம் அவர் பலவகைப் படுவர். எண்டி ஆங் கிலேயர்ப் போரென்றது ஆதி சைவப் பிராமணரை எனக.

கேளாளர் மூன்றாங் குலமாகிய வைசியரென இக்காலத்துள்ளார் சிலர் மயக்கி இடர்ப் படுகின்றதாதலின் அது வேதாகமாதி உண்மை

நூல்களுக்கும் பண்டையாசிரியராய் உள்ளிட்டார் செல்லாருக்கும் விரோ
தமாகலின் அது அன்றெனமறுத்து நூலின் அணிபுனை தொல்லாசிரியரின்
கருத்தையும் விளக்குவான் மூவர்க்கரு னேகலென்றும், மக்கை தொல்
குலன், மண்மகள் புதல்வன் என்றும் வலியுறுத்தினர்யிற்ம. இத
னானே வேளாளர் கன்காம் வருணத்தென்பது வெள்ளிடை மலை
போற் தெள்ளிதின் உணரக் இடக்கின்றது. இவற்றின் விரிவெல்லாம்
வருணசிந்தாமணி மறுப்பிற் பரக்கக் காண்க.

வேளாளர்க்கு ஏவல் புரிதல் பூசித்த லென்னு மிருதொழிலோடு,
ஓதல், ஈதல், வாணிகம், உசுகாத்தல், என்னும் நான்கும் கூட்டி அறு
தொழிலுரித்தென்பர் உச்சிமேற் புலவர் கொளுந் நச்சினர்க்கினி
யருமி. அதனை "அவைகைப்பட்ட பார்ப்பன வைசியும்" என்னுஞ்
தொல்காப்பியத்து வாலகத்தினைச் சூத்திரத்தானறிக.

ஏவல் புரிதல் உழுவித் துண்போர் உழுதுண்போர், என்னு மிரு
கைவேளாளருன் உழுதுண்போர்க் குரியதாகவிதிக்கப்பட் டுள்ளது
உழுவித் துண்போர் அரசரிடத்து ஏனாதி, சாவிதி, வேளிர், காவலர்
என்னும் சிறப்புப் பட்டங்கள் பெற்றும் மந்திரித்துவம் பூண்டும் சேனை
பதிகளாகவின்றும் ஒழுகுவதென்க. (க)

அறநெறியிற்றழாஞ்சில்லுலத்தானன்பினும்
பொறையுடையாளன்பெயியவிதோர்புரத்தன்னி
னுறைசிவயோகாதிபர்பணியோர்போதினுமோவா
னறிவனகனிமூலாதிகடினநன்னாவினுய்ப்பான்.

இ-ள். தருமமார்க்கத்தினின்றும் வேறுபடான், குற்றமில்லா,
சோதிரத்தை யுடையவன், அஞ்சேத்தருகின்ற பெருமைக் குணத்தை
யுடையன், உண்மை பொருந்திய பழநிப் பதியிலுள்ள சிவத்தை
யோகத்தில் வல்ல அடியார்களை ஏவலினின்றும் ஒரு ஞான்றும் நீ

கான், தன்மையுள்ளன வமிய பழம் பிறவிற்கு முதலியலைகளை காடோ
றும் கண்டையுடன் கொடுப்பான். (உ)

பாவடியாளித்தாரகனுயிருண்படையொன்வேற்
றேவர்கடேவன்கதையுமுதுண்டான்செவிவாயான்
மேவினரேர்பாலரனவரைப்பான்மினிர்கெல்லிக்
காவிலடைக்தான்றுபதர்குழுவைக்கண்ணுற்றான்.

இ-ள். பருத்த கால்களை யுடைய யானைபோன்ற தாரகாசுரனது
உயிரையுண்ட படைக்கலமாகிய அழகிய வேலாயுதத்தைத் தரிந்த தேவர்
கட்கு அதிபதியாகிய கந்தக்கடவுளின் சரித்திரத்தைத் தனது செவிகளே
வாயாகக் கொண்டு பருகினனென், இங்ஙனமிருப்போனுடைய வசமத்தன்
ஒருகாள் வாகமலைக்கு ஒரு பக்கத்திலுள்ள விளங்காயின்ற கெல்லி
வனத்தை யடைத்திருவிர் கூட்டத்தைப் பார்த்தான்

தாரகன் என்றது சூரபன்மனது இளையவனென்பு. சண்டிக் கூறப்பட்ட தார
கன் திரிபுரத்தசுரர்களின் தந்தையா யுள்ளவன். தேவரெடு பொருது
கொன்ற சரித்தத்தைக் கூர்மபுராணம் திரிபுரதகன அத்தியாயத்தின்
காண்க. இவனைக் கொன்றமையால் எந்தை கந்தவேள் தாரகாரிதகன்
எனப் பெயர்பெற்றார் எனக் குமாரதந்திரங் கூறிற்று. (ங)

மொய்த்தவர்புரியுந்தவநெறிகாண்முகிணெஞ்சம்
வைத்தலர்தூவாவந்தணர்புரியாவழிநின்று
னைத்தவரிவரேதீவிதரனன்கருளாலு
னெத்தகருத்தன்புடையினனென்றேங்கையராஞர்.

இ-ள். பெருமிய முனிவர்கள்செய்யுந் தவநெறியைக்கண்டு அருள்
அரும்பிய மனம் குளிர்ந்து புட்பங்களைச் சொரிந்து வணக்கஞ் செய்து
ஒருவழிப் பட்டு நின்றான், அதுகண்ட அம்முனிவர்கள் இவன் நீவிர

தாரு மிருக்கின்றான். கல்லையான அருள்வடிவானான். ஒத்தனைத்த
புடையவ னுயினன் என்று மகிழ்ச்சி கொண்டார். (க

வாவகமந்தாபூனினன்சோவிண்மனிவரனேர்
தாவிறவங்கூர்தலனிதழுத்தித்தலைமான்
மூவிருதிருமாமுகவனெவர்க்குர்முதலினன்
மேவருமவம்மின்பணியுமினுய்ம்மின்னெனின்றான்.

இ-ள். வசமந்தனே இங்கே வாக்கடவாய், இலக்குமி தேவியும்
காமதேனுவும் சூரியனும் ஏனை தேவர்களும் குற்றமில்லாத தவத்தைச்
செய்த தலமிதுவாகும். இதனையே முற்றித் தலமுமாம். அழகிய ஆறு
திருமுகங்களையுடைய குமாரக் கடவுள் எல்லார்க்கும் முதற் பெருவரை
புள்ளவன் காணே, ஆதலால் யாவர்களும் வாருங்கள் வணக்குங்கள்
உய்த்தபோதி என்று கின்றனர். (கு

வீறுலைகாரிவிசாகப்பூரணிரவுங்கா
லாறுமுகத்செவ்வேண்மையின்மேல்வந்தாரனல்கும்
காறுமிழைக்குநிமாதவமென்றுகளைந்தார்பாத்
கூறருமேவல்குறிற்றினன்னோளாண்குலதீடன்.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய வைகாசி மாதத்திலே விசாக நட்சத்
திரமும் பௌர்ணமித் திதியும் வருங்காலத்தில், கந்தக் கடவுள் மயில்
வாகனத்தின்மீது இவ்விடத்தே காட்சி கொடுத்தருளுவர். அதனால் வரையும்
பெரியதவத்தை செய்யக் கடவாய் என்று கூறினர் அப்பால் சொல்
லுதற்கரிய அத்தவத்தை மேனாளருளீபமாயிய வசமந்தன் செய்துள
சொற்றிநான்றிகார்மயின்மீதிற்சுடர்வேலோ
னுற்றிலில்வக்காடனிலுட்பாலொளிர்கேமி,
பற்றிலுசெங்கைப்புயல்பதிகோயிற்குணபாணர்
கற்றிலுவோரெண்சண்முகதீர்த்தக்கரைசார்ந்தான்.

இ-ள். முனிவர் சொன்னகாலிலே நீலநிறம் பொருந்திய மயில்
வாகனத்தின்மீது ஒளிகொண்ட வேலாயுதத்தை யுடைய குமரவேள்
வில்வனத்தின் மத்தியிற் பிரகாசிக்கின்ற சக்காயுதத்தைத் தரித்த
சிவந்த கையையுடைய திருமால் இருக்கின்ற கோயிலின் மேற்பக்கத்தில்
தூல்பயின்றறிந்த பெரியோர்களால் எண்ணப்படும் சண்முக தீர்த்தக்
கரையை யடைந்தார். (ஏ

இரவினின்னிரதப்புரவிகளொருசாரிண்டாய
வரைநிமிர்மேனுயரியமணிமண்டபநாப்ப
னுரகனுமரியுங்கண்டதிசபமுற்றுலம்வெள்க
வரவுமிழ்மணிவின்மைப்புனுமணியாதனமுற்றான்.

இ-ள். சூரியனுடைய தூசாபத்தித் செல்லுந் தேர்களிற் கட்டப்
பட்ட குதிரைகள் ஒருபக்கத்தில் இடையிற்சாய்த்து நிற்குமாறு, ஆகாய
கங்கைக்கு மேலும் உயர்ந்துள்ள சிய இரத்தின மண்டபத்தினிலே,
ஆதிசேடனும் சூரியனுங் கண்டு மயக்க மனம் வெட்கமுறும்படி, சர்ப்
பங்களால் உமிழப்பட்ட இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின
சனத்தை யடைந்திருந்தார்.

சூரியனது குதிரையைப் பற்றிச் சொல்லுங் காலத்துச் சிலர் சப்
தாசுவம் என்னும் பெயரையுடைய குதிரை யென்றும், சிலர் ஏழ்வகை
நிறங்களையுடைய குதிரை யென்றும் கூறுவர். ஏழு குதிரைகள் உள
வென்றுங் கூறினோமுவான் "இரவி விண்ணிரதப் புரவிகள்" எனப்
பன்னாற் பால் கொடுத்து ஓதினர். இதனைக் கூர்மபுராணவிருத்தி
யுரையினுங் கண்டு கலியுகத்தினம். ஆங்குக் கண்டுதெளிக. (ஐ

வினிரதமாமன்னைபர்புடைகவரிக்கால்சாய்ப்பப்
பவமறுதாண்டிர்திண்டடியல்வீசணிப்பணிமாற
விவிர்சுடர்மன்னிவின்னவர்தருமலர்தண்ணலர்தூவப்
வனவரோதையர்பணிவிடைவேட்டுப்புடைபோற்ற.

இ-ள். முருக்க மலர்போன்ற உதடுகளையுடைய தேவமாதர்கள் பக்கத்தில் தலைவனாகிய பிரமனும், பாலமைந்த அடியவர் ஒருவரும் சேர்ந்து பக்கத்திற் சாமரம் வீசவும், விளக்கினின்ற ஒளியையுடைய இரத்தி னங்களே மணிந்த தேவர்கள் கற்பக தருவினது மலர்ந்த குளிர்மையாகிய புட்பங்களைச் சொரியவும், புவனத்திலுள்ளவர்கள் தமது மனைவிய ருடனே வந்து ருத்ரேவல் கேட்டுப் பக்கத்திற் நின்று பேற்கவும். (க)

விசிமணிமுழவத்தொனிகணேகடல்விள்வாய்மூடக்
கதிகருகுவல்யாழ்முனிவர்முறைகாணம்பாட
வரிவேலாருண்கண்ணியரசியின்வழியாடப்
பொறிறவுதும்பூமலியங்கால்புடைபோத.

இ-ள். வரிஞர் கட்டப்பட்ட அழகிய முரசினுடைய ஒலியானது ஒலிக் கின்ற சமுத்திரத்தின் பிறந்த வாயையுடைய, கிளைகள் கொடுக்கின்ற குரலினைக் கொண்ட யாழிசையில் வல்ல முனிவர்கள் முறையே பாட் டுக்களைப் பாடவும், கூர்மை பொருந்தி வாளாயுதத்தையும் வென்ற கண் களே யுடைய பெண்கள் ஆடுதற்பொருட்டு நின்ற நடனஞ் செய்யவும், தொடர்ந்து நின்ற தேன்காற்றும் பூவினையை, அழகிய பாத்திரங்களின் ஏந் தி வீசவும் (கஏ)

குமரீர்க் கழற்றேவடி யாசிரிய விருத்தம்.

மழகதிரிரளியரவில்பலகோடிமேற்செலு
மாமையுமுழுக்க
வழகுவீற்றிருக்குமணிமிடற்றிமைக்குமணிகெழு
மவுணியுமாலோன்
குழகுபுற்கலிகனென்னிரண்டோரிலொன்பதுன்
டென்றுகாமனத்தின்
விழைதும்பூதனிழற்பவரனுதன்மேல்விளம்புவ
டரமும்விள்விச.

இ-ள். இளஞ் சிவக்கின்ற புடைய சூரியன் தனவிஸ்தார பல கோடியின்மேற் சுடிய ஒளியும் குறைய, அழகானது வீற்றிருக்க இரத் தினைகள் இருந்து பிரகாசிக்கின்ற வரிசையாக விளங்கும் முடிகளும், சந்திரனது முழுத்த உடலிலுள்ள பதினாறு கலைகளுள் ஆயிடத்து நின்பது கலைகள் நாமுளவென்று மனத்தின்கண் மிகப்பல புலவர்க் கும்படி ஒளிகொண்ட தெற்றியின்மீது வினங்குகின்ற முக்குறிகளும் ஒளியை யெறிக்க. (கஅ)

பின்றிருநுதனிற்புண்டாரிலவுவெள்ளமும்
விழியருணிறமு
மொன்றெனக்கலவாதிடைபரபிட்டாற்றிகாளிப்புரு
குடிவடிவோங்க
முன்றுவிழித்தனியாசற்குட்டகடைக்கணிகண்டுவது
மொருங்கிடைத்திருப்ப
நின்றினமத்தேசுக்கடந்தவியெறியுநின்விழி
யருட்கடனீட.

இ-ள் ஒளிகின்ற அழகிய தெற்றியின்கண் முக்குறிகளையும் சந் திரனைப் பிரகாசமும், கண்களினின் றெழுகின்ற சூரிய, ஒன்றுக்கு ஒன் றாதிருக்கு படி இடையில் வரப்பிட்டாற்போல, பிரகாசிக்கின்ற புரு வமும் விளங்க, மூன்றாந் தனித்தனியாகக் கடைக்கண்ணினின்றும் அளக்க வருவினன் ஒன்றுசேர்ந்து காணப்படவும், கிடைத்த இடமா யிய கூரையினிடத்தைக் கடந்து நினை விசயினற் கீண்ட சக்கரவி லும் அருட்சமுத்திரம் சரக்கவும். (கஉ)

வாண்முகவவைப்புக்கொழுந்துவிட்டாங்குமணிச்சிறந்
தண்டீங்கள்வாய்ப்பத்
தாறுவங்கொருசெற்சாற்சேயிதழ்மாதுளோமிழ்
தனித்தவிநயக்கப்

பூணினமுலைத்தாய்புகட்டிப்போதேக்கிப்பொசிந்தன
புன்னகைபொழிப்பத்
தோண்மிசைசெறிதாழ்ருட்குழைதுயலச்சூழ்முக
மாறுதிமிதான்ற.

இ-ள். ஒளிகொண்ட முகத்தின் அழ்காகை கொழுத்துவிட்டாற் போல, அழிய தலைகளும் மூக்குகளும் பொருத்தவும், சிவபெருமாற்குப் பிரணவப் பொருளின் உண்மையை யுபதேசித்த சிவத்த உருவினள் மழலைம் பூவினிதழ்கள்போல வேறுவேறு வினக்கவும், ஆபரணங்களே யணிந்த இளமை பொருந்திய முலைகளி லின்றக் தாயாகிய உமா பிரட்டியர் ஊட்டிய பாலை யுண்டு பொசிந்தாற்போன்ற குமுமுவல் பூப்பவும், திருப்புயங்களி லிடத்துக் காதுகளிற் றூங்குகின்ற சருளினை யுடைய குண்டலங்கள் தூங்கவும், ஒளிசுழ்ந்த ஆறுமுகங்கள் தோன்றவும். (கட)

மாலைவெள்ளருவிதருமணிகொழித்தமணிமுடி
வடவிரிவிணைப்
பாலொளிதூயதாணிமாலணியும்பகட்டெழில்
மார்பமுந்தயங்க
நீலமுக்கடம்புந்குரவமும்வெண்கூதாளமு
நிறைமணமுயிர்ப்பக்
கோலவாள்வயிரக்குலவினைந்தோளுங்கோட்டிய
வலயமுங்குலவ.

இ-ள். அருகின்ற வெள்ளிய அருவிகள் கொழித்த கல்லு இரத்தினங்களாற் செய்யப்பட்ட அழிய கிரீடங்கள் மேருமலையை யொத்து விளங்கவும், பால்போன்ற நிறத்தை யுடைய பூணூலும் மார்பி லணிந்த ஆபரணமும், பெரிய அழகையுடைய மார்பும் விளங்

வும், குவளைமாலையும் கடப்ப மாலையும் குராமாலையும், வெள்ளிய விலவு மும் நிறைந்த வாசனையை வீசவும், அழிய ஒளிபொருந்திய வயிரத் தினைகள் போன்ற சிவந்த இளந் தோள்களும் முட்கள் மாலைகளும் விளங்கவும். (எ)

மாமுதறடுத்தவேலுமொள்வாளுமம்பலகையும்
வயிரவாட்பையுடுத்
தாமரைப்பொற்கையுமிருதலைச்சூலத்தெறிந்
திடிவாள்பனையும்
தோமில்காமுகமும்வாசவிபுவல்தாயமும்வா
ணன்சுடர்ச்சிலம்பும்
காமனைமுனிப்பமலர்த்தபன்னிருகத்தலங்களு
கலங்கிளர்ச்சோதம்.

இ-ள். பயமாயையை குரபன்மனென்ற வேலாயுதமும், ஒளி பொருந்திய வாளாயுதமும், பேடகமும் வரமுற்ற வாளாயுதமும், அழிய பொன்னையொத்த தண்டும், இருதலையையுடைய சூலபாடையும், சினக்கவும் எரிக்கவும் பெரிய சக்கராயுதமும், குற்றமில்லாத வில லும் அம்பும் வச்சிரமும் அபயமும் ஒளிகொண்டு சோதிக் கொழுந்து கனித்த தாமரை மலரும் குவியும்படி விரிந்து விளங்கும் பன்னிரண்டு திருக்கைகளும் கண்மை மிக்கு விளக்கவும். (கூ)

பன்னிருமணியினுதயபத்தனமும்பரவொளிப்
பகம்பொனித்துயிர்த்து
மின்னிவர்கலிங்கமருங்கினும்மின்னிவ்வனர்
[illegible]

சென்னியிற்கிடந்தசெவடிப்போதுற்றிரண்மணிச்
சில்லரிச்சிலம்பும்
பொன்னிறங்கொழுந்துகதளையுந்திகழப்பொலிந்தனன்
காட்சியிற்சிறந்தே.

இ-ள். பலநிறங்களை யுடைய இரத்தினக்கள் குயிற்றிய ஒட்டி
யாணமும், பரத்தலாகிய தன்தொழிலையுடைய பசிய பொன்னும் செய்யப்பட்ட
மின்னல்போன்ற பட்டாடை யரையில் அலங்கரித்தும், தேவர்களது முடி
யினும் வேத சிரசினும் இடத்த செவ்விய திருவடி மலர்களும், நிரண்ட
மணிகள் செய்யப்பட்ட சிறுகாற் கற்களையுடைய சிலம்புகளும், பொன்
னினது நிறங்கொண்ட பொலிவுபெற்ற சதங்கைகளும் விளங்கத் தோற்றத்
தில் பொலிந்து வீற்றிருந்தனர் குழந்தை வேலாயுதனார். (கூ

அப்பெருங்காட்சியளிப்பவானேருமருமறைத்
தாபதக்குழுவு
மெய்ப்பெருந்தன்மையோருணமம்புலனுமெனிவக
மத்தனும்போற்றி
மைப்பெருங்கடலின்மாட்டிமமதுகைமணிதெழிந்
சுடரிலைவேலேல்ன்
மெய்ப்பெருவாக்கணல்கிடவேண்டுமீவும்
மின்னசமினின்றே.

இ-ள். அத்தினைச் செப்புடைய காட்சியைச் சுவைப்பிரமனிய
பெருமான் கொடுத்தருள, தேவர்களும் அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த மூ
வர்கூட்டங்களும், உண்மைப் பெருநீ யுணர்ந்த முனிவரும் மெ
வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னும் பருசேந்திரியங்களையும் அறவெறி
வசமத்தினென்பதும் நீங்க, நெடிய பெரு முழுந்திரத்தில் கை
விட்டுவலியுடைய அழிய கேட வொளியென்னட இலேந்தொழி

மூற்றிய வேலாயுதக் கடவுள், உன்னைமயான பெரிய வரங்கள் அளிக்கப்
பெற்று, பின்னரும் விருப்பத்தையின்று. (கா)

கண்முகமிருமூன் றினையொருமூன்றுகணினிலொ
ணருகுநருவாய
சண்முகதீர்த்தத்துடைத்துறிச்சாவண
பவனெனுமெழுத்தாற்
பண்முகமறையின்பாற்படுநாமம்பாடியு
மாடியுப்பனிர்கு
மொண்முகமலர்த்தலைம்மலர்முறிப்பவனத்குதிர்
குதிப்பவேகின்றார்.

இ-ள். கண்களாறுமாகவும் பதினெட்டாகப் பரந்த சுப்பிரமணி
யப் பெருமானுடைய இருவருள் வடிவான சண்முகதீர்த்தத்தில் மூழ்கி
யெழுந்து நின்ற சரவணபவன் என்னும் சடக்கர மந்திரத்
தடன் இதழுருவாகவுள்ள வேதங்களில் விடத்தின்ள அபிசுமன்னியும்
சொல்லித் தியித்தம் பாடியும் வணங்கியும் அழிய முகமலர்ச்சி
கொண்டு கையாகியபுட்பங்கள் தலைமிசையில் மனம் செலுக்க கின்றார்.

கின்றவர்மீனதெறிதிரைக்கடல்சூழ்நீளில
முழுதொருங்களிக்கு
மன்றலங்குழாய்மாலாவதுகீயேயெனத்தந்தி
வழுத்தினர்முன்ன
ன்றுவென்சக்குப்புமுழங்கைதாமுமிர்சட
தாழியுற்தோன்ற
முன்றிகழ்ந்தணன்யாருணர்வர்வேன்முருகனுடலி
முழுச்சுவருளினீர்.

இ-ள். நின்றதொண்டர்கள் முதலாயினோர் பின்னர், குறிஞ்சியே நிலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நீண்ட நிலமுழுவதையும் காத்து நின்ற வச்சிர பொருந்திய குமரய்மலையைத் தரித்து இருமலாவதுள் தேவிசே யென்று தேவிசித்தைச் சொன்னார். அவர்கு முன்னர் அப்போது குமரக் கடவுளானவர் வென்றிச் சங்கும் உரித்த தாமரை யும் தண்டாயுதமும் விளக்கின்ற ஒளியையுடைய சுதரிசன சக்கரமுந் தோன்ற முன்விளங்கினர், மிக்க தவத்தையுடைய முனிவர்களே! கதி சைவேற் பெருமானது திருவிளையாட்டில் யாதுவல்ல வல்லார். (கக)

கலி விருத்தம்

பண்டையினமுழுகந்தோன்றற்பன்னாரி
தின்டிறற்புயனருடிலோத்திர்குகா
விண்டலைவரோக்கினலுய்யமேதினி
யொண்டிரைதிகளாறுதித்தெழுந்தலே.

இ-ள். பழமையாகிய ஆறு திருமுகங்கள் தோன்றவும், மிக்க வலிமையை யுடைய உள்ளிரு திருட்புயங்களையும் தூண்டிக் கொண்டு; வரகமலையைத் திருவேற்கருள் செய்தார், உலகமெலாம் உய்யும்படி அழிய திரைகளையுடைய ஆறு நதிகள் தோன்றி யெழுந்தன. (உ0)

உதித்தவக்கிரியுமுற்றியொன்றெனக்
கதித்தெழுசண்முகதீர்த்தங்கைக்கொளி
விதித்தபாலோடையின்மேவியாமபிர
வதிப்புனலடைத்தகாவிரிபோதுமே.

இ-ள். சேன்மிய அக்கதிகள் ஆறும் ஒருதிதியென்று சொல்லுக் படி மேற்பட்டெழுந்து சண்முகதீர்த்தத்தைக் கைக்கொண்டு, தோயும் படி விதிக்கப்பட்ட சேறு தீர்த்தத்தில் சென்று, குதிர்த்தலுத்தை யடைத்து காவிரிபாத்தைக் கலக்கது. (உக)

பிரருவின்முதவர்வசுமந்தன்போற்றரன்
கருனியாருறுவத்தடபனிந்திடப்
பெருவரங்கிவெண்பிறைமுடிப்பிரான்
குருபரனிவன்குடியிவெய்தினன்.

இ-ள். ஒப்பில்லாத முனிவர்களும் வசுமந்தன் என்னும் வேளை முனிவனும் குறிஞ்ச அவர்க்கு கண்மையுடன் அருள் செய்து, ஆறு கதி களும் வந்து பாதங்களைப் பணிய, பெருத்த வரங்களைக் கொடுத்து, வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த முடியை யுடைய சிவபெருமானுக் குருவாய் விளங்கும் ஆறுமுகப் பெருமான் இருவினை குடியை யடைந்தனர். (உஉ)

வேலுடைக்கடவுடன்காட்சியிக்கமுக்
காலமுமுனிவர்வசுமந்தன்காகதிர்
நூலுனர்முனிவனைநோக்கிமுன்பியான்
வாலியகாபமாசிலாயவன்.

இ-ள். வேலாயுத்தைத் தரித்த கந்தக் கடவுளின் திருக்கோலத் னைத் தரிசித்தலிம், மிக்க நிர்கால சுபவங்களையு முணர்ந்த வசுமந்தன் என்பான், குற்ற நீக்கிய வேத சிவாகமங்களாகிய உண்மை நூல்களை புணர்ந்த இருடிகளைப் பார்த்து, (அறிவீர் எனது முன் வரலாற்றைக் கூறுவல் கேட்பீராக) சான் முன்னைப் பிரமத்தருடைய காசிய கோத் திரத்தில் பிறந்தேன். (உக)

அறுதொழிலாற்றவேனன்விமற்றிறரு
சிறுதொழிலாற்றிடேன்நிலையாற்கதி
பெறுதொழினித்தொருகுன்னல்பின்னவ
ருறுதொழில்கோட்டிறனுறுற்றனற்னன்.

இ-ள் ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறு தொழில்களையுஞ் செய்வேனன்றி, வேறொரு தொழை

கொண்ட தொழில்களைச் செய்வேன், முன்னர்ச் செய்த நினைவினாலே முத்தியை யடைதற் கேதுவாய அத் தொழில்களை விடுத்து, பின்பு ஒரு கடிகைப் பொழுது சான்காங் குலத்தாராய வேளாளர்க்குரிய தொழில் களைக் கொண்டு கான் செய்தேன். (உச)

இக்குலமாய்தலினெய்தினனென்றவ
மக்குலமிழைத்தனைடைந்துதும்மையைங்
கைக்குலக்களிற்றினுக்கினியகாளையை
மைக்குலவினேதபவழுத்திவாழ்த்தினன்.

இ-ள். அப்பிறவி முடிய, இவ் வேளாளகுலத்தில் வந்து பிறக் தேன் என்னுடைய தவத்தை, அத்தக் குலத்தார் செய்தலால் மீண்டும் பெற்று தக்களியுப், ஐந்து திருக்காங்களையுடைய நிறைந்த யானையாகிய விசாகக் கடவுளுக்கு இனிய களிறு போன்றி விசாக மூர்த்தியையும், இருள் போலச் செறிந்த வினைகளெல்லாம் ஒழியத் துதித்து வாழ்ந்தேன். (உடு)

கதியுமெய்துவனினிக்காண்மினென்றவண்
பதியினில்யோகமோர்பரு வமுற்றிலே
ளதிர்கழலடிமலரடைந்தனன்மைந்தற்
குதிமுனிவீரனச்சுதன்சொல்லினான்.

இ-ள். இனிமேல் முத்தியையும் அடைவேன், அதனைக் காண்மி களென்று, இளம் முனையடைந்தலத்திலே ஒரு குடம் கோலாகத் தாபனஞ்செய்து கந்தக் கடவுளின் தெளிந்துள்ள வீரக்கழலணிந்த திருவடி களை யடைந்தனன், வேறுகளாகிய தோத்திரங்களைச் சொல்லுகின்ற முனிவர்களே, இந்நிலையறியீராக வென்று சூதமுனிவர் கூறினர். (உக)

விசாயமாகச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்-கூடுக.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பதினெட்டாவது,

சண்முகநதிச் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியசாந்தமேனிச்சுதனைமுனிவர்போற்றி
யண்ணரும்பிறவித்தீயையறிவெனும்புனலுப்பூத்தற்றுத்
தண்ணளியுடையையன்றேசண்முகநதியினுற்ற
லுண்மையையறிவினெங்கட்குரையெனவறையலுற்றான்.

இ-ள். தரும வடிவினதாய திருநீற்றி னொளிகொண்ட மேனியை யுடைய சூதமுனிவரை நமிசாரணிய விருடிகள் துதித்து, அடைதற் கரிய பிறவியாகிய நெருப்பை அறிவென்கின்ற நீரைச்சொரிந்து தணிக் கும் நிழலையுடையீரன்றே, சண்முக தீர்த்தத்தின் பெருமையி னுண்மையை விரிவுடன் அடியேங்கட்கு எடுத்து வழங்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவரும் சொல்வாராயினர். (க

கழித்தசண்முகதீர்த்தத்தின்கரையில்வேற்சுதனிருந்தாலுந்
தெழித்திடமேனிச்சூகராசலச்சிகரிதோற்கு
முழுத்தவெண்டிங்களன்னமுமிருமுகங்களோடுமுன்
கொழுத்தபேரருளாறுமாகியெனக்குலவிற்றன்றே.

இ-ள் சுழித்தலையுடைய சண்முகதீர்த்தத்தின் கரையிலே வேல் யுதப் பெருமான், இப்பூமி புடைபட்டு வீற்றிருந்து, வராகமலையின் கொடுமுடியைப் பார்த்தருளிய பூரணசந்திரனைப் போன்ற ஆறு திரு

முகங்களோடும் பெரிய திருவருள்பிக்க ஆறுதிருக்கரங்களோடும் விளங்கித்து. (உ)

சத்தியோசாதமாதிருமுகங்களிற்கொண்டைசாமீஞ்
சுத்தமாபார்த்தஞரைகதியினைவிதோன்றிமூலை
வத்திரத்தனிற்பைதோணமோரிதோன்றிக்கங்கை
யொத்தசண்முகநீர்த்தத்திற்கூடியொன்றுபதன்மே.

இ-ள். சத்தியோசாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருடம், ஈசானம் என்னும் ஐந்து முகங்களினின்றும் முறையே கொன்றை, ஊமத்தை, சந்தனி, மாயார்த்தம், நாகலிங்கம் என்னும் ஐந்து மலர்களும் தோன்றியும், மூலமுகத்தினின்றும் பெரிய மயூரகிரியும் பின்னும் கங்காதீர்த்தமொத்த சண்முகதீர்த்தத்திற்சேர்ந்து ஒன்றுபட்ட கலத்தை

காடிவந்திறைஞ்சுபாற்றைநருமணிவேற்செய்கோக்கி
கீலைசேரூன்றுதிகழுபான்மீதாறுக்
கோடிமேலுனதீர்த்தங்களருவதொண்டும்பர்கூடி
யாடியன்றியும்பாலேனுமாடினரின்மேர்வார். (ச)

இ-ள். மேருவைத்து வஞ்சியை சண்முகதீர்த்தத்தைக் கதிர்வேற் பெருமான் ஊன்றி, கீண்டபதினான்கு உலகத்திலுள்ள பிருதீர்த்தங்களை அடைந்தாறு கோடி என்னும் எண்ணுக்கு மேலாகவுள்ள தீர்த்தங்களின் வடிவுகொண்டு மேலேசேர்ந்து விளக்கும், அல்லாமலும் யாவரானும் அந்தியிலிடத்துத் தேய்தோர் முத்தியை யடைவர். (ஞ)

அருளினிவ்வாறவேண்டுமென்றுமகிழ்ந்துசென்றுன்
முருகனருளினுற்சண்முகதீர்த்தமாடிக்கோன்கை
திருவனந்தெறிபூலோடைசார்ந்தகங்காதீர்முன்போற்றிப்
பெருகுபாலாறுய்த்ருதாதிலிங்கம்பேர்ந்ததன்மே.

இ-ள். திருவுபயுடன் இவ்வாறு வேண்டிய வரங்களை யெல்லாங் கொடுத்துச் சென்றனர். சண்முகக் கடவுளின் திருவருளினாலே அவை சண்முக தீர்த்தமெனப் பேர்பெற்று, தருக்கள் பொருந்திய கோங்க வனத்தின்கணுள்ள மேலுதீர்த்தத்தையடைந்து, அங்கு வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானது திருவடிகளைத் தரித்து, பெருகுகின்ற பாலாறு ஆகிய குகதியிற் போய்த் தோய்ந்தது. (ஙு)

மனமொழிமெய்களானுமன்றியும்புரிந்தபாவக்
கினையளவேனுநில்லாவெரிதிரினமொன்றுடற்
புனலிடைதோய்ந்தக்கால்பான்றிதிசைபோயிற்றங்க
ளனிசராசரமுழுத்திவீட்டினாலுஞ்சுத்தன்னம்.

இ-ள். ஒருவன் அறிந்தோ அறியாமலோ தனம் வாக்கு காயம் என்னும் மூன்றினாலும் செய்தபாவங்கள் நினையளவு தானும் நிற்கமாட்டா, அதனும் இந்த வழியாகச் சென்ற அக்கினியினிடத்தே யிக்கசராசரங்களுள்ளவருடம் தோயின் முத்திவீட்டை யடைதல் சத்தியம். (ஞ)

ஆதலினண்டவைபெற்றிருடைந்தமாந்தித்
தூதலர்பேன்றுட்டாமரைதாழுத்தகோர்பெற்றி
போதுதலரிதுசத்திவடிவமொன்றுகான்னீர்
சீதனண்மணலினீட்டந்திகழ்பிலிங்கமாமே.

இ-ள். ஆதலால் தூவிடத்திருந்து அந்தத்தீர்த்தத்திற் குளித்தும் பருகியும், மகரந்தம் பொருந்திய கடப்ப மலர்மாலையை யுடைய கந்த சுவாமியின் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குகின்ற அடியாரது பெருமைகளை யெடுத்துச் சொல்லுதல் மிக அரியதாகும், கல்ல நீராலானது சிவசத்தி வடிவமாக விளங்க, அதன்கணுள்ள குளிர்ந்த அன்னிய மணல்களின் தொகுதி விளக்காகின்ற சிவலிங்கமாகும். (ஏ)

முரிதிரைமுழக்கருச்சண்முகநதிக்கரையின்மொய்த்த
வரிமலர்ப்பொதும்பரும்பர்முனிவர்விம்பக்கொடிகள்வானத்
தரிவையர்கிளியும்புள்ளுமறைவனமறைகளென்றுள்
விரிவினன்னகியினுற்றவர்வம்மின்ருகிற்பார்.

இ-ள். மடக்குல் இரைகளின் ஒலி மீக்கப் பெறுத சண்முக நதி
தத்தின் கரையிலிடத்தே சூழ்ந்திருக்கின்ற தேன் பொருந்திய புட்பங்
களையுடைய சோலைத்தருக்கள் எல்லாம் தேவர் முனிவர் ஆகும், பசிய
கொடிகள் தேவப் பெண்களாகும், இனிதாரும் மாகவைகாய் முதலிய
பறவைகளும் கூறவன வேதங்களாகும், என்றுல் அந்நதியின் பெரு
மையை யாவர் வாயாற் சொல்ல வல்லவர். (அ)

அண்ணலம்பதிகடம்மிலானினன்குடியுமாமிற்
தண்ணமர்ந்திடம்பிற்சண்முகனியும்போற்றப்
பெண்ணரும்தேவர் தம்மின்முருகனேபோற்றநின்ற
சண்ணினின்குடியுன்னோகவின்றருச்சிப்போர்யுத்தர்.

இ-ள். பெருமையிற் சிறந்த குடிகளிலுள் நிருவாலினன்குடி
யென்னும் பழநிப்பதியுட், சூழ்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆறுகளுள்
சண்முக நதிபோலும், அதிசயம் பொருந்திய தேவர்களுள் முருகவேளுக்
யர்வுடையன வாகுமென்று அத்தலத்தை யடைந்து நதியாடி
மனத்திற் நியானித்து அருச்சனை செய்பவர் சிவன்முத்த ரகர். (கூ)

தென்பாலுன்றங்குன்றுச்சிரமேலாப்தென்னலி
சின்குடிபோகஞ்சூழ்குன்றுதொழுட்டுனு.
பெனபழுநிர்கண்சோலைமேலிலையாறுமேற்ட
டன்பும்பதிகளாகவைகினன்றனிவேற்செம்மல்.

இ-ள். அழகிய திருப்பாற்குன்றம், அழியாத திருச்சிரமேலாப்
(திருச்செந்தூர்) தென்றிசைக்கணுள்ள திருவாலினன்குடி, திருவே

ரகம் குன்றுதோறுமுள், சுடோதம் மிருதவான பழுதிச் சோலை
மலை என்னும் இவ்வாறு தலங்களுமே தமது பழமையான நிருத்தங்க
ளாகக் கொண்டு மூன்னர்க் காலத்தில் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய
குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு தலங்களுக் திருப்படைவீட்டுத் தலங்கள் எனப்பேர்
இவ்வாறு முறையே ஆதாரதலங்கள் எனவும் கூறப எங்ஙனமெனில்,

க - திருப்பரங் குன்றம் - மூலாதாரத் தலம் எனவும்,
உ - திருச்செந்தூர் - சுவாதிட்டானத் தலம் எனவும்,
ங - திருவாலினன் குடி - மணிபூரகத் தலம் எனவும்,
ச - திரு வேரகம் - அநாகதத் தலம் எனவும்,
ஞ - பழமுதிர் சோலை - விசுத்தித் தலம் எனவும்
ஈ - குன்று தொறுடல் - ஆக்கினைத் தலம் எனவும் கூறப.

இவ்வாதாரங்களுக்கு மேலான ஆயிரதளத்துத் தலம் பரமசிவம்,
இல்லையிலே - இத்தல முருத்திரம் என்னும் மகேந்திரக் கடலுக்கு
வடக்கே இருந்து கதிர்காமம் என்னுத் தலமேயாகும். இதனாட்டன்
மன், சக்கரமுகவி தாரகன் முதலிய தூசரைக் கொலைதற்குக் குரப்
பெருமானுர் பாடிடாகச் சொண்ட தலம் என்பது கந்தபுராணத்தின்
கருத்து. ஏமகூடத்தலம் என்ற சிலராசியங் கூறுகிறும். அத் கதிர்
காமத்தின் பெருமைகளெல்லாம் விரித்துரைத்திக் கதிர்காமமான்
மியம் என்று செய்துள்ளாம். அதிற் றேற்றெனக் காண்க. (கஎ)

நிலைசெய்போதுயிர்க்கோடாதுஞ்செறிதிர்வடிவேற்செம்மல்
மலர்தலையுலகின்மேய்தலக்கொறும்வைகுமேனும்
தலனிலையாதுரீர்கான்றலத்தினாலினன்குடிப்பாற்
பலர்புகழ்சிலாசலத்திற்பாங்குடர்வடிவிலேனும்.

இ-ள். என்னிறு வெண்ணெய்போல துன்மார்க்கோடம் மேவா
மித்திருக்கின்ற ஒளியுள்ள கூரிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த குமரவேரு

மான், பரத்தஇடத்தையுடைய நிலவுலகத்தின்கணுள்ள தலங்களேறும் வீற்றிருப்பர் ஆயினும், இத் திருப்பாடைவீட்டுத் தலம் ஆறனையும் நீங்கி யுறையார், அவ்வாறு தலத்துள்ளும் இத் திருவாவினன் குடி பெண் ணும் பழநிப்பதிக்கண் உள்ள, பலரும் புகழுகின்ற இவரிரிபின்கண் மேலான சேதிவெடிவாய் ஒரு கணமேனும் நீங்காது எழுந்தருளி யிருப்பர்.

குரப் பெருமான் ஐன்மர்க்களின், புண்டரிகவீதி, தகராலயம் உள்ளக் குகை என்னும் பெயர் கொண்ட இருதய கமலத்தில் வீற்றிருந் தருளலாற் குகன் எனப்பட்டார். அதனிய லெல்லாம் நகரிலய ரக் சியவிருந்தியுரையின் உரைத்தாம்.

எங்ஙனம் உயிர்களோடும் பிரியாத் திருப்பாதமில் எள்ளிலுள் எண்ணெய் இருப்பது போல வென்க.

சாமவேதம்-மாருதேவ உபநிடதம்.

தைலம் திலேஷு காஷ்டேஷு வஹ்நி: க்ருதே ஷ்வந்தரம் ததா !
கந்த புஷ்பேஷு பூதேஷு ததாத்மா வஸ்திதோ ஹ்யயம் !
பசூம்ச சக்திரே ப்ரேரோ மத்ய மிருதயே சித்ரமீம் ஹரிம். !

ருக்வேதம் - சுவேதாசுவத ரோபநிடதம்.

நிலேஷ்வ தைலம் த்வி நீவ சர்பிரோ பச்சோ தஸ்வாணீஷு சாக்நி: !
ஏவமாத்மா மனியதே ஸௌலத்யேனைகம் நபஸோ போதயேத் !

மாதவிபேருந்துங்கச் சிவஞான போதகுரு திருவாக்கு

வண்ணிசைவெம் பரிதிமதி நிலையில்வீ தியிருப்பு மாணியுப்பு
விண்ணவிலை நுடஇயிர்நீர் நிழறுச்சிப் பளிக்குற்கல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி புனர்கொளிபோற் பிரிவிற வத்துவிதக் கலபி காட்டித்
தண்ணளிவைத்தேயாச்சடதுறைசைமச்சிவாயகுருசரணம்போற்றி.

உயிர்=(உடற்கு) உயிர்த்தலேக் கொடுப்பது, ஒலிப்பது, உயிர்ப்பது எனவும் பொருள் கூறுப. தொகை - இப்பண்மைப் பொருளில் வந்

தது. செம்மல்=பெருமையில் சிறந்தவன். தலம் - தலஸ் எனப்போலி. சிவாசலம் - உடனான் முடிபு. (கக)

கிலேயுருத்தரித்தநீத்தகீலிலமுதன்மற்றெல்லாரக்
தலேயுருத்தரிப்பதென்றடிச்சத்தியுஞ்சிவமுமாகி
மலேயுருத்தரித்தலத்தந்தலமையார்வகுப்பதென்னுக்
கலேயுருத்தரித்தகுழுவினிவரன்கழறலுற்றான்.

இ-ள் கிலேமையாய் வடிவத்தைக் கொண்டுள்ள சண்முக நதித் தானது, நீண்ட பூமி முதலாகிய உலகத் துள்ளவர்கள் யாவரும், முதல்வனை பெற்ற திருவருள் வடிவாக வேண்டி மென்மேலும் திரும்பிச் சத்தியாகியும் சிவமாகியும் மலேவடிவத்தைக் கொண்ட அந்தப் பழநித் தலத்தின் பெருமையை யார் கூறுவர் என்று, அலேயினியல்களைக் கொண்ட குழுவினர்க் செல்வா ராயினர். (சஉ)

சண்முகநதிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

பத்தொன்பதாவது,

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம்.

கலிநிலைத் துறை.

தவமலைப்பெருஞ்சூதனோக்கிமாதவத்தோர்
பவமலைப்பெருங்குவடுபட்டுருவவேல்விடுத்தா
னவமலைப்பெருங்கிரிகளினலங்கெழுசத்தி
சிவமலைப்பெருங்கதைசெப்பெனத்தெரித்திடுவான்.

இ-ள். மைமி சாரணிபத்து வசித்த முனிவர்கள் தவத்தின்றிய பெருமையையுடைய சூதமுனிவரைப் பார்த்து, பாவமென்கின்ற மரு தஞ்செய்யும் பெரிய கிரவுஞ்ச மலையுருவுபடி வேலாயுதத்தை விடுத்தரு ளிய சுப்பிரமணியக்கடவுளது, ஒன்பது பெருமலைகளுள், சத்திகிரி சிவகிரி என் னும் இருமலைகளின் சரித்திரத்தையுங் கூறியருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச் சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். (க)

தனிவின்மாதவர்கலங்கெழுபுராணமுன்னில்கா
லவிர்சடைப்பிரானருமிளகனையவளருளவ்
வினியோங்கிடுமலைகளதைபிறர்க்கோத
லவிர்திருப்பயமாகுப்பயமென்றனர்பராசரன்சேய்.

இ-ள். பெரியதவத்தையுடைய முனிவர்களே! பராசர முனிவ ருடைய புத்திரராகிய வியாசமுனிவர் முன்னர்க் காலத்தி கன்னம் மிக்க பதினெண் புராணங்களையும் எனக்கு உபதேசித்த காலத்தில், விளங்கா

நின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானதும், அரும்பிய குறமுறவலை யுடைய சிவசத்திவேளதும் வடிவத்தைப் பெற்ற அழகுற்ற விளங்கும் இம் மலைகளின் மான்மியத்தை நீ பிறர்க்குச் சொல்லுதலே பொழிப்பா யதாக, அது மிகவும் இரகசியம் இரகசியம் ஆகும் என்று கூறினர். (உ)

உப்பத்தனீபிறர்க்குரைத்திடேலென்றதன்பெண்ணி
யத்திரிக்குவடுகடொழச்சேணோர்பணிவு
முத்திரல்குமென்றினைவைமான்மியமுற்றும்
வைத்தகேள்வியர்பயனேயார்வரைபறுத்திசைப்பார்.

இ-ள். தேவீர் உபதேசித்த இவ்வரலாற்றை நீர் பிறர்க்குச் சொல்லாதே யென்றதை நினைத்து, அந்த மலைகளே வணங்க, வான்வழிச் செல்லும் தேவர்கள் முத்தி கைகூடுமென்று கூறினால், அம்மலைகளின் மான்மிய முழுவதும் தங்கள் நினைத்த கேள்வியை யுடையவரது பெரும்பயனை யார் வரையறுத்துக் கூற வல்லார். (ங)

உரைத்தமாதவனிரண்டோர்கலுஞ்சேலிற
கருத்துறுதாரிணிலெம்வலஞ்சுழிலுங்காண்ட
யருத்தமோதிடாதிசைப்பினுங்கேட்பினுமனையி
லிருப்பினுங்கதியடைவிக்குமிஃதுண்மையுண்மை.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட பழமைப் பதியிலே விளங்குகின்ற சிவகிரி சத்திகிரி என்னும் இருமலைகளையும் தரணி விருத்து கருத்தின்றிக் கண் டாலும் பிரதக்ஷிணம் செய்தாலும், அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பொருள் விரிக்காது சொன்னாலும், அவற்றைக் கேட்டாலும், அம்மலைகளில் வசித்தாலும், முத்தியிற் சேர்க்கும், இது சத்தியம், சத்தியம். (ச)

உனக்குரைத்தின்னென்பெருங்குரவனன்றுரைப்ப
வனத்துணர்ந்துமீளவுஞ்செழுமலர்ப்பதம்வழுத்திக்

கனத்தபேரருட்கடவுளின்திருவுளக்கிடையை
யினைத்தெனச்சிறிதேன்றெரிதற்கெளிதன்றே.

இ-ள். குதமுனியே! உனக்கே யிதனைக் கூறினேம், என்று போகியாகிய வியாசமுனிவர் கூற, யான் அதனை மனத்திற் றெளிந்து, பின்னரும் அவரது செழுமையாகிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைத் துதித்து, மிக்க பெரிய திருவருளையுடைய தெய்வத்தின் உட்கருத்தை இத்தன்மைத் தென்று சிறியவனாகிய யான் அறிதற்கு எளிதன்று. (இ)

என்பதையுன்னிக்கருத்தென்புகலென்னவிக்காதை
யன்பதைக்குலோர்கிடப்பாளுய்ந்திடவருத்தா
யன்புருத்திரித்தாய்பிறர்க்கறைந்திடினென்றேன்
றின்புதண்ணருள்பூரிந்தொன்றுபேதலுற்றனனே.

இ-ள். என்ற விதனைகினைத்துத் தேவரீருகருத்தென்னே? சொல்லீரகவென்று வியாசமுனிவரை யான் கேட்ப, இந்தச் சரித்திரத்தை மக்கட் கூட்டத்துள் ஒரு புழுப்போன்றவனுய யான் இப்படி சொல்லுனர், தன்பே வடிவமாகக் கொண்டவரே இக்கதையைப் பிறர்க்குச் சொல்லமாட்டேன் என்று உரைத்தேன், அதன் பின்னர்த் தண்ணிய அருள் கொண்டு ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினன். (ஈ)

கோற்றுயர்த்தநோன்மையர்க்கிதுதுவலுன்றனைறும்
சீற்றவைம்புலச்செற்றெறிச்செம்பொருளுணர்க்த
வாற்றலண்ணலிவுடையதும்பாலறைகுதலே
யேற்றமென்றனத்தெழுதியவாறிசைக்கின்றேன்.

இ-ள். தவஞ்செய்து உயர்வுற்ற முனிவர்க்கு இது சொல்லுவே னென்று கூறினன், வியாசமுனிவர் அதற் கிசைத்தமையால், ஐம்புலன் களோடும் வெறுத்துச் செவ்விய ஞான வழியின்கணின்று உண்மைப் பொருளை யறிந்த, மிக்க முட்பமான அறிவையுடைய தும்பியைத் சொல்லதே உயர்வு பென்று, மனத்தி னிசைதலாகு கூறின் றேன். (உ)

செய்யதூர்ப்பகைகளிலிவுறக்கடவுளர்விசும்பி
லுய்யவெம்பிரானுதற்கண்ணினுதித்தகுருப்ர
செய்யகாலனுருங்கினர்புகுத்திடத்திருரீர்க்
னதையலுய்த்திடச்சரவணப்பூக்கடஞ்சார்ந்து.

இ-ள். கொடிய சூரபன்மனுடைய பகைவன் அறிவும், தேவ லோகத்தி லிருக்கின்ற விண்ணவர் உய்யவும், எமது கடவுளாகிய சிவ பெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் தோன்றி, ஆறு கூறுகி, வாம் பெற்ற வாயுதேவனும் அக்கினி தேவனும் தாங்கிச் சென்று சரவணத்தில் விட, அழகிய கார்த்திகைப் பெண்களாலே சரவண வாவியில் விட ஆங்குச் சேர்ந்து

சிவபெருமானை நீங்கி, விட்டுணுவையே முதல்வராகவுடைத்துத் தன் கன் முன்பாகச் செய்த யாகத்திற்குச் சென்று அவனுடன்கூடி லக்ஷ்மி புடைக்க வலிப்பாக முண்ட மகாபாதகத்தினுலே விட்டுணு முதலிய தேவர்களும் முனிவர்களும் அச்சமாம் கண்படப்பட சேர்த்தது. அஃ ஞானர்த்த குருகுரு, அசுரேந்திர னென்பானது புத்திரிபாகிய சூரை யென்னும் இயற்பெயரை புடைய மாயை வெகுபாளோக் காகிமுனி யிடம் அனுப்ப, இருபத்னூர் மயகி அவளுடன் சேர்ந்து சூரபன்மன், சிங்கமுகன் தாரகன், அசுரகி முதலிய எண்ணிலாசைப் பல்வடிவுற்றுப் பயந்தனர். அவர்கள் மாயை யென்பான் போகியின மயங்கிச், சிவ டெருமானே கோக்கிப் பலகாலம் வீரமகப் புரிந்து துயரத்தைட்டி அவர் டல்லோயும் ஞாற்றைட்டியுகம் அரசாண்டார். விட்டுணு பிரமன் இந் திரன், தேவர் முதலிய வாவரும் குரபன்மனேவிய பிறதொழில்களே யெல்லாஞ் செய்து வருவாராயினர். இந்திராணியின் மோகத்தைண்டு

சூரபன்மன் வாழுலகுசென்று அவட்டிகாரி உருகென்றான். அதுகேட்ட இரணும் பகீரவியும் வேற்றருள் கோண்டி சண்முகபபிரான் மீது ஏவிக்க, தேவர்கள் துன்பத்தினிற் சுற்றாது இந்திரனிடம் வந்து முறை யிட்டார், இந்திரன் வருந்தித் தன்னினைபோட்டு அரிகரபுத்திரனைத் தாவல் வைத்துக் கயிலை செல்லா கின்றான்.

அதுகாலை யசமுகி யென்பாள், துன்முகி யென்னுந் தோழியுடன் கூடி சென்றாள். அபிராணியைக் கண்டதிசயித்து அண்ணலுக்கு இப் பங்கையன்றே சடாவள்ளாள் என்று கருதலுற்றியிரக்க, இந்திராணி போலியிட்டாள். வீரமாகாளர் நடிவத்து அசமுகி எனையத் தணித்துப் பின்னஞ் செய்ய, சூரபன்மன் தேவரை யெல்லாம் பற்றவித்துப் பல லேல தண்டஞ் செய்வித்தும் தமிழ் முனிவராகளின தவருயிரகலமை கண்டு சிறைசெய்வித்தான். அதனை யீட்டற்கரிவே சிவபெருமானது ஆறு திருமுகங்களி லின்றும் ஆறு தொறியாகத் தோன்றி யுலகத்துப் பாவ, அவற்றை வாயுதேவனும் கூடினி தேவனும் வாயவத்தினுலே சுமந்து கங்கையாட் புருத்த, அவரைத் தாங்கமுடியாது சரவணவாவியிட் புகுந்தனன். அங்கு ஆறு திருப்பொறிகளு ஆறு குழந்தை வடிவாகத் தோன்றின.

கந்தபுராணம் - திருவவதாரப் படலம்.

அருமரு முருவு மாயகையாய்ப் பலவா யொன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சேவற் பிழம்பதோர் தனி யுருவிக்
கருணைகூர் முகங்க ளாறுக் கரங்கள்பன் னிரண்டே கொண்டே
யொருநிரு முருகன் வந்தான் குறிஞ்சனி லுலக முய்ய.

சூர்ப்பகை - சூரனிய பகை என விரிதலின் இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. கடவுள் - மனத்துக்குள கடந்தவர். இது வட சார மென்க. ஆறு கண்களினின்றும் ஆறு திருப் பொறிகளாகத் தோன்றினவாகலின "ஆறு கூறாப" என்றார். "ஆறு வேறு வகையி னந்தலை மன்மு" எனத் திருமுருகாற்றுப் படையும் உரைத்தது.

இங்ஙனமே, "பாயிருட் பனிக்கடல்" என்னும் பரபாடல் ஐந்தாவது செய்யுளுங் கூறுகின்றனர். "தூய்மதிக்கை வெண்டிரைக்கையிற் றுவி யெத் தூநீர்" எனவும் பாடம். சரவணம்—சரம்=கானற்புல், வனம்= நீர். காணற்புல் செறிந்த நீரை புடையது. இத்தடாகம் இமயமலையின் அருகிலுள்ள தென்றறிக. (அ)

வான்றங்கறுமீன்முலைப்பாலுண்டிவளர்ந்து
தேன்றளிர்க்கையாற்றிரிபுரைதிரட்டீவீர்வடிவாய்
மூன்றிரண்டுமுக்ராண்குமாமுகமொய்ம்புவயங்கத்
தோன்றினைகயிலைமிற்சிவன்சினைதந்தீவார்தொல்லோன்.

இ-ள். ஆகாயத்தில் விளங்காநின்ற கார்த்திகைப் பெண்கள் ஆறு வரதும் முலைப்பாலுண்டு வளர்ந்து, இனிய பசிய தளிர் போன்ற திருக்கரங்களால் உமையம்மையார் ஏட்டி பொன்றுக்க ஒருவுத்து, ஆறு திருமுகங்களும் பன்னிரு திரு புயங்களும் விளங்கத் தோன்றினர், யாவரெனில், கயிலை மலையின்கண் உள்ள சிவபெருமானும் உமாதேவி யாரும் பெற்ற பழமையினராகிய அறுமுகக் கடவுள்.

சரவண வாவியில் அறுமுழுத்தைகளாக இறைவ னிருந்தழித் திரு மால் முதலிய தேவர்கள் கார்த்திகைப் பெண்கள் அறுவரைப் போற் றும்படி யனுப்பினர். அவர் ஒவ்வோர் குழந்தைகளே யெடுக்க, இறை யவன் அழுவார்போல் அழுது, பாலை யன்பார்போ லுண்டு திருவிளை யாடல் செய்திருந்தனன். இதறவியாகிய சக்தி சிவபெருமானுடனே சென்று ஆறு குழவிகளையுந் தன்காதற்றாற் சேர்த்தணைக்க ஏழாம் ஒரு வடிவாயினன். அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்டமையால் கந்தன் எனப் பெயர் பெற்றான். ஸ்கந்தம்=கலத்தல், சேர்தல்.

கந்தபுராணம் - சரவணப் படலம்.

எந்தை சத்திகரு வியிலே தொகுத்தது மேல்வை
மூன்று போல வொன் றுரியே கூடிய முறைபோ

லத்த மில்ல தோர் மூவிரு வடிவ மொன் றுரை
கந்த னென்றுபேர் பெற்றனன் கவுரிதன் புதல்வன்.

கார்த்திகைப் பெண்களாற் போற்றப்பட்டமையற் கார்த்திகேயன் ஆனவர், சக்கையால் விடப்பட்டமையாற் காங்கேயன் எனவும், சரவணவாவியி லுதித்தமையாற் சரவணபவன், சரவணபவன், எனவும் பெயர் பெற்றார்.

சிவபெருமானிடஞ் சென்று போற்றிய திருமால் முதலினோர் தன் னோப்போல தங்களின் ஓர் குமரனைத் தந்தருள்க வென்று வேண்டினர் எனவும், அங்ஙனே விறைவன் ஐந்து முகத்தோடு கூடோ முகமுஞ் சேர்த்து ஆறு திருமுகங்கொண்டு ஆறுதிருப் பொறிகளே வெளிப் படுத் தினர் எனவும், அதனால் இறைவியார் சொன்ன கர்வமிதுதிக்காது தித் தமையால் எம்மைப் போலவே தேவர் மாதரும் சுமப்பெறு தாக வெனச் சபித்தா ரெனவும் கந்தபுராணம், சங்கர சங்கிதை, சிவரக சியங் கூறுமாக. இந்நூலார் "சிவன் சினவ தந்தவோர் தொல்லோன்" என்ற தெய்வீ யெனின், சிவ பெருமான் சூரசிங்காரம் கொள்ளு தற்குக் காரணரு சத்தியாலின் அவ்வாறு உரைத்தா ரென்றாரும், இஃது உபசாரமா மென்பாரு முளர்

மதுரையகிரியர் பரத்துவாசி தச்சிணாமூர்த்தியர், பந்துபோட் டான் உரைக்கண்,

"இறைவன் உமையை வதுவை செய்து கொண்ட காளிலே இந் திரன் சென்று, நீ * தமிரவேண்டு மென்று வேண்டிக்கொள்ள, அவ னும் அதற் குடம்பட்டுத் தப்பாமற் தவிர்த்து, கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற் கொடுப்ப, அதனை யிருபத்தாறு அவன்பக்கலின்றும் வாங் கித் தமக்குத் தரித்த சரிதாகையிலே, இறைவன் கூறிய முத்திக்கட் செய்து, அவரைத் தம் மனைவியர் கையிற் கொடுப்பு அருத்தியொழித்த அவரும் வாங்கிக் கொண்டு விழுங்கி குன் முதிர்த்து, சரவணப் பொய்கையிற் குழவிப் பருவமே யெய்தாராக, இருகுறுமி வளர்ந்த

காலத்து, இந்திரன் முனிருடனருக்குக் கொடுத்த கிலையை மறத்து, ஆண்டிலக்கு வச்சிரத்தா னெறிய, அவ்வாறு வடிவு மொன்றுப், அவ னுடனே பொருவி, அவரைக் கெடுத்துப்பின் சூரபன்மாவைக் கொல்லு தற்கு ஆவ்வடிவ மாறுகிய வேறுபட்ட கூற்றுலே மண்டிச் சென்ற தென்று புராணங் கூறிற்று" என்று உரைத்தபடி இந்நூலாசிரியரும் கூறினு ரெனலுமாம். (க)

அந்தமில்பல்லினியாட்டயர்ந்தமுமுகக்கடவுள்
சிந்தைதேர்கயிலைக்கிரிநோன்கரிச்சிவன்சிர்
தந்தசத்திபுத்தேளிர்தும்பலபெயர்தபங்கி
வந்தபல்முடிக்கந்தமால்வரையில்வகினனுல்.

இ-ன். தனிவ்லாத பல திருவினோடல்லுஞ்செய்து, சன் நிதிக் கடனானவர், மனத்தி னூசாப்பட்ட கயிலைமலையின் பக்கத் திற் சிவனும் இறப்படைய சிறிதள் தேவிசாதும் பலவி னோக்கொண்டு விளங்கும் பஞ்சாசனத்தே உடைபெரிய கந்தபுரத்தி கண் வீற்றிருந் தருளினர்.

இமையாறைந்தகனிமையவர்விண்வளந்திரிய
தமையில்வந்தனூழ்நிக்கிலைவருந்தொழுங்காலந்
சிமயமால்வரைச்சினகரமெழுந்துவிளங்கிடையோ
னுமைவிளகருளுக்கயிலையின்கெரியிலுயர்ந்தான்.

இ-ள். இமைத்த லின்மாத கண்களை யுடைய தேவர்கள், தினைத் தலை யுடைய மனம் வேறபடாது, அமைவோடு கூடிய வணக்கத்தை யாவருஞ் செய்யுங் காலத்தில், கொடி முடிகளையுடைய பெரிய கந்த மலைக்கணுள்ள கோயில்களின் நடும் கீர்தி, வெள்ளிய இடப வாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் வீற்றிருப்பதற்கு இடமாகிய கயிலைமலையி னுச்சியில் உயர்வுடனிருந்தனர்.

உறைத்தநாரதனும்முனிவன்வெளிப்பிறந்தடங்கு
மறந்தருத்தகரிவர்ந்துவானவர்க்கருள்சுரந்து
நிறைந்தஞானதபொற்கினகரச்செழுமணிவாயி
னிறைந்தவாதபோராலயத்தரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். அக்கனி மிருது சாரத முனிவர் செய்த ஒளிபொருந்திய அக்கினியினின்றுந் தோன்றி, உயிர்களை வருத்திய கொலைத் தொழிலைக் கொண்ட ஆட்டுவாகனத்தின்மேலேறி, தேவர்க்குக் கிருபைபுரிந்து மெட்டுடைய தக்தையார் வீற்றிருக்கின்ற அழகிய கோயிலின் முன்வாயிலில், தருமம் விட்டுநீங்காத பெரிய ஆலயத்தின்கண் வீற்றிருந்தனர். (கஉ)

நிருபகற்பரம்பரமணியும்பரும்பிறரு
முருகுபிரிந்தசெந்தாமரைக்கிழவனுமுமையன்று
மருவிமாமலர்த்தாடொழவிடைகொண்மெலர்ந்து
பொருவிலோகைநெஞ்சுடையராய்வருகின்றுழிபரந்தில்.

இ-ள். ஒருவன், சிவபெருமானைத் தேவர்களும் பிறரும், வாசனை வீசுகின்ற சிவந்த தாமரை மலராசனராகிய பிரமதேவரும், முயற்சி கொண்டு அடைத்து பெருமை யமைத்த மலர்போலும் திருவடிகளை வணங்குதற்பொருட்டு தேவரிட முத்தரை பெற்ற முகமலர்ச்சி யுடைய தர்ப்பில்லாத மனதுடனை புற்றவருகின்ற காலத்தில். (கஊ)

வானவர்க்கொருமுதல்வனுமன்றுமிர்த்தொழகை
மானனைவக்கொருதக்கையுமாரணமினைத்தும்
வானெறும்பெருஞ்செருக்குமுற்றியத்தனைவத்த
தானமுகன்றனையழுகனைகடிந்தழைத்தான்.

இ-ள். தேவர்களுக்கு ஒருதலைவரும், நிலைபெற்ற உயிர்க்கூட்டங்களுக்கு ஒரு பிதாவும், வேதங்கள் முழுவதினும், சொல்லப்பட்ட பரம்பொருள் யாரோ வென்னும் அகங்காரமுழுதையுந் தன்னைத்தில் வைத்து

தனது மாயை பிரமதேவரைக் கர்த்தக்கடவுள் முதலில் தூண்டி அழைத்தனர். (கச)

கூம்புகைக்கமலங்களைக்குளத்திடைகாட்டி
மேம்படத்திருமுன்புகுப்வேதமேவிநிலைக்
காம்படுஞ்சிறுதோளிசைய்கடைக்கணிலிருத்தித்
தேம்பொதிந்தசெம்பவளவாய்திறந்தொன்றுகேட்டான்.

இ-ள். விரிந்த தாமரைமலர்களைப் போன்றிருக்கின்ற, மேம்பாடுடன் தமது திருமுன்னர்த் தோன்றிய பிரமனை, மூங்கிலையும் வென்ற சிறிய தோள்களையுடைய உமாபுத்திரர் கடைக்கண்ணிலிருக்கச் செய்து, தேன் பொதிந்த வெந்த பவளம் போன்ற வாயைத்திறந்து ஒன்று கேட்பாராயினர். (கடு)

ஈயிலைப்பதியாதென்னிருமலனருளான்
மாயிரும்புவிமுழுவதும்வருக்குவதென்று
ணாயிலெவ்வுழித்தடலினின்றுற்றுவையென்னச்
சேயுரைப்பவேதாமறைச்செந்நெறித்தென்றான்.

இ-ள். பிரமனே நீ செய்யுந் தொழில் யாதென்று பகவன் கேட்க, மலரிதழ் நான்முகனாகிய சிவபெருமானது திருவருளினாலே கரிய பெரிய பூமி முழுவதையும் படைப்பதாகும் என்று கூறினன், அவ்வாறாயின் நீ எவ்விடத்தி லிருந்து எந்தப் பலத்தினும் படைப்புத் தொழிலைச் செய்வாயென்று குமாரக்கடவுள் கேட்ப, பிரமன் வேதத்தின் செவ்விய வழியினாலு மென்று கூறினன். (கஎ)

நல்லதாய்மறைவல்லீரேனனிற்றினைவகத்தி
லெல்லனைத்திசிர்த்தோமெனமுதலிலெடுத்துரைப்ப
வீல்லதன்பொருணிகழ்த்திமற்றனநிகழ்த்தென்றரன்
புல்லனைக்கலெடுத்தயன்றனன்விரைப்புலர்த்தான்.

இ-ள். கல்லது, ஆராயும் வேதத்தில் வல்லிறையின் அதனைச் சொல்க என்று சண்முகப் பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள, பிரமன் தன்மனத்தின்கண் விரைவாகத் தெரித்து கொண்டு "ஓம்" என்று முதல் வாக்கியத்தை பெரித்துச் சொல்ல, பிரானே நிற்கக்கடவாய், இத்தப் பிரணவத்தின் பொருளே முதற் கூறி, அப்பால் மற்றவற்றைச் சொல்வாயாக என்றனர், நிருவன்ற கவலைகொண்டு பிரமன் கமிக்கமுற்ற வாயுரைப் பெற்றான். (கர)

மூலகாரணனுமான்மகன்மொழியுமாறெனிதோ
மூலகாரணனுதல்விழிமூளிருகுடாய்
மூலமாய்வருமூவிரண்முகனன்றியந்த
மூலமாமனுப்பொருளோயார்முழுதொருங்குணர்ந்தார்.

இ-ள் பரம் பொருள் தானே என்று அகங்கரித்த திருமாலின் புத்திரன் சொல்வது எளிதோ? மூலகாரணனாகிய சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணினின்றும் ஆறு நிருப் பொறிகளாகி, அதனி மூலப் பொருளாய் வந்த அறுமுகக் கடவுளல்லது அத்தப் பிரணவத்தி னுண்மைப் பொருளை முழுதாக அறிந்தவர் வேறு யாவருளர். (கச)

பெற்றிவெண்குடிலேப்பொருளென்னெனப்பிறிதொன்று
சொற்றிலாதிருந்தின்பொருட்சோர்வுகொண்டினைத்துக்
கற்றிலேனெனக்கற்றுணராமையிற்கற்றோர்க்
குற்றதோதிடாதில்பொருளுரைத்தவனெத்தான்.

இ-ள். பரிவுளியாகிய பிரணவப் பொருள் யாதென்று கேட்க, வேறென்றஞ் சொல்லா திருந்தானல்லன், பொருளைத் தானுரைத் சொல்லி, யானிதனை வல்லேனென்று, படித்து உணராமையினும் படித்தோர்க்கு உண்மையான பொருளைச் சொல்லாமல், இல்லாதபொருளைச் சொன்ன மூடனைப் போன்றான். (கக)

பிரணவங்கண்டப்பிடித்திலியுணர்ந்திலேயந்தக்
காரணத்தினைவரத்தவமூபன்றிலேகடல்சூழ்
தரணியாதியதந்தைதெவ்வாறுசாற்றிடினோர்
நிரணயிவன்றெண்டருக்கென்றுசெவ்வேற்றேய்.

இ-ள். பிரணவப் பொருளே யுறதியாகக் கொண்டாய்லே, அதிதாயல்லே, மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் காரணங்களுஞ் சித்தி வரும்படியாகத் தவஞ் செய்தாயல்லே, சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட பூமி முதலாவதற்தைச் சிருட்டித்த தெட்டடி, சொல்லுமிடத்துச் சிவனடியாருக்கு நீ ஒரு தரும்பு போல்வாய் என்ற சிவத்த வேலாயுதத்தை யுடைய கந்தக் கடவுள் கூறிச் சினந்து. (கo)

பொன்னினுன்றுடருருநிகோப்பளிக்கேலபுண்டத்துத்
துன்னிருஞ்சிலம்படியினுல்வீழ்வுறத்தன்னிங்
கன்னிவந்தோட்கணங்களோராக்கலிற்றடிநிற்
றுன்னியன்னவரையன்றனைச்சூழ்ந்துகைப்பற்றி.

இ-ள். பிரமனது கான்ததலைகளும் இரத்தங் கொப்பளிக்கும்படி குட்டித்தமது பெரிய சிலம்புகள்தரித்த பாதத்தினுல் விழும்படி தள்ளி, கல்லினு முயர்ந்த தோள்களை யுடைய கணங்களைப் பார்த்தனை, விரைவாக அவர்போய் பிரமனைச் சுற்றிக்கைபற்றிப் பிடித்து. (கக)

செல்லிவர்ந்தகந்தாசலச்சிவரிருந்தத்தில்
வல்லிமிற்பிணித்திட்டபினந்தமல்வரைசென்
றெல்லிருஞ்சுடர்வேலினினிர்த்திவீற்றிருந்த
வல்லுயிர்த்தாதாகைகல்லினன்பங்கயன்வெள்க.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுகின்ற கந்த மலையின்கணுள்ள சிவகிருக் கந்திலே, விலங்கிற் பூட்டிய பினனர், அந்தப் பெரிய மலைசென்று, ஒளி கொண்ட பெரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக் கடவுள் இனிமை

டன் வீற்றிருந்து, பிரமனும் வெட்க முறும்படி பஞ் சுபோக் கூட்டங்களே யெல்லாம் படைத்தனர். (உஉ)

காலமுஞ்சிலகழிதரக்கார்மூவில்வண்ணன்
மேலைவானவர்குழீஇயினர்வெள்ளிபஞ்சிலம்பிற்
சூலபாணியைத்தொழுதயன்றுயருழந்தமுவு
ஞாலகாரிசெய்பயந்தறுடன்றதுகாரின்றூர்.

இ-ள். சிலகாலஞ் செல்ல, கரிய மேகம்போன்ற திருமால் முதலிய தேவர்கள் கூடி, திருக்கயிலை மலையிற் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி, பிரமன் தன்தொழிலை யழிவிக்கின்றதையும் பூமி முதலாயவற்றை உமாபுத்திரர் சிருட்டிக்கின்றதையும் இன்னும் கடந்த காரியங்களையுங் கூறினர். (உக)

ஆதிநந்தியைநோக்கியந்தணன்சிறைவிடப்போ
யோதிவாவெனச்சென்றுரைத்தனன்வெகுண்மைசெய்
போதினோடனிருத்தியோபோதியோகயிலைக்
கேதியம்பெனவெருக்கொடிமீண்டிறைஞ்சினைத்தான்.

இ-ள். அதனைக் கேட்ட சிவபெருமான் முதன்மையான நிருகத்திதேவரைப்பார்த்து, பிரமனது சிறையை விடும்படி சொல்லி வருவாயாக வென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர், அதனை கத்திதேவர் போய்க் கூறினர், சரவணபவ மூர்த்தி கோபித்து, பிரமனுடன் கூடச் சிறைபிருக்கின்றாயோ, அல்லது கயிலைமலைக்குப் போகின்றாயோ? உன்னெண்ணம் யாது சொல்வாயாக வென்று கேட்ப, பயமுற்று அங்கு நின்று மீண்டு கயிலைக்குவந்து சிவபெருமானுக்குத் தெரிவித்தனர். (ஊ)

நன்றெனச்சிவமூலமுலைத்திகல்வினைடாடாத்திச்
சென்றிழித்துகந்தாசலசீனகரம்புகச்சே

யன்றிறைஞ்சிநின்றரியனேயிருத்தியர்ச்சனைகூர்ந்
தின்றெழுந்தருளற்கெவனிமித்தமென்றிசைத்தான்.

இ-ள். கல்லை தென்ற சிறமுருவல் கொண்டு வலிய இடபத்தைச் செலுத்திச், சென்று இறங்கி, கந்தமலையின்கணுள்ள கோயிலின்சன்னிதிக்குச் செல்ல, குமாரக்கடவுள் அப்போது வணங்கி நின்று, சிங்காசனத்திலிருக்கச் செய்து, அருச்சனை செய்து, இப்போது இவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்குக் காரணம் யாதென்று கூறினர். (உடு)

அபன்றனைச்சிறைவிடுகெனவையநீயிவனே
வியந்துகொண்டதெனக்கதையென்குடிலேமென்பொருட்கு
மயங்கிநின்றுமற்றொன்றினைவழங்கினேனென்ஞாலம்
பயந்தகந்தவாறுவனகப்பறிப்பதேயறனும்.

இ-ள். குமாரனே! பிரமனைச் சிறைவிடுவாயாக வென்று கூறுகையனே! நீ இப்பிரமனை விடச்சொல்வதென்னே? அவனது அகங்காரமென்னை? பிரணவதத்தினது உண்மைப் பொருட்கு மயக்கங்கொண்டு நின்ற வேறோர் பொருளைச் சொன்னதெப்படியாகும்? அவனது அகங்காரத்தைப் பிடுங்குவதே தருமமாகும். (உசு)

சிறைவிடேனெனத்திருகுவெஞ்சினங்கொளீஇநிகழ்த்த
நறைவிடாமலர்க்கொன்றையோனவிற்றுமம்மாற்ற
முறைவிடாதொழுகென்றனன்முருகவேளுணர்ந்து
மறைவிடாமலாயன்சிறைமாற்றிமுன்னுய்த்தான்.

இ-ள். சிறையை விடமாட்டே னென்று மாறுபட்ட கொடிய கோபங்கொண்டுசொல்ல, தேனொழுகுகின்ற கொன்றை மாலையைத் தரித்த சிவபெருமான் கூறுவார், கம்முடைய சொல்லின் முறை தவறுதல் கடக்கக் கடவாய் என்று கூறினர், முருகக் கடவுளறிந்து, வேதவொழுக்கம்

நீங்காத தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரமனது சிறையை விடித்து முன்னர்க் கொண்டு வருவித்தார். (உ௭)

வக்ரதாரந்தெமையாளுடையவள்ளலேதண்டங்
கந்தவேளெனப்புரிந்திடாதகந்தையுங்களைந்தா
னுப்பதனன்னெஞ்சதுமுகனுரைத்தலுமொருவன்
முந்தைதன்றொழிலரற்றெனமொழிந்தருள்புரிந்தான்.

இ-ள். பிரமனுவன் உத்து வணங்கி, எம்மை யடிமையாக வுடைய வள்ளலே! கர்த்தக் கடவுளானவர் தண்டனையை எனக்குச் செய்து, மும்மலன்னிய ஆகங்காரத்தையும் நீக்கினர், பிழைத்தனென்ற பிரமன் கூறுதலும், ஒப்பற்றவராகிய சிவபெருமான் நின்னுடைய தொழிலைச் செய்கவென்று திருவாய் மலர்த்தருளினார். (உஅ)

அருகுநின்றபேரொன்றிலிவனேடருளுருவாய
முருகன்வாண்முகநோக்கிநின்முறுவலித்தினைய
விருகையாலெடுத்தனைத்தமார்பிறுகிடப்புல்லி
யொருகவான்மிசையிருத்தினனுச்சிமோந்துயிர்த்தான்.

இ-ள். பெருஞ்சோதிலடிவானது நிரண்டு ஒரு அருள் வடிவற்ற முருகக்கடவுளை ஒளி பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து, சிவபெருமானுவர் கன்னமயான திருமுலைப் பூத்த இரு திருக் கரங்களாலு மெடுத்துச்சேர்த்து மார்பு இறுகும்படி தழுவி, ஒப்பற்ற தமது தொடையின் மீது இருத்தி உச்சிமோந்தார். (உக)

ஐயநீகுடிலேப்பொருள்வினவியதனாலப்
பொய்யெனச்சிறைபடுத்தனையுனக்கதுவருமேற்
செய்யவாய்திறந்தவறெனச்சபையிடைச்செப்பக்
குய்யமோவெளிப்படுகொலோகுவலயத்தொழுதான்.

இ-ள். ஐயனே! நீ பிரணவப் பொருளைப் பிரமனிடம் கேட்டு அவன் சொன்னபொருள் பொய்யென்ற குறைச்சாலில் வைத்தாய், உனக்கு அப்பொருள் வருமாயின் சிவத் வரையத்திறந்து கூறுதி யென்ற சிவபெருமான் திருவாய் மலர்த்தருள, குமரக் கடவுள் தந்தையே! அது இரகியமோ வெளிப்படையோ சொல்லியாக வேண்டினர். (உ0)

எனத்திருச்செவிதாழ்த்தினன்முதல்வனைத்தா
னுனக்குநித்தவாறுரையெனவுலகெலாமீன்ற
வினைக்குணர்த்துநரன்றியனுமுணர்ந்தனனென்றுன்
மனத்துணர்ந்தனன்மறுத்திதிர்மொழிந்திலன்வள்ளல்.

இ-ள். என் தில்வாதகடரச் சிவபெருமான், அழிய தமது திருச்செவியைத் தாழ்த்தினின்றார், குமாரக் கடவுளும் அடியேனுக்கு முதற் நூர், குமாரனே உனக்கு இதுவக்து விஷயத்தை தெளிப்பாயாக வென்று சிவபெருமான் கூற, உலக மீன்னவரைப்பெற்ற தாயாகிய பிராட்டியார்க்கு உபதேசித்த காலத்தில் அடியேனுணர்ந்தேனென்று கூறினர், அருள் வள்ளலாகிய சிவபெருமான் அதனை மனத்தில் அறிந்து பதத்துக்கு எதிர் மொழியொன்றுக் கூறாயினர். (உக)

எவர்க்குமோர்முதலெவனவனீயெனவியப்பித்
துவர்ச்சடாடவித்தொன்மையோன்சுரயன்றுளவோன்
றுலத்தர்சூழ்ந்தரக்கியிலையந்தடங்கிரிசார்ந்தான்
கவர்த்தபன்முடிச்சிலம்புசேய்காணிகொண்டிருந்தான்.

இ-ள். உலகம் போற்றுகின்ற சடைக்காட்டிலை யுடைய பழம் பொருளாகிய சிவபெருமான், எவர்களுக்கும் ஒப்பற்ற முதற்பொருள் எக்கப் பொருளோ அந்தப் பொருள் நீயாகுமென்ற கூறி, தேவர்களு பிரமனும் விட்டுணுவும் முனிவர்களும் தம்மைச் சூழ்ந்துவர, பெருமை பொருந்திய திருக்கைலாயமலையை யடைந்தார். கொண்ட பல சிக

சன்னியுடைய கத்தமலையக் குமாரக்கடவுள் காணிபாகச் கொண்டி
வீற்றிருந்தனர். (கூக)

கும்பமாமுனிவிழைத்தமாமலுக்களந்குழிலைச்
செம்பெருட்டுணிபுந்திசைமுகன்சிறையிருத்த
மைம்பொனீள்கிருந்கத்தின்பான்மையும்பார்க்க
ரம்பைபேர்பெறுசிருங்கத்திறுற்றலருளி.

இ ள். அகத்திய முனிவர் விரும்பிய மகா பத்திரங்களையும் பிர
மனுடைய உண்மைபொருட் ணினைவையும் பிரமதேவன் சிறையி
லிருத்த பின்பொன்மையான ரீண்ட சிவஞானியின் பெருமையையும் பக்
கத்தில் உள்ள தும்பையாரின் திருமகத்தைக் கொண்ட சத்திரியின்
வரலாறையும் ஓடதெரிந்து. (கூக)

இமயவான்வரைச்சிகரியிருந்தவமிழைக்கு
மழுதவல்லிசுத்தரிக்கருள்வழங்கியீண்டைடைந்து
சிம்பவெள்ளிவெஞ்சிலம்பிடைச்சிவன்சிவைகாப்பன்
குமாரிவளர்தூசனர்குழ்ந்தெழுவையி.

இ ள். வெள்ளிய இமயமலையி னுச்சியில் தூய தவத்தைச் செய்த
அழகுவல்லி சுத்தாவல்லி என்னும் இருவருக்கும் இரண்டுரூபந்தரித்து மீண்டு
வந்து சிகரங்களையுடைய கைலாயமலையிலிருந்தி சிவபெருமானுக்கும்
உமாதேவியாருக்கும் எவே தேவசூட்டங்கள் வணங்கும்படி குமாரக்
கடவுள் வீற்றிருந்தது. (கூச)

தந்தையின்றவள்பணித்திடத்தாகற்காய்ந்து
புந்திமாறுமயக்குறும்புள்வரைபொடித்துப்
செந்திலைவிகிர்க்கடவொரீஇமிகத்திருஞ்சொறுத்து
வெந்திறற்றைத்தியர்தமைவிரொடுக்கினார்த்து.

இ-ள் பிதாவாகிய சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஆர்ஞ
பிக்கத் தாமுகாசுரனைக் கொன்று, மனம் மயங்குமாறுமாயமாயைனச்

செய்கின்ற சிவஞ்ச மலையைப், பொடிபடித்தி திருச்செந்தூரின்கண்
எழுக்கருளி கீர்மொருந்திய சமுத்திரத்தைக் கடந்து மகேந்திரபுரியை
யடைந்து, மித்ர பலத்தையுடைய அசுரர்களை வேரோடும் அழித்து. (கூடி)

மடங்கள்மாமுகத்தவுணனேவாட்டிவண்டிரைநீர்க்
கிடங்குவீழருட்சூரிருண்மாவுருக்கிண்டு
சூடுங்கையிற்பொறிவாளனக்கொடியென்றுதாங்கி
யிடங்கொளுஞ்சிறைக்காரமயிலார்தியென்றேறி.

இ-ள். சிங்கமுகாசுரனே வதைத்து வளப்பம் பொருந்திய இரை
களையுடைய சமுத்திரத்தில் விழுந்த பெரும்பத்தை யுடைய சூரபன்ம
னுடைய இருளைச் செய்த மாமர வடிவத்தைக் கிழித்து உள்ளங்கையி
லிடத்திலே புள்ளிகளையுடைய கோழிக் கொடியைத் தரித்துப் பரந்த
சிறகுகளையுடைய கரிய மயிலை வாகனமாகவேறிச் செலுத்தி. (கூட)

தெண்டிரைநீர்த்தொரீஇத்தென்பரங்குன்றின்
மேவுதெய்வயானாரணந்தனைமிகவிரும்மணம்புரிந்து
யாவரும்புகழ்வலாரியைவின்குடியேற்றிப்
பர்வைபந்கர்பாற்நயிலெயிற்பண்டுபோலிருந்தான்.

இ-ள். தேவர்களுடைய கொடிய சிறையைநீக்கி, திருப்பரங்குன்றி
லிடத்திற் பொருந்திய தெய்வயானை யம்மையாரைத் திருமணஞ்
செய்து, எவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற இந்திராணிச் சுவர்க்கலோகத
திற் குடியாக வைத்துச் சிவபெருமானிடத்திலே கைலாய மலையின்கண்
பழமைபோல வீற்றிருந்தார். (கூஎ)

நிகழ்பலகாலந்தன்னிலொருபகனிலவுவேணிப்
பகவனையிறைஞ்சவெள்ளிச்சிலம்புறைபவர்கடம்மிற்
புகல்குறுமுனியையங்கிராமுனிபுரிதருக்கத்
திகழ்வனவிகழ்ந்துஞ்சாலக்குறினையீயென்றுஞ்சொன்னான்.

இ-ள். இவ்வாறு காலங்கள் செல்ல ஒருநாள், சந்திரன் பொருந்திய சடாமுடியை யுடைய பெருமானே வணங்குபவனாகி, கையை மகிழ்வின்கண் இருக்கின்றவர்களுக்குள் தக்கோருள்ளவர் சொல்லப்பட்ட அத்தகைய முனிவரோடு செய்த வாதத்தில் அவனைப் பூவாதிகழ்ந்தும் கீழ்மையும் சூன்னென்றும் சொன்னர். (கூஅ)

வித்தின்மாகுறியையென்றுலங்கிராமுனியைச்சிறி
யுறுவார்தங்கொழின்னீக்கோருழிவவியொருவற்சுட்டிக்
குறுமுனிகோக்கும்போழ்திற்குமுகன்மாவினடைபிற்றேன்றிப்
பெறுவதியாதரீமுன்னேதெனவுன்னேயென்றான்.

இ-ள். அதுகேட்ட அகத்திய முனிவர், அறிவிலே கீழ்மையும் குறுமையுன் என்று சுகுமார முனிவரைக் கோபித்து முனிவர்களுடைய தொழிலனைச் செய்யாது விட்டு நீங்கி, ஓரிடத்தில் விருந்து ஒப்பற்ற சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்செய்யும் நோக்கில் மணக் கோலத்தை யுடையராய அவர் வெள்ளிய இடபத்தில் மீதேறி நீலியாகிய அம்மை முன்னர்ச் சொல்லக் கடவாய் என்ற நிருவாய் மலர்ந்தருள, பெருமை யுலகிடன்ற அகத்தியர் கூறுவார். (கக)

எம்பெருமானேகீழ்மைப்பெருமாட்டிதானு
மும்பாலிறைஞ்சிரண்டுகிரியெனவொருங்குநிற்ற
னம்பயாண்டுள்ளோராயேன்வழுத்திடநன்றுகென்றான்
றும்பமாமுனிவோன்கூப்பக்குளிர்மதிமிலைந்தோன்கூறும்.

இ-ள். எமது அடிகளே தேவரும் எமது தமையாராகிய உமாபிராட்டியாரும் தேவர்களால் வணக்கப் படுகின்ற இரண்டு மலையாக ஒன்று சேர்ந்து நிற்றல், கம்பரே! எவ்விடத்துள்ளதோ அதனைத் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டும். பழுத்த காயிறல் வேண்டுமென்ன முனிந்தாருக்கு அமைதி செய்யவும் வேண்டும் என்று கும்பத்தில் பிறந்த

முனிவர் வகைப்பிக் கேட்கக் குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த
சிவபெருமான் கூறுவார். (கo)

நிலிழித்தோதிறுஞ்சேய்வீற்றிருப்பதோர்கத்தலைவற்பிற்
றிரிகொடுமுடிகடம்மிற்சிவஞ்சத்தியெனும்போற்பெற்ற
னியனன்முடிரண்டாயமர்குமுமையும்யாமும்
றிவிலக்கினையெற்றோன்றும்புவிவாழ்முதலோர்பூசை.

இ-ள். முனிவனே எமது அக்கினிக் கண்ணினின்றும் தோன்றிய தயாசன் வீற்றிருப்பதாகிய கத்தமலையினிடத்திற் காணப்படுகின்ற கொடு முடிகளுள் ஒன்று, சத்தி என்னும் பெயரைப் பெற்ற அருமையான மலை கொண்டு இரண்டாக யாமும் உமையும் இருப்போம். அவ்விரண்டினையும் தேவர் முதலாயினோர் வழிபாடும் வணக்கமும் எக்காலத்தும் செய்வார்கள். (கக)

நுமிலுறுன்புனக்குச்செவ்வேள்கூறினன்யாமின்றேது
முடிகளின்பெருமைமிசாற்றுமெனவருள்வழங்கிமுன்னோன்
றிணிழிமையிலிறைபுமதைந்தனன்போற்றியந்தப்
முடிரண்டுங்கண்டான்பாய்திரைப்பரவையுண்டான்.

இ-ள். எமது குமாரன் முன்னர்க் காலத்தில் உனக்குப் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தான். யாம் இப்போது சொல்லப்பட்ட வலிரி, சத்திகிரி என்னும் இரண்டுமலைகளின் பெருமைகளையும் கூறினோம். மன்று, மாவடிவையொத்த கண்களையுடைய உமாபிராட்டியாரோடும் வீற்றேராயிய சிவபெருமான் மறைத்தருளினர். தாவுகின்ற திரைகளை யுடைய சமுத்திரத்தை யுண்டவராயை அகத்தியமுனிவர் அவ்விருவரையும் தரிசித்துச் சிவபெருமான் ஆணையிட்டபடி அந்தக் கோடுமுடிகள் இரண்டையும் பார்த்தார். (உட)

போற்றினன்றும்றிதழுத்துஞ்சுத்தனன்பூத்தன்மாரி
தூற்றினன்குடத்தம்பட்டித்துதித்தனன்றருமழுத்துச்
சாற்றினனருவிபரிற்றுவுதிப்பக்கண்ணீர்
நூற்றினன்விழுந்தசத்தியுருவமுமுருவங்கண்டான்.

இ-ள். அச்சிய முனிவர் (அக்கொடுமுடிகள் இரண்டினையும்) கண்டு துதித்தார். விழுந்து வணங்கி எழுந்து வலம் வந்தார். குளிர்ந்த புட்பமாலையைப் பொழிந்தனர். கைகூப்பித் துதித்தனர். தக்கபஞ்சக்கரத்தை உச்சரித்தார். மலையருவியானது பூமியின்கண் விழுவதுபோல, கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பத்தைச் சொரிந்தார். சிவரூபத்தையும் சக்தி வடிவையும் கண்டார்.

"போற்றினன்" முதலையவற்றை எச்சமாக்கிப் பொருள்கோடலுமாம். நூடந்தும் என்பது வழிமிதல் வணக்கம் பன்னுதல் என்னும் பொருட்டு. நூடன்பது நட வென்பதுபோல விகாரப்பட்டுவந்தது. தோர் உரிச்சொல் வாதலின் ஆதனடியாகப் பிறந்த பெயருமாம் என்று ஜூரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறினர். அதனை:—

சதுக்கமுஞ் சத்தியும் பூதப்புங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையிறு
மாண்டலிக் கொடியொடு மணிவி யமைவரா
நெய்யோ டைவலி பட்டியை துரைத்துக்
கூடத்தம் பட்டிக் கொழு மலர் சிதறி".

என்னும் பத்துப்பாட்டுச் செய்யுளிற் காண்க.

இங்ஙன மன்றி, நூடந்த மாவது— "கல்லின் மூடக்கிப் பெரு விர லிறுத்தி – செஞ்சிடை கைப்பது கூடந்த மாகும்" என்றது என்னு. கூர்மபுராணத்தார் இம்மொழியைப் பன்முறை யெடுத்து ஆங்காங் குரைத்தனர்.

வடமொழி அமர கிகண்டின் அத்தனார் "குடம்" என்னும் மொழியை யுமமொழியாக்கொண்டு உரைத்தலின் கடவியற் கொன்றுமாம். ஆயினும் ஆந்தோன்றித் தமிழ் மொழிக்கட்போலப் பெருவரவினதாக வழங்கப்பட்டு அருகி வழங்கு நாடகாண்டு மாகலானும், கடம், படம், கடாகாயம் என்றித் தொடக்கத்தனவா வழங்குவதனிற் குடம், படம் குடாகாயம் என வழங்கலின்மையானும் அரிய கடகொடலை வைத்து முடிபு கூறுதல், தமிழ்ச் சொல்லெனக் கொண்டு அவ்வாறு உரைபார் ஆகியர் பலரு மென்க. குட மொடு வெழுத்தானுஞ் சொல்லாகலின், இருமொழிக்கண்ணும் அகனைம் வெவ்வேறு பொருள் குறிக்கு மொழியாகுமென வைத்துக் கொள்க. உலகம், காலம் என இந்த சொற்கள் போல.

குடம் என்னு மொழியை, ஆசிரிய ரிவரான யோகிகள், தமது அருளிச் செய்த ஞானிடமை பாடியத்திலே,

"ஆதலின் ரோனிரு மக்களவும் வேறு
பரகாயம் போல்வருமப் பண்பும் - பாலித்
தடாகாய வாகாயக் கூற்றிட்டா மென்று
தடாதுள்ளம் போமன்றே"

என்னுஞ் செய்யுளை போத வெண்பா வுரைக்கண், இவ்வண்ணஞ் சொற்றதன்றி, "குடாகாயம்" கடவுன்முழுவெனக்கொடலு மொன்று எனலும் உரைத்திலம் தெற்றெனக் காண்க. (சுக)

முழுதொறுங்கவினுக்கிவ்வித்தாமரைமுகமுமூரல்
விழிநிறைவிலவுங்கண்ணுங்கருணைவங்கட்டிலென்றி
வடிமலர்ச்சதங்கையுத்தாகலமுதலுறுப்தோறும்
வடிகடர்வேலுங்கொண்டோர்மதலைகின்றலவக்கண்டான்.

இ-ள். முழுகளி னிடத்தோறும் அழகைச் செய்கின்ற தெய்வத் தன்மையை யுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருமுகங்களும், பத்ன

காலுகின்ற இளநிலவும், விழிக்கும், அவற்றினின்றும் பெழுகின்ற
அருள் வெள்ளமும் எண்ணத் தருக்க நிறப்பினை யுடைய பாதகளாகிய
தாமரை மலர்களில் தரித்துள்ள சதங்கைகளும், மாலை தரித்த மார்பும்,
உடலிற்றும் படர்ந்தும் கூர்மைபொருந்திய கதிர்வேலும் கொண்டு ஒரு
பிள்ளை யுருவுதைப் பார்த்தார். (சஅ)

சித்தருமியக்கருமபூதேசருந்தேவருப்பரழ்
வித்தியாதரும்வேதபோதருமவெள்ளியோரு
முத்தருமயோகர்தாமுமுனிவருமும்பி தருங்கூடித்
தத்தமினைருங்கியாற்றுந்தவங்களுமருங்கிற்கண்டான்.

இ-ள் கவசித்தர்களும் இயக்கரும் பூதத் தலைவர்களும், தேவர்
களும், வீணையில் வல்ல வித்தியா தார்களும், வேதத்தை யெடித்துப்
போதிப்பவரும், யாகத்தைச் செய்வோரும், சிவன் முத்தர்களும், சிவ
யோகிகளும் இருடிகளும் பிறருஞ் சேர்ந்து தங்கடங்கள் [illegible]
யிருந்து செய்யுந் தவங்களையும் பக்கத்திற் கண்டார். (அத்தியை முனிவர்.)

காண்டொறுங்காண்டொறுமவ்வேறுசெயங்களிப்பிற்கண்டான்
பூண்டபோன்புபொங்கிப்புறம்பொசிந்தொழுகப்பூசை
வேண்டியவேளைவாவோடினைழுத்தலும்விடையின்மேலோன்
சேண்டிகழிமயவல்லிசேயெதிர்திகழக்கண்டான்.

இ-ள். காணுந் தோறும் காணுந் தோறும் வேறுவேறுவுள்ள அதி
சயங்களைக் களிப்போடும் பார்த்தனர், கொண்ட பெரிய அன்பானது
சாத்து புறத்திற் ததும்பி யொழுக, பூசையை மிக்க அன்புடன் செய்
தனும், சிவபெருமான் இடபவாகனத்தினமீது உமாதேவியாரும் கந்த
சுவாமியினெதிரே தோன்றக் கண்டனர். (சக)

ஆடினன்மலர்க்கைகொட்டியருமறைச்சாமகானம்
பாடினன்பழிச்சியோர்பாற்பான்மொழிப்பாலைதோன்ற

கீடினனிலங்காப்பணிலவகோர்தெனவெள்ளேற்றி
னேடிலதிழியோயானிழைத்தினான்முன்டேயென்றான்.

இ-ள். கூத்தாடினர், பூப்போலுங் கையை யடித்து தூய வேத
களிலுள்ள சாமகீதத்தைப் பாடினர், அவ்வாறு செய்து அதிக்கி, ஐ
பக்கத்திரபாற்போலும் இனிய சொற்களை யுடைய உமாதேவியா
ரினாக்க, வளைவில சூரியன் கிழே தோன்று வெள்ளிய இடபவாகன,
நின்மேல் எழுந்தருளி வருதற்கு, இழிந்தோயுடைய கொன்றைப் பூம
லையையுடைய கடவுளே யான்செய்த தவமு முண்டோ வென்றார்: (சஎ)

உருவிலின்னனனின்றேறத்துமுனிவனீயொருவனிருந்தி
யரியவபுரியுப்புணசக்கமலர்த்தனன்வரங்க
டருகுமன்றெனினென்னத்தருகவிக்குவடிரண்டும்
பொருதிறன்றிலசயிலமுய்த்துப்பூசனோபுரிகவென்றான்.

இ-ள். மனமுருகி இவ்வாறு புகழ்ந்துசொல்லித் துதித்துநிற்கும்
கந்தியமுனிவரை, ஒப்பற்ற சிவபெருமான் பார்த்து, அருமையான
வனே நீசெய்தபூசைக்கு மனமகிழ்ந்தினோம், சொல்ல வெளிப்
பேம் சொல்லக் கடவா வென்றருளி, ஐயனே! இச் சிகரங்கள் இரண்
டும், ஒப்பில்லாத தென்றிசையிற் சேர்ந்துப் பூசைசெய்யும் வரத்தைத்
தருள்க வென்று கூறினர். (சஎ)

தந்தனன்கோடியென்றுமறைத்தன்றலிவனெங்கள்
கந்தவேளுனர்த்துமுன்னையுணர்ந்தகாபதன்விண்காறு
முந்துறவளராரிட்டுக்கரக்களினாழுடிரண்டும்
வந்தனவென்றுலாற்றுக்தவந்தவில்வனியதுன்டோ.

இ-ள். முனிவனே தவத்தைக் கொடித்தேம் என்று
தலைவராகிய சிவபெருமான் மறைத்தனர், மாது கடவுளாகிய குமரக்

கடவுள் போதித்த உண்மைப் பொருளை மனத்தில் அகத்தியமுனிவன் ஆகாயமார்க்கமாக வரச்சீட்டிய கைலாயிடத்து அச் சிவபிரான் இரண்டும் வந்து சேர்ந்த வெற்றிக் கலத்தைப் பார்க்கிலும் மிகவுதான்று இருக்கின்றதோ. (நக)

தாங்கியசெங்கைக்குத்தன் னைத்தாமரைப்போதும்பானற்
றேங்கமழ்போதுப்போன்றவன்றிச்சிறந்தசெக்கே
மோங்குமாமணியினீலவொளிம்மனியினிற்குயிற்றி
யாங்கமைத்தாலினைனேத்தம்மனத்தினாகள்பேரன்ற.

இ-ள். அங்ஙனம் (சிகாங்கள் (இரண்டும்) தரித்த சிவந்த கைகளுக்கு ஒளிர்ந்த அழகிய தாமரைப் புட்பமும், வாசனை கமழுகின்ற குவளைமலரும் போன்றன, அன்றியும் விளையாடுகின்ற குமாரக்கடவுள் சிறப்பின் மிக்க சிவந்த நிறத்தை யடைய மாணிக்கரத்தினத்தினாலும் இந்திரலோகத்தினத்தினாலும் செய்த கரத்தில் பொருத்திவைத்து ஆதற்காக ஏற்ற இரண்டு கும்பங்கள் போலுன்ன. (ஙo)

சால்புறுசத்தியீறுதலைசைசார்சிவமீதார்வ
மேலுறுபோகமீதுவிழைத்திடுத்தியாமீ
தேல்புறுத்தொழுமிறைம்மினென்றறிவிப்பான்போற்சீர்
கோலியருவடிரண்டுங்குடங்கையிற்கொண்டான்கும்பன்.

இ-ள். மேன்மை மிக்க சத்தி யிதுவாகும், மூதன்மை வாய்ந்த சிவம் இதுவாகும், அன்பு மிகுந்த போகத்தான மிதுவாகும், அதனை யுண்டாக்கும் புத்தி யிதுவாகும், கவர்ச்சைப் பொருத்தும்படி இதனை வணக்குங்கள், வணங்கி யுய்யுங்கள் என்று அறிவிப்பவரைப் போலச் சிறப்புமிக்க இருமலையையும் அகத்திய முனிவர் தமது உள்ளங்கையிற் கொண்டனர். (ஙக)

வானியுண்டமிழ்துனித்தமடக்கிளிவல்லவாதாபி
யாருயிர்வாட்டினூல்ஞசமன்செய்ததன்பிம்பை
கார்மனிமிட்டற்றேனமவனாகளுங்கையினேற்றிப்
பார்மிசும்பினிலின்முன்யார்குறுமுனிபான்மைசொல்வார்.

இ-ள். கட்டிப் பருகியமிழ்தம், பெரும்வித்தமகிமை யடக்கியும் கிளிவல்லவாதாபி என்னும் மகாசூரிய உயிரை வாட்டியும் பூமியைச் சமப்படுத்தியும் செய்தலல்லாமல், சிவசத்தியினது சிவபெருமானதும் பெயர்களை புடைய மலைகளுங் கையினிடத்துத் தரித்து, பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் சென்றவர் யாவர், ஆகையால் அகத்திய முனிவரின் தன்மையைச் சொல்ல வல்லவர் எவர். (ஙஉ)

மாதவர்மெழுத்தக்காத்தவரையினின்றருளிதாழுந்
தேவர்தேதாரச்செல்லெதிரிடைப்படர்ந்தவேதத்
தேவதேவன்கூர்பூர்ச்சவனக்கெழிலிபிசாசனத்திற்
பூதரந்நிறுவிப்பின்னைப்பூசனைபுரிந்தான்மன்னே.

இ-ள். பெரிய சமத்தை யடைய முனிவர்கள் துதிக்கச் சுத்தமாயினின்ற அருவ மாகுகின்ற குளிர்மையிக்க கிருக்கேதாரத்தலத்தின் செவ்விய வழியாகச் சென்று வேதத்திற் கூறப்பட்ட தேவதேவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பூர்ச்சவனத்தில் அடைந்து வடதிசைக்குத் திசையில் மலையைத்தாபி அகத்தியமுனிவர் பூசைசெய்தார். (ஙஎ)

அரனருணெறிமொலேமேல்வருவதையதனுளாய்ந்தோ
தெரிவருத்தவரிரண்டுசிருங்கமுமிருப்பமேற்றி
வருதிரிபதகைவைகுமூரணுசியைவணங்கி
விரனிருன்பொதியம்புக்கான்விரையமிக்கமேலோன்.

இ-ள். சிவபெருமான் அருளிச் செய்த கல்வழியோ, மேலே வரு
கின்றதை ஆராய்ந்தோ, அறிதற்கரிய பெருமையினை யுடைய முனிவர்,
இரண்டு சிகரமும், அப்பூர்ச்ச வனத்தி லிருக்குமாறு வைத்து அவ்
விடத்தைவிட்டீங்கி, பாய்கின்ற கங்கையாதியொருங்கிய காசித்தலத்தை
வழிபட்டு, கடவுளுண்ட முனிவர் பொதியமலையை யடைத்தார். (திச)

கண்ணுதல்கவுரிநாமங்கவினியசிகரமேனு
மண்ணிடைப்போந்தசத்திமலிசிவமலியெனும்பேர்
நண்ணினவவைகளாவினன்குடியடைத்தவாறு
புண்ணியமுனிவர்கேண்மோவென்றனன்பொருவில்சூதன்.

இ-ள். சிவபெருமான் உமாதேவியார் என்னு மிருவரது பெயரைக்
கொண்ட சிகரங்களா யிருந்தாலும், பூமியினிடத்தே வந்து சத்திமலை
சிவமலை யென்னும் பெயரை யடைந்த வவைகள் இரண்டும் திருவாவி
னன்குடியடைத்த சரித்திரத்தைப் புண்ணியத்தை யுடைய முனிவர்
களே கேட்பீராக வென்றார் ஒப்பில்லாத சூதமுனிவர். (திடு)

சிவகிரிசத்திகிரிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆச்செய்யுள் எண்.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபதாவது,

மலைகள் பழநி யடைத்த சருக்கம்.

அருணிரந் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தெண்டிரைப்பெருங்கடலினுப்பணிணைகர்புரிந்துவைகுங்
கொடுந்தொழிற்சூரனுதிகொலைகனியவுளர்க்கென்று
மிடும்படைத்தொழில்பயிற்றுமடற்பெருங்குரவர்கோமா
னிடும்பனென்பவன்கொல்சீயத்தைத்துழ்வினிதடந்தான்வீரன்.

இ-ள். மெய பெரிய சமுத்திரத்தி னடுவிலே பெரிய கரஞ்
செய்து இருந்த கொடுந் தொழிலை யுடைய சூடாமன் முதலிய முதற்
தொழிலே விரும்பிய அசுரர்களுக்கு எப்போதும் ஆயுத வித்தையைப்
பழக்குகின்ற வலிய பெருமை கொண்ட குருவா யுள்ளவனுகிய இடும்ப
னென்பவன், கொல்லுகின்ற சிங்கத்தின் மிக்க வலிமையையுடைய வீர
னுனேன். (க)

தமித்தியனென்னுநீதிநிறம்பிடான்சரவணாசே
யமிற்படைக்கடல்வெஞ்சூரனுயிர்விருத்தனிக்குகாவி
னுயிர்த்துளக்கவன்றுமாழ்கியொருவித்தன்மனைவியோடும்
பயிற்றிழையுருமழற்றெனறுபயின்றுகான்படர்வித்தானுன்.

இ-ள். அசுர நீதிகளிற் சிறிதுங் குறைவுபடாதவன், சுமாரக் கட
வுள், தமது வலையாயுதத்திற்கு வலிமையுடைய கொடிய சூரனுடைய விருத்

தாகக் கொடித்த காளிலே, பெருமக்க விட்டி மனும் வருத்தி அவ்
வீடத்தை விட்டி நீங்கித் தன்மனைவியோடும் பழக்கத்தினால் வேடுவர்
உருவத்தைக் கொண்டி காட்டிச் செல்வானுயினன். (உ)

அடவிகடொறுந்தண்தோலியசலங்கிடொறுங்கார்வேடுப்
புடவிகிடொறுந்திரிந்துபுல்லெனிழிவிலீக்கா
மடவியோடருந்தவங்களாற்றிபுமலையிலெற்பி
னிடவியசாரலின்கணிருந்தவருடனிருந்தான்.

இ-ள். சமிகள் தோறும் சோலைகள் தோறும் மலைகள் தோறும்
கிய சமுச்சிரத்தாற் சூழப்பட்டபூமியிலிடங்கடோறும் திரிந்து, விழ
லிடேலை நீங்காது வருகின்ற தன்மனைவியோடி அரியதவக்கினைச் செய்
தும், பொதிய மலையின்கண் பரத்த சாரலின்கண் பெரிய தவத்தை
புடைய முனிவர்களோடும் இருந்தனன். (ஈ)

காலினின்முனிவர்மொய்ப்பக்கலசமாமுனிவன்பலூடை
வாலியகிரியிரண்டுங்கொளார்தமென்றெழுந்துவானங்
கோலியகுறும்பலாவாய்க்குழகன்வாழ்குற்றுலத்தோர்
பாலனைந்திடலுங்கண்டான்பணிந்தனனிடும்பனென்போன்

இ-ள். அது சமையத்தில், முனிவர் கூட்டங்கள் சூழ, அகத்தி
முனிவர் பழமையாகிய பரிசுத்தமான மலைகள் இரண்டினையும் கொண்
வருவே மென்று எழுந்து, ஆகாய மளாவிய குறும்பலா வருவத்தை
கொண்டிவெற்பென்னும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்குற்றாலத் தவத்
னுரிடத்தை யடைதலும் இடும்பாசுரனென்பான் கண்டு எண்ணினான்
தனதுதொல்வடிவந்தோன்றத்தாழ்ந்தவன்முன்னீர்நோக்காக்
கனல்விழிநிருதிபோரடைத்தகுவர்க்கெல்லாந்
பனவெஞ்சூரனதிபடிறுடைத்தகுவர்க்கெல்லாந்
இனமடிபடைபயிற்றுந்தீமையேனிடும்பனென்பேர்.

இ-ள் தன்னுடைய பழைய வருத் தோன்றும்படி வணக்கிய
அகத்தியகோக்கி, அக்கினி போலுஞ் சிவந்த கண்களை யுடைய கிருதியே
சீ இப்பூமியினிடத்தே வந்ததற்குக் காரணம்யாது கூறுவாயாகவென்ன,
முனிவரே! கேடிய சூரபன்மன் முதலிய அசுரர்கள் பாவமுருக்கும்
காடோறும் கொல்லத் தொழில் கொண்ட அத்திர சத்திர வித்தைகளைப்
பழகுவேன், எனது பெயர் இடும்பன் ஆகும். (ஓ)

இயன்முனிவரனேகசூரன்சேயிரணியன்போரேற்று
வயமிகுமொய்ம்புக்காற்றுதடைந்துதற்பயந்தமற்றோர்க்
குயர்கடன்புரிவராலுள்ளத்துணர்ந்துகார்க்கடலுட்புக்கான்
செயலொழிந்தகன்றியாமுஞ்செறிமிருட்காளம்புக்கேம்.

இ-ள். இலக்கணத்தைச் செய்தருளிய முனிசிரேட்டனே! சூர
பன்மனது புத்திர னுயிய இரணிய னெனபவன், போர்செய்து, வீர
வாகுதேவருக்கு முன்னிற்க முடியாமல் தோற்று, தன்னைப் பெற்றவர்
களுக்கு உயிர் பிரிதர் கடல்களைச் செய்ய நினைத்துக் கடலுட்
புகுந்து ஒளித்தான், செய்யுந் தொழில் யாதுமின்றி யாங்களும் இருள்
செருங்கிய காட்டினுட் சென்றேம். (க)

தேனலர்கடம்பன்செஞ்சுகப்படைகளாற்செருவில்வீந்து
வானகம்புக்கார்யானேயரிமுகன்முதலமற்றோர்
ரானவெஞ்சூராளர்திகொடியெனவடையலுற்று
ளனவிவ்வினையேன்வாழவிருந்தனனிறந்திலேனால்.

இ-ள். நேன் பார்த்த கடப்ப மலர் மாலையையுடைய குமாரசுவாமி
யின் வெற்ற திருக்காத்துள்ள ஆயுதங்களினால், தாரகன், சிங்கமுகன்
முதலிய அசுரர்கள் யாவரும் மேலுலகத்தை யடைந்தனர், தலைவனை
சூரபன்மன் கோழிக் கொடியாகவும் மயில் வாகன மாகவும் கொண்
தான், மிக்க தீவினையை யுடையேனுயியான், இறக்காமல் வாழ்ந்து
இருந்தனன். (எ)

காக்குரசயகனென்றுன்பாலடைந்தனன்கருணேயங்க
ணேக்கிஞற்பணித்தபாவங்குயிற்றுவலுவலிரென்ற
வாக்கினனுளமுந்தூபனென்பதைமுனிமன்றாற்
மாக்கினனினைதுவெய்யதுபரெலாந்துடைத்துமென்றே.

இ-ள். அடியேனைக்காக்கின்ற தலைவர் தேவரீரே யென்ற அடைக்கலம் புகுந்தனன், தேவரீர் திருவருட்கண் பார்வையால் ஏவிய யாவற்றையும் செய்வேன், சொல்வீராக என்ற இம்பாசூரன் மனமும் பரிசுத்த முடைய னென்பதை யுணர்ந்த முனிவர் தமது மனத்தில் தூராய்ந்து, உன்னுடைய கொடிய துன்ப மெல்லா வற்றையும் போக்குவேமென்று. (அ)

உத்தரதிசையிற்பூர்ச்சவனம்படைந்தும்பர்போற்றுஞ்
சத்தியுந்திவமுமுற்றதடவரைக்குவடிரண்டு
பித்தலைக்கொணர்ந்துவல்லேவருதியேலிருணமகறு
வைத்தனபோகமுந்திவருமென்றுன்மலயமேலோன்.

இ-ள். வடதிசையிலுள்ள பூர்ச்ச வனத்தை யடைந்து, தேவர்கள் அதிசயிக்கின்ற சத்தியுந் திவமும் பொருந்திய பெரிய மலைச் சிகரங்கள் இரண்டையும் இவ்விடத்துக் கொண்டு வருதியேல், இம்மை மறுமையிற் சொல்லப்பட்ட போகம் முத்தி யென்பன வருமென்று சொன்னர் அகத்தியமுனிவர். (க)

உரைத்ததுகேளாவோகையுளங்கொளாவிமென்பன்றுற்று
திரைக்கடல்குடித்தவண்மைச்செழுந்தவக்குருமேசத்தி
வரைப்பெருனமயுஞ்சிவாசலத்தின்மாண்மியமுரன்காய்
விரித்தறியாதுரையேற்கருள்தெனினவலோடும்.

இ-ள். அகத்தியமுனிவர் சொன்னதைக் கேட்டு மன மகிழ்ச்சி கொண்டு, இம்பாசூரனவன் வணங்கி, நினைபொருந்திய சமுத்

திரத்தைக் குடித்த வளப்பத்தை யுடைய செழிய தவத்தைக்கொண்ட குருவே, சத்தி மலையின் பெருமையும் சிவகிரியின் மான்மியங்களையும் கன்ருக விரித்து அடியேன் அறியும்படி சாய்போன்றவனுகிய எனியேனுக்கு அருள்புரிய வேண்டுமென்று வினவுதலும். (கஎ)

உமிழ்மணியருவிதாழுமுயர்பெறுங்கந்திவெற்புச்
சிமையவொன்றிகரஞ்சத்திகிரிசிவகிரியென்சே
யமுதுறுவரக்கர்சொற்றவாறுமன்றியும்வேதண்டங்
கமழ்பொழிற்சாரல்வைகுங்காய்புலமாவர்தம்மில்.

இ-ள் ஒளியைக் காலுகின்ற இரத்தினக்கொழித்தோடும் அருவி பாய்கின்ற உயர்ச்சியுள்ள கந்தமலையி னுச்சிக்க ணுள்ள இரு குவடுகள் சத்திகிரியும் சிவகிரியு மாகு மென்ன கந்தசுவாமி யானவர் தமது அமுதம் போன்ற திருவாக்கினுற் சொன்னவற்றையும், மணங் கமழும் வெள்ளிமலைச் சாரலின்க ணிருந்த முனிவர் கூட்டங்களுள். ()

இருக்குமஞ்சோமுனிக்குந்தனக்குநானிமித்தமென்ற
தருக்குமுனிகழ்ந்தவாறுந்தணந்துதோன்பிமைத்தவாறு [கண்
முருக்கிதழ்ப்பலளச்செவ்வாய் முருகுதிவெண்முறுவலொண்
மருக்கமழோதிவாமன்மகிழ்ந்தருள்புரிந்தவாறும்.

இ-ள் இருக்த அங்கிரா முனிவர்க்கும் தமக்கும் சாந்திரவாரசயக்ஞி காரணமாக நடந்த தருக்கத்தையும், அதிற் சொன்னவற்றையும், தாம் அவ்விடத்தி லின்றும் நீங்கித் தவஞ்செய்த வரலாற்றையும், முருக்க மலர்போன்ற சிவந்த வாயினையும் இறனெடி முட்போலும் வெள்ளிய பீற்களையும், அழகிய விழிகளையும் வாசனை வீசுகின்ற கூந்தலையும் உடைய உமாதேவியாரின் காயசர் உலகை கொண்டு அருள் புரிந்த வரலாற்றையும். (கஉ)

அருணன்மொழிவழங்குகந்திரிபடைந்தம்பையன்ன
லருகெழுகுவடிரண்டுகொண்டொருமிம்பர்வள்ளல்

பெருமையொழும்பூசைபெட்புறவிழைத்தவாறும்
கருமனிமிடற்றோன்கோச்செய்கவுரியோடெதிர்ந்தவாறும்.

இ-ள். அருள் செறிந்த பிரணவப் பொருளை யுபதேசித்த இடமாகிய கந்தமலையைச் சேர்ந்த, சத்தி, கௌ என்னும் பெயர்களையும் உருவத்தை முடைய இரண்டினையும் காணுந் தோறும் மனத்தின்கண் வியப்புத் தோன்றிய தன்மையினையும், தூசனைத் தாம் விரும்பிச் செய்ததையும், லோகண்டராகிய பரசிவப் பெருமான் சூரபத்மக் கடவுள் உமையம்மையார் என்னு மிவருடன் தோன்றிய வரலாறு முறையும். (கஉ)

அக்குவடிரண்டுங்கேட்பவண்ணலன்றுளிர்த்தவாறு
மக்குவடிரண்டிதாங்கியாயிடையகன்றவாறு
மக்குவடிரண்டும்பூர்ச்சவனத்துழியமைத்தவாறு
மக்குவடிரண்டுநீக்கிமலயத்தினடைந்தவாறும்.

இ-ள். அத்தச் சொல்கள் இரண்டினையுந் தாங்கேட்ட, கிவெறுமாறுசெய்த வரலாற்றையும், அச் சொல்கள் இரண்டினையுங் கையிருங்கிக் கொண்டு தவ்விடத்தினைத் தாம் நீங்கிய வரலாற்றையும், அவைகள் இரண்டையும் பூர்ச்சவனத்தில் வைத்ததையும், அவற்றை விட்டு நீங்கிப் பொதியமலைக்கு வந்த வரலாற்றையும். (கச)

போரிடையிகல்வெல்கோபப்பொருங்களிறியவென்ற
வார்கழலேம்பனென்னும்வாலுழைமடல்கேட்பக்
காருவாழியுள்ளங்கையிலேருருத்தமிழ்த்து
நீரெனவடக்கியுண்ணுங்குமுளினிங்கிழற்றி.

இ-ள். போர்க்களத்தி லிடத்து வெல்லிய கோபத்தை யுடைய பகைவர்களையே யாகைகள் பயந்தோடும்படி வெற்றி கொண்ட, நீண்ட வீரக்கழலை யுடைய இடும்ப னென்னும் வெகாதரனது கேட்குமபடி,

கரிய உவர்ப்பினை யுடைய சமுத்திரத்தை யுள்ளங்கையில் ஒரு உமிழ்நீர் வரத்தி மடக்கி யுண்ட அகத்திய முனிவர் மிகவும் விரித்துக் கூறி (இனி; பூர்ச்சவனத்திலுள்ள தம் மலைகளிரண்டினையும் கொண்டு வருதற்கு அகத்தியருனிவர் போகுமார்க்கத்தினையுங் கூறுகின்றார்.) (கடு).

அத்தலிபருவிக்குன்றின்வடாதபாலருளிநீர்தென்
கொத்தலர்த்திதிருஞ்சுரத்தக்குறடிகொல்யானைக்கோடும்
பைத்தலைமணியும்வாரிப்பாய்புனல்யாறுபாய்ந்து
தத்தலையெறிதண்சாரற்சதுமுகவரையுட்சார்ந்து.

இ-ள் அவ்விடத்தை விட்டுக்கீக்கிப் பொதியமலையின் வடக்குப் பக்கத்திலுள்ள, அருவியானது இனிய தேனையும் மீன்கள் ஒருங்கிய சுத்தமான கட்டைகளையும், கொல்லுந் தொழிலை யுடைய யானைக் கொம்புகளையும், பசியதலையை யுடைய காளாத்தி-னத்தினையும், அள்ளிக்கொண்டு பாய்கின்ற மலையை யுடைய நதியுள்ளே கலக்கும் தாவுகின்ற திரைகளைக் கொண்ட தண்ணிய சாரலையுடைய பிரமமலையை யடைந்து. (கஎ)

நிலம்பதன்சாரற்சித்தருதியின்பாற்செறுநரதிகப்பத்த
வலம்படுதடக்கைவவேல்கையிரவர்மலர்ந்தசென்னித்
தலன்கெழுகுருதிச்சுட்டுவரணமுயர்த்தீதான்றண்டைப்
பொலன்புனைகானகழற்காப்புதமலர்தூவிப்போற்றி.

இ-ள், அம்மலையின் சாரலில் சித்தருதியின் பக்கத்தில், பகைவரை யழித்த வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்தையும் முருகவேளுக்கு மூட்டைக் கொண்ட சேவற் கொடியையு முடைய குமரக் கடவுளது, பொன்னாலாய தண்டைகளையும் வீரக்கழலையு மணிந்த திருவடிகளைக் காவிலுள்ள கன்னலர்ந்த புட்பங்களைச் சொரிந்து துதித்து.(கஏ)

ஒருசியவ்வுழிவழிக்கொண்டிலையஞ்சிலிளிள்ளம்
வெருவியபசவிவின்னலதனுரிவாஸ்கவேங்கை

சருவியவைரஞ்சாபந்தனித்துவின்னளிக்குமேரு
பொருவிபசுமலைக்கண்ணடைந்திறபூதம்பார்த்து.

(இ-ள். அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வழிநடந்து, வாயு திசையாகிய வடமேற்குத் திசையில், மனம் பயமுற்ற பசுவினது உயிரை வாங்கும் படி புலியானது தாக்கிய கோடத்தையும் சாபத்தை நீக்கிச் சுவர்க்கத் தைக்கொடுத்த, மேருமலையை யொத்த பசுமலையை யடைந்து அங்குள்ள அதிசயங்களையும் பார்த்து. (அ)

நீங்கிவெள்ளருவிவன்வரய்முழவமாருமிமிநீட்டந்
தூங்குதென்னிசைமிழற்றத்தோகைகூத்தயருந்தொல்சீர்
தாங்குவஞ்சுனிலவரைத்தென்றலையதாச்சார்ந்துதீந்தேன்
றேங்குதண்மலர்ப்பைங்கானகத்திகழ்குடாவடுத்சேர்ந்து.

(இ-ள். அப்பசு மலையை விட்டு நீங்கி, வெள்ளிய அருவியானது வரரம் கட்டப்பட்ட முரசுவாத்தியமாக, கரிய வண்டுக் கூட்டங்கள் நீண்ட தெளிவாகிய இசையை யொலிக்க, மயில்கள் நடனத்தைச் செய் கின்ற பழமை யாகிய சிறபுள்ளோடையை வாச மலையின் அழகிய இடத்தை யடைந்து, இனிய தேன் நிரைத்த குளிர்ந்த பூவையுடைய டிய சோலைகள் சூழ்ந்த குடகாட்டையடைந்து. (கஉ)

பனிநெடுங்கிரியினுப்பண்மணமுள்ளிப்படர்ந்தஞான்றிற்
றனிமுதல்பணிப்பத்தென்பால்சமன்செய்யச்சாருந்தம்
புனிதநீர்க்கரகஞ்சாய்தீம்புனலொழுகருவிக்குன்றி
னனிவளர்கெழுதண்சாரற்குறியின்கணடைந்துசென்று.

(இ-ள். மீண்டு இவ்வ மலையின் கடவே உமையை மணஞ் செய்யும் படி இறைவன் சென்ற காலிலே, வடபுலத் தாற்றுத் தென்புலமுயர அதனைச் சமஞ் செய்யும்படி எம்மை வேவ, யாவ்வரும் போது கொக்கு மலையிற் றங்கினோமாக, அக்கு விநாயகக் கடவுள் இத்திருத்

காகக் கரகரு தெறித்த கல்குடமது கமண்டல நீரைக் கவிழ்ப்ப
அணிபசுப்பத்த குட்கமலியின் மிக்க வளப்பம் பொருந்திபசாவல் வழி
யாகடைத்து சென்றது. (உ)

பொய்ப்பொருடினைப்போனின்றபுணர்த்தவெங்கிரியத்தன்னு
பெய்ப்பொருடினைப்போரோகையிப்பறுகவர்க்கத்துள்ளு
மூய்ப்பன்போகமொப்புநிறுத்தருளுதிக்குறின்பந்
துய்ப்பவரிருக்குமூரர்க்கப்பிராணியமெய்தி.

(இ-ள். பொய்ப்பொருளில் முழுனைவரைத் தன்பத்துட் சேர்க் கின்ற கொடியகாதத்தினுள்ளு, மெய்ப்பொருளில் நிற்பவரை மறிச்சி கொண்டு விடப்பைத் தருகின்ற சுவர்க்கலோகத்தி லுள்ளும் செலுத்த இன்ற தேவிஷ்கல்வினை யென்னும் இருவினைகளுஞ் சமப்பட்டு, தோன்ற கின்ற பிறவிப்பத்தை யறவிக்கும் சிவஞானிகள் வாழுஞ் சுபிர மணியம் என்னுந் தலத்தை (இடபனேறி) அடைந்து. (உக)

கழிநறுங்கையிற்பூத்துக்கருநெய்தலமர்ந்தவள்ளிக்
கொடிபடர்தருவைபோர்பாற்குஞ்சரந்தழுவுமாறு
முடியுடையவரைக்குன்றமுடிவிலாமுக்கட்கன்னல்
வடிவுறுவுமிர்த்தமுத்தைமனங்குளிர்ந்திறைஞ்சிவாழ்த்தி.

(இ-ள். (இவ்வாறே) வாசனை பொருந்திய கல்ல தாமரை மலர்ந்து, கருங் குவளை இருந்த வள்ளிக் கொடியானது படர்கின்ற கற்பகதருவும், இருபக்கத்தில் தேவயானை தழுவும் ஆன சிகரங்களை யுடைய வைரமலையும், அழிவில்லாத மூன்று கண்களை யுடைய கருப்பு பொன்ற சிவபெருமான் அழகு பொருந்தப் பெற்ற முத்தியும் தரு சுப்பிர மணியப் பிரமானை மனத்தை யொருமைப்படுத்தி வைகுபி வணங்கித் துதித்து. (உ)

அங்கதவகன்றுவிண்கிடலெனிலுமுன்துப்வவப்
பொங்குழுமிற்புன்னூரற்புயகைம்புயங்களுக்கும்
பங்குபெறுமயர்த்தபிதாப்பரனேமாவடிவதாகித்
தங்குசக்காராயணத்தனத் தாழ்வி லீந்தி.

இ-ள். அத்தச் சுப்பிரமணிய தனத்தை விட்டு நீங்கி, ஆகாயத்திற் சஞ்சரித்த நிருபகளும் வெற்றியுடைய மிக அகிலினையுக் கண்ட குமுமுதலி யுடைய சக்காரமும், சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய திரு மாலும் ஒருவடிவுகொண்டு வீரிருந்திருக்கின்ற சங்காசாராயணர் கோயி லேச் சார்ந்து வணங்கி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி. (உக)

வெள்ளைவெண்கலப்போதில்வீற்றிருப்பவளைச்சென்றேத்தும் வள்ளலாய்ப்பொருட்டினும்பர்வாழ்த்திருப்பாளையோக்க வொள்ளிழைமாகளையொன்கண்டுகேசையுதவிஞசோப் புள்ளலர்புரிந்துகொல்லாபுரியினையொருவிப்போகி.

இ-ள். வெண் தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற சரசுவதியையும், இன் னம் போன்ற செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கும் இலக்குமி தேவியையும் மலையரசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியாரையும், அழகிய கண்களை யுடைய மகேசுவரியையும் பெற்ற பராசத்தியை விரும்பி நூக்கினைத் தவி வழிபட்டுச் செல்லாபுரி யென்னும் அத்தலத்தை விட்டு நீங்கி. (உச)

மருடைசெம்முழக்குகோற்றேனுடைத்தவர்க்கொழுதீர்தேன் [னித்
பெருகுதண்கிரியுற்றிங்கண்மருப்பையொண் பிணையென்னுண்
டிருதகோட்டமீப்பாயும்பிறங்கலுஞ்சிறந்செல்லி [ற்பும்
ஞருகிழுகுரிவெண்கோட்டின் குருத்தடைத்தண் ணும்மென்

இ-ள். [இப்பனேகி] தூகேள்சென்ற உழக்கியதற் கொம்பி னுள்ள தேனடையை உடைத்த ஒழுகுகின்ற இனிய தேனையு மொருகின்ற குளிர்ந்த மலையையும், பிறகில் இருக்கத்தை தழுவி

பெண்ணா வென்று நினைத்தமுதிய கொம்புக்களையுடைய களிமான் பாய்கின்ற மலையையும், சிக்கங்கள் பேசுதின் வடிவைக் கொண்ட மானினைகளினாது கொள்ளிய தந்தங்கள் பொருந்திய அடியைத் தகர்த்துந் நின்றும் மலையையும். (உடு)

நஞ்சமுற்றெறிற்றுப்பாக்தள்வழங்குகல்லளியுஞாங்கர் [ந்து
வெஞ்சினப்பேற்றவாய்வேலைகமிடைபெறும்பொறையும்வீழ்
குஞ்சரம்படியோடாடக்குறுஞ்சுனையையுதீர்ப்பர்.
நெஞ்சினுட்டெடுத்தவன்பாற்பதுக்கைகளெனியுநீத்தி.

இ-ள். [இப்பனேகி] விடமிக்க பற்களையுடைய பாம்புகள் சஞ் சரிக்கும் கல்லினையுந், பக்கத்திலே மிக்க கோபத்தையுடைய பெருத்த வாயைக் கொண்ட புலிகள் செருக்கியிருக்கும் கற்களையுந், தூய் மையான்ன பெண்யானைகளோடு விளையாடுகின்ற சிறிய களிகளின் பெருங் கிடைகளையுந், கொடியவர்களுடைய மனத்தைப் போலப் பருகுதலைக் கற்க வினைத்த பெரிய பாலிகளையும் கடந்து (உக)

திதழுறுனெலிவழங்குமடவியர்ப்பகர்ந்தசெல்லு
விதிதெரிவழந்துதூமமுயிர்ப்பவெம்புலிக்குகிந்துங்
கதிழிரிவனமுமக்களுயிர்ப்பவிகவர்வெஞ்சூளி
கதிரிசனங்கைக்கொண்டான்றன்சூழலும்யாதுமூழ்ந்தி.

இ-ள். சிச்சிலி குலிசெய்யும் வனக்கோயையும் சொல்லப்பட்ட பல வகை வழிகளையும் தாண்டிச் சென்று, புகைகள் மேலெழ வெல்லிய அரிவிட்டெரிதல் செய்கின்ற செருக்கிய செருப்புக் காடுகளும், ச ருமையை யுண்ணுகின்ற வெல்லிய சூலாயுதத்தைத் தரித்த காளி தேவியும் சக்காராயுத்தைத் தரித்து விட்டுணுவும் வீற்றிருக்கின்ற இடங்களையுத் தாண்டிச் செல்லுகிறபோது தேய்க்க. (உஎ)

காசிதாகுலமுஞ்சர்த்தக்குறமிங்காய்கனற்கண்வேழக்
கூர்பரப்பினமுஞ்சேறற்கொழுங்கனைத்தனியுப்வேர
நேர்மணிக்குலையுர்பொன்னும்மன்றிபெம்மருங்குஞ்சிந்தி
வார்சிலைக்கானிலின்செல்லமுன்செல்லுமணிர்யாறும்.

இ-ள். கரிய அகிற் றொகுதியையும், சந்தனக் கட்டையையும், வருந்து கின்ற சோ தீதையுடைய கண்களைக் கொண்ட கரிய செரும் பினையும், யானைக் கூட்டத்தையும், தேன் பொருந்திய கொழுமை யான மூங்கிலிரிசியையும், அழுமுகிலின் தழுவிய முழங்கும் கூட்டங்களே யும் பொன்னையு கொழிந்து எற்கத்துந் தெறி, நீண்ட மிலவி னிறம்விட்டபடிம் துப்புள் பின்செல்லத், தாம் அயற்றிற்கு மூம்பட் சேச் செல்லும் மணிமுத்தாறுதியும். (உஅ)

மிக்கனுமனிர்ந்தண்டாமரைகளுமனைசப்போதி
னெரித்தெழுபொருட்டிமன்னாரிமக்காட்டினிற்நி
யுத்தன்பதிகளந்தப்பதிச்சினகாமுமோர்கு
மித்துரீப்படித்தடைந்துவணங்கியவ்விடக்கணீங்கி.

இ-ள். தடாகங்களும் தாகங்களிற் பெருகிய தெளிந்த தாமரை மலர்களும், அத்தாமரை மலர்களி னுள்ளே தூள்ள பூந்தொட்டையும் போன்ற அம்மாட்டையும், அதனகன்ற மெலிவைச் சூழ்பட்ட சுகாவினை யும், அக்காவினுள்ள சோலிகளையுட் உயர்ந்த கதிரினை மறைத்த மான திரையும் தமிழ்து வணக்கியும் தோய்த்தும் அவ்விடங்களை யெல் லாம் விட்டு நீங்கி. (உக)

அடைந்தவர்கதியைச்சார்வதலதுசார்தராதாருஞ்
சுடைந்தகதாள்காரியெய்திச்சதமகன்முதலோர்செய்ய
ஆடைந்தகெவ்வழுதற்கைப்பச்சுவைதருகங்கைகன்னீர்
ரூடைந்தமிலேசர்தாள்கைருவித்தமுதினுள்ளாவினி.

இ-ள். (இதிப்படியே) தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் முத்தியை யடைவ தல்லாமல் அடையாதவர் அம்முத்தியைச் சாராது தடைப்பட்டு நிற்றற் கேதுவாய பெருமையை யுடைய காசிப்பதியை யடைந்து, இந்திரன் முதலாயினோர் பாற்கடலைக் கடைந்து தெறித்த தெளிந்த அமிர்தமும் கசக் கும்படி அத்தலவினைமைப் பண்பை யவிழ்கின்ற கங்கையினது சிறந்த நீரிற் றோய்ந்து, விசுவநாதப் பெருமானது திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கி, ஆறுமுகம் அத்தலத்தின்கண் வசிக்க. (கூ0)

விழுத்தகுகடவுட்காசினியனகர்துறந்துபோகி
முழுத்தவிருங்கைமிக்கமுரண்வரைக்குலமும்வென்றி
பழுத்தவில்மிலேச்சர்வாழ்க்கைப்பதிகளுமளறுபாய்த்து
சுழித்தலியெறியுங்கண்டல்சூழ்பம்பியகான்யாறும்.

இ-ள். சிறந்த தருமியான செய்வத்தன்மையை யுடைய காசி என் னும் பேரிய நகரத்தை விட்டு நீங்கி, மேன்மையான தவமார்க்கத்தி லெழுந்த முனிவர்களுடைய ஆச்சிரமங்கள் மிருத்துள்ள வலிய மலைக் கூட்டங்களையும், வெற்றியிக்க வில்லினைத் தரித்த மிலேச்சர்கள் இருக் கின்ற நகரங்களையும், சேறுகொண்டு சுழித்துத் திரைகள் எறிகின்ற நாணலுகளும் பிரப்புகளும் பரந்துள்ள கான்யாறுகளையும். (கூக)

தெற்றியபிறழ்பம்பேழ்வாயலையுஞ்சிறுபுன்குஞ்சி
வற்றியபரம்பின்யாக்கைமண்ணையுஞ்சுழிகட்பேயுஞ்
சுற்றியகுடாவிசாரிவெண்ணிணந்தசைவழும்புதோண்மேற்
பற்றியகடியுந்துய்த்தபழுவமுங்கழியச்சென்று.

இ-ள். தெரிந்த மாமபட்ட வக்கிரதண்டப் பரல்களையும், நிறைந்த வாயினை யுடைய வளைகளைக் கூட்டங்களும், செருக்கிய குறுத்த மயி ரினையும், உலர்ந்த பேய்போலுங்கூடிய உடம்பினையுமுடைய பிரேதங்களும், ஆழ்ந்த கண்களையுடையபேய்களும் ஒன்றே டொன்று சுற்றிய குடர் இரத்தம் வெள்ளிய நிணம் சதை வழும்பு என்னு மிவைகள் கைகளிற்

படிந்துள்ள வேதாளங்களும் (அல்லது பிணக் கிடங்கும் பேயுலகும்) கொருங்கியுள்ள வனச்சருங் கழிபுரம் சென்ற. (உக)

மூடக்குலோபரிமானேறுமுடைப்புலிபுழைத்கையாளி
கடக்கவிழ்கவுண்மால்யானைகரிபகோட்டிலைகவ்வி
நடங்கெழுகேழற்பன்றிசல்லியங்கடமாப்பல்ல
மடங்கலில்லிலங்குசீர்காவடவியங்கடமுகிந்த.

இ-ள். மடக்கிய பிடர்மயிரினை யுடைய செங்கேழுகளும் புலால் காற்ற மூடைய புலிகளும் உட்டினை பொருத்திய கைகளை யுடைய யாளிகளும், மதம் பாய்கின்ற கதட்பினை யுடைய மதமுபக்கம் கொண்ட யானைகளும், பெரிய கொம்பர்களை யுடைய ஆண்மான்களும் பெண் மான்களும், பெருமை பிக பன்றிகளும், சரடிகளும் கடமைகளும் மூட்டன்றிகளும் அடங்குத வில்லாத இன்னன பிருகங்களும் பிரியாது உறையும் காட்வேழிகளையும் கடத்து சென்ற. (ஈக)

போதரவின்றிப்பெய்யும்பெருட்பனிக்குடைத்துசார
லார்தருவிலங்கும்புள்ளும்பிறவுமாய்க்கணைந்துகாயக
கூர்தருபுயங்கமீன்றிகொழுமணிசுடர்த்தியென்ற
சார்தரும்பொழிற்கேதாரத்தடங்கிரியடைந்துதாழ்ந்தி.

இ-ள். கீங்குத லின்றி (இடைவிடாது) பெய்யும் பெரிய உலிக்கு வருந்தி, மலைச்சாரலின்க ணுள்ள பிருகங்களும் பிறவைகளும் ஏனை உயும் அவ்விடத்தடைந்து குளிர்காயும்படி, மிகவும் நிறைத்த பாம்புகள் கக்கிய அழிய இரத்தினங்களே ஒளிகொண்டொருப்பென்று வருணிக்க பெரிய நிருக்கேதாரமலையைச் சார்ந்து வணங்கி. (ஊச)

தணந்ததன்வடதீழ்ப்பாலிற்றயங்கியிவரருகாண்மாக்கட்
கணக்கிழ்புலமேனோக்கல்கெழுதடமுந்தள்ளி

மணக்கிரைதிகழும்பூர்ச்சாவனங்கெழுமிலிங்கம்வந்தித் [தே
தணர்க்குதொல்லிரியிரண்டுங் கொணர்ந்திவணுறுத்தியென்

இ-ள். (இம்பினை நீ) கடந்து செல்லும் அவ்விடத்திற்கு வட பிறக்குத் திசையில் ஒர்றைக் காலியுடைய மனிதகூட்டங்கள் இருக்கின்ற இடத்தையும் மற்றைய மலைகள் செறிந்த வனக்களையும் விட்டு நீங்கி, வாசனை வீசி இலைகளினுங்காகிற்கும் பூர்ச்ச வனத்தில் உள்ள இலிங்கத்தை வணங்கி, அம்மலைகள் இரண்டும் இருக்கு மிடத்தை யறிந்து, அப் பனைபை மலைகள் இரண்டினையும் கொண்டு வந்து இவ் விடத்தி விருத்தக் கடவாய் என்ற. (ஈடு)

சென்னெறியுணர்த்திமற்றுமற்றுனிலகவிற்றிப்
புன்னெறிமாற்றுமுலமதுநெறிபுலுத்திக்காதி
லிங்நெறிவழாமவிற்றியெனச்சொலிவிடத்தானென்று
என்னெறினினைச்சேர்ந்தார்தமக்கொருதவையுமுண்டோ.

இ-ள். பொருந்மீர்க்கினன் பலவற்றையும் அறிவித்து, இன்னும் எவ்வெண்ண மறிவித்த வேண்டுமோ அவற்றை மதிவித்து, பாவ வழியை நீக்குன்ற பிரணவ மந்திரத்தை அவனது செவியில் உப தேசித்து இவ்வண்ணமேயும் இருப்பாயாகவென்று சொல்லி அகத்திய முனிவர் இடங்களை வணப்பினர், எக்காலத்துஞ் சன்மார்க்கத்தினரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் தரு அன்பு மண்டாகுமே? (ஈக)

கலி விருத்தம்.

சாற்றுமறைகொண்டிசதபாமுகவரைக்க
வேன்றுமுழுதுந்தாதியின்கலையுதக்கின்
ரேற்றுருகுனேத்தொழுதுதொல்பசுவரைச்செல்
றற்றலொடையபினிபொய்யெனவடைந்தே.

இ-ள். இவ்வாறு அன்னவன், அகத்திய முனிவர் கூறிய இரகசியப் பொருளை யெல்லாம் மனத்திற் கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற மேன்மை பொருந்திய சித்தகிரியின் கரைக்கு வடக்கின்கண் விளங்காநின்ற சுப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கி, பழமையாகிய பழமலையை யடைந்து, எளிமையுடன் சயமகேயை விரைவி லடைந்து. (சு)

தண்ணடைகூன்மற்றுளதணர்ந்துதன்வேற்கை
யண்ணலுறைகுப்பிரமணியம்பரவிமேவிப்
புண்ணியர்நவம்புரிகொல்லாபுரியொரீஇமுக்
கண்ணன்மணிவண்ணனுறைகாமர்பதியேகி.

இ-ள். ஞானர்த்த சோகைகளா யுள்ளனவற்றைக் கடந்து சென்று, ஒப்பில்லாத வேலாயுதத்தைத் தரித்த கைகளை யுடைய முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியம் என்னும் தலத்தைத் தரிசித்தன்று, தருமவழியினின்றவர் தவத்தைச் செய்கின்ற கொல்லாபுரியையும் விட்டு நீங்கி, உருத்திர மூர்த்தியும் விட்ணுவும் ஒரு வடிவாயிருக்கின்ற சங்கர நாராயணர் கோயில் என்னும் அழகிய தலத்தையும் தரிசித்துச் சென்று.

தண்ணடை = குளிர்மையாகிய கைகளை யுடையது எனவிரிதலின் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. கல்லை ஒளிவடிவாயிருத்தலிற் சுப்பிரமணியம் என்ற பெயராயிற்று. ஓரி-சொல்லினை யுடையேன். சிவபெருமானும் நாராயண மூர்த்தியும் பாதியுருவாயிருத்தலால் சங்கர நாராயண னென்பட்டார். இம்மூர்த்தத்தை அரிஹரி என்ற ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. (சுஎ)

கல்லருவியங்கிரிகளுங்கனைகொள்யாழுஞ்
செல்வனைமும்வேதுபலதேயமுதல்யாவும்
வல்விரைவினெய்திமறைவானவர்புகழ்காரித்
தொல்பதியிலீசர்முடிசூடுநெறியோடி..

இ-ள். கல்லினன்றி ஒளிவிடுகின்ற அருவிகளை யுடைய அழகிய மலைகளும், கரையை மோதுகின்ற கதிகளும் செல்லுதற் கரிய காடுகளும் மற்ற பலதேசங்களும் தினை முதலான இடங்க ளெல்லாவற்றையும் விரைவில் வளைத்து, மேற்கே யுண்டாகிய பிரமனார்கள் புகழுகின்ற புறமை யாகிய காவிரியை யடைந்து சிவபெருமான் திருமுடியில் தரித்த சக்கையில் தோய்த்து (சுஎ)

தென்னாறுதிங்களிலேசனேவணங்கி
வெங்கடவுண்மோனவும்பிராயினிலைவிற்போய்த்
தங்குபனிமுழ்கியகோசமெனுமேகி
புங்கவனேம்பரவுபூர்ச்சவனமேனி.

இ-ள். தம்மிடத்தில் ஐயமாதல் விசுவாமித்திர பெருமானுக்குத் தரிசனம் வழங்கி, கொடிய வனக்க ளெல்லாம் தாண்டி, விரைவிற் சென்று, நிலைத்த பனியினால் மூடப்பட்ட இருக்கோசை வழி சென்று, தவ வடிவின் அதிகின்ற பூர்ச்சவனத்தை யடைந்து (சo)

கோமுனிழுதேனுகியதுணர்த்துகுறியங்க
ணேமுறளிருத்தலனெய்தியெதிர்போற்றி
மாமலர்கவினன்மனம்புனிதனுளன்
முழுவிவர்போற்றுசிவசத்திமலைகண்டான்.

இ-ள். தன்னை மைந்தனாகப் பெற்ற அகத்திய முனிவர் முன்னர்ச் சொன்ன சொல்லை யெதிர்த்து சிவலிங்கம் இன்னிடம் பொருந்த இருக்க நினைத்தை யடைந்து திரிந்து அறிந்து, அழகிய புட்பங்களைச் சொரிந்து மனம் பரிசுத்தமுடையவனாகிய, முனிவர்கள் துதிக்கும் சிவமலை சத்தி மலைகளைக் கண்டான். (சுக)

தன்டெனவிழுந்தனைழுந்துதவமிக்கோன்
றொண்டெனவணித்தருள்சுரந்திடலாலே

கண்டனமிவ்வாறுபிரர்கண்டிடல்கொல்யாருஞ்செம்
பண்டைவினைகல்வினையல்லாதுபயனுமேல.

இ-ள் தண்டத்தைப் போல விழுந்து வணக்கினவனுக் எழுந்த தவத்தின் மிக்க அகத்திய முனிவரது அழகையாரு மென்ற மனம் மிடித்திழுத்துச் செலுத்தியருள் பெருகலாலே இவ்வாறு மிவபெரு மானைத் தரிசித்தேம், எனையோர் தரிசித் திருக்கமாட்டார், காம் செய்த பழவினை யல்லவினை யுல்லாது நீவினை யாருமோ? (ஆகாது என்றபடி.)

என்றனனிடம்பிபனியாலதுமிழப்ப
மன்றன்மலராய்ந்துமுறைவந்தனைபுரிந்தான்
றென்றல்வரையோன்மொழிவழாதுதெளிவோடானன்
டொன்றுபதமைம்தையுமுளத்தெழுதினைவித்தே.

இ-ள். என்றருள்வாறு இடும்பன் என்பான் சொல்லி, தன்முனிவ யனிய இடும்பியென்பவன் எல்லாப் பணிகளிலுஞ் சென்ய, வாசனை பொருந்திய புட்பங்களைக் கொண்டு முறையே வணக்கஞ் செய்தான், தென்றற் காற்றானது தோன்றும் பொதியமலையில் வசிக்கும் அகத்திய னது சொற்றவறாத மனத் தெளிவுடனே ஒருவருடும் வரையும் பஞ்சாக் கரத்தைத் தன்னுள்ளத்திற் பதித்து வைத்து. (சக)

ஆங்கவனாருத்தவமுருற்றிடமவ்வேனை
யோங்குபுயதண்டமெனவொண்பிரமதண்டந்
தாங்குநிலைசருழரகர்தாம்பினமுமாகப்
பாங்கினடைந்திடல்பார்த்தசயித்தான்.

இ-ள். அவ்விடம்பன் அனைய தவத்தைத் தெரிந்தும் காலத் தில், மிக்க புயதண்டமென்ற சொல்லுப்படி அழகிய பிரமதண்டம், அமைக்கப்படுகின்ற திருக்ரு டோறமுள்ள பாம்புகள் கயிறுகக் கட்டங் களும் ஆக, பக்கத்தில் வருதலைப் பார்த்து ஆச்சரிய முற்றான்.

பிரமதண்டு புயதண்டமாகவும் அட்ட நாகங்கள் கயிறுகவும் வரு தலைத் கண்டு இடும்பன் ஆச்சரியமுற்றான் என்பது கருத்து.

புயதண்டமாகு முமைபாகமபோர் தோளில் வைக்கும் தண்டு, அத னைக் காவுசியென்பர். (சச)

கொண்டலினெழுந்துகைகுளித்திருகுவட்டின்
மண்டிரகராசியுறிவைப்புறவிசைத்துத்
தண்டொடுபிணித்தெழுதடங்கடலிலாரி
யுண்டவனுளைத்தம்னுவுண்டதையுளைர்ந்தான்.

இ-ள் மேகத்தைப்போல இடும்பனவன் எழுந்து கையை யஞ் சலித்து, இருமலைகளினுக் கொவ்வையாம்புக் கூட்டங்களை உறிபோலப் பொருந்தக்கட்டி பிணைத்து, புயதண்டத்துடன் கட்டி, சுத்த சமுத்திரம் கலியுபள்ளி புண்ட அகத்திய முனிவர் கூறிய மூலமந்திரத்தை மனத் தின்கணுச்சரித் தான் (சுந)

மண்ணினிடைசானுவுறவுன்றிவருதண்டம்
திண்ணியபுயத்துமிசைசேர்த்திமலயத்துப்
புண்ணியன்வழங்குபுரைதீருருவிரைந்த
வெண்ணினைவெழுத்தனைவெழுத்தினிரண்டும்.

இ-ள். பூமியிலிடத்து முழங்கால் பொருந்த வுன்றி, வந்த பிரம தண்டத்தை வலிய தன்றோளின்மேல் வைத்து அகத்திய முனிவர் உப தேசித்த திருவுருவத்தை மனத்தன் நினைத்து எழுத்தான், மலைகள் இரண்டும் மேல் எழுந்தன. (சக)

அன்னதுணைமால்வரைகளன்பினிகாவின்
மன்னிடுமிடும்பன்மணிமேலமொருதட்டுந்
தன்னிகரின்மாமணியொர்தட்டினுமிறைத்த
வன்னனினிற்குமொருநாய்கனெயிகர்த்தான்.

இ-ள். அவ்வாறு பெரிய இருமலைகளையும் அன்புடன் மிகச் சமமாகப் பிரித்துக் கொண்ட இமவானுடைய இந்த நிலவரத்தினைத்தை யொரு தட்டிலும் தனக்கு ஒப்பில்லாத மாணிக்கரத்தினத்தை யொரு தட்டிலுமாகத் தராசினில் நிறுத்து, கண்பையுடன் நிறுக்கின்ற வைசிய யோகனைப் (சள்)

தேவர்திகழ்தென்றிசைநிலைத்ததவமோசிர்
மேவுமுனிவாய்மைவிளைவேவாறிலிம்ப
னுவலின்முனுற்றுதவுமேனுவணிகொள்காசிக்
காவடியர்போல்விரைவுகொண்டடர்கடந்தான்.

இ-ள். தேவர்கள் விரும்புகின்ற தெற்குத் திசையானது செய்த தவமோ, சிறப்பு மிக்க அகத்திய முனிவர் கொண்ட உண்மையின் பயனோ? வீரத்தை யுடைய இமவானுடைய விருப்புடன் முனைந்து செய்த தவத்தின் பிரயோசனமோ, அழகைக் கொண்ட காசிக் காவடியர்போல விரைவின் தம்மலைகள் இரண்டையுந் தூக்கிக்கொண்டு வழி (சஎ)

வந்தெறிகண்டிலன்மய்ங்கிநெடுவிந்த
மந்தெறிசென்றுமலைகார்சுனமடைந்து
சிந்தைதெளிதின்னார்புரிதென்கயிலைபோகி
யுந்தருணிதாழ்கணலிலெண்கிரியுறைந்தே.

இ-ள். வந்தவழி தெரியாதவனுப் மயக்கி நீண்ட விந்த மலைவழி யாகச் சென்று மல்லிகார்ச்சுனத்தைச் சார்ந்து, மனத் தெளிவுற்ற வண்ணப்ப காய்நர் வழிபட்ட சோனத்தி சென்று, மணிமுதலியவற்றை யெறிகின்ற அருவி தாக்குகின்ற நிருவண்ணுமலையை யடைந்து. (சஅ)

முத்தருதிகிரிமுதுகுன்றெறிமீயேறி
நத்திலகுபொன்னிநதிநின்னைகடந்து
புத்தமுதபாணர்புகழ்பட்டபதியுற்றான்
மத்தனெனநின்றமயங்கிவழிகாணான்.

இ-ள். மணிமுத்த நதிபொருந்திய நீண்ட விருத்தாசல வழி சென்று, சங்குகள் விளங்குகின்ற காவிரி நதியினது நல்ல நாடுகளைக் கடந்து சென்று, புதிய அமிர்தத்தை யுண்ட தேவர்களாம் புகழப் பெற்ற பட்டணமாகிய மதுரையை யடைந்தான், அகத்து உன்மத்தனைப் போல நின்று மனமயங்கி வழித்தரியாதவனுப். (அ0)

ஆயினடக்கலுறையள்விலிவெள்வேலோன்
காவலனைக்கரியகச்சையிடைவீக்கித்
தூவடியின்மீதுதொடர்தேல்கழல்பூணந்தே
பேயில்லைவாளினிலெந்தெதிர்புகுந்தான்.

இ-ள். அவ்விடத்தில் உள்ள மலைபின்க னைமுத்தாளியுக்கின்ற கரிய இலக்கினாழிலை முரிய வெள்ளிய வேலையுடைய கந்தக் கடவுள். ஆசமனஞ் செய்து உடுத்த கந்தரம் பொருந்திய பரிசை யிடையில் கட்டி, பரிசுத்தமான பாதக்களிலைமேல் செருப்பையும் வீரக் கழலையுந் தரித்து, செலுத்துகின்ற வேல, கூரிய அம்பு இல்லாது மிவற்றை யெதிர்த்துக் கொண்டு எதிரிற் சென்றார். (அக)

புகுந்தனனெலண்கொலெழில்பூத்தவன்னிறற்போர்
மிகுந்தவலிருங்கழன்மிலைத்தவள்வில்வல்லோன்
முருகுந்தன்முருகன்பொருளினெண்முருகனென்றுண்
ணெகிழ்ந்துகுலமயாதுதலிநின்றதுரையென்றான்.

இ-ள். இமவான்கன்னி, இவ்விடத்தில் வந்தவன் யாவன், அழகுடையவனுத் திருவிளங்குகின்றான், வெற்றி பொருந்திய போர்த்தொழிலில் மிகுந்தோன், பெரிய வீரக்கழலை யணிந்தவன், வில்லில் வல்லவனுகின்றான், நிருமாலின் மருகனுகிய முருகக் கடவுளை நிகர்த்தவனுகின்றான் என்று மன மெகிழ்ச்சி கொண்டு உன்னுடைய குலம் என்ன? தனியே வந்ததற்குக் காரணம் என்ன சொல்லாயாக வென்று கேட்டனள். (அட)

யானுலகமானுமிறைவன்றனையனீன்றுகொ
காண்மிருகவேட்டைகருதித்தவிபுரிந்தே
னீயிருக்கிலுவரைகடாவியெதிர்நின்றாய்
மேனெதவுணெதனினுனினைவெள்வேலோன். (இ)

இ-ள் தான் இவ்வுலகத்தையாளுகின்ற அரசனது குமாரனும், இவ்விடத்தில் வேட்டியிலமிருகவேட்டையாடும்படிநினைத்துத் தனியே வந்தனை, நீ, அரக்கத்தோடு மலைபோலெதிர்த்துக் கொண்டு எதிரில் வந்து நின்றாய், வந்தது யாது செல்வாயாக வென்று, வேலாயுதப் பெருமான் வினவினர். (இ)

வீரநெகர்மாமுனிவிரித்தபணிவெஃகி
வாரணமிவைகொண்டுமலையம்புகுதுகின்றேன்
நூனரப்பறிபாதகமோநினைவண்மைதேன்
பாரையினிதாளிறையபத்தமிறலோயே.

இ-ள் கடலையுண்ட அகத்திய முனிவர் அனுப்பிய மலையிருப்பி, மலைகளைக் கொண்டு பொதியமலைக்குச் செல்கின்றேன், வழிதெரியாது தடுமாறி விவ்விடத்தில் வந்தேன், பூமியை வென்றருள்கின்ற அரசனுடைய குமாரனே! (வரை-வானவல மீண்டது.) (ஞ)

மைவழியுமேனியன்வழங்குமொழிகேளாச்
செவ்வழியபின்றினிதெறிந்திமிர்கடம்ப
னிவ்வழியினெய்தியெழிலானவரைவலஞ
வவ்வழியணைந்தமலயத்தடதியென்றான்.

இ-ள் செவ்வழி என்னும் பண்ணைப் பழுதில்லாமல் பாடிச் செய்கின்ற கடப்ப மலர் மாலையினையுடைய கந்தக் கடவுள், கருமை நிறமுடைய சரீரத்தையுடைய இடும்பன் சொல்ல வார்த்தைகளைக் கேட்டு, இவ்

வழியாகச் சென்று தழுவி வராகமலையை யடைந்திருந்து, அவ்வழியாகப் போய்ப் பொதிய மலையை யடைவாயாக வென்றார். (ஏ)

எனினைவின்றருணைவள்ளலெனவென்னி
மேவினன்விரைத்தனன்விசும்பினுயர்கோழன்
மானினக்குத்துவடபாலருகுபாவோ
டானினன்வலம்புரியுமந்தரமடைந்தான்.

இ-ள். செல்லுதற் குரிய வழியை யறிவித்தான் ஆதலால் இருபத்தினாலுமையவள்ளலுக்கு மிகன் என்று நினைத்து, அவ்விடத்தைவிட்டு விரைந்து சென்று ஆகாயத்தில் உயர்ந்த வராகமலைக்கு மேற்கிலுள்ள, இலக்குமியுடனே காமதேனு குரியன் என்னும் இவர் பூசித்த நிருவினன்குடி என்னும் கோயிலை யடைந்தான். (ஐ)

தாருடனளர்ந்ததவனம்பியுழற்றத்
தோள்வலிதொலைந்தவனையொத்தனமெய்தி
னீனிலைவரைச்சுனைமிலத்தினிடைவைத்தா
னருடையவேலிசையலாறிலரம்மா.

இ-ள் காலுஞ் சரீரமும் தளர்ச்சி கொண்டு, தாகமும் பசியும் மிகுந்த, புயபலமை குறைத்தவன் நிகர்த்த தன்பரத்தை யடைந்து, கீழ்மை நிலைமையினது சமையை நிலத்திலிடத்து வைத்தனன், எம்மை வாழ்வமையாகவுடைய வேலாயுதக் கடவுளின் செய்கையை யாவரறிவார். (ஒ)

ஆவதுணராதனருகடைந்ததவவாம
தேவனுறைகானிலிடைசெறிந்தவணிருந்தா
னேவலினிம்பிதருமின்கனிகிழங்கு
மேவுமசனம்பிறவுமென்றிவைதருக்தான்.

இ-ள் மேற்செய்வதை யறியாதவனும், பக்கத்திலுள்ள காட்டை யடைந்து, வாழ்நாளுமுள்ளஞ் இருந்த ஓர்மரத்தி னிடத்தி லிருந்தான், குரோவேயிச் செய்து இடி பிணமும் கொடுக்கப்பட்ட இனிய பழம் இதத்தும் பொருந்திய உணவாயுள்ளன பிறவும் ஆய வற்றும் (இ)
யனவற்றைப் புசித்தான.

நித்தணுமையெற்பிலொருசார்நெடுநிலத்நிற்
கைத்தலைநெடுவளைகங்கடிதுதொட்டித்
துய்த்தனனறுப்புனறெனிக்கடல்வறப்ப
வத்திருவரைத்தலையடித்தனனெடித்தான்.

இ-ள் சிவமலை சத்திகிரி என்னும் மலைகளின் பக்கத்தி லுள்ள நீண்ட கிலத்தில், தனது இருகைகளாலும் பள்ளத்தை விரைவாகத் தோண்டி, ஒலிபொருந்திய சுழற்சோறும் வரிப்போக, கல்ல நீரை யுண்டனன், அதன்பின் அத்த அழகிய மலைகள் இரண்டையும் அடித்து மேலெத்தான். (இக)

கழிநிலைத் துறை.

தோண்முரிந்தனகெரிந்தனசுவற்பிறங்சாறு
தாண்முரிந்தனவெரிந்தனதடக்கண்கள்பிதுக்கிப்
பாண்முரிந்தும்மறிதிறன்முரிந்தென்னென்னு
நாண்முரிந்திடர்பின்னுளநடுங்கினனிமிர்ப்பன்.

இ-ள். புயங்கள் முரிந்தன பிடரின் பக்கம் கெரிந்தன, முழுத் தானும் கல்லும் முரிந்தன, கீண்டவிழிகள் பிதுங்கி வெரிந்தன, பெருமைகெட்டு கமது வலிமையும் கெட்டது காரணமென்ன, பல சான் நீக்கித் துன்பங் கொண்டு மனமடுக்க முற்றான் இம்பன். (கு)

பூமிமேனச்சிவனுக்குரோருத்தவனடிமைக்
கோமிலைத்திகிரிமாறினவ்வுகந்திரும்

நியமத்முடைவலிகளும்பெயர்காவிண்டுத்
திரியுமாறெவனெனவுமம்புழுங்கினன்சீறி.

இ-ள். விட்டுணுவை பூசனியாக வடைய சிவபெருமானுக்கு அடியவரான மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவரது அடிமைக்கு உரியவனென்னுக் தொழிலும், அற்றைத் தினம உபதேசித்த மந்திரமும் பிரிந்து போகவும், கம்முடைய வலிமைகளும் கீங்கவும், இவ்விடத்தில் வேறுபட்ட தெய்வமென்ன கோபித்து மனம் புழுக்க மடைந்தான்.

"தரிபிலைச் சிவருக்கு கீடருத்தவனடிமை" எனவும் பாடம். அதற்கு விட்டுணுவைச் சிவனுச்செய்து மிக்க தவத்தையுடைய அகத்திய முனிவற்கு அடிமை என்க. அதனை மேற்கூறுதும், சரி=பகைவர்களை யழிப்பவன். விட்டுணு, வென்=சருபமுடையவன். மந்திரம்=மந்=கினைப்பவனை, திர=காப்பது.

திருமால் சிவபெருமானுக்கு மாயா சத்தி யென்னும் ஆன்சத்தி யாகவின் மனைவாம். எண்ணெய் காளி தேவி கோபச் சத்தியும், தர்காை அழித்தற் சத்தியும், உமாதேவியார் இன்பச் சத்தியும், திருமால் ஆன் சத்தியும் என்று புராணம் கூறலால் "தரிமனைச் சிவன்". எனறார், இதற்கு மேற்கோள் வருமாறு—

கந்தபுராணம் - மாசாத்தாப் படலம்.

கால்வகைப்பட் டெண்ணிய சத்தியுண்
மாலுமொன் முதலின மற்றது காட்டுவோ
ஞல கண்டத்த னச்சத னச்சதவ்
கோல மெய்திக் குறுகினனவ்விடை.

சிவபெருமானுக்குத் திருமால் சத்தியாதலி னன்றே, தாருவனத் திற்குச் சென்ற காலத்து விட்டுணு மோகினி வடிவந்தன் சென்றதும், அழுமனித்த காலத்து மோகினி வடிவாகிக்க தான் சேர்த்த ஐய

ள

ஞரைப் பெற்றதூர், ஊழிக்காலத்தில் இறைவன் நேருருக் கொண்டி
மாதனைச் சேர்ந்து பிரணவமின்றமும் எனக. இதுபற்றியே,

திருவரு ணேறித் தமிழ் வேதமும்,

எரியலா லுருவ மில்லே யேறலா லேதி லில்லே
கரியலாற் போர்வை யில்லே காண்டலு சோதியார்க்குப்
பிரியிலா வமரர் கூடிப் பெருத்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லே யையனே யாத னூர்க்கே. எனவும்,

கூர்ம புராணமும்,

உன்னக் கமல வட்டவணைக் கடவு டகன் முகோசுசி
யென்ன வீசன் தலை மறைத்து வெமோ வீச வெனுமவர்க
ளுன்னி யொருவர் திருவெம்மா வுமையோ லீச னுயர்சத்தி
வென்னே யறிவின் மாயோனே வெருளி லீசன் வெருவுமால்.

இடபப் புலவர் பாடலும்,

வருக்கைத் தடம்பொழி லாமாதை யையர்க்கு மாசொன் றில்லா
முருக் கொத்த மேனி யழகிய காதர்க்கு மூக்காலத்
திருக்கைக் கமல வாளுக் கிரிருத் தேவி யன்றே
லரிக்குப் பொருளுரை யீர்கெடு வீர்நும் மறிவின்மையே.
எனவுங்காண்க. (அ)

கொறுகொறுத்துளஞ்சிவனிக்குவட்டின்மேலேறி
யுறுகணெங்கணம்பரப்பவுழுவ்கொருசார்நின்
மறுலறுங்குரவடியினெர்மழுவாங்கனிவாய்க்
றிருமுழுத்தரின் றிவெதுதெரிசாத்தெரிந்தான்.

இ-ன். மனம் கொறு கொறுத்து, வெகுண்ட சினத்தின்மேலெழ
தனது பெரிய கண்களோ டெங்கிடத்தும் செலுத்தலும், அவ்விடத்
தொருபக்கத்தில், குற்ற மற்ற ஞானமாதினின்றேந் தூதன் சொல்லி

வசனிக்கின்ற கோலைப் பழம்போன்ற வாயினையுடைய சிறிய குழந்தை
நிற்பது தெரியக் கண்டான். (சுஉ)

எற்றைஞாண் றுமில்லாததின் றிருந்திறும்பூதொன்
றுற்றதொண்சிறுபிள்ளேயன் றியக்கணுவும்பர்
மற்றையோர்தமிலொருவனேமந்திரங்குடிலன்
கற்றவன்கொலோவிவன்வலிகாண்டுமென்றடைந்தான்.

இ-ள். எக்காலத்தும் இவ்வாதி ஒருவியப்பு இற்றைத்தினக்காணப்
பட்டது ஆச்சரியம், இவன் சிறுபிள்ளே யன்று, இயக்கர்களு ளொரு
வனே, அல்லது தேவர்களுள் ஒருவனே? மந்திரம், மாயை என்னு
மிவற்றைப் பயின்றவனே? இவனது வலிமையை அறிவேமென்று
போயினன். (அக)

பிடர்கிடந்தபுன்குஞ்சியும்பெருகியகருணைக்
கடலலம்புகண்களுங்கனிஞெழுகியமுகமும்
வடிவுதூலுமார்புங்கையொன்கோலும்வயங்க
நெடியகோவணவுடையுடனின்றதுகண்டான்.

இ-ள். பிடரிலே தங்கும் குறுமியும், சரத்த அருட்கடல் தும்பு
கின்ற விழிகளும், அழகு ஒழுகுகின்ற திருமுகக்களும், சிறத்த உவீர
மும், மார்பும், கையிலிடத்து அழகிய தண்டாயுதமும் விளங்க, நீண்ட
கோவண வுடையுடனும் நின்றதைப் பார்த்தான். (சுல)

உருவினன்பெயர்த்தொன்றுமின்றிறைத்திலனன்பு
பெருகுகின்றுழிப்பிறைமதிக்கண்ணியோன்றருசேய்
முருகனின்றிவன்றிறலினேமுருக்கியபின்னர்
மருவுகன்கருளுறுத்தமாவல்கினன்மாதோ.

இ-ள். பிறைநதியாயே கொழுந்தைத்தரித்த சிவபெருமான்பெற்ற
குமரக்கடவுள், மனமுருகி, மீண்டொன்றும் சொல்லாதவனும், தன்பு

சர்த்த இடிப்பினிற்பதைப் பார்த்து இவன் வலிமையைத் தேடித்த பின்பு கன்மைபொருந்திய தமத அருளைச் செய்வேமென்று மாய கைச் செய்தனர். (சடு)

குறுமுனிப்பிரான்பணித்தருள்றேவலுக்கிடைபு
றுமிடத்திலென் னுயிரினேயிடித்தமாற்றுதமென்
றுமதியிட்டிடும்பராசுரன்சேயைகோர்ந்தியார்கீ
ரெறிமிழைத்தனேயோதனிநின்றதென்னென்றான்.

இ-ள். (இவ்வண்ணம் ஞானக்கடவுளின் மாயையிற்சிமிழ்ப்புற்ற) இடும்பாசுரன், அகத்திய முனிவர் கட்டளை யிட்ட குற்றேவலுக்கு இடைபுமருமிடத்தில் என்ன உயிரையிட்டு அப்பாவத்தை நீக்குவேமென்ற நினைவிச்சை, குமாரக்கடவுளே யடைத்து, நீ யாவன்? வழிதவறி வந்தனையோ? தனியே நிற்பதற்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டான். ()

என்றதற்கெதிரிசைத்திலனைகத்தனென்கோன்
வன்றிறற்றடித்தியன்மனங்கொதித்தினமைந்தா
யின்றுபுன்னைகவினேப்பதற்கேதுவென்னிகழ்த்தாய்
குன்றுமிட்டுநீபோதியான்கொலைத்தொழிற்றகுவன்.

இ-ள். என்ற இவ்வாறு கேட்டதற்கு எமது தலைவராகிய குமாரக்கடவுள் மாதத்தாக் கூறினரல்லர், கைத்தலநின்றார், பிக்க வீரத்தை யுடைய இடும்பாசுரன், மனம் கொதித்து, இளஞ் சிறுவனே! இவ்விடத்திற் றனிநின்று புன்முறுவல் செய்ததற்குக் காரணம் யாதெனக் கடவாய், இம்மலையை விட்டுச் செல்வாய், யான் கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் அசுரனென்பதை அறிதியென்றான். (எ)

தகுவனிகாரணர்த்திட்டவிச்சையிலாமிருந்தை
மிகுவனைக்குளதேற்கொடிபோதெனவிசைப்ப

கனைகுரற்கானனன்றிதுகன்றிதுசிறுவ
புகலிலாயெற்குபொய்மையும்புகன்றிடாப்பெரியை.

இ-ள். அசுரனே! நீ கொண்டுவந்த இம்மலைகள் தம்முடைய இருப்பிடமாகும், வலிமை நினக்கிருந்தாற்கொண்டு செல்லுகியென்ற (குமாரக்கடவுள்) சொல்ல, இடும்பன் சிரித்து இது கனவு. இதுவன்று, சிறுவனே நீ குற்றமில்லாதவன், ஒரு பொய் வார்த்தையுஞ் சொல்லாத பெரியவனுவை. (சஎ)

மஞ்சவஞ்சனைவல்லனீயென்றுளமதித்தே
னஞ்சிடேன்றிருமாயனையரனெனவருத்த
விஞ்சையன்றனக்கடிமையான்வெய்யவன்முன்ன
ருஞ்சுநிற்பியோவென்றனனுருமெனவுருத்தான்.

இ-ள். மைத்தனே! நீ வஞ்சனையிற் பெரியவன் என்று என்மனத்தில் மதித்தேன், அதனுல் யான் பயப்படேன், இலக்குமியை யுடையவிட்ணுவைச் சிவலிங்கப் பெருமானுகச் செய்த விந்தையில் வல்ல அகத்திய முனிவர்க்கு அடியவன் யானுகும், கொடியவனுகிய என்முன்னர் உய்த்து நிற்பாயோ வென்று இடியைப் போலச் கோபித்தான்.

மைத்தன் - மஞ்சன் எனவும், உய்த்து - உந்து எனவும் எதுகை நோக்கிப் பேசியபடி நின்றனன். வல்லை - வல்லமை யுடையை. அரன் - பாதத்தை யுடையவன். அதனை "உயிர்க்குண் மலமொடிக்க வரலே யுயிர்க்கு - ளுயிர்க்கு மரனெனும்பே ருண்டு" என்ற சைவசமய நெறித் திருக்குறளா லுணர்க.

விட்ணுவைச் சிவலிங்கப் பெருமானுகச்செய்த சரித்திரமாவது- அகத்திய முனிவர் விந்த மலையின் ஆற்றலை யடக்கும்படி வரும்வழியில் திருவுஞ்சமலைக்குச் சாடஞ்சொல்லி, வில்வலன் வாதாபி யென்னும் அசுரனைக் கொன்று, கொக்குரூபி அடைந்து தமது கமண்டலநீரை விசர

யகக் கடவுள் கவிழ்க்க, பின்னர் அவரருள் பெற்று அவ்விடத்தினின்
றும் நீங்கித் திருச்சுற்றைச் சார்ந்தார். ஆங்குத் திருச்சுற்று மூன்றம்
என்ற ஒருதல முளது. பிரமனார்க்கோ விடுதியை நீக்கி,
கோபிச் சந்தனத்தையே உண்மைக் குறியெனக் கபிலிட்டு மூன்றாம்
செய்த பதத்திலுலே சிவனையும் அடியாளையும் வெளித்துத் திருமா
லினையே கடவுளாகக் கொண்டிருந்தனர். விடுதி குத்திராக்கங்களே
யணிந்த சிவனடியாரைக் அகத்திய முனிவரைக் கண்டு, பகலவரைப்
போலெரித்தெழுந்து மூக்கோக்கார பிருத்த தன்மையை யறிந்து, முனி
வர் மாயவன் உடைய ஆணையீதெனுரைத்துச் சென்றார். அங்கே புள்ள
ரூரு லவனைவர்கள் பார்த்து மிக்கோபங் கொண்டு முனிவரை மதித்து,
நீ கோபிச் சந்தனம் தனிமணி யாகிய விட்டுணுவின் முத்திரைகளை
விரித்து, விடுதி ருத்திராக்க மாலை பிச்சையாளங்கொத் தரித் துள்
ளாய். ஆகலால் இவ்வீதிக்கண் வாசாதகனுதி. வருவையே யுனைர
வாக்குவே மென்ற இடிபோல ஒன்றுசேர்த்து கூறினர். அகத்திய
முனிவர் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி வைணவரது சூழ்ச்சியை நீக்கி
புண்மை யுணர்த்தத் திருவுளக் கொண்டு * கோபிச்சந்தனம் தனி
மணி பிலைதரித்துப் பாகவத வருவைத் தாங்கி, கோவிந்த! கோவிந்த
என்று கூவிச் சென்றார் வைணவர் கேட்டுப் பிரதமடியினைக் கண்ட
குற்றம் நீங்க, பெருமாளின் ருசனைத் தரிசிக்கப் பெற்றே மென்ற மனை

---

* மூன்னர்க் காலத்து வைணவர்க்குத் திருமண் தாரணம் இல்லை.
உடையவர் என்னும் இராமாநுசர் காலத்திற்றான் மண் ஏற்பட்டது
என்றதிக அதன் பின்னர்த் தான் வடகலை காமம், தென்கலை காமம்,
ஸ்ரீ சூர்ணம் எனனும் சூர்ணம் அரித்திரா சூர்ணம் என்னும்
பஞ்சவர்ணமும், ஸ்வேத மிருத்து எனனும் வெள்ளை காமம் ஏற்பட்ட
தென்க. இவைகளுள் முன்றாவது வேதத்திற் கூறப்பட்டுள. இவை
களின் பெயர்களை ''வைஷ்ணவ சரித்திரை'' என்னும் நூலிற் தெளி
வாகக் காட்டியுள்ளாம். ஆய்க கண்ணோட்க.

மனிழ்ந்தி கொண்டு முன்னத்து உபசரிப்ப, முனிவர் வாணலைப் பூசிக்க
வந்தே மென்ன, வைணவர் பூசைத் திரவியக் கொண்டு வந்தனர். அந்
நியர் பூசை செய்யச் சென்று,

அகரு மறி கதி புனையுஞ் செஞ்சடையெம்
பெருமானே யகத்துட் கொண்டு
சிறகு முரு வுடைய முனி காரணனுர்
திருமுடிமேற் செங்கை யோச்சிக்
குகுகுகு வெனவிருத்தி யொன்னாசுக்கிற்
புனைபாலைக் கோல மீது
மறுகுழ லுற்றென்னக் குழைவித்தோர்
சிவலிங்க மிடவஞ் செய்தான்.

என்ற கந்தபுராணந் திருவிருத்தப்படி, காரணன் முடியில் தம்
கையை வைத்துக் குறுகு குறுகுவென்று அசைத்து செய்யப்பட்ட கோலம்
போலச் சிவலிங்கப் பெருமானுகச் செய்தார். அவ்வாறு ஆக்கியது மன்
றிச் சிவபெருமானது மந்திரத்தினைச் சொல்லியு மருளினர். வைணவர்
கள் இவன் பெரிய மாயஞ் செய்தான். இவனைப் பிடித்து வதைமின்கள்
என்று கூசாக்தார். மூனிவர் கோபத்தினை விட அதிகாலமாது எவ்
விடத்தும் சிந்தி யோடினர். இவ்வாறு காரண முருவத்தைச் சிவமாக்
கிய பெருவன்மை யுடையார் அகத்திய முனிவர் எனபர் ''திருகாரணை
யாதனை வருத்த விந்தசன்'' என்றார். (சுக)

பிலைசந்தகையினனெயிறுமென்றுறப்புகப்பேழ்வா
யனைசந்தென்னியனனலுமிழ்திக்கணனடிபோர்த்
தினைசந்திலஞ்சினன்குமரனென்றறிவிலேவெழுந்து
பனைசந்தழுங்குவடியினின்முடிவுறப்பாய்ந்தான்.

இ-ள். ஒன்றோடொன்று பிசையப்பட்ட கையினை யுடையவனும்,
கடிக்கும் பல்லை யுடையவனும், மிகவும் பெருத்த வாயையும்,

அசைகின்ற தலையையும் உடையவனும், அக்கினிப் பொறியைச் சிந்து கின்ற கண்களை யுடையவனுமாகிய, கொல்லுகின்ற போர் செய்தற்குச் சம்மதித்த மனத்தனுமாகிய (இடும்பனுடைய) எழுச்சி, குமரக் கடவுளென்று அறிவானே, பசிய புட்பங்களை யுடைய குரா மரத்தடியிலே அழியும்படி பாய்ந்தான். (எ0)

நிலமதிர்ந்திடவதிர்ந்தறைருங்கியகாலை
வலமிகுந்சுடர்வேல்கொலோகோல்கொலோமற்றைச்
சிலதடிந்தனவோதெரிந்திலன் றிறலிடும்ப
னலறிவீழ்ந்தனசனிபோலிழந்தனனுயிர்.

இ-ள் பூமி யசையும்படி ஆர்ப்பரித்து மிகச் சமீபமாக நெருங்கிய காலத்து வெற்றியிக்க ஒளியையுடைய வேலாயுதமோ, தண்டாயுதமோ? மற்றையன வையோ கொன்றதை யறியேம், வலிமை யுள்ள இடும்பன் அலறி இடிபோல விழுந்தனன், விழுந்து உயிரை விட்டான் (எக)

இருந்தாதமுந்தண்டமுமெழுந்தனவிருபே
ரருந்துமாமுனிக்குற்றவாறறைந்தனதத்தம்
பொருந்திருக்கையிற்புகுந்தபொன்முதானவன்பரற்
றிருந்துலேளருள்புரிந்தவர்செப்புகின்றனமால்.

இ-ள். அவ்விடத்து இருந்தபம்புகளும் பிரமதண்டமுமெழுந்து சென்று, பெரிய நீரையுடைய சமுத்திரத்தைக் குடித்த அகத்திய முனிவர்க்கு நிகழ்ந்தவைகளைச் சொல்லித் தங்கள் தங்களிருக்கும் இடங்களுக்குச் சென்றன, இறந்த இடும்பாசுரனிடத்தில் திருந்த மூடைய குமரக் கடவுள் திருவருள் செய்த வரலாற்றைச் சொல்லுவோம் என்றார் சூதமுனிவர். (எஉ)

உலம்பெருந்தடந்தோளிடும்பாசுரனுயிர்பூஞ்
சிலம்பிலிழிமாலிவாமதேவெனுஞ்செழுந்தவத்தோ

னிலம்புருந்தீள்வனத்திடைநிலைத்தபரிசிற்
புலம்புமாறுகேட்டெழுந்தனன்பொருக்கெனப்போந்தான்

இ-ள். நிரண்ட கல்லினை யொத்த பெரிய புயங்களை யுடைய இடும்பாசுரன் தனது உயிரானது நீங்க, பொலிவாகிய மலையின் மேல் விழுந்த ஓலையை, வாமதேவர் என்னு முனிவரது துச்சிரம மிருந்த சீண்டாட்டினிடத்து நிலைபெற்றிருந்த இடும்பி யென்பான் தன் செவிப் புலத்தாலறிந்து புலம்பும்படி யெழுந்து விரைவிற் சென்றான். (எஉ)

ஒலியெழுந்தவர்நெறியிடைப்படர்ந்தனரோடிச்
சிலைவலவேனிபூதரத்தினோர்தாரையிற்சார்ந்து
வலிதாலேக்குகாதலன்றனிமாய்ந்ததுகாணப்
பொலிவழிந்துயிர்போயினனெனப்புலர்ந்தனனால்.

இ-ள். ஒலியிட்ட அந்த வழியே விடமாகச் சென்று முடி, சிலையினை யொரு பக்கத்திற்பேர்ப்பு, வலிமை யழித்து, தனது காயத்தையுடைய இடும்பன் தலையே இறந்திருத்தலைப் பார்த்துப் பொலிவுகெட்டு உயிர் நீங்கப் பெற்றவன்போல வாடினான். (எ)

நெடுமுயிர்த்துவேரற்றதோர்நிலைபெருக்கியை
கொடிசரிந்துகிழ்விழுந்தெனக்குமைந்தனன்கொழுங்கன்
வடிவுமாறநீர்வெள்ளத்துளாழ்ந்தனண்மலர்க்கைத்
தொடிமுரிந்திடப்புடைத்தனனினமுலைவருந்த.

இ-ள். பெருமூச்சு விட்டு, வேரறுத்த ஒரு பெரிய கொடியானது சரிந்து மேல் விழுந்தாற்போல விழுந்தான், கொழுமை யுடைய தனது கன்னன் உருவ மாற நீர் வெள்ளத்துள் முழுகினன், மலர்போலும் கைகளினுல் வளையல்கள் முரியவும், இருதனங்கள் வருந்தவும் (மார்பிடத்திலே) அடித்தான். (எடு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருந்தம்.

மாற்றலர்மாக்கரிகள் வென்றவயப்புலியேமலையுமா
முனிவழாமை
யேற்றபணிபுரியுமுனக்கித்தனையோபலித்தபய
னிகல்வெங்காளி
லாற்றுமருந்தவமுனைடையையடியேனுக்கொருதுணையா
ராற்றோவக்தோ
கூற்றுவனுமுயிர்பருகக்குறுகினனேனின்வலுவுக்
குறுகிற்றேயோ.

இ-ள். பகைவ ராகிய பெரிய யானைகளை யெல்லாம் வென்
திங்களே, அகத்திய முனிவரது சொற்றவறாது குற்றேவலைச் செய்
அனைக்கு விலக்க பிரயோசன மில்லையோ? மாறுபட்ட கொடு
காட்டி லிடத்திற் செய்த அரிய தவத்தை யுடையவனே! அடியவனாகி
எனக்கு இனித் துணையாகவுள்ளவர் யாவர், ஐயோ! ஐயோ! யமனு
உன்னுடைய உயிரை யுண்ணும்படி அடைத்தனனே, உன்னுடைய வ
மையும் அழிந்ததோ. (எ

யாரிதுசெய்தாரவுணர்சூரனெனவிறைஞ்சிவெ
ருகிலொன்றுற்றார்
தார்கெழுபன்னிருதோட்சேய்சார்பினின்றுய்தருமத்தி
றலைமைநீங்காய்
சூர்முதலோர்வினிந்தகாட்பறந்தலையினியுமுயிர்
றறந்தால்பாலுஞ்
சீரிரவுதருவியமோடிறந்தவரோடிருந்துணையுஞ்
சேர்ந்திடேனே.

இ-ள். எவர் இச் செய்கையைச் செய்தார், அசுரர்களே தம்
முடைய குருவென்று கின்னே வணங்குவாரன்றி மறுபடி யொன்றும்
செய்யமாட்டார், மானினைத் தரித்த பன்னிரு திருப்புயங்களை யுடைய
கந்தக் கடவுளின் அழகைத் தன்மையி னினைவையே, அறவழியி னின்
றும் நீதி மகளைப், சூரபன்மன் முதலானோர் இவர்த் காலத்தில்
யுத்தகளத்தில் வீரும் உயிரை விடுவாயின், காலும் கெடுபு மிகுந்த
பதுமகோமுகா முதலிய அசுரப் பெண்களுடன் இறக்க அவரு
டனிருந்து உண்மையும் சேர்ந்திருப்பே னன்றே. (எ

தானவர்கோன்படுத்தபடைத்திரளினுற்பலையாய
தனைவர்த்துதிது
வானவர்கோன்பயில்வதற்குவித்தனனுமதுபுகுந்
தனையோவல்லார்
கோனகரிலவுணர்குடிபுகுந்தகண்டைடைந்தினையோ
கொடிஞையோலும்
யானினிபலொருகயவர்பிரிந்திடினெவரிரக்க
மிதுசெய்தாயே.

இ-ள். அசுரர் தலைவனாகிய சூரபன்மன் பெற்ற ஆயுத வித்தைத்
தொழிலினுலேதமிலையாயிருப்பதை யறிந்து, இந்திராணியான தானும்
அவ்வித்தையைப் பழகுவதற்குக் கூடை விட்டு அமைத்தானோ, அதில்
மதக்களிறையும் சென்றனையோ, அது வல்லமல் சுவர்க்க லோகத்
தில் அனைவர் குடியேறியதை யறிந்து நீயுமங்குச் சென்றனையோ, நீ
கொலைமையு டையை போலும், ஏனெனில், அன்புமையோ ளாகிய
யான் ஒரு தனித்தவளாய்ப் பிரிந் திருக்கமாட்டே னென்பதை யறிந்
திருந்து மிச் செய்கையைச் செய்தனையே. (எ

உன்னினைவெவ்வாறேயோவாம்போதுமுழுதிவரு
முழன்றுவாடிப்
பின்னுலையத்தகுமோபெண்பிறப்பன்றேவந்தீவ்பெறும்
பேதைத்தன்றே
பன்னிடிவெற்றகன்றினையேபங்கயத்தோனுலகினிடைப்
படர்ந்தாயேனு
மன்னுயிர்யீபுடல்யானின்பிரிவெங்கேயெங்கோடி
வருகின்றேனுல்.

இ-ள். உன்னுடைய எண்ணம் எவ்வாறிருந்தோ யானறிகிலேன், நாம் போவேம், போழ்தும்போது இவளும் வருந்தி வாட்டமுற்றுப் பின்னர் வருத்தமுறுமோ பெண் பிறப்பல்லவே, அதனுல் அறிவுஞ் சொல்லுவிடத்து வேறுண்மையான மூடத்தன்மையே யென்றே எண்ணி விட்டீங்கினும், நீ பிரமனது உலகத்தை யடைந்தாயானும், சிவம் பெற்ற உயிர் நீ, யான் நினது உடலாகும், ஆகலால் நீ பிரிந்து சென்ற விடமெங்கே, அங்கு யானும் ஓடி வருகின்றேன். (எ)

இவ்வாறுபுலம்புமிவள்செயிலில்விசும்பெழுமுவ
மிரங்கல்கேளா
வவ்வாறுனதிசையுமுற்றுயலகன்றுனதுபோழ்தி
னமரர்போற்றச்
செவ்வானமேனியும்வேற்செங்கையுஞ்சேரன்றுந்தோன்றி
சேயைக்காணுச்
சைவாகமத்தெளிவேதெரித்தாள்வந்தனையோ
வென்றுதாழ்ந்தான்.

இ-ள். இங்ஙனம் இரங்குகின்ற இடும்பி பெண்பாலாதினிட்டத்தே ஆராய்ந்து மின்னும் தோன்றும் மூவாவாத்தியத்தி நெறியைச்

கேட்டு, அதற்குள் மனத்தினுலேயே தொண்டி, பக்கத்திற் சென்றான், அதைகளத்தில், தேவர்கள் துதிக்க, செக்கர் வானம் போன்ற திருமேனியும், வேலாயுதத்தைத் தரித்த சிவந்த கையும் விளங்க, வெளிப்பட்ட சக்தி கடவுளைக் கண்டு, சைவாகமங்களின் தெளிவுப் பொருளாயிருப்பதே, அடியேனைத் தந்து தழுவிக்கொள்ள எழுந்தருளினீரோ என்று வணங்கினான்

வைணவ ஆகமம், பௌத்தாகமம் முதலியனவும் உளவாகலின், அவற்றை விலக்கற்குச் சைவம் என்னும் பிரதினியைபு நீக்கிய விசேடணம் வைத்துக் கூறினர். சைவாகமங்கள் இருபத் தெட்டாகும். அவையாவன்—

காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிர பேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சத்திர ஞானம், மகுடிம்பம், புரோற்கீதம், இலளிதம், உத்தம், சத்தாவர்த், சர்வோத்தமம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்பனவாம். இவற்றின் பிரிவுகளும், சேர்த்த எண்களும், கேட்டவர் பெயர்களும்,

காமிகாகமம் - தந்திரவதாரப் படலத்தில்

காமிகம் ப்ரண வாச்யஸ்ய பாரார்த்ய சந்தம் ஸங்கிரஹ !
ப்ரணவார்த் திரிகலஜ் ப்ரார்ப்தி த்ரிலக்ஷ்ய தோ மதஜ் !!
நியச் சைவோப தேசஸ்யர் வக்திராம் பைரவோத்தரம் !
காம ஸிக் கஞ்ச விப் ரேந்திராஜ் கத்யதே காமிகத்ரயம் !!

என வருமுக் கலோகங்களால் அறிக. இவ் வாகமங்கள் இருபத் தெட்டும் உபதே சித்த காரணத்தினுற் சிவபேதம் எனவும், உருத்திர பேதம் எனவும் இருவகைப்படும். அன்றியும், இவை சிவபெருமானுக்கு அங்கங்களாகக் கூறப்பட்டன. எங்ஙன மெனில்,

க.	காமிகம்	இருநிருவடிகள்
உ.	யோகசம்	கிணைக் கால்கள்
ஊ.	ஸ்ரியம்	திருவடி வீரல்கள்
ச.	காரணம்	கெண்டைக் கால்கள்
ரு.	அசிதம்	முழங்கால்கள்
ஙு.	தீப்தம்	தொடைகள்
எ.	சூக்குமம்	குய்யத் தானம்
அ.	சகஸ்ரம்	திருவரை
கூ.	அஞ்சுமான்	திருமுழங்கு
கo.	சுபிரபேதம்	திருவுந்தி
கக.	விசயம்	வயிறு
கஉ.	நிச்சுவாசம்	இருதயம்
கஊ.	சுவயம்புவம்	இருதனங்கள்
கச.	அனலம் (ஆக்கினேயம்)	திருக்கண்கள்
கரு.	வீரம்	திருக்கண்டம்
கஙு.	இரௌரவம்	செவிகள்
கஎ.	மகுடம்	சிரசு
கஅ.	விமலம்	திருக்கரங்கள்
க�கூ	சுக்ரஞானம்	மார்பு
உo.	விம்பம்	திருமுகம்
உக.	புரோத்கீதம்	திருநகை
உஉ.	இலளிதம்	கபோலங்கள்
உங.	ஹித்தம்	நெற்றி
உச.	சந்தானம்	குண்டலம்

உரு.	சர்வோத்தம்	மகுடம்	ஆகவும்,
உசு.	பரமேசுரம்	ஆரம்	,,
உஎ.	ஈரணம் காலோத்தரம்	இரத்நாபரணங்கள் இருபத்திரண்டு காடிகள் பிரானவாயு	,,

உஅ. வாதுளம் ஸ்ரீவேத்நியம் ஆகவுஞ் சொல்லப்பட்டன. அதற்கு மேற்கோள் வருமாறு:—

காமிக ஆகமம் - தந்திராவதாரப் படலம்.

காமிகம் பாத யுக்மம் வியாத் யோகஜம் குல்ப தேசம் !
ஸ்ரியம் பாதாக் ருலிஜ் ப்ரோக்த ஜ் காரணம் ஜம்பிகா பவேத் !! (கூ)

அஜி ம்ஜா தேசம் வியாத் ஜி த மூரூப்ர தேசகம் !
குஹ்யமல்து குய்ய மேலம் வியாத் சகஸ்ரம் கடிதேசகம் !! (கச)

அம்சமான் வியாத் ப்ருஷ்ட தலம் சுபரபேதத் காபிகம்
விஜயம் குஹி ஜ்தசம் வியாத் நிச்வாசம் ஸ்ரூதம் பவேத் !! (கஞ)

ஸ்வாயம்புவஸ் தலௌ ஜ்வௌத அலம் கேத்ர மேவச !
வீரம் கண்ட டரதேசஸ்து சௌரவம் ச்ரோத்ர மேவச !! (கஅ)

மகுடம் மாகுடம் தத்ர மங்கப பிரத் யங்க மேவச !
பகஜ்த மிமமீ ப்ரோக்தம் சத்ரஜ் ஞான மூர்த்த தலம் !! (கஎ)

பிம்ப தத்ரம் சுவதகம் புரோத்கீதம் ஜிக்வசஜ் ஞிதம் !
லளிதம் வியாத் கபோலத்து ஹித்தத்வை லாடகம் !! (கஆ)

எனதருள் சிவாகமங்களால் அறிக. (உo)

விண்ணவர்தஞ்சிறைமீட்கப்போந்தவேயோசனையுடன்
வீட்டிற்சேவ
றண்ணமலிலைவவுவந்தம்பியரைவரப்பிவெள்ளிச்
சயிலநல்கிப்

பண்ணவராகப்பிறைமுருக்கிமைத்தப்பழுதினைப்பின்
முனிக்குமீள
மண்ணிவருள்புரிதாதைபோற்கருணைதரவன்றே
வந்திதெத்தாய்.

இ-ள். "தேவர்களுடைய சிறை மீட்கும்படி வந்தேமோ, அந்த பின்னர் வந்தெற்குக் எனில், சூடன்மனுடைய சரீரத்தை அழித்துச் சேவலாகவும், குளிர்ந்த அழகிய மயிலாகவும் கிருபித் கொண்டு அவனது தலைவர்களாகிய சிங்முகன் தாரகன் என்பவரைக் கொன்று அவர்க் கயிலைமலையை யாட்சியாகக் கொடுத்து, அவர்களுடைய சேஷகளையும் தேவராகும்படி கொன்று, புத்திரர்கள் குற்றஞ் செய்தாற் கோபித்து பின்னரும் பூமியின்கண் அருளைச் செய்கின்ற தந்தையைப்போல அருளைக் கொடுத்தற்காகவன்றே எமது தந்தைபோல்வாயே மெழுந்தருளியது. (அச)

இன்றுதித்தாண்டினையென்கொண்கனையென்றுலகிரு
நிலத்தில்வாளி
லுன்றனடிச்சேரியிற்றபியருமோர்தொழும்பியன்றே
வும்பர்கோவே
மின்றவழுமங்கலியப்பிச்சையிடவேண்டுமென்ன
விழிநீர்சிந்தி
முன்றிருமுகாடனக்குவிழிக்கடையளித்தான்முடித்தானு
மெழுந்தான்மன்னே.

இ-ள். இன்றைத் தினத்தில் தேத்த எனது காவலனே அடிமைக் கொண்டாய் என்றும், பெரிய பூமியிலும் ஆகாயத்திலும் உன்னை தேவரீரது அடிக்குடிவாறன் தனித்தனியாக வாழும் அடியனன்றே, தேவாயனே! ஒளிவிளக்கிய திருமங்கலியப் பிச்சை கொடுத்தருள

வேண்டுமென்ற கன்னலினும் நீரைப் பொழிந்த தினான்,
தலைக்குழ குறுப் பெருமான் தமது திருக்கடைக்கண் செய்தரு
வினர் இறந்த இடம் னு முயிபெற்ற எழுந்தான். (அடு)

கண்படைக்கர்தனர்திதழுந்தாங்கெழுந்தாலேம்புளதெறி
கடிந்ததுப
பண்பண்டியுளானறியடைந்தபாவசனுகிப்
படர்விண்ணேறு
மொண்படையாளின்றமலிரோனுமிறஞ்சிநிற்குவி
லுவந்தலைசூர்
திண்பலடைவெற்குழகனெதிர்தேமலர்தூய்த்துதிபலவுஞ்
செப்பலுற்றான்.

இ-ள். சித்தினை செய்தெழுந்தவனேப்போல இமைப்பு மெழாது, ஐம்பலவழி முகமாய தியானவனே வென்ற பரிசுத்தமாயி ருனை யடைந்த தான மார்க்கத்தை யடைந்த பாவச முடையும், கூடவந்த தேவர்களும், அழிய முத்தியுதங்களையுடைய விட்டினை ம, அவர்பெற்ற பிரமதேவரும் வணங்கு இன்ற, குரமகத்தை நிழலின்கண் மிழ்ந் தொண்டி எழுகருளி யிருக்கும், நின்னிய வேற்படையைத் தரித்த குமாரக் கடவுளின் மூலவர்த் தேவொருத்திய புடைகளைத் தூவிப் பலதுதிகளையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர் (அகூ)

எழுசீர்க் கழிநேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வானந்தருதேவர்தெரிதக்கவேதமறையின்கணிதிற்பொருளாய்
நானந்தயோகிதபங்களாயாவினுந்தவாதவிளாவிநீ
யூனந்தியோனிதொறுமின்மலாவியுழல்வின்றறியவிணையே
வீனன்பொலாததொடியன்கணுடலெளிதேதரினுடனெயிறையே.

இ-ள் ஆகாயத்தில் வளர்கின்ற தேவர்கள் அரித்த வேத உபநிட தங்களின் முடிந்த அழியாத தித்தாந்தப் பொருளாகி, கான் என்னும் அகங்காரச்சுட்ட சிவயோகென்ன மனமெல்லின்ற தாமரை மலர்மேல் விட்டுநீக்காத சோதி வடிவாகிய தேவரீர் ஆறும் தலை வணங்காத யோனி கன் தோறும் பொருந்தி வருத்துகின்ற தொடியலினையை யுடையவனும், இழிந்தோனும், பொல்லாத கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீரது திருவிளையாடலுள் ஓர் அணுவையாயினும் அறிதல் எளியதோ? (அச)

மழையூடு நீடுவரையூடு வேதவழியூடு கானல்வனமூ
டழலூ டெழுதவரொணார்தேடவறியாதஞானவொளிபோ
பழியூ கொமவழியூ பேகபடிறூடுபோ நெரகூ
டழிபசியொளிதழிதீயனுடலெளிதோநினைடலினையே.

இ-ள் மழையினிடத்தும் நீண்ட மலைகளினிடத்தும் வேதமார்க் கத்தினிடத்தும், கழிகரைச் சோலையினிடத்தும், அக்கினிமத்தியினும் சஞ்சரிக்கின்ற தவத்தையுடைய முனிவர்களுந்தேடியும் அறியாத ஞான விழிப்பாயிருப்பவர் தேவரே யாகும், பழியினிடத்தும் காமவழியினிடத் தும் பேசுகின்ற வஞ்சகத்து மிக்க காகத்தினிடத்தும், இறகின் றிற்கும் பாவியும், உயிர்விடுகின்ற கொடியவனும் ஆகிய யான் தேவரீ ரது திருவிளையாட்டின் ஓர் இலேசுத் தானும் அறிதல் எளியதோ?(அஎ)

பூதங்கடந்துகரணங்கடந்துபொறியுந்தடந்துகடவா
நாதங்கடந்துவெளியுடுவின்றுநடனங்கடந்தவொளிபோ
வேதங்கடந்தவிமையோருமுயாரும்விரணங்கிடந்துமெலிய
வேதங்கடந்தகொடியேன்கணுடலெளிதோநினைடலினையே.

இ-ள் பூதங்களைக் கடந்தும், அந்தக் காணங்களைக் கடந்தும், ஐந்து இந்திரியங்களையுந் தாண்டி அப்பாற் சென்றும், மூலவனை யந் தத்துவத்தையுங் கடந்தும், பரவெளியின்கண் வீற்று திருநடனத்தை

செய்கின்ற பரஞ்சோதி தேவரீரும், வேதத் தலைவனைச் சொல்லித் துதிக்கும் தேவர்களும் மற்றையோரும் புண்பட்டுவருந்த, சிறுமையை யுடைய குற்றங்களைச்செய்த கொடியவனுகிய யான் தேவரீரது திருவிளை யாடலுள் ஓர் இலேசுத்தானும் கண்டுளரோ வெளியதோ.

பூதமாவன - பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம்.

காணமாவன - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்பன. இவற்றுள் சித்தத்தைப் புத்தியுள் அடக்கி மூன்றென்ற சிவாக்கிர சம்புசிவாசாரிய சுவாமிகளும், இச்சான்களெனத் தொழில் வேத பேதம் பற்றி உள்ளம் என்னும் ஒன்றனைச் சேர்த்து ஐந்தென்ற திருச்சிற் றம்பல நாடிகள் முதலாயினோருங் கூறுப. அவை வாய்மொழி யொன் றற் கொன்று முரணுமென்க.

பொறி எனப் பொதுவில் கூறினமையால் ஞானேந்திரியம், கன் மேந்திரியம் என்னும் இரண்டுங் கொள்க.

ஞானேந்திரிய மாவன - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என் பன.

இவற்றை முறையே தொக்கு, நாக்குவை, சட்சு, ஆக்கிராணம், சுரோத்திரம் என்பர் வடநூலார்.

கன்மேந்திரிய மாவன - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் ஐந்துமாம்.

காதத்துவமாவது மூப்பத்தாறுத் தத்துவமாகிய சிவதத்துவத்தை அதனியல்பிலுணர்ந்த சிவஞான சித்தியார் முதலிய சித்தாந்த நூல்களிற் காண்க.

"இமையோர்க்கு விரணஞ் செய்தல்" எதனாலெனின், தாம் குமர னுக்கடையுங் துணாமையால் எனக.

பூதங்களல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல
வுள்ள மதினை
பேதங்களல்லவிவை யன்றி நின்ற பிறிதல்ல
வென்ற பெருநூல்
வேதக் கிடக்கு நியோகமும் வந்த வெளி வென்ப
கூடன் மதகிற்
பாதங்களே வலியிற் தலைப் பகர்வாரை
யாயு மலர்ச்
என்ற திருவிளையாடற் புராணக் கருத்து மிதுவே. (அக)

ஒன்றன் நிரண்டொருளன் றாமென் றிலுருவன்றுகான்குகாண
மன்றைக்குதமையங்கமாதொழிலேழுண்யோகமுடனீண்
மின்றங்குனவாவென்பதன் றவெளியன் றுமேலியொளியன் [யே
றென்றென்றின்றபொருணிகளு வெளிதோ நிடலிறை

இ-ள். ஒன்ற மல்ல, இரண்டு மல்ல, மூன்று பொருளு மல்லா மல், கான்கு கரணங்களு மல்ல, ஐந்து பூதங்கள், ஆறு அங்கங்கள், ஏழு உலகங்கள், எண்வகை யோகங்கள் என்று மிவற்றுடன் கீண்ட ஒளிகொண்ட அறிவுரு மல்ல, பரவெளியுமன்று, பரவொளியு மன்று, என்ற என்று எவனைக் கிடந்த பரமபொருள் தேவீரேயாகும், நாமது திருவிளையாட்டுள் ஓர் சிறிது நாளும் யான் கண்ணார வெளியதோ.

வெளிதோ என்றதன்கணுள்ள ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. அருமை யென்றவாறு. இரண்டு பொருள் - சத்தி, சிவம். மூன்றரு என்றதற்கு— அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்னலு மொன்று.

வேதாங்கம் ஆறு — கைகை, வியாகரணம், கற்பம், நிருத்தம், சோதிடம், சந்தோவிசிதி என்பன.

ஏழுபொழில் - பேழுலகம், மேலேழுலகம். காவலன் நிவு முதலிய ஏழுவகைத் நிலென்ற உலகத்தல் அர்த்தமைச் சொல்லன்று.

எண்வகை யோகம் - இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன். இவற்றின் விரிவெல்லாம் நூத சங்கிதை யினும், பாதஞ் சலத்தும் விவரிக்கப் களினுந் தெற்றெனக் காண்க.

வெளி - சுத்தமாயை ஒளி - மாயாதிச் சொரிவடிவு. இச்செய்யுட்கண் ஒன்று முதல் எட்டிலையும் கூறினமையான் மாலையானும் முர்ணனியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. இன்னமே உள்ள வேறோர் பாடலும் தருகின்றும்.

கூர்மபுராணம் - விசுவரூப அத்தியாயம்.

இதுவன்று நின்ற திதுவன்று நின்ற தென வேத
மன்றி மறையு
மிதுவென் றுரைக்க முடியாது நின்ற வெரிரும்மு
வெய்ய மழுவோய்
பதியாகு நின்னை யடைகின்ற தென் பசுமாயை
தீர வருள்வாய்
மூதலீற நின்றி யுறை வோய் நின் மாயை யெவரே கொன்
முற்ற மறிவார். (அஎ)

அறிவாலறிந்தவறிவுங்கடந்தவறிவாலறிந்தவறிவிற்
பிறியாதிருந்தபுயில்வோர்முகந்துபிரியாதருந்துகளைத்
பொறிவாயிலைந்துதெறியோடுமன்றுபுலியூனருந்துமலனை
வெறியாதபுன்கணுடையேனுநாடலெளிதோநினடலிறையே.

இ-ள். பசுஞான பாசஞானங்களா லுணர்த்தற்போத வறிவையுங் கடந்த பதிஞானமாகிய உண்மை யறிவினால் உணர்த்த அருளறிவிடத்து நீங்கா திருந்த நிட்டை கூடுகின்ற நிலைஞானன் மொண்டி இடைவிடாது பருகும் ஆனந்தத் தேனுண்டிருப்பவர் தேவீரே யாகும். பொறியின் பாற்பட்டு ஐந்து இந்திரியங்களின் வழியிற் சென்று வரும்,

இழித்த தலையை யுள்ளுகின்ற வறும், இன்பக்கடலில் மூழ்கத் திரு
புடையவனும் ஆகிய யான் தேவீரது திருவினையோடலுள் ஒன்றையு
வைத்தாலும் கண்மெலர்தல் எளிதோ.

'இறை - என்றது சிறிது என்னும் பொருளில் வந்தது. "பொத்
வாயி லேத்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க - நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்"
என்றதிருக்குறள் இருத்தலால், "பொறிவாயிலைந்து மெரியோழென்ற
என்றார். ஐந்து பெரியாவன - காண்டல், உண்டல், உறுதல், உயிர்
தல், கேட்டல் என்னும் பஞ்சப் புலன்களுமாம்.

பாச ஞானத் தாலும், பசு ஞானத்தாலும் முப் பெருமானை யற
தல் கூடாதென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிவப்பிரகாசம் - பத்தாந் தந்திரம்.

பாசமா ஞானத் தாலும் பசுபச ஞானத் தாலும்
பீசமா யறிய வொண்ணு தெனவருள் ஞான கண்ணித்
தேசறு மதனுள் மூன்றைச் சிற்றறி வொழித்து சேர்த்து
சேசமோ பேர்ப் பரத்து நிற்பது ஞான நிட்டை.

பாச ஞானம், பசு ஞானம் இத்தகைய வென்பதை, "வேத சா
திர மிருடி புராண கலேஞானம்" என வருஉம் சிவஞானசித்தியார்
செய்யுளா னறிக. (அ

கோச்சகக் கலிப்பா.

ஞானகுணனுடனெவ்வாறேத்திநின்றிமேல்லை
யீனமினிதொலைந்தோய்கேள்யாதுமீகுதுமெனச்சேய்
தானவிலயாதுபெறவுறுநமியேன்றனைவாதன்
பானவிரமிகையேவல்பணித்திடலேபணியென்றான்.

இ-ள். ஞான குணத் தடனே இம்பன் இவ்வாறு பிதற்
காலத்தில், குற்ற முள்ள வினைக ளெல்லாம் கழியப் பெற்ற இம்பரே

கேட்போய், எதுகேட்டினுங் கொடுப்பே மென்ற குமரக் கடவுள் திரு
வாய் மலர்ந்தருள, சுவாமீ! எளியேன் எதனைப் பெறுவது, தனித்தவ
னுகிய யான் நீக்காத தேவீரது மலயி னிடத்தி லிருந்து குற்றேவல்
செய்யுமாறு விடுப்பதே வரமாகு மென்றான். (அக)

சொற்றவரங்கியெழுந்தருளினன்சூர்ப்பகைதொலைத்தோன்
மற்றவனப்படிநின்றுமறைமுனிபாற்குறுதலும்
பெற்றபெரும்பேறுடையையடைந்தினேனெனப்பேசிக்
கற்றிகழ்கொலாசலமார்க்கண்டசிருங்கத்தணைந்தான்.

இ-ள். சூரபன்மனுகிய பகைவனை யழித்த கடவுள், இம்பன்
சொன்ன வரங்களைக் கொடுத்தருளி மறைந்தருளினர். இம்பன் அந்த
விடத்தினின்றும் அகத்திய முனிவனை யடைதலும், பெறுதற்கரிய
பெரும் பேற்றைப் பெற்ற இம்பனே, வந்தனையோ வென்று சொல்லி,
கல்லிப் போல விளக்காகின்ற மார்க்கண்டேய மலையடைந்தனர். ()

அங்கண்மலரிருமூன்றீராறுவதனங்களுடை
யெங்களிருமலனீயாயிரநாமத்தருச்சித்துப்
பைங்கணிலவிபசத்திவெளிரியின்பார்சேர்ந்த
செங்கணருவிடையோனேத்தினையவின்மிசைநின்றே.

இ-ள். அழகிய மலர் போன்ற கண்கள் பன்னிரண்டி, திருமுகங்
கள் ஆறை கொண்டெழுந்தருளிய எமது கடவுளாகிய குகப்பெரு
மானைச் சகத்தை காமத்தால் அருச்சனை செய்து, பசுமையாகிய ஒளி
விளங்கின சந்திரன் வெளிரி என்னு மலைகளையடைந்து, சிவந்த கண்களை
யுடைய இடப வாகனராகிய சிவபெருமானையும் உமாதேவியாரையும்
தியானத்தின் மீதுகின்ற. (கக)

சுத்தநதிப்புனல்கொடுதூமலர்கொடுசேருந்திருந்தொண்
டொத்தகருத்தொடுபூசையுஞற்றியபின்குறுமுனிவன்

பத்திரிகழகரனேப்பார்த்தயில்வேலோன்பணித்தபணி
யத்தரியிற்புரிமுத்தியடைவையெனவருள் புரிந்தான்.

இ-ள். சத்த முடைய யாற்றை நீர் கொண்டும், சிறந்த புட்பங்கள் கொண்டும், நிறப்பாகிய உருத்திரசந்திரக் கொண்டும், ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் அகத்திய முனிவர் பூசையைச் செய்த பின்பு, அன்பு வினைக்காரனான நிகும்பாசுரனைப் பார்த்து, கூரிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்கடவுள் ஏவிய ஏவலை அம்மலையின்கணிருந்து செய்வாய், அதனால் முத்தியடைவா யென்று கூறினர். (கூ2)

ஆயமொழிபிற்முழாமையவுணர்கோன்விவகிரியிற்
சேயருளும்பணிநின்றுவினைவாமதேவனென்னுந்
தூயமுனிவரன்வனத்திற்றுருவாசன்சிறுவரைமுன்
காயுமுனியடைந்ததுவுங்கழ்ந்ததுவுங்கழறுவாம்.

இ-ள். அவ்வாறான சோற்களினின்றும் நவரத்தசுசார்குருவாயெழுந்தருளின, வெய்யோனிடத்திலேயிருந்து கந்தசுவாமி யேவிய திருப்பணிகளைச் செய்து நின்றான், இனிமேல், பரிசுத்த முடைய வாமதேவ முனிவரது வனத்திலே குருவாசர், விசுவாமித்திரரது குமாரர்களைக் கொன்ற வினைப்பட்டமுனிவர் வந்ததுவும், அங்கு நடந்த சரித்திரத்தையும் சொல்லாம். (கூட)

மலைகள் பழநி யடைந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஓகச் செய்யுள்-அகo.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்தொன்றுவது,
அகத்தியச் சருக்கம்.

கலி விருத்தம்

பரிதிவின்டொடிசிவகிரியின்பாங்கரி
னிருதியக்திசையினீடிய தன்றிறலி
வருதிருமேனியின்வாமதேவனென்
றொருதவமுனிவனுறையுளாயது.

இ-ள். சூரியன் சஞ்சரித்தற் கிடமாய ஆகாயத்தை யளாவிய சிவகிரியின் பக்கத்திலே, நிருதி திசையாகிய தென்மேற்குத் திசையிலுள்ளது, நிருதிபதி ஒளி வினக்குகின்ற திருமேனியை யுடைய வாமதேவன் என்னும் பெயரை யுடைய ஒரு முனிவரது இருப்பிடமாகவுள்ளது. (க)

மறைபயிலோதையும்வாசகீர்த்தடக்
கறைதொறுமாடுகர்கும்மையுஞ்சிறு
பிறையணிமௌலியெம்பிரான்பெருந்துதி
யறைகுகரறவமுமுதவ்வனம்.

இ-ள். வேதங்களோ யத்தியனஞ் செய்யும் ஒலியும், மணங்கமழும் நீரையுடைய விசாலமான அறைகளோடும் நீரோவாத சத்தமும், சிறிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த திருமுடியையுடைய எமது சிவபெருமா

னது பெரிய திருவடிகளைச் சென்னிமலையை நினைந்து அந்த வண்ணமாகும்.

(உ)

கரித்தருண்டிலங்கையினர்பிழைத்தகண்டினர்
விரித்தபுன்சடையினர்முடித்தவேல்லிய
நிரித்தலைம்பொறியினில்லறத்தினைத்
திரித்தவாருமறைதெளிக்தரிக்தையர்.

இ-ள் கரிய மேனியையுடைய இராவணன் தன்னுடைய தலைகளைத் தரித்தவர், ஏந்திய யோக தண்டத்தை யுடையவர், பரந்த சடையை யுடையவர், நிறை வேற்றிய யாகத்தை யுடையவர், ஐந்து இந்திரியங்களையும் வென்றவர், இல்லறத்தை விட்டு நீங்கியவர், அரிய வேதங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்த மனத்தை யுடையவர்.

(ஊ)

செய்யகற்றாளைச்செலுத்தசிரியர்
நெய்யிலெண்பல்லின்முதலதுமறை
யையருமியாதனுதிப்புரியாவிரு
மெய்யதம்புரித்தருண்முனிப்பலைகுவார்.

இ-ள் சிவந்த வத்திரத்தை யுடையவர், மிக்க நிறத்தை யுடையவர், சுத்தமாகிய வெண்ணிற்றை யுடையவர், இவர் முதலாய பரிசுத்தமுள்ள வேதத்தில் வல்ல அந்தணர்களும், வியாசர் முதலாயினோரும் எல்லாரும் மிக்கதருமத்தை நடத்தி அருள்கூர்ந்திருப்பாராயினர்.

(எ)

அப்பெருவனத்திடையறவின்மானவர்
தப்புரவினர்மனந்துகளில்கேள்வியர்
மொய்ப்பின்மாமுனிவரொருங்குசூழ்வர
மூப்பிலொருவனாய்குமுனிவன்மேவினான்.

இ-ள். அந்தப் பெரிய வனத்தினிடத்தில் மிக்க இனிமையை யுடைய மாணாக்கர்களான, நல்லொழுக்கத்தை யுடையவரும், மனக்களங்கமில்

லாத கேள்வி யறிவினை யுடையவரும் ஆன ஒப்பில்லாத இருடியர்கள் சேர்ந்து தம்மைச் சூழ்ந்துவர, பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்பொருள்களையும் அறிந்த அகத்திய முனிவர் வந்தனர்.

அகத்தியரது மாணாக்கர் பன்னிருவர் - அவர் பெயர் வருமாறு— செம்பூட் சேவ், வையாபிகர், அதங் கோட்டாசிரியர், கவிஷனூர், காக்கை பாடினியார், தொல்காப்பியனார், துராலிங்கர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனார், கழாரம்பர், கற்றத்தர், வாமனர் இவருட் சிறந்த முதன் மாணாக்கர் திரண தூமாக்கினி முனிவர் என்னும் தொல்காப்பியனாரே. அதனாலுஞ் செய்யுள்களா லினிது விளங்கும்.

பன்னிரு படலம்.

வீங்குகட லுடுத்த விமயன் ஞாலத்துத்
தாங்கா கல்லிசைத் தமிழ்க்கு விளக்காகென
வாழுரை சேர்த்தும் வாய்மொழிப் பல்புக
ழாளுப் புலமை யகத்திய னென்னு
மருந்தவ முனிவ னுரைத்த முதனூல்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதபு வுணர்ந்தோர்
கல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலை.

மன்னிய சிறப்பின் வாலுர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துனைவருந் சிர்த்திச்தெரல் காப்பியன் முதற்
பன்னிரு புலவரும்.

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்.

கூறிய முன்றினு முசனூல் கூட்டித்
தோமின் றுணர்ந்த றொல்காப் பியன்ற
னாணையில் தமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே.

மேற் சொல்லிய மாணுக்க ரன்றிச் சிண்டி யென்னும் ஒரு மாணுக்கருளர் என்றும், அவர் சயந்த குமாரன் காரண மாக இசை நூனுக்கம் என்னும் இசைநூலைச் செய்தாரென்றும் வடிவார்க்து நல் லார் உரைத்துளார். அது வருமாறு.

"இனித் தேவ விருடியாகிய குறமுனிபாற் கேட்ட மாணுக்கர் பன்னிருவருட் சிண்டி யென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச் சங்கத்து அதாகுல னென்னும் பெய்வப் பாண்டியன் நேரோடி விசர்பு செல் வோன் நிலோத்தமை யென்னுந் தெய்வமகளைக் கண்டு, தேரித் கூடின விடத்துச் சலித்தாளைத் தேவரும் முனிவரும் சரியாகிக்கத் தோன்றி னமையிற் காதமார னென அப் பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற் குச் செய்த இசைநுணுக்கமும்" என்பதாம்.

"பலகலே யாகம வேழும் யாவையினும் கருத்துப் பதி பசு பாசம் தெரிதல்" எனச் சிவப்பிரகாசமும், "சகன்றவ ராய்ந்திடத் தக்க வாம் பொருண் மூன்றுள" எனக் கந்த புராணமும் உரைத்தலால் மூப்பொருள் கண்டு கொள்க. இயற்றமிழ், இசைத் தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்று கூறலாரு முளர். அது பொருந்தாமை யறிக. (இ)

வருவதையுணர்ந்திதிர்புருந்துவாமதேவ
னெருமுனிபுரிவனவுரைத்தியுள்ளுவக்
கரிபதோர்தனிற்வைத்தருக்கியம்முதற்
பெருகலனல்லியோர்முகமன்பேசினன்.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் வருவதை யறிந்து வாமதேவ முனிவர் எதிரேசென்று, செய்ய வேண்டியன வற்றைச் செய்து, மன மகிழ்ச்சி யும்ம, அருமையாகிய ஆசனத்தில் இருத்தி, அருக்கியம் முதலாகிய பிக்க உபசாரங்களைச் செய்து, முகமன் வார்த்தைகளையுஞ் சொற்றார். (ஈ)

இந்தமாலிலத்திடையினையுமன்னையும்
வந்திருவாயதோர்வனமிரண்டையுங்,

தந்தனைகுகனையுப்பனியத்தந்தனை
யுய்த்தனம்யாருமென்றுரைக்குமேல்வையே.

இ-ள். இத்தப் பெரிய பூமியிடத்தில், சிவபெருமானுக் உமை யம்மையாரும் வந்து வழிவான பலிசன் இரண்டையும் எங்கட்கு அளித் தருளினீர், சுப்பிரமணியக் கடவுளையும் வணக்கும்படி செய்தருளினீர், யாங்க ளெல்லவரும் உய்க்தே மென்ற கூறும் சமயத்தில். (உ)

வான்முறையேழிசைமகதிவீணைமேல்
வீரனுளமுனிவனெழுத்துவேணியஞ்
சிரமிசையிருகரமுமிழ்ப்பச்சேர்த்தியுள்
ளாணுறுமாதவிரொன்றுகேண்மினே.

இ-ள். வரலாற்று முறைப்படி ஏழு இசைகளையு முடைய மகதி யாழினிடத்தில் விரல்வைத்துள்ள மூவிரேட்டை நாரத முனிவன் எழுத்து சடையிலுடைய தமது தலையின்மேல் இருகைகளுங் குவிக்கும்படி வைத்து, உண்மை யறிவுடைய இருடிகளே (யான் சொலும்) ஒரு வார்த்தையைக் கேட்பீராக.

இசை தோன்றுமிடத்து, சரிகமபதநி எழுத் தொலி தோன்றும். இவ்வேழு எழுத்துக் களையும் மாத்திரைப் படித் தித் தொழில் செய்ய இவற்றுள்ளே ஏழு இசையும் பிறக்கும். ஏழிசை யாவன—சட்சம், ரிடபம், காக்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் என்ன இவற்றுள்ளே பண்கள் பிறக்கும். மேற்கோள்—

இசை நுணுக்கம்.

சரிக மபதநி யென் றேழெழுத்தாற் றுனம்
விரிபாந்தன்னினுப் வைத்தற் - றெரி வரிய
வேழிசையுந் தோன்று மிவற்றுள்ளே பண்பிறக்குஞ்
சூழ்முதலாஞ் சுத்தந் தனே.

இனி நூல், தத்தம், கைவினை, உழை, இனி, வினி, தாரம் என்
றுக் கூறப், இவை விரைவில் ஏற்றம் பெறட்டும். இயற்றிற்கு ஒரை
யுவமை – மயில், இடபம், ஆடி, கொக்கு, குயில், குதிரை, மூஷிக. வை
யுவமை—பால், தேன், நெய், ஏலம், கமழ்க்கனி, மாதுளம்
பழம் வாசனையுவமை—மௌவல், முல்லை, நெட்டப்பு, வஞ்சி, செவ்வல்,
பொன்னிலை, புனை. ஏனைய விலக்கணமெல்லாம் தமிழ்ப் போக
ராதிக ளுரைத் தன்னம். (அ)

எழுசீர் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தெய்வமுனிவீர்கீர்த் தம்மிற்சிறந்தோன்
யாவன்மைதிகமா
வைவெறிபிற்றவ்முன்றேன்யாவன்
வருசந்திபாதத்
தைவர்தவன்யாவன்வேதச்சிரமுந்
தடந்தாளாண்பரிய
மெய்வகுடையோன்யாவனருளுருவம்
விளக்கவிளங்கினேனே.

இ-ள். தெய்வத் தன்மையை யுடைய முனிவர்கள்மிகாரும்; நூல்
களுக்குட் சிறந்த முனிவன் யாவன்? வைதிக சைவ நெறி நின்று
தவத்தைச் செய்தவன் எவன்? இருமுறை மோட்டு வந்த காலத்தில் சந்
திரோதய மைகூடப் பெற்றோன் எவன்? உபநிடதமும் அறிதற் கரிய
வன்மைப் பொருளை யடைந்தவன் எவன்? அருள்வடிவம் விளக்க
இலங்குகின்றவன் யாவன்?

இருடிகள் தேவ விருடி, பிரம விருடி, இராச முனி, வைதிக
முனி, குத்திர விருடி என இவர்கள் படலான் "தெய்வமுனிவீர்"
எனத் விளித்தார். வைதிகமென்பது சம்பந்தம். இது டமொழித்

தத்திதாந்தபதம். சைவ உறவுசம்பந்தம். சைவத் சித்தாந்த நெறியைக்
குறிந்தது. சத்திநிபாதம்—சத்தி=திவசத்தி, நிபாதம்=பதிதல். (க)

அவனெம்மிறைவன்முழுதலகுமவனே
யகண்டபூரணமா
யுவமமிலாதாய்னிகாரமுரையிறந்தபொருளா
யுறைந்திதாரு
சிவமுமவனேயென்னுதியவன்பாற்செல்
கதமியேற்குப்
பவமில்கதிவர்தடைகவெனப்பகர்ந்தான்பகரும்
பொன்னூலகடைத்தான்.

இ-ள். அவனை மூன்னருனே கும்முதல்வனுகும்; அவனே கண்டிக்
கப்படாத நிறை யடைத்தாய், ஒப்பில்லாத தாய், விகாரம், வாக்கு என்
னும் இரண்டு கடந்த உண்மைப் பொருளாய், விளங்குகின்ற தனிப் பொரு
ளாயிருக்கும் அவனையாதும் எறைகூறி, நான் சொல்லுக் கதிகரும்
அவனிடத் தடைக. தன்தாவனுடைய எனக்குப் பிரப்பில்லாத முத்தி
வீட்டு பொருட்டு என்று சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்தார். (க0)

மறைக்கரகேத்தாபதருமவாமதேவ
முனிவரனுஞ்
சிறக்குளோன்றென்பொதியவரைச்செல்வனவன்பா
னுதனின்
றுறைத்தபாற்றமனடையுமெனுமவ்விலக்கந்த
யுடன்வைத
நிறைத்தகேள்வினியாதமுனிவெருண்டோர்மாற்ற
நிகழ்த்தினனால்.

இ-ள். இவ்வண்ம சாதமுனிவர் மறைந்த சமையத்தில், ஏனைய
முனிவர்களும் வாமதேவ முனிவரும், முனிவர் கூட்டங்களுட் சிறப்

புடையோன் அகத்திய முனிவரே யாரும். அவரிடத்தே காதமுனிவ
இப்போது கூறியசொற்கள் சென்றடையும் என்று சொல்லும் போது
வேத வனைச்சி நிறைந்த வ்யாசமுனிவர் கோபித்து ஒருவார்த்தை
சொல்வாராயினர். (க

என்னேகீவிரிதுபுகன் றீரிருரீருலகிற்
குறுமுனிவன்
றன்னதிடத்திற்றுதிசார் தலிலவன்கொலிஃதோர்
தமோற்றஞ்
சொன்னதலதுமுகமனுரைசொற்றீர்சொல்லிற்
கலிவாணி
யன்னோபுழிச்சென்றடைந்திடிமற்றவளேவீடி
மனித்திடிமால்.

இ-ள். முனிவர்களே கீவிர் யாதுரைத்தீர், பெரிய கடலாற் சூழ
பட்ட கிலவுலகில், அகத்திய முனிவனிடத்து மாத்திரம்
வெல்வாது, இது முதை பிறழ்ந்த உ
மாகும், சொல்லுமிடத்துக் கீழ்களுக்கெல்லாக் தலிவியாகிய சரசுவ
யாக் தாயினிடத்தே துதிகன் அடையும், அவளே முத்தியையும் கொடி
டான். (க

என்னுவினைசப்பமலயமுனியெதிர்ந்தவாணி
யிடத்தோதும்
பன்னன்மறையும்பிறகலியுமுயிரின்பொருட்டுப்
பாகலிவன்
ருன்னுடொருத்தவரலவற்றோர்துகளுண்டோகற்
றுணைமுனிவா
ரன்னவழுவமனவயிரவின்றுய்நவிரன்
றேறிவனெனும்.

மூ-ள். என்றிவ்வாறு வியாத முனிவர் உரைக்க, அகத்திய முனி
வர் கூறுவார், முனிவனே! நீ கூறிய சாசுவதியினிடத்து, சொல்லப்
பட்ட சான்கு வேதங்களும் பிரசாத நிரம்பாத தன்மார்களாகிய சமத
சோமமாகப் பரமசிவன், முன்னர்க் காலத்திற் செருக்குச் செய்த
அத்தலல்களுள் ஒரணுவளவாவது உண்டோ? நீ கற்றுள்ளபடியன்றே?
கல்லு காவலது வழுப்பட மனைவாத்தைக் கூறினை, அங்ஙன முரைத்
தல் குற்றமன்றே? (கக)

மொய்தானுய்யான்கற்றதென்னுணவலும்வடநூன்
மொழியலற்றை
யைதாயுணர்ந்துநீயுமுயிர்த்தினியல்லாலுண்
டோவெனத்தன்
கைதானெடித்துளியாதமுனிகமழக்கலச
மாமுனிவன்
செய்தாய்மோனமடைந்தலையையீங்கியசுற்றுன்
வெருளியிறுல்.

மூ-ள். சான்டிதத்தி அப்பமாகும், நீயிறும் என்னுற் சொல்லப்
பட்ட வடமொழிக்க ணுள்ள நூல்களி அமுக்க நீயும் அறிந்து உரைக்
தினை யல்லாது வேறு யாதேனு முன்டோ? என்று தின்னுடைய கையை
நெரித்து வியாச முனிவர் சொல்ல, அகத்திய முனிவர் விரைவில்
மௌனம் கொண்டி அச் சபையை விட்டி நீக்கிக் கோபத்துடன் சென்
றார். (கட)

வாமதேவன்முதலியமாமுனிவர்மலய
மாமுனிவன்
கர்மனுயிர்வல்லிய துதற்கட்கடவுளுருவம்
வியாதமுனி

தோமில்காசைமணிவண்ணனுருவமென்றுற்
சொல்வதெவன்
யாமெல்லாமேல்வருவதணையதினுமெனவீற்
றிருந்தனரால்.

இ-ள் வாமதேவர் முதலாய இருடிகள் அகத்திய முனிவரோ, மன்மதனுயிரைக் கவர்ந்த நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமா னுருவ மாகும், வியாச முனிவரோ, குற்றமில்லாத காயாம்பூ வண்ணராகிய திருமாலின் வடிவமாகும் என்றால் யாம் சொல்வது என்ன இருக்கின் றது, காண்பவர் யாவரும் இனிமேல் நடப்பதை யறிவே மென்ற வாளா விருந்தனர். (கரு)

சந்தவரைக்கோமுனிவரன்றுப்பத்தலிவானரத்தாக்
குபுவுழக்க
வந்தவருக்கையுடைத்தூறுஞ்சுளாத்தேன்பசும்பொன்
நகம்பொழுகிச்
சிந்திமிளிர்ந்துகிடப்பதெனத்திகழுஞ்சிவமா
மலையொருசா
ரிந்துழுடியோன்வரந்தரநோற்றிருந்தானிருந்தா
ரணியப்ப.

இ-ள். சந்தனசல முனிவராகிய அகத்தியர் சிறிய தலையையுடைய குரங்குகள் பாய்ந்து உழக்குதலினால், பொருந்திய பலாப்பழங்கள்பிளப் பூற்ற கல்லை சுளைகளின்தேன் பசிய பொற்குடத்திலின்றும் மதுவொழுகிச் சிதறிப் பரந்து கிடப்பதுபோல விளங்காநின்ற மேகரிபின் ஒரு பக் கத்தே, சத்திரசேகரக் கடவுள் உலகளிக்குமாறு இம்மலைமேல் வியக் குடியிருந்து செய்திருந்தனர். (கசு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கூடவருந்தவங்களாற்றிங்கள்தர்தம்மருங்கினேற்குங் [த்
குடமுனிமெதிர்வெள்ளேற்றிற்குழகன்மாதுடன்சென்றுள்ள
தொடர்புசொல்கெனவியாதமுனிவரன்சொற்றவாறு [ன்
மூடனிகழ்த்தவுப்போற்றியுரைப்பமீண்டிறைவன்சொல்வா

இ-ள் செய்தற்கரிய தவத்தைச்செய்து மலையின் பக்கத்தே வசிக் கும் அகத்திய முனிவர்க்கு முன்னர் வெள்ளிய இடபவாகனத்தினைக்கண் சிவபெருமான் உமையம்மை யாருடன் தோன்றி, முனிவ! நினது மனத்தி லுள்ளதைச் சொல்வாயாக வென்ற திருவாய் மலர்ந்தருள, வியாசமுனிவர் சொல்லிய வரலாற்றையும், உடனே கடந்த வரலாற் றையும், துணித்துச் சொல்ல, பின்னர் இறைவன் கூறும். (கவ)

தோதிலோய்வடாதுபான்முக்குரோசமற்றகல்காற்றண்ணம்
போதினீள்வனமும்பானுதீர்த்தமும்பொலிவினேற்கு
மூதெயிலுடுத்ததூர்க்காபுரியெனுமூதூர்தன்னிற்
போதுகென்றகன்றுணர்ணன்முனியும்பபுரியிற்போனன்.

இ-ள் குற்ற மில்லாத முனிவனே வடக்குப் பக்கத்தில் மூன்று குரோசதூரஞ் சென்றால் காலத்தில், குளிர்ச்சி பொருந்திய புட்பவன மும் பானுதீர்த்தமும் பொலிவுடனேவிளக்கும், பழமையாயமதிலால் சூழப்பட்ட துர்க்காபுரி எனும் பெரிய ஊரிற் போகக்கடவாய் என்று மறைத்தருளினர், அவ்வாறு அகத்தியமுனிவரும் அத்தலத்திற்குச் சென் றனர். (கஅ)

அனிகரதனின்மூலவிலிங்கமுள்ளதுமாபோனும்
பனியெனவடிவும்போற்றிப்பணிவதெஞ்ஞான்றுமன்றி
மனிமலிவனசமாலைமுற்கவல்மனைவியாசிற
பினிமுகமயிலஞ்சாயற்றிரைபிரிவேற்கண்ணுள்.

இ-ள். அழகிய கரத்தில் மூலவிலிங்கம் ஒன்றன்னது, வீட்டினும் பிரமனும் அடிமையென்ற துறித்து எப்பொதும் வணங்கப் பெறுவது, உச்சிச்சாமம், அழகுறைத்த தாமரை மலர்க்கூட்டை யுடைய முற்சுவன் என்னும் பிராமணன் உளன், தனது மனைவியிற்போன்ற சாயலும், வேலையும் போன்ற கண்களையு முடைய இத்திரை யென்பவளாகும். (கூ)

நன்மகனின் றிவேறுகிலமொன் றினைவளர்த்துப்
பின்மகவுபிர்த்திரண்டிப்பிள்ளைகளாகப்போற்றுக்
தன்மகிழ்வினளோர்ஞான்றுதண்புனற்கங்கைதன்னில்
பின்மனையிடத்துவெய்யதாகமொன்றெய்திற்றன்றே.

இ-ள். கல்லு குழந்தைக ளில்லாமையாற் சிறிதின்மை யொன்றை வளர்த்து, பின்பு பிள்ளை யொன்றைப் பெற்று, அதனோடு இரண்டாவதும் பிள்ளையாக வளர்க்கின்ற மகிழ்ச்சியை யுடையவள். ஒருநாள் குளிர்ந்த நீர்மொள்ளச் சென்ற காலத்தில், இனிய வீட்டினிடத்துக் கொடிய காகப்பாம்பு ஒன்று வந்தது. (உ)

வருவதையுயிர்செருத்துவளர்த்தவள்தெரிச்செல்கிரிக்
குருதிவாய்காணுமாழ்கிக்கொன்றதுமக்களையென்னை
வருவிகணிரக்கமபொற்றசும்பினுலதனைமாய்த்து
வெருவியிற்புக்காளாங்குவிழைந்தனினையக்கண்டாள்.

இ-ள். வருகின்ற அச்சர்ப்பத்தைக் கொன்று, தன்னை வளர்த்த பார்ப்பினிக்கு எதிரே சென்ற சேயினது இரத்தம் பொழுகிய வாயைக் கண்டு, எனது குழந்தையைக் கொன்று தின்ற கினைத்து, அருகி கிடந்த அழகிய குடத்தினால் அதனைக் கொன்று, அச்சங் கொண்டு தன் வீட்டிற்குச் சென்றாள் அங்கே கடந்த காரியத்தை யெல்லாம் பார்த்தான். (ஙு)

உளங்களன்றுயிர்ப்புவீங்கியோவெனவாற்றியுள்ளக்
துளங்கினடோதாதற்குங்கொலிலில்பாதகத்தீர்மாறென்
துளங்கெழுதேள்வன்காண்முன்மாள்வதென்றெழுக்குறிய
களங்கவல்விடங்கைக்கொண்டாள்கற்புனைமனத்துட்கொண்டாள்.

இ-ள். மனம் மிகுத்து பெருமூச்சு அதிகப்பட்டு, ஓவென்று அழுது மனங்கெட்டவளாய், அறியாது செய்த இவ்வழிபாத பாதகம் கீங்குவென்று மனமொருமைப்பட்ட தனதுகணவன் பார்த்திருமுன்னர் இறப்பதே கடனென்று எழுந்து, கொடிய கரிய கஞ்சைக் கையிற் கொண்டனள், பழநிப் பெருமானுடைய கற்புக்கடவுளை மனத்திற் கொண்டவளாகிய இத்திரை என்னும் பார்ப்பனத்தியானவள். (உட)

பெரும்பெருமானேவெய்பேன்பெண்ணதிருந்தவாற்றல்
வரும்பழியொழித்தியென்னுலல்லிடம்வாயிற்பெய்காற்
கரும்புறழ்மொழினினுரோடெதிர்த்தகங்கத்தவளு
மரும்பினதகையென்சொல்லாயஞ்சலென்றபயமல்கி.

இ-ள். பெரிய பெருமானே, 'கொடியவளாகிய யான் கெண்ணறிவு உடையளாக இருந்தமையால், வந்த பழியை கீக்கியருளுதியென்று வலிய கஞ்சை வாயிலிட்ட காலத்து, 'கரும்பு போன்ற சொற்களையுடைய வள்ளிம்மையார் தெய்வயானை யம்மையார் என்னும் இருவருடன் எமது கற்புக்கடவுள் தோன்றி, முல்லையரும்பு போன்ற பற்களையும் மிருதுவாகிய சொற்களையு முடையமாதே அஞ்சற்கவென்ற அபயங் கொடித்தருளி.

சிலப்பதிகாரம் பதினேந்தாவது அனிக்கலக் காதையில்,

"பின்னே கருலம் பெரும்பிறி தாக
வெள்ளிய மலையோ வினைக்கு பின்செல
வடதிசைப் பெயரு மாமறை யாளன்"

என்னுஞ் செய்யுளில் ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லார் கூறியதாக உரைத்தனர். இன்னும் இவற்றின் விரிவுகளே யெல்லாம் கூர்ம புராணமிய பராக்கிரமத்தில் கூறியுள்ளாம். அதிற் கண்டு தெளிக. (உக)

பைந்தொடிமுற்பவத்திற்பயந்தனன்னீகிரி
வந்தசண்முகனென்னுமுவமைதந்தனன்மனதெண்ணுது
சிந்தினையுயிரையண்டிமுழுதுதீவிடப்பைந்நாகம்
வெந்திறலிரவிதோன்றலனேனிரண்டெய்யகோமான்.

இ-ள். உயிய வினையில் உணர்த்த கோதாய், கிரிப்பின்னே யுன்னை முற்பிறப்பிற் பெற்ற தாயாரும், தனக்குப் பெருமேருகத் தோன்றிய புத்திரியென்ற எண்ணுது கின்னைக் கொன்றாள், அவளே யிப்போது கிரியாயினள், ஆதலால் நீயும் மனத்திற் சிறிதும் யோசனை யின்றிக் கொன்றனை, அஃதல்லாமல், கொடிய விஷத்தையுடைய சர்ப்பம் மிக்க வீரத்தையுடைய சூரியசேனன் புத்திரனுகும். அவன்பெயர் தனுவின் எனப் பிவான். (உச)

தாதையைக்கொல்வான்றிறத்தனதுயிர்தனத்தலாற்றன்
போதமினுமென்னவிழிந்ததிவ்விரண்டும்போந்து
மாதவத்துயிர்துறந்தபெற்றியால்வானஞ்சேர்ந்த
தீதுபர்தனிர்திடையென்னுநிகழ்த்துமாவரங்கேண்மின்.

இ-ள். அசுரன் என்னும் அவன், தன் தந்தையைக் கொல்லும் பழி கோபித்தெறுத்த தன்னுயிரை விடுதல்லால் தன்னுணர்ச்சி யில்லாதகமென்னப் பிறந்தான், சே, டம்பு என்னும் இரண்டும் உண்டிட்டு வந்த பெரியதவத்திலுலே பிறந்தனமையாற் சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்தன, ஆதலால் நீ அவைபற்றை விடக்கடவாய் என்று வழிபாடுஞ் சொல்லிப் பெரியவர்களோடு முதலி. (உடு)

குறியினுண்மறைந்தானன்னல்கோதிலிந்திரையுமீன்ற
சிறுவனுநிவேட்டென்னுங்கேள்வியிற்றிருவினேங்கி
யுறுமனம்போதமுற்றுந்தத்துபரிசும்பிலுற்ற
ரணநகிலேசநாமமடைந்ததுகுறிக்குமன்றே.

இ-ள். கர்த்தக்கடவுள் சிவலிங்கத்துள் மறைந்தருளினர், குற்றமில்லாத இந்திரை என்னும் பிராமணத்தியும், அவள்பெற்ற புதல்வனும் சண்முகதீர்த்தத்தின் முழுகிப் பூசித்து, மதிக்கப் படுகின்ற கேள்வி யறிவினும் செல்வத்தினும் உயர்ந்து (பாற்கரை சென்று இலக்கையி னுள்ள கதிர்காமத் தலதீர்த்தம் சுருள தியிலும் பூசித்த வரலாறும் பெற்று) அறுபதிக்க வேண்டிய போதங்களெல்லாவற்றையும் அறி பதித்து, உயர்வான மேலுலகத்தை யடைந்தனர், அவர்கள் பூசித்த இலிங்கத்திற்கும் சருலேசன் என்னுந் திர்காமம் உண்டாயிற்று. (உக)

தூவளிலிவ்விலிங்கபூசைசுரபியினுற்றுதாங்கிச்
சகமகன்பேரற்றிருநாலத்தரித்துயர்ந்தனள்பிலத்தோர்
புகழ்பனிகவுகிகண்சாபந்தப்பப்போற்றும்பூசை
மகிழ்வினுகேசர்காமமகிதலம்விளங்கிற்றன்றே.

இ-ள். குற்றமில்லாத இவ்விலிங்க பூசையைக் காமதேனுவி னுரு வத்தைக் கொண்டு பூசித்தலினாலன்செய்தும், பூமியைபெற்று உயர் வடைந்தாள், பாதலவாசிகளாயுள்ள புகழப்படுகின்ற ஒரு சர்ப்பமானது விசுவாமித்திரரால் தீக்கட்பெற்று, அதிதப் பூசித்ததனுல், காகி என்னும் பெயரும் இப்பூமியில் விளங்கிற்று. (உ)

தொல்பவந்துடைக்குமந்தக்கூடமொளியிலிங்கந்தன்னி
லில்வலனுயிர்காய்தாயிரதமாமுனிவனேந்து
வல்வலத்தனகீர்வாறுமுழுத்தலும்பிரமமாக
நல்லெழில்வினங்குகாடிநல்கிரகிசன்மன்னே.

இ-ள். மழைய பாலக்கே யெல்லாம் அழிக்கின்ற அந்த ஞெலியை யுடைய இலிங்கத்தை, வில்வலன் என்பவனது உயிர்கொள்ள வரி சுத்தமாகிய தவத்தை யுடைய அகத்திய முனிவர், ஐந்நூறு வழிபுக் காறும் பூசித்தலும் ஈசுவரபெருமான் பிரமமாகவுள்ள அழகு விளங் குங் காட்சியைக் கொடுத்து. (உஎ)

தென்றிசைவினைக்குமாதுமுனிவரன்செவியின்மூல
மின்றதோர்மாயாபீசமிகழ்த்தியின்றமிழ்தெல்லா
மொன்றறவேற்சேய்பின்பாலுணர்த்துவன்சிவாசலத்தை
மன்றியேடைதிபின்னுங்கேட்டியோர்மாற்றமென்று.

இ-ள். தெற்குத் திசையானது உண்மை புற்ற வினைக்குப்படி, அகத்திய முனிவரது காதினிடத்து, மூலமந்திரத்தையும் அதற்கு முன் னர் நிகழ்ந்த மாயாபீச மந்திரத்தையும் உபதேசித்து, இனிய தமிழ் மொழியிதுவே யாகும், அதனை யொன்றும் விடாது, முருகுமாரன் உனக்கு உபதேசிப்பான் நீ ஈசுவரனை விருப்புடன் அடைதி, பின்னரும் ஒருமொழி கேட்பாயாக. (உக)

உதக்கினிலாதிகேசவம்பராசராச்சிரமம்
கதித்துளம்புரிதிபூசையாண்டெனக்கரத்தானண்ணல்
மதித்தமிழ்மலுவழங்குதெறிபினுன்பழுவல்லோற்கு
நிதித்திருமுடிவாகசெனலும்பெயர்கடந்தன்மே.

இ-ள். வடக்குத் திசைக்கண் உள்ள ஆதிகேசவர், பராசர ஆச்சிர மம் என்னு மிவ்வகீ யடைத்து ஒருவருடங்காறும் பூசை செய்ய என்று ஈசுவரப் பெருமான் முறைத் தருளினர், அதினை விளக்கும் தமிழ் மந் திரத்தைப் பெற்ற பெருமையினால், சிவபெருமானுக்குக் கண்ணையைத் தரித்த திருமுடியையுடைய வாசேர் என்னும் திருநாமம் மருவிற்று. ()

கலிநிலைத் துறை.

ஆதிகேசவத்தணுகியான்பொருளைவந்துறைவாய்ப்
போதிமுனிற்குநிதிப்பூசனைபுரிகாற்
சோதிவிண்பொகழ்ந்துள்கரந்திடத்தாழுது
தீதின்மாமுனிசென்றனன்பராசராச்சிரமம்.

இ-ள். ஆதிகேசவம் என்னுந் தலத்தையடைந்த அகத்தியமுனிவர் தாமிரவன்னியோற்குத் தூறைபினித்து, அரச மீழலில், வெளிவந்து தாபித்துப் பூசனை செய்தபோது, விட்டுணுவைபொரு பாகத்திலுடைய ஒளிவடிவாகிய சிவபெருமான் பிருதபசெய்ய, வணங்கிக் குற்ற மில் லாத அகத்திய முனிவர் பராசர ஆச்சிரமத்தை யடைந்தார். (உக)

அத்தன்வனத்தருட்குறியுருவுகொண்டமலன்
வந்தவாறுசொல்வாக்கங்கைமரந்திக்கரையிற்
பந்தமில்பராசரன்முதல்யுகத்திலெம்பிரானைச்
சிந்தைசெய்தனன்பருவமீரண்டுசென்றதன்பின்.

இ-ள். அத்த னீண்ட பராசர ஆச்சிரமத்தில், திருவருட் சிவலிங்க வழிபுகொண்டு வந்தமர்ந்த வாற்றையும் கூறவும், பெரிய கங்கையாற் றங் கரையில், பாசபந்த மில்லாத பராசர முனிவர் முதல் யுகத்தில் எமது கடவுளை மனத்திற் தியானித்தனர், காலங் ஈருடஞ் சென்றதன் பின்பு. (உட)

அலைநாயகனிச்சைபெற்றகன்றுகொண்டதனின்
மிழ்வுகொண்டொர்மாலதிவனத்தெய்திமால்விடையோ
ரிகரில்பெட்டகக்குண்டிகைதன்னினின்மலமரம்
குதிகொண்டதோர்தானத்திலமைத்துமாதவத்தோன்.

இ-ள். விசிவ நாதப் பெருமானது மிழ்வை யடைத்து நீங்கி, கோக்கவனத்தின் கணுள்ள உலகைபிறத்தற் கேதுவாக வுள்ள முகில்

வனத்தை யடைந்து, திருமாலாகிய இடபத்தை யுடைய சிவலிங்கம் இருந்த பெட்டகத்தையும் கமண்டலத்தையும் தண்டினையும், பரிசுத்த மாகிய ஓரிடத்தில் வைத்து, அதன் பின்னர்ப் பராசரமுனிவர். (கூஉ)

கடன்களாற்றிவந்தனிவான்வருங்காலை
யிடங்கொடான்முன்பமைத்தன்னிலிங்கமுந்நிணமும்
படர்ந்துவாணுறவும்பலாசமுமாயினகாணுற்
றடங்கொடாமனமெனமுகமலர்ந்துசிரித்தான்.

இ-ள். நித்திய கடன்களைச் செய்து வணக்கஞ் செய்யும்படி வருந்திற்கு முன்னர், தாம் அவ்விடத்தில் வைத்த பெட்டகம், கமண்டலம், தண்டு என்பன மூன்றும் இலிங்கமும் மிணமும், பரந்து ஆகாயத்தில் வளர்ந்த பலாச மரமும் ஆயின, அவற்றைக் கண்டு தடாகத்தில் உள்ள தாமரை மலரைப் போல முக மலர்ந்து அதிசயங் கொண்டார். (கூஎ)

மொய்த்தமானவர்தமமுகதோக்கிமாமுனிவன்
வைத்தகற்குறிமூலமாய்வளர்ந்தனேயவு
முய்த்ததானத்திலின்னமாமுறைத்தனவோதி
யித்தலஞ்சிவபுண்ணியத்தலமெனவிசைத்தான்.

இ-ள். வந்து நெருங்கிய மனிதர்களைப் பார்த்துப் பராசர முனிவர் கூறுவார், இவ்விடத்தில் வைத்த கல்லை பெட்டகம் மூலலிங்க மாகி வளர்ந்தது மற்றைய தண்டு கமண்டலங்களும் அவற்றை வைத்த இடத்திலேயே பலாசமரமும் ஆயின என்று நிகழ்ந்த வற்றைச் சொல்லி, இத்தலஞ் சிவபுண்ணியத் தலமென்று கூறினர். (கூஏ)

மற்றையோர்பராசரனெனிர்வணங்கிமாசில்லா
லற்றகாரணமுயிர்களுய்த்திடும்பொருட்டன்றே
முற்றுணர்ந்தமாமுனிவரிற்பெரியமுனேற்றுப்
பெற்றபேறுனின்பெருமையும்யார்பிரித்துரைப்பார்.

இள். அங்ஙனிற்ற மனிதர்கள் பராசர முனிவர் முன் விழுந்து வணங்கி, குற்ற மில்லாமல் இங்கே யவை யுண்டானதன் காரணம் யாங்கட்கு நுவற்றுதல் காரண மன்றே? முழுவதையும் கற்றுத் தெளிவுற்ற முனிவர்களுள் பெரியவர் நீரன்றே, தேவரீர் முன்னர்த் தவஞ் செய்து அடைந்த பேற்றினையும் பெருமையையும் யார் வருத்தச் சொல்ல வல்லவர். (கூ)

என்றமைந்தரோடிருந்தவனிருந்தவமிழைத்துக்
கொன்றைவார்சடைக்குழகனேலகத்தினேகுயிற்றி
பொன்றினைகலாப்பராசராச்சியமென்னுலக
மன்றுரைக்கவேளிருந்திடுதவ்வனமன்றே.

இ-ள். முன்னு சொல்லப்பட்ட பராசர முனிவர் தமது புத்திரர்களோடு இருந்த தவத்தைச் செய்து, கொன்றை மாலையைத் தரித்த நீண்ட சடையை யுடைய சிவபெருமானே வணக்கஞ் செய்து, ஒருமைப் பாட்டோடு இருந்தலால் பராசர ஆச்சிரமம் என்று அம்மைகாட் டொடங்கி யுலகஞ் சொல்லும்படி அவ்வனம் விளங்கினது. (கூள)

பொன்குலீம்புனற்கூபத்திற்பொறிப்பிடர்புடங்கந்
தின்களேக்கநிரவியைத்தீண்டிடும்போழ்தில்
வெங்கணாவினிற்றின்களில்லையவ்வன்மினத்தி
லங்கணீர்குடைந்தாடினேர்கயிலையடைவார்.

இ-ள் மிக்க இனிய நீரை யுடைய அக்கிணற்றினில், பன்னிரண்டு கொண்ட பிடரை யுடைய இரகு கேதுக்கள், சக்கிரனையும் ஒளியை யுடைய சூரியனையும் பகைத்தற்கு இரகுவை காலத்திலும், மல்லல வாரத் திலும் சோமவாரத்திலும் ஆதி வாரத்தும் முழுகினோர் திருக்கயிலை யடைவர்கள். (கூஐ)

கோமகன்பழிதடைப்பவானவர்தொழுங்குரவன்
மீமலர்க்கொடர்ச்சனேபுரிந்தனனுமின்சேய்

தேமலர்பொழிக்குருச்சனேதிருத்தலாற்கேச
நாமமேய்துபராசரர்நினுலுலாயகர்க்கே.

இ-ள் இச்சினை பழியை நீக்குதற்காகத் தேவர்களால் வணங் கப்படுகின்ற லிபாழப் புத்தேள், புட்பங்களைக் கொண்டு அருச்சனை செய்தார், கார்த்திகேயக் கடவுளைத் தேன்பொருந்திய மலர்கள்கொண்டு அருச்சித்தலால், ஆதிகேசம் என்னும் பெயரைக் கொண்டது. அவ் விலிங்கத்திற்கே பராசர லிங்கம் எனவும் சொல்லப்படும். (சுசு)

அக்கணிந்தவக்குறியிலிலகலமாமுனிவ
னெக்குநெக்குருகியாற்றிபப்பூசனைநிகழ்விற்
செக்கர்மேனியிற்றிழைத்துதீற்றெளிலிலாவிரிக்குந்
தொக்ககாட்சியிற்றுவக்குண்டுவள்ளின்றகாலை.

இ-ள். உருத் திராக்கத்தை யணிந்த அகத்திய முனிவர், அத்தச் சிவலிங்கத்தில் மன்ம கெழிழ்ந்து கெழிழ் உருகிச் செய்த அப் பூசைக் காலத்தில், செக்கர் வானம் போன்றதிருமேனியிற் பூசப்பட்டு விழுதி யின் ஒளி பரந்து காணப்படும் காட்சியிலே கட்டுப்பட்டுத் தியானித் திருக்குங் காலத்தில். (சo)

நவினிளம்பிறைக்கண்ணியனவிலுமாமுனிவ
தெளிசெழுந்தமிழாற்றிகழ்மந்திரத்தி
யுளதுன்றனக்காகுமாவெனக்குறியுற்று
ணளிகொடென்மலேயசனன்சிவாசலமடைந்தான்.

இ-ள். குளிர்ந்த இளமை யமைய பிறைக் கொழுந்தைத் தரித்த சிவபெருமான் தோன்றிக் கூறுவர், சிறந்த முனிவனே, தெளிந்த இவ்வ தமிழினுலே வினக்கும் மந்திரத்தி பிருக்கின்றது, அதுனைக் குக் கைகூடுமாக என்ற சிவலிங்கத்தில் மறைத்தருளினர், பெருமை யைக் கொண்ட பொதிய மலைக்கு முதல்வ ராகிய அகத்தியர் அதன் பின்னர்ச் சிவலிங்கத்தை யடைந்தனர். (சக)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சாரலித்திருவாவினன்குடியினிற்
சார்தமிழ்முனிமேவி
யாமவேரப்பமாதனத்திருந்தெழுத்தா
றையுமனவேட்டிற்
றீரமாமதித்தியெழுத்தாணிகொண்
டுலைதிகழ்வுறத்திட்டிப்
பாரணங்கொளாவுளன்கொண்டகண்கொண்டு
பார்த்திருந்திடுமேல்வை.

இ-ள். சாரலையுடைய திருவாவினன் குடியின் தூய்மைத்தே தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர் சென்று, பொருத்தமுடைய பதுமாசனத்தி விருந்து சுடர்கள் மந்திரத்தை மனமென்னும் ஏட்டில் பதித்து, உளதி கொண்ட மதியென்னும் எழுத்தாணியால் விளங்குமாறு பெழு திப் பாவனஞ் செய்ய, மனத்தில் கொண்டனவற்றைக் கண்கொண்டு பார்த்திருக்குங் காலத்தில். (சஉ)

தந்தைதாயெனவாருயிர்முழுது
மனித்தவனுதற்கண்ணில்
வந்துதோன்றியமனிமெடுஞ்சுடர்வைவேல்
வானவன்மறைபோற்று
மந்தனானதேசிகன்வடிவாயிவர்
தருக்கலனெதிர்புக்கா
னென்றதயிக்கெழுத்தருளினனெனத்தெரிந்து
சேவடிதாழ்த்தான்.

இ-ள். பிதாவும் மாதாவுமென்று சொல்லும்படி அரிய உயிர் வர்க் கங்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்த சிவபெருமானது நெற்றிக்கண்ணில்

தீருக்ஷ அவதரித்த தஷ்யே சேண்ட ஒளியை யுடைய வேலாயுதக்கடவுள் மேதக்ஷனால் குதிக்கப் படுகின்ற அத்த ஞானசாரியனை வடிவத்தைக் கொண்டு அகத்திய முனிவரின் எதிரிற் சென்றார், எமது தக்தை யின்றே மெழுத்தருளினன் என்றறிந்து திருவடிகளே வணங்கினர். (சாக்ஷ

எழசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பான்மொழிப்பசும்பாவைசேய்போற்றி
பூந்தாமரைவாவிபோற்றி
வான்சுரர்க்கருள்கந்தவேள்போற்றிபுள்
வரைபொடித்தவைபோற்றி
தேன்மலர்ப்பொழிற்சிவாசலபோற்றி
சேவலங்கொடியோய்போற்றி
நான்மறைப்பொருணுபகபோற்றிமெய்ஞ்
ஞானதேசிகாபோற்றிநிரம்ப. (சாக்ஷ

இ-ள். பல்போலு மினிய மொழிகளையுடைய பார்வதிபுத்திரனே வந்தனம், பொலிவாகிய சரவண வாவியிற்றோன்றினவரே வந்தனம், விண்ணுலகத்தைத் தேவர்க்குக் கொடுத்தவரே வந்தனம், சிவஞ்சமனை யைப் பொடியாகச் செய்தவரே வந்தனம், தேன் பொருந்திய புட்பங் களையுடைய சோலைகளிறைத்த சிகரிக் கடவுளே வந்தனம், கோழிக் கொடியை யுடையவரே வந்தனம், சான்கு வேதங்களின் உட்பொருளாகு பவரே வந்தனம், மெய்ஞ்ஞான குருவரே வந்தனம். (சாக்ஷ

போற்றிபோற்றியென்றேதியமுனிவனேப்
பொருவில்போதகவேந்திச்
சாற்றுவேண்டியதருகுமெனச்சது
மறையனன்றெரித்தான்றை

யேற்றவெம்பிரான்றமியனேற்கருளிய
வின்றமிழ்தன்கூற்றை
வீற்றுருவிரித்தருகென்றலும்
விளம்பலுற்றனன்மேலோன்.

இ-ள். வந்தனம் வந்தனம் என்ற துதித்து அகத்திய முனிவரை நோக்கற்ற ஞானசாரிய சாமிய கந்தவேள் திருவாய்க்குச் செய்து, வேண்டியவற்றைச் சொல்வாய், அவற்றை யீதும் என்ற திருவாய் மலர்ந்தருள, பிரமனுடைய சிரசு ஒன்றைப் பிடுங்கிக் கொண்டமைமுதல்வன் தனியருளிய எனக்கு இருளிய வினிய தமிழின் பாருபாட்டினை, நன்றும் விடாது விரித் துபதேசித் தருள்க என்ற பிரார்த்தித்தலும், மேலவ ராகிய குமாரக்கடவுள் சொல்வாராயினர். (சாக்ஷ

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நந்துவிர்துவிலுலர்த்துருக்குமைமுதல்
வாக்குடலவுகைத்தாகி
யுந்துதானவேடுதித்தவனங்களோ
டொன்றுடனம்பாவில்
வந்தவின்பமேதமிழ்துமந்தண
மாமறைப்பொருளா
லெந்தைகல்கிபெற்றனையருந்தவ
மெத்தனைமுயன்றுயோ.

இ-ள். வளர்கின்ற வித்துவி னின்றுத் தோன்றிய குக்குமை, பைசாகி மத்திமை, வைகரி என்னும் வாக்குகள் கால்வகைப் பட்டு, மூற்பட்டெழுகின்ற உதானன் என்னுங் காற்றி னுடன் பிறக்த எழுத்துக்கள் ஐம்பத் தொன்றினுள், இனிய தமிழ்ச்ச எழுத்துக்களா லானது தமிழ் மொழியே. இதகிய மான வேதத்தின் பொருளாகுமது தந்தை

உபதேசிக்க நீ பெற்றாய், அதனைப் பெறற்கு எவ்வாறு தவ முயற்சி தந்தையைச் செய்தனையோ. (சக)

தானவர்தேறுமேமியோன்முதலர்பாற்
சென்னிணங்களிதூங்கி
யானதோர்வாழ்நிலல்லுருவுகொண்
டடங்கின்றனன்வானின்
மானிலத்தவைவருமனுதாரணம்
வழங்கினனின்பாலுரை
கோனதன்றொகைவகைகளிகூறுதற்
கோடியென்றருள்செய்வான்.

இ-ன். அசுரர்களைக்கொலைசெய்த சக்ராயுதத்தையுடைய விட்டுணு முதலாயினோரிடத்து, சிவபெருமான் களிப்புக்கொண்டு, முதன்மை யான அகரமுதலாகப் பலவடிவுகொண்டு தழுவுகின்றனன், மேலுலகத் தும் பூமியிலும் அவ் வெழுத்துக்களின் வருவகையை பொருட்டு நின்னிடத்து உபதேசித்தார் கமத னிலையார், அவ்வெழுத்துக்களின் தொகை வகை விரிவுகளைக் கூறவேண்டும், அவற்றையும் சொல்லுதியென்று திருவாய் மலர்ந்தருளுவர் நாயினர். (சஎ)

வடமொழிக்கணச்சல்லெனவழங்கியவ்
வகையிரண்டிலுட்சிக்கா
விடையினன்மகயுமிறுதியிலிரண்டையு
மொழித்துனின்றபத்தி
னடன்னிளவேவெகரமுமொகரமு
மோமுறவேசேர்த்தி
யடைவினலுயிரோரொனவருந்தன
னிதிலான்றமைதையன்.

இ-ன். வடமொழிக்கண அக்க, குல் என்ற வழங்கப்பட்ட ஒரு பிரதேச மெய் யெழுத்து என்னும் இரண்டுலும், பொருந்தாத இடையிலுள்ள இச இரா இலி இஞ என்னும் நான் யெழுத்துக்களில், கடையிலுள்ள ரம், அர என்னும் இரண்டு மெய்யெழுத் துக்களில் நீங்கி, அ து இ உ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ என்னும் பத்தெழுத்துக் களுடன் விளக்குறி, எ ஒ என்னும் எழுத்துக்களைச் சேர்த்து முறையுடன் உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டென்ற மதி முக்தையர் செப்தருளினர். (சஅ)

அல்லிவெரிமுகத்தனுப்பியு
மெடுத்தவேற்றாரு
சொல்லெழுத்தலையொழித்துமுன்னின்றவு
மிறுதிதொக்கனவுத்து
வெல்லெழுத்துமேனிடையலவளவும்
விளங்கியகடை நாலி
னில்லவாயினதனமுவுஞ்சேர்த்திமெய்
யிரண்டினையுஞ்செய்தான்.

இ-ன். அல் என்னும் மெய்யெழுத்துக்களுள் கல்லுக்கும், சல்லுக் குடன்னுக்கும், தன்னுக்கும், பல்லுக்கும் என்னும் ஐந்து வர்க்கங்களிலும் முப்பெயரும் கடைசியும் நீங்கியும் கூறுகின்ற எழுத்துக்களான இடை யற மூன்றெழுத்துக் களையும் ஒழித்து, முதலினும் இறுதியிலும் நிறுத்தலை வர்க்கத்தொருக்கப் பட்டனவும், அம் மெல்லெழுத்துக் களுக்கு, இடை யெழுத்துக்களான யரலவ என்னவும் வடமொழியில் இல்லாதனவாகிய றன முதலென்னும் மூன்று மெய்யெழுத்துக்களும் தமியெழுத்தைக் கூட்டிப் பதினெட்டு மெய் யெழுத்துக்களாகச் செய்தார். (அ)

ஒருண்டையுமுறழ்ந்ததந்திடிலிரு
நாற்றிருபத்தாறு
பேதமரம்படப்பனவுயிர்மெய்யும்பெற்றி
மின்வருஞ்சார்பு
தீதுறின்றிடென்றவற்றுளனினி
திழைத்திடுநிகாரம்
கோதிலைத்தெனவரன்முறையுணர்த்திலேறு
குழகனெனென்கோயில்.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட உயிர் பன்னிரண்டையும், மெய் பதினெட்டையும் பெருக்கிச் சேர்க்கின் இருநூற்றுப் பதினாறு வகையாக முடிக்கும் அவ்வெழுத்துக்கள். உயிர்மெய் எனப்படும், அத்தன்மையாகப் பிறிதுஞ் சார்ந்தெழுத்துக்களை நீ யுனைக் கூவாய் என்று அவற்றி னது விரிவை யுணர்வைப் தெரித்து, வெறிய அதிசயம் குற்ற மில் லாத எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐந்தானையுத் தமுறையும் உபதேசித்துக் கந்தக் கடவுள் திருக்கோயிற்கு எழுந் தருளினர். (இ0)

இறைஞ்சிமாமுனிவரமிதவன்றவ
மிழைத்ருவேனஞ்செல்கர்
வினைந்தான்மறைவிரதறுதியரெதிர்
சேர்த்தாபூத்தவிசேற்றி
யறஞ்செய்தேவ்விளையினைக்லாதது
முன்றிகொலருண்ஞானத்
திறஞ்செய்பாதவர்சிரமணிமேலிவான்
றெய்வமுமீயன்றே.

இ-ள். அகத்திய முனிவர் கந்தக்கடவுளை வணங்கி வாதாபியமுனி வர் தவஞ்செய்திருக்கும் ஆச்சிரமத்திற்குப் போகும்பொழுது, தானது வேதங்களுந் நிறைந்த மனத்தையுடைய வியாசமுனிவர் முதலாயினோர் எதிர்சென் றெதிர்த்து, பொலிவுடைய ஆசனத்தி விருத்தி, தவத்தைச் செய்கின்ற தேவ் பதிவையுடையவரே, துக்கில்லாத பொருளுமுள தந்தி லுளதோ? சிலுனைப் பருதியின் றெழுகும் பெரிய தவகிரை மணிய மேலான பெரிய தெய்வமுந் தேவீ ரன்றே? (இ)

முன்புபுரிபாதசிதானநிலைமலி
முனிவனிக்ஙான்முன்னித்
தென்பெருக்கினைவிளங்கவுத்தரதிசைச்
சிவசிவகிரித்தாய்
பின்புநிற்தமிழ்முதியாவருமுணர்
பெருங்கிரல்கிஜையானின்
றன்பெருத்தனையெளியதாவென்றனன்
பாசரன்றருஞ்செம்மல்.

இ-ள். பெரியமனமுள்ள முனிவரே! முன்பு தீர்செய்யாத தொன்மை யில்லை, இப்பொழுது, பெருமித் தன்மை, பெரிய தெற்குத் திசை யானது விளங்குப்பி, வடதிசைக்க ணிருந்த சத்திரி செவிரி பென்னும் இரண்டினையும் தக்குவினீர், சீசன் மின்னர் இனிய செந்தமி ழுலிய தமிர்தத்தை எவர்க்கும் உண்ணுமாறு வளர்த்துக் கொடுத்தீர் தமது பெருத்தகைமை எளியதாகுமோ என்றார் பாசாமுனிவர் புத் திராய வேதவியாதர். (இ)

வத்திமித்தவரிசைத்திமெனியதனு
திபுனையெத்துபுராணக்
கத்தனண்புனடைறுகினையடைருக்
கொருகுறையுண்டோ

ராத்தமிழெனத்தித்தலணைருவியா
விவள்குடிதொழுதார்வம்
பூத்தசெந்தமிழ்த்தனனைடைந்தனன்
பொதியமால்வரைமீதில்.

இன்னுமிதற்கிவ்வாறு சொன்ன வியாசர்முதலாய முனிவர்களேப் புகழ்ந்து ஞானதாகஞ் செய்தருளும் சிவபெருமானிடத்தே அன்புடையவராகின்றவர்க்கு யாதுங் குறையுளதோ? நீவிர்கள் கமக்கு ஆசார்யனாவீர் என்று முதித்து, அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி, பழநிப் பதியையே திருவாவினன் குடியை வணங்கி, விருப்பமிக்க செந்தமிழ் முனிவராய அகத்தியர் பொதியமலையிலிருக்கச் சென்றார். (இரு)

தாயமுத்தமிழையுமகத்தியமெனச்
சூத்திரவகையாற்செய்
தாயதோல்வடவேங்கடந்தென்குமரியி
னளவுநிற்ப
மாயிரும்புவியிறுத்திமானவரினீ
திருவர்மாமதிரூலின்
மேயினேர்க்கருளினெனவிளம்பினன்
வியாதனின்மேலோன்.

இ-ள். சத்த மயிய இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்னு மூத்தமிழையும், அகத்தியம் என்னும் பெயரையுடைய சூத்திரவகையால் ஒருநூல் செய்து, பழமையாகிய வடவேங்கடமலை, தெற்குக் குமரி யென்னும் இவ்வெல்லைக்குள் அகலமுள்ளபடி, பெரியபூமியின் கண் அதனை நிறுத்தி, பன்னிரு மானவர்க்குந்தும் ஆசிரியனாகிய பொருள்களே யெல்லாம் கூறின னென்று வியாச முனிவரின் மாணாக்கனாகிய சூதமுனிவர் சொன்னார்.

அகத்தியமே தமிழ்க்கு முதனூலாகும். அது தலேச்சங்கப் புலவர்க்கும் இடைச்சங்கப் புலவர்க்கும் முதனூலாயிற்று. "இசைத்தமிழ் நூலையெ பெருநாரை, பெருங்குருகும் பிறவும், தெவிரு சாதனஞ் செய்த பருஞ் சாதிய மூதலா புள்ள தொன்னூல்களு மிறக்கனை, காடகத்தமிழ் நூலாகிய பரதம் அகத்திய முதலாயுள்ள தொன்னூல்களு மிறந்தன" என்று அடியார்க்கு நல்லார் முதலாய புண்டையோரிய ருரைத்தவற்றானே அகத்தியம் அக்காலத்தே மறைந்தன. இக்காலத்துச் சிலர் சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் என்னு மிருநூல்களே யதனெனமயங்குப. அவையன் றென்ன சில சூத்திரங்கள் மட்டும் துக்காக்குப் பழைய வுரையிற் காணப் படுகின்றன. (இச)

அகத்தியச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—அசச.

வையம்.

வேலாயிரத்தின்.

இருபத்திரண்டாவது,

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சோகத்தைக் களிப்பா.

தொடர்ந்தபுலப்பகைகடிக்கோர்ருதமீளவருகோக்கித்
தடந்திகழுஞ்சத்திவிசையிலமான்மியமுணர்ந்தே
மிடல்கொளவற்றுளதீர்த்தமான்மியமுமியம்புவென்ன
முடங்கலில்கேள்வியனனண்பூரணனிவைமொழிந்தான்.

இ-ன். சூழ்ந்த வருகின்ற துட்புலன்களாகிய பகைகளை வென்ற முனிவர்கள் சூரபன்மனைப் பின்னரும் பார்த்து, சிவகன் விளங்கு கின்ற சத்திதீர்த்தம், கௌரி தீர்த்தம் என்பவற்றின் பெருமையை யறிந்தேம், பெருமை கொண்ட அம்மலைக்கணுள்ள தீர்த்தமனைத்தையுஞ் சொல்லி யருள வேண்டுமென்றனர், சூதன் விளைந்த கேள்வியையுடைய சூத முனிவர். (க)

கீர்த்தவத்தடல்குளித்தீர்த்தங்கேள்வித்தகள்படிந்தீர்
தேர்வினமலைத்தீர்த்தங்குடையமனந்தினோப்புற்றீ
சாவலித்தீர்தன்சரிதைகேட்டதும்பைமுனியிறர்
பாவனைடன்றனமுய்கவேண்மினெனவிசைக்கலுற்றான்.

இ-ன். முனிவர்களே கீழ்த் தலமிய சமுத்திரத்தில் முழுகினீர், கிழக்கு சேலி யறிவுடைய தகளிம் படிந் தள்ளீர், சத்திதீர், கௌரி என்னும் மலைக்க ணுள்ள தீர்த்தத்திற் குளிக்க மறைக்கொண்மர், அத்

தீர்த்தங்களைக் கேட்க விருப்பமுற்றீர், உமைபோன்ற பிறர் எவரேனும் அடைந்து உய்யக்கடவர், கேளுங்கள் என்று சொல்லுவாயினர். (உ)

திங்கண்முடிமிலைத்தவெகிரிமிலைத்தீர்த்தமுன
வங்கவத்துளாயிருஞ்செங்கதிர்க்கடவுளிசைத்ததொரு
கொங்கவிழ்பூங்கடம்பருகுமுதீர்த்தங்குணவலாப்பாற்
றங்கியதாமெய்கொடுநோய்தணிக்குநலத்ததருமால்.

இ-ன். பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த முடியையுடைய சிவகிரியில் ஐந்து தீர்த்தங்களுள்ளன. அவைகளுள், சிவந்த ஆயிரங் கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உண்டாக்கியதோ ரு தீர்த்த முள்ளது. ஒப்பற்ற வாசனை பரந்த பொலிவாகிய தடங்களாற் சூழப்பட்ட சூரியதீர்த்தமானது, பிறருக்கு நிகரில்லாதனவிருப்பது, அதுதன்னிற்றோய்வார்களுக்கு மெய்யை நோய் வந்தாலதைத் தெரிக்கும். (ங)

சிகரியின்றென்பாற்றேவதீர்த்தமமருலகாள்வும்
பகரமுதத்தடமதன்பக்கமெய்தகதிசோர்மூப்பெழிக்கு
நிகரதுதென்பாலைவரைக்கிழ்நிகழ்ஞானமடுவுளதொன்
றகலகலந்தருஞ்சீவன்முத்தாருவர்கின்ணம்.

இ-ன். வெற்பின்தெற்குத் தென்றிசையில் உள்ள தேவதீர்த்தம் விண் ணுலகத்தை யளிக்கும், அதற்கு மேற்புறத்தில், சொல்லப்பட்ட அமுத தீர்த்த முள்ளது, அது மூப்பையும் விருத்தாப் பிய்த்தையும் நீக்கும், நற்பண்பு தென்திசை மலைச்சாரலில் நிற்று விளங்குகின்ற ஞானதீர்த்த முள்ளது, அதன்கண் மனம் தெளிந்து தோய்கின்றவர் சீவன் முத்தராவர். இது உண்மை. (ச)

அறிஞர்புகழ்தருதடமுத்தையாலுண்டதுருப்யம் [அ
வெறிமலர்ந்தாரானைக்கிழவன்விண்ணவர்மொய்கொளப்போந்

பொறியழலாற்றியகுண்டம்போற்கெழுவேற்கிறைவணங்குட்
செறிபுறமுலர்ப்பிரமதீர்த்தமெனச்சிறக்குளதில்.

இ-ள். அறிஞர்களாற் புகழப் படுகின்ற ஒருதீர்த்தம் வடக்குத் திசையிலங்குளது, அதன்பெருமை இரகசியம், வாசியோகியென்ற தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமனை, தேவர்கள் தன்னை நெருங்கி வரச்சென்று, பொறிகளை யுடைய அக்கினி கொண்டு செய்த குண்டமுள்ளது, போர்த்தொழிலை யுடைய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவராகிய குமரக்கடவுளின் அருள்மிகுந்த கல்லை பூக்களை யுடைய பிரமதீர்த்தம் எனச் சிறக்குளது. (இ)

பரியமுறிசீனதனமுப்பாடியின்னரர்கட்டி
னெரிமணிசேர்மவுலிபுனைமையவர்மென்சருகுதனால்
தெரிதவநோற்றிரதமேவாகந்தணென்றுசைந்தரவற்
பிரிதருபுத்தேளிர்புகுத்தாடியபுண்ணியதீர்த்தம்.

இ-ள். மரத்தின் இலைகளும் கொம்புகளும் தன்மேற்படி பாடிய கந்தருவர்களும், சூரியனைப் போன்ற பிரகாசத்தின்ற இரத்தினங்களழுத்திய கிரீடத்தைத் தரித்த தேவர்களும், பிருதுவான சருகையுண்டு தன்னிலத்தினின்று தவத்தைச் செய்த முனிவர்களும், அச்சமடைந்தவர்களும், கட்டளைக்குப் பலரும் ஏற்றுச் சூழ்ந்த புண்ணிய தீர்த்தமுளது. (ஈ)

மஞ்சுமணிமுடிநடவுவிலகிமின்வட்டினைசுற்றிச்
சந்தசண்மலருவளகமான்மியங்கழுமரமெனிதோ
வந்தலர்பாடவர்சைலம்முழுப்பவடல்வாள்விதிர்க்கும்
பந்தவனிணைநிடத்துப்பான்டியவளகண்ணுட்டிகன்.

இ-ள். மேகங்கள் தழுவி கொடிகளைப் பெருக்கிய விமானங்களின் வடக்குத் திக்கிலிருந்தே, பிரமதேவரது பரந்த கோயிலின் பெருமை

கள் சொல்வதற்கு எளிதோ? ஒத்த இலக்குமிகள் கைகூப்பும்படி வலிய மானபுதத்தை யடைகின்ற பாண்டியன் தருமதீர்த்தை நடத்தின்ற வகைபும் பொருந்திய கல்ல காட்டிலே. (எ)

திரையெறிதிரம்பிரவன்விரித்தெய்வாதித்தீம்புனல்சூழ்
கரைசெறிசிலைவாழ்க்கைகலங்கவினியகரன்மறைக்கிழவன்
விரைசெறிதாமரைத்தாமமிலைத்தபுரிதாண்மாப்பன்
புரையெறிபுந்தியன்மேலவள்விபுரிந்தவன்புன்னியமூர்த்தி.

இ-ள். அலைகளை வீசுகின்ற தாம்பிரபர்ணி யாறு தெய்வத்தன்மையை யுடைய ஓர்தினது கல்ல கீரானது சூழ்ந்த, கரையினண் பொருந்திய இல்வாழ்க்கையுடன் கன்மைபொருந்த நான்குவேதங்களில் வல்லவன், வாசனை பொருந்த தாமரைப் பூமாலையும் உபவீதத்தையும் தரித்த மார்பினை யுடையவன், குற்றமற்ற மனத்தையுடையவன், யாகஞ் செய்தவன், தருமமே வடிவாக வுள்ளவன். (அ)

தன்றுணைதுணிர்றுறப்பத்தன்னற்செய்கடன்யாவு
மன்றுற்றியெண்புபதிதியிழிச்சுவாலகன்று
பின்றுழ்செந்சடையினிளம்பிறையாட்பெயர்த்துவெள்ளி
மன்றுமம்பரன்மதுரைவைகுந்திறையளித்தான்.

இ-ள். தனது தந்தை பிறக்க, தன்னுலே செய்யப்படும் கடன்கள் எல்லாவற்றையும் அற்றைத்தினம் செய்து, எதிர்வைக் கங்கை நீரிற் போகிப்படி சென்று, பின்னர்த் தங்குகின்ற சடையின்கண் இளஞ் சந்திரனைச் சென்று வெள்ளியம்பலத்திற் திருக்கூத்தாடும் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தாமரையின்கணுள்ள வைகையாற்றின் தலைவனைச் சார்ந்தான். (கு)

அத்தலையிலுற்றதுகடன்முழுத்தனிதொங்கைடந்துபொன்னி
தத்துதிரைதவழ்பாண்டிக்கொடிமுடியிற்சார்ந்தானில்லம்

கைத்தமறையோர்க்கொருசன்கடனுற்றிக்கங்கையிலென் [ன்
புய்த்திடச்செல்வோரீம்மதுத்தனுமறையோரென்றுரைப்பா

இ-ள். அத்தவையைத் தமையிற் செய்ய வேண்டிய கடன்களைச் செய்து முடித்து, தழுவிய கோக்க வன்தைச் சார்ந்து, காவிரியின் தாதவிழ்ந்த நிரைகள் தவழும் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடியிற் சென்று, இளைத்தை விட்டுத் தூரவடைந்த ஒரு அத்தனைக் கொண்டி நல்ல கடன்களைச் செய்து, கங்கையாற்றில் எலும்பையிடுமாறு செல்வோரைத் தமித்துப் பின்னரு மொருவார்த்தையை பிராமணன் கூறுவான். (கo)

இங்ஙகையிலென்பிடன்முத்தியடைதற்கோர்காரணமென்னச்
செங்கழுநீர்மலரெனவத்தீர்த்தத்தினெடுத்தாலோ
வங்கமெனத்தோன்றுமேற்பலந்தொலைபத்தருங்கதியுண்
டிங்குனதுதாதையிறப்படையுமாறினைச்சுருங்கென்பீகன்.

இ-ள். கங்கையிலே எலும்பிட்டால், முத்தியைச் சேர்தற்கு ஒரு காரணமென்ற, செங்கழுநீர்ப் புட்பமென்று அத் தீர்த்தத்தில் எடுத் தால், முன்னோர்ச் செய்த பிறவியாகிய சமுத்திரத்தைக் கடத்தற்கு மரக் கலத்தைப் போலக் காணப்படும், அரியமுத்தியைத் கொடுக்கும், இவ் விடத்தில் உன்னுடைய, ஒவ்வொருவனது திருவடியை யடையும் வழி யைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பானாக. (கக)

குழவிளம்பிறைக்கோட்டுக்குன்றினிற்றுஞ்சுமு
லொழுகருவிவளைச்சாலோங்குவெகிரிக்கோட்டி
னெழில்வளர்நிற்றினடையதினைத்தினவடபாலெழிருண்டம்
பழுபறைவேடியனுமம்பலைத்துடையதொருதீர்த்தம்.

இ-ள். மிக்க இளம்பிறை போலு மருப்பையுடைய குன்மாவி னுடைய சோலை அருவியானது ஒழுகுகின்ற வாசமலையின் பக்கத்தில் உயர்ந்து விளங்குகின்ற வெகிரிச் சாலின், அழகு வளர்ந்த பதினைந்து

விற்கு மேலாகிய தினை தென்ற சொல்லு, வடபக்கத்தில் அமைந்த குன்றினருகில், பிரமதீர்த்தமென்ற பெருமையுடையது ஒருதீர்த்த முள்ளது. (கஉ)

கலி விருத்தம்.

பண்டிரண்டுபேர்படிதர்கன்னெறி
னின்டொருங்கினர்வெய்யகூற்றுருக்
கொண்டுவந்தனகொல்லினத்தின
ருண்டடைந்தவரையரைத்துக்கேட்டியல்.

இ-ள். முன்னர்க் காலத்தில் இருவர் இருந்தனர், அவரோ வஞ்ச வெகுளிக்கற்கை யுடையர், தரும மென்பது சிறிதுமில்லாத மனத்தை யுடையர், கொடிய யமனே அந்த வரவுத்தைக் கொண்டு வந்தற் பொன்ற வருத்தினைற கோபத்தை யுடையர், இத் தீர்த்தத்தைப் பரு கிப் பாகத்தினைச் சேர்ந்த வலமற்றையுங் கூறவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். (கக)

ஒருவனுத்தர்புரியினுண்மறை
யிருபிறப்பரிற்பிரியனென்பவ
னருமறைக்குலத்தவதரித்தமால்
பெருஞ்செல்வினோப்பிலாதுயிலுவன்.

இ-ள். அவ்விருவரும் ஒருவன் உத்தர புரியிலே வேதமோதும் பிராமணகுலத்தில் பிறந்த பிரியன் என்பவன், அரிய பிராமண குலத் தில் பிறந்தும், மயக்கம் மிக்க திரவியசெல்வத்தில் விருப்பமுடையவ னுமன். (கச)

இழிதொழிற்குலத்திழிந்தோடுங்
கொழிவினைமுத்துவெஞ்சுனைதோடையி
னெழுகிழுர்தொலங்காவுகொண்டுழன்
றழியுநெஞ்சலோனுமன்பிலன்.

இ-ள். தாழ்ந்தகுலத்தில் பிறந்த சண்டாள குடும்பத்தை கொலைத் தொழிலைச் செய்து வெவ்விய வன்னிபரதாத மதமதில் வாடத்தை வர்க்டோறும் களவு செய்து, கழுதை நிரும் மனிதனும் ஒரு நாளை வரிலும் மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவனுமிருன். (கடி)

மண்ணைடைந்தபின்மம்பில்வந்தமுன்
விண்ணைடைந்துனோர்மீண்டுகும்பியின்
கண்ணைடைந்துவெங்கனல்கனற்றவெம்
புண்ணைடைந்துவாய்புலம்பலுற்றனர்.

இ-ள். அவன் பூமியில் பிறந்தபின்பு, கலன் மரபம் மேன்மி பிறந்து சுவர்க்க லோகத்தை யடைந்த பிரசர்கள், அந்நின்றும் கர சக்தினையடைந்து கொடிய அக்கினியாலது சுட, கொடிய வருத்தத்தை யடைந்து காயலறி யிவ்வுவா ரகினர். (கட)

தீயவன்பெயர்செப்பிதேர்மனக்
தூயராயினுஞ்சுடுவெங்கும்பியிற்
காய்வரென்றிடற்கழுமாறெவ
ரேயில்பல்பதியுமுன் மில்பகல்.

இ-ள். கொடியவனுப அப்பிரின் என்பவனது பெயரைச் சொன் னவர்களுர், மனஞ் சுத்தமுடையவரா பிருந்தாலும், கடுகின்ற கொடிய நரகத்தில் வருத்துவா சென்றால் அவன் றன்மையைக் கம்சொல்லும் விர மெப்படி? ஒழிதலின்றிப் பலமுர்களோடுக் கிரித்து கிடவான். (கக)

கொல்குரைடகின்குண திசைக்கமேனுர்
பொல்குவெஞ்சுரம்புகுந்தார்டொறுக்
தல்லியாறலித்தண்டசொர்விலா
தங்கிறந்தனரியகோசினுல்.

இ-ள். வெதுக்கு நேசதினைக்க மேற்குத்திசையிலுள்ள மிக ப்பத்தை புடைய பாலவனம் ஒன்றில் புகுந்து அதில், நினைத்தோம் முடிபித்த உருவுகொண்டு, யமதர்மத்தினைப் மின்றி, தரிய கோய் சான்றி அக்கே பிறந்தான். (கஎ)

கரியமேதியூர்கரன்றனுலர்
பரிவிலான்றனைப்பாசத்தார்த்துநீடிப்
புரியுந்தண்டமூன்னனபுரிந்தநி
பெரியின்மாப்டிலுரிரவுரவத்தினில்.

இ-ள். கரிய எருமைக் கடாவை வாகனமாக வுடைய யமன்து தர்க்க, உயிர்களிடத்து அனபில்லாத பிரியன் என்பவனைக் கயிற்றி நும் கட்டிச் சென்று, செய்ய வேண்டிய தண்டனைக ளெல்லாவற்றை ரும் செய்த இரௌரவ நரகத்தில் உள்ள அக்கினியில் காய்ச்சினர். (ஏ

இருமிமொய்ம்பினன்கிடப்பனுரளியுன்
கரிவாரியுகழுருத்தின்றுகும்
செருமுவ்கரற்றனசெறிவொரென்பையோ
டெருவைகொண்டுவானிலர்த்தகன்றதே.

இ-ள். புழுக்களோடுடைய அருனை உடலானது கிடப்ப, காயும் ருகாயும் கழுருத்தின்று குழ்ந்து போர்புரியும் போது, கசைசெறித்த ரசெலும்பை, நர்பருத்தானை கொண்டு ஆகாயத்தில் சென்றது. (ஐ)

செல்லுங்காற்சிவகிரியிற்போகினே
வல்லுவாளியினழுவவீழ்த்திரீர்
மல்குபூவினைக்கவர்ந்துவானிடை
யொல்லுயிற்பறித்தெருவிப்போவதே.

இ-ள். இவ்வாறு பருந்து கொவித் செல்லும் போது, வொசலுத் இன்கண் சாமகை மலராசனனுகிய பிரமன் உண்டாக்கிய நிர்த்தசபையில்,

கழுவ விழுந்தி அச்சீனிடத்து நிறைந்த புட்பத்துள் ஒன்றைக் கவர்ந்து கொண்டு ஆகாயத்தினிடத்து விரைவிற் பறந்து சென்றது. (உக)

என்புவாவிதாழ்ந்திலகுதினின்
முன்புரும்பியின்மூழ்குவேதிய
னின்பவீ டென்றெறிந்தனவன்
றென்புலத்தருந்தேவராயினார்.

இ-ள். எலும்பானது தடாகத்தில் விழுந்த கன்மையினால், முன்னர் சரசத்தில் முழுகிய பிரமனை, இன்பத்தை முத்திபிற் சென்று அநுபவித்தான், ஆவலை யுற்றோரும் தேவராய்ச் சுவர்க்க மடைந்தனர். (உஉ)

கழுகுருமன்கவர்காலியத்தட
முழுகுசீர்மையாலுயிர்முழுக்குறீ
மொழுகுதெய்வகல்லுருவுகொண்டுவான்
றெழுதருஞ்சுவர்த்துறக்கமுற்றதே.

இ-ள். கழுகானது முன்னர்க் கவர்ந்து சென்றபோதில் அப்பிரம தீர்த்தத்தில் முழுகிய தனமையினால், உயிர் விட்டு நீத்த மொழுக்க மூடைய சிறந்த தெய்வ வடிவத்தைக் கொண்டு, சுவர்க்கத் தின்னார் சூழ்ந்துவர இந்திர லோகத்தை யடைந்தது. (உங)

வேறு.

மற்றொருவனித்தலம்வனத்தினிடையிருப்போன்
கற்றதொருட்டன்னிடர்த்தொழில்கருதி
லுற்றதுகொலோத்தொழிலுயிர்ப்பலவழித்தோன்
செற்றிடுயமப்பொடிசுடச்சுடவுரைப்போன்.

இ-ள். மற்றொருவன் காடோறும் காட்டினிடந்தே திருப்பவன், அவன் பழியது வழியில் நின்று பொருளைக் கவர்ந்து தன்பஞ் செய்த

வாம், அவன் மனத்திற் பொருந்தியதுகொலோத்தொழிலாகும், அதனால் பல உயிர்களையும் கொன்றவன், சொல்லும் காலத்து உயிர்புனலை கும்படி கடிப்படி செல்பவன். (உச)

மதுக்கடன்மித்துடல்வளர்த்தவுதரத்த
னிதழ்க்கதியெயிற்றினரிக்கமிலுளத்தன்
கொடித்தவடனைக்கனல்கொடித்தனவடித்தோன்
வெடிப்புறுவிழிப்பவன்விடக்குணவுயிப்போன்.

இ-ள். கள்ளாகிய சமுத்திரத்தை நிறைத்துத் தன சரீரத்தை வளர்த்த வயிற்றை யுடையன், உதடுகளைக் கடித்த பற்களை யுடையவன், இரக்கமில்லாத மனத்தை யுடையவன், கொடித்த வடவா முகாக்கினியைக் கொடித்தாற் போலத் தன்னை யடைக்கலமென்று வேதனைப்படுவதாகக் கள்ளினைத் திறப்பவன், இறைச்சியுணவை யுண்பவன்.

சிவத்தலமுதற்பலதிருப்பதிகண்முற்று
மவத்தொழினிறைத்தனவறப்பலதிருட்டு
நிறவப்பொருகற்பொழுதெதிர்த்தினிறனிப்போ
னிலத்திரவினடக்கரியற்றலருமைத்தே.

இ-ள். சிவபெருமான்தலந் தோறும் முதலாகப் பல திருத்தலங்கள் தோறுஞ் சென்று, கேடான தொழில்களைச் செய்து, மனவிருப்பமான பொருள்களையும் ஆபரணங்களையும் பகற்காலத்திலேயே எடுத்து அவிட்டத்தில் ஒளித்து இருப்பவன், இவனுக்கு நிகரே எவரும் தொழில் செய்தல் அருமையாகும். (உசு)

மறைக்குலமுதற்குயினைக்கொடிபர்க்பொ
டுறைப்பொழுதின்றிச்சித்தவுறப்படிறைப்போன்
பொறைக்கொடுமையைப்புரிபொலக்கினிகனக்கி
மூறைத்திவிடப்பனிரெனிந்துடலுருக்கும்.

இ-ள். அந்தண குல முதலாயிய சாதிகளிற் பிறந்த கற்புடை மகளிர்கள் யாவரும் ஒருகணப் பொழுதினிற் றக்கார்பு அழியும்படி வஞ்சகத்தைச் செய்பவன், இவனது பாரக் கொடுமையைப் பூமியானது பொறுக்க மாட்டாதென்று, கீழிருக்கின்ற ஆதிசேடனுடைய தன்னுடலை வெளித்துக் கொடுக்கும். (உள)

சகத்துயரினைத்திதாடர்புரிக்தவர் தமக்தே
மிருத்தனிரயத்திதானகையிரித்தனவிருப்பப்
புருத்தபவனைப்பொடியபித்தாரின்னும்
வருத்திடவிறற்சமன்மனத்தினுண்மதிக்கும்.

இவ் பூமியிலுள்ள நிலமகளைச் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை செய்தற்காக மிருக்கின்ற காலக் கூட்டங்கள் பல்தன்மையவாக இருப்பவும், இன்னும் காலங்களில் வீழ்ந்தி கலைப் பொழியாக்கக் காலப் புனிய காலங்களை யுண்டாக்கற்கு வலியமன் தன் மனத்துள் மதிப்பான். (உஎ)

கலிநிலைத் துறை.

மன்னிலியாவன்கரினைவருத்துனாக்கிற்பார்
புன்னியன்றிருவாவினன்குடியினிற்போக்து
கன்னிதிருவெளிரியினுண்மீலச்சறுங்குரவக்
கன்னியோன்புனைகலனுகவர்க்தகல்லின்றகாலே.

இ-ள். பூமியிடத்தில் தவமது வளத்தொழில்களைச் செய்யவல்லவர், தருமசொருபமாயிய குமரன் உடலன் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழநித் தலத்தில் சென்று, பொருந்திய வெளிரியென்கின்ற வீரம் பிருக்கின்ற நிய குராமலையைத் தனித்த வேற் பெருமானது ஆபரணங்களைக் கிழுத்துச் செல்லுங்காலத்து. (உக)

நெருக்குதாண்டனவன்றினைவருத்துறப்பினித்துக்
திருக்கள்விவினித்தினைருகன்றடக்தாழ்ப்பச்

சுருங்குமுச்சொடுகிடப்பவீருவனெனத்தறக்தார்
மருங்குசார்ந்தனர்வீந்திலன்மதுபுலத்திருந்தான்.

இ-ள். தேவரை நெருங்கிய, அங்கேயுள்ள திருட்டணி செய்வோர், சீரத் திருமும்படி கட்டி, கொன்றன் மீன்ட வெம்மையின்க ணுள்ள பிரமதீர்த்தத்தன் முழுக முயற்சினர், அவன் குறைத்த கவசத் துடனே வெட்ட, இவன் இனி இறக்து விடுவனென அஞ்சோத்து அவ் விடத்தை விட்டு நீங்கினர், அவன உயிர் பிழைத்து மதுதேசத்திற் சென்று இருந்தான். (கo)

பண்டுபோற்களவளவில்புரிந்துபன்னெடுகான்
மண்டுமாரணியத்திடைவருத்தகோய்மாய்த்து
விண்டுவேதியன்றெழுதிருக்காயினின்மேவி
யண்டர்கோன்விவகணைத்துடனரசுவீற்றிருந்தான்.

இ-ள். பழமுறைப் போலக் களவுத் தொழிலை களவில்லாதன வாகச் செய்து, பல நெடுகாளாக மேருகிய காட்டினிடத்தில் சோபன னது வருத்த இதற்று, தப் பிரமனனுவன் மால், பிரமால் வணங் கப்படுகின்ற நிருக் கயிலாய மலையை யடைத்து, தேவாதிபராகிய சிவ பெருமானது கணங்களுடன் சுகமாயிருந்தான். (கக)

திக்குணத்தினர்பெறும்பயனிதனெனிற்றெளிந்த
வாக்குறும்பாக்கையுமனமுமான்புறப்புலனின்றின்
போக்கெறித்தயன்பொய்கையிற்புனிதனீர்படிந்தோர்
பாக்கியத்தையாருணர்த்தவர்வேதபாரகனே.

இ-ள். வேதத்தைப் பிராயனர் செய்யும் அத்தனனே! பாவிருணத்தினையுடையவர், அடைகின்ற பிரயோசனம் இதுவாயின், தெளிந்த மொழிகளும், உடலும் மனமும் மாட்சிமை பொருந்த ஐம்புலவழிச்

சென்றும் விடைக்கே சிவ, பிரமதீர்த்தப் பழத்வர்வரை
வத்தையாகதித்தமிசலை மலர்.

நீயுமத்தடாகமுடன்முன் தன்னதாகினன்ம
பேயிழுத்திறுமெமைப்பிழையெல்லாம்
மாயுகாலவிடையுமென்றனைத்தும்போற்றிப்
போயினாவிவினியின்புனிதநீராடைத்தார்.

இ-ள். பிரமனென்னும் பிழம்பு தபசியாக நீர்த்தம் முடித்து, தினந்
தோறும் ஏதாவது பெருந்தபசு மிருந்திருந்தும், பதவிக்கர்
வமுற்றது. அது உடனே மிருதுவாய்ச் சுருங்கிப் பூப்போன்ற காலத்
தில் முத்தியை யடைவான் என்ற கூற, அவரைத் தழுவிக் கொண்
டிவ்விடத்தை யுள்ள பிரமதீர்த்தத்தை முழுகினான். (கக)

தாளதிலன்பைமாமறைபனன்சதற்றிவரக்கார
நீதனாவிற்றுத்தினன்றெங்கழுதிப்போ
தாதன்கரடுபதிரசித்தாடருத்தவர்கூச்
சோதனுதற்பவத்தோன்றிபமபடைத்தபித்தான்.

இ-ள். தன் பிராவினை யெதுவைப் பெரிய பிரமனன் கழிந்
தோடையடு குளிச்சி பெருகிய பிரமதீர்த்தத்தில் அமிழ்ந்தினன்
செல்லுதீர்ப் பிறவாதலுற் நூனைக் கண்டதியித்து, அவ்விடத்தி
லிய நலத்தன்னெய்து, கொல்லப்பட்ட தன்னைபெற்ற பிரமனைத்
தீர்த்தினைத் தொழும் அடைத்து வந்தனன். (கக)

சதிவசத்திரவ்வரையிரிந்தினவுற்றுட
தெரிதருதீர்த்தங்ளைபாறுனைவையும்
டெதரித்தருக்கப்பதபிறாம்தாடா
பாதரித்திவ்வியகினைமற்றையோரன்றே.

இ-ள். அழிவில்லாத சத்திரியின் வம் தான்கு தீர்த்தங்கள் உள்
ளன, அவைகளுள், சொல்லப்பட்ட சித்த தீர்த்தமானது இழக்குத்
தினைச்சனுள்ள குகையினிடத்த இருக்கும், சித்தர்களுக்குச் செல்வத்
தைச் கொடுபடது. பிரர் அதில் முழுகாபடி தம்முடைய சித்தியினல்
மற்றையோர் பயன்னுர் (கஎ)

கேய்த்தவுச்சியிற்றருப தீர்த்தம்விசைக்தாடில்
வாய்த்தானமகவுதித்திவ்வடாதுபான்மாயா
தீர்த்தங்கருமல்லியதிருநிசையதன்பிழபா
லார்த்தனித்தியாதீர்த்தாநம்மைமுதலளிக்கும்.

இ-ள். மல்லிகனை யுடைய மலைபிலுள்ள கருடதீர்த்தத்
தில் விளாத்து முழுகினு, அறிவுடைய புத்திரப் பேறுண்டாகும்,
வடக்குப் பக்கத்தில் மாயாதீர்த்தமானது செல்வங்களைக் கொடுக்கும்,
அத்தீர்த்தத்திற்குத் தெற்குப் பக்கத்திலே நிலச்சின்ற வித்தியா தீர்த்த
மானது கல்வி முதலாயவற்றைக் கொடுக்கும். (கக)

இன்னமோர்பெருந்தீர்த்தமுண்டிருஞ்சத்தினையதின
றென்னரிற்கருவுகேழலருஞ்சிலம்பினடத்திருந்து
மன்னுகன்னமாபுரியினேர்வடாதுபாலனிவரு
மின்னிலைக்குதத்தாத்திரினிளக்குமதன்மேன்மை.

இ-ள் இன்னும் ஒருபெரிய தீர்த்தம் இருக்கின்றது, பெரிய சத்தி
மலையில், தென்றிசைக்கனுள்ள பெரிய வராகமலையினிடத்துச் சிறந்து
புத்திருக்கும் கன்னமாபுரியின்கன் வடக்குத்திசையி விடத்த இருக்
கும் ஒளி வினக்காகின்ற தத்தாத்திரி முனிவர் விளக்கும் தன்மையும்
உண்டி. (கஎ)

சூங்கனுயவெள்ளந்தாழுவாசவிற்றிருக்கும்
கோங்கரும்பினுழுலிப்பசுங்கொடிபுனைதருப்புத்

தேர்கவிழ்ந்தபுகுழுவைதிருத்தோட்டியே
தாங்குமாறிபாற்கவடக்கனேக்கவித்தொன்றுசாற்றும்.

இ-ள். தக்கிடச்சி லிருக்கும் சேரு வென்னுங்கள் வலக்க அச்
சிற்றிருந்த, கோவுரு கருப்பு போன்ற இளமை பெருங்கிய மூங்கி
யும், பெரிய கொடியொன்ற இடையையும், வாசனை வீசுகின்ற மூங்கி
னிக்க கிழங்கியமுடைய உமாதேவியார், முகமிய வெம்பெரு
மான் வாகனத்தை புடைய வாயிலவனிடத்தில் வடக்கண்
சேர்க்கு செய்து ஒருவர்க்கை கூறுவர். (எஎ)

இரதத்குவமனிதாருருமினையொன்றிற்
றரவெனக்கொணர்த்தனித்தலுத்தார்கினடிபித்
தரியமாதவத்தினேற்றறம்புரிதல்கண்டமலன்
பரசமலர்க்கண்மாலவனையருக்கொண்டுகைதாங்க.

இ-ள். கெல்லி மலியின்கண் ஒரு சிலேங்கம் உலவ, இரவு
பொழுதினுள் தருவாய்கலென்ற நுழ்நாயிக்க வாயிசென் கொண்
டுத் தொடர்தலும், அதுவாங்கித் தபித்து, தரிவடிவு தவத்தாற்
செய்து, தருமத்தைச் செய்தல் வழமி, திருமாலிய இயெருமானை
தாயைக் கண்ணுறிய மலையரையுடைய திருமால், மலி வடிவத்தை
கொண்டு கையாற் முன்னிற்க. (எஅ)

ஊன்றுதண்டினான்முற்றாடைத்துடன்கூவிக்
கான்றுபல்லினவெடுத்துசென்னியன்கண்ணக்
னான்றிருண்டவன்றளர்கடைத்தானினைதைத்
தோன்றிவக்தனெனம்மையாடொன்பலிக்கிடுவன்.

இ-ள். ஊன்றிய தண்டினை புடையுமாய், முழுதாக வளர்ந்து
உடம்பு வளைந்து, விழுப்பட்ட பற்களை புடையவராய், கண்ணிலை
தலையை புடையவராய், கண்கள் அகட்ட இருண்டநிறத்தை புடைய

ராய், தளர்ந்த நடையை புடைய வத்திரமு முடையவர் ஆகி, தோன்றி
வந்தனர் எப்பை யடிமையாக வுடைய பெரிய பலித் தலைவராயிய
சிவபெருமான். (எ0)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டடிவணங்கினள்வள்ளல்
பெருவிருந்திதெனுமென்றலுத்தலைவிளைப்பிடித்துத்
திருவிருந்தினர்துய்த்திடத்துய்த்திடத்தேவி
யொருவிருந்துகல்லியதுபோண்டமுமுண்ட.

இ-ள். வந்திருந்தை யெதிர்கொண்டி திருவடிகளே உளைபுமை
யார் வணங்கினர், உள்ளளவிய சிவபெருமான் பெரியவிருந்தாக வந்தே
னென்ற சொல்லுதலும், தலைவியாராயே உமாதேவியார் கையைப்
பிடித்து, அழகிய விருந்தாக வந்த சிவபெருமான், உண்ணுப்படி புன
னேபோடி, உமாதேவியார் தப்பற்ற விருந்தைக்கொடுத்தது பெரிய அண்
டங்கள் யாவுமுண்டன போன்றன. (எக)

அன்னகல்லிவெள்ளிலைதுவர்க்காயுடனைந்தச்
சின்னியன்செழும்பொன்னெனச்செய்பதக்கினையு
மன்னியாரனுடையாடமெம்பிரானென்முன்
முன்னிகல்லெழில்காட்டினனுராரினைமுழிப்ப.

இ-ள். கோற்றையுங் கொடித்து, வெற்றிலை பாக்குடனே அத்தச்
சோழாசனது அழகிய பொன்னாப்போலச் சிறந்த தக்கினோலையும்,
என்னை யடிமையாக வுடைய பிரான்டியார் கொடுக்க, எமது பெரிய
பெருமான் முன்னாலுள்ள தமது திருவுருவத்தை விட்
டுலகும் வகையடி வணங்கக் காட்டி கொடுத்தார். (அட)

சமர்பூங்கழற்சேவடிவகைதொழுப்பணியுந்
தாமவார்குழற்கன்னியைத்தினைனையாற்புல்லி

வாமகலினன்கரம்மலர்மாரிபெய்தார்த்தார்
சாமகானஞ்செமித்தனதுந்துமிதமுஞ்ச.

இ-ன். அழிய பொலிவழிய நிரைவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்க, அவ்வாறு வலஞ்செய்து பகைபோன்ற நீண்ட கூர்த்த நுனையுடைய கண்ணிப் பருவத்திலையே உலையச்செய்பவனாகி, இருகைகளாலுந் தழுவி, தமது இடப் பாகத்தைக் கொடுத்தருளினர், தேவர்கள் புட்பமாரியைப் பொழிந்து துதிசெய்தார்; தேவ துந்துபிகள் ஒலிக்க, சாமகீதங்கள் பொழிந்தன. (சக)

தேனிகேவ்வுதிவரமெனதினைஞ்செழுமுறையோர்க்
கோனிலவிருந்தளித்திடவந்தருளென்னக்
காசினிமாதவனிடற்றினைகடைக்கணேக்கருளி;
மேனிலவெற்றாடலியலுக்குரித்திடுமேலே.

இ-ன். தேவியே சொற்கேள் என்ன, சாடோதரு சேரமை யாவிய பிரமனார்க்கு முழுநிலவில்லாதிருக்கொக்கும்படி, இவ்விடத்தில் அருள்புரிக என்ன சொல்ல, மீளாஅடிமைபூண்ட தாபதர்களையுடைய இமவான்மகன், கடைக்கணேக்கஞ் செய்து, வேறொரு திருவிளையாடல் மனத்தின்கண் நிகழ்த்தருளுங் காலத்தில். (சச)

கொத்தவுள சடைப்பரப்பினவிளமதிக்கற்றை
பெற்றதீற்றெளிமேனியினெற்றகடடங்கன்
குத்தித்தித்திர்தோர்க்கெனவெப்பெயருடையோன்
மற்கவுனியெனவோன்வாவலத்தொடுவணிக்தான்.

இ-ன். கிளர்ந்த பல்லிய ஒலிப்பரப்பை யுடையதும், வெள்ளிய சந்திரனது இளமை முட்டுப்படாத வெள்ளிய திருநீற்றி லெளிமையாகும் திருமேனியை யுடையனாகி, தாதியர்களோடையுஞ் சூழ்ந்து, உன்னசொல்லப்பட்டிந்தர்களுலகுள்ளோர்க்கன் என்னும் பெயருடை

யவன், மான்றோன்ற கண்களையுடைய உமாதேவியாரையும் எட்டுப் புலன்களையுடைய சிவபெருமானை வலம்வந்து வணங்கினான். (சஎ)

தினைத்தினைஞ்சிலவிரோதஞ்செய்பவனுதாத்
தினைத்தையொப்புணர்த்தினையுமைமுகநோக்கி—
தினைத்தவர்க்குமுதவித்திடலதனைவிரைப்ப
தினைத்தினின்றுமற்றளித்தனள்வேண்டுமோதனஞ்சான்.

இ-ன். மனம் விரும்பிச் சிவபிரானருகிலிருக்கும் அவனது வினைகளின்னஎன்று கொடிய பிணையறிந்து, சிவபெருமான் உமாதேவியாரை முகத்தைப் பார்த்து, பணிந்தவர்களுக்குச் சோறுகொடுத்தல் தருமமென்று சொல்ல, சமைத்தினின்று வேண்டிய அளவுகளைக் கொடுத்தனர் (உமையம்மையார்). (சஅ)

ஐவனவளிற்சிலபகலருத்துவாளொருகாட்
டுய்யவிசித்தனன்றெய்தமுன்னருடகன்கையா
னெய்யினிலுறுசுவையனபாகத்தினிறைத்துப்
பெய்துவைத்தனடுப்பனபெருமிலேச்சொன்றி.

இ-ன். சிவபெருமானது கட்டளையின்படி, திருவினங்களாக உள்ளதைக் கொடுத்த பெருமாட்டியார் ஒருநாள், சுத்தமாயிருத்தல் விரதத்தினம் வருதற்கு முன்னர், வனிலையைத் தரித்த கையினால், நெய்கொண்டு மிக்க சுவையுடையனவற்றை அப்பாகத்தில் நிறைத்துச் சமைத்து வைத்தனர். உள்ளத்தச் பெரிய மலைகள்போன்ற சோற்றையும் சமைத்து வைத்தனர்.

ஐவன - ஆரிய னென்னும் வடமொழி ஐவன எனத்திரிந்து நின்றது. வனிலைப் படைத்தவன் எனபது பொருள். சித்தன்=சோர்கஸித்தர். இவர் சமைத்தார்களுள் ஒருவர். உத - உரிச்சொல். (அ)

ஐயபோதுதத்தாதிரியடைந்திமூல
வேயுளிச்சையின்மேன்மலைவினள்போதி

காயமுற்பொறிகட்கடைதெறிப்பனகாணு
வேயமாமுனித்தலைவனுட்டெருளியெய்மிக்காள்.

இ-ள். அவ்வாறாய நிலைமைத்தில், தத்தாத்திரேயர் முனிவர், அடைத்து இடப்பட்ட சோற்றில் இச்சைகொண்டவராய், விருப்பிய மேலான பலனை யடைந்தனர், பேரெழிலிய கோரக சித்தர்க்குச் சமீபித்த அத்தினிபுரிகள் கடைக்கண்ணினின்றும் பீசவலைப்பார்த்து, அங்கிருந்து தெரிய முனித்தலைவரும் கோபத்தின் தெறிப்பட்டார். (சஎ)

வெருளிமிக்கவர்தமதுமனோரதன்மேவித்
தருபெருஞ்சித்தியுடையரேற்றடங்கிரீதோறும்
தொருவினோதங்கள்புரிகுறிரொடுசொற்றயாற்றுற்
றிகழகத்தையிற்கழலுரைதமிற்சித்தனேர்ந்தான்.

இ-ள். கோபம் மிக்கவர் இடத்தில் காசதமுனிவர் வந்து, தருத்த பெரிய சித்தியுடையவர்களாயின், பெரிய மலைகள் தோறும் பலவகை வியப்பைத் தரும் லீலைபாட்டைச் செய்திசென்ற சொன்னபடியால், விளங்கினின்ற அக்கோரத்தட் சமீபத்தினின்றவர்களுக்குள் கோரக சித்தர் ஒருவனம். (சஅ)

அத்தமாதிமூலத்திற்றிருவெருத்தடத்தின்
மொய்த்தகீரினேர்சேலெனமூழ்குதலெரிந்து
மெய்த்தவத்துமாமுனிவரஞ்மீனெனிபறவை
யத்திறத்தேநருருக்கொடுகொத்தினனன்றே.

இ-ள். சத்தருடைய பெரிய மார்பிற்கு முதலாயுள்ள பழைய பெரிய தடாகத்தில், மிகுந்தகீரின்கண் ஓர் சேல்மீன்போல முழுகுதலே, உண்மையான தவத்தையுடைய பெரிய தத்தாத்திரி முனிவரும் மீன் கொத்திப் பறவை யென்னும் அத்தன்மையை யுடைய ஓர் வடிவத்தைக் கொண்டு கொத்தினர். (ஙo)

இனையரத்தலப்படிதவினிகலொரீ இருண்ணை
வினையின்கொட்பினுலைக்கதைமீக்கொண்டனமென்னு
நினையுமார்வத்தினருந்தவநினைப்பகோர்தமல
னனையருக்கருள்வழங்கிநல்வரங்களுமளித்தான்.

இ-ள். இவர்கள் அத்தத் தலத்தினிடத்திலே பகையை நீங்கி, முன்னர்ச் செய்த தீவினையின் வலியினுலே அகல்காரத்தை மிகுதியாகக் கொண்டேயென்று, நினைத்தன்பினுலே அரியதவத்தைச்செய்ய, பரமசிவன் வந்தருளி, அவ் விருவருக்கும் தமது திருவைபைக் கொடுத்து வரங்களையும் அளித்தருளினர். (ஙக)

அன்றருந்தவமுனிபொடுமாறுகொண்டடைந்து
வென்றயோகியும்விநோதங்கள்புரிந்திடுகோலச்
சென்றுமீனெனப்படிதலிற்றிகழ்மற்சதீர்த்த
மென்றுசொற்றிடப்பெற்றதுபெயர்த்தனென்றும்.

இ-ள். அக்காலத்தில் அரிய தவத்தையுடைய தத்தாத்திரி முனிவருடன் பகைகொண்டு, வெற்றி கொண்ட சித்தனும் அதிசய லீலைபாட்டைச் செய்யுங் காலத்தில், தடாகத்துட்போய் மீனுருப் பொருந்தலால், விளங்கினின்ற மச்சதீர்த்த மென்னும் பெயரையும் சித்தநீர்த்த மென்னும் பெயரையும் பெற்றது. (ஙஉ)

யாவராயினுந்தினக்தினம்படிந்துளோரிழிந்த
பாவகாரியராயினும்படர்மருப்பிவாவை
யூர்வர்தென்புலகருறுவார்களோவுரைர்மெய்த்
தேவதேவனற்சிவகதிசேருதறிண்ணம்.

இ-ள். எவர்களாயிருந்தாலும் காடேறும் காடோறும் சூழ்ந்தவர், இழிந்த பாவச் செய்கையை யுடையவராலுமும், பரந்த கொம்பர்களையுடைய அயிராவத யானையை வாகனமாகச் செலுத்தும் இந்திரப்

பட்டத்தைப் பெறுவார்கள், யமனது கர்த்தை யடையார்கள்
அடைய மாட்டார், உண்மைப் பொருளான தேவர்களுக்கு அதிபதி
யினது கதியை யடைவதற்கியலும்.

ஆகிரெழித்திர்த்தங்கள்பெருமைகளாறைந்தாம்
கூறிற்பயக்குமாவேள்ளுணர்நிகுரித்துச்
சோர்கோன்பணிபுரிந்தவாசெப்புதுங்கேண்மி
னேரருங்வேந்திரெவிசைத்தனன்குதன்.

இ-ள். மூத்தக்கள் பெருத்திய கோபுடைய தீர்த்தங்கள்
ஆறின் பெருமைகளையுங் கூறினும், கூரிய வேலாயுதத்தை யுடை
யதேவனின் திருவருள் மார்க்கத்தைநினைத்து, சோராசன்
பணிவையச் செய்தலாலாற்றையுங் கூறவேம், அழகிய அரிய தவ
முடைய முனிவர்களே கேட்பீராகவென்று சூதமுனிவர் கூறினர்.

ஆறைந்தாம் - தனித் தன்மைப் பன்மை விகுபமும்.

பறித்தலிற்கு வருவிய பள்ளத்தை யுடைத்தல் சூ
பனமரத்தை அழகையும் வென்றவன், பூமியில் மன்மதனைப்
போன்றவேன், அப்படி வீரனோ யழிப்பவன். வேள்=மன்மதன்
விரும்பப்படுபவன், புனிதனாதல் என்பது புனிதனாக்க
தைத்தல் நிறைதல். கோள் = இதழ்கள், ள் - சாரியை.

தீர்த்தச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் எண்பது.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

இருபத்து மூன்றுவது,
சோர்கோன் சருக்கம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

துடிக்குஞ்வரிச்சேலடவியின்கட்டொகுவெம்
புலியாருயிர்படியப்
படிக்குண்மிடையுங்கலியிருளைப்பருதிப்
புகழ்வெண்ணிலவுதட்பக்
கடிக்கொன்றையுங்கூன்பிறைக்கொழுந்துமுடித்தோன்
கடிமும்மதில்பொருகாட்
டிடித்தசிலையிற்சிலையெழுதும்பெருமான்
சோர்பெருமானே.

இ-ள். துடிக்கின்ற வரிகளை யுடைய மீனைக் கொடியும், காட்டின்கண் இருக்கும் கொடிய புலியைக் கொலையும் தன்பத்திற் பொருத்தவும், பூமிக்குள்ளே தெருக்கிய தன்ப மென்னும் இருளை யுண்டு கீர்த்தியை யெங்கிய நிலாவான்ற குளிரைச் செய்யவும், வாசனை பொருந்திய கொன்றை மாலையினையும் வளைந்த பிறைக் கண்ணியையும் தரித்தவராகிய சிவபெருமான், தன்பத்தைச் செய்த திரிபுரங்களையும் எரித்த காலத்தில் பிடித்த வில்லாகிய மேருமலையின்கண் விற்கொடியை யெழுதிய பெருமான் யாரெனில் சோராசனேயாம்.

பல்லியனை கொடி யாகிய மீனக் கொடியும், சோழ ராசனை கொடியாகிய ஆவைக் கொடியும் வருந்தும்படி விற்கொடியை மேருவேயி லெழுகிய சோன் என்பதை கருத்த. (உ)

கற்றைச்சடையோன்கனைகழற்காலனை
பனியாக்கதிர்முடியோன்
சொற்றக்கடனூற்றகடலமுதமலது
சுவையாத்துணர்ச்செவியோன்
மற்றையோன்பொற்பாதுவினடமலது
தாணுமலர்விழியோன்
முற்றுமனைதருச்சினையியலது
முயலாமனமுடையோன்.

இ-ள். தொகுதியாகிய சடையை யுடைய சிவபெருமானது ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலில் பூணித்த திருவடிகளே யல்லாமல் கேறைந்தவையும் வளைந்த ஒளிகொண்ட பிடித்தை யுடையவன், கொல்லிச் சமுத்திரம், கல்விச் சமுத்திரம் என்னும் கடல்களிற் றோன்றிய அமுதமல்லாத வேறெதனையும் சுவைத்தறியாத இருசெவிகளை யுடையவன், அச்சிவ பெருமான் மகா சமாதியின்கண் செய்தருளுந் திருக்கூத்தை யன்றி வேறெதனையும் காணுதாயகை மனிதரைப் பெறாத கண்களை யுடையவன், மேலுமுள்ள மற்பெருமானது பூசைபுரிதலை யொழிந்து முயற்சிசெய்யாத மனத்தை யுடையவன். (ஊ)

ஆமணியுமாலுவக்குமணியு
கீறுமணிமார்பன்
பாணிவெயின்முழுங்குபரமோ
கரத்தம்பயிலுவன்

காரிநிதியெய்யினுங்கடவுட்டாளிற்
கழிவீபொழிகையன்
போரில்லலியனுயிலும்பல்லுயிர்கட்
கிரக்கம்புரியிதயன்.

இ-ள். மலைகளை யணித்த சிவபெருமான் விரும்பிய உருத்திராக் கத்தையும் விபூதியையுந் தரித்த அழகிய மார்பினை யுடையவன், பூமி யின்கண் ஒவிடத்தைப் பொருந்தினாலும் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபிக் கும் வாயினை யுடையவன், காரி என்னும் வள்ளலது திரவியத்தைக் கொடுத்தாலும் சிவ பெருமானது திருவடிகளிற் மனமுளுக்கினைத் தவறினாற வையை யுடையவன், போர்த்தொழிலில் வல்லவனு யிருந் தாலும் பல உயிர்களுக்கும் இரக்கத்தைக் காட்டுகின்ற மனத்தை யுடை யவன். (ஈ)

உற்றவிடத்தாருயிரொடும்பற்றின்றி
முனையும்படைக்குழுவும்
பெற்றகூறைந்தினிற்பிரித்தண்குடியும்
பிரியாப்பசுங்குழுவும்
பற்றுமதிவதொடாதமச்சமுயிர்போற்
பரிவும்புரிகண்பு
மற்றும்பிறபல்லுறுப்பரணுமுடையோன்
மலிநாட்டுடையோனே.

இ-ள். தன்பம் வந்த விடத்தில் தரிய உயிரோடும் பற்றில்லாது, பகைவருடன் போர்புரியும் சேனைக் கூட்டங்களும், தாம் அடைத்த பொருள்களை வைத்தாகப் பருத்தண்கின்ற குடிகளும், தன்னை விட்டு நீங்காத பசிய கூட்டங்களும், அன்பும் அறிவும் வைத்துள்ள மந்திரி மார்களும், தன்னுயிர்போலப் பிறவுயிர்களிடத்து அன்புடையாரையும்

விரும்பின்ற கட்பும், எஃகு பிற பலவகை யுறுப்புக்களும் ஆகிய தேனையின் மெய்யுட்டை யுடைய சேராசை யுரும்.

அரசனது செல்வங்கள் எண்வகைத் தன்மைத் தலைமை செல்வம் சேனை மாலையின் அரண முதற்கண் விதந்து கூறினார். அது "உறுப் பமைத் தாருஞ் வெல்படை வேந்தன் – வெறுக்கையு மெல்லாத்தே" என்ற திருக்குறளா னுணர்க.

தூட்டை தான் மூலப்படை, கூலிப்படை, காட்டுப் படை, தினைப்படை, பகைப்படை என அறுவகைத்து. ஆயற்ன் அமைப்படையே எல்லாப் படைகளுள்ளும் சிறந்தது. அதற்கு அரசன் வேண்டிய கொடுத்து வைத்தல் வேண்டும்

வெண்பாமாலை-தும்பைப் படலம் (உ)

வெவ்வொறிந்து சாய்ந்து வீழ மொருளுந் தன்னைவிடுவு
கொல்களிற மாவுங் கொடுத்தளித்தான் – உல்புரவி
கன்னலித் தின்சேர் கயவர் தலைவனிப்பார்
பன்மணிப் பூணான் பலன்கு.

படைகள் யானையாலும், இரதத்தாலும், குதிரைகளாலும், காலாட்களாலும் நிறைந்து வரும்.

பிதாச், தேவர், அதிதிகள், சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஐவர்க்கும் வரும் பொருளை வகுத்து கூறுக்கு மிதித்தலின் "பெற்றகடை வந்தினிது பிரித்தலன் குடியும்" என்றார். அதனைத் "தென்புலத்தார்" என்னுங் திருக்குறளா னுணர்க.

"பிரியாப் பிகக்குழு" என்றது ஐம் பெருங் குழுவையும், எண் வகைப் போகங்களையுமாம். அவை யாசம் இன்பமையா தென்பதற்கு மேற்கோள்.

சிலப்பதிகாரம் – ஐந்தாவது காதை.

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
மாசு மூமாரு மாந்த ருமாரும்

கவட்டிப் புலவர் களிற்றின் றெருடிய
நிலர் பறித் தேனின் றியைத்தொரு ஞ்ண்டி.

ஐம்பெருந் தூவனா:—

அமைச்சர் புரோகிதர் சேனை பதியர்
தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர்
பார்த்திபர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் பகிமே.

(சீவாகரம் – ககஙி)

எண்பேராய மாவன:—

கரணத் தியலவர் கரும விதிகன்
கனைச் சுற்றக் கடைகாப் பாளர்
நகர மாந்தர் களிபடைத் தலைவர்
யானை வீர ரிவுளி மறவர்
நிகையவ ரெண்பே ராய மென்ப.

(சீவாகரம் – திகூச)

நூச்சன், கொல்லன், அரசன் என்பன விருதி கெட்டு, தச்சன், கொல், புரசு என நின்றும் போல அமைச்சன் என்பதும் அமைச்சன் என் னது. அதனுவன – மலையான், காட்டான், வீரான், நிலவான் என் னன. (ச)

உள்ளத்திறைவனடம்பிரிவானுவகைப்
புனரிபடிந்தனிக
வெள்ளக்கடலுமிருதெடுத்தேர்மினிர்பொற்
கிரியும்மிலாழியுமிழ்
கிள்ளைக்கிளையும்பிறையெனக்கேழ்கிளர்கிம்
புரிவெண்கோட்டொருத்தற்
கொள்ளைக்குவடும்புடைநெருங்கக்குணபா
லடைத்தான் குடநாடன்.

இ-ள். இருதய கமலத்தின் மிடற்றிலே சிவபெருமான் திருக்கூ
தமிழ்வேலாகிய சோ அரசன் பயிற்சியாகிய சமுத்திரத்தி னிடத்திலே
முழுத்து, சேறு வெள்ளச் சமுத்திரங்களும், மிக்க நீண்ட இரவுக
ளாகிய பெண் மீன்களும், வாய் மதத்தைப் பொழிகின்ற குதிரைக்
கூட்டங்களும், பிறரைச் சந்திக்கப் போல நிரம்பி விளங்குகின்ற மி
ழிடு வளைத்த வெள்ளிய கொம்பைக் கொண்டையாகவுடைய யானைக ளிடையிடை
கூட்டங்களும் பக்கத்தில் நெருங்கியவாக நிறைந்து நெய்கை யடைத்
தான். (6)

மூரிமணிமாமுழுஞ்சிமுரிவெண்
டிரைத்தீம்புனலட்டி
வரிவினுந்தாரபலவெதிர
வளவாரோர்புடைபோத
வேரிமலர்த்தண்பொழிற்றில்லைமிளிர்பா
மணிப்பொற்பொதுவினருள்
வாரிபுரிசடைவமுனைத்தக்கண்ணன்
முகத்துமகிழ்த்துண்டான்.

இ-ள் எருத்தின் நிலைத் கட்டப்பட்ட அழகிய பரிக்கன் முர
சானது ஒலிக்க, மடல்குலைந்த வெள்ளிய நிரைகளை யுடைய நீரிலே
சோழ காட்டிலே, ஆதித் மாலையைத் தரித்த சோழராசன் எதிர்வந்து
அவனாலி யோர் பக்கத்தில் வர, தேவகொண்டபுட்பங்களை யுடைய
குளிர்ந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிதம்பரத்தின்கண் விளங்கும் அழ
கிய சனகசபையின்கண் அருட் கடலாகிய சிவபெருமான் செய்தருளுந்
திருக்கூத்தாகிய ஆனந்தத்தைக் கண்களினும் பருகியுண்டு மகிழ்ந்தான்.

மயிர்க்கண் முகம் பேரசர்க் குரியது ஆதலற்றியே "உயிர்ப்
பலி யுண்ணு முருமுக் குரல் முழக்கர்த்து மயிர்க்கண் முகமொடு வான்
பலி யூட்டி" என்றார் பிறரும். தஞ்சாவூர் புலியூரான் பேர் புரிந்த

அதனைக் கொண்டு கின்று சிவத்தைக் கொம்பினிடத்தே மன்கொண்ட
ஏறுது இரண்ட காலத்தில், அவன் ரோகினி யாகிய சோமற் போர்த்த மூ
சாம். அதனை,

சீவகசிந்தாமணி - முத்தி பிலம்பகத்தில்,

புனைமருப் பழுந்தக் குதிப் புலியொடி
பொருது வென்ற
கனைகுரா லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடை
யரிவை போர்த்த
இனைகுரன் முரசத் தானைத் தோன்றலைத்
தப்பி னென்னுன், என்றவனுர் காண்க.

அபயன்=பயமில்லாதவன். அவளவ்வுதவ்=கலத்தல் அது "அட்
டாலும் பல்சுவையிற் குன்று தனகளாய்" என வருதலை வறிக.
நில்லேஓர்மம் அது தானியாகு பெயராய் அதனை யுடைய தலத்தைக்
காயிற்று. இது உருவக வலங்காரம். (சு)

அக்காட்டிளதொல்பதிமுழுதும்வழுத்தி
யாப்பைத்தமிழ்வழங்குந்
தென்னுட்டைவாய்வேம்பினைநுங்கண்ணி
யோன்செல்நெறிக்கொளப்போய்க்
கொன்னுர்கனிச்சிப்படையோன்பொற்கோயி
லுட்டகுகூப்பிமணிப்
பொன்னுர்மவுலியரசரொடுமிப்புக்கான்
நிருவரசினன்குடியில்.

இ-ள். அந்தச் சோழநாட்டிலுள்ள புராதன தலங்கள் எல்ல
வற்றையும் வணங்கி, செந்தமிழ் வழங்கும் பாண்டிநாட்டைச் சேர்ந்த
போது, நறிய வேப்பம்பூ மாலையைத்தரித்த பாண்டியன் எதிர்கொண்டு
உபசரிக்கச் சென்று, பெருமை நிறைந்த மதுரைபுரத்தை யடைய பரி

னைத் தழுவி கோயிலுட்சென்று கைகுவித்து வணங்கி முத்தின்னை
ள் பதித்த பொன்னாற் செயப்பட்ட சிங்காதனத்தை யுடைய தாயி
னோடும் சென்று பழநித்தலத்தை யடைந்தான். (எ)

தலசிறப்பு.

மனுபமலங்கிராவுபாசிதத்திரியுராணத்
துறைபயில்சொழிதலமுனியுத்தோடுயர்பூர்போற்றி
னைறபயினைறவணத்திருபர்பாலனுதினைவேலை
னினறபயிற்பழநிமுதாரச்சரினதயாளையுமினைத்தார்.

இ-ள். வேதத்தை பதித்த தக்ஷிரா முனிவரும், குற்றமில்லாத
அத்திரி முனிவரும், ஞான மயர்க்கத்தி லொழுகும் வாமதேவ முனி
வரும், இதற்கன்ன துயர்க்த பலவந்த மாலையைத் தரித்த சோழராசன்
முதலிய அரசரிடத்தை யடைத்து, கூரிய வேலாயுதத்திற்குத் தலைவ
ராகிய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலையுடைய பழைய
பழநித் தலத்தின் சரித்திரங்களெல்லாவற்றையுஞ் சொன்னார். (அ)

தொன்னாசாலகாதைமிகட்டகடம்மினிமவுலிவேந்தர்
பொன்மலர்மதனுர்தேனும்புவியின்னைபம்புரனியோது
நன்மைசால்பதிபுமில்லவனமுதாண்மலர்ப்பூங்கோன்கின்
றன்மைகூர்வனமுப்பூசித்துறைந்தனர்தவத்தின்மிக்கார்.

இ-ன். பழமை மிக்க அச்சரித்திரத்தைக்கேட்ட குளிர்மையை யுடைய
தினகேசத்தை யணிந்த அரசர்கள், தாமரை மலராசனமாகிய இலக்
குமியும் சமதேனுவும் குபேரனும் பூசித்த கைலையும், வில்வாரணி
யத்தையும், தன்னைச்சுற்றி புட்பங்களையுடைய கோங்கவனத்தையும் வழிப்
பட்டுத் தவத்தின் மேம்பட்டவராயிருந்தனர். (க)

காவலர்தம்மினர்த்தார்ப்பூங்கண்ணிமோன்வேர்ரிகாரு
மேவுதொல்வனைத்தடத்தோருகத்திரிசைசென்றேலோ

ரோவற்வுவரைமிக்கொளொருருநிதி மிவிபோர்த்து
பூவலர்பொழிந்துபுந்திமுகிழ்ப்பவந்தனைபுரிந்தான்.

இ-ள். அரசர்களுக்குள் ஆத்திமாலையைத் தரித்த சோழராசன்
கனவிலாதவனத்திலேயுள்ள நட்டாகத்திற்கு வடமேற்திசையில் தேவர்க
ளெல்லாம் ஒழிவில்லாத மகிழ்வைக் கொள்ளுமாறிய ஒரு வெகளிக்
கற்பலகத்தாபித்து, சிவாகமவிதியைப் பதிக்து புட்பங்களைத்தூவி மனம்
குவியப்படி அருச்சனை செய்தனன். (கo)

மைம்மினிக்கண்டன்வைரும்வளம்பதிபிறவும்போற்றிக்
கைம்மணிநெடுவேலண்ணல்கடிகாதனின்மினப்
பைம்மணிச்சேட்டனுச்சிபபித்தபார்முழுதுந்தாங்கு
மொய்ம்மணிமவுலிமன்னர்மூவருமேவலுற்றார்.

இ-ள். இத்திரலே ரத்தினம்போன்ற திருக்கண்டத்தை யுடைய
சிவபெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற தலத்தை வலம்வருவதையும்
துதித்து, கையினிடத்துள்ள அழகிய வேலாயுதத்தை யுடைய குமாரக்
கடவுள் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற பழநித் தலத்தின்கண் மீளவும் வந்து,
படத்தில் நிறைந்த இரத்தினங்களை யுடைய ஆதிசேடனது தலையிற்றாங்
கிய உலகத்தை யாளும் செருக்கையுடைய இரத்தினசிங்காசனத்தை யுடைய சிங்கத்தை
யணிந்த தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அவ்விடத்தில் வந்தனர். (கக)

மதிதவழ்கர்கங்கிமணிமுடியிரண்டும்பாரிற்
பொதியமாமுலிவன்றந்தவாறும்பொற்பொடிம்பன்
பதியிடைக்கொணர்ந்தவாறும்பாண்டியன்பகுந்தார்க்கின்றி
யதிர்கழலுதியன்கேட்பவங்கிராமுனிவன்சொற்றான்.

இ-ள். சந்திரன் தவழுகின்ற கர்தமகையை விட்டு நீங்கி, அழகிய
கைலாயம் முழுவதும் பூமியின்கண் அகத்திய முனிவர் கொண்டவந்த

கொண்டேத்த வாலாந்தையும் பாண்டியன், பசிய மாலையை யணிந்த சோழன், ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த சேரன் என்னும் வேந்தர்கள் கேட்கும்படி தக்கிராமுனிவர் கூறினர். (கட)

விளம்பியமாற்றங்கேளாவேர்தரிற்போத்தின்றாசேன்
வளம்பெறுவாரையிறுத்தல்வருத்தெமக்குரையென்ன
வளம்பரிவெய்தியோதற்கெளியதோபனையுரூபக்
தளம்பொலிகமலப்புத்தேள்சாற்றருஞ்சத்திவெற்பு.

இ-ள் தக்கிராமுனிவர் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு, பனம்பூ மாலையை யுடைய சோழராசன், வளப்பத்தைக் கொள்ளுட் புலவர்களின் பெருமையை விரித்து எமக்கு அருளிச் செய்வீராக என்று கூற, அவன்றும்பு, தவத்தின் மிகுமையினே யெல்லாஞ் செல்லுதற் கெளிதாகுமோ? இருட்கள் தொலைந்த தாமரை மலரின்மேல் விளங்கும் ஸ்ரீ மகேசுவரனது பராசத்தி வடிவமாகும். (கஉ)

வேதன்மாலரனேயீசன்சதாசிவனேமெனாத
மோதருஞ்சத்திரூபஞ்சிவரூபமொடுங்குத்தானம்
பேதமிலையஞ்சோதிபிறங்குதொல்குருவின்ரூப
மாகவிப்பன்னிரண்டாயமர்ச்சிவமூர்த்தியின்ரூபம்.

இ-ள் பிரமன், திருமால், உருத்திரன், மகேசுரன், சதாசிவன் என்னும் படிநிலைத்திருமூர்த்தி, காதலும், செல்லுதற் கரிய சத்தி வடிவமும், சிவவடிவமும், இலயிக்கின்ற இடமும், வேறுபடில்லாத மந்திரவடிவும், ஒளி வடிவமும், குருவுருவமும் ஆகிய பன்னிரண்டாக வினக்குஞ் சிவமூர்த்தியின் வடிவமாகும். (கஎ)

செழுமலர்ப்போர்த்தையொய்ப்பவெரிருங்கதிர்ஞாற்றல்
செழுமியவரலெம்மாற்கினார்த்ததற்கெளிதாகேள்வி.

பெழுதிடாமலைநகளின்னமிசைக்கரிதெனவின்வாக்கான்
மொழிதருகுருவுருவிற்பமுடியின்மேன்முருகன்வருவும்.

இ-ள். செழிய பனம்பூ மாலையைத் தரித்த சேரமன்னனே! சிவமகிமையின் பெருமையைக் கொண்ட வரலாறுகளோ, எம்மாலே சொல்லுதற் கெளிதாகுமோ? கேள்விலிறியபடியும் எழுதப்படாத வேதங்களும் இன்னமும் சொல்லுதற் கரிது, ஆதலின் வாக்கினாலே சொல்லப்பட்ட குருவடிவாகிய அதனமுடியின்மீது முருகக் கடவுள் எழுந்தருளியிருப்பர். (கஅ)

ரிவின்னணமென்றேதுமெழின்முனிவனிச்சைபெற்றுத்
தீலமாவினைதரும்மார்பன்சிவகிரிச்சாரல்சார்ந்து
மூலமுமுடிவுமுற்றுமொழிதருதானந்தோது
மேலவருவகைபொங்கவந்தனைபுரியும்வேலோ.

இ-ள். பொருத்தம்படி இவ்வாறு அகஸ்திய முனிவர் மகிமையைச் சொல்லுங்காலத்தில், அம்முனிவரது விருப்பத்தைப்பெற்றுத்தெளிந்து, பனம்பூமாலை தூக்குகின்ற மார்பினையுடைய சேரன், சிவகிரிச் சாரலையடைந்து, முதலும் முடிவும் ஆகிய எல்லாவிடமுமாக, சொல்லப்பட்ட இடங்கள் தோறும் தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அதிகரிக்க வணக்கத்தைச் செய்யும் காலத்தில். (கக)

அருணீராடிச் சந்த விருத்தம்.

மூகவண்டமிர்ந்துதேனிருளின்மூழ்குமொய்பொழில்
வீசுதென்றலஞ்சிவாதலச்சிருங்கமிசைத்
தேசிலங்குசெய்பவேள்சிறக்கப்சிமத்தினின்
மாசில்காட்சிசேரர்கோன்மகிழ்ந்துபோற்றலுற்றனன்.

இ-ள் மொய்கின்ற வண்டுகள் ஒலித்துத் தேனுகளில் மூழ்கின்ற செருவுடை சோலைகளையும் வீசுகின்ற தென்றற் காற்றையும்

உடைய வெகேமி விடச்சு, துளி விளக்கின்ற அழகிய வச்சுக்கட
றைக்க மேற்குத் திசையின்கண் குறமின்னாத காட்சியைச் சேரா
மிழ்ந்து நிக்க வழங்கினர்.

போற்றியென்தைதர்தாதாபோற்றிகார்த்திகேயனே
போற்றிசங்கைமைத்தனைப்தனிச்சைகாரிபுதல்வனே
போற்றிபூசரம்பொடித்தபூமனிச்சிவேலனே
போற்றிதன்சிவாசலேசபுனிதபோற்றிபோற்றியே.

இ-ள். எமது பிதாவாகிய சிவபெருமான் பெற்ற கந்தக்கடவுளே
வந்தனம், கார்த்திகையின் புத்திரனே வந்தனம், கங்காதேவியின் புத்திர
வந்தனம், பசுமைநிறமுடைய ஒளி பொன்ற கையையுடைய உமாதேவி
வந்தனம், மலைகளைப்பொடியாகச் செய்த அழகிய சிவந்த வேலாயுதத்தை
யுடையவனே வந்தனம், தென்றிசைக்கணுள்ள சிகரிகளின் மீது எழுந்தரு
ளிருக்கின்றவனே வந்தனம், பரிசுத்த மூர்த்தியனே வந்தனம். (க
என்னுடைய கண்களிரண்டிலும் நெஞ்சிலிருந்தும் எழுந்தரு
ளின்று எனையாளுகின்ற சிவச்சிறுவனேன்
மின்றயங்குசேவிமயிலினைத்தினமும் வழிபடுபவருள்ளன
வன்றுசேரலுங்கருதுகணருளினின்மலந்தனன்.

இ-ள். எமது கண்களினின்றும், ஞானத்தண்ணீர் பொழிந்து
ழிந்து வணங்கி யெழுந்து, சுவாமீ என்று, ஐயனே! உலகத்தை
ய்யாய்படி மீண்டு வெளியிலிருந்து, தினமும் கோயில் விசேஷ
ஜை செய்தற்குத் திருவடிநிழல் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அ
பொது சேரராசனுக்குத் திருவருளைச் செய்து ஆகாயத்தில்
மறைந்தருளினர்.

என்னையாளுமெம்பிரானெனக்குமன்னனித்திடு
மன்னிலக்கணமையற்றியிற்றுவோமென்றன்புசூ
ழும்பவர்களு

ன்னூராங்களிப்புமிக்கிருந்தாலமாலிகை
ன்னவன்றெரிக்குமேல்வையாயனும்வக்துதோன்றினன்.

இ-ள். வேலே வடிவமாக வுடைய கந்தவேள், எளியனேனுக்
க் காட்சிபளித்த தூத இடத்தின்கண் ஆலயத்தைச் செய்வோமென்று
ன்புமிக்க தனது மனம் களிப்பானது உறவிருந்த பண்பு பாலையைத்
ரித்த அரசன் தெரிக்குஞ் சமயத்தில் மயன் என்பானும் வந்தனன்.
ரனகந்தணந்தடைந்தபயனேவனவன்றழிஇ
னருந்தவம்புரிந்தனன்னர்நீபுகுந்தனே
தனவர்ந்தசேரலிருஞ்சிவாசலத்திவ்மேற்செவ்வேற்
கோனவற்குமகிழ்ங்குயிற்குமென்றுகூறினன்.

இ-ள். ஆகாயத்தினின்றும் வந்து சேர்ந்த தேவதச்சனே, சே
ராசன் தழுவி, தன் அரியதவத்தைச் செய்த கன்னையிலேயே வந்து
சேர்ந்தனை, தென் பரந்த சோலைகளாற் சூழப்பட்ட சிகரியின் மீது,
வேந்தனைவாழ்த்தியதுடைய குமரக் கடவுளுக்கு ஆலயத்தைச் செய்க
வென்று சொன்னான். (உ

உதிர்கோனுரைத்தவாறேரெரள்ளிலேச்செவ்வேளினோன்
மூதிர்ப்சும்பொன்மேனிகோட்டிமூன்மறைந்துசின்றது
மதியினுலுதித்தணர்ந்துவாயில்பச்சிமத்ததாய்
விதியினுலிழைத்தனன்விமானமொன்றுமேலியோன்.

இ-ள். சேர ராசன் சொல்லியவற்றையும், தூய பொருந்திய
இலக்கணநூலின் முற்றிய சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய குமரக்கட
வுள் மாற்றலர்க்க பசிய பொன்போலுந் தனது வடிவத்தைக் காட்டி
முன்மறைந்து நின்றதையும், தன்னறிவினுல் ஆராய்ந்து, தேவதச்
சன் தனவன் மேற்கு வாயில் உடையதாக, சிறப்பிதிப்படி ஒரு விமான
மொன்றைச் செய்தனன். (உ

சேரர்கோனியற்றுமாதவச்செழுந்திரட்சியோ
வாரணத்தினன்தமோவேம்மண்ணலன்பர்சிந்தையோ
தாரகத்தினுட்பொருட்டயங்கியோன்குருடிலையின்
பூரணத்ததோபயன்புனைந்ததக்நகோயிலே.

இ-ள். சோராசன் செய்த பெரிய தவத்தினது செழிய கூட்டமோ? வேதத்தின் முடிபோ? எம்து பெருமையிற் சிறந்த குமரக் கடவுளின் மேன்மையது உள்ளமோ? பிரணவத்தினது உண்மைப் பொருள் விளங்கப் பெற்றெங்கிய சுத்தமாயையின் நிறைவோ? தேவதச்சன் செய்த அக்கத் கோயிலானது. (உக)

கண்டகண்களோடெனங்களுங்கவர்ந்துகொண்டிழு
தண்டரண்டகூடமும்பரத்துபாரடங்கலும்
சென்றுலக்குகோதிலீசுகோழிலுட்செல்வேல்வெல்வேல்
வண்டமிழ்மறைக்குணின்றுபரிசுகாட்டுகின்றனன்.

இ-ள். பார்த்து நிறைந்ததுடன் மனமும் தூய இவற்றைக் கொள்ளை கொண்டு, பழைய கண்டங்களினும் வெளியண்டங்களினும் பரவி, மூன்று முழுவுலகையும் உள்ளடக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளிப்பரவை வீசுகின்ற கோயிலுள்ளே வென்ற வேலாயுதத்தை யுடைய முருகக் கடவுள், பழமையாயவேதத்திற்குள்ளே நின்ற கோலத்தைக் காட்டி நின்றனர்.

பஞ்சதந்துபிக்குழாமதிர்ந்தபைந்தருக்களு
மஞ்சினைச்சுரும்புணவின்னரைகண்பாரிசிந்தினர்
விஞ்சுமஞ்சொலித்தெனத்திதல்வேதவோதைவிம்மின
வஞ்சகங்கடிந்தவீரர்கையின்சுழுச்சிகூம்பின.

இ-ள். ஐந்து தேவதுந்துபிகளு மொலித்தன, பெரிய தருக்கள் பூவும் தளைத்தன, அழகிய சிறகுகளை யுடைய வண்டுகள் வீழாத அத் தருக்களின்மீதிலே வந்திருந்தேவர்கள் கண்மழை பொழிந்தனர், மிக்க

ஐந்துவாத்தியங்களும்ஒன்றுசேர்ந்துமுழங்கினாற்போல், வேதவொலி மிக்கன, வஞ்சகத்தை நீக்கிய அடியவருடைய கைகள் ஆகிய நாமரை மலர்கள் உச்சியிற் கூம்பின. (உஇ)

சேலுருக்குறுங்கழுத்தகோமதாரசிங்கமைக்
கோலமோடுவாமனக்குலாவிராமர்மூவர்கீர்
நீலமாலனைத்திகழ்த்துநின்றுகற்றிவடிவுதான்
மேலுதிக்குமாயனேத்தெதித்தொர்சார்வினங்கவே.

இ-ள். மீன், உருக்கிச் செய்யப்பட்ட கழுத்தை யுடைய ஆமை, கரிங்கம், கரிய டன்றியுடன், வாமனம், விளங்காநின்ற தாரத ராமன் மற்றைய பலராமன் பரசுராமன் நீலநிறத்தை யுடைய கண்ணன் என்னும் ஒன்பது வடிவங்களையுங் கொண்டு நின்ற, இவிமேன் குதிரை வடிவத்தைக் கொள்ளும் காரண மூர்த்தி திருவுரு வொருபக்கத்தில் வினங்கவும். (உச)

தோடவிழ்ந்ததாமரைச்சுரும்பினஞ்சுலாயதோ
ராடகப்பொருட்டிவட்டவனேயில்லைகுமரன்னண்
மாடனைந்துமாமணிப்பொன்மவுலிதாழ்த்தியேபராய்
காடருந்தொல்வேதநாவினாருனன்னரின்வலிற்றவே.

இ-ள். இதழ்கள் விரிந்த தாமரை மலரின்கண், வண்டுக் கூட்டங்கள் சுற்றியுள்ள பொன்மயமான கொட்டையுமிய வட்டமுள்ள ஆசனத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், பக்கத்திற் சேர்ந்து சிவதத்துவம் பொன்றாச் செய்யப்பட்ட நீட்சத்தைத் தாழ்ந்தித் துதித்து, அமிர்தம் கரிய பழமை யாயிரான்கு வேதங்களையும் கண்ணமுடன் அதியயனஞ் செய்யவும்.

மருவுகான்மருப்பமும்மதத்தவெண்பகட்டினன்
கரியமேனிமுற்றுறக்கனின்பனைத்தகண்ணனாற்

தெரியகோக்கிநாபுரந்தசெய்யசிரடிக்கணல்
வரிகொள்பாரிசாதமாமலர்க்குழாயிறைக்கவே.

இ-ள். பொருகிய தான்கு கொம்பர்களையும் மூன்று
உடைய வெள்ளையானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், சருமை மூடை
மேனியில்க ணுள்ள நூற்றுப்பத்து கண்களினாலே, தூரியுட்டபார்த்
சிலம்புகளை உனித்த சிலந்த திருவடிகளிலே, சிறந்த வரிகளை யுடை
பாரிசாத புட்பத் தொகுதிகளை யிறைக்கவும். (உ

ஏனையோர்கடந்தபேரெயிற்றினிளப்பவெம்பிரான்
றானைவாணர்புகுதோடிதன்னிதாழ்வேழிசைத்
தேனைவீசுவாணர்செந்தெளிக்குருத்தவாளெரி
மானைமீனையோட்டிவெல்வடிக்கணுற்றடிக்கவே.

இ-ள். மற்றையோர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பனிமிடைகள
இருட்டவும், எதுகடகளையே குவளை சேனை வீரர்களது கிரீடம்
கள் பூமியின்கண் வளர்கவும், ஏழிசையாகிய தேனை வீசுகையில் வ
கந்தருவர்கள் செவ்விய காதிற்கு வாட்டவும், மானையும் மீனையும் ஓட
வல்ல வேலையுடைபோன்ற தழுவிய கண்களையுடைய தேவ பெண்
தூகயத்தை விட்டு இருக்கைத்து கடனஞ் செய்யவும். (உ

விண்ணுளாரினெவ்விடைக்கண்மேயினரின்மேதினிக்
கண்ணுளாரின்மாகனைத்தனைக்கனிற்கணக்கில்லா
வெண்ணுளாரின்வீரவாகுவின்னகையிற்றெரம்படிப்
புண்ணுளார்கள்பூமிமடைந்துவந்துபோற்றவே.

இ-ள் மேலுலகத் துள்ளவர்களுள்ளும், எட்டுத் திக்குகளிலு
பொருகிய நிருதர்கள் முதலாயினோருள்ளும், பூமியின் கண் வசிப்பவ
ருள்ளும், காவற்கூட்டத் தவர்களுள்ளும், மதிக்கப்படாத அளவில்ல

வைத்தவர்க்குள்ளும், அவிவிரர் வீரவாகு தேவரது கையிற் தரித்த
பிரம்பொன்றே அடிபட்டவர்களாய் செருக்கி வந்தவர்கள் நடுக்கவும்
போற்றினோர்க்கும்பூசைதான்புரிந்துளோர்க்கும்பெருஞ்சீர்
சாற்றினோர்க்குமாதெழுத்தகாரித்துளோர்க்கும்வெண்
ணீற்றினோர்க்குநெஞ்சுளோரினிந்துளோர்க்குமேனென்
பாற்றினோர்க்குமோக்கருள்சுரந்தளிக்குமேல்வையில்

இ-ள். துதித்தவர்களுக்கும், பூசைகள் செய்தவர்களும், மிக்க
நிறப்புகழ் பெற்றுச் சொன்னவர்களுக்கும், சடக்கர மந்திரத்தை மனத்
தின்கண் நிறுத்தி தியானித்தவர்களுக்கும், வெள்ளை திருநீற்றைத்
தரித்தவர்களுக்கும், கபடமாகவுள்ள மனத்த கல்லுக் கடவுளாகவர்
தவத்தைச் செய்தவர்களுக் திருவோக்கஞ் செய்து திருவை சுரந்து வழங்
குங் காலத்தில். (கூ

கலி நிலைத்துறை

காரைவெண்ணிலவத்திகட்குடிஞெனைத்தானு
மாதவஞ்செறிசேரொளிப்பரிதிகளனந்த
மீதொருங்குரவணிந்தனவெயிலினிரிசெழும்பொற
சீதமாமணிநிழலுமிழ்ப்பவுலிமேற்றிகழ.

இ-ள். தன்தையா ராகிய பரமசிவன் வெள்ளிய சந்திரனையை
புடைய பிறையைத் தாமுக் தரித்தவரைப் போலவும், பெரிய தவம்
மிகுத்த சிவந்த ஒளியையுடைய தனவில்லாத சூரியர்கள் தம் உடம்புக
டோறும் குரமையைத் தரித்தார் போலவும், ஒளிவிசித்த சிறந்த
பொன்னுலாயிய, குளிர்ந்த அழகிய இரத்தினங்கள் சோனத்தைக்காலும்
சிரீடங்கள் சோபித வினக்கவும்.

பெற்றதந்தைபோற்பிறங்கழல்விழியுமஞ்சில
முற்றகண்டமுமிவர்க்குமுண்டோவெனக்கோதி

லுற்றநெற்றியிற்சுடர்மணிச்சட்டியுங்கழுத்தின்
மற்றிழைத்தகோமளக்கட்டுவடமுமேவாய்ப்பவீ.

இ-ள். தம்மை மீன்ற பிதாவைப்போல, விளங்குகின்ற அக்கினிக் கண்ணும், மேகத்தின் சரிபிறழுள்ள இருக்கண்டமும், இவர்க்கு முள் ளதோ வென்று சொல்ல, குற்றமில்லாத கல்லிலக்கணம் பொருந்திய நெற்றியிடத்து, ஒளிகொண்ட இரத்தினச் சுட்டியும், இருக்கண்டத் தில் இரத்தினமிழைத்துச்செய்யப்பட்ட கீலாத்தின வடமும் பொருந்தி யழகு செய்யவும். (நஉ)

பார்த்தருண்ணலும்பரமேனிரதமுப்பார்க்குங்
கூர்த்தகட்பெருங்கடலருட்டரங்கநீர்கொழிப்பச்
சீர்த்தவாண்முகக்கதிர்நிலாமுழுத்தவெண்டிங்கள்
வார்த்தைபாமறைவாய்ச்சிறுநகையமுதொழுக.

இ-ள். தரிசித்த விழிகளும், அடித்தவர்களுடைய மனமும், கண் கின்ற ஒளிமிக்க இருக்கண்களி னின்றும் பெருமை கொண்ட அருட் சமுத்திரத்தே நிரைகளாகிய நீர் ஊறவும், சிறப்புடைய ஒளிபொருந் திய முகமாகிய சந்திரனை பொருந்திய பூரணசந்திரனிடத்துள்ள; பெரிய வேதவசனங்களை வசனிக்கின்ற திருவாயி னின்றும் குமுறலா லாய அமிர்தம் ஒழுகவும். (நக)

முதுமறைக்கடலமுதினைமுகந்துண்டுதெக்கி
யெதிரெடுத்தனமான்மதத்தவழினைச்செவியிற்
பதுமராகமும்விகசம்புறுபசுமபொனும்பழுத்துக்
கதிர்மிடைத்தபூங்கொடுங்குழைகவினெடுங்கிடப்ப.

இ-ள். பழமையாகிய வேதமென்னுஞ் சமுத்திரத்திற் றோன்றிய அமிர்தத்தை கொண்டு பருகி நிறைத்துத், தேக்கெடுத்தாற்போல, கத் தூரி பொருந்திய இருகாதுகளினும் பதுமராகமும், மாற்றுயர்ந்த பசிய

பொன்னும் நீடுகிர்த்த ஒளிமிக்க பெரிதாகிய வகைத்த குண்டலங்கள் தழுவுதனே யிடப்பவு (நஇ)

பச்சுருப்பையருத்துபரல்பவளவாய்சிந்தி
யச்சிரத்திருபார்பிடைப்பரந்தனமணித்தார்
முச்சகந்திகழ்முத்தவாணிலவுமிழ்குழித்தண்
செச்சையுங்கமழ்செச்சையுஞ்சூடுவெற்பினிப்பவ.

இ-ள். உமையாகிய உருவத்தை யுடைய உமாதேவியார் ஊட் டிய பாலானது, பளம்போன்ற திருவாயி னிடைஞ் சென்று, வைர மூள்ள அழகிய மார்பினிடத்தே பரந்தாற் போல, மூன்று உலகத்தும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முத்துமாலை யினது ஒளியுங் காலுகின்ற குளிர்ந்த வெட்சிமாலையுஞ் சுரமஞ்சரியும் சிறிய ஒளியை எறிடவும். ()

புயங்களிற்செழுந்தாமரைபூத்தெனவுலவும்
வயங்குமுன்கையிலக்கையத்தாமரைமலர்க்குப்
பயங்கொள்பாசடைபோலொளிபழுத்தபொற்கூம்
தயங்குகோமளப்பசுகைத்தளைதழுத்துவில்லினீப்ப.

இ-ள். திருத்தோள்களி னிடத்தே அழகிய தாமரைமலர் பூத்தாற் போல, வாகுவலயங்களின் விளக்கவும், முன்கையி, கையாகிய தாமரை மலருக்கு நீரிவிடத்துள்ள பசிய இலைபோல ஒளிவிளங்கிய பொற் கங்கணங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மரகத இத்தினத்தின் பசிய ஒளிபோல மிருந்து ஒளியைச் செய்யவும். (நஎ)

மணிவிளம்பெறிகோசிகம்மினங்கவான்மருங்கி
ணிணிகிழந்தொளிர்திருவரைஞாணழுகெறிப்பத்
தணிவின்பாமறையொலிச்சிறுதண்டைதாபுரங்கின்
றினிசதோருகற்கவற்றுசெலடிமைசெய்கெழுமு.

இ-ள் இரத்தின வினிப்புசெய்த பட்டாடை, இடையினிலிருந்து விளங்கவும், அழகுமிகுந்து விளங்கும் திருவயிற்றின்கண் தோன்றி அழகு வீசவும், ஒப்பிலாத சிறந்த வேலையையும், சிறிய தண்டையணிந்த நிலமிசையும், வண்ணமும், தாமரைமலர்களையும் ஒருங்குகின்ற சிவந்த திருவடிகளினிடத்தே தொழுந்தவும். (நக)

நிலத்தமேலமுமேலொளிவழுங்கிறைந்தே
நிலத்ததாமமுங்காமர்பேரணியுஞ்சுமந்தே
வரித்தசாயலுஞ்செய்திருவருளுசேர்தோன்ற
நிலத்தசேர்கோனெடுக்கணிர்நிலப்பிலனுனன்.

இ-ள் நிலை பெற்றுள்ள அழகும், பெரிய ஒளியை யுடைய திருவருளும், நிரைவுற்று விளைந்த பூலோகமும், அழகிய சிறந்த தோளணிகளையும், நீண்ட திருமுடிகளினிடத்தும் நிலைபெற்றுள்ள மாலையும், செவ்விய திருவருளும்போல் சிறந்தவாறு தோன்றச் சோதிவடிவான நீண்ட கண்களினின்றும் நீரை யிடையறாது பொழிந்தான். (நக)

நிரிந்தவகளுஞ்சுகோலிழுகற்றிருப்புலனேந்தி
மனித்தவெஞ்சமும்வஞ்சம்வேரறுத்தவாறெழுத்தஞ்
செனித்தநிலையுஞ்சிற்றுமிர்த்தன்னைபோய்த்தெளிந்நற்
பனித்தகுனாமுர்த்தலேப்பட்டப்பரவசினனன்.

இ-ள். அஞ்சலி பண்ணிய திருக்காப்புகளும், கொலை முதலிய பாவத்தைத் தருகின்ற ஐம்புலன்களையும் போக்கிய மனமும், வஞ்சத்தினை வேரைக்களைந்த சுடக்கர மந்திரத்தைச் செபித்த மனமும், சிறிய பசத்துவம் நீக்கித் தெளிவுற்றத் தோன்றிய சிவஞானமும் தோன்றப் பரவச மடைந்தான் (சேரர்கன்.)

"கொலை முதல்" என்றதனால் பாதகங்களெல்லாம் குறிக்கப்பட்டிம். புலனேந்தானை—ரத்தம், மாசம், உருவம், இரசம், கந்தம். ஐந்தையுந்

இவ்விவரணங்கள் யாவுஞ் சிவாக்கிரபுராணப் பாயிரவுரைக்கண் இனிது விளக்கியுள்ளாம். "ஞானமென்ப தனாருண ஞானம்" எனவும், "நேரேற்றூய கூறுமாகலின், சண்டி "ஞானம்" என்பதற்குச் சிவஞான மென வுரைத்தாம். அருண்ஞானம், பாஞானம், தத்துவஞானம், மெய்ஞ்ஞானம், பரோக்க ஞானம், அபரோக்க ஞானம், அத்துவித ஞானம், பதிஞானம் எனவு மதுவே. (நo)

ஐம்பன்மாண்முகநகைமதியமுதுண்டுதேக்கி
யெய்துகாமமில்லைவத்தகணிவைப்பிலனுகிச்
செய்யபாலுலிற்பிறங்கிடத்தோன்றுஞ்சேரன்
மையிறேவரிலொருவனென்றுரைப்பமன்னினனுல்.

இ-ள். குமரக்கடவுளது ஒளிபொருந்திய முகத்தி லின்னகை தோன்றும் புன்முறுவலையே அமிர்தத்தைபபருகி கிறைத்து, இயாகையாவப் பொருந்திய அழகினிடத்திலேவைத்த கண்கள் இமைத்த விளை தவறுதி, சிவந்த சூரியன் போல விளங்கித் தோன்றவும், சேரன்கும்பமில்லாத தேரருள் ஒருவனென்ற கண்டோர் கூறினர்கள். (நக)

தோசகந் கலிப்பா.

மாமணிச்செம்மேற்சேய்நின்வாசச்சமோருகச்செந்
தேமலர்ப்பொற்றாள்வணங்காச்சென்னியுஞ்சென்னியோ
நாமறைத்தெரல்லோனுதந்தட்டோன்றுமுந்தன்சோதியுருல்
காமமெழில்காணுப்புன்கண்களுங்கண்களோ.

இ-ள் அழகிய இரத்தினம் போன்ற சிவந்த வேலாயுதத்தை யுடைய கடவுளே, தேவரீரது வாசனையை யுடைய தாமரை மலைபோன்ற அழகிய திருவடிகளைப் பணியாததலையும் தலையாகுமோ? சுத்தமாயை வேதங்களுட் கூறப்பட்ட பழம்பொருளாகிய கூடெருமானது செந்நிறக்கண்களினின்றுந் தோன்றிய தேவரீரது, ஒளிவடிவின் எதிலேயாதாது இழிந்த கண்களும் ஒரு கண்களோ?

மண் = அலங்காரத்தை அடையது மண் = அலங்காரம். வேலு
ஊற் கழுவப்படுவது எனுமம். வேல் = பகையை வெல்லுதற்குக்
கருவியாயுள்ளது. செய் = செங்நிறமுடையவன், வெகுமாரன். பெண்
ணியோ, கண்களோ என்றவற்றின்க ணுள்ள ஓகாரங்கள் தம்மில் மாறுப
பொருளின்கண் வந்தன.

கோவில் பொதியிற் ருணமிலவே வெண்ருணைத்தான்
ருவே வணங்காத் தலே

என்ற நிருத்தாள் கூற்றைத் தேற்ப, "சென்னியுஞ் சென்னியோ"
என்றார். "கண்களுங் கண்களோ" என்றார், மண்ணினும் மரத்தினும்
கல்லினுங் கண்கள் இருப்பன வன்றிப் பிறிக் கண்ணு முண்டாகலின்.
எனவே குமாரக்கடவுளின் ஒளிவடிவின் அழகைக் காணுங் கண்களே,
கண்களெனப்படு மென்ரு ராயிற்று. இங்ஙனமேயுள்ள செய்யுள் நுண்
ருகும்.

தந்தகீர்த்தை - முத்திக் காண்டம்.

அரியாதி யாவருக்கு மன்பருள மேய
டெரியாவேப் பிற்ருகவேப் பெறுவெற்றி வேற்
டரியாவேப் டண்ணவர்கள் பண்ணைவேக் கண்டங்
கரியாவேக் காணுத கண்ணென்ன கண்ணே
காலகா லவேக்காலுக் கண்ணென்ன கீண்ணே (எ)

வேள்விதருதகளூர்வேலோய்நின்ருெழுத்தின்
கேள்விகறவருந்தாக்கேள்வியுங்கேள்வியோ
நூனுநிருதர்பூரைடக்கிநிக்நேரும்நின்ரு
ணைம்புயமுகவாராசியுராகியோ.

இ-ள். பரசத்திலின்னும் உண்டான ஆட்டி வாகனத்தையுடைத்
தும் வேலாயுதக் கடவுளே! தேவரீரது சடக்கர மந்திரத்தின் வேறு
மாகிய தேனையுண்ணுத செவியும் ஒருசெவி யாருமோ? பகை மூண்ட

ர்களது உயிரையு மடக்கிவிடுகின்ற கடவுளே! தேவரீரது அருளாகிய
கா லலர்பேன்ற திருவடியே முவுலகத்தும் மூக்குமேற்
ஆட்டுக்கடாவாகனத்தில் ஏறிவருளிய சரிதத்தைக் கேட்டுணர்ந்த
எடுத்துச் செய்யப்பட்ட குமார தரிசனம், சுப்பிரமணியபரமா
மி என்னு நூல்களினும் பரக்கக்காண்க மற்றையவற்றிரு உரைத்
நு உரைக்க. இக்கவியே "கொங்கையோர் வண்டினைக் தேனுகட்
ம் பூங்கமுகன் - மங்கையோர் பங்குடையோன் மாம்புலிதோ
டியான் - சங்கையோ டர்வனியுங் கவின்கடையோன் கைவரைக்
கையோன் சீர்சொனாச் செவியென்ன செவியே - சுவிரைவிர்
ச் செவியென்ன செவியே" என்ற சூசகவிதையுங் கூறிற்று.

அண்டர்சேனதிபதின்சீர்பரடியாரணமுக்
தண்டமிழ்நுவலாதத்தர்நிவுக்தர்நிலேவா
பண்டையறைதொடராப்பண்ணவரின்பாதமலர்
கண்டுதிருமுகிழாதகைகளுங்கைகளோ.

இ-ள். தேவசேனபதியே! தேவரீரது சிற்பைப்பரடி, வேத
மும் இனிய தமிழையும் ஊறுதாவும் வ்வெனப்படியோர், பழமை
ய வேதங்களும் கண்டறியாத கடவுளே! தேவரீரது தாமரை மலர்
ன்ற பாதங்களைத் தரிசித்துத் தலைக்கட் குவிவுறுத கைகளும் கைக
ளேயோ?

தேவசேனபதி மூர்த்தம் சோடசமூர்த்தத்தின் மூன்றாவது மூர்த்
அதனியல்பை, "ஞானசக்தி தரஸ்கந்தோ தேவசேனுபதிஸ்மிருத"
ருவும் நுமார தந்திரகலோக்தமும் காண்க.
ஆனம் - ஆண்பகத்தையுடையது, அருணசம்பந்தமான பிரக
யுடையது, வேதம் பண்டை மறைகளைக் - தைத்தியம்
ழகம், தலைவாரம், சமம் என்பன இவ்வாறு தொகுத பிரி
ர வுரைக்கவும், ஆசிரியர் நச்சினர்க்கினியர் உரைத்தவா

தாலுவுத் தாலுவோ" என்றார், மரம், மண், கல் என்னும் இவற்றில்
காக்களுடன் பிறகையா, கல்லையா என்னுமாறுவிவு வகை. இ
வாறேயுள்ள மேற்கோளொன்றுமருளி.

கப்பிரமணிய பாகிரமம்.

ரான்கடியின் மிக்குவந்த கீர்த்தாழிசை.

அலரோன மதுசேர்ந்தி கிலையாமை சைவ
நிலரோன மெய்ம்மையெனத் தெள்ளியிய கல்லூர்
கலமான சுக்கிரியி னல்லனியெனமையாளுக்
தவிடானன் சிருசையுத் தாலென்னதாலே
சாலவான சிருசைய்யாத் தாலென்ன தாலே. (சு

பன்னிருதோட்சேவற்பதாகையெஃகுவேற்செவ்வே
னின்னிருபுந்தாட்கொங்குகெஞ்சமுநெஞ்சமோ
பொன்னிவர்பூங்கோயிற்புறஞ்சூழுறந்காவற்
கன்னிமதில்சூழாதகால்களுங்கற்களோ.

இ-ள் பன்னிரு திருட்புயங்களையுடைய சேவற்கொடியையும் கூரி
வேலாயுதத்தையுமுடைய கடவுளே! தேவீரது பொலிவுமிய இருதி
வடிகளுக்கும் இரக்காத உள்ளமும் உள்ள மெய்ப்பிமோ? அழ
மிக்க பொலிவாகிய கோயிலின் பக்கத்திற்சூழ்ந்த நருக்காவலையுடை
புதிய மதிலைச் சூழாத கல்களுங் கல்களோ? (சு

பைங்கண்மயிலோய்நிற்பரசசாவாய்குளிப்ப
வானகமெழில்காண்க்கணையிதோயிறமா
யுங்குவைபெற்றோரிருப்பவோர்வாயுமிவ்வீரச்சிந்து
செல்லகையுங்கணும்படைத்தோர்செல்வமுஞ்செல்வமோ.

இ-ள் பசியகண்களையுடைய மயில்வாகனத்தையுடைய கடவுளே
தேவீரைத் துதித்தற்கு வாயுடைய வாய்களையும், கூப்புதற்கு அங்

யையும், அழகைத்தரிசித்தற்குக் கண்களையும் ஆபரம் தரிசனைக்
கூட்டுவிக்கப் பெற்ற அடியவர்கள் இருப்பவும், ஒருவாயும் இன்றி
இரண்டாயிரங்கைகளும் கண்களும் பெற்றவரது செல்வமும் ஒரு
செல்வமெனப்படுமோ.? (சு

தோளாமணிமிற்றெழும்பெற்தஞான்றுழற்றுங்
தாளாளர்தேவர்முடிதாழ்த்தத்தலைநிறைத்தாய்
கோளாரவன்னெஞ்சக்குழையாதிங்ளள்காறும்
வாழாதிருந்தவிவனைவாழ்க்கையும்வாழ்க்கைகொ.

இ-ள் துஷ்செய்யப் படாத இரக்கினமே! தேவீரது பணித்
தொழிலை எந்தகாலுஞ் செய்யும் அடியவர்களைத் தேவர் தலைதாழ்த்தி
வணங்க ஆசிடத்துச் சிறக்கு செய்தீர், வலிய மனமானது முன்பன்
கோக் கொள்ளாதிருக்கவும், அது இளகாதாக் இத்தினம் வரையும் எவ்
வளவிடத்துக் குடிகொள்ளா திருந்தவரே அடியேனுடைய, வாழ்க்கையும்
வாழ்வாகுமோ ? (எ

பொழிலிலொண்கோனல்லிப்பச்சிமத்துவாரமனைக்
கோபிலிடங்கொள்ளுடையுங்குடிகொண்டெனுளம்புக்காய்
சேயொளிவேற்சேய்நின்செயலிதுவென்றுளீனப்புள்
ளுயுமியலினாய்நின்னையியலகாளாவோ.

இ-ள் பரந்த ஒளியையுடைய அழகிய தலைவரே! சோழிகொடுத்த
இந்த மேலிவாயிலை யுடைய கோபிலை எற்றிருக்கு மிடமாகக் கொண்டு,
என்னையும் அடிமையாக ஆண்டு, மனத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு
உறைக்தருளினீர், இவ்வாறு நிறத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கட
வுளே! தேவீரதுசெய்கை யிதுவேயாயின், மிகவும் இழிந்த காய்களும்
சிவ்வானத்தை யளைந்து வீற்றிருந்து உலகத்தை யாளமாட்டாவோ ()

கலி விருத்தம்.

இனையனதுநிபுரிபினறவனெஞ்சிறு
னினைவனவரப்பலவாக்கினின்மலன்
றனையனதனுமதிதலைசுமந்திலனால்
புனைதருமலர்பெய்பூம்புகையிற்போயினன்.

இ-ள். இவ்வாறாய அதிகோச் செய்த சோராசன் தன் மனத்தி
கினைத்த வரங்கள் பலவற்றையும் பெற்ற, சிவகுமாரனது திருவருளை
வைத் தன்சிரத்திற்தரித்துக்கொண்டு, தேவியோடிருந்த பட்டங்களோ
தேவர்கள் பெய்கின்ற பூம்புகை எனுந் தலத்திற் போயினன். (சி

சென்றதியம்பலதரிசித்தனதம்புலன்
வென்றவர்தொழுஞ்சிவகிரியின்மீக்குக
னன்றருளருளுருவரிப்பக்கண்டெனன்
றென்றல்சொரிதரத்துதிசெய்யப்பினன்.

இ-ள். பூம்புகை எனுந் தலத்திற்போய் அதிசயம் பலவற்றை
யுந் தரிசித்து, ஐம்புலங்களையும் வென்ற முனிவர்கள் வணங்
குஞ் சிவகிரியின்மேல், குகக்கடவுள் அன்றுதரிசனம் வழங்கிய திரு
ருள் வடிவத்தைக் கட்டியருளுத்தரிசித்து, கண்ணிலின்று மிகுந்த ஆ
பொழிந்து அதிகனைக் கூறினன. (இ

மயில்வலோனருணெறிவழாதுபுரிபன்
பயில்வெறிமுனார்த்தூமமுன்பளைத்தோர்
செயிறறுகோயில்சேர்த்தருளினன்சிவ
சயிலவாலயநடத்தபங்குனிமேலியோன்.

இ-ள். மயில்வாகனத்தில் வல்லகுமாரக் கடவுள் திருவருள்வெ
ழுவாமல், சோழராசன் பழக்கத்துடன் அபிஷேக, பெரிய தேரைத்

சன் செய்தருளி, ரும்மற்ற கோயில் மடைத் தருவினர், ஒருகிரியின்
சூலை கடலிலே விளங்கும் மேலவராயிய கந்தப்பெருமான். (இக)

பூரக்கர்முதலியோர்போற்றும்புரை
நிர்த்தரம்பைகுன்வேற்றினைவளீடருள்
வரக்தரவாகருபோய்மன்னர்சூழரு
மிரக்தரனைப்பணிந்தெய்திமீளவும்.

இ-ள். இந்திரன் முதலினோர் அதிக்கும் பூம்புகை என்னுங்
கோயிலினுள்ளே வீற்றிருக்கும் வேலாயுத கடவுள் மிக அருளோடும்
வரத்தையும் கொடுக்கும்படி, அவ்விடத்தில் சூரியேந்தரும் சென்று,
குறையிரக்க நெடுமாலனைப் பாவித்துப் பெற்றுப்பின்னரும் ()

நீர்ந்தருமேவலினினைத்தமிச்சையிற்
றோற்கமஞ்சும்புனத்திகழுமேனமா
லோர்ந்தின்வளம்பலவுமுற்றினோர்சொல
வாரங்கவர்காண்டொறுமவாமிக்காயினர்.

இ-ள். பிரிந்தற்று தியே டனிவிடைசெய்ய நினைத்த, தடி
யுடன் வாசனை வீசுன்ற பொலிவுகிய நினைபுனங்கள் விளங்குன்ற,
பெரிய வராகமலையை வளைக்கின வெல்லாம் அத்துள்ள முனிவர்
சன் சொல்ல, அதன்கள் காணுந்தோறும் ஆசை மிக்க வானர். (இக)

தமிழ்பயில்தூயனுதனிற்றருத்தரு
முழுதருவிப்புடைத்தமலன்னாயபா
ணிழிழ்மலிதேனுலம்பறழுக்கூட்டிய
கமழ்மலர்சிதைமுன்கண்டுபொற்றினே.

இ-ள். தமிழ்மொழியே பூம்புகையிடத்தில் மரமாக தெய்த
அமுதம்போன்ற அருவிச் சுனையைகளைநோக்கி, சிறுலாயிய சிவபெரு
மான், தத்தமது பலனை வருந்த முற்ற பன்றிக்குட்டிகளுக்கு ஊட்
டிய முலைக்கைகளும் வராகமலையையுங் கண்டு துதித்து. (இச)

அத்தாள்வழுதிப்ரச்சித்தலிங்கமும்
வர்தனீடபுரித்தொல்லைராகமாமுனி
மூன்தொருபகற்கிவயோகமுற்றுறத்
தந்தநற்குறையுத்தரஞ்சுபோற்றியே.

இ-ள். அந்தக் கலைத்திலே பாண்டியராசன் முருகனை செய்த இலிங்கத்தையும் வணக்கஞ் செய்து, பெரிய வாகமுனிவர் முன்னர் ஒருகாள் சிவயோகங் கைகூடிமிட்டித் தாபித்துப் பூசித்த கல்லிலிங்கத்தையும் வணங்கித் துதித்து. (நந)

முடிபுனைமன்னவர்முன்புறையக்காய்
கொருமுடிவளனுமுட்கொண்டுபார்த்தனன்
கடவுளும்பொருந்துமார்க்கண்டையந்தனின்
மடலவிழ்தடவரின்வளமும்போற்றியே.

இ-ள். கிரீடத்தைத் தரித்த அரசர்கள், முன்னர்க் காலத்திற் சிவன் வீற்றிருந்த அழகியதொரு கெசதிலை வனப்பத்தையும் மனத்தி னுணர்த்தி அருச்சுனனும் குமாரக் கடவுளும் இருந்த மார்க்கண்டேயம் என்னும் மலையில் உள்ள இசழ்வள விரிந்த பெருமையையுடைய நீண்ட முல்லை வனத்தையுங் துதித்து. (நக)

மேதகுபூதமோரைந்துமேலிருந்தும்
போதனானின்கமோரைந்தும்போற்றிவன்
சேதாவியும்படிதாபித்தவிலிங்கமும்
மாதவம்புரிபகவையும்போற்றியே.

இ-ள். மேன்மையான தரிந்த பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களும் மூன்னர்ப் புட்பகங்களைத் தனியருச்சித்த இலிங்கத்தையும் துதித்து, அவ்விடத்திலுள்ள குளிர்ந்த தடாகத்திலும் தோய்ந்து, பிருகுமுனிவ உமாபிரட்டியார் பூவனமும் பெரிய தவத்தைச் செய்த பசுமலையும் துதித்து. (நச)

மிக்கிருவுணகத்திரிவேணிசங்கமந்
தொக்கதீர்த்தமுமரன்சடையிற்ரோன்றிய
தெக்ஷணமேவுகேதாரதீர்த்தமு
மொத்தமூழ்வப்பிரணவலொவ்பாறையும்.

இ-ள். கேரளட்ட இருவகைத்தாய, திரிவேணி சங்கமம் என்னுக் தீர்த்தத்திலும், சிவபெருமானது சடையினின்றுக் தோன்றிய தெற்குத் திசையின்னுள்ள கேதார தீர்த்தத்திலும் ஒருசோ முழுகி, அழிய பிரணவப் பாறையினையும். (நஅ)

வளைந்மங்கலசிருங்கத்தின்வள்ளிதோள்
புணர்ந்தசெய்புனமனைக்கோலம்போற்றியே
சினங்கியசித்தவெற்பினைஞ்சிவேளினை
யணங்குபுண்ணியப்புனலுமாடியே.

இ-ள். பணிக்து, மங்கல சிருங்கத்தினுக்கண் எழுந்தருளி யிருக்கும், வள்ளிபப்மையாரது தோள்களைச்சேர்ந்த குமாரக் கடவுள் தரித்த திருவணக் கோலத்தைத் துதித்து, அழகு பொருந்திய சித்தமலையை வணங்கி, குமாரக் கடவுளும் அம்மையாரும் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய புண்ணிய தீர்த்தங்களிலும் முழுகி.

குகப்பிரான் மங்கலக் (கல்யாண) கோலத்தைத் தொண்டு வீற் றிருத்தலின் அம்மலை மங்கல சிருங்கமென்னும் பெயர் பெற்றது. வள்ளி- வள்ளிக் கிழங்கெடுத்த குழியினிற் பிறந்தமையால வள்ளியென்னும் பெயர் பெற்றார். "பூத்திடிவள்ளிப் பிரழிலில் வந்திடலால் - வாய்த்த வி ணமம் வள்ளியெனக் கூறினரே" என்றது கந்தபுராணம். வள்ளி யம்மையாரை இலலி காயகி யென்பர் வடநூலார். (நக)

சந்திரசிகிச்சசிதீர்த்தமும்பிறை
வந்ததீர்த்தங்களுமலாழ்கிரிக

கொந்தவிழ்தடங்களுங்குடைந்துமால்கிரி
யுந்துதொல்வினைக்களுமுலந்தபோற்றியே.

இ-ள். சக்கர கிரியின்கணுள்ள சரவணதீர்த்தத்திலும், வடபால் தீர்த்தங்களிலும், தாமரை மலர்கின்றமே லிருக்கின்ற பிரமபுஷ்கரணியிலுள்ள பூங்கொத்துக்கள் மலர்ந்த தீர்த்தங்களிலும் முழுகி, சக்கர கிரியின்கணுள்ள மேற்பட்ட பழைய வினைகளையும் மனமிழக்கும்படி துதித்து.

சந்திரன்=உலகங்களை மகிழ்விக்கப் பிரகாசிப்பவன். சஷி=சசத்தை யுடையது. சசம்=முயற்களங்கம். சந்திரனுண்டாக்கப்பட்ட தக்கனின் அப் பெயர்பொறாது. அபன்=பிறக்கவில்லாதவன். இது அமரர், இமையவர், வெள்ளாடு, பசி என்பன போன்ற உபசார மொழியாம். மால்=பெருமையையுடையவன். (சு0)

திரிபுரைவளையினுஞ்சிவாசலத்தினும்
வருவனதீர்த்தமுமற்சதீர்த்தமு
மருமறையறைதிருவாவினன்குடி
தருசரவணமெனத்தபுருதீர்த்தமும்.

இ-ள். சத்திகிரியிலும் சிவகிரியிலும் உள்ள தீர்த்தங்களையும் மற்ற தீர்த்தத்தையும், அரிய வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்தற்கிடமாய திருவாவினன்குடி என்னுந் தலத்தில் உள்ள சரவணமும் என்னும் பெயருடன் விளங்கிய தீர்த்தத்தையும்.

திரிபுரை—திரி=மூன்று, புரை=புரத்தை யுடையவள். புரம் என்பது ஈண்டி வடிவத்தையுணர்த்திற்று. மூன்று வடிவமாவன - அருவம், அருவுருவம், உருவம் என்பன. வளை என்னுங் கேற்பின்பெயர், உவமையாகுபெயராய்க் கணவிற்காகி, அது சிவையாகு பெயராய் மூக்கிலுக்கு ஆகி, அது தானியாகுபெயராய் வினைதற் கிடமாகிய மலையை யுணர்த்தலின் மும்மலியாகுபெயர். சிவாலயம் - வடநூல் முடிபு. தீர்த்தம்=திருத்தத்தைச் செய்வது. (சு1)

திறந்தவில்வாடவித்தேனுதீர்த்தமு
முறைந்தசண்முகநதியொலிகொடுத்தமு
நிறம்பிகாள்பாலோடையுநேர்ந்துசென்றுசென்
றுறைந்துவாதாடிவந்தனகளாற்றியே.

இ-ள். சிறப்புற்ற விவரணமித்திகளுள்ள தேனுதீர்த்தத்தும், சண்முகநதி என்னும் ஒலிகொண்ட தீர்த்தத்தும், நிறத்தையுடைய பாலவிபிலும் மனமொருமைப்பட்டுப் போய்ப்போய், அறவெறி தவறுதல் முழுதும் உணர்க்கங்களைச் செய்து.

வில்வம்=கூவிளம், வில்வாடவி எனத் தீர்க்கசந்தியாய்ப் புணர்ந்தது. சண்முகம் என்பதற்கு மூன்னர் உரைத்தாம். நதி யாவது—மேற்கில் வீழ்ந்து பிழக்கு முகமாய் ஓடி வருவது. ஓடை=ஓடிறைந்து சென்று சென்று என்னும் அடுக்குத் தொழிற் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. ()

முன்புபோலாவினன்குடியின்மூவரு
பண்புமீதூரவந்தடைந்துணவுகூர்ப்
கொன்கொல்வேற்கிள்ளியுங்குபரிச்சோற்பனு
மின்கொடந்தாட்டிண்டிவிடைகொண்டெய்தினர்.

இ-ள். முன்னர்ப்போலத் திருவாவினன்குடியென்னும் பழநித் தலத்தில், சேரன் சோழன் பாண்டியன் என மூன்று நாசச்சருக்கன் பானலி அதிபரிக்கஷ்டி சேர்ந்த இருக்கும் காலத்தில், பெருமையைத் தொண்டை வேளையுதத்தைத் தரித்த சோழனும், குளிரித் தாறைகளையுடைய பாண்டியனும், ஒளி மிக்க தமது பட்டினவிடத்தி உத்தரவு பெற்றுச் சென்றார்.

முன் என்னும் இடைச் சொல், பு - என்னுஞ் சாரியை பெற்று முன்பு என்றாயிற்று. இது காலப் பெருமை மூவர் - தொகைக் குறிப்பு. மீளுதல் - திரும்புதல். (சுஉ)

அரசர்கணட்பகலாதகன்றபின்
புரசைமால்யானையப்பூழியர்க்கிறை
விரைசெய்பூம்பொழிற்குடகாடிமேவியேற்
தரையுமோர்வெண்குடைநிழற்றக்கினே.

இ-ள். சோழ பாண்டிய அரசர்களின் சிகேகம் கீக்கி இருந்து, அவர் தர்மூர்க்குச் சென்றபின்பு, கழுத்தில் மயிர்றைக்கொண்ட பெரிய யானைச் சேனையை யுடைய சேர ராசன், வாசனை வீசகின்ற பொலிவாகிய சோலைகளை யுடைய குடகாட்டை யடைக்து ஏழு திவுகளையும் ஒரு வெண் கொற்றக் குடையின் நீழலில் வீற்றிருந்து அரசு செய்து.

அரசர்=குடிகளை ஆருயிர்போற் பிரிது பரித்துவோர். மந்திரர் தஞ் சிறர் தானும் போர் செய்தற் குரிய யானை, சேனைகளுட் சிறந்தவான், "புரசை மால்யானையம் பூழியர்க்கிறை" என்றார். இங்ஙனமே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். தும்பைத் திணை கூற வந்தார் "தானை, யானை குதிரை யென்ற - சோருருட்டு மூவகைக் கிளையும், என்னு குத் திரித்தார். யானை யுடைய படைகாண்டல் முன்னினிதே" என்றார் இனிய நாற்பதுநூலாரும். எழுசை - காவலர்திவு, குசத்திய, சான்மலித் திவு முதலிய ஏழ்திலங்ளாம். ஏழ் - என்றதை மெய்பீற் றென்னும் பெயரென்பர் தொல்காப்பியனார். தன்னூலார் உரை வீற்று என்னும் பெயரென்ப. (கூ)

அருந்தவராசிகளறையவ
விருந்தெதிர்கொளமுழவதிரவிண்மிசைக்
கருந்தடங்கண்ணிசெயெழுந்தங்கண்ணுதற்
விருந்தவொண்கயிலையங்கிரியிலெய்தினன்.

இ-ள். அரிய தவத்தை யுடைய முனிவர்கள் வாழ்த்துக்களைச் சொல்ல, தேவர்கள் விருந்தாக வந்து எதிர்கொண்டுசெ, முழவுகள் ஒலித்து, ஆகாயத்தில் வீடத்தக் கரிய நீண்ட கண்களையுடைய உமை

பங்கையாருடனும் குமாரக் கடவுளோடும் சிவபெருமான் எழுந்தருளி
விருக்கின்ற, அழகிய கயிலை மலையை யடைந்து இன்புறுன்.

தவர்=தப் என்னுக் தாதுவின் அடியாகப் பிறந்த வடமொழிப் பன்மைப் பெயர் தவம் என்றது, ஈண்டுச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றை அது,

ஐம்புல வேடரி னயர்த்தினே வளர்த்தினே
தம்முதல் குருவு மாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவீட்
டன்றிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

என்ற திருவாய மோத நந்தீர உரையா னுணர்க. விருத்த புகுமை. அக்தாகு பெயர் முழவு எனினும் தண்ணுமை எனினும் ஒக்கும். முழவு எனவே பேரிகை, படகம், இடக்கை, உடுக்கை, மத்தளம், சல்லிகை, காடிகை, திமிலை, சூடமுழா, தக்கை, கணப்பறை, தகுரம், தண்ணுமை தடாரி, அந்திரி, முரசு, சுந்திரவீணை, மொந்தை, பதலை, கண்விடுதூம்பு, நிசாளம், துடிகை, சிறுபறை, அடக்கம், தழுனிச்சம், விரலேற்ற பாகம், உபாங்கம், காழிகட்பறை, அதி, பெருப்பறை முதலிய தோற்கருவிகளெல்லாம் பெறப்படும். அது "சேரிசை படகம் மிடக்கை உடுக்கை" எனவருஞ் சுத்தானந்தப் பிரகாச பாகநாதர் சூத்திரத்தா னுணரப்படும். கண்ணுதல் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. (சு)

கலி நிலைத்துறை.

சேய்பழிப்புரிந்தோதுவோர்செவிதாழ்த்துவ்வே
யாய்பவரிம்பரும்பரளப்பிலபோகமார்ந்து
தூய்டறையவன்பால்வைகுர்குழுவிற்றிருவத்துய்த்து
வேய்புனைதோளிபங்கன்வீட்டின்பங்கவர்வர்தாமே.

இ-ள். குமாரக் கடவுளினது பழமைத் தலபுராணத்தை யோதினை லவரும், செவிகொத் தழ்த்தி மனத்தினுன் ஆராய்ந்து நிலைபெறும்

இவ்வுலகத்தும் மறுமையிலும் அளவில்லாத போகங்களையுமளித்து, சுத்தமாயை வேதத்தில் வல்ல பிரமதேவர் வாழுஞ் சத்திய லோகத்தினிருந்து செல்வங்களை யளிப்பதும், மூன்றில் ஒருபங்கு தேவையுடைய உமாபாகராகிய சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலக்கும் அத்தலமும் முத்தியின்பத்தைப் பெறுவார்கள்.

புராணம் = பழமை. அரசர்களது பெயராலும் பழைய வரலாற்றையுடைய நூலிற்கு ஆயிற்று. இப்பதினெண்தத்துள் அரசபோகம் முதலியனவும், அதிகாரிவருக்கம், கல்லாவருக்கம், ஏகதவருக்கம், புலவருக்கம், உத்தரகுருவும், தேவகுருவும் என்னும் அறவனைப் போக பூமியின் இருக்கையும், உம்பர் என்றதனுள் நாகலோகம், விஞ்சையருலகு, இந்திரலோகம் என்பவும் பெறப்படும். வேய்புரை தோளிபங்கன் எனக் கொண்டு, அது மங்கலச் சொல்லாதலின் கோளகத்தென்ப அவ்வாறே "வேயுறு தோளி பங்கன்" எனத் திருவருணைத் தமிழ்ப்பெருக்கும் அருளப்பட்டமையறிக. வீதி - முதலிய நிரந்த தொழிற்பெயர் விதி தல் என்பது பொருள். விதிதலாவது—அகழியே பரந்த பலத்தினின்றும் விடப்படுதல். (கூசு)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செங்கைவேற்படையுஞ்செவ்வித்திருமுகமலரும்வாழி
கொங்கவிழ்கதம்பத்தாருங்குலவுதோள்வரையும்வாழி
சங்கரன்சேய்தூண்மார்புஞ்சதங்கையுத்தாளுஞ்வாழி
வெங்கண்மாமயிலுஞ்சேவற்பதாகையும்வாழியாழி.

இ-ள். வெருமாராகிய சூழ்தலேவற் பெருமானது, சிவந்த திருக்கரத்திற் றரித்தள்ள வேலாயுதமும், அழகுடைய ஆறு திருமுகங்களாகிய தாமரைமலரும் வாழ்க, வாசனை பரந்த கடப்பமலர் மாலையும், பகைத வினைக்கப் பெறும் திருப்புயங்களாகிய மலைகளும் வாழ்க, ஊதிய முடைய திருமார்பும் சதங்கைகளும் அலங்கரித்த

திருவடிகளுந்தூபிய தண்கதிரோயுடைய சிவந்த மயில்வாகனமும், கோழிக் கொடியும் வாழ்க வாழ்க.

பனைஞ்சுருக்கு - சிறந்த தாகையும், நாகாசத்தினெனப்படலையும், வேற்படையை முதலிய விகற்பார் முகமவி, தோள் வரை - ஊழ்கம்ப சக்கரன் = சக்கரத்தைச் செய்பவன். முருகக் கடவுள் உபதேசம் தரித்தமை, வேதாகத்தால் வரும் சிவஞானப் பொருளா யிருப்பவரும், அதனை யளிப்பவரும் தாமே யென்பதனை யுணர்த்தற் கென்க. எனவே?

தானுந் தெரியு நூலெலிப் பிரமோ
தானது காற்பாச நூன்றிகை கோசமா
தானது வேதாத்த நூன்றிகை நூலை மா
தானுடை யத்தனர் தானு நலிலே.

என்னுந் திருமந்திரங் கூறிற் முடிவின்.

(கூச)

விண்முதலிற்பொழிநவேதமின்னருகமறையோர்வாழ்க
மண்முகவரசர்நிலவனர்கவானினங்களல்க
பண்முதனல்வர்பாடல்பதிதோறுநிறைகபார்மேல்
சண்முகமருளுஞ்சைவசமயமுத்தழைகயன்றே.

இ-ள். ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகங்கள் மழையைப் பொழிக, தான்கு வேதங்களும் பொலிக, அந்தணர்கள் வாழ்க, லோகபாலர்களுடைய சுசரர்களுடைய செங்கோல் ஓங்குக, பசுக் கூட்டங்கள் விருத்தியாகுக, பண்களைக் கொண்ட முன்மையை முடைய சமய குரவர்களுடைய திருப்பாடல்கள் எங்கணுமோதும் பொருட்டு, பூமியின்மேல் ஆறுமுகக் கடவுளது திருவருளும், சைவ சித்தாந்த சமயமும் தழைத்தோங்குக.

முதல்=நீர் முதலியவை யுடையது. வேதம் - வித் எனும் தாதுவினின்றும் பிறந்த பெயர். அறிதற்குக் கருவியாயுள்ளது எனப்பொருள். உலகியலுக்கு முதற்கருவி மனமுடைமை முதலியன

கூறினர். "மழையினறி மாசித்தர்க்கில்லை" என்றும் நான்முகனிக் கயலைபிறும் அம்மையும் வேதமக்ர பலத்தால் இடையறாத பெழி லிக 'வேதம் விளங்குக" என்றும், தம்மங்கிதத்த போதியார் வளர்ப்பவர் அத்தன மகனின் "மறையோர் வாழ்க" வென்றும், அவர் இடையறு தொழுகற்கு ஆசர் செல்கோல் காரண மழலின் "பன்முக வரச நீதிவளர்க" என்றும், இவை கடைத்தற்கு பசுக்களின் பஞ்ச வெளலியம் இல்லியமபாத நாசலின "ஆனினங்களல்க" என்றும், இவைகளெல்லாம் விருத்தியாவதற்குத் தேவர திருவுளக்கமே காரண மழலின், "பண்முத வுல்வர் பாடல்" எனறும், அவை முன் குஞ்சைவ சித்தாந்தப் பொருளை கருள் வழிநின்ற விளக்கலின "சைவ சமயமுத்தழல" என்றும் கூறினர். இச்செய்யுள் காரணமாலையனி.

நல்லர் ஆவர் - திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனர், திருநாவுக் கரசு நாயனர், சுந்தர மூர்த்தி நாயனர், மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். அவர்பாடிய பாடல்கள் இவ்வளவின வென்பது திருமுறைகண்டபுரா ணத்தாலும் திருப்பெருந்துறைப் புராணத்தாலும் உணர்க. பாடல் கள் - சேவர திருவாசகங்கள். இவை இருக்கு யசர் சாம அதர்வணங் கள் போல, தமிழ் வேதம் எனப்படும். நூல்களின் அருணமசிவ பெல் லாம் திருவருணை கலம்பக விருத்தியின் உரைத் துணரம் சைவம் என்பது ஈண்டுச் சைவ சித்தாந்தத்தையாகும். (அ)

நல்லனபுரிவைகாவூர்நாடுசீர்நாளும்வாழ்க.
நெல்லிமாநவங்கூர்கன்னிகாமுந்திருந்திவாழ்க
பல்திறதெரியுந்தானப்பயிலுமுதலினோர்வாழ்க
மல்லலம்பழனிமூதூர்வாழ்கபல்வளஞ்சிறக்கவே.

இ-ள். நல்லனவற்றைச் செய்கின்ற திருவைகாவூர் என்னும் நாட் டுள் நிறைந்த செல்வங்களும் வாழ்க, பரமேசுவரி பெரிய தங்கையைச் செய்த கன்னிகாதேவி முந்திருந்து வாழ்க, பல சாத்திரங்களையும் ஓராய்ந்

தறிந்த அந்தணர்களின் வசிக்கும் பேறிவுடையார் வாழ்க, வளம் பொருந்திய பெரிய பழநித் தலம் முனது பல வளங்களாலும் சிறப்புற்று வாழ்க.

இச் சுவாமிகளின் தாம் பிறந்த இடம் சோழநாட்டிலுள்ள திரு வைகாவூர் ஆகலின் "நல்லன புரிவைகாவூர்" என்று விதந்தார். எப்ப வைகாவூர் என்பதிலில் வாரணிபத்தைபாம். நான்கு எழுந்தருளி பிரண் டுங்கடவுள் விரவ வேலைச்சுரர் அட்டமயார் பவளக்கை காயரி, பூவை வல்லியம்பை நீர்த்தம் கூற்றவ நீர்த்தம், வில்வ நீர்த்தம். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரால் தேவாரம் பெற்றுள்ளது இச் சோழ நாட்டிலே திருவிசய மங்கைக்குவடமேற்கேஒருமைல் தூரத்தில்உள்ளது. நாடு=யாவராலும் நாடப்படுவது. அன்றியும் அத்தலக்கண் இருப்பவர் வேறொரு வூரையும் விரும்பாமல் தன்னிடத்தே எல்லா வளங்களும் இருத்தலின "நாடு" எனப்பட்டது. கூர் என்னும் உரிசசொல்லுள்ளது நிறத்தம் பொருளில் வரும். "கூர்ப்புங்கழிவு மூள்ளது நிறக்கும்" என் றது தொல்காப்பியம் (கூ)

சேரர்கோன் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள்—கூஅ.

பழநித் தலபுராணம்
முற்றிற்று.

கதிரை நாயகர் திருவருள் வாழ்க.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ0எ	ரு	அக்கினிச் சேடர்.	அக்கினி சேடர்.
ஈகூஈ	கள	இசை துணுக் சம்.	இசை துணுக்கம்.
சஈசு	க0	திருவீனை யாடல்.	திருவீனை யாடல்.
ஏசூஈ	கஅ	தொல் [illegible] பியன்.	தொல் கப்பியன்.

ஈஇள-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி, சஉ0 வரைக்கு முன்னா-பக்க எண்களே யெல்லாம்,

உஇள எனத் தொடங்கி, வரிசையாக எண்ணி, இறுதியில் ஈஉ0 என வைத்து அப்படியே இருந்தபடி எண்ணுக.

இவ்வுரை, சுபகிருது ஆவணி பங்குனிமீ உத்தர நட் சத்திரத் திருநாளில் அரங்கேற்ற இருந்தபடியினாலும் எண் ணத்தால் மிக்க விரைவிற் சிலநாள் ஆகிய பதினைந்து தினத் திற்குள், முதல் தொடங்கி முடிவு காறும் செய்து அச்சிற் பதிப்பித்து முடித்ததாகலால் சிலதவறுகள் நேர்ந்தன. ஏனைய வற்றையும் இவ்வாறே யெல்லாம் திருத்திக் கொள்க.

இங்ஙனம்

நாகை.

உரையாசிரியன்.